

Я. Пятроўскі

ГРЭЦКА-БЕЛАРУСКІ СЛЮЖНІК

2

У-200

ЯН ПЯТРОЎСКІ

КЛАСЫЧНЫ

ГРЭЦКА-БЕЛАРУСКІ
СЛЮЖНІК

=====
ЧАСТКА ДРУГАЯ
=====

Літары: Н ν - Ω ω

1985

ЯН ПАТРОФОН

**КЛАСЫЧНЫ
ГРЭЦКА-БЕЛАРУСКІ
СЛОУНІК**

НАНАВА АПРАЦАВАНЫ

=====

ЧАСТКА ДРУГАЯ

=====

Літары: Я У - Q W

Published by The Byelorussian Charlotte Educational Fund, Inc.
Printed in The United States of America

— 1 —

1985

З причини взаємної залежності думки і слова, тут лямпа довод, што мови не впливаюцца фактична сродками репрезентації праўды, якая ўжо запаўнілася, але значна болей – сродками звыкружачымі праўду, няведаным дагэтуль. Іхная розніца не впливаюцца розніцаю гукаў, але розніцаю сьветапаглядаў.

Вільгельм Гумбольдт

СКАРОЧАНЫІ

а. - або	ж. р. - жаночы род
абазн. - абазначаны	заг. л. - загальны лад
абум. нязьм. часьц. - абум.	займ. - займеньнік
моўленая нязьменная чась.	зам. - змест
цінка	зах. - заходні
адзін. л. - адзіночнага	эв. - эваны
ліку	эвар. займ. - эваротны
адн. - адносіны займеньнік	займеньнік
азбр. - аэброены	злуч. - злучнік
анат. - анатомія	іён. - хворма іёнскага
анг. - у ангельскай мове	дыялекту
арам. - арамейская мова	імя ўл. - імя ўласнае
арт. - артысты; артыкул	ін. - іншы
ас. і асоб. - асоба	інф. - інфінітыў
асабл. - асабліва	іт. - італьянскі
Ат. - Атэны.	к. - кедравы
атт. - хворма аттыцкага	кам. - каменны
дыялекту	кл. - кілёмэтар
астр. - астраномія	кліч. скл. - клічны склон
б. - бог, багіня	к.-н. - каго-небудзь
бел. - беларускі.	кр. - красіс /красіс/
буд. ч. - будучы час	лац. - лацінскі
Баот. - Баоця	лінг. - лінгвістыка
в. - вайна	літ. - літаратурны
ваен. - ваенны	Лякон. - Лянонія
він. скл. - вінавальны	м. - места
склон	М. А. - Марк Аўрэліюс
выш. ступ. - вышэйшая сту-	мар. - маральны
пеня	месц. - месца
гімн. - гімнастычны	міт - міталёгічны
геом. - геаметрыя	мн. л. - множны лік
гр. - граматычны; грэцкі	мовазн. - мовазнаўства
грам. - граматыка	муж. - мужынскі род
гэагр. - гэаграфічны назоў	мэд. - мэдыцына
гэбр. - гэбрайскі	мэтал. - металёвы
дав. скл. - давальны склон	мэтаф. - мэтафорычны
дадз. - дадзены	н. - нехта, нейкі, нешта
дасл. - даслоўна	наз. назоўнік - прадметнік
дэясл. - дэяслоўны пры-	наст. - наступны
метнік	неакр. - неакрэсьлены
дор. - хворма дорыйскага	неас. - неасабовы
дыялекту	Н. З. - Новы Завет
Д. сьв. ап. - Дзеянні ап.	ніж. род - ніжні род
апосталаў	новатв. новатвор
жан. - жанчына; жаночы род	нязьм. часьц. - нязьменная
жарт. - жартоўна	часьцінка
жаў. - жаўнер	ням. - у нямецкай мове

п. паводля; птушка	ст. - стары; старажытны
пакыз. займ. - паказальнае	ступ. пар. - ступень па-
займеньне	раўнаньня
паменш. - паменшальны	супроць. - супроцьлежнасьць
пар. - параўнальна	супроцьст. - супроць-
Парм. - "Пармэнідэс"	стаўленьне
пас. хв. - пасыўная хвор-	суф. - суфікс
ма	сьцісь. - сьціснуты
пазт. - пазтычны	у гір. сэн. - у гіранічным
пер. - пераважна	сэнсе
перш. асоб. - першая асоба	у грам. - у граматыцы
п.н.э. - перад нашаму эраю	у зн. - у значэньні
роз. грэц. - розна-грэц-	у зн. пер. - у значэньні
прав. - праваслаўны/кае	пераносным
прадм. - прадметнік	ускл. - усклік
прым. - прыметнік	хв. - хворма
прым. пмт. - прыметнік у	хр. - хрысьціянства,
сэнсе пытаньня	хрысьціянскі
прын. займ. прыналежны	царк. - царкоўны
займеньнік	цяпер. ч. - цяперашні час
прыназ. - прыназоўнік	ч. - чалавек
присл. - прыслоўе	ч. прош. - час прошлых да-
пыт. - пыталыны	кананых
р. - радзіўся	часьц. - часьцінка
рэліг. - рэлігійны	ш.-н. - што-небудзь
с. - самога	энкл. энклітычны
сакр. - сакральны	эп. - грацкая эпічная лі-
скар. - скарот	таратура
скл. - склон	эпіт. - эпітэт

Н

Н, ν, νϛ, ну, тринадцатая літара грэцкае абэцэды.
ν як лік = 50; але у = 50.000.
νᾱέτης, ου, ὁ, пэст. сусед.
νᾱέτηρ, ἥρος, ὁ, асяленец, жыхар.
Ναζαρηνός, ὁ, назаранец, жыхар Назарэту.
ναί, так, гатак, але, ага.
Ναῖας, ἄβος, ἡ, перав. мн. л., Ναῖάδες, Наіады,
водныя або крынічныя німфы, русалкі.
νᾱῖδ'ον, τό, малая сьвятыня, капліца, каплічка.
ναῖετᾱς, жыць /у доме/, кватэравацца; асяляць, у-
ναίω = νᾱω, пмысьці, перапмыцаць. //мясцовіць.
ναίω, жыць /у доме/, кватэравацца, займаць памешкань-
не; ляжаць на дадзеным месцы, класьці, класьціся;
асяліцца, пасяліцца, асесьці /сярод людзей/.
νᾱκη, ἡ, казьяліная шкура; руно; воўна.
νᾱκος, τό, = νᾱκη.
νᾱμα, атос, τό, кажная рэч, якая цячэ: струмень,
пэток, ручай, крыніца, жарэло, выток.
νᾱματίαιος, α, ου, плаўны, аплывальны.
νᾱμέρτεια, ἡ, = νημέρτεια, непамыльнасьць, праўда,
νᾱνος, ὁ, карлік. //рэчаіснасьць.
ναβς, ὁ, месца прабываньне бога; сьвятыня; унутра-
ная частка сьвятыні; сьвятое месца, сьвятая сьвятых.
νᾱπη, ἡ, = νᾱπος, τό, лясная даліна; лес.
νᾱρβος, ἡ, нарц; шматгадовая травяністая араматыч-
ная расліна; нардыскі алей.
ναρκᾱω, адубець, скачанець, спруціца, скасьця-
нець, памерці. //касьцяненьне.
νᾱρκη, ἡ, адубеньне, скачаненьне, спруцяеньне, а-
νᾱρκισσος, ὁ, нарцыз.
ναρκωτικός, які ашаламлівае, наркатычны.
νᾱς, ἡ, = νᾱϛς. //струмень, раўчук.
νασμός, ὁ, цякучае рэчыва, плынь; крыніца, жарэло,
νᾱσσω, сьпіснуць, тута скласьці.
ναστός, ἡ, ὅν, густа замешаны; тугі, моцны.
νᾱττω = νᾱσσω.
ναυαρχεω, быць адміралам морскае фляты.
ναυαρχία, ἡ, загадваньне морскаю флётю; адмі-
ральства; адміралітэт.
ναυαρχος, ὁ, камандзір морскае флэты; адмірал.
ναυάτης, ου, ὁ, пэст. для ναύτης.
ναυβάτης, ου, ὁ, той, хто пагрузіўся на вадаплаў,
вадаплаўнік, чалавек мора.
ναυβάτης, прим. вадаплаўнікі.
ναυκληρεω, кіраваць, стэрнаваць вадаплавам; быць
стырнічым; быць уласьнікам вадаплаву.
ναυκληρία, ἡ, жыцьцё і пакліканьне стырнічага, ка-
пітана.

ναύκληρος, ὁ, уласнік вадаплаву або стирнічы ці капітан, які перавозіць людзей ці груз або адно і дру-
ναῦλον, τό, плата за перавоз людзей //гое разам.
або грузу праз мора.

ναῦλος, ὁ, плата за морскі перавоз людзей або гру-
зу.

ναυμαχέω, змагацца на моры або змагацца на вадапла-
ναυμαχία, ἡ, морская бітва. //ве.

ναυπηγέω, будаваць вадаплаў.

ναυπηγία, ἡ, будаваньне або пабудова вадаплаву.

ναυπηγίον, τό, месца будаваньня вадаплаву; док.

ναῦς, ἡ, вадаплаў; ναῦς μικρά, доўгі вадаплаў або

ναυσία, ἡ, морская хвароба. //веены.

ναυσιάω, цярпець з прычыны морскае хваробы.

ναύσταθμον, τό, прыпынішча для вадаплаваў, порт.

ναυστολέω, перавозіць морам; канваяваць на моры.

ναυστόλημα, αὐτός, τό, морскае падарожжа.

ναυστολία, ἡ, плыцьце, плаваньне па моры.

ναυστόλος, οὐ, вяславы вадаплаваў.

ναύτης, οὐ, ὁ, вадаплаўнік.

ναυτικός, ἡ, ὁν, вадаплаўны; наўтычны.

ναυτίλεια, ἡ, морскае плаваньне; л.мн., падарожжа.

ναυτίλος, ὁ, вадаплаўнік.

νάφθα, ἡ, нафта, горная аліва, /алей/; /нафталіна/.

νάω, цякчы, плысьці.

νεανίας, οὐ, ὁ, юнак; νεαγενής, ἑς, нованароджа-

νεανίσκουμαι, быць юнаком; дзейнічаць як мала- //мн.

дзён; выказваць сябе парывіста; быць раптоўным.

νεάζω, быць маладым; думаць як малады.

νεῶρος, ἄ, ὁν, малады, юнацкі; новы, сьвежы.

νέαιος, ὁ, пераворваньне а. гараньне папару.

νεῶω, узараць а. пераворваць папар або дзірван.

νεβρίζω, насіць наперавес цяляча-алёневы кажушок
/Бахусавая ўрачыстасьць/.

νεβρίς, ἰδος, ἡ, цяляча-алёневая шкурка /нованая

νεβρός, ὁ, малады алень. //наперавес/.

νε-ηλὺς, ὅδος, ὁ, ἡ, навічок; новапрыбылы.

νεί, /бэот./ = νή.

νεμεστήρ, ἥρος, ὁ, спрачальнік.

νεικέω, спрачання, сварыцца.

νεῖκος, τό, спрачка, сварка; дыспута, дыскусія.

Νεῖλαιός, ὁ, жыхар з-над ракі Нілю.

Νεῖλος, ὁ, рака Ніль; у Гомера - Αἴγυπτος.

νεῖος, οὐ, пра людзей: малады, юнацкі; сьвежы.

νεῖός, οὐ, ὁ, поле, загон; новая зямля; новаза-
гараная зямля, папар.

νεῖρα або νεῖρα, ἡ, жылот, чэрава.

νεῖφω, пра сьнег: падаць, засьнежыць, пакрыць сьне-

νεκράγωγέω, весці на сьмерць. //там.

νεκρο-βάρης, ἐς, наладазаны, нагужаны трупамі.
 νεκρο-δοχεῖον, τб, змяшчальнік трупаў, трупяня,
 νεκρο-θήκη, ἡ, труна, дамавіна. //могілкі.
 νεκρός, ὁ, труп, нябожчык, мяртваец /нэкралёт/.
 νεκρῶν, умярцьвіць, усмерціць.
 νεκρῶν, θνός, ὁ, месца паховінаў, м.л.:могілкі.
 νεκρωσις, ἡ, спрычыненьне сьмерці; паміраньне,
 νεκτάρ, ἄρος, ὁ, нэктар, піццё багоў. //сьмерць.
 νεκτάρεος, ἡ, ов, як нэктар; пахашчы, араматы, боо-
 νέκυσ, ὁ, труп, нябожчык, мяртваец. //кі.
 νεμεσῶν, чуцца справядліва абуранным; абурміца,
 абурацца, быць злосным; злавацца.
 Νεμέσεια, τὰ, урачыстасьці на чэсьць Нэмэсіс/а/.
 νέμεσις, εως, ἡ, сорам, сарамяжнасьць перад ня-
 прыстойнасьцю і ганарлівасьцю; пачуцьцё абичаю, па-
 чуцьцё гонару; абурэньне або неахвочасьць з прычыны
 няпрыстойнасьці; нараканьне; пакараньне, помста.
 Νέμεσις, ἡ, Нэмэсіс, багіня ўзважваючая і часьце
 νέμεσις, ἡ, эп. νέμεσις. //сьмяротнык; б.помстм.
 νεμέτωρ, ορος, ὁ, вызначальнік; судзьдзя.
 νέμω, раздаць, распадзяліць, выначыць; выгнаць на
 пашу, пасьвіць; карміць /жывёлу/, есьці, жэрці.
 νεο- прыстаўка, прэфікс; у складзеных словах азна-
 чае нешта новастворанне:
 νεο-αἰβής, ἐς, нованамочаны, зноў намочаны.
 νεο-γᾶμος, ов, новаажнены, новапавенчаны.
 νεο-γενής, ἐς, нованароджаны.
 νεο-γυαίτος, ов, /-νεο-γυᾶφος/, нованамалёваны,
 нованамалёваны, нованалісаны.
 νεοβιβᾶτος, ов, нованавучаны, новавыстаўлены.
 νεοβύητος, ов, новаабудаваны, -пабудаваны, -ўзьняты.
 νεοβρεκτός, ов, сьвежасарваны, сьвежа зьняты /плод/.
 νεοίη, ἡ, внашкі запал, узьлёт маладосьці.
 νεοκτᾶστας, ов, новазакладзены, -аседлены.
 νεολαία, ἡ, група моладзі, моладзь.
 νέομαι, ісьці /на вайну/, прынесці; апысьці.
 νέος, νέα, новы; малады /чалавек/; сьвежы.
 νεοσσεύω, выводзіць, высьдываць /куранят/, на-
 сьдываць /яйца/, выходзіць /з яйца/.
 νεοσσῆα, ἡ, гняздо птушанят; гняздо; вывед ма-
 ладых птушанят.
 νεοσσίου, τб, = νεοσσίου. //чына.
 νεοσσίς, ἰδος, ἡ, малая птушка; 2. малая дзяў-
 νεοσσός, ὁ, кажны малады зьвер; куранё, пёўнік,
 птушка; рой пчолаў.
 νεοτομος, ов, сьвежанакроены, сьвежа гараны, сьве-
 жа гараны; сьвежа зрэзаны /качан калусты/; сьвежасабраны
 νεοφυτός, новапасаджаны; нованазернуты; /нэофіта/;
 сьвежасьпечаны.

νεο-φιλολογία, ή, неофіліялогія, філіялогія сучас-
них мовоў. //перад нечим новим.

νεο-φοβία, ή, новафобія, страх перед зьменами або
νεοχαρακτος, ον, новаадціснуты; сьвежа а. нова-
выдрукаваны. //радикальным, рэвалюцыйным.

νεοχρως, ον, новы, сьвежы, сваасаблівы, дзіўны;
νεοχρως, рабіць нешта навакол, асабліва ўводзіць
νєω, аднавіць, зьіначыць. //палітычныя інавацыі.
νεοττός, ο, пєўнік, курань; наагул кажны малады
νєρως = νєρως, прыс. пад, с-пад. //зьвер.

νєρτέριος, α, ον, падземны, падзямельны.
νєρτερος, α, ον, ніжэйшк, падзямельны /сьвет/.
νєρτος, ο, драпезная птушка, коршык, пуляк.

νευμα, ατος, τό, знак, азначэньне, засека. //ку.
νευρά = νευρή, ή, сухажылье; струна з с.; цєціва лу-
νєυρον, τό, сухажылье; у мн. л. - νєυρα, суха-
жылье ног; у зн.пер. сіла, адвага, харобрасць, ку-
раж, зухаватасць; струна; цєціва луку; шнурі рагаткі.

νευρορραφєω, шываць дратваю; тачаць дратваю боты.
νευρορράφος, ο, рымар, шавец.

νευροσπαστος, ον, /па/цягнуты пры дэламозе шнура;
парушаны пры помачы шнура.

νєυω, патакваць ківаць галавою на знак згоды па-
νєφέλη, ή, хмара, воблака. //хіляцца; прыракаць.
νєφελως, хмарыцца.

νєφελωτός, ή, ον, ахмураны; пакрыты хмарами.
νєφοιδής, ές, падобны да хмары. //хмараў.

νєφος, εος, τό, хмара, во лака; сузграмаджэньне
νєφρίτις, ιδος, ή, хвароба нырак.

νєφρός, ον, ο, перав. ў мн. л.: ныркі.
νєω, віць, зьвізаць, прасьці.

νєω, сыпаць на кучу, укладваць на гурбу а. на стог.

νєω, плаваць; устыкнуць /нагу ў чаравік/; грамадзіцца.

νєωморєω, быць чыстым; быць даглядчыкам сьвятыні.

νєωморία, ή, урад або функцыя даглядчыка.

νєωморος, ο, даглядчык сьвятыні.

νєωμєνη, ή, навава загараная зямля.

νєώριον, τό, месца, дзе рамантуюцца вадаплавы, док-

νєός, ο, ο, сьвятыня. //ярд; арсэнал.

νєώστοικος, ο, вадаплаўная будыніна /дасл. вада-
плаўны дом/; док, у якім вадаплаў будаваўся або ра-
мантаваўся; склад тавараў. //году, на наступны год.

νєωта, прысл. нова, сьвежа, нядаўна; наступнага

νєωтатος, η, ον, найв. ст. ад νєος /найнавейшы/,
прысл. нова, молада, сьвежа, нядаўна, толькі-што.

νєωτερίζω, зьмяніць /частку ў машыне/, паправіць;
увесці, ўводзіць нешта новае; праводзіць аснаўныя
зьмены на дарозе рэвалюцыі, рэвалюцыянізаваць; буда-
ваць, адбудоўваць.

νεωτερισμός, ή, όν, своим для маладога веку; малады,
 νεωτερισμός, ου, ό, новасць, інаваця. //інацкі.
 νεωτεροκοία, ή, новасць, інаваця; рэвалюцыя.
 νεώτερος, α, ου, вып.ст. ад νέος, маладзейшы, на-
 νεωτέρω, прысл. нядаўна. //вейшы.
 νή-, неадлуч. прэфікс, як узмацняючая хворма, адказ-
 вае бел. без, не: бездапаможны, непрабудны, непапраўны.
 νή, атт. часьц. адказвае бел.: так, на: так, напэўна
 νηγάτεος, η, ου, новаўчыжжы. //будзе..., на Зэуса.
 νηγρετος, ου, непрабудны. //ка.
 νήδυια, ων, τά, патрахі, кішкі, нэтры; тоўстая кіш-
 νήδυμος, ου, моцны /сон/; салодкі, прыемны.
 νηδύς, η, живот, чарава, лона.
 νηέω, = νηνέω, награмадзіць, насабіраць, награмадж-
 ваць, насыпаць у кучу.
 νήθω, віць /пугу/, віцца, круціцца; абяртацца; су-
 каць /дратву/, прасьці /лён/; плесьці /кош/.
 Νηϊάς, άδος, ή = іён. Ναϊάς. //дамы.
 νήϊς, ιδος, ό, ή, які ня ведае, ненавучаны, нясьве-
 νημερδής, ές, без зароботку, без даходу.
 νημεστος, ου, невылячальны.
 νημουστέω, быць бязуважым а. непаслухмяным.
 νηλεόθυμος, ου, бязьлітасны.
 νηλεόποινος, ου, бязьлітасна пакараны.
 νηλεός, прысл. бязьлітасна. //крыўды.
 νηλίτης, ές, бязвінны, невінаваты; бясшкодны, бяс-
 νήμα, ατος, τό, тое, што зьвіта ці скручана або
 сплечена: нітка, вяроўка, пуга, павуціна, кош.
 νημερτής, ές, нязьменны; стойкі, верны /прынцыпам/;
 беспамылны, беспамылкавы; надзейны. //па.
 νηνεμία, ή, цішыня /ў паветры/; супакой, застой, ці-
 νηνεμος, ου, бязветраны, басправеўны; супакойны.
 νηνέω = νηέω.
 νήνις, ιος, ή, дзяўчына, дзеўчанё, дзяўчук.
 νήξις, εως, ή, плыцьцё, плаваньне.
 νηοβάτης, ου, ό, = ναυβάτης.
 νηοόβλος, ό, сьвятар, служыцель у сьвятыні; дагляд-
 νηοπορέω, узыходзіць на ведаплаў. //чык сьвятыні.
 νηός, ου, ό, = ναός.
 νηπενθής, ές, бястурботны; лагодны, ціхамірны.
 νηπία, ή, раньняе дзяцінства, маленства.
 νηπιαχέω, быць дзяцінным, забаўляцца як дзіця.
 νηπιάρχος, ου, дзяціны, дзіцячы.
 νηπιέη, ή, = νηπία.
 νηπιότης, ητος, ή, = νηπία. //слаўлены.
 νήποινος, ου, непакараны; неадпомшчаны; недобра-
 νηρότιος, α, ου, дзяціны, бязмысны.
 Νηρεΐς і Νηρηΐς, ή, дачка Нэрэуса, эгэтуль Нэра-
 ідаю названа або морская Німфаю.

Νηρηΐς, ἰδός, ἡ = ἰδн. Νηρεΐς.
 νήριθμος, ον, бязьлікі.
 νήριτος, ον, паэт. хварма ад νήριθμος.
 νησίωτης, ον, ὁ, жыхар абтокі, вастравец.
 νησίωτης, ἰδός, ἡ, жыхарка абтокі а. востраву.
 νησίωτικός, ἡ, ὄν, вастраўскі, з абтокі.
 νησομάχια, ἡ, бітва на абтоцы а. за абтоку, востраў.
 νῆσος, ἡ, абтока, востраў.
 νῆσσα = νήττα, ἡ, качка. //ранё.
 νησσαρίον і νηττάριον, τό, качанё, качачка, качу-
 νηστεία, ἡ, пост; дзень посту.
 νηστεύω, пасьціць, паўстрымацца ад /яды/.
 νῆστις, ἰδός, ιός або ἑως, ὁ, ἡ, які пасьціць а.
 паўстрымліваецца ад /яды/, а. здавальняецца без яды.
 νηστηλή, ἡ = νηστεία.
 νησῦδριον, τό = νησίδιον, τό, вастравок. //месца.
 νητός, ἡ, ὄν, насыпаны /курган/; навалены на адно
 νήττα, ἡ = νῆσσα, ἡ.
 νηῦς, ἡ = ναῦς.
 νηφάλιος, α, ον, цьвярозь; бяз /піцьця/ віна.
 νῆφον, ονος, паэт., цьвярозы.
 νῆφω, быць цьвярозым; ня піць віна; жыць разумна.
 νῆψω, плысьці, плаваць.
 νίγλαρος, ὁ, малая дудка, жалейка; труба, сьвісток.
 νίζω, /аб/мыць асабліва рухі, ногі, апаласкаць, змыць,
 Νίκανδρος, ὁ, Нікандрос, лядзнец. //абмыцца.
 Νίκαρχος, ὁ, Нікархос, аркадзец.
 νίκαφόρος = νίκηφόρος. //над, браць верх; перасілець.
 νικᾶω, перамагчы, -гаць, мець перавагу, панаваць
 νικειός, ον, пераможны.
 νίκη, ης, ἡ, перамога /ў бітве/; 2. заваёва;
 "έν τούτῳ νίκα", "Гэтым перамогам".
 Νίκη, ἡ, багіня перамогі, Ніке.
 νίκημα, τό, узнагарода за перамогу.
 Νικήρατος, ὁ, Нікэратос, атанец, сын ведамага дзяр-
 жаўнага мужа і стратэга Нікіяса, пакараны сьмерцю сыра-
 νικήτης, ἦρος, ὁ, пераможнік. //кузням 413 г. п.н.э.
 νικήτηριος, α, αν, акрыты хвалаю перамогі; перамож-
 ны; узнагароджана за перамогу; урачыстасьць з прычыны
 νικήτης, οὔ, ὁ, пераможнік. //перамогі.
 νικήτικός, ἡ, ὄν, сваёй перамогэ, спрычынены да пера-
 νικήτωρ, ορος, ὁ, пераможнік, збаўца. //могі.
 νίκηφόρεω, выносіць здабычу а. атрымаць узнагароду
 νίκηφορία, ἡ, перамога, перамаганьне. //перамогі.
 νίκηφόρος, ον, які прыносіць перамогу; поўны пера-
 могі; уявенчаны а. каранаваны перамогаю.
 νίκηφόρος, ὁ, ἡ, пераможнік/пераможніца.
 Νικίας, ον, ὁ, Нікіяс, сын Нікэратоса, дзяржаўны муж
 у Аттэнах і стратэг.

νῆκβουλος, ον, перевага у зграмадженні.
 Νεκλοχος, ό, Ніколохос, спартанец.
 Νικομαχίδης, ον, ό, Нікомахідас, мужчинське ім'я.
 νικομάχος, ον, ό, пераможник у бітві.
 νίκος, εος, τό, = /пазьнай/ перамога.
 Νικόστρατος, ό, Нікостратос, мужчинське ім'я.
 Νικόφημος, ό, Нікофамос, мужчинське ім'я.
 νίν = μίν, энкліт., паэт., дир., вік, скл., асабо-
 в., займ., трэй., ас., адл. αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, яго,
 яе, яго.
 Νίνος, ή, Нінос а. Нініва, старажытнае места/сталі-
 ца Ассырыі, паложанае над Тыгрысам /368 км ад Багдаду/.
 Νῆβη, ή, Ніоба, дачка Танталёса і Діёні, каралева
 Табаў; з прычыны сваёй дзяўчэнцацёра дзяцей яна горда
 пахвалялася, што Лета мае толькі двое.
 Νῆπυς, έως, ό, Ніпэус, сын Харопса і Аргіі.
 νῆπρον, τό, паэт. вада да мыцыя; абмывеньне ног.
 νικτήρ, ήρος, ό, зьяшчальнік, пасуда да мыцыя.
 νῆκτω, = νῆζω. //роць Саламісу.
 Νῆσαα, ή, Нісаіа, партовае места Магары насуп-
 νῆσσοι, ісьці, адійсьці, адыходзіць; вярнуць, вяр-
 Νῆσύριος, ό, жыхар абтокі Нісырос. //куца.
 Νῆσυρος, ή, Нісырос, спарадичная абтока паміж Ко-
 сам і Родосам, аэгопія Нісыра.
 νῆτρον, τό, атт. λίτρον, вуглякіслая соль, вугля-
 кіслета; натрон.
 νῆψς, άδος, ή, сьняжынка, /сьнег/; переважна ў мн.
 л. – мяцеліца, завея, завіруха, кудаса.
 νῆψτός, ον, ό, мяцеліца, завея, кудаса.
 νῆψτόςης, ες, сьнежым, засьнежаны, пакрыты сьнегам.
 νῆψβολος, засьнежаны, абіты сьнегам, замешены сьне-
 νῆψεις, сьнежны, засыпаны сьнегам. //гам.
 νῆψοστής, ές, засыпаны сьнегам; пакрыты сьнегам,
 νῆψω, няправ. замест νείψω. //завалены сьнегам.
 νοερός, ά, όν, які думае, разумовы, інтэлектуальны.
 νοέω, бачыць, спасьцерагаць, заўважыць, прыкметыць;
 думаць, мысьліць, задумаць, памятаць; разважаць.
 νόημα, атос, τό, аб'ект думкі; замер; мэта; завяр-
 шэньне; угляд; разуменьне, мудрасьць, дух /чалавека/.
 νοήμων, ον, поўнадумны; задумены; пачуцьці разва-
 νόησις, εως, ή, думка, думаньне. //жаньні.
 νοητικός, ή, όν, кемны, інтэлігентны.
 νοητός, ή, όν, адчувальны, спасьцярожны, прыкмет-
 ны; зразумелы, выразны. //няпраўнага дзіцяці.
 νοεῖα, ή, няшлюбнае, няпраўнае нараджэньне; стан
 νοβοκαλλοσύνη, ή, падрабленая прыгожасьць, хваль-
 шывая, штучная, няшчырая прыгожасьць.
 νωβος, η, ον, няпраўны, пазашлюбны, нятоесны, не-
 аўтэнтчны.

νοῖβιον, тб, /пра вбос, воўс/ малая думка, пригожая думка. //чы, вандроўны.

νομαῖνός, а, бv, пераходны, номадычны, перасялен-
вбмаіон, тб, звычай, абычай.

νομαῖος, а, ов, перасялецчы, вандроўны, лераходны.

νομαῖος, а, ов, абмцаёвы, звычайны.

Νομαυτίαι, η, Номенцыя, гішпанскія места.

Νομαυτίνος, ου, ο, жыхар места Номанцыі. //натар.

νομαρχης, ου, ο, галава правінцыі ў Ягіліце, губэр-

νομας, άβος, ο, η, той, хто вандруе з месца на месца; номад; вандроўнік; Νομάδες, οί, номады, пастушчыя роды, якія пераганялі стады з месца на месца.

Νόμας, ο = Νομας. //да, гурт.

νομευμα, ατος, тб, тое, што выганяецца на пашу: ставу-
νομεύς, έως, ο, пастух, каняпас, валалас, сьвіня-
пас; даглядчык; вадэплаўнае рабро, шпанта. //вёлу/.

νομεύμα, пасьвіць, выганяць на пашу; карміць /жы-

νομή, η, пасьвішча, выган; паша, корм.

νομίζω, утрымліваць або ўважаць за звычай ці практыкаваць н.; узнаваць абычай або загад; прыняць або выконваць абычай; быць павінным; быць абавязаным са звычайам; быць падпарадкаваным старому праву ці абычаю; спадзявацца, што нешта станеца.

νομικός, η, бv, праўны; абаснованы правам; абавяз-

νομικός, ο, праўнік, адвакат. //ны і правам.

νομικός, η, ов, звычайны, абмцаёвы, традыцыйны, праў-

νομικός, прысл., паводля права. //ны.

νομίος, а, ов, пастушы, прыналежны дагляду стада.

νομίστις, έως, η, звычай; праўнае аталошаньне; права даўнасьці; норма, пастанова; традыцыйная вера а. культ.

νομίσμα, ατος, тб, агульны звычай; аддаўна ўведзенае ўладжаньне; старадаўны звычай; уведзеная манэта,

νομογράφος, ου, ο, правадаўца. //нумізматика/.

νομογράφος, ου, праўны, правадаўчы. //права.

νομοθετικός, ου, ο, паясьняльнік, інтэрпрэтатар

νομοθετικός, ου, ο, паясьняльнік а. вучыцель права.

νομοθετικός, ου, ο, вучыцель а. выкладчык права.

νομοθεσία, η, правадаўства, легісьлятура.

νομοθετέω, быць правадаўцам; пісаць права.

νομοθετήμα, тб, права, парадак /у краю/.

νομοθετής, ου, ο, правадаўца.

νομός, ου, ο, пасьвішча, выган; паша; адміністрацыйны абшар: гміна, павет, правінцыя; сатрапія.

νόμος, ου, ο, кожная выдзеленая або распадзеленая рэч; вызначэньне правам; звычай; пастанова; загад; дэкрэт; права; пісанае права як супроцьлежнае натуралізму праву – φύσις ;

α) νόμι, τά, правы – назоў дадзены правам Солёна;

■) νόμος, Правы, тытул аднаго з дзялёгаў плятона.

νομοφύλαξ, стаяць на стражы правоў, перасьцерагаць права.

νομοφύλαξ, ἄνθρωπος, δ, стражнік або даглядчык права; пакліканая ў Афінах установа дзяля дагляду права.

νόος, νόου, сьцісл. νοῦς, νοῦ, δ, пачуцьцё, сіла думаньня, памяць; розум, разуменьне; здаровы расоудак; спасьцярожнасьць; разважнасьць, кемлівасьць.

νοοῦμενον, τό, прадмет разважаньня ў сфэры маральнага пастуляту.

νοσέρως, ἄ, ὄν, хворы, хваравіты, нядужы.

νοσέω, быць хворым, хварэць, захварэць; цярпець з прычыны недамаганьня. //гляд хворых.

νοσηλεία, ἡ, выдзеліны зь цякуцае абалочки, гной; да-
νοσηλεύω, даглядаць хворага.

νοσηλός, ἄ, ὄν, хворы, нездаровы, пашкодзаны.

νόσημα, ατός, τό, хвароба, пошасьць, нядужасьць,

νοσηρός, ἄ, ὄν = νοσηλός. //немач, млявасьць.

νόσος, ἡ, хвароба, немач, недамаганьне, нядужасьць; слабасьць, млявасьць; зло; галоўна – зараза, пошасьць; шалёнасьць; нячасьце; памылка; /носогэографія/.

νοσотроφία, ἡ, дагляд хворых; хворасьць.

νοσσεύω, выседжваць, выводзіць птушак; (νεοσσεύω).

νοσσία, ἡ, = νεοσσία. //дзе.

νοσσίον, τό, кураньё, куранятка, птушанё ў тэнях –

νοσσίς, ἰδος, ἡ, маладая птушка; 2. маладая дзяў-

νοστήω, вяртацца, вярнуцца /ісьці назад //чына.
дадому/; вярнуцца шчасьліва пасля небясьпекі. //моў.

νόστιμος, ον, прыналежны да тых, што вяртаюцца да-

νόστος, ον, ὁ, паварот дадому; прыбыцьце дадому; падарожжа; /насталёгія: νόστος + ἄλγος – туга па родным куце, туга па бацькаўшчыне/. //сам для сябе.

νόσφι(ν), νόσφ', прысл. аддалена, далёка, асобна,

νοσφίδιος, α, ον, вылучаны, выдзелены /з грамады/; узяты /з дому/.

νοσφίζω, выдзяліць з; забраць; адлучыць; адчужыцца.

νοσώδης, ες, хворы, хваравіты, нездаровы.

νοτέρως, ὄν, мокры, вільготны, імглісты, парны.

νοτιά, ἡ, мокрасць, вогкасьць, парнасьць; дождж.

νοτίζω, намачыць, размачыць; учыніць вогкім.

νοτίη, ἡ, макрыя, улева.

νότιος, α, ον, мокры, парны; 2. паўднёны.

νοτίς, ἰδος, ἡ, вогкасьць, вільгаць, парнасьць.

νότος, ον, ὁ, паўднёны а. паўднённа-заходні вецер; паўднёны а. паўднённа-заходні квартал ў Афінах, Агора.

νοττίς, ἰδος, ἡ, куранё, курка; маладая дзяўчына.

νουβесία, ἡ, перасьцярога; угаворваньне, перакон-
ваньне, заахвочваньне. //іць.

νουβέτέω, прывесці на ўспамін; перасьцерагаць; ра-

νουβέτημα, ατός, τό, угаворваньне, пераконваньне;

заахточванье /да навукі/; перасьцераганьне.
 νουθετικὸς, ἡ, δν, які пераконвае а. перасьцерагае.
 Νοῦμας, ὁ = Νοῦμας, ὁ, Нума/с/, кароль, князь.
 νοῦς, ὁ, скар. ад νόος, розум.
 νοῦσος, ἡ, = νόσος.
 νύ, гл. νύν.
 νυκτεγερτέω = νυктереύω.
 νυктерέτης, ου, ὁ, той, хто явслуйе ноччу.
 νυктеревтикὸς, ἡ, δν, аднаведны, эдольны да тры-
 манья страшы ноччу.
 νυктереύω, /пера/начаваш, асабліва пільнаваць праз
 ноч; прадыпрняць /атаку/ ноччу; бівакаваць праз ноч,
 νυктерῆσιος, ου, ночны. //бмць чужым праз ноч.
 νυктерίνος, ἡ, δν, ночны, уночы; 2. паўночны.
 νυктерίς, ἡ, лятучая мыш.
 νυктерίνος, ἡ, δν, = νύχιος.
 νύктерος, ου, ночны.
 νυктерωπὸς, δν, які спатыкае ноч, ноч-спатыкань.
 νυкτηγорέω, ноччу спатыкацца, сузграмаджвацца,
 выходзіцца. //выправа.
 νυкτηγορία, ἡ, ночнае /су/зграмаджаньне; ночная
 νυкτηρεφής, ἐς, спалохань ўночы; цемрань.
 νυκτίβρομος, паэт., праведзеная а. прагуляная ноч.
 νυκτίγμοος, ου, ноччу-павенчаны, патаёмны.
 νυκτικλέπτης, ου, ὁ, ночны злодзеі.
 νυκτικῶραξ, ἄμος, ὁ, ляляк, сінуха, сава, пугач.
 νυκτιλαθραοφάγος, ου, зьедзены патайком уночы.
 νυκτιλάλος, ου, ночна-сугучны.
 νύκτιος, α, ου, ночны.
 νυκτῖ-παταί-πλάγιοος, ου, які бадзяецца ноччу.
 νυκτῖ-πλάγιοος, ου, ахвочы вандраваць ноччу; па-
 рушальны супакой ноччу.
 νυκτῖ-πόλοος, ου, які вандруе, бадзяецца ноччу.
 νυκτι-φανής, ἐς, зіхачісты, зіялы а. відны.
 νυκτί-φαντοος, ου, які зьяўляецца ноччу.
 νυκτί-φοιτοος, ου, які вандруе а. надыходзіць ноччу.
 νυкто-γραφία, ἡ, пісаньне а. навука ўночы.
 νυкто-θήρας, ου, ὁ, ночны паляўнічы.
 νυкто-κλέπτης, ου, ὁ, ночны злодзеі.
 νυκτοπαχέω, змагацца а. біцца ўночы.
 νυкто-μῆχια, ἡ, ночная бітва, змаганьне палочемку.
 νυктопорέω, ісьці або падарожнічаць ноччу.
 νυкто-πορία, ἡ, ночны марш; ночнае падарожжа.
 νυкто-φαής, ἐς, выдавальны сьвятло ноччу, зіхачіс-
 νυктоφύλακэω, стаць на ночнай варце. //тм.
 νυкто-φύλαξ, ἄμος, ὁ, ночны вартаўнік, старожа.
 νυκτῶν, τὸ, сьвятлыя Ночы.
 νύκτωρ, прмсл., уночы, уначы, ноччу.
 νύμφη = νύμφη.

νυμφαῖον, тб, сьвятиня німфау.
 νυμφαῖος, α, ον, пасьвенчаны німфам.
 νυμφεῖα, τά, жаніста; маладая, нарачоная, нявеста.
 νυμφεῖος, α, ον, вясельны, шлюбны; прысьвечаны ка-
 νυμφεῖον, тб, вясельле; жаніства. //німству.
 νυμφευτήριος, α, ον, вясельны.
 νυμφευτής, ου, δ, шафер; жаніх; муж.
 νυμφεύτρια, ἡ, дружка /на вясельлі/; маладая..
 νυμφεύω, аддаваць дачку замуж; заручаць; жаніць;
 выходзіць замуж; пабрацца.
 νύμφη, ἡ, паэт. νύμφῃ, маладая, нарачоная; нявеста;
 маладзіца, маладая жонка; кажная замужняя жанчына; і-
 мя ўласнае Німфа – б.ніжэйшае рангі; – німфы прабыва-
 юць у крыніцах рэкаў, паміж дрэваў, у моры, на лугох і
 г.д. зь імёнамі пераважае ў мн. л.: Ναΐδες, Наіды –
 крынічныя німфы; Νηρηΐδες, Нерэіды – морскія нім-
 фы; Νύμφαι, δρυεΐαδες або δρεάδες – горныя німфы;
 Δρυάδες, Αμαδρυάδες, Αδρυάδες – тры лясныя німфы,
 якія назоў свой выводзяць ад дрэва дуб (δρῦς); Νύμ-
 φαί ὑάδες – німфы дажыжы; Νύμφαι λειμωνιάδες –нім-
 фы лугоў; Νύμφαι πετραῖαι – німфы скалаў.
 νυμφίδιος, α, ον, вясельны.
 νυμφικός, ἡ, δν = νυμφίδιος.
 νυμφίος, δ, жаніх; 2. муж.
 νύμφιος, новаажэнены; вясельны.
 νυμφόκλαυτος, ον, аплак/в/аны нявестаю а, жонкаю.
 νυμφοκορέω, быць апранальніцаю маладое; апранацца
 як маладая да вянчаньня; апранаць маладую.
 νυμφοκόμος, ον, апрануты да вянчаньня; шлюбны.
 νυμφό-ληπτος, ον, апанаваны або натхнёны німфамі;
 захоплены; у стане трансу; ажыўлены.
 νυμφο-στολέω, праводзіць маладую.
 νυμφότιμος, ον, уганараваны; адносна маладое: га-
 нараваць маладую песняю ці песнямі.
 νυμφών, ὄνος, δ, пакой жаніха; вясельная зеля.
 νύν, прысл., энкліт. цяпер/аха/, якраз у гэтым часе,
 сьгоньня/вянгадня/; у дадзеную хвіліну, тады.
 νύξ, νυκτός, ἡ, ноч; ночная пара; поўнач; цемра.
 νύξ, ου, ἡ, сыновая, швагерка.
 νύσσο, ης, ἡ, слуп, вежа на пачатку і канцы трасы
 бегу.
 νύσσω, пхаць, папіхаць, гхнуць, папіхнуць; калоць.
 νύσταγμός, δ, сон, драмьне, ністагмос.
 νύσταζω, ківаць галавою асабл. ў часе схільнасьці
 да сну; драмаць; спаць; быць склонным да сну.
 νύττω = νύσσω.
 νύχ-α, прысл., ноччу, уночы, уначы.
 νύχ-εγρεσία, ἡ, устанавьне ўночы. //ваньне.
 νύχευρα, ατος, тб, ночная вярта, ночнае пільна-

νυχεύω, быць чуйным /пільнаваць/ праз усю ноч.
νυχθημερον, тб, дзень і ноч, 24 гадзіны; ніхтэма.
νύχιος, α, ου, = νυκτερινός, ночны; цёмны як ноч;
спавіты ночнаю цемрай.

νωδός, ή, όν, бяззубы.
νωδύντα, ή, супакой, спыненне болю. //лёгка.
νωδύνος, ου, безбалесны; спакойны, свабодны ад болю;
νώθεια, ή, інэрцыя, безвалоднасьць, бясчыннасьць;
пачынасьць; зьнеахвочаньне да чыну; павольнасьць.
νωθής, ές, інэртны, безвалодны, павольны, бясчынны,
νωθρός, α, όν, = νωθής. //аспалы, пасыўны.
νωί, νό або νφ, у наз. і він. скл. парны л. ад
έγώ, мы два, нас двух. //ад нас двух.
νωίτερος, α, ου, нашыя два; належыць да нас двух;
νωλεμές, прысл., без перапынку; стала, бесперапын-
но, тб = νόημα. //на, заўсёды, увесь час.
νωμάω, паяліць, распадаяліць; ківацца /сюды і туды/;
кіраваць, мець пагляд; абыходзіцца /з прадметам/.
νωονυμος, ου = νόνυμος, ου, бязіменны, няведамы.
νωτάγωγεω, несць на плячох.
νωτίζω, павярнуць плечы; ухіліцца; уцячы.
νωτον, тб, плечы, лопаткі.
νωτοφόρος, ου, несены на плячох.
νωχελής, ές, павольны, аспалы, бясчынны.
νωχελία, ή, слабасьць, млявасьць, лягота.
νωχελίη, ή, павольнасьць, бясчыннасьць, аспаласьць.

Ξ, ξ, ξι, тб, ксі, чатырнашатая літара грэцкае
абэцады.

ξ' як лік = 60, але ξ = 60.000.
ξαίνω, скрапіць, часаць /воўну/; кардаваць.
ξανθίζω, хварбаваць, маляваць нажоўта а. набранзо-
ва; зарумянiць /на патыльні/; падпражыць набранзова.
Ξανθίκη, ης, ή, Коантыпа, жонка Сакратаса.
ξανθισμα, ατος, тб, прадмет захварбаванні нажоўта.
ξανθόβριξ, ό, ή, рыжы, рыжавалосы, -ая.
ξανθός, ή, όν, жоўты, жаўтаваты, пажаўцелы; бледна-
жо ты, залаты, пазалочаны; чы вона-жо ты; калтановы
ξανθοφύής, ές, натуральна-жоўты. //бранзавы.
ξανθο-χίτων, ωνος, ό, ή, жоўты хітон а. плашч.
ξανθ-ό-χρ, с, ου, жоўташкурны.
ξαντης, ου, ό, часалы як воўны.
ξαντρία, ή, часальшчыца воўны.
ξείνη, ή = ξένη, госьця. //цінец.
ξεινήιον, тб, гасьцінец для госьця; сяброўск гась-
цейніц, = ξενίц.
ξεινοσύνη, ή = ξενοσύνη.
ξενόω = ξενόω.
ξενόγέω, быць правадніком падарожнага.

ζένη, ἡ, госьця, чужинка.
 ζευηλασία, ἡ, пастанова забараняючая чужинцам у-
 ваходзіць у край /Спарта/; пастаковае высяленьня з краі.
 ζευηλατέω, выгнаць чужинца.
 ζενία, ἡ, статус а. прывілея госьця; гасьціннасьць;
 гасьціннае прыняцьце; прыязныя суадносіны між пану-
 ючымі дамамі а. гаспадарствамі; статус а. права чужинца.
 ζενίζω, прыняць госьця а. падарожнага; праявіць гась-
 ціннасьць; быць прынятым як госьць; быць а. гаварыць як
 ζενικός, ἡ, όν, чужы. //чужынец.
 ζένιος, α, ον, прыналежны госьцю; гасьцінны.
 ζένισις, ἡ, прыняцьце госьця.
 ζενισμός, ον, ό, = ζένισις.
 ζενитеύω, быць чужинцам; быць наймітам у чужой арміі.
 ζενობαίκτης, ον, ό, забойца госьця. //ца.
 ζεν βαίτης, , , той, хто пажырае госьця а. чужы-
 ζενობοκείον, τό, месца начлегу чужинцаў, гатэль.
 ζενობοχείον, τό, месца начлегу чужинцаў, гатэль.
 ζενობοχέω, = ζενობοκέω, прыймаць гасьцей; прымаць
 на начлег гасьцей або чужинцаў.
 ζενობοχία, ἡ, прыманьне, гасьця або чужинца.
 ζενობότης, ον, ό, гаспадар дому.
 ζένοι, οί = (ζενικών, τό), наёмныя вайсковыя ад-
 дзелы; армія наёмных.
 ζενοκτονέω, замардаваць гасьцей або чужинцаў.
 ζένος, η, ον, чужы, чужыземны, замежны; /ксэнофо-
 бія (ζένος + φόβος, страх а. упараджаньне да чужинцаў/;
 чужанецкі.
 ζένος, ό, госьць; чужынец; гаспадар.
 ζενόστασις, ἡ, а. лег. для гасьцей = чужы-; а. ч-
 ζενοσύνη, ἡ, гасьціннасьць. //лежны дом.
 ζενотроφέω, весяліць гасьце або прыёміць гасьцей;
 раскватэраваць наёмнае войска.
 ζеноφονέω, мардаваць гасьцей а. чужинцаў.
 ζеноφών, όντος, ό, Ксэнафон, сын Грыльёса, веда-
 мы аўтар, філосаф і камандзір.
 ζενόω, прыняць як госьця а. ўважаць за госьця.
 ζενών, ός, ό, гасьцінны пакой.
 ζένως, прусл., пачужынецку.
 ζένωσις, ἡ, адчужанасьць; нешта новае.
 ζερόν, τό, сухая вямля; суша.
 ζερός, α, όν, сухі; /ζερός+γρῆψις, ксэрографія/.
 ζεομαίω, сыціраць, выціраць, выгладжваць.
 ζεοτός, α, όν, аскраблены, выгладжаны.
 ζέω, /са/скрабі, /вы/раўнаць, выпаліраваць; пра-
 ξηραίνω, высушыць, падпражыць. //цаваць на камені.
 ξηρός, α, όν, сухі.
 ξηρότης, ητος, ἡ, сухасьць дрэва.
 ξηροφαγέω, есьці сухую ежу.

ξίσμα, ατος, τό, тоє, што ёсьць выгладжаным, выпалі-
 ξίφηρης, ες, азброены мячом; //раваным.
 ξίφηφόρος, зь мячом у руцэ.
 ξίφιδιον, τό, малы меч.
 ξίφοδήλητος, он, забіты мячом.
 ξίφοκτόνος, он, замардаваны мячом.
 ξίφομάχαιρα, ή, меч крыжы выгнуты ў сваёй хворме.
 ξίφος, τό, меч.
 ξόανον, τό, дрэварыт; статуя.
 ξοανοποίη, ή, разьба; предстаўленае падабенства.
 ξοίς, ίδος, ή, долата скульптара.
 ξυήλη, ή, прылада да выгладжвання дрэва; напільнік;
 ξυληγέω, несць дровы а. дрэва. //выгнуты кінжал.
 ξύλινος, η, он, драўляны, з дрэва.
 ξύλου, τό, палена, бервяно; палка; лаўка, стол.
 ξυλοτόμος, он, ссечанае а. сьпілаванае дрэва.
 ξυλοτόμος, ό, дравасек, лесаруб. //дрэве.
 ξυλουργέω, апрацоўваць дрэва; выконваць працу на
 ξύλ-ουργία, ή, выпрацоўваньне дрэва; цесьлярства.
 ξύλουργος, όν, прыналежны да выпрацоўваньня дрэва.
 ξύλοχίζομαι, зьбіраць галёль, трэскі, дровы.
 ξύλοχος, ό, ή, дровы; тупчар, лясок да высекі дрэ-
 ξυλῶ, вырабляць, выпрацоўваць дрэва. //ваў.
 ξύλωσις, εως, ή, драўляны выраб; праца пры пабудове
 ξύν = σύν. //дому; зруб хаты; драўляны будынак.
 ξυνή, прымл. супольна, грамадзка.
 ξυνήια, τά, грамадзкая ўласнасьць,
 ξυνήων, ονος, ό, супольнік, уласьнік часткі //ны.
 ξυνός, ή, όν, супольны, грамадскі, публічны, агуль-
 ξυνο-χάρης, ες, які радуецца ў роўнай меры з іншымі.
 ξυνωνία, = ξυνωνίη, ή, супольнасьць; грамада.
 ξυρέω = ξυρέω, стрыгчы, брыць, брыцца.
 ξυρόν, τό, нож да брыцьця.
 ξυροφορέω, несць, несць нож да брыцьця //нізвешча.
 ξύσμα, ατος, τό, тоє, што саскрэбвешча а. выроў-
 ξυστίς, ίδος, ή, доўгая сукенка з трэма; тога.
 ξυστόν, τό, выпаліраваная палка асабл. кап'ё.
 ξυστός, ό, пакрытая калёнада з роўнаю і чыстаю пад-
 ξυστός, όν, выскраблены, выпалераваны. //логам.
 ξύστρα = ξυστήρις, ή, скрэбла.
 ξύω, раўняць, выгладжваць, паліраваць.

0

0, ο, 6 μικρόν, омикро /малое або карткае о у
 супроцьпастаўленьні да 6 μέγα - вялікага або доўга-
 га ці падвойнага ο - ω /; пятнаццатая літара грэц-
 кае абэцэды.

ο'як лік = 70, але ο = 70.000.

ό, артыкул акрэсьлены, адказвае нямецкаму der, ён,
 бар, βάρος, ή, сужаніца, жонка. //гэты, каторы.

ῥήριζω, гаварыць, выказвацца шчыра, весыці гутарку адкрыта. //не, сяброўская размова.

ῥήρισμός, ου, ὁ, шчырая гутарка, прыёмнае выказвань-

ῥήριστής, ου, ὁ, сябра, таварыш, друг, дружка.

ῥήρος, ὁ, сяброўская гутарка, прыёмная вымова думкі.

*Οάσις, ἡ, Оаза, назоў ураджайнага месца ў пустыні.

ὀβελίσκος, ὁ, абэліск; востраслуп, пераважна помнік; маналітным высокі і смуглы чатырохкантны слуп з звужэньнем у напрамку сваё высокасьці з вострым на версе.

ὀβελός, ου, ὁ, шпіц, кажная шпіцаста закончаная прылада, выступаючая ўверх; слуп закончаным шпіцам.

ὀβολός, οὔ, ὁ, обол, грош; дробная манэта ў ст. Грэцыі вартасьцю аднае шостае драхмы = 8 жалкой.

ὀβρία, τά, /мн. л./ = ὀβρίκοια, τά, маладзёнскія зьверы, маладое зьвяр'ё.

ὀβρίμος, ου ἢ η, ου, сільны, моцны, магутны.

ὀβολός, οὔ, ὁ, обол /манэта/.

ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τά, восемдзесят.

ὀγδοήκοστος, ἡ, βν, восемнаццаты.

ὀγδοος, η, ου, восьмы.

ὀγδῶκοντα, οἱ, αἱ, τά, восемдзесят.

ὄ-γε, ἡ-γε, τό-γε, паказ. займ., пра месца: вось тут/ака/, якраз тут (тѣге); з гэтае якраз прычыны (тбге).

ὄγκος, ὁ, гурба, куча; звал, накід, гурт; пра напасы: кукса, закрут, каса, завіцьцё, чупрына; вага, важнасьць, гордасьць; клопат, труднасьць.

ὄγκω, насыпаць, злажыць, накідаць на кучу, на гурбу; пра хвалю: уздымацца; чуцца ганаровым.

ὄγκος, ἡ, βν, узняты /курган/; насыпаны /ў гурбу/.

ὄγμος, ὁ, кажная рэч выцягнутая ўздоўж: баразна, роў, лінія, сынежка, дарога, шлях небесных целаў.

ὄγχυη, ἡ, ігрушавае дрэва; ігруша.

ὄβω, несці, вынесці, зьносіць, панесці.

ὄ-βε, ἡ-βε, τό-βε, паказ. займ., створанае дарогам даданьня энкл. бе да старога паказ. займ.: ὄ, ἡ, τό, гэты, гэтакі, які, што, каторы; тут; якраз, вельмі; гэты самы; у гэтым /часе/.

ὀβεῶ, падарожнічаць, адбываць падарожжа; ісьці.

ὀβηέω, узяцьці на дарогу, паказаць дарогу; правесь-

ὀβηός, ὁ, праваднік. //ці па дарозе.

ὀβίος, ου, парожны /знак/.

ὀβίσμα, ατος, τό, сродак транспарту: дарога, шлях.

ὀβίτης, ου, ὁ, бадзяка, вандроўнік, падарожны.

ὀβη, ἡ, духмянасьць; 2. смурод.

ὀβοιπορέω, адбыць падарожжа; падарожнічаць, ісьці.

ὀβοιπορία, ἡ, падарожжа /на сушы/; дарога; вандраваньне, падарожнічаньне, марш.

δδοποιέω, рабіць, раўняць дарогу; учыніць карыс-
ным; вывесці на дарогу.

δδδς, οὐ, ἡ, дарога, шлях, гасцінец/бальшак, сьцеж-
ка; οὐχὶ οὐτὴ δδδς, крыжовая дарога.

δδδς, οὐ, ὁ, парог.

δδδδς, ὁ, зуб.

δδδω, весці правільнаю дарогаю; увайсці ў каліну.

δδδνω, спрычыняць боль а. цярпеньне; цярпень.

δδδνη, ἡ, боль, цярпеньне, перажываньне.

δδδνηρδς, ᾠρδς, ᾠ, ἡ, балючы, які баліць.

δδδνηρῶς, прмсл. балюча. //на.

δδδρμα, ατος, τδ, заводжаньне /плач/, ліжэнтавань-

δδδρμας, аплакваць, насіць жалобу; сумаваць па н.

Ὀδυσσεΐα, ἡ, Одиссея.

Ὀδυσσεύς, ἑως, ὁ, Одиссеюш.

δδδσσομαι, элавацца в. быць злосным на; памставаць.

δδδδῆ, ἡ, нюх, пачуцьцё нюху.

δδδν, δντος, ὁ, зуб. //тычым.

δδδτδς, ἡ, δν, праходны, магчымы /прайсці/; прак-

δδδς, ον, ὁ, ветка, голька, парастак.

δδδω, пачнуць /прэмнаці няпрэмна/, мець пах.

δδδν, прмсл. скуль, якім спосабам /чынам/, як?

δδδντος, α, ον, чужы.

δδδ, прмсл. дзе.

δδδνη, ἡ, пераважна ў мн.л.: тонкае белое палатно;
палатняная вопратка, адзежа, рызьё; прасціраццэ аб-

δδδνινος, η, ον, выкананы з ільну, ільняны. //рус.

δδδνιον, τδ, памянш., рэч выкананая з тонкага палат-

οῖ, ускл. ой, ай, о, а. //на.

οῖ, наз. мн. л. муж. ад ерт. ὁ.

οῖ, наз. мн. л. муж. ад адн. займ. δς.

οῖ, дав. адзін. трыц. муж. і жан. для займ. οὐτφ.

φδδτῆ, яму, ёй.

οῖ, куды, як далёка, да якога ступені.

οῖδανω, напыхнуць, успыхнуць.

οῖδω, пухнуць, напыхнуць, успыхнуць.

οῖδρμα, τδ, напыхласць, напыхвае месца, скуля.

οῖδος, τδ, напыхліна, окула.

οῖεος, α, ον, з авечае або баранавае шкуры.

οῖ-έτης, ες, аднагодні, аднагадовы.

οῖζδς, ἡ, гора, сум, туга, няшчасьце, цярпеньне.

οῖζδρδς, ᾠ, δν, абіяжаны горам; прыгноблены, сумны.

οῖζδω, плач наўэрмд; заводжаньне; цярпень у горы.

οῖῖς, ἴβος, ἡ, авечка, авечачка.

οῖνδδς, прмсл. дадому; у напрамку дому, род. крею.

οῖνείος, α, ον, хатні, родны, свой.

οῖνείοτης, ἡ, сваяцтва, сяброўства, жанітва.

οῖνείως, прмсл. пасяброўску, адпаведна, натураль-

на.

οἰκετεῖα, ἡ, сям'я; хатняя служба; чаладзё.
 οἰκετεῖω, жыць /у хаце/, кватаравацца.
 οἰκέτης, ου, ὁ, сямянін; чаладнік.
 οἰκέω, кватаравацца, жыць /разам/; займаць кватэру;
 асяліцца, асесці на жыллё; мець уласнасць. //рог.
 οἰκημα, τό, месца жылля; дом; клеў, загарада; васт-
 οἰκησις, ἡ, права жылля; месца жыцця; дом, хата.
 οἰκητής, ου, ὁ, жыхар дому.
 οἶκος, ἡ, дом, жыллё; гаспадарка; забудаваньне.
 οἰκίδιον, τό, малы дом, помік.
 οἰκίζω, будаваць дом; закласыці асельле; залюдніць.
 οἶκον, τό, (οἶκος), заўсёды ў мн.л. οἶκος, τὰ, дом,
 месца, месца жыцця; аселясць.
 οἰκίστις, ἡ, забудаваньне; калёнізаваньне. //ветка.
 οἰκίσκος, ὁ, пом, помік, пакой; хлявушок, падла-
 οἰκιστής, ου, ὁ, жыхар, асяленец, пасяленец.
 οἰκοδομοῦμαι, быць гаспадаром дому.
 οἰκοδομέω, будаваць, пабудаваньне, забудаваньне дом.
 οἰκοδομή, ἡ, будаваньне; будынак; направа дому.
 οἰκοδομημα, τό, жыллёвы будынак; дом. //дынак.
 οἰκοδομία, ἡ, пабудова дому; спосаб будаваньня; бу-
 οἰκοδομική, ἡ, /у зн. τέχνη/, архітэктура.
 οἰκοδομικός, ἡ, бв, здольны ў будаваньні. //тар.
 οἰκοδόμος, ὁ, пясляр, будаўнічы майстра, архітэк-
 οἰκοδον, прысл. ■ уласнага дому, з дому.
 οἶμος, дома.
 οἰκονομέω, гаспадарыць у доме; быць гаспадаром.
 οἰκονομία, ἡ, кіраваньне татнімі справамі; гарадс-
 οἰκονομικός, ἡ, бв, абазначаны ў справах //кая ўправа.
 вядзеньня гаспадаркі; ашчадны, эканамічны /эканоміка/.
 οἰκονομικός, прысл. эканамічна, ашчадна, разумна.
 οἶκος, ου, ὁ, дом, хата; жыллё, кватэра, будынак,
 пакой, камора; дом божа; нярухомасць; як прым. хат-
 ні, сямейны, родны /кут/.
 οἰκοπέδον, τό, месца пад забудову; пабудова, дом.
 οἰκοπένη, ἡ, цывілізаваны сьвет; уся заселеная
 зямля /глёб/, гл. οἰκέω; экумэна. //дома.
 οἰκοπέω, пільнаваць дом; утрымліваць дом; астацца
 οἰκοπέημα, τό, пільнаваньне/дагляданьне дому.
 οἰκοφθорέω, давесці да руіны дом; згубіць маю-
 οἰκοφθорία, ἡ, руіна, знішчэнне, заняпад. //масьць.
 οἰκτηρῆμα, τό, спагада, літасць.
 οἰκτηρῆσις, ἡ, літасць, спагада.
 οἰκτηρῶ, літасць, мець літасць; спагадваць, мець
 спагаду, спаўчуваць, мець спаўчуваньне.
 οἰκτηρικός, ου, ὁ, спагада, літасць, міласэрдадзе.
 οἰκτηρῶν, ου, спагадлівы, поўны спагады а. літасці.
 οἰκτύρια, ατος, τό, плач з заводжваньнем.
 οἰκτιρικός, ου, ὁ, ляментаваньне, плач.

οἶκτος, ου, ὁ, лиска, літасць, спагада; спяўчу-
 ваньне, выражэньне спаўчваньня. //насьць гаспадыні.
 οἰκωφελία, ή, прыбытак удом; ашчаднасьць, старая-
 οἶμα, ατος, τό, атака в бравураю; скок пантэры, іль-
 ва, імклівы налёт коршма.
 οἶμη, ή, дарога, шлях /асягненьня/; вядзеньне /не-
 прамак/ апазданьня; апазданьне, пазма. //зімлі.
 οἶμος, ου, ὁ, шлях, дарога, сьцежка; пласт, кусок
 οἶμωή, ή, крык, плач, лямант.
 οἶμωμα, ατος, τό, плач зь лямантам.
 οἶμωμος, ὁ, лямантаваньне, пляканьне, плач.
 οἶμωζω, плакаць, заводзіць у плачу, лямантаваць.
 οἶνη, ή, вінаградная лаза, віно; віно.
 οἶνηρος, ἄ, ὅν, віны, вінаградны.
 οἶνηρύσις, ή, /па/судзіна да сыягваньня віна.
 οἶνίζω, чуць пах віна; чуць віном; купляць віно.
 Οἶνδη, ης, ή, Ойноя, атанская крэпасць на бэоцкай
 οἶνμελι, ιτος, τό, пчаліны мёд зьмешаны аь //мяжи.
 віном; мёд /пітво/.
 οἶνοπέδη, ή, зямля прыдатная да гадаваньня вінагра-
 οἶνόπεδος, ου, прыдатны да га- //ду, вінаграднік.
 ποῦλι вінаграду; які аллівае віном.
 οἶνοπέκωντος, ου, пра віно: гатовы да фэрментацыі.
 οἶνοπετάζω, піць віно.
 οἶνος, ου, ὁ, віно.
 οἶνοφάγία, ή, спажываньне віна, піцьцё віна.
 οἶνοφλόγία, ή, ахвота да піцьця а. п'яства.
 οἶνοχοεύω, наліваць віно, адліваць віно, вміліваць
 οἶνοχοέω, быць віначэрпам, наліваць віно. //віно.
 οἶνοχόη, ή, ойнохія, адумснае глінянае начынне
 аь дэюам да наліваньня віна ў паасобныя чары.
 οἶοναι, здагадвацца, думаць, дапускаць думку, спа-
 οἶνώ, ап'янець віном, упіцца. //дэівацца.
 οἶνόν, ὄνος, ὁ, вінны склеп а. магазын.
 οἶδ-βάτος, ου, адлюдны, самотны.
 οἶο-βουκόλος, ου, пастух аднае каровы.
 οἶδ-γᾶτος, ου, аднажэны.
 οἶο-ζωνος, ου, самотны, сам, адзін у жыцьці.
 οἶοναι, думаць, верыць, здагадвацца; баяцца.
 οἶο-πομος, ου, зыстрыжаны з авечкі.
 οἶο-πολος, ου, самотны.
 οἶος, οἶα, як гэтакі; якога роду, што за адзін, які
 /гэта чалавек/, як гэта, як. //торы.
 οἶος, οἶη, οἶον, сам, сам адзін: той самы, які, ка-
 δῆς, ὁ, ή, авечка, баран.
 οἶσπη, ή, авечы гной; нямытая брудная воўна.
 οἶσπητη, ή, бруд на тыльнай частцы авечкі.
 οἶστέω, /за/пускаць стрэлы.
 οἶστος = οἶστος, οῦ, ὁ, страла.

οἰστράω, падбадзёрваць; пра сыляпень: заядаць, ку-
 сачь, джалаць, даводзіць да ашлеласьці.
 οἰστρ-ήλᾱτος, ου, уэбупаражаны, гнаны сыляпеньямі.
 οἰστρημα, ατος, τб, укус сыляпеня; джала; ашале-
 οἰστρο-δίνητος, ου, гнаны навакол сыляпеньямі. // ласьць.
 οἰστρος, ου, б, сыляпень, авадзень; машкара; джала;
 οἰσβλη, η, - οἰσπη, η. // ашлеласьць.
 οἰσупηρος, α, βν, пра нямытую воўну: брудны.
 οἶτος, ου, б, доля; няшчасьце, цярпеньне, сьмерць.
 οἰχνέω, ісьці, прыісьці; пра птушкі: лялець, лётаць;
 хадзіць, быць жывым, рухацца, кратацца, жыць.
 οἰχνέω, эп. - οἰχομαι, адыходзіць.
 οἰχομαι, ісьці, хадзіць, вандраваць, адыходзіць,
 адыйсьці, аддаляцца.
 οἶω, прадчуваць, ватацтвацца, спадзявацца /што к.
 адарыцца/; баяцца, палохацца; несць, зносіць, цярыць.
 οἶωνίζομαι, прыймаць прадвесьце зь лёту і голасу пту-
 οἶωνισμα, ατος, τб, варажба зь лёту птушак. // пак.
 οἶωνιστήριον, τб, прадвесьце, смэн; месца, зь якога
 назіраецца лёт птушак.
 οἶωνιστής, οὔ, б, той, хто прадказвае на падставе
 лёту і крыку птушак.
 οἶωνό-βροος, ου, пра птушак: крыклівы, галосны.
 οἶωνό-μαντις, εως, б, тлумач, паясьняльнік, інтэр-
 прэтар лёту і крыку птушак.
 οἶωνός, οὔ, б, хіжачкая птушка, вялікая птушка;
 коршык, сыяярвятнік, арол; птушка прадвесьця.
 οἶωνοομιολέω, назіраць лёт і крык птушак; прыймаць
 прадвесьце зь лёту і крыку птушак.
 οἶωνο-ομβρος, ου, птушканазіральны.
 ὄμβ, дор. замест бте, калі.
 ὀκλάδίας, ου, б, складалынае сядзеньне /крэсла/.
 ὀκλάζω, апусьціцца на калені, укленьчыць; сьгнуць к.
 ὀκνέω, паўстрымлівацца ад; быць нерашучым а. няпаў-
 ὀκνηρός, α, βν, паўстрыманы, нерашучы. // ным.
 ὀκνος, б, паўстрыманьне, нерашучасьць, няпэўнасьць;
 адступленьне ад н.; хістаньне, труслівасьць.
 ὀκτάγυμος, б, васьмікутнік; васьмікутым будынак, ок-
 ὀκτα-ὀκταυλος, ου, васьміпальцавы. // тагон.
 ὀκτα-ήμερος, ου, васьмідзённы; на васьмь дзень.
 ὀκτάμις, присл. восем разоў.
 ὀκταμις-χίλιοι, αι, α, восем тысяч.
 ὀκτά-μηνος, ου, васьмімесячны.
 ὀκτά-πεδος, ου, васьміножны.
 ὀκτα-πλάσιος, α, ου, васьмістолкавы.
 ὀκτα-πόδης, ου, б, васьмі-футовец.
 ὀκτά-πους, б, η, доўгі ў восем футаў.
 ὀκτάς, η, лік /як гатакі/ восем.
 ὀκτώ, οἱ, αἱ, τά, восем /прадметаў/; сам лік

вoceм, як гeтaкi - $\delta\epsilon\kappa\acute{\alpha}\varsigma$, η .
 $\delta\epsilon\kappa\omega$ - $\delta\epsilon\kappa\tau\upsilon\lambda\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, вaсeмiпaльцaв, вaсeмiнaццaць; вoceм i пeсeяць.
 $\delta\epsilon\kappa\omega$ - $\kappa\alpha\iota$ - $\delta\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\varsigma$, η , $\omicron\nu$, вaсeмiнaццaтi.
 $\delta\epsilon\kappa\omega$ - $\kappa\alpha\iota$ - $\delta\epsilon\kappa(\alpha)$ - $\epsilon\tau\eta\varsigma$, $\omicron\nu$, вaсeмiнaццaцiгoднi.
 $\delta\lambda\beta\acute{\iota}\zeta\omega$, /пa/цeшць, /пa/peдaвeшць. //чинi.
 $\delta\lambda\beta\iota\omicron$ - $\delta\alpha\acute{\iota}\mu\omega\nu$, $\omicron\nu\omicron\varsigma$, δ , η , шчacьлiвae дoлi a. бyду-
 $\delta\lambda\beta\iota\delta$ - $\mu\omicron\iota\rho\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, шчacьлiвae дoлi.
 $\delta\lambda\beta\iota\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, aшчacьлiўлeнн, шчacьлiв, peдacн, пoбpaслaўлeнн; пaмнcн.
 $\delta\lambda\beta\iota\omicron\sigma\tau\omicron\varsigma$, η , $\omicron\nu$, нaйв. cт. aд $\delta\lambda\beta\iota\omicron\varsigma$, нaйшчacь-
 нeйш, нaйбoлeй шчacьлiв.
 $\delta\lambda\beta\acute{\iota}\omega\varsigma$, пpисл. шчacьлiв, шчacн.
 $\delta\lambda\beta\omicron$ - $\delta\omicron\tau\eta\rho$, $\eta\rho\omicron\varsigma$, δ = $\delta\lambda\beta\omicron$ - $\delta\omicron\tau\eta\varsigma$, $\omicron\nu$, δ , дaўпa дoбpaє дoлi a. шчacьцa цi пaмнcнacьцi.
 $\delta\lambda\beta\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, δ , шчacьцe, дoбpaслaўлeньнe; дaбpaбнт.
 $\delta\lambda\epsilon\theta\rho\iota\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, зьнiшчeльн, дeстpукцiйн, cьмяpот-
 $\delta\lambda\epsilon\theta\rho\omicron\varsigma$, δ , зьнiшчeньнe, pyiнa, cпycтaшeньнe. //нм.
 $\delta\lambda\epsilon\kappa\omega$, нiшчць, pyiнaвaць, зaбiвaць.
 $\delta\lambda\epsilon\sigma$ - $\eta\nu\omega\rho$, $\omicron\rho\omicron\varsigma$, δ , η , нiшчцeль, зьнiштeжaльнiк.
 $\delta\lambda\epsilon\sigma\acute{\iota}$ - $\theta\eta\rho$, $\eta\rho\omicron\varsigma$, δ , η , нiшчцeль дзiкiх зьвepaў.
 $\delta\lambda\epsilon\tau\epsilon\iota\rho\alpha$, η , ж. poд aд $\delta\lambda\epsilon\tau\eta\rho$.
 $\delta\lambda\epsilon\tau\eta\rho$, $\eta\rho\omicron\varsigma$, δ , нiшчцeль, paзбypaльнiк.
 $\delta\lambda\epsilon\tau\iota\varsigma$, $\iota\delta\omicron\varsigma$, η = $\delta\lambda\epsilon\tau\epsilon\iota\rho\alpha$.
 $\delta\lambda\iota\gamma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$, пpисл. peдкa, чac aд чacу.
 $\delta\lambda\iota\gamma$ - $\acute{\alpha}\mu\pi\epsilon\lambda\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, мaлa aбo нeдaхoп вiнa.
 $\delta\lambda\iota\gamma\alpha\nu\delta\rho\epsilon\omega$, бцць y нiaтaчi мyжчн.
 $\delta\lambda\iota\gamma\alpha\nu\delta\rho\acute{\iota}\alpha$, η , нiaтaчa a. нeдaхoп мyжчн /длa вoй-
 cкa aбo ў мecьцe/.
 $\delta\lambda\iota\gamma$ - $\alpha\nu\delta\rho\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, y нeдaхoпe мyжчн.
 $\delta\lambda\iota\gamma\alpha\nu\theta\rho\omega\pi\acute{\iota}\alpha$, η , нiaтaчa, нeдaхoп лyдзeй.
 $\delta\lambda\iota\gamma$ - $\acute{\alpha}\nu\theta\rho\omega\pi\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, нiaтaчa лyдзeй.
 $\delta\lambda\iota\gamma$ - $\alpha\rho\chi\epsilon\omicron\mu\alpha\iota$, бцць кiрaвaннм a. ўпpaўлeннм нeкoль-
 кiмi лyдзeмi; бцць aб'eктaм длa oлiгapxii.
 $\delta\lambda\iota\gamma\alpha\rho\chi\acute{\iota}\alpha$, η , oлiгapxii /eлiгapxii/, пaнaвaньнe нe вaлiкae гpyпy лyдзeй /бaгaтнх a. apиcтaкpaтaў/.
 $\delta\lambda\iota\gamma\alpha\rho\chi\iota\kappa\omicron\varsigma$, η , $\delta\nu$, oлiгapxичн.
 $\delta\lambda\iota\gamma\alpha\chi\omicron\theta\epsilon\nu$, з poзннх м'яcьмiнaў; з мaлнх чacтaк.
 $\delta\lambda\iota\gamma\eta\pi\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\omega$, бцць cлaбнм a. б'яcьoильнм.
 $\delta\lambda\iota\gamma\eta$ - $\pi\epsilon\lambda\acute{\eta}\varsigma$, $\acute{\epsilon}\varsigma$, cлaбн, б'яcьoильн.
 $\delta\lambda\iota\gamma\eta\pi\epsilon\lambda\acute{\iota}\alpha$, η , квoлacьць, xiлкacьць.
 $\delta\lambda\iota\gamma\eta\rho\iota\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$ = $\delta\lambda\iota\gamma\omicron\varsigma$, мaлн.
 $\delta\lambda\iota\gamma\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$, гл. $\mu\iota\kappa\rho\delta\varsigma$.
 $\delta\lambda\iota\gamma\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$, η , $\omicron\nu$, мaлн.
 $\delta\lambda\iota\gamma\omicron\gamma\omicron\nu\acute{\iota}\alpha$, η , нeдaхoп пpaeдyктaў, нeўpaджaйнacьць.
 $\delta\lambda\iota\gamma\delta$ - $\gamma\omicron\nu\omicron\varsigma$, $\omicron\nu$, мaлaўpaджaйнн, нeўpaджaйнн.
 $\delta\lambda\iota\gamma\omicron$ - $\delta\rho\acute{\alpha}\nu\eta\varsigma$, $\acute{\epsilon}\varsigma$, б'яcьoильн, oлaбн.
 $\delta\lambda\iota\gamma\omicron\delta\rho\alpha\nu\acute{\iota}\alpha$, η , квoлacьць, м'явacьць, б'язьвeppа.

ὀλιγο-έτης, ες, малалетні, некалькі годні.
 ὀλιγοετία, ή, малалетнасць, маладосць, юнакасць.
 ὀλιγοπιστία, ή, малавернасць, слабая вера.
 ὀλιγό-πιστος, η, ου, малаверны, малое веры.
 ὀλίγος, η, ου, некалькі, крыху, крышку.
 ὀλιγοστός, ή, όν, адзін зь некалькі, толькі крышку.
 ὀλιγότης, ητος, ή, маласць, некалькасць.
 ὀλιγοτροφέω, даць крышку пажывы.
 ὀλιγο-χρόνιος, ου, трывалкі адно кароткі час; кароткае трывалкасць.
 ὀλιγωρία, ή, грэбаваньне, няўвага; пагарда.
 ὀλίγ-ωρος, ου, малапаважаны; заняўдбаны.
 ὀλίγως, прымсл. мала.
 ὀλισθαίνω, пасьлізнуцца, сьлізгацца; упасцьці.
 ὀλκή, ή, перавага; цягненьне; вага, цяжар /малі/.
 ὀλκός, ή, όν, прыцяжны, атракцыйны.
 ὀλλυμι, /зь/нішчыць, зьніштожыць; зьнікнуць, зчэзнуць; /с/кончыць /жыцьцё/, памерці, паміраць.
 ὀλλύω, /зь/нішчыць; памерці, скончыць /жыцьцё/.
 ὀλμος, ό, круглы гладкі камень; гала, куля.
 ὀλοθρευτής, ού, ό, зьнішчальнік.
 ὀλοτρέβω, зьнішчыць.
 ὀλοϊός, όν, зьнішчальны. //вяру.
 ὀλοναυτέω, прыносіць, прынесьці ўсёспальваную ах-
 ὀλοναυτον, τό, усёцэлая ахвяра.
 ὀλοναυτος, ου, усёспалены, суцэльна спалены; /эга-
 туль - голёкаст/. //вяру.
 ὀλοναυτός, усё спальваць; спальваць усёцэлую ах-
 ὀλοκληρία, ή, суцэльнае здароўе.
 ὀλοκληρος, ου, закончаны а. выкананы ў кожнай
 сваёй частцы; цэлы, здаровы, дасканалы. //манту.
 ὀλολυγή, ή, кожны голасны крык; выклік радасьці /ля-
 ὀλόλυγμα, ατος, τό, голасны крык пер. радасьці.
 ὀλολυγμός, ού, ό, голасны плач радасьці; выра-
 жэньне задавальненья.
 ὀλολύζω, голасна прасіць багоў; крычаць, галасіць.
 ὀλο-μελής, нераспадзелены. //суцэльнасць.
 ὀλον, τό, цэлае, нешта ўзятае ўсё разам, усё цэлае;
 Ὀλονόεός, έως, ό, Олэндэуш, спартанец.
 ὀλοοί-τροχος, - ὀλοί-τροχος - ὀλοί-τροχος, ό, ка-
 мень, які спадвае з абрыву.
 ὀλόος, η, ου, зьнішчальны, зьніштажальны; загубны,
 шкодны, страшны, жаклівы, сьмяротны. //галіць.
 ὀλόπτω, цягнуць, выцягнуць; зьдаерці, абдзерці, а-
 ὄλος, η, ου, суцэльны, цэлы, камплетны.
 ὀλο-σχερός, ές, цэлы, суцэльны, камплетны, важны.
 ὀλό-σχιστός, расколаты, расшчыплены.
 ὀλο-τελής, ές, дасканалы.
 ὀλοφυνδός, ή, όν, наракальны, заводны, плачлівы.

ὀλοφύριος, οὖ, ὅ, заводжанье ў плачу; нараканьне.
 ὀλοφύρομαι, плакаць, заводзіць, лямантэваць, нара-
 каць; прасіць са сьвязамі ў задох.
 ὀλοφύσις, εως, ἡ, = ὀλοφύριος.
 ὀλοφώιος, ον, падступны, здрадны, здрадлівы.
 ὀλη, ἡ, шкураная бутэлька на аліву, алей.
 ὀλης, ιδος, ἡ = ὀλη.
 Ὀλυμπία, ἡ, Олімпія, раўнінная акруга ў даліне
 старажытнага Элісу, з ракою Альфеос, у зах. Пэлёпон-
 нэзе, дзе кожны чацьверты год адбываліся Олімпійскія
 гульні і спаборніцтвы.
 Ὀλυμπία, τῆ, Олімпійскія гульні і спаборніцтвы,
 запечаткавання Гэркулесам і адноўленьня Іфітосам, я-
 кія адбываліся кожны чацьверты год на чэсьць Олім-
 пійскага Зэуса.
 Ὀλυμπιεῖον, τό, сьвятыня Олімпійскага Зэуса.
 Ὀλυμπιο-νίκης, ον, ὅ, пераможца на Олімпійскіх
 гульнях і спаборніцтвах.
 Ὀλύμπος і Ὀβλύμπος, ὅ, Олімп, высокі горны ланцуг
 на паграніччу паміж Македоніяю і Тэссаліяю; у граэ-
 кай міталёгіі сьляўная сьліба бэгоў.
 ὀλύμβη, ἡ = ὀλυνθος.
 ὀλυνθος, ἡ, фіга, якая расьце зімою.
 ὀλύρα, ἡ, род ярна, полба або спэлыт. //кажучы.
 ὀλωс, прысл. цалкам, усё разам, агульна, коратка
 ὀμβρος, ὅ, усеагульны крык, гоман.
 ὀμβριος, ον, сваяцкі, спароднены. //тра, брат.
 ὀм-αιος, ον, тае самае крыві, эроднены, як мян. сяс-
 ὀμαιμοσύνη, ἡ, сваяцтва. //нае змаганьне.
 ὀμαιχμία, ἡ, сьвяз самаабароны, братарства; суполь-
 ὀм-αιχμος, ὅ, сьвязнік, супольны змагар.
 ὀμβλῆς, ἐς, роўны, выраўнены, гладкі.
 ὀμβλίω, /ви/раўняць, выраўноўваць.
 ὀμβλός, ἡ, ὅν, роўны.
 ὀμβλότης, ητος, ἡ, роўназьць, роўнаякасасьць.
 ὀμβλῶс, прысл. роўна.
 ὀм-артέω, схопіцца, зьвязацца, сузграмадзіцца;
 спаткацца; ісьці разам; трымаць крок; імкнуцца да мэты.
 ὀμαртῆ або ὀμαртῆ прысл. разам, супольна, талакон.
 ὀмапис, ιδος, ὅ, ἡ, сьвязнік зброі, ваяр, жаўнер,
 змагар, сябра, тэварыш.
 ὀмаυλία, ἡ, супольнае жыцьцё; аб'яднаньне, злу-
 чэньне, хаўрус; супольнасьць. //маніэаваны.
 ὀмаυλος, ον, супольная гра на флейце; эгрны, эгар-
 ὀмвоέω, прадаждж: падаць, ісьці, ліць як зь вядра.
 ὀμβρηρος, ἄ, ὅν, дажджысты, мокры, сьры.
 ὀμβριμος, ον = ὀβριμος.
 ὀμβριος, ον, дажджавы.
 ὀμβροντύπος, ον, улеўны /дождж/.

δμβρος, δ, дождж, улева; бура з дожджом і гримотами.
 δμέφιος, δ, η, сябра гульні. //век; сябра.
 δμηλιζ, ικος, δ, адналетак, равеснік; аднолькавы
 δμηρεϊα, η, залог, заклад, запэўненне.
 δμηρεύω, быць заложнікам; служыць як заклад.
 δμηρέω, зыйсціся разам, спаткацца; злучыцца, аб'-
 еднацца; згадзіцца.
 'Ομηρίδης, ου, δ, пераважна ў мн. л. 'Ομηρίδας, οί,
 гомэрыды – род паэтаў на абстоіх Χίος, пелажанай на
 вэход ад Кляэомэнаў, які, п. пер. выводзіўся ад Гомэра.
 δμ-ηρος, ου, злучаны, аб'еднаны, павенчаны.
 δμρος, δ, = δμρου, τб, злучэнне; заклад, фант;
 гваранцыя ўстрыманьня адзінасьці.
 Ομηρος, ου, δ, Гомэр, Гомэрос, найбольшы эпічны
 паэта Грэцыі /850–800?п.н.э./.
 δμιλᾶδόν, прысл. талаков, грамадох, разам.
 δμιλέω, быць разам а, сумесна; прыйсці жаць разам.
 δμιληδόν, = δμιλᾶδόν. //вучань, слухач.
 δμιλητής, οῦ, δ, надзейны сябра; суроцаіч; студэнт,
 δμιλία, η, быццё а. жыццё разам; духовай суполь-
 насьць; паводзіны ч.; навучаньне, пропаведзь, гомілія.
 δμιλος, δ, сход, зьбег людзей, натоўп, зграмад-
 жэнне, зборышча, мітусня, сумяціцца.
 δμίχλη, = δμίχλη, = δμίχλα, η, туман, пажмурнасьць,
 пера, чад.
 δμια, ατος, τб, вока, галка вока; позірк, спагляд,
 выгляд; тое, што н. бачыць: спазор, твар, сьвятло, сон-
 δμᾶτιον, τб, малое вока, вочка. //да, месяц.
 δμιατο-στερής, ές, пазбаўлены вачэй, без вачэй.
 δμᾶτόω, даць вочы, паправіць зрок.
 δμνῦμι і δμνῶ, прысягаць, запысягнуць, гаварыць
 праўду, пацьвердзіць.
 δμο-βῶμιος, ου, які мае адзін супольны алтар.
 δμο-γᾶλαμος, ου, адным і тым-жа малаком корыленьня
 δμο-γᾶμος, ου, павенчаны, сужэнны. //а. гадаваньня.
 δμο-γᾶμος, δ, η, сужанец, сужаніца, муж, жонка.
 δμο-γᾶστρος, ου, з таго самага лона а. маці. //брат.
 δμο-γενέτωρ, ορος, δ, народжаны з тых самых бацькоў,
 δμο-γενής, ές, таго самага роду а. сям'і, суроцаіч.
 δμο-γέρων, οντος, δ, адналетак, пажылага веку.
 δμογλωσσέω, гаварыць аднолькаваю моваю.
 δμο-γλωσσος, ου, аднолькавае мовы.
 δμο-γυνιος, ου, тае самае суроднасьці а. р'асн.
 δμογυνμονέω, быць аднолькавае думкі; згаджацца.
 δμο-γυνῶμων, ου, аднолькавае думкі, згодны.
 δμο-γυνος, ου, таго самага роду а. сям'і, суродны.
 δμο-δαμος, ου, суродны.
 δμοδοξέω, быць аднолькавае думкі.
 δμοδοξία, η, аднолькавасьць думкі.

ὁμό-δουλος, ὁ, сунявольнік.
 ὁμο-δρoμία, ἡ, супольны бег, курс а. спатканьне.
 ὁμοεθνέω, належаць да таго самага народу; быць тое
 самае нацыі а. тое самае нацыянальнасьці.
 ὁμο-εθνής, ἐς, тое самае нацыі, суроднень.
 ὁμοζυγέω, быць разам запражаным у яры.
 ὁμο-ζυγος, ον, супольнага яры.
 ὁμο-εἰδής, ἐς, аднолькавы, аднародны.
 ὁμο-ήθης, ἐς, аднолькавага характару.
 ὁμό-θεν, прысл. з аднае мясцовасьці, гэтага самага
 паходжаньня; ὁμόθεν, ὁ, суродзіч, брат.
 ὁμό-θρονος, удзельнік аднаго трону.
 ὁμοθυμᾶδον, прысл. аднадумна, адназгодна, сумесна.
 ὁμοθυμέω, быць аднадумным, згодным.
 ὁμό-θυμος, ον, аднадумны.
 ὁμοιᾶζω, быць аднолькавым а. падобным.
 ὁμοίος = ὁμοιος, талаком, усе разам, блз розьніцы.
 ὁμοιο-γενής, аднародны, аднолькавы. //ных частак.
 ὁμοιομέρεια, ὤν, αἱ, элементы ўзвынідзя з аднарод-
 ὁμοιοπαθεῖω, быць у тым самым стане; быць адноль-
 кава даткнутым.
 ὁμοιοπαθής, ἐς, аднолькава даткнуты здарэньнем.
 ὁμοιος, α, ον, падобны; аднолькавы, адыстар.
 ὁμοιότης, πτος, ἡ, адыстарнасьць, падобнасьць, ад-
 нолькавасьць, роўнасьць.
 ὁμοιό-τροπος, ον, аднолькавых манераў, аднолькавы
 ў характары.
 ὁμοιῶ, рабіць адыстарным, роўным, падобным //ным.
 ὁμοίωμα, ατος, τό, тое, што рабіць падобным, роў-
 ὁμοίως, прысл. падобна.
 ὁμοιωτής, ἡ, /у/чыненьне роўным, падобным.
 ὁμοκλέω, выклікаць, клікаць, крычаць, заахвоч-
 ваць а. падбадзёрваць /падбадзёршы/; падаваць го-
 ласна каманду; падганяць крыкам да працы.
 ὁμο-κλή, (ὁμός + κλέω), ἡ, крычаньне, голаснае
 кліканьне; загадваньне, пануканьне; загад; словы на-
 раканьня; пагражаньне, пагроза.
 ὁμό-κληρος, ὁ, суспедчаньнік. //дзел.
 ὁμό-κληρος, ον, удзельны ў спадчыне, частка а. на-
 ὁμοκλητήρ, ἕρος, ὁ, чалавек, які выклікае а. заах-
 ὁμό-κλῖνος, ον, які ўзьялявае //вочвае/да бою/.
 на адным ложу пры сталі.
 ὁμολογέω, гаварыць разам, гаварыць аднолькавамо-
 ваю; згадаціце з; быць сузгодным з; рабіць умову;
 прыйсці да згоды адносна пунктаў умовы; прыракаць.
 ὁμολογία, ἡ, умова; дамоўленасьць, кантракт; да-
 пушчэньне /у арганізацыю/; у часе вайны ўмова элежэньня
 ὁμoνoέω, быць аднадумным, згаджацца, //аружжа.
 быць у сузгоднасьці з.

ὁμόνοια, ἡ, згода, згоднасьць, супольнасьць думкі.
 ὁμόνοος, οὐ, аднадумны, /адна/згодны; аднае думкі.
 ὁμονόως, присл. згодна, аднадумна.
 ὁμο-πάτριος, οὐ, аднаго бацькі, аднакроўны. //рам.
 ὁμόπλοια, ἡ, супольнае а. ў таварыстве падарожжа мо-
 ὁμό-πτολις, εως, ὁ, ἡ, прыналежны да самога места.
 ὁμόρυνυμι, вышраць, абцерці, сьцерці; высушыць.
 ὁμορέω, межаваць, мець супольную мяжу; быць суседам.
 ὁμο-ορος, οὐ, пагранічны, на мяжы, гранічны, суседскі.
 ὁμορροδέω, вяславаць разам, быць згодным, згадаіцца.
 ὁμός, ἡ, οὐ, адзін і той самы: прыналежны да двух
 ці больш адначасна, сумесны, супольны: роўны; паложэ-
 ны роўна ў коле ад цэнтру; [ὁμός+μέντρον] гомацэнтрычны.
 ὁμόσε, присл. на адно і тое самае месца /а. на той самы
 ὁμο-σθενής, ἐς, роўнае сілы. //пункт.
 ὁμο-σίπυρος, ὁ, застольнік, сябра пры сталі.
 ὁμοσίτεω, разам есці а. жыць.
 ὁμό-σιτος, οὐ, які разам апажывае.
 ὁμό-σκευος, οὐ, аднолькава ўзброены а. аснашчаны.
 ὁμοσηνία, ἡ, прабываньне ў той самай палатцы.
 ὁμο-σηνίω, у адной палатцы супольна быць /жыць/.
 ὁμό-σπλαγχχνος, οὐ, з таго самага лона; аднае маці.
 ὁμό-σπλαγχχνος, ὁ, брат.
 ὁμό-σפורος, οὐ, разам узгадаваны, сваяцкі, суродны.
 ὁμο-στιχάω, ісьці разам а. пабач.
 ὁμο-τάχης, οὐ, аднолькава хуткі.
 ὁμό-τάφος, οὐ, разам пахованы.
 ὁμό-τεχνος, οὐ, які выконвае тое самае рамяство;
 - ὁ, калега, сябра, таварыш працы.
 ὁμοτιμία, ἡ, аднолькавасьць, роўнасьць у ранзе.
 ὁμό- τίμος, οὐ, аднолькавы, роўны ў гонарах.
 ὁμό-τειχος, ὁ, празплотны сусед.
 ὁμό-τειχος, οὐ, суседскі, адзелены валам, плотам.
 ὁμο-τράπεζος, ὁ, сябра пры сталі, субанкетнік стала.
 ὁμό-τροπος, οὐ, гэтага самага звычаю, аднолькавы
 ў манеры а. характары.
 ὁμό-τροφος, οὐ, супольна або разам узгадованы.
 ὁμοῦ, присл. разам, супольна, вараз-жа; сярод, па-
 сярод, бадай-што, блізу, падобна як, якраз як.
 ὁμό-φοιτος, οὐ, які ідзе разам а н.; ὁμό-φοιτος,
 ὁ, супольнік, кампаніён.
 ὁμοφρονέω, быць аднолькавае думкі. //думкі.
 ὁμοφροσύνη, ἡ, сузгоднасьць /пагляду/; супольнасьць
 ὁμό-φρων, οὐ, /су/згодны, аднолькавае думкі.
 ὁμό-φυλος, οὐ, суродны а народам; тая самае расы або
 ὁμόφυλος, ὁ, суродзіч. //народу.
 ὁμόφυλος, τό, тоесамнасьць расы або народу.
 ὁμοφωνέω, гаварыць тую самую мову.
 ὁμοφωνία, ἡ, аднолькавасьць а. сугучнасьць мовы.

ὁμό-φωτος, ον, аднамоўны. //жура.
 ὁμοχροῖα, ἡ, аднаколернасьць; верхняя плочка цела,
 ὁμοχρονέω, ісьці з часам.
 ὁμόχρονος, ον, адначасны, аднагодны, адналетні.
 ὁμό-χρος, ον = ὁμοχρους, ουν, аднаколерны. //іншыі.
 ὁμό-φθορος, ον, упраўнены да аднолькавага голасу зь
 ὁμόω, /э/лучыцца, аб'єднацца; быць элучаным.
 ὁμνη, ἡ, жарно; спажыва, харчы.
 ὁμπιος, α, ον, вернавы, спажывны, сытны. //пкі.
 ὁμφάκτις, ον, ὅ, віно зь недаспелага вінаграду; цер-
 ὁμφάλιος, ον, прыналежны да пупавіны; бублятворны.
 ὁμφάλδς, οὔ, ὅ, пупавіна, пуп; асяродзьдзе, цэнтр.
 ὁμφαξ, ὅμος, ἡ, недаспелы, спозьнены вінаград.
 ὁμφή, ἡ, голас, боскі голас; аракулу голас перасьця-
 ὁμ-ωχέτης, ον, ὅ, прабываньні а. жым разам; //рогі.
 супольна аддаваная часьць багам.
 ὁν-αγρος, ὅ, дзікі асёл.
 ὁνάρ, τό, сон, візья, лятучэньне, мроя.
 ὁνάριον, τό, малады асёл, асьляні.
 ὁνειαρ, ατος, τό, помач, дапамога, падтрымка, а-
 хова; яда, харчы, выжывленьне.
 ὁνειδειςος, ον, наракальны, ганебны, биссорамны.
 ὁνειδίζω, дакараць, лаяць.
 ὁνειδισμα, τό, дакор, лаянка.
 ὁνειδισμός, ὅ, дакараньне, лаяньне.
 ὁνειδιστήρ, ἦρος, ὅ, дакарыцель.
 ὁνειδιστικός, дакораны.
 ὁνειδος, τό, = ὁνειδισμα, τό, = ὁνειδισμός, ὅ,
 дакор, упіканьне, нараканьне, эакід; няслава; ганьба.
 ὁνειος, ον, асьліны. //тапратар сноў.
 ὁνειρο-κρίτης, ου, ὅ, паясьняльнік, тлумач, ін-
 ὁνειροκρίτικός, ον, прыналежны да сну.
 ὁνειρό-μαντις, εως, ὅ, ἡ, паясьняльнік сноў.
 ὁνειρον, τό, сон.
 ὁνειροπολέω, сьніць, бачыць у сьне.
 ὁνειρο-πόλος, ὅ, паясьняльнік, тлумач сноў.
 ὁνειρος, ὅ, сон, відзежа ў сьне.
 ὁνειρό-φαντος, ον, выяўлены ў сьне.
 ὁνειρόφωσ, ονος, ὅ, ἡ, разуменьне сноў. //сьне.
 ὁνειρόσω, сьніць, бачыць у сьне, мець відзежу ў
 ὁν-ηγός, ὅ, чалавек, які вядзе на асьле; паганяты асла.
 ὁν-ηλάτης, ον, ὅ = ὁνηγός, паганяты асла./сьлівы.
 ὁνήσιμος, ον, карысны, прыдатны, гонараносны, вча-
 ὁνησις, εως, ἡ, карысьць, прыдатнасьць; помач, пад-
 ὁνθος, ὅ, бруд, смецьце, гной. //трымка; шчасьце.
 ὀνία, ἡ, = ἄνία.
 ὀνίβιον, τό, малы асёл, асьлік, асьляні.
 ὀνικός, ἡ, ὀν, асьліны.
 ὀνικός μύλος, вялікі жарнавы камень кручаны аслом.

ὀνύχητι, быць карысным, мець карысьць, памагчы, памагаць, успамагаць, спрычыняць радасьць; быць вчаслі-
δυνίς, ίδος, ή, асьліны гной. //вым.

ὄνομα, ὄτος, τό, імя, назоў, абазначэньне; слова, выражэньне; тытул, годнасьць; слава, выдатнасьць.

ὀνομάζω, стварыць, даць імя, назваць, называць; быць названым; называцца.

ὀνομαί, наракаць, упікаць, адкінуць; быць незадаво-
леным; пакінуць без увагі.

ὀνομαίνω, называць; клікаць /некага/ паводля імя-
ні; павяць імя.

ὀνομα-κλήδην, прымл. пайменна; паводля імя.

ὀνομα-κλυτός, ὄν, слаўны імем, ведамы.

ὀνομα-κλήτωρ, ὀρος, ὁ, выклікальнік іменнаў.

ὀνομαστί, прымл. пайменна; паводля імя.

ὀνομαστός, ή, ὄν, названы; ведамы, годны ўспамі-
ну, слаўны; памяты. //тура/.

ὀνοματο-λόγος, ὁ, выклікальнік імёнаў /номэнкля-

δνος, ὁ, ή, асёл, асліца.

ὄντα, τά, рэчы, якія існуюць; спасьярожны сьвет; ма-
емасьць, дабро, няружомасьць; сучаснасьць; рэчаіс-
насьць; праўда; /"Пармэнідэс"/.

ὄν, ὄντος, τό, тое, што ёсьць: быцьцё, жыцьцё; рэ-
чаіснасьць, існасьць, твор; Он, Онтос, Адно, Адзін;
/онтолёгія/, - Пармэнідэс.

ὄντως, прымл. запраўды, рэчаісна, фактычна.

ὄνομα, τό = ὄνομα.

ὄνουξ, ὁ, кіпцюры, кіпець, капцыта; каштоўны камень
- онікс, разнавіднасьць мінералу халькедону /ад гр.
места Χαλκηδών/ - з пераплятаным цёмна-чырвоным на-
пластаваньнем.

ὀξεύς, прымл. востры.

ὀξηρός, α, ὄν, воцтавы.

ὀξύνης, ον, ὁ, воцтава-кіслае віно.

ὀξύς, востры.

ὀξύα = ὀξύη, ή, пэўны род буковага дрэва.

ὀξύ-βελής, ές, востравакончаны, сьпічасты, шорсткі.

ὀξύ-βερκής, ές, вострапозіркавы, з вострым зрокам.

ὀξύθυμέω, быць хуткім да злосьці.

ὀξύθυμα, ή, хуткасьць да гневу; гнеў.

ὀξύθυμος, ον, валальчывы, хуткі да злосьці.

ὀξύ-κίνητος, ον, хуткапарутаны, хуткі. //ласк.

ὀξύ-μομος, ον, з натапыранымі валасамі: дыбам ва-

ὀξύ-μόμητος, ον, аллакваны, голасна-наракальны.

ὀξύλαβέω, хутка ўхваціць нагоду; быць хуткім.

ὀξύ-λάβής, ές, хуткасхвачаны; хуткахваты.

ὀξύ-λόλος, ον, язькаваты, хуткі на язык.

ὀξύ-μελής, ές, яснасьпеўны, мілагучны. //лівы.

ὀξύ-μήνιτος, ον, поўны злосьці а. помсты, памст-

ὀξύ-μολπος, ον, яснасьпеўны, звонкі. //м.
 ὀξύ-μωρος, ον, тупы, глупы, супярэчны, парадаксаль-
 ὀξύων, /на/вастрыць, завастрыць, вывастрыць.
 ὀξύδεις, εσσα, εν, востразакончаны; сьлічасты; на-
 ὀξύ-παγήе, ές, востразакончаны. //вострани.
 ὀξύ-πενυχής, ές, востразакончаны.
 ὀξύ-πους, ό, ή, хутканогі. //прадуманы, пасьпешлівы.
 ὀξύ-ρροπος, ον, прашалювагі: хуткаперахілены; ке-
 ὀξύρρυγχος, ό, асецёр, осыррыхос.
 ὀξύς, востры; адважны; парывісты, хуткі, задзірысты.
 ὀξύστομος, ον, востразубы, востракожны; востракусь-
 ὀξύ-τενης, ές = ὀξύτονος, //півы.
 ὀξύτης, ητος, ή, вострасьць; вышныя /тону, гуку/;
 кемнасьць, разумнасьць; хуткасьць.
 ὀξύτονος, ον, вывастрани да канца; пранізьлівы.
 ὀξύφωνος, ονος, (ό,ή), даўціпны.
 ὀξύ-χειρ, χειρος, спрытны на ўсе рукі; падкі.
 ὀξύ-χολος, ον, хуткі да гневу.
 ὀξύ-ωπής, ές, востразрочны.
 ὀπα, дар. = ὀπη.
 ὀπαίω, даць магчымасьць а. дазволіць праводаіць ці
 сьледаваць; сьледаваць за, прасьледаваць.
 ὀπαίου, τό, дзірка, люка, праход /у коміне/.
 ὀπαίος, α, ον, лэіраам, адчынены, расчынены.
 ὀπανίμα = ὀκηνίμα.
 ὀ-πατρος, ον, з таго самага бацькі.
 ὀπερ, эп. замест ὀπερ.
 ὀπή, ης, ή, дзірка, адкрыццё, праход /у коміне/.
 ὀπη.і ὀπη, дор. ὀπη, эп. ὀπη, (іён. бип), дэ
 /якраз/, і куды ты ўсё, куды; як якім спосабам, на-
 ὀπηδέω, (= ὀπαδέω), ісьці за, сьле- //колькі.
 даваць, таварышць.
 ὀπηνίμα, прысл. калі, у якім часе, ад часу.
 ὀπιζομαι, уважаць, паважаць, мець пагану /для н./,
 шакаваць; палюхацца, балца.
 ὀπιθόμ-βροτος, ον, які сьледуе па памершым; напчал-
 ны; /слава, якая жыве па памершым/. //ля.
 ὀπιθε = ὀπιθεν = ὀπιθε = ὀπιθεν, за, з-заду, пась-
 ὀπι-θεν, прысл. за, з-заду, пасля /сьмерці/, за
 ὀπίστιος, α, ον, задні, тыльны. //плячмы.
 ὀπισθό-γράφος, ον, напісаны на кані а. на воклад-
 ὀπισθό-δομος, ό, тыльнае памяшчэньне а. галля //цы.
 ці камора ўжываная ў старой сьвятыні ў Атэнах як скерб-
 ὀπισθόπους, ό, ή, ход з-заду; слуга. //нін
 ὀπισθοφύλακός, тварыць тульню старою; пільнаваць
 тыл ваен. часткі; камандаваць тыльнаю старою.
 ὀπισθοφύλακία, ή, камандзір тылу; тыл.
 ὀπισθο-φύλαξ, άνος, ό, ή, старожа тылу
 ὀπίσσω, прысл. = ὀπίσω.

ὀπίσταντος, η, ου, тильни, канцеви, аповні.
 ὀπίσω, присл. месц. сами тильни, задні, аповні.
 ὀπλέω, рихтаваць, рихтавацца; рабіць готовым.
 ὀπλή, ἡ, каплт.
 ὀπλήεις, εσσα, εν, азброєни, узброєни.
 ὀπλητες, οί, навоў аднаго з чатырох філяў у аттиці.
 ὀπλίζω, гатовіць, прыгатаўляць, рихтаваць, падрых-
 тоўваць; практыкаваць; быць готовым; узброіць; быць
 готовым да бітвы; асядлаць в. запрагаць коня; рихта-
 вацца, зброіцца.
 ὀπλίσις, ἡ, падрыхтова да вайны; збраєньне: аруж-
 жа, зброя; узбройваньне войска. //жэньне.
 ὀπλισμα, ατος, τό, выстройваньне да бітвы, увару-
 ὀπλισμός, ὁ, * ὀπλίσις.
 ὀπλίτης, ου, ὁ, гопліт, цяжка азброєні пешы жаў-
 нер са шчытом /ὄπλον/.
 ὀπλίτικος, ου, цяжка азброєні.
 ὀπλο-θήκη, ἡ, збраёўня, склад аружжа.
 ὀπλομάχέω, у поўнай экіпіроўцы змагацца, як цяжка
 азброєні жаўнер.
 ὀπλομάχια, ἡ, штука ўжывання цяжкага ўзбраєння,
 уменне паявання; тактыка.
 ὄπλον, τό, прылада, шчыт, снасьць, зброя, узбра-
 єньне; τά ὄπλα, зброя, узбраєньне.
 ὀπλοκοία, ἡ, рыхтаваньне або каваньне зброі.
 ὀπλότατος, η, ου, малады, юнацкі, маладаєні, най-
 болей здольны і моцны да вайскавае службы.
 ὀπλότερος, α, ου, = ὀπλότατος.
 ὀπλοφόρεω, насіць цяжкае аружжа /шчыт/, быць цяж-
 каазброєным жаўнерам - гоплітам.
 ὀπλοφόρος, ὁ, ваір, змагар, жаўнер.
 ὀπρόσπος, ἡ, ὅν, што за чалавек, што за чужынец.
 ὀπρόθεν, эп. ὀπρόθεν, іён. ὀκρόθεν, скуль, з якога
 ὀκρόβι, присл. куды, дакуль, да якога месца. //месца.
 ὀποι, присл. куды, дакуль, да якога месца, датуль.
 ὀποιος, α, ου, як учынені, які, якога роду, што за
 ὀποι-пер, присл. куды якраз. //ён.
 ὀπος, ου, ὁ, сок з дра б р ылім.
 ὀπός, род. скл. ад ὀψ. //... колькі.
 ὀποσάκις, присл. гэтак часта... як, гэтулькі разоў
 ὀποσάχη, присл. на гэтак шмат мясцох як...
 ὀπόσε, эп. ὀπρόσε, прс. = ὀποι.
 ὀπόσος, η, ου, = эп. ὀπρόσος, = ὀπλόσος, присл.
 як многа ці шмат, колькі, як высокі, гэтак шмат... як
 ὀπόταν = ὀпότε. //толькі...
 ὀпότε, злуч. калі, бо, з тае пары, ад часу.
 ὀпότερος, α, ου, = эп. ὀпλότερος, η, ου, каторы з
 двух, каторы з блізняцоў.
 ὀπου, іён. ὀμου, присл. дзе, дзе пайменна.

δπλα, про = δπη.
 δπαι, τό, зол. = βμα, вока.
 δπη, = δπη.
 δπρόθεν, δπρόθι = δπρόθι.
 δπпта, = δпте.
 δπποίος, δππόσε = δπποίος, = δππόσε.
 δππόμα, дор. замест δпте.
 δππόσος, η, ου, эп. замест δππόσος.
 δππόте = δпте.
 δππότερος = δптерос.
 δππως, = δпс.
 δπταλέος, α, ου, смажаны, печаны.
 δπτάνιον, τό, = δπτάνεϊον, τό, кухонная пліта;
 духоўка; кухня.
 δπτάνομαι, паказацца.
 δπτάσια, η, здань, зьява, відзежа, твар.
 δπτάω, смажыць, пражыць, пж/к/чы; тушыць у печы;
 выпальваць глінянае начыньне.
 δπτεώ, бачыць. //глядчык, шпійн.
 δπτήρ, ό, той, хто прыглядаецца нейкай рэчы; на-
 бліжамі, гл. δρῶ.
 δπτός, η, όν, смажаны, печаны, пражаны, /пры/па-
 δπυίω, жаніцца, выходзіць замуж, пабрацца, жан-
 чыцца; быць ажаненым або замужняю. //ка.
 δππλή, η, позірк, угляд; сіла бачаньня; пжгляд, во-
 δππλητήρ, ηρος, ό, шпійн, разведчык.
 δππρα = δππρη, η, частка году: познага лета і рань-
 няе вясны: час жніва а. пладоў; плод; сьпеласьць; чала-
 δππρίζω, абіраць плады з дрэва а. зьб. з агароду. //век.
 δππρίνδς, η, όν, у сярэдзіне лета а. ураньняй восе-
 δππροφορέω, зьбіраць плады а. ураджай. //ні.
 δππρο-φброс, ου, плодэносны.
 δππρ-ώνος, ου, ό, купец фруктовае бранжы.
 δππς = δππας /-δπпс/, эл. і прысл. якім пляхам /чы-
 нам, спосабам/, у якім выпадку; зараз-жа, найхутчэй.
 δρᾱμα, τό, тое, што бачыцца: від, спэзор, вобраз,
 δρᾱσις, εως, η, = δρᾱμα. //твар.
 δρᾱτός, η, όν, бачань, спэсыярожны, назіральны.
 δρᾱω, бачыць, глядзець; мець спэзор; прыглядацца;
 быць бачаным; зьявіцца; прачікаць урокам.
 δρῦαίνω, злосыціць, раззлосыціць.
 δρῦάνιον, τό, малая прылада або інструмент.
 δρῦανον, τό, інструмент, прылада, уладжаньне; ма-
 шына; орган /арган/; музычны інструмент. //закн.
 δρῦᾱνος, η, ου, выраблені, выпрацаваны, вымадэля-
 δρῦᾱς, ᾱбος, η, добранаводнены дуг; ураджайная па-
 δρῦᾱω, мець унутраную схільнасьць; //ласа зямлі.
 цывісьці здароўем; уздымацца, напухаць, набрымаць, да-
 сьпель; сьць узбудэражаным; прагне хапць, імкнуцца да.

δρῆ, ἡ, натуральная цяга; штурх, штуршок; нахіл, імпульс, пауцьцё/васьць/; тэмперэмент, дыспазыцыя; кажнае гвалтоўнае пачуцьцё; злосьць, гнеў, помста; страх, жах; эротычны імпульс,оргазм.

δρῆα, ἰων, τᾶ, сьвятое паступаваньне, рытуал; тайнае аплаваньне чэсьці; оргія або оргіі.

δρῆίζω, абыходзіць оргіі.

δρῆίζω, выклікаць злосьць, разэліваць, разэлосьціць, справакаваць гнеў або злосьць. //ны.

δρῆλος, η, ου, хуткі да влосьці; загнэваны, злос-

δρῆύα, - δρῆύα, ἡ, сажань - адлегласьць паміж канцамі пальцаў дзвюх выцягнутых рук = 6 грэцкім футам = 4 πήχεις = 1.85 мэтр.; (πῆχυς).

δρῆυιατός, α, ου, даўжынёю ў вадзім фатом = морская сажань = 6 футам = 185 см.

δρεῦμα, ατός, τῶ, распасьцёртасьць; падношаньне, узнясенне, узняцьцё ахвяраваньня.

δρέω, απ. δρέυνμι, сягаць, сягнуць, выцягнуць,

δρεῖ-ἀρχης, ου, ὁ, уладар гораў. //дасягнуць.

δρεῖας, ἄβος, ἡ, Орэіада - горная німфа; м.л. Орэіады - німфы гораў.

δρεῖβάτέω, вандраваць, хадаць у горах.

δρεῖ-βάτης, ου, ὁ, вандроўнік у горах.

δρεῖδρομια, ἡ, даўкае беганьне па горах.

δρεῖ-νόμος, ου, горскі, горны, у горах.

δρεῖνός, η, δν, горскі, горны, з гораў.

δρεῖνός, ὁ, жыхар гораў.

δρεῖος, α, ου, горскі, горны.

δρεῖώτης, ου, ὁ, жыхар гораў.

δρεξис, εως, η, цяг, цяга, жадоба, імкненьне; прагавітасьць, жмінднасьць.

δρεστιάς, ἄβος, ἡ, (δρος) = 'Ορεῖας; Нүмфαι δρεστιάδες, горныя німфы /Орэстэя, Орэсьціады/.

δρέω, = іён. δράω.

'Ορθαγόρας, ου, ὁ, Ортагорас, музэнка на флейце.

'Ορθη, η, Орта, места ў паўночнай Тэссаліі.

'Ορθια, η, Орція, Простастойная, дадатковае імя Артэміды, асабліва срод спартанцаў.

δρθια, прысл. голасна.

δρθια-δε, прысл. проста, ўверх. //проста а. роўна.

δρθιαίζω, крычаць а. гаварыць голасна; пастэвіць

δρθιασма, ατός, τῶ, высокі тон голасу; голаснае кручаньне, крмк.

δρθιος, α, ου, роўны, прости /ўверх/; прости, выпраставаны; круты, абрывісты.

δρθο-βάτέω, ісьці непрасткі, ісьці проста на.

δρθο-δᾱής, ές, абазнаны як правільна рабіць.

δρθο-δίκαιος, ου, правільны, які правільна судзіць.

δρθο-δίκας, = δρθοδίκης, ου, ὁ, правасудны а. спра-

вядлівы судэдыя.

ὄρθο-ὄρθος, бегчы проста наперад.

ὄρθο-ὄρθος, оу, які бяжыць проста наперад.

ὄρθο-ὀρεῖα, ἡ, правільная мова; правільнае ўжываньне словаў /Продікоо з Кейсу/ або розьніца значэньня паміж словамі, якія ў папулярнай мове ўважаюцца за ськонімы. //рагаві.

ὄρθο-κράτος, α, оу, з прастымі а. ўверх паднятымі

ὄρθο-κράνος, оу, з прастаўжыятам галавою а, каро-

ὄρθο-αντεῖα, ἡ, праўдзівае прадказаньне. //наю.

ὄρθο-νόμος, оу, справядліва а, правільна падзелены

ὄρθο-μανтис, εως, δ, праўдзівы прарок. //край/.

ὄρθο-ποδῶν, ις, крочыць проста а, выпраставана.

ὄρθο-πους, δ, ἡ, прастаногі, прастаногая.

ὄρθος, ἡ, бv, прасты, роўны, які стаіць проста; пра-

вільны, верны, справядлівы; ортодоксальны.

ὄρθο-στάβην, прымл. у стоячай паставе.

ὄρθο-στάτης, оу, δ, той, хто стаіць проста а. роўна, прастая рэч.

ὄρθότης, ητος, ἡ, прастасьць, роўнасьць; прастая пастава; грашнасць, дакладнасць. //цавань.

ὄρθο-τορῶν, дакладна а, проста кроіць; дакладна апра-

ὄρθω, уверх а. роўна ўладзіць, уставиць; трымаць

проста; пчасьліва весці; трымаць проста а. роўна.

ὄρθρεω, устаць або прабудзіцца рана; рана ня спаць.

ὄρθριδιος, α, оу, = пазт. ὄρθριος.

ὄρθριζω, устаць а. працхнуцца на золаку а. рана.

ὄρθριος, α, оу, на золаку, перад усходам сонца.

ὄρθρος, δ, золак, час перад усходам сонца, раніца.

ὄρθως, прымл. правільна; справядліва; верна, фактыч-

ὄρθωσία, ἡ, = ὄρθια, ὀρθαῖя а. ὀρθя - //на.

эпітэт Артэміям.

ὄρθωτηρ, ἥρος, δ, памочнік, супольнік.

ὄριγάνων, τό, майёран.

ὀριγύνομαι, = ὀρέγομαι, выцягнуцца /самоу/.

ὀρίζω, дзяліць або разьмежаваль адну частку ад іншае; распадзяліць, правесці мяжу; выдзяліць, выгнаць з краю; выкладаць, тлумачыць, паясьняць, паясьніць; дэфініяваць; падаваць дэфініцыю слова, ідэі, канцэпцыі; пастанаваць; вызначыць /гарызонт/.

ὀριμβς, ἡ, бv, прыналежны мулу.

ὀριον, τό, мяжа, граніца; мэта; акруга, мясцовасьць, абмежаванасьць; месца пастоянае заплыву, док.

ὀριора, τό, мяжа, граніца; гранічны знак.

ὀριорος, δ, абмежаваньне, вызначэньне; дэфініцыя; узагадкаваньне.

ὀριστής, оу, δ, той, хто вызначае межы.

ὀριστικός, дакладна вымежаваны.

ὀρίανη, ἡ (= ἔριος), агароджаньне; вострот; ластка.

ὀρκίζω, /за/присягаць, присягнуць, присягавць.
 ὀρκιον, тб, присяга, зарок, прирачэньне; умова.
 ὀρκιος, ов, присяжны, зепрысяжаны; забавязаны;
 зьвязаны а. абмежаваны присягаю.
 ὀρκος, ов, ѓ, присяга, зарок; абазначэньне ўмоваю.
 ὀρκω, присягаць, даваць зарок; заракацца.
 ὀρκωца, тб, присяга.
 ὀρκωμοσία, ѓ, присяга.
 ὀρκωμοσιον, тб, месца присягі.
 ὀρκωмотέω, прыняць присягу.
 ὀρκωότης, ов, ѓ, = ὀρκιότης. //сягу.
 ὀρκιότης, ов, ѓ, той, хто прыймае а. адмініструе пры-
 ὀρκωός, ов, ѓ, самазлучаны рад; ланцуг; рой.
 ὀρμαινω, рухаць, рушаць, мяшаць, убударажыць, за-
 круціць; разважаць, браць пад увагу, затрымлівацца
 /над пытаньнем/. //рашыцца на.
 ὀρμαινω, /за/пусьціць у рух, урухомяць; заахвоціць;
 ὀρμεία, ѓ = ὀρμια. //ным.
 ὀρμεω, ляжаць а. стаяць на катвізе; быць закатвіжа-
 ὀρμη, ѓ, набег, заскочаньне, напад, атака. //така.
 ὀρμηца, тб, імпульс, афэкт; унутраны несупакой; а-
 ὀρμητήριον, тб, кажны сродак узбуджанасьці а. не-
 супакою; выходны пункт, асяродзьдзе пачыну. //лосься.
 ὀρμια, ѓ, валасьня: шнур на вудачку з конькага ва-
 ὀρμιζω, увесыць вадаплаў на катвігу, увесыць ў порт,
 паставіць на катвігу.
 ὀρμο-δοτήρ, ἥρος, ѓ, чалавек, які ўводзіць вада-
 плаў у порт, уводнік, пілёт.
 ὀρμος, ѓ, шнур караляў, ланцужок, намынік; тэлец
 выкананы ў коле.
 ὀρμος, ѓ, прыстанішча, ахова, прытулак, порт.
 ὀρνιπέτιον, тб, = ὀρνεον.
 ὀρνεον, тб, = ὀρνις, птушка; курыца, павень.
 ὀρνιθ-αρχος, ѓ, кароль птушак.
 ὀρνιθειος, α, ов, птушыны.
 ὀρνιθευτής, ов, ѓ, птушкалоў.
 ὀρνιθεύω, лавіць птушак.
 ὀρνιθίας, ов, ѓ, назоў паўночнага ветру вясною,
 які выбівае птушак зь іхнага міграцыйнага лёту; орніціяс.
 ὀρνιθικός, ѓ, ѓ, птушыны.
 ὀρνιθιον, тб, малая птушка; птушанё, куранё.
 ὀρνιθιος, η, ов, = ὀρνιθικός.
 ὀρνιθο-θήρος, ов, ѓ, птушкалоў.
 ὀρνιθο-κόπος, ѓ, даглядчык птушак.
 ὀρνιθο-τροφία, ѓ, гадоўля птушак, птушкагадоўля.
 ὀρνις, ѓ, η, птушка; павень, курыца, птаства; са-
 ὀρνιχο-λόγος, ѓ, птушкалоў, пастарчальнік п. //лавей.
 ὀρνυμι і ὀρνύω, ушчынаць, выклікваць /несупакой/;
 хутка рухаць, пусьціць у рух; падбадэўваць; убуду-

дерев'яць, падганяць, панукаць; запаліць, виклікаць /гнеў/; запальвацца, гневацца, узбударажвацца, уздымацца; нападаць, накідывацца; пачынаць.

ὄρορος, ὅ, віка, гарох, гарошак.

ὄρυσις, ἡ, = ὄρυσις.

ὄροσσία, ἡ, вызначэнне, абазначэнне граніцы а. межаў; граніца, мяжа.

ὄροβύσις, усчаць, усчынаць, выклікаць несупакой.

ὄροσις, пільнаваць, даглядаць, стаяць на стражы.

ὄρος, τό, гара, узгорак.

ὄρος, τό, мяжа, граніца.

ὄρος, ὅ, = ὄρος, цякоміна, сыватка, сукравіца.

ὄρου, падняцца, падскочыць, уокочыць, кінуцца бунтарна наперад; кінуцца да штурму.

ὄροφ, ἡ, дах, страх, столь.

ὄροφας, хатні, прысвоены, прывыклі, абраманым.

ὄροφας, ου, ὅ, жыццё, пражыванне пад дахам.

ὄροφος, ὅ, саломея, дражка, гонта на дах; дах.

ὄρος = ὄρος.

ὄρετον, τό, = ὄρετον.

ὄρηξ і ὄρηξ, ἡ, атожылак, пярэстак.

ὄρανός, ὅ, = ὄρανός. //бы.

ὄρο-πύγος, τό, зад або хвост зьвера, птушкі, ры-

ὄρος, ὅ, = ὄρος, цякоміна, сыватка, сукравіца.

ὄροβω, быць у страху а. дрыжаць ці баяцца; брыдзіць-

ὄροβία, ἡ, жах, страх, сплах. //ца.

ὄρο-ὄρη, ἡ, верхнія дзверы, да якіх выдучь сходны і з каторых можна выйсці на лабра.

ὄροлелеω, справакаваць напад, напасці; груба абыходзіцца з к.-н.; спалохаць, непакоіць.

ὄρος = ὄρος.

ὄρталіς, ἴβος, ἡ, кажны малады зьвер; птушанё, куранятка. //шанё.

ὄρταλίων, ὅ, птушка, хатняя птушка, куранё, пту-

ὄρταλίων, ὅ = ὄρταλίων.

ὄρτη, ἡ, іён. для ὄрτη.

ὄρτυξ, -η, ἡ, казачная зямля Ортигія; падатковае імя часткі Спракузаў, Артэміян, старажытнае імя Дэльфаў.

ὄртыξ, ὄρος, ὅ, перапёлка.

ὄρυμα, τό, выкапаная месца: яма, роў, залатліна; βάραθρον, глыбокая яма, у якую кідалі крымінальных праступнікаў.

ὄρυγος, ἡ, ου, /вы/капаны, захворелы капаннем.

ὄρυγος, ὅ, крык, гул, роў, сумяціца, судолака.

ὄρυξ, ὄρος, ὅ, газеля або антылёпа.

ὄρυξ, εως, ἡ, капанне. //падкапацца.

ὄρυσσω, -ττω, /вы/капаць яму; пракапацца /у зямлі/.

ὄρυνεμα, τό, асірачэнне, сіроцтва.

ὀρφάνευω, узгадоўваць сiрату; асiраець, жыць сi-
 ὀρφανία, ἡ, сiроцтва, цяжкая страта, галечка. // ратом.
 ὀρφανίζω, асiраець.
 ὀρφανικός, ἡ, ὄν, асiрочаны.
 ὀρφανιος, ον, = ὀρφανικός. // гадевальнік.
 ὀρφανιστής, οὔ, ὅ, той, хто апекуецца сiратою, уз-
 ὀρφανός, ἡ, ὄν, асiрацель.
 ὀρφανός, асiраець.
 ὀρφαν-φύλαξ, ἄκος, ὁ, алякун над сiратою.
 Ὀρφεύς, α, ον, прим. ад Ὀρφεύς. // старажытны бард.
 Ὀρφεύς, ἔως, ὁ, Орфеус, сын Аполлѳна, ведамі гр.
 ὀρφναίος, α, ον, цѳмны, хмурны, панурны.
 ὀρφνη, ἡ, = ὀρφνα, цемра, ноч.
 ὀρφνίνος, η, ον, цѳмны, сцѳмнелы, цѳмна-чырвоны.
 ὀρφνίτης, ου, ὁ, цѳмны.
 ὀρφος, = ὀρφός, ὁ, род морскага вокуня /вукня/.
 ὀρχάσιος, ὁ, першы ў радзе, старшынн ў фiлѳ; гаспадар,
 ὀρχάτος, ὁ, рад праваў, сад, агарод. // князь.
 ὀρχέομαι, танцаваць, выражаць танцам.
 ὀρχηδόν, адзiн за адным, усе разам, шчыльным радам.
 ὀρχηθῆς, ὁ = ὀρχησιός, ὁ, = ὀρχησις, τῶ, = ὀр-
 хшис, ἡ, танцаваньне або выконваньне танцу.
 ὀρχημα, τῶ, танец, танцаваньне.
 ὀρχηστής, ἥρος, ὁ, = ὀρχηστής, ον, ὁ, тэнор.
 ὀρχηστικός, ἡ, ον, танцавальны.
 ὀρχηστο-διδάσκαλος, ὁ, вучыцель а. майстра танцу.
 ὀρχηστο-μανέω, быць заяцлым танцорам.
 ὀρχήστρα, ἡ, аркэстра - у аттыцкім тэатры адумиснае
 вялікае месца ў хв. поўкола, на якім танцаваў хор.
 ὀρχηστρίς, ἰβος, ἡ, танцорка. // танцу.
 ὀρχηστῆς, ὅς, ἡ, танец, танцаваньне, выкананьне
 ὀρχίλος, ὁ, птушка; крапіўнік.
 ὀρχιπέδω, вымерны, акрэсьліць орхіс.
 ὀρχі-пéδη, ἡ, імпэтэнцыя.
 ὀρχі-пéδον, τῶ, орхавая торба.
 ὀρχіς, εως і ἰος, ὁ, мн. л. ὀρχεіς або ὀρχіς,
 анат. орха, мн. л. орхі.
 Ὀρχομενός, ἡ, Орхомэнос, імя некалькі гр. местаў,
 эь якіх найбольш ведамы Ёсць у Беацыі. // сад, агарод.
 ὀρχος, ὁ, род дрэваў а. вінаграднае лэз; шпелера;
 ὄς, ἡ, ὅ, паказ. займ. гэты, гэтая, гэтае; ням.:
 dieser, diese, diesem; der, die, das; er, sie, es.
 ὄς, ἡ, ὅ, ён, яна, яно; каторы, каторая, каторае,
 ням.: der, die, das; welcher, welche, welches.
 ὀσάκi = ὀσάκiς = ὀσσάκi, прим. гэтак шмат разоў як
 ὀσάτιος, α, ον, замест ὀσός. // толькі магчыма.
 ὀσάχου, прим. у гэтак лічных мясцох як толькі магчыма.
 ὀσία, = ὀσίη, ἡ, божае права; права натуры, сьвятое
 права; 2. Божае служба; ахвяраваньне; абрад.

θεός, α, ου, дякуючи боскому а. натуральному праву рідзіўся; узаны а. зацьверджаны правам натуры; ласкавы ў вачох Бога, Богам умілаваны, пабожны.

θεόδοτος, ητος, η, перасьцераганьне божага права; рэлігійнасьць, піэтэт; пабожнасьць.

θεός, імкнуцца да сьвятасьці, называцца праведным; пасьвячацца.

θεός, прымл. пабожны, рэлігійны. //ваць.

θεομα, махець, чуць пах а. духмянасьць; асэнсоў-

θεός, η, = ός, пах, духмянасьць, запах.

θεός, або θεός, прымл. як шмат, як многа, як далёка, як вельмі; /П. 366, d/.

θεός, θεός, θεός, і θεός, θεός те, якое вялічынні, вялікі як, як шмат, як многа, як далёка, як доўгі; якое даўжынні; колькі, вельмі, прыблізна; матчыма.

θεός-кер, як вялікі, як шмат, ня глядзячы як вялікі а. як многа; гэтак шмат як..., вялікі як...

θεός-кер, η-кер, ό-кер, які, каторы гата, якраз той.

θεός, тб, струкавыя плады: боб, гарох, фасоль.

θεός, η, чутка, гутарка; 2. голас, гук, звон.

θεός, тб, вочы. //мень уяўленьне.

θεός, махець перад вачыма, бачыць; уяўляць сабе,

θεός = θεός, = θεός.

θεός, тб, костачка. //кал, якое.

θεός те η-с, -с ка-ры, каторы; каторы; які, я-

θεός, η, ου, касьцяны. //голені, шкідет.

θεός, = θεός, тб, мн. л. θεός, касьць, костка,

θεός, η, ου, касьцяны, а касьці.

θεός-тис, η-тис, ό-тис або ό, тис, хто-небудзь, хто-ко-лечы; кажны хто; што-небудзь, што.

θεός-логос, зьбіраць а. сабраць касьці /пасля спаленьня цела/.

θεός, вигнаць пры помачі ostracismu. (θεός-ισμός).

θεός, вигнаньне, ostracism які практыкаваўся ў ст. Атэнах - суд чаралковы; спосаб ухіленьня грамадзян, сіла ўплыву якіх уважалася за вялікаю і пагражаючаю свабодзе гаспадарства; на агульным народным зграмаджэньні /веча/ адбывалася тайнае галасаваньне: кажны чалавек выпісваў на гліняным чаралку імя асобы, якая павінна была быць выгнана з краю - глядзі θεός.

θεός, тб, ostrakon - выпалены з гліны чаралок з выпісаным імем асобы, супроць якое праводзіўся ostracism; 2. дыск у хворым круцілкі ўжываны ў судок: адналіты /бяз дзіркі ў сярэдзіне/ азначаў "невінаваты", зь дзіркаю - "вінаваты".

θεός, галасаваньне пры помачі ostrakon-наў = (θεός-ισμός).

ὀστροει-γραφής, ἐς, намалёваным на пурпурны колер.
 ὀστρε(ι)ον, тб, малюска; острэя; пурпурная хварба.
 ὀστ-ώδης, ἐς, касыцям, касыцісты.
 ὀσφραίνομαι, нюхаць, чуць носам.
 ὀσφραντήριος, α, ον, які пахне, пахалчны, чутны
 ♪ паветры; здольны /вы/нюхаць.
 ὀσφρησις, εως, ἡ, пачуццё нюху; нюх.
 ὀσφύς, ἡ, сыцяно, клуб.
 ὀσχος, ου, ὁ, парастак; вінаградны парастак.
 ὅταν, (эоль. = ὅτ' ἔν - ὅτε κεν - ὅτε, ἐν), прысл.
 калі-ж; кожны раз калі.
 ὅτε, прысл. калі, як тольк, тады, усякі раз як, у
 часе калі; падчас, часамі.
 ὅτι, эл. і часы. бо, што (нямецкае dass), за-
 тым, магчыма, калі.
 ὅτις, ἴδω, ἡ, -р-фа, прох-а, ч.лікая стэ-а-а.
 птушка (ὅτις).
 ὀτλέω, цярэ з, зносіць /гора/.
 ὀτλος, ὁ, цярпеньне, змучанасць, цяжар.
 ὀτοβέω, разыходзіцца гromaм, гулам.
 ὀτοβος, ὁ, гром, гул, гук.
 ὀτοτοῖ ой-ё-ёй, ой! ах!
 ὀτοτύζω, крычаць, ойкець, ечмыць.
 ὀτρᾶλέω, пры. ὀ-τρηρός, сыпешна, хутка, спрытна.
 ὀτρηρός, α, ὄν, хуткі, спрытны, сыпешны.
 ὀτρυντός, ὄος, ἡ, узбудэражаньне, падбукторваньне,
 заахвочаньне, узьняцце.
 ὀτρύνω, падбукторыць, узбудэражыць, заахвочіць,
 падняць /да чыну/; падшпориць.
 ὅττα, ἡ, = ὅσσα.
 ὅττη, эл. бо, затым што.
 ὅττι і ὅττι, што (ὅτι).
 οὐ, οὐκ, не;
 οὐκί, не;
 οὐχ, не;
 οὐχί, не;
 οὐή, не;
 οὐ φημί, οὐ λέγω, я кажу не; элярэчваю, кажу,
 што не.
 οὐ, яго, яе, род. окл. 3-ья асоб. муж. і жан. р.
 всаб. займ. для αὐτοῦ, αὐτῆς і αὐτοῦ, αὐτῆς. (гл.
 Б. Ан-ка I48).
 οὐ, прысл. даэ, туды, да таго /месца/.
 οὐά і οὐά, кліч болю а. ебрыдласці: «х! ой! фэ!
 οὐαί, кліч болю: ай! ой!
 οὐας, атос, тб, вуха; слух. //ны ўхватэм.
 οὐάτοεις, εσσα, εν, з вушкамі /начыньне/, агляджа-
 оў γάρ, не /- чаму павінен я?/.
 οὐ γάρ οὐν, наг. адказ: чаму не? пэўна, што на!

οὐ γάρ ποτε, ніколи; назаўсёды; не заўсёды.
 οὐ γάρ που, /а/ні яким слосябам; у ніякім выпадку.
 οὐδ-ἄλλος, οὐ, = οὐδέτερος. //ГЗБ/.
 οὐδαμία, прымсл. нідзе, на ніякім месцы, ані як; /Парм.
 οὐδαμή, прымсл. нідзе, на ніякім месцы; аніскуль;
 οὐδαμόθεν, прымсл. аніскуль, ані з боку //Парм. ГЗБ/.
 οὐδαμόθεν, прс. = οὐδαμοῦ. //ку.
 οὐδαμοῖ і οὐδαμόσε, прымсл. аніскуль; аь ніякага бо-
 οὐδαμός, ή, οὐ, ані водзён, ніхто.
 οὐδαμόσε, прымсл. аніскуль, аь ніякага боку.
 οὐδαμοῦ, прымсл. аніскуль, на ніякім месцы, ані як.
 οὐδαμῶς, прымсл. ані ў яким выпадку /Пол. VII, 529а/.
 οὐδας, εος, τό, паверхня Зямлі, глёб; дно, грунт.
 οὐδέ, прс. ані; οὐδέ..., οὐδέ..., але не, ані...;
 ані; нават не.
 οὐδ-εἰς, οὐδε-μία, οὐδ-έν, ані водзён, ніхто, ні-
 чого, нішто.
 οὐδέ-ποτε, іён. замест οὐδέποτε.
 οὐδένος-ωρος, ня варты ўвагі, ня варты павань.
 οὐδέ-ποτε, прымсл. ніколи, не; яшчэ не.
 οὐδέ-πω, яшчэ не, наагул не, зусім не.
 οὐд-έτερος, α, οὐ, ані водзён з двух.
 οὐд-ετέρως, прымсл. ані як з двух бакоў.
 οὐд-ετέρωσε, прымсл. на ніякім і абодвух канцоў.
 οὐδ' ἔτι, прымсл. і ня болей; не даўжэй.
 οὐ δή, прымсл. напэўна не.
 οὐδός, ό, парог.
 οὐδός, ή, парога, шлях, гасьцінец, сыцежка.
 οὐθαρ, άτος, τό, вымя, матчыныя грудзі, малоч-
 οὐθάτιος, οὐ, вымяны. //насьць, плоднасьць.
 οὐ θην, напэўна не, ведама не.
 οὐκ, гл. οὐ.
 οὐκ-έτι, прымсл. болей не, не даўжэй.
 οὐκί, = οὐχί. //затым не? дык што не?
 οὐκ-οὐν, прымсл. ці не...? і так не, ці не затым?
 οὐκ-οὐν, прымсл. тады, дзелягэтага, затым, паводля,
 οὐ-κω, = οὐ κω, = οὐκ-οὐν, яшчэ не. //пэўна.
 οὐκ-ων = οὐκ-ων = οὐκ-οὐν. яшчэ не; ня праўда?
 οὐ-κως = οὐ-κως = οὐπως.
 οὐλαί, = όλαί, αἱ, ячменныя ахвяраваньні.
 οὐλαμός, ό, натоўп, банда.
 οὐλε, воклік: дабро табе, слава табе.
 οὐλή, ή, рубец, шрам. //чань.
 οὐλιος, α, οὐ, прадназначаны на зьнішчэньне, зьніш-
 οὐλιος, οὐ, пушысты, ваўняны, кучаравы.
 οὐλό-θριξ, -τριχος, ό, ή, кучаравы.
 οὐλο-κάρηνος, οὐ, і густымі кучаравымі валасамі.
 οὐλόμενος, η, οὐ, зьнішчаны; няшчасны, мізэрны.
 οὐλον, τό, у мн. л. οὐλα, дзясьны.

οἶλος, η, ου, цэлы, суцэльны, камплетны, інтэграль-
 οἶλος, η, ου, ваўняны, густы, кучаравы. //ім.
 οὐλος, η, ου, зьнішчальны, здрадзецкі.
 οὐλο-χῦται, αί, падпражаны і пакрышаны ячмень, якім
 паскупвалі яхвяру на алтары.
 οὐλυμκος, δ, эп. іён. = *Οὐλυμκος.
 οὐλω, быць цэлым або эдаровым.
 οὐ μὲν, не праўдзіва.
 οὐ μὲν δὲ, фактычна не, запраўды не.
 οὐ μὲν πως, ані якім спосабам.
 οὐ μὲντοι, аднак-жа не.
 οὐ μήν, запраўды не, напэўна не.
 οὐ μήν ἀλλά, тым ня меней, ня глядзячы на, аднак-жа.
 οὐν, іён., дар.ών, прысл. тады, запраўды, у кожным
 выпадку, напэўна так, але, так, ага.
 οὐνεκα, (перад г.г. οὐνεκεν), прысл. для οὐ ἔνεκα,
 на чый рахунак; зь якое прычыны. //ніколі, немагчыма.
 οὐτως, прысл. ані зашто; ані ў якім выпадку, зусім не,
 οὐ-τω, прысл. яшчэ не.
 οὐρά, ἡ, хвост; зад, задняя частка /ч.н./; стэрно;
 тыл /арміі/.
 οὐρ-αῦδος, δ, камандзір тыльнае аховы.
 οὐραῖος, α, ου, канцавы, тыльны.
 Οὐρανία, ἡ, Уранія = Нябесная – імя аднае з музаў
 - муза астраноміі.
 Οὐρανίδης, ου, δ, жыхар нябёсаў.
 οὐράνιος, α, ου, нябесны, прыналежны небу.
 Οὐρανίων, ωνος, δ, = Οὐρανίδης.
 οὐρανό-θεν, прысл. зь неба сюды.
 οὐρανόθεν, на неба. //неба.
 οὐρανό-μῆις, ες, выскі як нябёсы, сягальны аж да
 οὐρανό-νιμος, ου, які перамагач неба
 οὐρανό-κτής, ου, які ўпаў зь неба.
 οὐρανός, δ, неба; скляпеньне а. фірмэзят нябёсаў
 /неба/; неба як месца прабывання багоў; паветраная
 прастора; паветра; атмасфера; Уранос, бог неба.
 οὐρεῖος, η, ου, горскі, горны.
 οὐρέω, спускаць урмну, даць моч, мачыць, мачыцца.
 οὐρία, ἡ, памысны вецер.
 οὐρίαχος, δ, кіжэйшы канец а. кіжэйшая частка.
 οὐρίζω, абмежавачь, агранічымь.
 οὐρίζω, паставіць у памысны вецер; памысна плысьці.
 οὐριος, α, ου, зь лёгкім подыхам ветру; з памысным
 а. шчаслівым ветрам.
 οὐριο-στάτης, εν, палажэньне заможнасьці або стан
 абясьпечанасьці.
 οὐρίω, кінуць на вецер, пусьціць зь ветрам.
 οὐρον, τό, мача, урына.
 οὐρον, τό, прастора; адлегласьць /кіненьня дыску/;

кіданням диску, дискакіненням.

οἶρος, ὅ, памисим вечер. //вау.

οὐρός, οὐ, ὅ, роў, канал для гаўлявання вадапла-

οἶρος, ὅ, даглядчык, старожа, вертаўнік.

οἶρος, ὅ, мята, граніца.

οἶρος, ὅ, гара.

οἶρος, ὅ, род дзіката быка, зубр/?/.

οὖς, οὐός, τό, вука, вушка.

οὐσία, -ίη, ἡ, эсэнция, сутнасць; існасьць, за-
праўднасьць, чыстасць а. існасьць суцэльнага існа-
вання, суцэльнасьць быту ці быцця; быццё; адзі-
насьць быцця; маемасьць, уласнасьць; дабро.

οὐτάχῃ, трапіць, удирьць, раніць.

οὐτάχῃ, раніць, раніць пры помачы вужжа.

οὐ-τε, прымл. і не; οὐτε... οὐτε, ані... ані...;
ня толькі не... але гэтаксама і не.

οὐτερος, = ἕτερος.

οὐτήτειρα, ἡ, жан.р. ад οὐτητήρ.

οὐτητήρ, ἦρος, той, хто раніць.

οὐτίδανός, ἡ, ὅν, бескарксы, беззартасны.

οὐ-τίς, οὐ-τί, род. скл. οὐτινος, ніхто, нішто, ні-

οὐτοι, прымл. запраўды не, напэўна. //нікі, нічога.

οὗτος, αὐτή, τοῦτο, указ. займ. гэты, гэтая, гэтае,
гэты тут, той там; гэі ты! ты, там! /зварот ужыванні
да нявольнікаў і ў іншых выпадках/.

οὕτως, перад змычым гукам οὕτω, прымл., гэтакім
спосабам, гэтак дарогаю, гэкім шляхам; як гэта ка-
жаша; гэтак, затым; так, толькі /адно/ гэтак, прос-
та, ня болей як; часткава, з аднаго боку..., а з
другога...; у казках; аднойчы, даўно, даўно..., ка-
лісьці...

οὕχι, прымл. замест οὐ, не, ня /ён/.

ὀφειλέτης, ου, ὅ, даўжнік.

ὀφειλή, ἡ, доўг. //віна.

ὀφειλημα, τό, тое, што нехта некаму вінаваты, доўг,

ὀφείλω, быць у даўгу, быць вінаватым, стацца задоўжа-

ὀφέλλω, = ὀφείλω. //ным б. заабавязаным.

ὀφέλλω, павольшыць, памножыць, узмацніць, асягнуць.

ὀφελος, τό, карысьць, выгада; прыбытак, даход; помач.

ὀφθαλμία, ἡ, хвароба вачэй, запаленне вачэй.

ὀφθαλμιάω, мець запаленне вачэй.

ὀφθαλμίδιον, τό, вочка.

ὀφθαλμο-δουλεία, ας, ἡ, служба, нясеньна службы.

ὀφθαλμός, ὅ, вока; твар, від /твару/, сьвятло.

ὀφθαλμο-τεγνιστος, ου, пра вочы: сьлязьлівы.

ὀφθαλμο-ὤρυχος, ου, пра вочы: выдзертны.

ὀφίς, ὅ, вуж/ака/, гад/эка/; [з прычынам штогод зьме-
нам свае шкуры - вуж стаўся сымбалам мастацтва аздараў-
леньня].

ὀφί-ὀφης, єс, у хвором вужакі, вужакападобнм.
 ὀφλημα, атос, тб, доўг а. судовая кампансацыя.
 ὀφλισκάνω, быць вінаватым а. ў даўту; страціць з
 прычыны грашовнае кары; быць засуджаным; учыніць даў-
 жніком н.
 ὀφρᾶ, злуч. што, каб, як, аж, да, аж да, пакуль,
 як доўга, да канца гэтага.
 ὀφρῶνάω, быць узгоркавым а. гарыстым.
 ὀφρῶβεις, єсєа, єν, узгоркавы, гарысты.
 ὀφρῦς, бос, ἦ, падняцьце брывоў як выражэньне
 зьдзіўленьня, абурэньня, элосыні або гордасьці; сур'-
 ёзнасьць, павага, паважнасьць; годнасьць, гордасьць,
 абразэ, гнеў.
 ὀχᾶ, прысл. узвышана, выдатна, паважна.
 ὀχάνη, ἦ, і ὀχάνον, тб, раменні ўхват шчыта.
 ὀχεῖα, ἦ, накрыцьце /на каня/. //ваду каналам.
 ὀχετεύω, перавозіць каналам а. ровам; адводзіць
 ὀχετός, он, ὅ, роў, канал, канава, пракоп, ложа ракі.
 ὀχεύς, ёс, ὅ, кжнае ўладжэньне для трыманьня: ра-
 мень, які трымае гзім на галаве, спражка на поясе.
 ὀχευτής, оў, ὅ, жарабец; крлівы няпрыстойны чалавек.
 ὀχέω, несць, вєсьці; зносіць, цяпець гора.
 ὀχημα, тб, тое, што нясе, утрымлівае а. падтрымлі-
 вае: воз, тачка, калёска, вадзяпляў. //парту/.
 ὀχηματα, та, сродкі зносінаў а. камунікацыі /транс-
 ὀχησις, ёс, ἦ, еханьне, уезджваньне.
 ὀχθέω, быць цяжка нагружаным; быць зьнеаквочаным;
 быць раздражненым, нервовым.
 ὀχθη, ἦ, і ὀχθος, ὅ, кжная ўзынёсласьць зямлі;
 вывызньне, падняцьце, горка, насип.
 ὀχθηρός, ᾱ, ὅν, узьняты, падняты, гарысты.
 ὀχθος, ὅ, узьняцьце зямлі, грунту; горка, вал.
 ὀχλέω, агаблеваць, выгаблеваць, вывальцаваць; быць
 турбаваным, неспакойным натоўпам.
 ὀχληρός, ᾱ, ὅν, лакучлівы, надаедлівы, неспакойны.
 ὀχλίζω, - ὀχλέω, рухаць, рушыць, уздымаць, пады-
 маць бомаю.
 ὀхлоποιέω, уздымаць бунт, бунтаваць /натоўп/.
 ὀχλος, ὅ, зборышча людзей, нєрэгулярнае зборышча
 людзей; натоўп, вуліца; шум, гоман, крм людзкага
 натоўпу, бунт.
 ὀχλώδης, ёс, своим для вялікага зграмаджэньня лю-
 дзей; як натоўп; усквалёваны, буйны.
 ὀχμα, атос, тб, тое, за што можна ўхваціцца: ук-
 ват, зьвяз, зьвязваньне.
 ὀχμάζω, ухваціць, агарнуць, трымаць моцка; путаць,
 спутаць /каня/; учыніць паслужымым сабе, уніхамірыць.
 ὀχμη, ὅ, - ὀχμη, ігруша; ігрушавае дрэва, ігруша.
 ὀχος, єс, тб, трымальнік, падпора; носьбіт; утры-

мелник; аслона.

δχος, δ, тб, воз, калёсниця, каласка, каламашка.
δχυρος, α, ον, мощны, стлы, трывалкі, вытрыманы,
зап'яты; цяжкадаступны.

δχυροτης, ητος, η, цывёрдасць, супраціўнасць;
магутнасць, непахіснасць.

δχυρω, умацавань, узмоцніць; уносіць фартыфіка-
цыю, фартыфікаваць.

δχυρωμα, ατος, тб, крэпасць, умацаваньне.

δχυρος, прысл. трывалка, стала, моцна.

δφ, οφος, η, гук, голас, тон, слова, кліч // чара.

δφ-αματης, ου, ο, той, хто косіць а. жне позна да ве-

δφανον, тб, = δφис, эрок; спазор, выгляд; відажа.

δφαριον, тб, малая рыбка.

δφис, εως, η, эрок; спазор, выгляд, відажа; ры-
ба; рыбын рынак. // позна, запозна; напасьледак, вечарам.

δφε, прысл. пасьядоўна, пасья доўтага часу,

δφειω, жадаць сабе бачыць.

δφια, η, пасьяабедзенны час, вячэрняя пара.

δφι-γονος, ου, позанароджаны, маладзейшы.

δφιζω, позна а. запозна прыйсці; /с/пазьнішча.

δφι-καρος, ου, спозьнены плод.

δφιμαθew, позна а. запозна вучыцца.

δφι-μαθης, ες, спозьнены ў навуцы.

δφimos, ου, = δφιος, спозьнены, павольны, адсталы.

δφι-νοος, ου, павольны ў думаньні, ня хуткі ў спа-

δφι-τελεστος, ου, позны ў выкананьні // сьцеражэньні.

δφου, тб, прыпраўленае, тушанае мяса; кажная спажы-
ваемая з хлебам прыправа; [Пол., VIII, 559 б]. // ежы.

δφοποια, η, кулінарнае мастацтва: варка, прыправа

δφολοew, выконваць кулінарнае мастацтва.

δφοποια, ι δφοποιηη, η, прыгатаўляньне патраваў,
штука варкі.

δφοποιος, ο, кухар.

//рыбу.

δφб-πωλις, ιβος, η, жанчына, якая /пера/ прадае

δφοφγυια, η, спажываньне мяса а. дэлікатэсаў.

δφο-φαγος, ο, той, хто есь/ць/ мяса а. дэлікатэсы;
мясаед; пражэра.

δφωνew, купіць, купляць мяса а. рыбу /дэлікатэсы/.

δφωνιον, тб, выжываньне, харч, яда, стол.

П

Π, π, πι, πι, жаснацатая літара грэцкае абзэчлм.

π' = 80; π = 80000.

πδ ι πδ, для дор. πδ, πδ, анкл. часьцінка: гэт-
кім а. іншым спосабам, як-небудзь, ніякім спосабам
/наагул/; чаму? як? якім спосабам? дзе?

πδγδ, η, дор. = πδγδ.

Παγασαι, αι, Παγасаι – пяртовае места ў Тэссаіі.

πγυ-γελοςος, аусім сьмешны, сьмехатворны.

παυ-γενέτειρα, ἡ, мамі усіх.
 παυ-γενέτης, οὗ, ὁ, батька усіх.
 παγετός, ὁ, мороз, лід, сніг, сівер.
 παγετώδης, ἐς, замерзлий, змерзлий, холодний як лід.
 πάγη, ἡ, пастка, западня, сільлє, венцер, сетка.
 παγίδεω, паставиць пастку, западню, сетку, венцер.
 παγίς, α, ον, тривали, тривали, салідні, пружні.
 πάγος, ἴδος, ἡ, - πάγη. //салідна, пружка.
 παύω, присл. можна, крїпка, стабільна, стойка,
 παυκαίνοτος, ον, усє-нось а. сьвежи, дайїна новы.
 παυ-μα, ος, ον, плодови, фруктови, плодородны.
 παυ-μάκος, ον, зусім а. асабліва брїдкі, дрізны.
 παυ-μάλος, ον, зусім пригожы, усє-пригожы а. добры.
 παγκάρπια, ἡ, рознавиднає /у плоди/ ахвяраванье.
 παγκληρία, ἡ, поўная спадчынасьць; поўнає ўладанье.
 παυ-κοινός, ον, усеагульны, грамадскі.
 παυ-κονίτος, ον, суцэльна пакрыты пылам.
 παγκράτης, ἐς, усємагутны, усємоцны, усєўладны;
 які усє перамагає.
 παγκράτιάζω, виканаць практыкаваньи панкратыкм.
 παγκράτιον, τό, панкрацієн, суцэльнає спаборніцтва -
 фізычнає практыкаванье, у якім адначасна тасуєцца
 змаганье барцоў і змаганье на кулакі /бокс/.
 πάγος, ὁ, кажная рэч, якая застыла ці згусьцела
 або сыягнулася /скрэпла/: лід, сцукраваны мёд, жи-
 віца на дрэве; выступ скалы, скала, гара; узвышша;
 узшы; можна асаджаная скала; ὁ Ἀρείος πάγος,
 Арэонаг у Атэнах.
 παυ-ουρός, ὁ, род морскага рака. //печны.
 παυ-χάλεπος, ον, вельмі цяжкі а. трудны і небясь-
 паў-χρητός, ον, прыдатны да ўсяго, карысны.
 παυχρίστος, ον, усєпамазаны алеем. //лата.
 παυχρύσεος, ον, усєзалаты, оашчырага /чистага/ зо-
 каўу, присл. усєцэльна, зусім, ані як, у кожным
 πάθῃ, ἡ, кажная рэч, што наведває чалавека: //разе.
 цярпенье, негаводжанье.
 πάθῃα, ατος, τό, цярпенье, няшчасье, гора.
 πάθος, εως, τό, кажная рэч, якая здараецца з кім-
 небудзь; цярпенье, няшчасье, гора; пачуцьцє, за-
 копленье, цяга, схільнасьць, прыхільнасьць, заўзя-
 тасьць, ацятасьць; разгарэласьць /у спрэччы/; сла-
 басьць /да н./; здарэньне; патос; /паталєгія/.
 παίων, ανος, ὁ, паян, трыумфальная песьня, якая
 пераважна выконвалася пасля бітвы на чэсьць Аполь-
 лёна, гэтаксама як і перад бітваю.
 παίωνίζω, пачынаць песьню; сыпяваць песьню перамо-
 гі або песьню дш бою.
 παίωνισμός, ὁ, - παίωνισμός.
 παῖγμα, ατος, τό, гульня, забава, спорт.

παιγνία, ἡ, гуляня, /гульні/, спорт; свята.
 παιγνιάρφος, ον, які творить спартовага характа-
 παιγνιήμων, ον, ахвочы а. схільны да жарту. //ру песні.
 παιγνιον, τό, цапка, забаўка.
 παιγνιος, ον, спартовы, выкананы ў гульні.
 παιγνιῶδης, ες, жертоўны, вясёлы, спартовы. //эля.
 παιδ-αἰσχυρίων, τό, школьнае памяшчэнне, школьная
 παιδαῖσχος, даглядаць хлопцоў, узгадоўваць дзяцей;
 вучыць, навучаць.
 παιδαῖστος, ἡ, дагляд хлопцоў; узгадаванне, наву-
 чэнне; педагогія; кіраўніцтва; дагляд хворага. //им.
 παιδ-αἰσχος, ον, навучальны, узгадаваўчы, педагогіч-
 παιδ-αἰσχος, ὁ, саправаджальнік хлопца, нявольнік,
 які адводзіць дзіця да школы і прыводзіць дадому;
 вучыцель, педагог; даглядчык над дзяцьмі, кіраўнік
 у прадмеце навучання і ўзгадавання.
 παιδάριον, τό, малое дзіця; малады нявольнік.
 παιδεία, ἡ, узгадаванне, навучанне, асьвета, ка-
 вука, інструкцыя, практыкаванне, дысцыпліна; выву-
 чэнне; пайдэя - першапачатковая ўніверсальная гумані-
 тарная культура /Вэрнэр/.
 παιδεος, ον, дзіцячы, адпаведны для дзіцяці.
 παιδεραιεω, адпавяда падарасты.
 παιδεραια, ἡ, пэраастыя.
 παιδεума, ατος, τό = παιδευσις, εως, ἡ = παιδεία.
 παιδευσις, ἡ, = παιδεία; 2. месца навучання, школа.
 παιδευτής, α, ον, прыналежны навучанню, адукава-
 ны, навучаны. //чык.
 παιδευτής, ον, ὁ, вучыцель, узгадаваўца; дагляд-
 παιδευτός, навучальны, прыдатны да навучання.
 παιδεω, узгадаваць, узгадоўваць, хвармаваць сьве-
 тапагляд; навучаць, вучыць.
 παιδα, ἡ = παιδεία.
 παιδα, ὅς, ἡ, дзіцячая гуляня, забава; жарт.
 παιδία, ὄν, τά, дарагі, даражэнькі, /мая/ любоў,
 каханы; 2. песня пра каханнега хлопца. //ведны.
 παιδισκος, ἡ, ον, юнакі, хлопцоўскі, дзіцячы, адпа-
 παιδισθεν, прысл. з часу дзяцінства, з часу дзі-
 цячых гадоў.
 παιδιστον, τό, = παιδάριον.
 παιδισκαριον, τό, = παιδισκη.
 παιδισκη, ἡ, маладая дзяўчына, жанка, пэненка; ма-
 παιδισκος, ὁ, жанка. //ладая нявольніца, куртызана.
 παιδονη, ἡ, дзяўчына.
 παιδονος, ἡ, ον, дзіцячы, дурненькі, наіўны.
 παιδογουνια, ἡ, займеньне дзяцей, радзэнне дзяцей.
 παιδο-μοιεω, даглядаць дзіця.
 παιδοκτονεω, мардаваць дзяцей.
 παιδο-κτόνος, ον, які забівае дзяцей.

παιδ-ολετήρ, ἥρος, ὁ, - παιδ-ολέτωρ, ορος, ὁ,
 дзіцязабойца.
 παιδο-λύμας, ου, ὁ, ἡ, нішчэнне дзяцей.
 παιδο-νόμος, ου, які даглядае хлапцоў.
 παιδουνοί, οί, месным даглядчыкі адукешні маладзі.
 παιδοποιέω, пачаць а. радзіць дзіця.
 παιδοποιῶ, ἡ, пачацьне а, нараджэння дзіцяці.
 παιδοσπореύω, зачаць і радзіць дзіця.
 παιδοτρίβέω, вучыць хлапцоў бароцца.
 παιδο-τρίβης, ου, ὁ, інструктар гімнастыкі.
 παιδοτρίβισκος, ἡ, ὁ, які зольным зьяўляецца
 вучыць гімнастыкі. //цей.
 παιδδ-τριφ, ἴδος, ὁ, нявольнік, які даглядае дзя-
 παιδοτροφέω, карміць а. ўзгадоўваць дзяцей.
 παιδοτροφία, ἡ, узгадаванне дзяцей.
 παιδο-τρόφος, ου, які корміць а. ўзгадоўвае дзяцей.
 παιδδ-τρωτός, ου, ранены дзяцымі.
 παιδουργέω, радзіць а. прыводзіць дзяцей на сьвет.
 παιδουργία, ἡ, плоджанне а. роджанне дзяцей на
 сьвет; радзільніца, маці.
 παιδοφιλέω, люблю хлапцоў.
 παιδο-φίλης, ου, ὁ, любоўнік хлапцоў, пэдэраста.
 παιδοφονία, ἡ, мардаванне а. забіванне дзяцей.
 παιδο-φόνος, ου, = παιδοκτόνος.
 παίζω, забаўляцца як дзіця, забаўляцца, жартаваць,
 строіць кепікі, паньвяляцца; танцаваць; пляць, вы-
 конваць спартовыя практыкаванні.
 Παίηων, ονος, ὁ = Παῖον, Παῖον, боскі лекар.
 παικᾶλη, ἡ, найлепшая мука/або ежа/.
 παικᾶλημα, ατος, τό, далікатны, тонкі, няўхвотны,
 спрытны сябра /прямцель, суродзіч, грамадзянін/.
 παῖς, παιδός, ὁ, ἡ, дзіця: сын а. дачка; слуга, ня-
 паіσω, дор. замест παίζω. //вольнік.
 παιστρα, ἡ, пляц для забавы. //напасці /у мэту/.
 παῖω, удырыць, біць, секаць, секчы; пхнуць, пхаць;
 Παῖον, ὦνος, ὁ, Пэон, бог мэдыцыны /выбаўленьня/;
 Асклепіёс, агульна - лекар; 2. урачystая песьня.
 παιωνίζω = παιανίζω.
 παιωνισμός, ὁ, п'янне песьні; песьня бітвы.
 Παῖωνος, α, ου, свомі для Пэону або мэдычнага
 мастацтва; які аздараўляе.
 παντός, ἡ, ὅν, = πητός, ἡ, ὅν.
 παντός, прымацаваць, рабіць моцным або шчыльным;
 моцна звязаны; трымень разам.
 παλάθη, ἡ, торт учынены з мармэляду з гарэхаў,
 хвіраў і іншых фруктаў змешаных разам.
 πάλαι, = τό πάλαι, прысл. даўно, даўней, даўно
 даўно, раней перад...
 πάλαι-γενής, ές, даўно народжаны, старым, ста-
 ралаўны; у веку.

παλαί-γονος, ου = παλαιγενής.
 παλαιμοσύνη, ή = παλαιμοσύνη, ή.
 παλαιμονέω, бароцна на рынку, змагацца, дужацца.
 παλαί-ο-γενής, ές = παλαιγενής.
 παλαί-δ-γονος, ου, = παλαιγονος.
 παλαίος, ά, όν, стары, доўгалетні, доўгагодні, да-
 вөн-даўны; старадаўны, старажытны, даўнейшы. //насыць.
 παλαιότης, ητος, ή, век, даўжыня часу; старажыт-
 παλαίω, рабіць старым; супніць, знішчыць, саста-
 παλαιωμα, атос, τό, змаганьне /барцоў/; //рэца.
 змаганьне за ўзнагароду; тасаваньне барацьбае хітрыкі.
 παλαιμοσύνη, ή, барацьба /барцоў/, змаганьне; шту-
 παλαιστή, ή = παλάμη. //ка.
 παλαιστής, ου, ό, барац, змагар, рываль.
 παλαιστικός, α, ου, доўгі а. шырокі на адну пядзю.
 παλαιστικός, ή, όν, выпрабаваньне на рынку.
 Παλαιστήνη, ή, Палястына.
 παλαίστρα, ή, (πάλη) – у грацкай старажытнасьці
 змаганьне барцоў або месца гэткага змаганьня; прак-
 тываньне барцоў або месца практыкаваньня; школа;
 палестра.
 παλαιστρίτης, ου, ό, дырэктар палестры. //нае.
 παλαί-φάτος, ου, даўно таму апавешчанае, легендар-
 παλαίω, дужацца, бароцца, змагацца. //паваць.
 παλάμκομαι, управіцца /з працаю/, выканаць, дапра-
 παλάμη, ή, делонь, рука; сіла, праяўленая сіла рук.
 παλαμναίος, ό, той, хто вінаваты ў крыві: забойца.
 παλάσιον, τό, = παλάθη.
 παλάσσω, /а/пырсаць; быць апырсканым а. апацканым;
 сутрэсьці жэрабі ў насцы; выцягваць жэрабі; паста-
 наўляць на дарозе выцягваньня жэрабі.
 πάλη, ή, дужаньне, змаганьне барцоў; спаборніцтва;
 адно з пяці практыкаваньняў на олімпійскіх спаборніц-
 твах, якое ўваходзіць у склад пэнтатлону.
 πάλη, ή, чайлепшая страва, найлепшая мукка; παίπαλη.
 παλιγ-γενεσία, ή, (παλιν+γένεσις), нованараджэнь-
 не, адраджэньне; аз мёртвых паўстаньне; палінгэнезіс.
 παλιγγωσος, ου, двумоўны; супрэчны, памылковы.
 παλιμαπηλεύω, перапрадаць, прадаць, традаваць;
 прадаваць дэтэлічна.
 παλιμαπηλος, ό, купец; 2. крамнік; 3. гандляр.
 παλιγ-κotos, ου, схілы да рэцыдывы; элосны, нена-
 παλιγ-κραιπνος, ου, вельмі хуткі. //вісн.
 παλλογέω, яшчэ расказаць, паўтарыць.
 παλλ-λογος, ου, энэў сузграмаджаны, сабраны.
 παλιμ-βαμος, ου, вернуты назад.
 παλιμβολία, ή, зьзначаньне думкі; раздуманьне;
 ткаваньне; нядужасьць, хворасьць.
 παλιμ-βολος, ου, перакінуты; зьменны; няверны.

παλιν-μήκης, ες, двойчы доўгі, вельмі доўгі.
 παλιν-πετές, ες, які падае назад; прысл. назад.
 παλινκλαχκτος, ου, які кідаецца туды і сюды.
 παλινπλάζω, адагнаць назад /зло/; выслать дапому
 або дахаты. //ды.
 παλιν-κλάνης, ες, зандравець а. бадзяцца туды і сю-
 παλιν-προδοσία, ή, новая або супроць дзвух ста-
 рон дакананая здрада; здрада супроць здрады.
 παλιν-φημος, ου, нястройны, нясузгодны, супярэч-
 ны, бязладны.
 παλιν, прысл. назад, задам; зноў, нанова, другі раз.
 παλιν-άγρετος, ου, які бярэцца назад; адкліканы.
 παλιν-αυξής, ες, які адрастае або расьце.
 παλινδικία, ή, аднавёньне справы, працэсу, распа-
 παλινδρομέω, бегчы зноў назад. //чацьце нанова.
 παλινδρομία, ή, бег назад.
 παλιν-δρομος, ου, які зноў бяжыць назад або вяр-
 таецца назад.
 παλιν-νηνεμία, ή, вяртаньне супакою або роўна-
 вагі душы.
 παλιν-δρμενος, η, ου, які кідаецца назад.
 παλιν-ορσος, ου, = παλινορτος, ου, які сьпяшаецца а.
 кідаецца назад. //еца.
 παλιν-ομιλος, ου, які зноў і зноў /густа/ зацяня-
 παλιν-οοος, ου, ацалелы; які зноў надаравеў, ачуны-
 παλινστομέω, гаварыць зноў. //ны.
 παλιν-τιτος, ου, вымаганы /правам/, сплочаны; пака-
 παλιν-τονος, ου, расьцягнуты, расьцяг- //раны.
 ваны назад; які сьпяшаецца назад.
 παλιν-πράκελος, ου = παλιντροπος.
 παλιν-τροπος, ου, абярнуты назад або задам; ухі-
 лены, адхілены.
 παλιν-τυχής, ες, са зьменным шчасьцем.
 παλιν-φθέω, выракчыся, выракацца ад выражаньне
 думкі; выракацца.
 παλινωδία, ή, адрачэньне, вырачэньне; адмова, не-
 датрымваньне; палінодія - вырачэньне ад уласных словаў.
 παλινροια, ή, адліў і прыплыў вады; туды і сюды
 плывець. //не.
 παλιν-ροπος, ου, які сасьпізгаецца назад, які то-
 παλιν-ρους, ους, які плыве назад; адліўны і пры-
 ліўны, хуткаімклівы /да помсты/.
 παλιν-ροχθος, ου, нястэлы, пра ваду: распырсканы,
 які разьбіваецца; расьцярушаны. //назад.
 παλιν-σutos, ου, які хутка імкнецца назад; хуткі
 παλινωξис, εως, ή, пханьне назад; імкненьне, ад-
 біцьце; супроцьудыраньне.
 πάλλαγμα, ατος, τό, пазавлюбное сужыцьце.
 Παλλάδιον, τό, Палладыён (Παλλάς, άδος) статуя

баріні Атэны.

παλλακή, ἡ, неложніца [М. Аўр., I, 17].

παλλακίς, ἰδος, ἡ, конкубіна.

πάλλαξ, ἀμός, ἡ, конкубіна, неложніца.

Πάλλας, ἄδος, ἡ дадатковае імя Атэны. τὸ Παλλάδιον, зь неба зыйшоўшая статуя ў Троі, якой за памыснасьць места аддавана чэсьць.

πάλ-λευνος, ον, усёбелы, суцэльна белы.

πάλλω, калыхаць, гушкаць, махаць, трасьці, кідаць, запускаць, закідаць; калыхацца, гушкацца.

παλμός, ὁ, дрыжэньне; біццё сэрца; пульс.

πάλος, ὁ, жэрэя. //легласць; вастрыё, страла.

παλτόν, τό, кажная рэч запушчаная ці кінутая на ад-

παλτός, ἡ, δὲ, кінуты, закінуты; загуканы.

παλύνω, расыпрушыць, расыпаць; апырскаць.

πάμα, ἀτός, τό, уласнасьць (πάομαι).

παμ-βασίλεια, ἡ, усеўладная каралева.

παμ-βασιλεύς, ἑως, ὁ, усеўладны, магутны кароль.

παμ-μάταιος, ον, уседарэмны, усёбескарны.

παμ-μαχος, ον, усёпераможны. //кі.

παμ-μεγας, -μέγαλη, -μεγα, усевялікі, вельмі вялі-

παμ-μεγέθες, ἑς, зусім вялікі, вельмі вялікі,

аграмадны, вялічэзны.

παμμέλας, αῖνα, ἄν, зусім чорны, увесь чорны.

παμμήκης, ες, вельмі доўгі, зусім доўгі.

παμμήνης, ον, праз кожны месяц; праз жыццё-доўгі год; бесконцы год.

παμμήτειρα, ἡ, маці ўсіх /людзей/; кажная маці.

παμμήτις, ἰδος, ὁ, ἡ, які ўсё-ведзе; усёзнаўца.

παμμήτωρ, ορος, ἡ, маці ўсіх /людзей/.

παμμικρός, ον, зусім малы, вельмі малы.

παμ-μυρός, ον, вельмі зусім няшчасны.

παμπαν, прысл. зусім, цэла, разам.

παμπειδής, ἑς, які суцэльна пераконвае.

παμπήδην, прысл. суцэльна, усё.

παμπησία, ἡ, суцэльная маемасьць.

παμπληθεῖ, прысл. цэлым натоўпам, гурмам, масава.

παμπληθής, ἑς, = παμπόλυς.

παμπληκτός, ον, зь вялікаю колькасцю ўдырванняў; удырмамі надзелены.

παμ-ποικίλος, ον, і η, ον, зусім у колернахварбным выкананні; багаты ў ровнародных працы /мастакоў/.

παμ-πολις, εως, ὁ, ἡ, сваім для ўсіх местаў і гаспадарстваў; сусветны, універсальны.

παμ-πολύς, -πόλη, -πολυ, вялікаю колькасцю /няшчасняў/, вельмі шмат, усяката роду /сьцёбаньняў або

παμ-πόνηρος, ον, зусім дрэнна. //нанесеных /ранаў/.

παμ-πόρφυρος, ον, зусім пурпурны а. пурпуровы.

παμ-πότνια, ἡ, шматпаважаная пані а. гаспадарыня

ўладарка; княжна, князёўна.

пѣм-κρεπτος, ов, зусім асьветлены а. спасьцярожны.

пѣм-πρωτος, η, ов, усёпершы; перад усім, перш за ўсё.

пѣм-φάγος, ов, які ўсё пажырае або згрызае.

пѣм-φάης, ές, зусім ясна зіхацісты; усёзіхацісты, усёбліскучы.

пѣм-φαίνω, сьвяціць а. зіхаець ясна; праменьяеца.

Пᾶν, Πᾶνος, ό, Пан, бог ясоў і пухчаў, і пастухоў, і стадаў, гуртаў, сын Гермеса або Зэуса, вынаходнік жалейкі і духа страхеў; у Атэнах аддаваны чэсьць ад часу канца Маратонскае бітвы; мн.лі οί Πᾶνες.

Πᾶν-ἁθήναια, τά, мн.л.: Пан-атэнаі, два вилікія народныя сьвяты атэнцаў: τά μεγάλα і τά μικρά на чэсьць Атэны.

Παναθηναϊκός, ή, όν, пан'атэнайскі.

παν-αἰσχος, ές, зусім брыдкі, бясслаўны.

пᾶν-αἰσχος, ов, зусім брыдкі, страшны, ганебны.

πανάκεια, ή, панакея; пазьней: унівэрсальны сродак або лек, ці камень мудрасьці.

πανάκη, ή, лек, які лечыць кожную хваробу.

пан-αλητής, ές, зусім праўдзiвы, правiльны.

пан-αλκής, ές, усясiльны, усемагутны.

пан-αοιδιμος, ов, сьпяваны ўсiмi.

пан-απήμων, ов, зусім бясшкодны.

пан-άπотμος, ов, зусім няшчасны, няшчасны.

пан-ἀργυρος, ов, зусім сярэбраны, увесь зь серабра.

пан-ἀριστος, ов, найлепшы, найлепшы за ўсiх.

пан-αρμονία, ή, пангарманічнасьць; агарненьне ўсяе рознавіднасьці гармоніяў; зусім эгарманізаваны.

пан-αρμόνιος, α, ов, пангарманійны; агорнуты рознавіднасьцю гармоніяў.

пан-ἀφθιτος, ов, зусім незьніштахальны; незькіштахальны.

пан-ἀφυλλος, ов, зусім бязьлістны, бязь лісьцяў.

Пαν-αχαιοί, οί, усе ахайцы або ўсе гэльлены а. грэ-

пан-βασις, ή, поўны а. праўдзiвы банкет; //кі. банкет, на якім нічога не бракавала.

пан-βάκρυτος, ов, усе ў сьлязох; годны аплакваньня; поўны сьлёз.

Πᾶνδαρος, ό, Пандарос. //цярожны.

пан-δερκής, ές, усёагортвальны эрокам; зусім спа-

. пан-δήμιος, ов, агульнанародны, усенародны; прыналежны да ўсяго народу; грамадзкі, народны.

пᾶν-δημος, ов, = пан-δήμιος, ов.

Πᾶν-δία, τά, Пандія, урачыстасьці на чэсьць Зэуса ў Атэнах.

пан-δοκεῖον, τό, дом для прыняцьця зьвездных або чужых людзей.

πανδοκεύς, εως, δ, = πάνδοκος, δ, уласьнік або даглядчык заездага дому. //га дому.

πανδοκέτρια, ή, уласьніца з даглядчыца заездага-
πανδοκέω, [як уласьнік заездага дому] прыймаць
усіх, гасьцінь; даглядаць заездны дом.

πανδοκέω = πανδοκέω. //каналасьць, слава.

πανδοξία, ή, беззаганная слава; поўная слава, дас-

πάνδοξος, ον, усеслаўны, слаўны.

πάν-δουλος, ον, зусім нявольніцкі.

Πανδώρα, ή, Пандора, даўчыня кажнае рэчы, эпітэт
Зямлі; Пандора ў гр. міталёгіі - гэта першая жанчы-
на, якую выкаваў Гэфаістос; Заус падараваў Пандоры
скрынку, якая змяшчала ў сабе ўсе людзкія злыбеды
з забаронаю адкрыць яе; Пандора, мучаная ціка-
васьцю, адчыніла скрынку, выпускаючы гэтым на сьвет
усе няшчасьці; эгітуль СКРЫНКА ПАНДОРЫ - крыніца
кажнае нядолі чалавека.

παν-έλληνες, οί = πάντες "Έλληνες, усе гэлылены
або ўсе грэкі ці грэцкі народ.

παν-επ-δρυνιος, усю доўтую ноч.

παν-εσπερος, ον, які трывае ўвесь вечар.

παν-ετης, ες, які трывае цэлы год. //ны.

παν-εβτονος, ον, вельмі напружаны, дзейны, актыў-

παν-ηγυριζω, прыймаць удзел /у/, наведваць, сьвят-
каваць народным сьвяты; прамаўляць у тоне пераболь-
шанае пахвалы.

παν-ηγουριος, ή, ον, прыналежны да народнага сьвят-
каваньня; урачысты, солемны, панегірычны.

παν-ηγυρις, εως, ή, эграмаджэньне ўсяго народу і
асабл. урачыстае сьвяткаваньне, солемны сход.

παν-ημεριος, α, ον, які трывае в. працуе цэлы дзень.

πάνθηρ, прос, δ, пантэра. //пямі.

πάν-θυτος, ον, сьвяткаваны з усякага роду ахвяравань-

Πανιώνια, τά, Паніоніі, сьвяткаваньні, урачыстась-
ці ўсіх аб'яднаных іёнцаў.

Παν-ιώνιον, τό, суцэльнае або агульнае эграмад-
жэньне іёнскае супольнасьці; месца эграмаджэньня яе
ў Малой Азыі на гары Мікаля /сягонья гара Лідыя/.

παννυχίς, абыходзіць урачыстасьць ноччу; ня спаць
усю ноч або пільнаваць.

παννυχιος, α, ον, які трывае цэлую ноч.

παννυχίς, ιδος, ή, ночная ўрачыстасьць; трываньне,
правопжэньне ночы; няспаньне цэлую ноч.

πάν-νυχος, α, ον = παννυχιος.

παν-οιζός, ο, зусім няшчасны.

παν-οικετ-πανοικετ, з усім домам, з цэлаю сям'ёю.

παν-ομοις, ον, аднытар, якраэ як.

Πανοκεύς, εως, δ, Панокеус, места Φοσίсу блізка
бэоцкае мяжы.

πανοπλία, ἡ, суцэльнае аружжа цяжка абзброенага жаўнера.

παν-οπλίτης, ου, ὁ, цяжка абзброены жаўнер.

πάν-οπλος, ου, поўнае абзбраенне цяжкім аружжам.

πανός, ὁ, сьветац, паходня.

πανουργέω, палываваць, выконваць ролі шэльмы; махляваць, хлусіць, круціць, ашукваць.

πανούργημα, ατος, τό, значынь, ашуканскі чын, ашуканства, шальмоўства, шальмаваньне.

πανουργία, ἡ, эручнасьць, штука; падхаліства, хітрасць, элачыннасьць. //ашуканец, хлус.

πανούργος, ὁ, ἡ, шэльма, драюга, круцель, махлар,

παν-ούργος, ου, гатовы ўчыніць кожную рэч.

παν-σέληνος, ου, пры поўным сьвятле месяца. //мн.

πάν-σεμνος, ου, пышны, вельмі выдатны, высокагод-

πάν-σοφος, ου, усебудры, будры.

παν-στратία, ἡ, паход або выправа ўсёй арміі.

παν-σῶβια, -λη, з усёю хуткасьцю.

παντα, прысл. дар. замест πάντη.

πάντα, та, усе рэчы на сьвеце [Пармэнідэс].

πανταχῇ, прысл. іён. зам. πανταχῇ. //кава.

παντάπισι, прысл. суцэльна, у кожным выпадку; абавяз-

παντάρβη, ἡ, назоў дарагачэннага каменя.

παντ-άρχος, ου, ὁ, усевалада.

πάντ-αρχος, ου, усеваладарны, абсалютны.

πανταχῇ, прысл. усюды, у кожным напрамку.

πανταχοθεν, з кожнага месца, з усіх бакоў.

πανταχοῖ, прысл. у кожным кірунку.

παν-τελής, ἔς, усезакончаны, камплетны, даскананы.

παντελής, прысл. закончаны, камплетны, суцэльна.

παν-τευχία, ἡ, поўнае ўзбраенне.

πάντη, (дор. παντα), прысл. усюды, на кожным месцы.

πάν-τιμος, ου, усячэсны, усягодні.

παντοπαός, ἡ, ὅν, кажнародны, уся/ля/кі, розны.

πάντοθι, прысл. усюды.

παντο-κράτωρ, ορος, ὁ, усеўладар, усемагутны.

πάν-τολμος, ου, на ўсё адважны, бяссорамны.

παντόμιμος, усепаераймальны, пантамімны.

παντ-ούργος, ὅν = πανούργος. //падку.

πάντως, прысл. суцэльна; разам, зусім, у кожным вы-

πάνυ, прысл. агульна, суцэльна, усе разам, наўвесь.

πάνυ γε, ведама, бязумоўна, ды што казаць!

πανωλεθρία, ἡ, поўнае зьнішчэнне, поўны заняпад.

παν-ώλεθρος, ου, зусім зьнішчаны.

παν-ωπής, εσσα, εν, спасьцярожны для ўсіх.

πάσαι, займець /не ўласнасьць/, атрымаць, прыдаць /сабе/, мець на ўласнасьць.

πάλαί і παλαι, ахі ой! ай! уй! ай-я-яй!

πάππας, ου, ὁ, даццячы зварот да бацькі: тата, папа.

πάππος, δ, дзед.
 πάπρας, αἰος, δ, балотная рыба папракс.
 πατῆναι, шукаць вачыма, разглядацца, глядзець,
 впіянахміць.
 πάπυρος, δ, ἡ, папірус, род трысьнёгу, зь якога ў
 Ягіпці выраблялася папера да пісаньня.
 παρά, прыназ. побач, радам, уздоўж, з боку; каля,
 блізка, апрача, ад; у складаных слова – пера: пера-
 сунуць, пера-несьці, пера-кінуць.
 παρ-βαῖναι, перайсьці, перакрочыць, прайсьці по-
 бач; ісьці каля або побач.
 παρ-βάλλω, /пера/кінуць нешта побач нечага з. не-
 кага; закінуць, паставіць на баку; уручыць, зьбліжыць-
 παράβασις, εως, ἡ, пераступленьне, праступак. //ца.
 παραβάτης, ου, δ, нехта, хто стаіць побач; жаўнер,
 які стаіць каля калёсьніцы.
 παρ-βιάζομαι, тасаваць гвалт.
 παρ-βλέπω, узірацца скосна, моргаць вокам.
 παράβλημα, ατος, τό, рэч завешаная побач:фіранка,
 παρ-βλέσκω, ісьці на бок з. побач. //заслона.
 παρ-βαῖναι, ісьці або прайсьці на помах.
 παραβολεύομαι, выставіць самота сябе на небясьпеку.
 παραβολή, ἡ, умяшчэньне побач; параўнаньне; ілюс-
 трацыя; прыповесьць, перабалля.
 παράβολος, ου, адчайны, рэшучы, адважны.
 παρ-βύω, выпрцаць, напхаць у сярэдзіну.
 παραγγεῖα, ἡ, рапарт, зводка, паданьне да ведама;
 паведамленьне, выданьне загаду; рада, забарона.
 παρ-αγγέλλω, падаць, падаваць да ведама, пракляма-
 ваць; падаваць пароль.
 παραγγεῖα, ατος, τό, паведамленьне пераказванае
 адзін аднаму; загад, каманда, інструкцыя.
 παραγγεῖσις, ἡ, = παραγγεῖα.
 παρ-γίγνομαι, быць пад рукою з. блізка; быць пры-
 сутным; прайсьці, эдарыцца; належаць да.
 παρ-γίγνομαι, кваліфіка або няправільна ці не-
 справядліва вырашчыць або пастанавіць.
 παρ-αγνῶνίζομαι, локцем адштурхнуць.
 παράγραφα, ατος, τό, напісанае дапаўненьне, па-
 раграма.
 παραγράφῃ, ἡ, кажная рэч упісаная побач; зацёмка
 або азначэньне на маргінасе.
 παραγράφω, пісаць побач з. на маргінасе; падаць.
 παρ-άγω, каля або побач выводзіць н., весці ўздоўж
 н.; вымаршыраваць, прапусьціць, прапуськаць войскі,
 што маршыруе; зьіначыць.
 παραγωγή, ἡ, выводжаньне побач або праз; пра жлў-
 нераў: займеньне становішчаў на лініі; пераходжаньне
 вёслаў бяз плюсканьня; выводжаньне з лініі; ухі-

леньне, адхіленьне; абмінаньне.

παράδειγμα, тб, наўзор, узор, прыклад; парадак, плян; лекцыя, навука, перасьцярога; ілюстрацыя.

παράδειγματιζω, паставіць пад слуп ганьбы, аса-роміць, даць прыклад.

παράδεικνυμι, выставіць на паказ а. як прыклад.

παράδεισος, δ, сад, парк, рай, парадіс.

παράδεχομαι, прымаць а. атрымаць, пераняць.

παρά-διατριβή, ή, бескармы занятак, бескармная

παράδωμι, /пера/даць; надаць тытул. //гутарка.

παράδοξολογία, ή, дзіўнае апавяданьне; даіва, цуд.

παράδοξος, ον, супроцьлежны /да прынятае/ απініі; неспадзяваным; дзіўным; перадаксальным. //на, дзіўна.

παράδοξως, прысл, супроцьлежна απініі; неспадзява-

παράδοσιμος, ον, пераданы, пераказаны, даручаны.

παράδοσις, ή, пераказаньне, пераданьне, выдзеньне.

παράδοχη, ή, акт атрымання.

παράδρομή, ή, бег побач або пры. //разам/ зь іншым.

παρά-δυναστεύω, кіраваць, упраўляць а. панаваць

παράδυσσις, ή, пракрадаваньне ў.

παράδύομαι, пракрасьціся ў, пранікнуць, прэнікаць.

παράδωσειω, хацець перадаць а. адступіць ці выдаць.

παρά-ζηλώ, справакаваць да зайздрасьці а. помсты.

παρά-θάλλω, падбадзёрныць, пачешыць, пацяваць.

παρά-θαρσύνω, падбадзёрніць, заахвоціць; узьняць

παўнасьць і давера.

παρά-θέλω, ушыхмірыць, /па/гадаіць, /па/мірыць.

παρά-θέω, бегчы побач; перагнаць у бегу, перагнаць.

παρά-θεωρέω, назіраць адну рэч побач іншае; пераў-ноўваць; грэбаваць.

παρά = парá. //ступак, памылковы крок.

παρά-βασίη, ή, = παραβασία, ή, праступленьне; тра-

παρά-βολος, ον, = παράβολος. //воціць.

παρ-αινέω, падгаварыць, негаварыць, парайць, заах-

παρ-αίρέω, забраць, забіраць, зужыць, выкарыстаць;

памежыць, зьняць. //зак, істужка.

παρά-ιρημα, ατος, тб, тое, што абкроена: шлык, абрэ-

παρ-αίτέομαι, прасіць /некага/; выпрасіць; прасіцца.

παρά-ιτησις, εως, ή, просьба паравяць; атриманьне

праз малітву; дараваньне, выбачэньне, прабачэньне.

παρά-ιφασις, εως, ή, заахвота, заахвочаньне, нега-

вор, перакананьне; падбухторваньне; зводжаньне.

παρ-αίωρέω, павесіць побач.

παρά-κλιζω, сесці каля або блізка.

παρά-καίω, запаліць побач або пры гэтым.

παρά-κλέω, клікаць /некага/, прыклікаць, выклі-каць; клікаць на помач; выклікаць або прыводзіць на

думку; прыклікаць багоў; прывесці на ўспамін; за-прасіць; [Пол., 523 с].

παραβάλλω, тб, накрыцьце, заслона, аслонэ, фіранка.
 παρα-καλύπτω, засланяць, акрыць, ахінуць, зацямініць.
 παρα-καταβάλλω, кінунь а. палажыць побач.
 παρακαταβολή, η, заклад грошай /у судзе/.
 παρακαταθήκη, η, тое, што заложана: заклад, залог.
 παρα-καταβύθισω, пэмерці а. паміраць побач а. каля.
 παρακαταλείπω, пекінуць на перахаваньне.
 παρα-κείμαι, легчы а. ляжаць побач а. блізка к.-н.
 παρακλέυσις, εως, η, заклік, заахвочаньне.
 παρα-κινδύνευσις, εως, η, адчайнае падпрыняцьце,
 рызыка, харобрасць.
 παρα-κινδυνεύω, адважыцца; зрабіць рызыкаўнае
 падпрыняцьце; трапіць у небяспеку. //ца.
 παρα-κινέω, перасоўваць, перастаўляць на іншае мес-
 παρα-κίω, ісьці, прайсьці побач.
 παρα-κλέπω, украсыць з боку або мінаючы.
 παρακλήσις, εως, η, прыкліканьне, пакліканьне;
 заклік, заахвочаньне, падбадзёрваньне; пацеха.
 παρακλήτος, ο, параклетос, абаронца, адвакат, па-
 мочнік; той, хто нясе пацеху, радасьць;
 у Н.З. ο Παρακλήτος, Параклетос, Пацяшцель,
 Памочнік, Дух Сьвяты.
 παρα-κλίνω, павярнуць, нагнуць, або выгнуць на
 бок, выгнуць. //сусед пры стане.
 παρακλίτης, ου, ο, ой, х о ўзь ежв р ;
 пар-акоή, η, непаслухмянасьць.
 παρα-κοίτης, ου, ο, той, хто сьпіць побач, муж;
 згэтуль:
 παρακοίτις, εως, η, жонка.
 пар-ακολουθέω, сьледаваць побач або блізка, се-
 праваджаць, таварышыць; разумець.
 παρακοιδή, η, пераношваньне праз; транспартавань-
 не праз; пераход, пераезд, пераправа.
 παρα-κοιζω, пераносіць, перапраўляць; перапраў-
 ляць, пераносіцца.
 παρακοή, η, засьляпленьне, шалёнасьць; прамэх.
 παρακοπος, ου, прамэхнуты; падроблены; шалёны.
 παρα-κόπτω, не пэпасьці ў мэту, прамэхнуцца, пра-
 мехнуць; падрабляць /грошы/; рабіць н. непрадумана.
 пар-ακοψω, побач чуць; прыпадкова чуць, не лэчуць;
 няправільна зразумець.
 παρα-κροτέω, пэплескваць а. вэлёгка біць рукою
 пэ плячу або датыкаць з боку.
 пар-ακτιος, α, ου, - парактідыос.
 пар-ακτιдыос, ου, - парактіос, на ўзьбярэжку мора.
 παρα-κύπτω, стануць на ўзбоччу; перахіліцца і за-
 глядаць або глядзець на н.
 παραλαμβάνω, атрымаць ад іншага чалавека [Пол.,
 369 с]; атрымаць на ўласнасьць, атрымаць на аснове пе-

рякэу або традиці /наѣнасыці/; перамяць.

παρα-λέγω, паклясыці а. палажыць побач а. блізка.

παραλείπω, пакінуць на баку, абмінуць, забыць, пакінуць сакому сабе, пакінуць забытым; занядаць.

παραληπτός, ή, όν, успрыёмальны.

παρα-λήρω, чаўпіці дурніцу.

παράλια, ή, морскае ўзьбярэжжа, лінія морскага ўзьбярэжжа, морска-ўзьбярэжная земля.

Παράλια, οί або Πάραλιοι, жыхары морскага ўзьбярэжжа.

παράλιος, όν, на моры, на морскім ўзьбярэжжы. //жа.

παράλλαγμα, ρατος, τό, разьмен, разьмяненне, за-

кар-αλλάσσω, пераставіць, пераклясыці/зь //мена. месца на месца/; замяніць, зьмяніць; прайсьці побач.

παρ-άλληλος, όν, адно побач або ўздоўж іншага; аднабеглы, паралельны.

παράλογος, όν, непрадбачаны, неспадзяваны.

πάρ-αλος, όν, пры моры, блізка мора; прыбярэжны або пералічны.

Πάραλος, ή, адзін з атэнскіх гаспадарсьцывеных ведаплаваў, прызначаны для рэлігійных паслугаў; іншы зь іх Θαλαμινία (Θαλαμινιος).

Πάραλος, ό, Паралос, сын Пэрыклеса, памер у малым веку ў часе пошэсьці. //жаваны.

παραλυτικός, ή, όν, даткнуты пералічам, спаралі-

παρα-λύω, пусьціць на волю, асвабодзіць; асвабодзіцца, забраць; адсунуць на бок, аддэліць; звольніць; разьвітацца; кульгаць на адзін бок, кульгаць; паслабіць, абясьсіліць, учыніць млявым.

παρ-αμελέω, быць бястурботным; быць неахайным.

παράμενω, стаяць побач, стаяць каля; стаяць на гатове /памэгчы хвораму/.

παράμετρος, мерыць, памерыць адну рэч зь іншай, пераўнаць; вымерыць, адмерыць.

παράμινυμαι, уплішчыцца /ў натоўп/, зьмяшчацца /з натоўпам/; убіцца, ушыцца; зьмяшаць.

παράμινυήσκειν, успомніць пры нагодзе; прыгадаць у гутарцы; адцеміць сярод іншага.

παράμνη, ή, прыгаданне; трываньне, працяг.

παράμνημιζω, зьвязаць валасы істужкаю а. вяном.

παράμνημι, зьвярнуцца, зьвяртацца да /у прамове/, адрываць словы а. прамаўляць успакойваюча, пацяшэюча;

παράμνημι, ή, заахвочваньне. //заахвочіць.

παράμνημι, τό, зварот /да людзей/, адрыв, прамова.

παράμνημι, чытаць побач або блізка; параўноўваць чытанне.

παράμνημι, жыць побач або блізка.

παράμνημι, бязьмэтна траціць грошы.

παράμνημι, плысьці побач або разам.

παράμνημι, /с/сыпаць, насыпаць на кучу.

παρὰνῆχομαι, плысьці побач а. ўздоўж узьбярэжжа.
 παρὰνισομαι, мінаць, мінуць побач а. блізка.
 παρὰνοέω, няправільна думаць.
 παρὰνοϊά, ἡ, параноя; психалагічная хвароба /ідэ-
 алягічнага характару/; глупота.
 παρὰνομέω, пераступіць або вломаць прэс, дэяць
 супроць прыва; захоўвацца бяспраўна.
 παρὰνόμημα, αὐτός, τό, бяспраўны чын; праступства;
 зломарэне прыва.
 παρὰνομός, ον, супроць-прыву; бяспраўны, нелегаль-
 ны; неспрачальны, чаканстыцыйны.
 παρ-αὐτά, прысл. бочна. //ніха.
 παρὰ-νυμφός, ἡ, дружка маладога, якая вядзе яе да жа-
 пар-ξενός, ον, хвальшчы, падроблены.
 παρὰ-πᾶν, прысл. наўгул; усё разам; разам узятая,
 цалкам, цаліком; агулам /кажучы/. //конваньнем.
 παρὰπείθω, лісьліва перагаварыць; перамагчы пера-
 пар-πέμπω, пасылаць міма а. праз ці паўз, уздоўж.
 παρὰπικράνω, расчараваць, разгарычыць, выклікаць
 гнеў; справакаваць.
 παρὰ-πίπτω, прыпадажа наткнуцца а. спаткаць /-цца/;
 эрабіць памылку; упасьці побач.
 παρὰ-πλέω, пераплываць; плысьці ўздоўж узьбярэжжа.
 παρὰ-κλήσιος, ον, які палыходзіць бліжэй; бадай
 што такі самы, адмыстар, падобны.
 παρὰ-ποιέω, падрабіць, падрабляць, імітаваць,
 насьлядаваць.
 παρ-απῶλλυμαι, гінуць побач; /аь/ніжчыць побач.
 παρὰ-πόντιος, ον, паложаны пры моры.
 παρὰ-ποτάμιος, α, ον, паложаны блізка ракі.
 παρὰπροσβεία, ἡ, хвальшывае амбасадарства.
 παρὰ-προσβέω, зыканаць хвальшыва а. нягодна амба-
 пар-πρίσμα, αὐτός, τό, апілавін. //сатарства.
 παρὰπτωμα αὐτός, τό, памылкамі крок, памылка, грэх.
 παρ-αρός, ον, няцяжкі, някемлівы, глупы, дурны.
 παρὰ-ρρέω, плысьці побач; выліцець з галавы.
 παρὰ-ρρητός, ἡ, ον, паддатны прывазным словам.
 παρὰοἰγύης, ον, ὅ, парасанга – ужываная Пэрсі
 мера адлегласьці даўжынёю каля 5-ці км і адказваю-
 чая 30-ці грэцкім стадыям.
 παρὰ-σεῖω, хістаць, хістацца; гушкацца.
 παρὰ-σημός, ον, знакам абясьпечаны, абазначаны пя-
 чаткам; пра грошы: падроблены.
 παρὰστέω, есьці за сталом іншага; мець месца пры
 публічным stole; быць паразытам.
 παρὰσυνάζω, быць гатовым; прыгатовіць, прыгатаў-
 ляць; быць нагатоўе.
 παρὰ-σκηνέω, знайсціся побач зь іншым у абозе;
 быць побач некага ў палатцы.

пара-σκηνα, тб, п стор бочн е крыло сцэны;
бочни ўваход у тэатр. //палаткаю.

параσκηυδω = парасκηυέω, закрый фіранкаю, накрый

пара-σκήπτω, праехаць блізка а. каля; зьнічўку напась-

пара-σκοπέω, зірнуць на н. //ці а. удзірць.

пара-σπάω, вырваць або выварнуць на бок; цягнуць
да сябе або на свой бок.

пар-ασπίζω, са шчытом стануць на баку /да змаганьня/.

параσπιστής, ου, ό, сябра зброі; той, хто нясе
шчыт побач. //моўленасьці.

параσπονδέω, зламаць умову, дзейнічаць супроць да-

пара-σπονδος, ου, вераломны, супярэчны ўмове.

параστας, άδος, ή, скар. παστας, кажная рэч, я-
кая стаіць побач; слуп, філяр, калёнада, сёкны.

παράσταςις, εως, ή, паложаньне а. пастаўленьне по-
параσστατέω, стануць побач а. блізка. //бач.

параστάτης, ου, ό, нехта, хто стаіць каля а. бліз-
ка; таварыш а. сябра ў бою. //тантка.

пара-στάτις, ίδος, ή, памочніца, сяброўка, асыс-

пара-στέιχω, ісьці, праходзіць, мінаць побач; па-
дыходзіць, падступаць, уваходзіць, зьмяшчацца.

пара-σторέννυμι, выцягнуць, -цца а. распасьцерціся
побач ці ўздоўж; расьцягнуцца.

пара-στρέφω, перавярнуць а. выгнуць набок; ухіліць,
адхіліць, заабегчы.

пара-συυράφω, зламаць умову а. кантракт.

пара-σβρω, выцягнуць, выцягаваць, валакчы, выва-
лакчы; цягнуць сіламоцаю.

παράταξις, ή, пастаўленьне /жаўнераў/, стаўлень-
не ў баёвым парадку.

пара-τάσσω, побач уставиць, ставіць побач адзін
каля аднаго, на баку /па/ставиць; уставиць у баёвым
рад /а. супроць н./; уставицца ў баёвым парадку.

пара-τέλω, выцягнуць у лінію а. выцягнуцца побач
а. навоькі /нечага/; выдуць, выдуцца.

пара-τέλεισθαι, атос, тб, сыяна а. форт пабудаваны
супроць; паралельная а. кржовая сыяна.

пара-τεκταίνωμαι, перарабіць, перабудаваць, папра-
віць; зьмяняць хворму.

пара-τέμνω, абкroiць на баках; абкroiць.

пара-τηρέω, аблізка а. з боку прыглядацца; сачыць,

παράτηρησις, εως, ή, навіраньне. //пільнаваць.

пара-τίθημι, тут-жа а. блізка пасадыць а. паста-
віць; абясьпечыць /харчамі/, заспасобіць.

пара-τίλλω, вырываць /валасы/, абезвалосіць, рабіць
голым або лысым.

παράτρέχω, зыйсьці на бок, зыйсьці з правільнага
пляху, аблудзіць, -цца; накіраваць у іншы напрамак;
зменьваць, змяніць; паправіць, перакідаць. [Пол.364,d,e].

кара-τρέχω, /пра/бегчи міма; бегма бегчи а. хутка.
 кара-τρέω, спалохана /ад/скочыць на бок.
 кара-τρέβω, черні /адкурэч аб інаую/. //ху.
 каратροκή, ή, зварот з дарогі а. з правільнага пля-
 каратροκέω, зійсьці з дарогі, зійсьці з правільнага
 пляку; памыляцца, памыліцца; [Пол., 364, d, e].
 кара-τρέγω, грысьці, абгрызваць, кусаць, адкус-
 ваць, адкусиць; каўтаць, глытаць.
 каратρωπάω, адварнуць гнеў /божн/; скіраваць у
 іншы бок; [Пол., 364, d, e].
 кара-τυγχάνω, прыпадкава быць присутным; якраз
 прыйсьці на гэта.
 парά-τύπος, он, адцемлены, адбіты хвальшым штам-
 пам; падроблены.
 пар-αυδάω, выказацца, выказвацца, прамаўляць да.
 παραυλίζω, жыць або ляжаць побач а. блізка.
 пар-αυλος, он, суседні, блізкі.
 пар-αυτίκα, прysł. зараз-жа, тут-жа.
 кара-φαίνω = парφαίνω, побач н. ісьці і сьвязаць
 яму; побач паказваць.
 кара-φέρω, насіць, несці разам; прыносіць, выно-
 сіць, заносіць, адносіць.
 кара-φεύω, пераляцець, пералётваць.
 парά-φημι, нагаварыць, падгаварыць, пераканаць.
 кара-φθάω, прыйсьці, прыходзіць раней; папярэдзіць,
 кара-φθέγγομαι, сказаць дадаткова //выпярэдзіць.
 а. між іншым; уставиць, дакінуць слова /у гутарку/.
 парафорά, ή, прынаджваньне, чараваньне; захоплі-
 ваньне ч.-н.; падманьваньне.
 кара-φορέω, прынесці, прыносіць; ставіць /на стол/,
 падаваць; служыць пры stole.
 парάφραγμα, атос, тб, паралэт, бастмён, апора, плот.
 караφράσσω, абгарадзіць плотам бок а. навакол.
 кара-φρονέω, быць адурэлым; быць духова сутрэсе-
 ным; гаварыць бяз сэнсу.
 параφρονία, ή = лараφροσύνη. //ца.
 караφροσύνη, ή, палёнасьць, безразумнасьць, дурні-
 кара-φριγνόμενοι, пераказваць ворагу здрадзён-
 кія сьгналы.
 парά-φρων, он, безразважны, дурны, ашалелы.
 кара-φύλασσω, пільнаваць, назіраць, быць на стражы.
 кара-χεῖμαζω, перазімаваць.
 кара-χεῖμασία, ή, перазімаваньне. //ці.
 кара-хёω, дэліць, дэліваць, уліць; дасылаць, утрэсь-
 параχράομαι, ухываць або тасаваць няправільна, на-
 дужываць; дзейнічаць памылкова; занядобаць.
 парахρήμα, прysł. на месцы, проста зь месца.
 кара-χωρέω, ісьці або адыйсьці на бок; уступіць
 месца іншаму.

παραχώρησις, εως, ή, уступленьє, даньне/мєсца ін-
 παραφύχη, ή, прахалода, адсьвяжэньне. //шаму.
 παρα-φύχω, ахалодзіць, адсьвежыць, -цца; адпачыць.
 κάρδαμος, ου, мокры, вільготны; сирн.
 κάρδαλις, εως, ό, ή, пердаля, пантэра, леопард.
 κάρδος, ό, /лєс/пард, пантэра.
 παρεγγράφω, дэпісаць, дадаць /у паперах/; унесьці,
 упісаць побач /тайна, хвальшыва/.
 παρ-εγγύαω, уручыць, пераказаць, даручыць; рэкамэн-
 даваць; пераказваць далей; загадаць, заахвоціць.
 παρ-εγγύη, ή, кліканьне, заклік, заахвочаньне;
 2. пароль, кліч.
 παρ-εγκλόνω, выгінаць на баку; паддацца на бок;
 адступіць ка бок. //доўца.
 παρ-εδρία, ή, сядзеньне побач; урад; годнасьць ура-
 κάρ-εδρος, ου, за сталом побач; з боку; наступны
 ад /за/, блізкі.
 παρ-έδομαι, сядзець каля, сесьці побач.
 παρεία, ή, шчака, сківіца; пра зьвера: морда.
 παρ-είνω, уступіць, адступіць; паддацца; зьмьсьці
 ■ дарогі; дазволіць.
 παρείμι, быць прысутным, быць пры /гэтым/, прысут-
 нічаць; прыбыць на мєсца; быць у стане /памагчы/.
 παρ-εισάγω, /патайком/ увесьці; выступіць наперад;
 прадставіць, -цца.
 παρ-εμβαίνω, пераступіць; пераклучыць //радненьне.
 παρέμβασις, ή, пераступленьне, перакрочаньне; звы-
 παρ-εμτείνω, выцягнуць побач; выцягнуцца.
 παρελαύνω, ехаць /да, у/; ехаць каля; ехаць наперад.
 παρεμβάλλω, паставіць каля а. паміж; кінуць /увесь-
 ці ў акцыю/ вайсковую адзінку ў баёвай спраўнасьці.
 παρεμβολή, ή, пастаўленьне побач; устаўленьне ў
 баёвы строй; абоз, умацаванае мєсца; замак, цытадэля.
 παρεμβύω, пхаць, напіхаць, напіхаць.
 παρεμβόρευμα, ατος, τό, рэч /тавар/ мале вартасьці.
 παρέρχομαι, праходзіць побач або мінаць.
 παρεσθίω, есьці каля, ад'есьці кусок; грысьці.
 πάρεσις, εως, ή, дазвол прыйсьці /ісьці/; паравань-
 не /грахоў/; адпущэньне /грахоў/; асвабоджэньне /ад
 плат/; замена /судовае пастановы/; паслабленьне.
 παρευθύνω, абалерціся на бок; адпхнуць на бок; ад-
 весьці к.н. з правільнага шляху; змусіць, змушаць.
 παρ-ευηλέω, супакойваць, супакойць; пацякаць, па-
 παρ-ευνάζομαι, ляжаць а. спаць побач. //цешыць.
 πάρ-ευνος, ό, ή, сябра ложа, муж, жонка.
 πάρ-ευνος, ου, вясельны, шлюбны. //ваць.
 παρ-ευρίσκω, знайсці, адкрыць, вынайсьці; хітра-
 παρ-ευτρέπίζω, добра ўпарадкаваць, прывесці ў па-
 радак; парадкаваць.

пар-έχω, прапанаваць, падаваць; прадставіць /ла
дыспаэмні/, даставаць, выдабываць; уступіць, пера-
казаць, спрычыніць; занядобаць; паказаць, -ца.

пар-ῥέω, старэца, перацьвітаць; быць "на парозе"
παρ-ῥεος, ον, пастараўшы, адцьвіўшы. //старасьці".
παρηγορέω, падгаварыць, заахвоціць; пацешыць //толя.
παρηγορία, ἡ, пацеха /рэлігійная/, пацешэньне, па-
пар-ῥήγορος, пэтолэны, пацешаны, заахвачаны, падба-
παρῆτιον, τό, - парэіа, шчака, сківіна. //дэёраны.
παρῆς, ἰβος, атт. παρῆς = парэіа.

пар-ῥήκω, побач а. ўздоўж расьцягнуцца; прайсьці,
праходзіць каля; асягнуць, дасягнуць; мінаць /час/.

пар-ῥήιξ, ἰκος, ὁ, ἡ, у веку, азясьцілені.

παρ-ῥηαί, сядзець побач а. пры гэтым; быць прысут-
ным; жыць пры гэтым; атрымліваць /на кватэры/. //жа.

παρῥησις, ἡ, прыўзьбляжэньне, прыбыцьце да ўзьбярэж-
παρ-ῥονίτης, ον, ὁ, становіцца, пастой на ўзьбярэжжы.

παρῥορία, ων, αἱ, раменьні а. збруя, пры помачы
якое прыстаўляўся дадатковы конь. //дурэлы.

παρῥορος, ον, дадатковы /конь/; побач інава; а-
παρῥενεία, ἡ, дзявоцтва, нявіннасьць, дзявочы стан.

παρῥενεία, τὰ = παρῥενία, τὰ.

παρῥενεος = παρῥενιος, ον, дзявочы, нявінны // ці.

παρῥενεума, ατος, τό, стан дзявочасьці а. нявіннась-
παρῥενεω, н. уважаць за дзявіцу а. нявінную і ад-
паведна абыходзіцца а. шанаваць; весьці дзявічае
жыцьцё; быць нявіннаю, недатыкальнаю а. дзявіцаю.

παρῥενία, ἡ, дзявічасць, беззаганнасьць, нявін-
насьць, недатыкальнасьць.

παρῥενία, τὰ, дзявочыя песьні, дзявочыя хараводы.

παρῥενική, ἡ, панна, паненка, дзева.

παρῥενικός, ἡ, ὁν, дзявочы, нявінны.

παρῥενιος, α, ον, дзявочы, нявінны, недатыкальны.

παρῥενιος, ὁ, сьм незамужняе жанчыны.

παρῥενο-καρπία, ἡ, партэнокарпія, зьявішча ў бата-
ніцы: выданьне плоду без насеньня. //дзяўчына.

παρῥενος, ἡ, нявінная дзяўчына, панна, незамужняя

παρῥενος, ὁ, неажэнены юнак

παρῥενοχρως, ωτος, ὁ, ἡ, дзявочы далікатны колер,
прыгожасьць сьлёзру.

παρῥενών, ὄνος, ὁ, памяшчэньне дзявіцы, панны.

Παρῥενών, Партэнон, сьвятыня на чэсьць Атэны Партэн-
скае на Акрополісе ў Атэнах адбудавааная Пэрыклесам.

пар-ῥαίω, побач або разам спаць.

пар-ῥημι, спускаць а. пасылаць уніз; упасьці пата-
нуць, утапіць; пакінуць; не зьвяртаць увагі; дазволіць.

пар-ῥιπείω, праехаць міма а. побач; пераехаць праз.

παρ-ῥισος, ον, бадай-што роўны, адыстар, якраз як.

пар-ῥοβω, арабіць роўным як /шпічка ў шпічку/, па-

раїнаць; памершца з к.-н.

παρίστημι, стояць побач; умясцовіць пры, калі або блізка; знахвяраваць, запрапанавачь н.; успомніць за-гадзя; раіць, падаць думку; [М. Аўр., 3. II].

παρ-ίστημι - παρήτω, падаваць, прапанавачь.

παρίστωσις, εως, ή, роўнасьць у рэторычным выра-жэньні; аднолькавасьць у пабудове сказу.

Παρμενίδης, о, Парменідэс, Філізаф з Элеі /Маг-на Грэцыя ў Італі/.

Παρνασσός, α, ον, іён. Παρνήσιος, η, ον і ос, ον, парнаскі або з Парнасу; гэтаксама жак. р.: Παρνησίης, άβος і Παρνησίς, ίβος.

Παρνασσός і Παρνησός, о, Парнас, падвойнашчотны горскі камплекс у Фокіс на паўднёвым паўножы якога знаходзіліся Дэльфы; тут знаходзілася сьвятыня, пры-сьвечаная Аполлѣну /эгэтуль Дэльфійская сьвятыня/.

Πάρνης, ηβος, ή, Парнэс, калісьці пакрыты лесам горы ў паўн.-ўсходн. Аттыцы на басійкай мяжы.

Παρνησός, о, іён. для Парнаσσός.

παρνοφ, окос, о, нейкі род шаранчы.

παρ-οβέω, прайсьці побач.

παρόβιος, о, вандроўнік.

παρόβιτης, ον, о, (παρόβιτις, ίβος, ή), вандроў-нік, падарожнік.

παρ-οβος, ή, дарога або праход да, у або каля; бочная дарога; мінаньне, праходжаньне побач; доступ.

παροίθε, перад галоснаю παροίθεον, прыназ. перад, у прысутнасьці; прысл. перад, ад, пра, наперадзе, спе-раду, спачатку, зноў, яшчэ раз.

παρ-οιέω, жыць побач а. блізка, быць суседам; жыць уздоўж узбярэжжа.

παροικησία, η - παροικησις, ή, суседства.

παοικία, η, жыцьцё аселасьць на чужыне.

παρ-οικίζωμαι, пасяліцца а. асесьці на жыхль.

παοικίζω, асесьці на жыхль блізка а. у суседстве.

παρ-οικοβόεω, будаваць блізка а. у суседстве; на-будоўваць.

παρ-οικος, ον, які жыве бл суседству а. блізка.

παοικος, о, сусед.

παροιμία, η, выслоўе, приказка; у Н.Э. прыповесьць; /паройміяграфія, галіна лексыкографіі, якая займаецца зьбіраньнем і апрацоўваньнем выслоўяў, приказ-каў і п./; алегорыя, параболя; [Dud.1,6,515] //рычны.

παροιμικός, ή, ον, выслоўавы, приказкавы, аляго-

παρ-οιέω, няпрыгожа паводзіць сябе ў п'яным стане.

παοιυία, η, няпрыстойнасьць п'яніцы.

παρ-οινιος, τб, застольная песня; п'яны /-чалавек/.

παροίτερος, α, ον, першы, франтовы, высунуты наперад.

παρ-οίχομαι, праходзіць міма, поруч, каля; быць

пройдзеным побач а. міма.

παρομωχή, ή, пастарчаньне, дастава.

παρ-ολίγωρεω, крыіку занядбаць, недагледзець,
быць недагледжаным.

παρ-ολισθάνω, збоку а. неспасылжсжна ўсьлізгнушка.

παρ-ομοιάζω, быць падобным.

παρ-ομοιος, ου, вельмі а. даволі падобны, шчечка
у шчечку падобны, агыстар, падобны.

παρ-ομοιωσις, εως, ή, сугучнасьць.

παρ-ονομάζω, даць мянюшку; стварыць слова.

παρονομασία, ή, сугучнасьць /словаў/.

παροξυντινός, ή, ου, заахвачаны, падбадзёраны.

παρ-οξύνω, падбадзёрыць, заахвоціць, падшпoryць.

παροξυσμός, ό, выбух, узбуджэньне, узьняцьце, пад-
бухторваньне; правакацыя; атака; пароксызм.

παρбрасις, ή, недагледжаньне, недагляд; нехлямеж-
насьць, неакуратнасьць.

παρ-ορυίζω, раззлосьціць, раззлаваць, павесыі да
гневу; быць даведзеным да гневу; гневацца.

παρорυισμός, ό, правакацыя да злосьці а. гневу.

παρ-ορίζω, перайсьці а. перакроцьці н. мяжу.

παρорιστής, ου ό, парушальнік /межаў/.

παρ-ορρίζω, паставіць на катвігу адзін /вадаплаў/
побач аднаго.

παρ-ορνις, ιβος, ό, ή, пад непамысным знакам, пад
знакам дзянняга прадвесьця а. прадзнаменьня.

παρ-ορβωω, капачь побач а. каля; капачь жалязьня-
ком у спаборніцтве /олімпійскіх гульняў/.

παρός, прысл. час: перад, наперад, раней, калісьці.

Πάρος, ή, Парос, адзін з Цыклідаў.

παρουσία, ή, парузія, няўнасьць, прысутнасьць;
у сьвечэ хрысьціянскім: другі прыход Ісуса Хрыста;
у рэторыцы: ухываньне цяпершняга часу замест про-
лага або будучага. //чэньне.

παροχή, ή, пастарчаньне, заспаблэньне, забесьля-

παρ-οχλίζω, рушыць /адзельці/ на бок пры помачы боі.

παρ-οχος, ή, калёсьнік, які едзе на калёсьніім по-
бач; спадарожнік, спадарожні.

παρ-οφίς, ιβος, ή, /дадэтковы/ паднос з вышуканымі
мі кашастункамі.

παρρησία, ή, свабода мовы; шчырасьць, адкрытасьць.

παρ-ρησιζομαι, гаварыць свабодна, шчыра выказаша,
адкрыта сказаць.

παρρησιαστής, ου, ό, той, хто свабодна гаворыць.

παρρησιαστής, ή, ου, адважна, з куражом /выказваць-

παρένος, ή = παρθένος. //па.

παρφασις, εως, ή = παραιφασις.

παρφας, ου, ό, вушка чырвона-брунатнага колеру
/сакр. для Асклепіёса/.

καρφία, ἡ, пародия, бурлеск, жарт, карикатура.
 καρ-φός, όν, які камічна а. сьмелна п'яе. //у тайніцы.
 καρφός, адпикаць, сьпікаць набок; выбіць з; трымаць
 парφός, όν, чырвона-бранаовы. //ры.
 καρ-φρεΐτης, ου, ό, чалавек, які жыве на ўзбоччу га-
 πάρ-φρος, ου, нечасовы, спозьнены, несэзонавы, не-
 καρ-φροφίς, ίδος, ἡ, частка даху, //сезонны.
 якля выступае за сыянку галмоу.
 πάς, πάσα, πάν, род. скл. παντός, πάσης, παντός,
 увесь, уся, усё, суцэльны, агульны, суцэльнае ўсё,
 τό πάν і τά πάντα, цэлае, суцэльнасьць; τά πάντα
 ёёка, разам дэсіль.
 Πασί-μαχος, ό, Пасімахос, адаін са спартанцаў.
 πασιμέλουσα, ἡ, усімі шанаваны, усеслаўны.
 πάσσαλος, ό, = πάτταλος, калок, драўляны гвозд у
 сыяне, крук, вешалка; заткала, корак, шпунт.
 πάσ-σοφος, ου = πάνσοφος.
 πάσσω = πάττω, сыпаць, раскідаць, раскінуць, сеяць,
 расьцярушваць, расьцярушыць, пасыпаць.
 καστάς, άδος, ἡ, = παραστάς.
 καστέος, α, ου, пасыпаны.
 καστός, ό, = καστάς, паллюбнае ложа, пав. камора.
 πάσχα, τό, /з гэбр./ пасхавае ягнё.
 Πάσχα, τό, Вялікае; //пня.
 калю Пάσχα, /жадаем/ прыгожашчасьлівага Вяліка-
 κασχητισμός, ό, ненатуральная ўцежа, похаць, жр.
 πάσχω, цяпець, быць наведаным чым-небудзь /доб-
 рым ці дрэнным/; зносіць боль, пераносіць гора; чуць,
 перажываць /гора/; чуцца; дазнаваць уражаньне
 (καπόνθате - Абар. Сак., I?, а).
 παταγέω, пляскаць /рукамі/; шумець, гудзець.
 πάταγος, ό, плясканьне, шум, гул, лясканьне.
 πατάσσω, біць, удырыць, стукаць, стукнуць, папі-
 хаць, папіхнуць; /у/калоць; забіць /на сьмерць/.
 πατέομαι, жывіцца, корміцца, харчавацца, есьці,
 частавацца, пробаваць; зьвесці, перакусіць, падмеца-
 патерίζω, казань, клікаць, зваць бацькам. //вацца.
 πατέω, каттаваць, /с/пробаваць; стукаць, кроцьць;
 талтаць, расталтаць.
 πατήρ, ό, тата, папа, бацька, ацц; πατρός πατήρ,
 бацька бацькі, дзед; нашчадак, бацька роду, прабацька.
 πατημός, ό, праталтаньне, праходжаньне.
 πάτην, ἡ, дар. замест φάτην. //ка.
 πάτος, ό, хада, ступаньне, выталтаная дарога, сьцеж-
 πάτρα, ἡ, катр, ης, ἡ, родны край, бацькаўшчына.
 πατρ-αδελφός, ό, патр-аделфос.
 πατρ-αδελφος, ό, бацькавы брат, дзядэка па бацьку.
 πάτρη, ἡ, πάτρα.
 πατριά, ιή, ἡ, = πάτρα, бацькаўшчына, родны край.

πατρι-άρχης, ου, ὁ, бацька а. галава дому; патрыярх.
 πατρίδιον, τό, тата, татачка.
 πατρίκιος, ὁ, патрыціюс, патрыш.
 πατρίκис, ἡ, δὲ, бацькаўскі, бацькавы, прыналеж-
 ным бацьку, бацькаўскага паходжаньня; напчадны.
 πατριός, α, ου, = πατρίκис.
 πατρίς, ἰδος, ἡ, тое, што належыць бацьком; баць-
 каўшчына, родны край.
 πατριώτης, ου, ὁ, чалавек, які належыць да аднаго і
 таго смагага краю; суродзіч; чалавек, які любіць свой
 край, сваю бацькаўшчыну і аццалеены свайму народу, па-
 патрыўціс, ἰδος, ἡ, патрыяётка; //трыёта.
 πατριώτης στολή, народны строй, народная вопратка.
 πατροβόρητος, ου, дацзены а. надзелены бацьком.
 πατρόθεν, ад а. песьля бацькі; паводля бацькавага
 імя, па бацьку; аь імем бацькі. //ку.
 πατρο-κασιγνήτης, ὁ, бацькавы брат, дзяццяна па баць-
 Πάτροκλος, ὁ, Патроклёс, сын Мэноіціёс, прышэль
 πατροκτονία, ἡ, бацьказабойства. //Ахіллесэ.
 πατρο-κτόνος, ου, бацьказабойчы. //ца.
 πατρο-ολήτης, ου, ὁ = πατραλφας ου, ὁ, бацьказабой-
 πατρονομέω, кіраваць, упраўляць паводля таго, як
 кіраваў бацька.
 πατρονομία, ὁ павата а. улада бацькі; бацькавы аў-
 тарытэт, гаспадар дому, бацька ў сям'і; [М. Аўр. I, 9].
 πατρο-παράботος, ου, атрыманы па бацьку, спадкаем-
 ны па бацьку; пакінуты бацькам. //ку.
 πατρο-πάτηρ, ορος, ὁ, бацька бацькі, дзед па баць-
 πατρο-στερής, ἑς, безбацькаўскі.
 πατροῦχος, ου, спадчынавы, спадкавы па бацьку.
 πατροῦχος, ἡ, спадчыніца па бацьку.
 πατρο-φονεύς, ἑως, ὁ, бацьказабойца.
 πατρο-φόνος, ου, бацьказабойчы.
 πατρο-φόνιτης, ου, ὁ, бацьказабойца.
 πατρ-ωνύμιος, ου, названы імем бацькі.
 πατρός, ου = πατρίος, η, (α, ου), бацькавы,
 бацькаўскі; спадчынавы; атрыманы на дарозе спадку, пе-
 πάτρως, ὁ, даяцзёка па бацьку. //раказаны бацькам.
 πάτταλος, ὁ = πάσσαλος, ἑ.
 πάττω, = πάσσω.
 παύλα, ἡ, пункт супачынку; паўза; супачынак; да-
 вядзеньне да канца; канец. //часу.
 παυράμι(ς), прысл. некалькі разоў, радка, час ад
 παυρίδιος, α, ου, крышку, мала, вельмі мала, ко-
 ратка, вельмі кротка.
 παυρο-επής, ἑς, не шматлікіх словаў.
 παῦρος, α, ου, = παῦριδιος.
 παυς-άνεμος, ου, ветрасупакойваючы.
 Πανσυνίαις, ὁ, Паўзаніяс.

καυσι-μάχη, ή, спасьцярожны каўнер /аброжа, ашый-
нік/ нопаны нявольнікамі ў часе працы зь аярном а. цес-
там з матаю перашкоды спажывання яго.

καυσι-νοσος, ον, болесуцішны.

καυσι-πονος, ον, болестрымельны, болеканчальны.

καυστήρ, ήρος, ο, той, хто супыняе а. ўціхамірае;
супыніцель, збаўца, аздаравіцель, лекар, доктар.

καυστήριος, ον, здольны супыніць, аздаравіць а. су-

καυσώλη, ή = παύλα, супачынак. //пакоіць.

καύω, /с/кончыць, спыніць; супачыць, навесыці да
супачынку; уціхамірыць; абрахманіць.

καφλάζω, шумень, клякатуць, стукачець, гудзець,
біць крмынаю, прабівацца, пырскаць.

κάφλασμα, ατος, τό, пяненьне /пена/; жуменьне,
шумавіны, шумавіньне.

Κάφος, ή, Пафос, морскае места на Кіпрсе, веда-
мае са свая сьвятніні на часьць Афродыты.

πάχετος, τό, = παχύς, гушчыня, таўшчыня.

πάχυνη, ή, шарань, іней; запеклая кроў.

παχύνω, драгчывец, нямец, дубец; учыніць анямелым

παχύς-δερμος, ον, тоўсташкурны. //а. аблянтэжаным.

πάχος, εος, τό, гушчыня, таўшчыня, тугасць; даўжыня.

παχύνω, таўсьцець, гусьцець, рабіць тоўстым; стац-
ца густым а. тоўстым.

παχύς, дар. = πῆχυς.

παχύς, εἰς, ο. грубы, таўсты, тлусты, ад'едзены;
моцны; /мэл. пахідэрмаіа - παχύς + δέρμα, паталагіч-
нае згрубеванне скуры/.

παχύτης, ητος, ή, = πάχος, таўшчыня.

πέδα або πεδά, дар., зол. = πέτα.

πεδάω, /с/путаць /ногі/, наклацьці аковы; /зъ/зя-
заць; перашкодзіць, перашкаджаць /халзіць/.

πεδ-έχω, зол. = πετέχω.

πέδη, ή, пугы; ножны кайданы.

πεδητής, ού, ο, той, хто путае /коні/.

πεδιάς, άδος, прим. ж.р. плоскі, роўны, на раўні-
не; ή, πεδιάς, роўная, плоская краіна; на плоскай
або роўнай зямлі: λόγχη πεδιάς, вострыя копіі або
бітва на адкрытым месцы.

πεδισός, εως, ο, абшарнік, валадар плоскага абша-
ру; чалавек раўніны.

πέδιλον, τό, пер. у мн.л. кажны абутак: падошвы,
сандалы, чаравікі, камашы, капці.

πεδινός, ή, бу, плоскі, роўны, гладкі. //ты від.

πέδιον, τό, раўніна, плошча, паляна, поле; адкры-

πέδιον-δε, прым. на поле, у зямлю, на раўніну.

πεδόμεν, прым. з зямлі, з глыбіні сэрца.

πέδοι, прым. на зямлі, у зямлі.

πέδοικος, ον, зол. зам. πέτακος.

πέδον, ου, тб, грунт, зямля; падножжа.
 πέδονδε, прысл. на грунт, на, у зямлю.
 πεδῶ, - πέδονδε. //зямлю.
 πεδο-στίβης, ёс, уваходны на зямлю, які ступае на
 πεδῶ-τρίφ, τδос, ё, һ, ножных путаў /аковаў/
 эконвекныне: кікуды /нічога/ няварты нявольнік.
 πέζα, ηс, һ, ступеня /нагі/; споп ідно; паўзун.
 πέζ-αρχος, ё, галава, камандзір пешых войскаў.
 πεζ-ἑταῖροι, οί, пешая стража цяжка абзброенае
 македонскае пяхоты. //равачь.
 πεζεῶ, ісьці пеша, адбыць падарожжа; хадзіць, спам-
 пеζῆ, прысл. пеша; на, па зямлі.
 πεζιμβς, һ, ёν, прыналежны да ходзячата па зямлі.
 πεζιμβς λεῶς, пешыя людзі, пяхота.
 πεζομαχέω, пеша а. на зямлі змагацца /біцца/.
 πεζο-μάχης, ου, ё, пешы жаўнер.
 πεζομαχία, һ, змаганьне, бітва налева а. на зямлі.
 πεζο-μάχος, ου, свомы для пешае бітвы на зямлі.
 πεζο-υβρος, ου, свомы для загадвання на сушы.
 πεζοπορέω, ісьці, хадзіць пеша, адбываць падарожжа.
 πεζός, һ, ёν, пешы, наземны, на /па/ зямлі; які хо-
 дзіць па сушы;
 πεζοί, пешыя жаўнеры, пяхота;
 ἱππεῖς, верхнікі, коньнікі, кавалерыя.
 πεῖθαρхέω, быць паслухмяным, эдсмплінаваным,
 слухацца; быць паслухмяным перад рэпрэзэнтуючым уладу.
 πεῖθархία, һ, паслухмянасьць.
 πεῖθ-αρχος, ου, паслухмяны.
 πεῖθός, һ, ёν, пераканаўчы, які пераконвае.
 πεῖθω, пераканаць, перамагчы ў гутарцы; увесці
 /словам/ у блуд; змыліць, пераканаць у дрэнным сэн-
 се, апускаць; узбударажыць; датарнавацца да рады.
 Пеῖθώ, дос, һ, скар.: οὔς, һ, Пераконваньне як пэр-
 соніфікацыя багіні; здохь насць пераконваньня; вымоў-
 кеῖνα, - κεῖνη, һ, голад. //насьць.
 κεῖνός, α, ου, галодны. //пець голад.
 κεῖνῶ, скар.: κεῖνῶ, галадаць, быць галодным; ця-
 кеῖνέω, іён. для κεῖνῶ.
 κεῖρα, һ, іён. κεῖρη, һ, спроба, выпрабаваньне;
 дасьведчаньне, веданьне, пазнаньне; падпрымаць.
 κεῖρα, һ, пункт, край, мяжа.
 κεῖράζω = кеῖράω. //порт.
 Πεῖραιεбс або Пеῖραιεбс, ё, Пірэус, ведамы атэнскі
 кеῖραίνω, прывязаць, прымацаваць; звязаць /вузёл/,
 змацаваць вузлом.
 кеῖρασις, һ, спроба.
 кеῖρασμος, ё, спроба. //жага"/.
 κεῖρατήριον, тб, сродак спробы а. доваду /"суду бо-
 кеῖρατής, οὔ, ё, чалавек, які падарыймае спробу,
 пірат.

πειράτιμος, ή, όν, пірацкі.
 πείρω, -έω, πείραμαι, іѣн. -έομαι, прабавашь,
 прадпрыймаць спробу; ахвяравацца; старацца, імкнуцца;
 прадпрыймаць.
 πειρητήριο, τό, іѣн = πειράτήριο.
 πειρητίζω, прадпрыймаць, прадпрымаць спробу, прабавашь;
 дэводзіць; прабавашь атакаваць; напасыі.
 πείριος, ιος, ή, палукашак.
 πείρω, пранікаць, пранікнуць, прасьвідраваць, прапхацца;
 пранесыі, праносіць, праехаць, праяжджаць.
 πείρα, ης, ή, паслужынасць; перакананьне; падпа-
 κείσι-βροτος, ου, пераканальны. //радкаваньне.
 πείσμα, ατος, τό, канат, пры памачы якога трываеца
 прыбѣражаны вадаплаў; апора, даверра.
 πεισμονή, ή, сільнае перакананьне; упорная просьба;
 упорыстасць у аказіі.
 πειστήριος, α, ου, угавораны, перакананы /некім/,
 успрымальны, пераможаны; здабыты.
 πειστικός, ή, όν, = πειστήριος, пераканальны.
 πέμος, τό, воўна, руно.
 πεμτέω, стрыгчы.
 πέω, часаць, стрыгчы /авечкі/, скубаць; выбіваць.
 πελαγίζω, быць на моры; быць як мора а. возера.
 πελάγιος, α, ου, на моры, на адкрытым моры.
 πέλαγος, εος, τό, мора, адкрытае мора /прастора/;
 воднае суэграмаджэньне; суэграмаджэньне водаў.
 πελάζω, збліжаць, збліжацца; падыйсьці, падыхо-
 дзіць блізкай.
 πελάθω, пазт. = πελάζω.
 πέλανος, ό, апрацьнік з адумснае сумесі опальва-
 ны на алтары; ахвяра для багоў.
 πελαργίδεος, ό, малады бусел, бусьлянін.
 πελαργικός, ή, όν, буславы, бусьліны.
 πέλας, прысл. блізка, пад рукою.
 Πελασγικός, ή, όν, прыналежны Пэлясгікам.
 Πελασγοί, οί, Пэлясгі - тэрмін ужываны для акрэсь-
 леньня пісьменьнікаў апісваючых пра-гэлыленістычнае
 насельніцтва Гэлыяды; 2. перадгістарычныя жыхары
 пазьнейшых гэлыленаў - грэкаў.
 Πελασγός, ό, /адв. л. пэлясгос - - (πελασγοί).
 πελάτης, ου, ό, (жан. -άτις, ιδος, ή), той, хто
 падыходзіць блізка, сусед.
 πελάω, скар. ад πελάζω, зблізіць, наблізіць, на-
 хіліць, імкнуцца /да збліжэньня/.
 πέλαθος = σπέλεθος, ό, гной, памёт /птушыны/.
 πέλεθρον, τό = πλέθρον. //тарке.
 πέλεια, ή = πελειάς, άδος, ή, дзікі голуб; 2 сьзя-
 πελειάδες, αί, галубы.
 πελειάς, άδος, ή, = πέλεια.

πελειο-θρέμων, ου, якi кормиць голубоў. //лікан.
 πελεκάν, άνος, = πελεκας, άντος, ό, дзяцел; 2. па-
 πελεκάω, абсекваць сакераю, высекчы, высякаць.
 πελεκίζω, сёкануць а. удырыць сакераю; гакнуць, га-
 πέλεκκον, τό, тапарышча, ручка, ухват. //каць.
 πέλεκυς, εως, ό, сакера, малаток; выслоўе: αλλά
 καί κελέκеси - змагайся ня толькі кап'ём, але і са-
 кераю: змаганьне ня ёсць справаю адно жаўнёра, але і ках-
 πελεμίζω, махаць, гудкаць, ківаць; //нага з нас.
 ускоквачь /на каня/; трасьці, трасьціся, дрыжэць.
 πελιδύς, = πελιτυός, ή, όν, паблеклы; кэра-бла-
 πελιτυός, ή, όν, = πελιδύς. //кітны.
 πελιός, ά, όν, пра цела: сьмяротна-бледны.
 πέλλα, іён. = πέλλη, ης, малочнае вярхо /драўлянае/;
 драўлянае міска, макецёр, кубак, апалонік.
 πέλλα, ή, хутра; шкура.
 Πελοπόννησος, ή, = Πέλοπος, νήσος, (гл. Πέλοφ),
 Пэлёпоннэз.
 πελλός, = κελός, ή, όν, на цёмна пахварбаваны;
 цёмна-чорны, чарнявы, змрочны.
 κελός, ή, όν, = πελλός.
 Πέλοφ, опос, ό, (κελός, όφ), Пэлёпс, што за цём-
 ны твар, сын Танталёса, пра якога кажацца, што вый-
 паў зь Ліды і імям ягоным названы Пэлёпоннэз.
 κελτάζω, служыць як пэлтасты.
 κελταστής, ου, ό, той, хто нясе лёгкі шчыт, жаў-
 нер лёгкага ўзбраеньня.
 κελταστήνός, ή, όν, прыналежны да пэлтастага; лёг-
 ка абзброены; дасьведчаны ў ваенным мастацтве.
 κέλτη, ή, малы лёгкі шкураны шчыт; 2. кал'ё; ру-
 каятка.
 κελτο-φόρος, ό, = κελταστής.
 κέλω, быць у руху; рухацца, парушацца; быць, стацца.
 πέλωρ, τό, страшыдла, страх.
 κελώριος, α, ου, страшны, жудасны.
 κελωρον, τό, страшыдла.
 πέλωρος, η, ου, жаклівы, страшны, звыраднелы.
 πέμμα, ατος, τό, важная прыпраўленая страва: са-
 лодкасьці, смакалык.
 πεμψατ-ουργός, ό, кандыгэр.
 πεμψάδ-αρχος, ό, камандзір аддзелу пяці чалавек.
 πενπάζω, /па/лічыць на пяці пальцах; лічыць.
 πενπός, άδος, ή, лік пяць; колькасць пяці чалавек.
 πεμπαστής, ού, ό, той, хто лічыць, рахуе, рахунка-
 кёмпе, золь. = πέντε, пяць. //вод.
 πεμπταίος, α, ου, пяцідзеенны, на пяты дзень.
 πέμπτος, η, ου, пяты; ή πέμπτη, пяты дзень.
 πέμπω, /ва/слаць, вызначыць, паслаць, засылаць; 2.
 звольніць, адаслаць, засылаць.

πεμπ-όβολον, тб, пѣцѣвостры сахор, вѣли, сахор.
 πέμψις, εως, ή, посланье, высланье, загад, жѣта.
 πενέστης, ου, ό, слуга, работник, пѣдѣнщик.
 πένης, ητος, ό, чалазек працы рук, бедны, жабрэк,
 πενέστης, ου, ό, - πένης. //пѣдѣнщик.
 πενθαλέος, α, ου, сумны, засмучаны.
 πενθερά, ή, жончына маці, цешча.
 πενθερός, ό, жончын бацька, цесьць; швагер, сваяк.
 πενθέω, быць у жалобе, сумавань, быць акрытым жа-
 лобам; наракань, лямантавань.
 πένημα, тб, лямантаванье, плач, сумаванье.
 πενθ-ήμερος, ου, пѣцѣдзеньны.
 πενθ-ήμερον, тб, прамежка, праят пѣцѣ даён.
 πενθήμων, ου, поўны суму або гора. //бм.
 πενθητήριος, α, ου, устане глыбокага суму а, жало-
 πενθήρης, ες, які лямантуе ў жалобе.
 πενθητήρ, ό, ή, лямэнтатар, сумавальнік.
 πενθητήρια, ή, жан. ад πενθητήρ.
 πενθεινός, ή, όν, жалобны.
 πένθειμος, ου, свомы жалобе, суму, смутку.
 πένης, ους, тб, жалоба, сум, туга, журба, сумавань-
 не; няжчасьцэ, нядоля.
 πενία, ή, беднасьць, галечча, нястача.
 πενιχρός, α, όν, бедны, у галечы.
 πένομαι, працавань, гараваць на жыцьцэ; быць у патрэ-
 бе; быць бедным, жабраком. [Пол., X, 607с].
 πεντάγωνον, тб, пѣцікутнік, пэнтагон.
 πενταδραχμία, ή, пѣцідрахма, пѣць драхмаў.
 πεντά-δραχμος, ου, вагаў ў вартасьці пѣці драхмаў.
 πεντάγωνος, ό, пѣцікутнік; пѣцікутны будынак, пэн-
 πεντ-άεθλον, тб, іён. πένταθλον. //тагон.
 πεντ-άεθλος, ό, іён. πένταθλος.
 πένταθλον, тб, пэнтатлон, спаборніцтва пѣці прак-
 тыкаваньняў: βάλα, δίσκος, δρόμος, πάλη, πυγμή.
 πέντ-άθλος, ό, спаборнік у пэнтатлоне.
 πεντάκις, прысл. пѣць разоў, пѣцікратна.
 πεντακίς-μύριοι, αι, α, пѣць разоў па 10,000 -
 50.000, пѣцідзесяцітысячны. //чалазек.
 πεντακοστ-άρχης, ου, ό, камандзір аддзёлу ў пѣцьсот
 πεντακόσιοι - πεντηκόσιοι, αι, α, пѣцьсот.
 πεντακοσιο-μέδωνος, ου, каторы валодае зямлёю,
 якая на год дае ўраджай 500 мадзімнасаў збожжа. Зга-
 туль πεντακοσιμέδωνοι першая класа ўзьнікшая ў А-
 тэнах у выніку рэформаў Салёна; іншыя тры класы:
 ἱππεῖς, коньнікі, рыцары - 300 мадзімнасаў зярна,
 ζευγῖται - сяляне зь ярмом валюў і гадавым даходам
 200 мадзімнасаў.
 πεντακοσιοστός, ή, όν, пѣцісоты.
 πεντά-πηχυς, υ, εος, пѣць локцяў уздоўж і шырыню.

πεντα-πλῆσιος, ієн - πλήσιος, α, ου, у пять сто-
лик, п'ятикратны.

πεντα-πλήσιος, η, ου, ієн = πενταπλῆσιος.

πεντά-πολις, εως, ή, п'ятиградэьдзе, акруга, па-
вет з п'яцьма месцамі.

πεντα-στάδιαίος, п'ять стадыяў даўжыні.

πεντά-στιχος, ου, п'яцірадковы а. п'яцівершавы.

πεντά-στομος, ου, п'яцівуснавы.

πεντά-τευχος, ου, п'яцікніжны; п'ять кніг у вадным
томе; у Ст. Зап. першыя п'яць, прыпісвання Майсею, кніг,

πεντά-τευχος, ή, П'яцікніжка а. П'янтатух // П'янтатух.
/пераважна адносіцца да п'яці Майсеевых кніг/ а. Тора,
г.зк. "права".

πεντα-φύης, ές, п'ять у натуры або лікам.

πένταχα і πενταχοῦ, прысл. п'яцікратна.

πέντε, п'яць.

πεντεδραχμια, ή, п'яць драхмаў.

πεντέ-δραχος, ου, п'яцідрахмавы.

πεντε-καί-δέκα, п'яць-і-дзесяць, п'ятнаццаць.

πεντε-καί-δέκατος, п'ятнаццаты.

πεντεκαίδεκα-ναῖα, ή, (πεντεκαίδεκα+ναῦς), флянты-
ля складаеная з п'ятнаццаці вадаплаваў.

πεντεκαίδεκα-τάλαντος, ου, у вартасці вагі п'ят-
наццаці талентаў. //лаў.

πεντεκαίδεκα-ήρης, ές, з п'ятнаццаццю радамі вёс-

πεντεκαίδεκα-πεντηκοντα-ετής, ου, п'ятнаццацігодні.

πεντε-τάλαντος, ου, у вартасці п'яці талентаў.

πεντ-ετηρίς, ιδος, ή, прамежа часу п'яці гадоў;
2. кажныя п'яць гадоў.

πεντ-έτης, ες, трывалкі на працягу п'яці гадоў.

πεντε-τριαζω, перамагаць п'яць разоў.

πεντήκοντα, п'ятдзесят.

πεντηκοντά-ετις, ιδος, ή, п'ятнаццацігадовая.

πεντηκοντα-ετής, ές, п'ятнаццацігодні.

πεντηκοντα-κάρηνος, ου, п'ятнаццацігаловы /стада/.

πεντηκοντα-κέφαλος, ου, = πεντηκοντακάρηνος.

πεντηκοντά-παις, -παιδοι, ο, ή, у складзе п'яці-
дзесяці дзяцей. //людзей.

πεντηκόντ-αρχος, ο, камандаір аддзелу п'яцідзесяці

πεντηκοντήρ, ήρος, ο, камандаір аддзелу п'яцідзе-
сяці чалавек /у спартанцаў/.

πεντηκοντά-γῦος, ου, п'яцьдзесят адзінак зямельнае
меры ўпраўнае зямлі.

πεντηκοντ-δρυσιος, ου, п'яцьдзесят фатомаў /саж-
няў/ глыбіні або вышыні.

πεντηκόντ- ορος, вадаплаў п'яцідзесяці вёслаў: па
25 на кожным баку.

πεντηκοντούτης, ές, п'яцідзесяцігодні.

πεντηκόσιοι, αι, п'яцьсот.

πεντηκοστῆς, збіраєць податок г. зв. πεντηκοστή або двухпраізнтны.

πεντηκοστή, ἡ, п'ятидесятая частка = 2-х праізнт-наму падатку ў Афінах накладанаму на ўвозныя і вывозныя тавары; ἡ πεντηκοστή ἡμέρα, п'ятдесяты дзень пасля Вялікадня, дзень п'ятдесятніцы.

πεντηκοστήρ, ἡρως, ὁ, = πεντηκοντήρ. //κοστή).

πεντηκοστολόγος, ον, які збірае падаток = (πεντη-πεντηκοστολόγος, ὁ, збіральнік падаткаў.

πεντηκοστής, ἡ, βν, п'ятдесят //спартанскай арміі.

πεντηκοστής, βος, ἡ, адвёл п'ятдзяці чалавек у πεντήρης, ες, зь вёсламі ў пяць разоў; = ἡ, вёсла-плаў = пяць радамі вёслаў.

πεντήρυος, ον, п'яціфатомны.

πεντήβολον, τό, п'яцібалева манэта.

πενήλυ, /са/сьпець, дасьпяваць; мякчэць.

πέπλος, ὁ; πέπλωμα, τό (πέπλα, τά), кажная сатканая рэч для нагэньня або накрывацьці ці завешваньня: адзёжыня, туніка, хустка, фіранка; 2. ведамымі былі пэплы — доўгія бяз рукавоў верхнія жаночыя накрывацьці — рознаколерныя ужываньня на ўрачыстасьцях, всабліва на пан'атэнах, у якіх бралі ўдзел мужычэста, спадарнікі адзначаньня на олімпійскіх гульнях.

πέπλωμα, ατος, τό, аплываючае накрывацьце: сукенка, ратонда, плашч.

πεποίθησις, ἡ, даверра, пэўнасьць, спадзяваньне, пакладаньне спадзеі на.

πέπυν, ον, пра плод: /да/сьпелы, высьпелы, мяжкі.

πέρ, энкл. часьц. якая ўзмацняе слова, да каторага далучана: шмат, многа, вельмі, у кожным выпадку, зусім.

πέρα, прысл. болей чымся, за гэтым, далей, далей вунь, вунь там, яшчэ болей.

περάλα, ἡ, (γῆ або χώρα), зямля а. край на тым-тым баку.

περάλιν, давесьці да канца, скончыць, завяршыць.

περάιος, ον, /па/тамта-староньні, заморскі.

περάϊω, пераказваць, перадаць /на другі бок/; пераправіць /на другі а. супроцьлежны/ бераг.

περάλσις, ἡ, пераправа на другі бок.

περαντικός, ἡ, βν, канцовы, апошні, завяршальны, вывадны, канклязыйны.

πέρας, ατος, τό, абмежаваньне; канец, мяжа, ускраіна; 2. прысл. нарэшце; 3. мэта; 4. асягненьне, даканань-

περάσιμος, ον, перакроцвальны, магчымы перайсьці //не.

πέρασις, ἡ, пераход /паса, лініі, мяжы/; перасяленьне з жыцьця ўсьмерць /з аднаго сьвету ў іншы/.

περατός, = περητός, ἡ, βν, = περάσιμος.

περάω, ісьці напрэсткі; пераходзіць /раку/; перавозіць за мора: предаваць, гандляваць.

πέργαμα, τό, крэпасыць, цытадэля.
 Πέργαμα, ἡ, пэрт. крэпасыць, цытадэля ў Троі
 (Πέργαμι).
 πέργαμων, τό, крэпасыць, цытадэля.
 Πέργαμων, τό, імя некалькіх месцаў.
 πέργαμος, ἡ, цытадэля, крэпасыць у месцыце.
 Πέργαμος, ἡ, Πάργαμος, крэпасыць у Троі.
 Περγασίδης, ου, ὁ, Πάργασίδης, сын Πάργασος.
 Περδίκκας, ου, ὁ, - Περδίκκης, εω, ὁ, імя трох
 македонскіх караляў і аднаго стратэга.
 πέρδιξ, ἴκος, ὁ, ἡ, куралатка.
 πέρδομαι, дазволіць надзьмуць самому выходзіць,
 прыдзець.
 πέρθω, зьнішчыць, спустошыць, апусцшыць, выкара-
 ніць, забіць.
 περὶ, прыказ. навакола, блізка, адносна, на /ста-
 ле/, на /ўсход/; пра, аб, для.
 περὶ-αγγέλλω, навакола апавяшчаць праз пасланца;
 услыш апавяшчаць; на ўсе бакі падаваць голас.
 περὶ-αγείρω, навакол /су/зграмадзіць, -цца.
 περὶ-ἀγής, пабіты, паломаны на кавалкі.
 περὶ-ἀγνυμαι, ламаць усё навакол.
 περιάγω, хадзіць навакол, развозіць /па месцыце/;
 вадзіць н. навакол, круціць навакол, выкручваць.
 περιᾶγωγεύς, εως, ὁ, машина, прылада да скручвань-
 ня.
 περιαγωγή, ἡ, абяртаньне, кручэньне.
 περιαιρετός, ἡ, бν, раскладальны, разьбіральны.
 περὶ-αἰρέω, разабраць а. зьнесьці дазваньня; за-
 браць датчэнт у а. ўсё.
 περιαικτός, ου, валочаны навакол; ведамы навакол.
 περὶ-αλγέω, быць у вялікім горы.
 περὶ-αλγής, ες, сільнымі болямі мучаны.
 περὶ-αλείφω, навакол наліўлены а. помазаны.
 περὶ-ἄλλα, прысл. перад усім, болей чымся іншым, вы-
 періама, ато, τό = періапτος. //датна.
 περὶ-ἀνπέχω, павесіць/на шні мулет/, завесіць.
 Περὶανδρος, ου, ὁ, Πάριανδρος, успамінаны Дыягна-
 зам Ляэртийскім як адзін з сямі мудрацоў, хоць кля-
 сфікацыя падобная неапраўданаю застаецца.
 περιαιπτος τό, вонкавае ўпрыгожаньне, эмулет.
 περιαιπτος, ου, абвешаны, упрыгожаны навожкі. //ку.
 περὶ-ἄπτω, паабвешваць; нешта дабавіць; аказаць лас-
 перὶ-ἄρτω, навакол шні павесіць; прывязаць, пры-
 шпіліць; пакласьці; перавешваць, перавесыць не іншае
 περὶ-ἀστράπτω, асьвяціць, асьвяціць навакол. //месца.
 περὶ-ἀσχολέω, быць заняты ч.-н.
 περὶ-αυχένιον, τό, нашыйнік.
 περὶ-αυχένιος, ου, ношаны навакол шні.

περι-βαίνω, абыкодзіць, пераступаць; стаіць рас-
ставіўшы ногі над раненым і гэтым асланяць яго перад
атакамі ворага; асланяць, ахінаць, бараніць.

περι-βάλλω, кідаць навакол, закідаць, перакідаць;
ляжаць навакол; акружаць, акружыць; накласыці, аб-
круціць /рану/; нацягнуць; выкармстаць; залутаць, за-
путваць; надзець /гонар/; аб'яджаць навакол; накі-
нуць на сябе /рызьзё/, апрагнуць, апрагнацца.

περίβλεπτος, паважны, паважаны, годны, ведамы,
слаўны, папзіўляны.

περι-βλέπω, разглядацца навакол.

περίβλητος, ον, паложаны а. вылажаны навакол а. на.

περιβάλλιον, τό, агарненне, абцяцце, акружанне;
выхіленне, выгіба; кут, роў; накідка, накрывіцце;
рызьзё, адзежа; вуаль, заслона, пальто; абкладка.

περι-γίγνομαι, быць вышэйшым /рангам/; перавысць
/усіх удаскусмі/; стаць гаспадаром а. быць ім.

περι-γλαγχήс, ἑс, поўны малака. //эмавати.

περι-γlossος, ον, вымоўны, элегантны, гаворкі; я-

περι-γνῶπτω, выкруціць а. скруціць навакол.

περιγραπτός, ον, апісаны, вымежаваны, выгранічаны.

περιγραφή, ἡ, абазначэнне навакол; апісанне;
абрамаванне. //колам.

περι-γράφω, вымежаваць лініяю навакол; абазначыць

περι-δεής, ἑс, вельмі запалоханы а. спуджаны; поў-

περι-δεΐδω, вельмі баяцца, палохацца. //ым жаху.

περι-δεῖπνον, τό, хаўтурныя памінкі.

περι-δέξιος, ον, праваручны і леваручны, ляўжун;
абедзвычайна рукамі.

περι-δέω, звязаць, абвязаць, туга закруціць навакол.

περι-δίδωμι, закладвацца /пра нешта - хто выйграе/.

περι-δίνεω, круціць, круціцца навакол.

περι-δίνης, ἑс, кружаны навакол.

περι-δίω, ап-περιδεΐδω.

περιδρομή, ἡ, аббегванне навакол; кола, арбіта,
рух навакол.

περίδρομος, ον, наваколбегны, колавы; навакольны.

περι-δρόπτω, разьдзіраць, паразьдзіраць навакол.

περιελάς, ἄбос, ἡ, абвіцце, абкручакне.

περι-εἰλλω, абкруціць, абкруціцца.

περι-εἰμι, быць навакол; быць лепшым, чымся, пе-
раважаць, перавысць лікам; перакыць, астацца жывым.

περι-εἰμι, хадзіць навакол, імкнуцца асягнуць.

περι-εἶργω, навакол замыкаць, а/б/кружыць; уста-
віць /слова/, замацоўваць, узодзіць.

περιέλασις, εως, ἡ, аб'езджванне навакол, вандро-
ванне; масца а. дарога навакольнае язды а. хадзі.

περι-ελαύνω, навакол ганяць, ганяцца або ехаць ці
цягнуць; ехаць верхнікам.

пері-έπιο, быць занятым /навакол у хаце/ а. чым н.
 пері-εργάζομαι, мучыцца над нечым блэ сэнсу; чы-
 ніць сябе бескарным. //шаньне.
 пері-εργα, ή, перабольшанае стараньне, пераболь-
 пері-εργος, ου, без патрэбы перамучаны; без патрэ-
 бы актыўны а. чынны; пракырлівы, перабольшана старанні.
 пері-εργω, = пері-είργω.
 пері-έρρω, вандраваць а. спецыяраваць навакол.
 пері-έρχομαι, ісьці, хадзіць навакол, абыходзіць,
 бегчы, хадзіць каля; асабліва: крочыць; заходзіць
 поўколам; надыходзіць, набегчы, зайсьці, абкружыць.
 пері-έσχατα, τά, вонкавыя бакі, /с/край, рагт.
 пері-έσχατος, η, ου, адносна апошняга.
 пері-έφθος, ου, добра, дакладна, старанна змыварані.
 пері-έχω, хапаць /рукамі/, трымаць /у жмені/, агар-
 нуць: акружыць, трымаць аблогу; блякаваць.
 пері-ζαμενως, прысл. вельмі моцна, гвалтоўна.
 пері-ζωμα, ατος, τό, хвартух, пояс, падперазаньне.
 пері-ζώννυμι, апаясацца, апаясаць; наляжыць пояс;
 звязваць хвартух; падперазацца, падперазаць.
 пері-ζώστρα, ή, пояс, хвартух. //навакол.
 пері-ηγεομαι, абвозіць навакол, паказваць дарогу
 пері-ηής, ές, навакол абведзены, паложаны ў коле.
 пері-ηήσις, εως, ή, абнясеньне, абрысаваньне, хвор-
 пері-ηδη, = пері-οιδα. //ма, квігура, апісаньне.
 пері-ηχέω, разыходзіцца звонка рэхам.
 пері-θαλλής, ές, вельмі цёплы а. гарачы.
 пері-θαμβής, ου, вельмі эдзіўлены а. спалоханы.
 пері-θεіδω, серкаю выкурыць.
 пері-θεσις, εως, ή, вылажэнне /дарагімі каменнямі/,
 выкладаньне навакол, выраблянне.
 пері-θετός, ή, ου, (= пері-θετος), вылажаны навакол.
 пері-θέω, бегач а. круціцца навакол; быць у руху.
 пері-θυμος, ου, вельмі элосны, разьмешаны, раззлов-
 чаны, сіберны, разгневаны.
 пері-ίάπτω, успыхнуць, узбударажыцца, хвалявацца.
 пері-ίάχω, звонка рэхам адбівацца а. разыходзіцца.
 пері-ίζομαι, усаосьціся навакол.
 пері-ιπεύω, ехаць верхнікам навакол.
 пері-ιστημι, умясцовіць а. оесьці ці паўстаўляць
 навакол; акружыць; пераставіцца; ісьці навакол, каб
 пері-ίσχω, = пері-έχω. //ухіліцца /ад небяспекі/.
 пері-ίθάρμα, ατος, τό, сьмяцьцё, адкіды, дрэнь.
 пері-καθέζομαι = пері-κάθημαι, навакол сесьці,
 рассесьціся, сядзець у крузе.
 пері-καίω, навакол прыгараць, апаляць, падпражыць;
 быць падпаленым, прыгарэлым.
 пері-καλλής, ές, цудоўна прыгожы.
 пері-κάλυμμα, τό, абалока, акрыцьце, адзенне, во-
 пратка, рызьба, нахідка.

пері-κάλυπτω, накінуць навакол як покрыву, ахі-
нуць, накрывуць.

пері-καταλαμβάνω, агарнуць, ахапіць усё навакол.

пері-καταρρέω, навакол або ўсюды сыцяюць, усюды
або навакол западаюць або заваляюцца.

пері-καταρρήγνυμι, усюды заломліваюцца /западаюцца/.

пері-κεῖραι, акружаць, ляжаць навакол; быць пало-
жаны навакол.

пері-κεῖρω, усюды навакол абстрыгаць а. абрэзаць.

пері-κεφαλαία, ἡ, накрывыце галавы, каска, гэлі.

пері-κῆδομαι, вельмі клапаціцца пра н.

пері-κηλος, ον, зусім сухі. //ніэкі.

пері-κλασις, εως, ἡ, схілянне голасу з высокага у

пері-κλᾶω, абарваць, схіляць, адхіляць.

пері-κλεής, ἑς, агульна ведамы, слаўны.

пері-κλειτος, ον, слаўны навакол.

пері-κλείω, атт. -κλήω, іён. -κλήϊω, усюды акру-
жаць, замыкаць.

Пері-κλής, εους, ὁ, Пэрыклес, сын Ксантиппы і А-
гарысты, атэнскі слаўны гаспадарска-дзяржаўны муж, ара-
тар і стратэг, памер у Атэнах у часе заразы ў 429 г.п.н.э.

пері-κλύζω, змыць усё навакол.

пері-κλυστος, ἡ, ὄν, змыты кругом /на ўзбярэжжы/.

пері-κνίβιον, τό, сыябло, голька.

пері-κνίζω, пацарапаць, саскрапіць усё навакол.

пері-κομίζω, несці, несіць навакол; ехаць, аб'яж-
джаць навакол. //са.

пері-κομμα, ατος, τό, страва з дробнапасечанага мя-

пері-κομφος, ον, вельмі прыгожы, элегантны.

пері-κοπή, ἡ, всякае, выцінанне, выразаанне
ўсяго навакол; 2. зьявечанне.

пері-κόπτω, всякаць, секчы, выразаць, рэзаць, аб-
рэзаць; зьявечыць, зьявечваць.

пері-κρατής, ἑς, магутны, сільны, моцны, уладны.

пері-κροῦω, усюды навакол збіваць а. здыраць.

пері-κυκλόροαι, а/б/кружыць, абыйсці навакол.

пері-κυκλόω, а/б/кружыць, а/б/кружваць.

пері-κυκλωσις, εως, ἡ, а/б/кружэнне.

пері-λαμβάνω, абыйсці навакол, абыходзіць, ага-
рнуць усё, акружыць; займець здабычу.

пері-λάμπω, сыяіць, зіяць навакол.

пері-λείπω, астацца лішнім, ацалець.

пері-λοιπος, ον, астацца лішнім.

пері-μαίρω, зырка ўзірацца навакол.

пері-μαρτύμαι, змагацца за нешта.

пері-μάχομαι, змагацца навакол а. на ўсе бакі.

пері-μένω, астацца, /па/чакаць на некага.

пері-μήκετος, ον, паэт. = пері-μήκης.

пері-μήκης, ον, вельмі доўгі, вельмі высокі, аг-
рамадны.

кері-ναιετάω, усюды жыць; навакол а. усюды ляжаць.
 кері-ναιέτης, ου, ο, сусед.
 кері-νέφελος, ου, пра неба: навакол зашмураны.
 кері-νοια, ή, празьмерная мудрасьць або веда.
 кері-νοος, ου, празьмерна мудры.
 кέριξ, прысл. усюды навакола. //ляпей магчы а. ведаць.
 кері-οίδα, зп. дакладна ведаць; трапна разумець;
 керіοος, ή, рух навакол; выкананьне руху нава-
 кола; навакольная дарога: круг, кола; кніга падарож-
 жаў; пэрыяд, пэрыяд часу, пэрыяд году; арбіта нябес-
 нага цела; прыгожа і правільна закончаны сказ; за-
 сляг, абыймо.

керіοος, ου, асели /аселены/ у суседстве /пэры-
 ойкос/; οі керіοοκοί былі ў Ляконіі: свабодныя
 жыхары краіны – местаў, нашчадкі тубыльцаў якіх у
 VIII ст. п.н.э. спартанцы перамаглі і якія карыс-
 таліся цывільным правам, але не палітычным, і зай-
 маліся пераважна гандлем.

кері-δύτα, τά, абставіны; здарэньне.
 кері-οράω, разглядацца навакол /каб спасьцерагчы/;
 /па/чакаць на, цярпець, каб стацца; недагледзець.
 кері-ορύής, ές, вельмі злосны; надзвычай зайадросны;
 кері-ορβρον, τό, золак. //врэды, шкоды.
 кері-ορίζω, вымежаваць, абазначыць мяжой.
 кері-ορμέω, стануць, стаць на катвізе.
 кері-ορρίζω, паставіць /вадаплаў/ на катвігу.
 кері-ορύσσω, атт.= -ττω, капаць навакол.
 керіουσία, ή, тое, што асталася пасля нормы; у-
 ратаванае дабро; зможнасьць, дастатак, багачэ; у-
 аплываньне ў дабры. //ми.

керіοοσιος, ου, выняткаве, пераважны, выбраны, сво-
 керіοχή, ή, ваколіца, сыяна, ськрай, рант; засяг;
 зьмест, маса, частка /кнігі/.

кері-катэω, хадзіць навакол; спацыраваць; жыць.
 керіκατήτινός, ή, ου, дазволены спацыраваць /ха-
 дзіць/ навакол, асабліва ў часе навукі. Эгэтуль –
 Періκατήτινός, як назоў для Арыстотэlesa і ягоных
 наслядоўнікаў, якія навучалі ў часе свабоднага спацыру.

кері-патос, ο, спацыраваньне, хаджэньне; месца
 хаджэньня, стоа; канверсация ў часе спацыраваньня; фі-
 зафічная дыскусія; парыватэты; Арыстотэлесавая філя-
 эофія і асабліва ягоная школа.

кері-πέμπω, рассылаць навакол /усюды/. //нуць.
 кері-πεάυνυμι, расшыраць, расцягваць, расцяг-
 кері-πεασιός, ή, ου, пашыраць, пашырыць навакол.
 керіπέτεια, ή, раптоўная зьмена а. зьзначаньне ў шча-
 сьлівых абставінах; пэрыпэтыя; годны ўвагі трал, эларань-
 кері-πέτορας, лётаць, ляцець навакол. //не.
 кері-πευιής, ές, вельмі сьпічасты.

кері-πῆγνυμι, быць усюды моцным; стаць пруткім.
 кері-πῖμπρημι, спальваць навакол.
 кері-κίπτω, упасьці, кінуцца, кінуцца на /меч/;
 уваліцца; трапіць на м. дрэннае; наткнуцца, напэроцца.
 кері-πλανόμαι, блукаць заблуджаным навакол; зблуд-
 кері-πλέω, плесьці, віць, скручваць. //дзіць.
 кері-πλητής, ёс, вельмі поўны. //зе.
 кері-πλῶνῃ, ἢ, абдымкі; 2. запутаньне, -насьць /у мо-
 кері-ποίεω, зрабіць гатулькі, каб асталася лішка;
 аставіцца; быць лішнім.
 кері-πολ-άρχης, ου, ό, старшыня, загалчык /па/гра-
 нічнае стражы.
 кері-πολέω, хапаць, перушацца навакол; спаўняваць.
 кері-πόλιον, τό, станцыя а. пункт /па/ гранічнае стра-
 кері-προχέομαι, пералівацца праз верх. //жы.
 кері-πίπτω, τό, здарэнне, няшчасьце.
 кері-πτόσω, палохацца, вельмі баяцца. //усюды.
 кері-ρραίνω, /па/крапіць, /па/пырсаць навакол а.
 кері-ρραντήριον, τό, начынне, пасудзіна на сьвянцо-
 кері-ρρέω, плысьці аплываць навакол; //нуу ваду.
 струмяніцца; пра ваду: спадваць.
 кері-ρρήγνυμι, прарывацца навакол і разьдзіраць
 або развадваць.
 кері-ρροή, ἡ, перацяканьне ўсюды навакол; аб'бег.
 кері-ρροος, ου, навакол акружаны, абцечаны вадой.
 кері-ρροτος, ου, = кері-ρροος.
 кері-σείομαι, = ап. кері-σσείομαι.
 кері-σεμνος, ου, (η, ου), вельмі ўрачысты.
 кері-σεπτος, ου, вельмі ганараваны, вельмі паважаны,
 шматпаважаны, глыбокапаважаны. //адначаны.
 кері-σημος, ου, вельмі паважаны, агульна-ведамы,
 кері-σθενέω, быць па-над меру сільным.
 кері-σθενής, ёс, па-над меру сільны, моцны.
 кері-σκέλης, ёс, высахлы, высушаны а.сьцьвярдзели
 навакол.
 кері-σκέπτομαι, расшукваць або разглядацца нава-
 кол; назіраць, сачыць; разважваць, браць пад увагу;
 дакладна дасьледзіць.
 кері-σχεφίς, εως, ἡ, абвчлівасьць, асьцярожнасьць,
 стараннасьць.
 кері-σκήζω, аценьваць навакол, зацікаўляць.
 кері-σκήρτάω, скакаць, падскокваць навакол, пера-
 кері-σκολέω = кері-σκέπτομαι. //скокваць.
 кері-σπαραγέω, трэскаць, калакатаць навакол.
 кері-σπύχω, нішчыцца, прападаць у прахачым агні.
 кері-σοφίζομαι, перахітрыць, ашукваць. //ца.
 кері-σπαίρω, валтузіцца, тузацца, борсацца, ходаць-
 кері-σπῶ, цягаць навакол, адцягваць, адрываць,
 абдзіраць, зьдзіраць.

περισπερχέω = περισπέρχομαι, быць вельмі ўсхвалява-
 пері-сперхής, ές, вельмі хуткі. //ны.
 περί-σπλαγχνος, ου, вялікага сэрца.
 περισσεία, ή, дастатак, заможнасьць, празьмернасьць.
 περι-σσεύομαι, быць навакол сустрэсеным; навакол
 разьвейвацца. //насьць.
 περισσεύμα, τό, дастатак, празьмернасьць, замох-
 περισσεύω, быць або алімаць у дастатку, быць у
 празьмернасьці; пабра. //гутарка.
 περισσο-λογία, ή, чаўня, бессэнсавіца, пустак
 περισσός, ή, ου, багаты, заможны, надмерны ў доб-
 ры; болей чымся сярэдні; болей чымся звычайны; сва-
 васаблівы, адзіны; выдатны, першарадны; пра лікі: ші-
 περισσότης, ητος, ή, няроўнасьць, багачыне. //ка.
 περισσός-φρων, ονος, ό, ή, зьверх-мудрасць. //ча.
 περισσώμα τό, надмернасьць; 2.экскрэменты, кал, ма-
 περισσός, прысл. нічога яшчэ, нічога апрача.
 περι-σταυρόω, агарадзіць навакол палісадаю, часта-
 περι-στείχω, крочыць навакол. //колам.
 περι-στέλλω, закруціць, ахінуць навакол; прывесці
 ў спраўнасьць, старанна ўладзіць, змайстраваць. //хам.
 περι-στεναχίζω, усюды стагнаць а. разьходзіцца рэ-
 περι-στένω, усё або зусім сыціскаць; быць сыцісу-
 тым; стагнаць навакол.
 περιστεκτός, ου, укаранаваны, увенчаны.
 περιστερά, ή, голуб, галубка.
 περιστερεών, ώνος, ό, галубіная кляпа.
 περι-στεφανόω, абкружыць, увенчаць, абкруціць на-
 вакол бышам ускласьці карону.
 περι-στεφής, ές, увенчаны, укаранаваны.
 περι-στέφω, = περιστεφανόω. //ступак.
 περι-στίζω, усюды навакол панатмкаць /у роўных вод-
 περι-στιχίζω, паўстаўляць /накласьці/ усюды навакол.
 περι-στοιχίζω, усюды паставіць сеткі; /пры/вабіць у
 περι-στοναχίζω, енчыць усюды навакол. //сеткі.
 περι-στροφειόω, (-δεύομαι), устаўляць нава-
 кол аблогу; замкнуць /кола/.
 περι-στρέφω, віраваць, круціцца хутка навакол;
 быць закручаным; абярнуцца, закруціцца.
 περιστροφή, ή, абяртаньне; зваротны пункт; арбіта.
 περι-στροφόμαι, закруціцца навакол; ісьці, хадзіць
 навакол.
 περίστυλον, τό, калянада навакол будынку.
 περί-στυλος, ου, з устаноўленымі навакол калёнамі.
 περι-συλβώ, абрабаваць дзаваньня. //ны.
 περι-σφαλής, ές, вельмі сьлізкі, вельмі небясьпеч-
 περι-σχιζω, навакол раскалоць; разарваць /вопрат-
 ку/; раскалоцца.
 περι-σχοινίζω, разьмежаваць, выдаляць вярхоўкаю

месца для судэдняў /як у атэнскім судзе/.

περίοχοι νῆμα, тб, месца выдзеленае вяроўкаю для судэдняў у Атэнах.

περί-σώζω, /у/ратаваць; астацца пры жыцці; выра-таваць самога сябе; шчасліва выйсці з бяды.

περί-τάμνω, ін. эп. замест перітέρνω.

περί-ταφρεύω, акружаць ровам або замкнуць. //ваць.

περί-τείνω, расцягваць навакол а. над; тута заціг-

περί-τείχιζω, навакол сцяною абыходзіць; умацоў-ваць, узмацніць /абарону; закрываць навакол.

περί-τείχισις, εως, ή, вымураваньне, выбудаваньне /сцяны/; 2. умацаваньне, закрыццё.

περίτειχισμα, тб, = περίτειχισις.

περί-τείχισμος, ο = περίτειχισις.

περί-τελέω, усюды завяршаць, канчаць.

περίτέρνω, навакол абрэзаць; практыкаваць абрэ-заньне, як культ.

περί-τέχνησις, εως, ή, хітрае ўладжаньне, хітрасць.

περί-τίθημι, пастанаўляць, панастаўляць на бакох; ускладаць /каску, вянок/, адзначаць; надаваць год-насьць; накідваць пагляд. //кол.

περί-τίλλω, абшчыпваць, абрываць, абскубваць нава-

περί-τίμῃσις, εσσα, εν, шматпаважаны, шматганара-

περίτισις, тб, адкровеная, адрэзаная частка; //вані. абрэзак, адкрой, адкід.

περίτομή, ή, абрэзаньне, як культ, рытуал.

περί-τραχήλιον, тб, нашыйнік. //ры нагамі.

περί-τρέπω, абяртаць навакол; пераварочваць дага-

περί-τρέφομαι, = перітрэфω, згучывацца навакол, асядвацца, асесьціся навакол.

περί-τρέχω, бегчы навакол, бегачь туды і сюды; кру-ціцца навакол, куляцца, качацца.

περί-τρέω, усюды навакол дрыжаць; ляцець на ўсе бакі.

περί-τρίζω, трашчаць навакол.

περίτριμμα, атос, тб, кажная рэч зношаная на да-розе пераваньня; 2. зношаны чалавек, шэльма.

περί-τρομέομαι, = перітроμέω, дрыжаць, хістанца навакол.

περί-τρολέω, часта перакульвацца.

περίτροπή, ή, перавярненьне, перакульваньне.

περί-τροχάω, = перітрéχω.

περίτροχος, ου, які бегач навакол.

περί-τρώω, аблізваць па баках, лізаць.

περίττῃ, тб, (περίσος), лішка, няцот; [Перм. I43 d].

περίττειν, перітτός, ін. περίσσεύω, περίσος.

περί-τυγχάνω, прыпадкова апынуцца або быць прысут-ным; здарыцца, спаткацца, спаткаць, сустрэцца.

περί-υβρίζω, дрэнна абыходзіцца /з людзьмі/, зневажаць н.

περί-φαίνομαι, быць усюды спасьцярожным, бачаным,
περίφανεια, ἡ, вонкавы выгляд; станьне бачаным
навакол.

περί-φανής, ἔς, усюды бачаны а. спасьцярожны, зу-
сім выразны; перад вачыма; 2. аб'яўлены; 3. ведамы.

περίφέρεια, ἡ, (~περίφορά), акружнасьць, пэрифэ-
рыя; круглая хвігура; /пэрыфэрычны/.

περίφέρω, насіць навакол, абносіць навакол; абы-
ходзіць навакол; вытрымаць; падаваць стравы пры ста-
ле; /чуткі/ між людзьмі пераказваць; круціцца, пару-
шацца навакол.

περί-φεύω, уцякаць ад; ухіляцца; шчасьліва вый-
сьці зь бяды.

περί-φλέγῃς, ἔς, вельмі палкі, вогненна-гарачы.

περί-φλέω, усюды навакол спальваць, пражыць.

περί-φοβος, ον, вельмі спалоханы, перапалоханы,
напалоханы, перастрашаны, у страху.

περί-φοιτος, ον, ваandroўны навакол.

περίφορά, ἡ, перанясеньне, перадаваньне /хада/
страваў пры stole; парушаньне; цыркумфэрэнцыя.

περί-φορέω, = περίφέρω.

περίφορητός, ον, ношаны навакол, парушаны, рухомы.

περίφραγμα, τό, плот, загароджаньне, загарода.

περίφραδής, ἔς, вельмі разважны, паважны, разумны.

περί-φράζομαι, дакладна, старанна разважаць; у-
зяць пад увагу.

περίφρακτος, ον, агароджаны навакол; -τό, ага-
роджаньне месца.

περί-φρασις, εως, ἡ, перапісаньне.

περί-φράσσω, агародзіць навакол.

περί-φρονέω, усё старонна разважаць а. перадумаць.

περίφρονησις, εως, ἡ, пагарда.

περί-φρουρέω, пільнаваць з усіх бакоў або замк-
нуць, трымаць блёкаду.

περίφρων = περίφραδής, разважны, паважны, разумны.

περίφυγή, ἡ, сховішча, уцёкі.

περί-χαραίω, усюды абнесьці навакол або акружыць
палісадаю; ачысьціць; умацаваць.

περίχάρεια, ἡ, празьмерна вялікая радасьць.

περί-χαρής, ἔς, празьмерна радасны.

περί-χειλώω, быць абведзеным рантам а. абадком.

περί-χέω, усюды /па/сыпаць поўна або да; ліць, на-
ліваць дасюль або датэтуль.

περί-χорεῖω, танцаваць навакол, танцаваць да эмогі.

περί-χρυσώω, усюды /па/залаціць, управіць у золата.

περί-χῶμαι, быць празьмерна алошым з прычыны не-
чага.

περί-χωρέω, хадаць, ісьці навакол.

περί-χωρος, ον, сумежны, суседскі, навакольны.

περίχωρος, ὁ, сусед.
 περί-φω, сьціраць, выціраць /сьлѣзм/. //вар.
 περίφημα, τό, кажная сьцвертая рэч: адпавы, накіп, на-
 пері-φίλω, рабіць усё голым, лысым; зьдзіраць або
 абіраць усё навакол.
 περίσβυνία, ἡ, празьмерны боль.
 περί-ωθέω, папіхаць а, штурхаць навакол; выпіхаць.
 περί-ωπῆ, ἡ, месца з шырокім углядам у тэрэн; у-
 гляд, назіраньне.
 περί-ωσιος, ον, аграмадны, разьлеглы, бязьмерны.
 περιόχω, пра вінаград, які дасьпявае: цямнець.
 περιυός, ἡ, βυ, пра вінаград: цёмна-холерны, цёмна-
 ахварбованы.
 πέριος, η, ον = περιυός.
 πέρινα, ἡ, бядро, ложка, шыня.
 κέρυμι, эп = περῶ,
 περονίω, праколваць, калоць; прасьвідроўваць.
 περόνη, ἡ, спражка, шпілька, запінка, брожка; 2.
 малая костка нагі, рукі.
 περονήτρις, ἰδος, ἡ, накідка, ратонда, якая за-
 шпільваецца на плячоў на пражку.
 περόνιον, τό, малая шпілька, малы штыфт.
 περόνις, ἰδος, ἡ, = περόνη.
 περκερεβομαι, хваліцца, пахваляцца, рабіць ■ сябе
 важнага; строіцца, куражыцца.
 περσέ-πολις, εως, ὅ, ἡ, зьнішчальнік местаў.
 Персэ-πολις, εως, ἡ, Пэрсэполіс, пэзьней стара-
 жытная сталіца Пэрсі.
 Περσεύς, εως, ὁ, Περσεύς, сын Зэуса і Даны.
 Περσεφόνη, ἡ, (і Φερσεφόνη, гл. Κόρη), Пэрсэфона,
 багіня, дачка Зэуса і Дамэтры; у гр. міт. пэрсоніфіка-
 цыя плодных як і зьнішчальных сілаў зямлі; валадарка
 сьвету падземелья; у міт. рым. выступае як Прозэргіна.
 Πέρσης, ον, ὁ, пэрс.
 περσίζω, весьці сябе як пэрс; гаварыць па-пэрску;
 разумець пэрску гаворку, мову.
 περσικαί, αἱ, пэрскія чаравікі.
 Περσικόν, τό, пэрскі танец.
 περσικός, ἡ, βυ, пэрскі.
 Περσίς, ἰδος, ἡ, зямля пэрсай, Пэрсія.
 Περσίς, ἰδος, ἡ, пэрская жанчына.
 περσιότης, прысл. па-пэрску.
 πέρυσσι, (і -σιν), прысл. год таму.
 περυσινός, ἡ, βυ, леташні, мінулага году.
 πέσσημα, ατος, τό, упадак, паданьне, спаданьне,
 штурх, сапханьне, скіненьне; упаўшае цела; труп; пад-
 πέσος, τό, = мн.л. πέσσημα = πτώμα, звал, //ла.
 разьня, забой; 2. цяжар, сіла, імклівацьцё.
 πεσσεῖα, атт. = πέττ-, гулыя ў шашкі.

πεσσευτής, ου, ό, = πεττευτής, ігрок у шапкі.
 πεσσευτικός, ή, όν, свомы для гульні ў шапкі,
 πεσσεύω, гуляць у шапкі. //шапкавы.
 πεσστός, = πεττός, ό, камень авальнае хворы ўжыва-
 ны ў гульні ў шапкі; умн.л. шапкавая дошка.
 πέσσω, = πέττω, верыць, парыць, пякчы; разьмякчаць,
 рабіць мяккім; на сонцы: дасьпеваць.
 πετχλισμός, ό, пэтхлізм /«остракізм»; хворыя ви-
 гнаньня і краю, практыкаваная ў Сыракузах: пры га-
 ласаваньні імя непажаданага выпісвалася на лісьце
 аліўкавага дрэва.
 πέτχλον, τό, ліст аліўкавага дрэва; 2. прысуд; па-
 становя; сьцьверджаньне.
 πέτχλος, = πέτηλος, ή, ου, распущаны /ліст квет-
 кі/, раскрыты, разьвіты, разгорнуты.
 πέταννυμι, распускаюца, разгортваюца, разьвіваюца.
 πέτχμα, атос, τό, кажная разгорнутая, распуща-
 ная рэч: кветка, фіранка, заслона.
 πετεινός, ή, όν, акрылены, здольны лётаць.
 πέτομαι, распаўсюіраць крылы ў часе лёту; ляцець.
 πέτρα, πέτρη, ή, скала, камень, граніт. //ны.
 πετραίος, α, ου, скалісты, цьвярдзі як скала, камен-
 петрήςεις, εσσα, εν, (пётра), каменны, скалісты.
 πετρήρης, ες, ся скалы, скалісты, каменны.
 πετρίδιον, τό, малая скала, малы камень, каменчык.
 πέτρίνος, ή, ου, скалісты, каменны.
 петровολία, ή, каменавацьне.
 петровδός, ου, кінуты /камень/.
 петрор-ριφής, ες, /с/кінуты, сьпахнуты са скалы.
 πέτρος, ό, кусок скалы, скала, камень.
 петро-τόμος, ό, каменячос.
 петрów, каменаваць, быць /у/каменаваным.
 петро-ώδης, ες, як скала, каменны, скалісты.
 πέτρωμα, атос, τό, кусок скалы або каменя;
 2. /у/каменавацьне, закаменавацьне.
 πεύβω, ούς, ή, вестка, навіна.
 πευκάλιμος, ή, ου, мудры.
 πευκαδανός, ή, όν, востры, даўціпям, кэмны.
 πεύκη, ή, сасна; сасновы лес; кажная рэч вырабле-
 ная з сасновае смалы а. з сасновага дрэва; сьветач са
 πευκίνος, ή, ου, выраблены з сасновага //смяляка.
 дрэва; смялісты, дзёгцявы. //яўлены.
 πεφασμένος, ή, ου, вынесены на дзённае сьвятло, ви-
 пеφοβημένος, прысл. страшна, палохліва.
 πη, іён. κη, дер. πᾶ, πᾶ, 1. энкл. часьцінкі --
 гл. πᾶ, κη; 2. чаму?, як?, як гэта?
 πηγάω, біць ключом, выцякаць крыніцаю.
 πηγαίος, α, ου, крынічны, з крыніцы, з жрылі.
 πήγα-νον, τό, рута /духмяная/.

πηγάς, ἄβος, ἦ, кажная згусьцелая а. сысьвардзелая
 Πηγάσος, ὅ, Пэгасос /Пэгас/, //рэч, іней, вэран.
 /ад πηγαί, крыніш/; у гр. мт. крылаты конь Зауса; ад у-
 дыраньня Пэгаса капытом забіла цудоўная крыніца Гіппо-
 крэна, вада якое ставалася натхненнем для паэтаў.
 πηγή, дар. παγά, ἦ, крыніца, выток, струмень.
 πῆμα, ατός, τό, памост, падстава, рама.
 πῆγνυμι, рабіць цывардым, стойкім, прыгкім; ума-
 цоўваць, прымацоўваць; 2. гартаваць.
 πηρός, ἦ, ὄν, моцны, стойкі, сільны, сталы.
 πηρόλιον, τό, стырно.
 πηρόω, скакаць.
 πῆδημα, ατός, τό, скок, біццё, біньне сэрца.
 πῆδον, τό, лалата стырна.
 πῆδός, ὅ, лалата, плоскось вясла.
 πηκτός, ἰδός, ἦ, пэктыца; старажытны від гарфы з
 дваццаццю струнамі пераважна ўжываны сярод лідыйцаў.
 πηκτός, ἦ, ὄν, замацаваны, замкнуты, туга забіты,
 заткнуты, затканы; заканапачаны.
 πηλο-βάτης, ου, ὅ, балотаходнік, жаба, скакун.
 πηλοδομέω, будаваць з гліны /зямлі/.
 πηλό-δομος, ου, збудаваны з гліны.
 πηλός, ὅ, гліна; гліна разьведзеная з вадою для
 ганчарскіх вырабаў; гразь, балота, шлям; сьмецьце.
 πηλ-ουργός, ὄν, выраблены з гліны.
 πηλοφορέω, вазіць, пераносіць гліну.
 πηλώ, глінаю мазаць, папэцкаць. //гора.
 πῆμα, ατός, τό, цярпеньне, зношваньне няшчасьця,
 πημαίνω, спрычыняць цярпеньне, шкодзіць, павко-
 дзіць; раниць.
 Πηνελόπη, эл. Πηνελόπεια, ἦ, Пэналёпа, дачка Іка-
 рыёса, жонка Одисэя, маці Тэлемахоса.
 πηνέλοφ, олоф, ὅ, пэўны сорт качкі.
 πῆνη, ἦ, тканіна, дэяруга, вопратка, рмэзь.
 πηνίζομαι, раскручваць нітку; распутваць.
 πηνίμα, прысл. у якім часе? а каторай гадзіне?калі?
 πῆός, ου, ὅ, сваяк /асабл. праз жанімства/, швагер.
 πῆρα, -η, ἦ, ранец, руказак, шкураная торба.
 πῆρῶ, зувечваць, калечыць. //сьлепата.
 πῆρῶσις, εως, ἦ, скалячньне, увечча; кульганьне,
 πῆχυς, εως, ὅ, прадручча, праплечча /ад грудаў
 да локця/; наагул-жа рука /ад кісьці да пляча/; 2.
 мера даўжыні: адлегласьць ад локця да малаго пальца
 рукі; пэхіс або локаць /лакцёвыя тавары/; прадручча
 - адлегласьць ад кісьці рукі да локця.
 πιάζω, ціснуць, уціскаць; сьціскаць.
 πιαίνω, рабіць тлустым; пра зямлю: узбагачаць.
 πῖαρ, τό, тлушч, тлустасьць, сала, элор; ураджай-
 πῖαρός, ἄ, ὄν, тлусты. //насыць.

πίσιμα, тб, тое, што робіць тлустым, багатим: гной, у-
 πίδαξ, άκος, ή, жарало, крмніца. //гнаенняе.
 πίθης, εσσα, εν, багаты ў жаролах, крыніцх.
 πίθω, прабівацца /зъ зямлі/.
 πιέζω, ціснуть, націскаць.
 πίθαινη, ή, змяшчальнік на віно, бочка.
 πίθανολογέω, уживаць праўдападобную аргументацыю;
 перагаварыць н.
 πίθανολογία, ή, ужыванне праўдападобнае аргумента-
 цыі, штука выражэння праўдападобнае аргументацыі.
 πίθανος, ή, ον, лёгка пераканальны; пераканальны,
 πίθανος, прысл. пераканальна. //паслужыны.
 πίθηκίζω, напываць.
 πίθηκισμός, ο, напыванне.
 πίθηκος, (πίθαμος), ο, = πίθων, ο, налпа.
 πίθηκο-φαγέω, есць налпае мяса.
 πιθ-ο-ύια, ή, адкрыццё бачудкі віна ў першы днё
 святкаванняў Антэстарыяў - Άνθεστήρια.
 πίθος, ο, пітос, выкананая з гліны судзіна на віно,
 πίθων, = πίθηκος, = πίθαμος, ο, налпа. //глык.
 πιρᾶνω, /з/рабіць н. разгарычаным, разалосьціць.
 πιρία, ή, разгарычэнне, гарката, злосьць, гнеў.
 πιρδ-ύαμος, ον, разгарычаны ў сужэнстве, ажанены
 πιρδ-ύλωσος, ον, востраязычны. //нешчасліва.
 πορδ-καρκος, ον, плод: горкі, церпкі; няшчасны.
 πιρός, ά, ον, востры, пранізальны, церпкі, горкі.
 πιρότης, ητος, ή, горкасьць, церпкасьць, грубасьць.
 πικρῶς, прысл. востра, церпка, горка. //ным.
 πιλέω, быць сыціснутым, сфільчаваным, быць зьямцава-
 πιλίδιον, тб, малая лямцавая шапка.
 πίλος, ο, лямец.
 πιλώ, валіць перось а. воўну, рабіць лямец.
 πίμελη, ή, тлушч.
 πίμελης, ές, тлусты.
 πιμπάνω, эп. = πίμπλημι.
 πίμπλημι, напайняць, выпайняць; здавольваць, на-
 сміць; адвольніцца, насыціцца.
 πίμπρημι, запальваць /сьвечкі/, спальваць, падпаль-
 ваць; 2. быць спаленым або падпаленым.
 πινάκιδιον, тб, = πινάκιον.
 πινάκιον, тб, табліца, дошка /дошчачка/ да пісань-
 ня; грифельная дошка; судовая дошка да апараваньня
 судовых выражэнняў; кніжка, кніга; табліца алавяччэнь-
 πινάκис, ίδος, ή, = πινάκιον. //ня праве.
 πινάκισκος, ο, = πινάκιον.
 πίναξ, άκος, ο, бленка; дошка, табліца да пісанья;
 праўляная міска; дошка для публічных агаляваньняў.
 πινάρος, ά, ον, брудны, мурзаты.
 πινάω, быць брудным, вымурзаным.

πίνυτή, ἡ, разуменьне, разумнасьць, хемнасьць, муд-
 πίνυτής, ἡτος, ἡ, = πίνυτή. //расыць.
 πίνυτός, ἡ, ὅν, разумны, хемны, мудры.
 πίνω, піць /vino/; убіраць /у сябе/; усмоктацца.
 πίνω-δός, ες, брудны, карэлы.
 πιδότης, ἡτος, ἡ, тлушч, тлушчасьць; багачыне.
 πίπιστω, даць піць.
 πικρίζω, пішчыць як маладыя птушкі.
 πικράσω, прадаваць; быць праданым.
 πίπτω, падаць, упацьці, кінуць; заваляць; зава-
 ліцца, кі-уцца; пэпесьці; памёрці.
 πίσος, τό, мокрая нізіна, лагчына, луг, сенахвост.
 πίσσα = πίττα, ἡ, смалё; дэётель. //лом.
 πίσσω, высмаліць, выкачаць у смалу; абліць сма-
 πίστευμα, τό, даверра.
 πιστεύωμαι, знаходзіць даверра, цешыцца даверрам.
 πιστευτικός, ἡ, ὅν, даверлівы. //кананым.
 πιστεύω, давяраць, давярацца, даверыць, быць пера-
 πιστικός, ἡ, ὅν, верны, годны даверра.
 πιστικός, ἡ, ὅν, цяжкі, прыдатны да піцьця.
 πίστις, εως, ἡ, вера, перакананьне, даверра, запэў-
 неньне; вернасьць, пэўнасьць.
 πιστός, ἡ, ὅν, верны, годны даверра, надзейны, да-
 верлівы, праўдзiны.
 πιστότης, ἡτος, ἡ, добранадзейнасьць, поўнавер-
 насьць, годнасьць, вернасьць, чэснасьць.
 πιστός, учыніць некага верным а. надзейным ці годным
 даверра; верыць н., даверыць.
 πίστρα, ἡ, чаша, чара, кубак.
 πίστρον, τό, = πίστρα. //гваранцыя.
 πίστωμα, атос, τό, запэўненьне, забесьпячэньне,
 πίστῶς, прасл. верна.
 πίσυνος, ὅν, давераным, з даверам.
 πίττα, ἡ, атт. для πίσσα. //лі.
 πίτύλος, ὅ, пляск/вньне/, вяслом а. спадвапчае кап-
 πίτυς, υος, ἡ, сасна; выслоўе: πίτυος δίκην ἐκ-
 τρίβεσθαι = быць зьнішчаным дазвоньня як сасна /за-
 тым, што эрэзаная сасна ніколі не адрастае/.
 πίτύ-στεπτος, ὅν, укаранаваная сасна.
 πειθαίσσω, дазволіць быць бачаным; паказваць самога
 сябе /сярод людзей/; паказвацца.
 πίων, тлусты, добра ад'едзены, выкармлены; пра зям-
 лю: тлустая, багатая, ураджайная.
 πλαγᾶ, дар. для πλαγή.
 πλαγίος, α, ὅν, паложаны з боку, папяроч.
 πλαγίως, прасл. коса, наўскос.
 πλαγίτης, ἡρος, ὅ, той, хто вядзе памылкава дарогаю.
 πλαγιτός, ἡ, ὅν, які памылкава ходзіць, ваніруе.
 πλανήκοσύνη, ἡ, памылкавае ванцраваньне, бязмэтнае
 ходжаньне.

πλάδωρος, ἄ, ὄν, мокры, вільготны, вогкі.
 πλάδωρ, ὄ, вільгачь, мокрасьць, сырасьць.
 πλάζω, біць, адбіваць назад; -цца; уводзіць у блуд,
 блудзіць ударозе; зводзіць з правільнага шляху.
 πλάθω, збліжэцца, збліжыцца; падыходзіць бліжэй,
 падыйсцьці блізка да. //ска.
 πλαῖσιον, τό, чатырохкутнік; квадрат; калёна вой-
 πλάκερός, ἄ, ὄν, = πλατύς, шырокі. //лянн.
 πλακτίνορ, η, ον, учынены з дошкі а, бляскі; драў-
 πλάκαυς, ουντορ, ὄ, плоскі пірог.
 πλακτωρ, ορορ, ὄ = πλήκτωρ.
 πλάν- πλῆν.
 πλάνάτας, ον, ὄ, = πλανήτης.
 πλανάομαι, вандраваць навакол, бадзяцца.
 πλανάω, = πλάνέω, зьвесьці з правільнага шляху; ня-
 правільна весьці; зьвесьці, зводзіць, здрадзіць.
 πλάνη, ἡ = πλάνημα, τό, вандраваньне, абяртаньне
 πλάνημα, ατορ, τό, = πλάνη. //навакол.
 πλάνης, ητορ, ὄ, блуканьне навакол, абяртаньне, ван-
 πλάνησις, ἡ, = πλάνη. //драваньне.
 πλανήτης, ον, ὄ, вандроўнік; 2. плянэта.
 πλάνος, η, ον, заблуканы, ведзены заблукана; зьведзены.
 πλάνος, ὄ = πλάνη.
 πλάννυττω, вандраваць навакол, хадзіць навакол.
 πλάσμα, ατορ, ὄ, кажная ўжвармаваная рэч /з глі-
 ны, воску/; постаць, хвітура; твор; імітацыя.
 πλάσσω, біць, выбіваць; хвармваць, тварыць, нада-
 ваць хворму; складваць, скласьці.
 πλάσσειρα, ἡ, мадэлістка.
 πλαστής, ον, ὄ, мадэліст.
 πλάστιγυξ = πλήσιγυξ, ινυορ, ἡ, стрэлка вагі; шаля ва-
 гі; 2. пуга; 3. яро коннага/веловага запрагу; засе-
 ка на бязьмене.
 πλαστός, ἡ, ὄν, ужвармаваны, выліты /з матрыны/.
 πλάτᾱγέω, пляскаць /рукамі/; біць, каб выдаць голас-
 πλατάγη, ἡ, калекатаньне. //ны гук.
 πλάτᾱγημα, ατορ, τό, пляканьне.
 πλάτᾱγών, ὄνορ, ὄ, кажная рэч, што спрычыняе трас-
 катню, трэск.
 πλάτᾱγώνιον, τό, шырокі пялёстак маку, які клеўся на
 руку і спрытна ўдыраны, выдаваў гук трэску - быў прый-
 маны за добры омэн.
 Πλάταια, ἡ, мн.л. Παταιαί, Плятая або пераважна
 ў мн.л. Πληταί, места ў Беэтыі.
 Παταιεῖς, іён. = Παταίεες, атт = Παταίης, οί,
 плятайцы.
 πλαταμών, ὄνορ, ὄ, плошча; кажная шырокая рэч:
 плоскае месца, шырокі камень.
 πλατάνιστορ, ἡ, = πλάτανορ, ἡ, плятэнн, драва з

широким розгаліненням.

πλατάνος, ή, πλατάνιστος, ή.

πλατεία, ή, плоскоцьць.

Πλάτεια = Πλάτεια, ή, Платея, востраў, абтока, по-
ложная на паўночным узбярэжжы Кірэнаікі.

πλατειάζω, = -άζω, прасторна, усебакова выражэцца.

πλατέως, прysł. шырока.

πλάτη, дар. πλάτα, ή, плоокая або шырокая частка
н.; шырокая частка вясла; вясло.

πλάτις, ιδος, ή, = пазт. πελάτις, жонка.

πλάτος, τό, шырыня, абсяг, плоскоцьць; раўніна.

πλατός, ή, ου, = πλαστός.

πλάττω, квармаваць плоскоцьць вясла.

πλάττω = πλάσσω.

πλάτῳγιζω, пляскаць вяслом па задзе. //няць.

πλάτύνω, расшыраць, рабіць шырэйшым, шырока расчы-

πλάτῳ-νωτος, ου, шырокаплечы, шырокоцьпінны.

πλάτους, εία, ύ, шырокі, разьлеглы, пласкі.

πλάτυσμα, τό, прыгатаўленне, рыхтаваньне; пліта,
плітка асабл. цэгля.

πλάτυσματιον, τό, плітка.

πλέγμα, ατος, τό, кажная сплеченая рэч: кош, сетка.

πλέθρον, τό, плетрон = мера даўжыні, роўная 100
гр. стопам або адной шостаі стадыі.

Πλειάς, άδος, ή, мн. л. Πλειάδες, іён Πητιάδες, αί,
Плеяды, сем дачок Атляса і Плеіёны, якія, павод-
ля гр. міталёгіі, былі зьзначаныя ў гелубоў (πελα-
άδες) і памешчаныя сярод зораў, якія спасьцярох-
нымі былі ад сярэдзіны траўня і да пачатку ліста-
пада і іхны ўзыход азначаў пачатак лета, жніва і мо-
раплаваньня, заход = пачатак зімы і канец мора-
плаваньня. //часта.

πλειστάκις, прysł. увесь час, пераважна, вельмі

πλειστ-ήρης, ου, шмат многакратны, вечны.

πλειστοβόλος, ου, кінуты найвышэй а. найдалей.

Πλειστόλας, α, ό, Плеістолас, эфор у Спарце. //мі.

πλειστό-μυθος, ου, поўны народу, перапоўнены людзь-

πλειστός, η, ου, най. ст. ад πολός.

πλείω, эп. замест πλέω, плаваць, плысьці /па рацэ
ў лодцы і ў часе купаньня.

πλείω άγαθά /мн.л./ вонкавае дабро, матэрыяльнае
дабро, уласнасьць; [Армистогілесавы протрелтыкός].

πλέμος, εος, τό, кажная скручаная, зьвітая а. спле-

πλεκτάνω, прасьці, віць, скручваць. //цена рэч.

πλεκτάνη, ή, (πλέκω), пляценне, віцьцё; нітка,
вяроўка, кош.

πλεκτή, ή, пража, зьвіцьце; нітка, вяроўка, шнур.

πλεκτός, ου, спражаны, зьвіты, скручаны, сплечены.

πλέκω, сплятаць, скручваць, віць, зьвіваць.

πλεονάζω, быць болей, чымся; ісьці за далёка; узяць а. прэтэндаваць за шват; быць заўзятым а. задзіракам.
 πλεονάμις, прысл. болей часта, часцей, за часта.
 πλεον-εκτήω, мець болей а. большую частку; узяць болей, чымся інш; мець прышынства ў праве; хацець мець болей за іншых.
 πλεονέκτημα, атос, тб, перавага, прышынства; паводжаньне: выйгрыш.
 πλεον-έκτης, ου, ό, той, хто дамагаецца болей, чымся яму належыцца; ашуканец, жмінда, скупеньдзя.
 πλεονεκτήκός, ή, όν, ахвочы ўзяць болей, чымся яму належыцца; жмінды, ашуканскі, прагавіты.
 πλεονεξία, іён = -ία, ή, прагавітасць, прышынства, πλεόνως, прысл. за шват, за многа. //карысьць.
 πλέος, α, ου, поўны, напоўнены; насычаны; эвалолены.
 πλεῦμων, ονος, ό, = πνεῦμων.
 πλευρά, άς, ή, бок цела; рабро, рэбры = скаба.
 πλευρίτις, ίδος, ή, боль у баку; запаленьне, пляў-
 πλευρόθεν, прысл. збоку. //рыт.
 πλευροκοπέω, /э/памаць рабро.
 πλευρόν, тб, /ст. пэст. ад πλευρά/, рабро.//паньня.
 πλέω, плаваць, плысьці на вадаплаве а. ў часе куп-
 πληγή, ή, удыр, удыраньне, бойка; пляга; дар.πλαγή,
 πληγών, атос, тб, = πληγή.
 πληθος, εος, тб, вялікі лік, аграмадная колькасць, маса, натоўп; людзі, народ; прадстаўніцтва народу.
 πληθύνω, напаяняць, павольшваць, павялічваць, павялічваць; быць укамплектаваным; быць вырашаным.
 πληθύνς, ύος, ή, = πληθος, натоўп, маса, зборышча.
 πληθύω, быць а. стацца поўным а. напоўненым; пра раку: уздымацца, узняцца, падыходзіць уверх.
 πληθύνω, пра месца: быць а. стацца поўным; пра раку: уп-
 πληθύνω, ή, поўнасьць, напоўненасць, //здымацца.
 маса, аграмаднасьць; насычанасць; насіленьне. //трон.
 πληκτρον, тб, прылада да ўдырваньня струн ліры, плек-
 πληκτωρ, ορος, ό, плектрон, костачка да ўдырваньня
 πλημμέλεια, ή, памылка ў музыцы а. сьпеве; //струн.
 хвальшывая нота, хвальш, недагляд, памылка.
 πλημμελέω, эрабіць памылку ў музыцы, недагледзець.
 πλημμέ-ημα, атос, тб, = πλημμέλεια. //сьпеве.
 πλημ-μελής, ές, хвальшывы а. няправільны ў тоне ці
 πλήμυρα, ή = πλημ(μ)υρίς, ίδος, ή, прыліў, патак,
 заліцьце, лаводка.
 πλημμύρεω, заліваць, заліць.
 πλήμυη, ή, калодка каласа.
 πλήν, = κλάν, (сьцісн. ад πλέον, болей чымся);
 прысл. апрача, хіба-што, толькі, толькі-што.
 πλήρης, ες, наложаны /воз снапамі/; абцяжаны /гру-
 зам/; накладзены, нагужаны, напоўнены, поўны, чапоўне-
 ны да верху.

πληρο-φορέω, приносиць, даваць поўную міру; даць пацверджаньне; быць перакананым; быць добрае думкі.

πληροφορία, ή, паўніня; поўнае перакананьне.

πληρόω, напоўніць, насыціць; учыніць дасканалым; выпאўніць абавязак.

πλήρωμα, ατος, τό, - πλήρωσις, εως, ή, тое, што напоўнена; поўнасьць, поўная мера; сума; цяласць.

πλήρωσις, ή, выпאўненьне, напaўненьне; абсаджаньне абслугою; напaўненьне, камплет.

πλησιάζω, набліжацца, надыходзіць бліжэй; 2. абыходзіцца; зьвязнацца.

πλησιάζω, δ, падыход бліжэй; набліжэньне.

πλησίος, α, ου, блізкі, блізкапаложаны, суседні.

πλησίος, δ, сусед, бліжні, суседзіч, сябра, таварыш.

πλησιδ-χωρος, ου, суседскі, сумежны з краем. // рым.

πλησι-τοτιος, ου, пра вятругу: надзьмуты, напружаны.

πλήσμη, ή, узьняцьце, падняцьце вады ў раце.

πλησμονή, ή, напaўненьне, выпaўненьне; задавальненьне; перанасычаньне.

πλήσσω = -ττω, біць, секчы, хвастаць, сыцьбаць, кусаць, грысьці.

πλινθεύω, вырабляць цэгля, будаваць з цэгля.

πλινθηδών, прысл. паводля цэглавае штукі а. цэглянае

πλινθινος, η, ου, зроблены з цэгля. // хворы.

πλινθιον, τό, малая а. меншая цэгла; цэгляна.

πλινθίς, ίδος, ή, тачыльны камень, брусок.

πλινθο-ποιέω, рабіць цэгля.

πλινθος, ή, цэгла.

πλινθοурγέω, рабіць цэгля.

πλινθοурγός, ή, цагельнік.

πλινθώ, рабіць цэгля.

πλινθ-ύψής, ές, выбудаваны з цэгля.

πλοίαριον, τό, лодка, чаўно, струг; /Ян, 6:24/.

πλοίου, τό, плаваючая суцэзна; вадаплаў, лодка.

πλοκή, ή, пляценьне, ткацьне; кажная рэч сыпленая а. сатканая ці зьвітая: тканіна, коса /валасоў/ пуга.

πλόμος, δ, - πλοκή, лёхан, кучары валасоў; 2. вянок, вянчык, гірлянда, істужка; /гл. κοσμοπλόμος/.

πλουδονέω, чакаць на памысли вечар.

πλουθ-ύγεια, ή, здароўе і багачьце: памыснасьць.

πλούσιος, α, ου, багаты, заможны.

Πλούτ-αρχος, δ, Плутархос, гр. пісьменьнік і філёзаф, народжаны каля 50 г.н.э. у Хэронзі ў Бэотыі, вучыцель імператара Гадрыяна, архонт, жрэц /120 г.н.э./

Πλουτέυς, έως, ή, паэт. для Πλούτων.

πλουτέω, быць багатым, заможным у дастатку.

πλουτηρός, δ, δν, убагачаны, абагачаны.

πλουτίζω, убагачаюцца, стаюць багатым.

πλουτο-γαθής, ές, радасны ў багачьці а. з прычыны багачьця.

πλουτο-δοτήρ, ἥρος, ὁ, πλουτοδότης, ου, ὁ, даў-ца багачыня.

πλουτο-κράτεια, ἡ, плютокрація або панаваньне ба-гатых; олигархія - панаваньне некалькі багатых.

πλοῦτος, ὁ, багачыне, дастатак, заможнасьць; скарб, вграмадныя багачыні; Πλούτος, бог багачыня.

πλοῦτος-χθων, з багатае зямлі, багаты ў скарбы зямлі.

Πλούτων, υἱος, ὁ, Плутон, сын Кроноса і Рэі, брат Зэўса і Пасэйдона, валадар падзямельля - Гадэсу; быў уважаны за даўцу ўсякага матэрыяльнага добра; багачыне чалавека, ягоны хлеб, зярно выводзіліся зь нетраў зямлі, інакш кажучы, з Гадэсу; затым Плу-тона часта называлі Гадэсам.

πλοχμός, ου, ὁ, мн.л.: лёкі, валасы.

πλῆνός, ὁ, балея, ночы, карыта да мышыця хусыцыя.

Πλυντήρια, τά, Плу́нтерні - урачыстасьці ачышчэньня ў месцы Тэргэліён, у часе якіх у Атэнах была мытая мантыя старое драўлянае статуі Атэны Поліяс.

πλυντήριος, ου, вымыты; для мыцыця.

πλύνω, мыць, чысьціць, змыць, вымыць, змыць бруд.

πλύσις, εως, ἡ, мыцыць, чышчэньне.

πλωίζω, плаваць, плысьці па моры; ужываць вадаплавы; эдэбны дасьведчаньне ў навігацыі. //трывалы.

πλώϊος, ου, гатовы да адплыву; гатовы для мора, вы-

πλωτήρ, ἥρος, ὁ, моралаўнік.

πλωτός, ἡ, ὅν, плаўны, перавозны, які плыве.

πλώω, плысьці, плаваць на моры, плысьці.

πνεῦμα, ατός, τό, дыханьне, подых, веянньне, ве-цер, дзьмуханьне, паветра, бура; душа, дух.

πνευματικός, ἡ, ὅν, пнеўматычны, прыналежны да ветру а. паветра ці дыханьня ці духа; адухоўлены, духовы,

πνευματός, абярнуць у вецер //ажыўлены /духам/. або ў паветра; увесыці ў рух ветрам.

πνεύμων, ονος, ὁ, орган дыханьня; лёгкія; патрахі,

πνέω, дыхаць, хухаць, дзьмухаць, веяць; //кіякі.

πνέω, дыхаць; кахляць; хралці, чхаць, смаркаць.

πνίγεός, εως, пач/ка/ да пнэжэньня на вуглях.

πνίγος, τό, эдушэньне /шкаю/ жары /у печы/ а. пары.

πνίγω, эдушваць, хапаць за горла; быць утопленым.

πνιγτός, ἡ, ὅν, задушаны.

πνοή, ἡς, ἡ, вецер, подых, паветра.

Πνύξ, род. скл. Πυνός, ἡ, Пнікс, месца ў Атэ-нах, дзе адбываліся ἐκκλησίαι, або эграмадзэньні лю-дзеі; было яно выражана поўкозьлем у хворы пніфітэ-этру ў малой гары на захад ад Акрополісу.

πῶα, ἡ, трава, паша, сена, какушына, зольнік, ка-пуста; 2. месца заростае травой; 3. сенажнік, луг; час

πὸν-αβρός, ὅν, фруйт: мяткі/сочны. //соникус, лета.

πὸν-αῦρός, ὅν, які вядзе; вядзены.

ποδῆγός, ὁ, праваднік, слуга.
 ποδῆγος, ἡ, пастка або пятля на ногі; 2. мэд. па-
 дагра, хвароба артритычнага характару каленных суста-
 ποδῆγος, иярпень на падагру ў натох. //ваў.
 ποδῆγος, ἡ, ὅν, падагравы.
 ποδῆ-υἰπτήρ, ἡρος, ὁ, начиньне да мыцыя ног.
 ποδῆ-υἰπτρον, τό, вада да мыцыя ног.
 ποδ-ἄλός, ἡ, ὅν, прым. пыт. зь якое краіны? скуль?
 ποδ-ἀριής, ες, хутканогі. //дзе народжаны?
 ποδ-ἡγός, ὅν = ποδῆγός.
 ποδ-ἡγεμός, ον, хуткі як вецер.
 ποδ-ἡρης, ες, сягальны аж да ног.
 ποδίζω, зьвязіць ногі; каня: путаць.
 ποδίστρα, ἡ, пятля /у западні/ на ногі.
 ποδο-κτύπη, ἡ, хуткасьць ног.
 ποδόμεια, ἡ, хуткасьць ног.
 ποδ-ώκης, ες, хутканогі, хуткі.
 πόη, ἡ, трава. //ны.
 ποδῆνός, ἡ, ὅν, траплены тугою; тужлівы, жалюгод-
 ποθεύ, пыт. прысл. скуль? зь якога месца?
 ποθεύ, энкл. прысл. скуль, зь якога месца.
 ποθεύω, сумаваць, тужыць да нечым, імкнуцца да.
 ποθῆ, ἡ, = πόθος.
 πόθι, пыт. прысл. дзе? //гу.
 ποθί, энкл. прысл. недзе, магчыма, часамі, на праця-
 πόθος, ὁ, жаданьне рэч, якое н. ня мае а. згубле-
 нае; туга, сумаваньне па нечым ці некім.
 ποῖ, прысл. куды? у якім напрамку?
 ποῖα, лар. замест πόα, ἡ.
 ποιεῖω, рабіць, чыніць, прыводзіць да быцьця, тва-
 рыць /асабліва ў галіне мастацтва/, выконваць; кан-
 чаць; прыгатаўляць, прырыхтоўваць; будаваць, узды-
 маць /будыніць/, адабываць, выйгрываць; пісаць або
 тварыць верш ці паэтыкі твор; укладьці верш; знайсці.
 ποίη, ἡ, замест πόα, трава, паша, зельле.
 ποίησα, ατος, τό, кажная выкананая рэч; 2. учыне-
 ная ■ ч; зробленая праца /твор/; 3. паэтычны твор,
 верш; паэма, 4. чын.
 ποίησις, τό, малая паэма, малы верш.
 ποίησις, εως, ἡ, робленьне, тварэньне, творчасць,
 чыненне; выкананьне, завяршэньне; паэтычнае мастит-
 ва; верш, паэтычны твор; паэзія.
 ποίητός, α, ον, учынены, зроблены, выкананы.
 ποίητής, οῦ, ὁ, чалавек, які творыць; чыніцель,
 створца; стваральнік; 2. паэта.
 ποίητική, ἡ, паэтычнае мастацтва, паэтыка.
 ποίητικός, ἡ, ὅν, здольны да тварэньня, плодны ў
 творчасці; паэтычны.
 ποίητός, ἡ, ὅν, выкананы, учынены, зроблены, вы-
 найдзены.

ποιη-φάγω, есьці траву, хвища зеленівам.
 ποιη-φάγος, ον, жиўлены травой, траважерчы.
 ποιηλάα, ή, колернасыць, рознаколернасыць; розна-
 образнасыць, рознароднасыць, рознавіднасыць.
 ποιηλλάω, рабіць колерным, рознаколерным; колерна
 кварбавань; малявань нябёсы колернымі зорамі; мастац-
 ка выраблянь, эрабіць; артыстычнымі творами мастака
 выразіць.
 ποιηλάα, ατος, τό, рэч колерна ўчынена; колерны
 наўзор; прыгожае штукатурнае выкананьне; мастацкая
 разьба; арнамент; упрыгожаньне, лешнасыць; прыгожае
 слова; красная мова. //дагучныя тоны.
 ποιηλό-γῆρυς, дор. -γῆρυς, ό, ή, рознародныя мі-
 ποιηλό-δειρος, ον, з колернаю шыяю.
 ποιηλό-δέρμων, ον, з лацятан шкураю.
 ποιηλό-μήτης, ον, ό, з шматлікімі радамі, багя-
 ты ў вынаходніцтве, хітры.
 ποιηλό-μήχανος, ον, поўны розных вынаходніцтваў.
 ποιηλος, η, ον, рознаколерны, рознахварбны, /на/-
 крапкаваны; шматколерны; краснавы, каляровы.
 ποιηλό-σάνδαλος = -σάμβαλος, ον, у колерных сан-
 далах. //сьвятачна ўпрыгожаны.
 ποιηλό-στολος, ον, колерна апрануты а. выстраены,
 ποιηλος, прымл. розна.
 ποιμαίνω, быць пастухом а. даглядчыкам /авечак/.
 ποιμάν, ό, дор. замест ποιμήν.
 ποιμαῖνδριον, τό, зборышча людзей; армія.
 ποιμαίνωρ, ορος, ό, = ποιμήν. //галава места; князь.
 ποιμήν, ό, пастух; даглядчык над людзьмі; старшыня;
 ποιμνη, ή, стада, гурт.
 ποιμνιον, τό, малое стада а. гэтакі гурт.
 ποιμνίω, памставаць, адплаціць, пакараць.
 ποιυή, ό, выплачаны выкуп; заплочаная пана, выкуп-
 леньне, адкупленьне; 2. кара, пакараньне; 3. помста.
 ποιυήτης, ον, ό, той, хто памстуе, каральнік.
 ποιολογέω, зьбіраць каласы, вязаць у снапы.
 ποιο-νόμος, ον, які паасьвіща на траве.
 ποιος, α, ον, прым. пыт. якога характару? якога ро-
 ду? як прымл. πώς, як? якім спосабам? //якасьці.
 ποιος, α, όν, прым., які адносіцца да натуры, роду,
 ποιότης, ητος, ή, якасьць.
 ποιυνω, кашляць, цяжка дыхаць; 2. быць старанным,
 працавітым; сьпяшацца. //у якім часе?
 ποικα або ποικά, дор. замест ποτέ або ποτέ, калі?
 ποικας, άδος, η, воўна, волас, валасы.
 ποικίζω, стрыгчы воўну. //ны.
 ποικος, ό, састрыжаная і нячышчаная воўна; пучок воў-
 покбω, накрываць воўнаю: быць апракутым у ваўняную
 πολέας = πολλοί, галоўныя, у пераважнай //адзежу.
 або ў большай частцы.

πολέμαρχος, δ, некто, хто пачынае або вядзе вайну; правадыр; полемархос.

πολέμιος, бийць у стане вайны; ваяваць, змагацца; вылаць бітвау; спрацацца, сварыцца; весці дыспуту, полемія, та, ваенныя справы, часамі ў эн.πολεμικός. πολέμιη, η, штука вядзення вайны; вайна. πολέμιον, τό, знак, наказ а. сигнал да бою. //міка/. πολέμιος, ή, бн, ваенны, варожы; /πολεμικός, поле-πολέμιον, τό, варожасць; варожэ дзеянне, варожы πολέμιστά, δ, ваяр, змагар, жаўнер. //акт.

πολεμιστής, ού, δ, ваяр, змагар, жаўнер.

πολεμο-ποιέω, уздымаць, ускаламучваць вайну.

πόλεμος, δ, бітва, змаганьне, бойка, вайна.

πολεμῶν, чыніць,рабіць варожасць; рабіць ворага.

πολέω, хадзіць навакол; палываць; 2. пераварочваць зямлю плугам; гараць.

πολιάνομαι, сівець або балець.

πολίарχος, δ, галава места; прэзідэнт гаспадарства.

πολίζω, будаваць, закладваць места; будаваць.

πολιήτης, ου, δ, грамадзянін, суроцзіч.

πολιήτις, ίδος, ή, грамадзянка, суроцаіч.

πολιорμία, η, аблога; аблога места.

πολιός, ά, бн, сівы, белы.

πολιόχρως, ωτος, δ, ή, селяжурн /чалавек/; белы.

πόλις, ή, места, гаспадарства; места-гаспадарства; супольнасць, свабоднае гаспадарства, рэспубліка; грамадзянін краю ў суцэльнасці як аднаго народнага цела; права грамадзяніна.

πόλις βίρη або άκρόπολις, вышэйшае або вышэйпалажане места; згэтуль: абаронны замак, замчыца, абаронная вежа, цытадэля, крэпасць; найвышэйшы пункт.

πόλιςμα, ατος, τό, група, камплекс забудаваньяў або дамоў; вёска, мястэчка, места, поліс.

πολισμάτιον, τό, малое места, мястэчка.

πολισο-νόμος, ου, местазая ўправа /права/; места-вн, у месце. //радкаванае место.

πολι-σος, ου, дагледжанае, далільнаванае, ула-

πολιτ-άρχης, ου, δ, галава места.

πολίτευα, η, суадносіны грамадзяніна да гаспадарства; правы грамадзяніна; грамадзянства; быт /жыццё/ грамадзяніна; жыццё гаспадарска-вонкае мужа, урад; гаспадарства, рэспубліка; канстытуцыя; ? Πολί-της - тытул аднаго з Платонавых дыалігаў; //пол.П.н/.

πολίτευμα, ατος, τό, = πολίτευα.

πολίτεω, бийць грамадзянінам, бийць свабодным чалавекам, жыць у свабодным гаспадарстве; мець хворую самакіраўніцтва, мець уласную адміністрацыю; мець квалі-

πολίτην, η, - πολίτευα. //фікцыя свабоднага чалавек.

πολίτης, ου, δ, слбра места п. гаспадарства; грамадзянін; воляны чалавек; суроцзіч.

πολιτικῆ, τῆ, гаспадарсцьцвення, грамадакія спра-
 πολιτικῆ, ἡ, палітыка; палітычная навука. //вы-
 πολιτικόν, τό, цела, зложенае з грамадзян; суполь-
 πολιτικός, ὁ, ён, грамадзкі, грамадзян- //насьць.
 скі; адпаведны грамадзяніну; падобны да грамадзяніна,
 канстытуцыйны; τό πολιτικόν, цела, зложенае з гра-
 мадзян, супольнасьць. //мадзкі даеяч.
 πολιτικός, ὁ, гаспадарсцьцвены муж, палітык; гра-
 πολιτικός, прысл. палітычна, праўна, канстытуцыйна.
 πολίχνη, ἡ, малое места, мястэчка.
 πολίχνιον, τό, « πολίχνη.
 πολλάκις, прысл. некалькікратна, шмат разоў, часта.
 πολλά-κλάσιος, α, ον, некалькікратны, шмат разоў.
 πολλακλάσια, прысл. некалькікратна.
 πολλαῶν або-ῆ, прысл. многымі, часта, некалькі-
 кратна; на шматлікіх мясцох; пры шматлікіх нагодах.
 πολλαχόθεν, прысл. са шматлікіх мясцоў /в. прычынаў/.
 πολλαχόθεν, прысл. на шматлікіх мясцох.
 πολλαχόθεν, прысл. у напрамку шматлікіх пунктаў а.
 месцаў, а. бакоў.
 πολλαχού, прысл.=πολλαχῇ, некалькікратна, часта;
 у шматлікіх мясцох /у кнізе/.
 πολλο-δευκίς, прысл. некалькі разоў на дзесяць.
 πολλοί, οἱ, большасць; шырокія пласты насельніцт-
 πολλοστός, ὁ, ён, адаін са шматлікіх. //ва, лядзі.
 πόλος, ὁ, пункт упоры а. вась, на якой нешта пару-
 шаецца; вась Зямлі, полюс; тое, што абяртаецца навакол
 πόλος-αγρός, ον, пры удачным улове/паляванні.//васі.
 πόλος-αθλός, ον, удачны а. памысны ў спаборніцтвах.
 πόλος-ανδρῆς, бмць сільна залюдненым а. заселеным.
 πόλος-ανδρία, ἡ, перанасяленьне, густое засяленьне.
 πόλος-ανδρός, ον, густа заселены, пералюднены.
 πόλος-άνθεμος, ον, уквечаны, багаты ў кветкі, упры-
 гошаны кветкамі; красачны.
 πόλος-ανθής, ἔς, поўны цвету.
 πόλος-ανθρωπία, ἡ, пералюдненне; маса людзей.
 πόλος-άνθρωπος, ον, поўна народу, залюднены, напоў-
 πόλος-άνωρ, ορός, часта наведзаны. //нені людзьмі.
 πόλος-ἀργύρος, ον, багаты ў сярэбро.
 πόλος-ἀρπτος, ον, вельмілакаданы, шматлакаданы.
 πόλος-αρκής, ἔς, шматнастатковы, багата выпасажаны,
 поўны добраслаўленьня.
 πόλος-άρματος, ον, са шматлікімі калёсьніцамі.
 πόλος-αρμόνιος, ον, поўнагучны, багаты ў мэлёды.
 πόλος-αρνος, ον, поўнастадны, багаты авечкамі.
 πόλος-αρχία, ἡ, урад шматлікіх; адсутнасьць адназгод-
 насьці; шматгалоўе; поліаркія.
 πόλος-αστράγαλος, ον, са шматлікімі сусветамі /шля/.
 πόλος-αστρος, ον, поўны зорай, шматзорны.

πολύ-απλαξ, ёмас, ё, ё, з широкими боразнами, з широкими загоями.

πολύ-αύχενος, он, з многими шиями. //лями.

πολύ-βάφης, ёс, глыбоказанурны, схавааны пад хва-

πολύ-βενθής, ёс, вельмі глыбокі.

Πολύβιος, ё, Πολίβιος, гісторык 2-га ст. п.н.э.

πολύβοτρυς, оўс, вінаградны, багаты ў вінаград або віном або ў вінаградным гронкі.

πολύ-βουλος, он, мудры ў радзе, добры радца.

πολύ-βούτης, он, ё, багаты на вёлы.

πολύ-βροχος, он, в шматлікімі петлямі.

πολύ-γάθης, ёс, - πολυγήθης.

πολύ-γηθής, ёс, вельмі сяброўскі, здольны радавацца.

πολυ-γήρως, он, перастарэлы, вельмі стары.

πολύ-γλευκος, он, поўны новага віна.

πολύ-γληνος, он, шматвокі. //звчны, згрызьлівы.

πολύ-γλωσσος - πολύγλωττος, он, шматмоўны, шмат-

πολύ-γυναικτος, он, кучаравы, з лёканамі.

πολυ-γυνμων, он, які шмат ведае, вельмі разумны.

πολύ-γυνωτος, он, добраведомы, ведамы, слаўны.

Πολύγυνωτος, ё, Πολίγνωτος, слаўны грацкі артыста-маляр з Тасос, каля 450 п.н.э., аўтар Бітвы пад Марафонам у Ποικίλε ў Атэнах.

πολύ-γομφος, он, зьбіты шматлікімі гваздамі.

πολύγονέομαι, вельмі разнашваць а. распаўсюджваць.

πολύγούια, ё, плоднасьць, ураджайнасьць.

πολύ-γόνος, он, плодны, ураджайны.

πολυ-γράμματος, он, поўны літараў; шматлікімі літарамі апцемлены; 2. вельмі адукаваны, вучоны. //здольны.

πολυ-δαίδαλος, он, дасведчаны ў мастацтве, вельмі

πολύ-δάκρυος, он - πολυ-δάκρυς, ўос, ё, ё, поўны сьлёз, са сьлязамі; заплаканы; аплаканы.

πολύ-δάκτυλος, он, каштоўны, вялікіх коштаў.

πολύ-δείρας, ёбос, вельмі ўзьняты, вельмі ўзьнесены.

πολύ-δένδρεος, он, - πολύδενδρος, он, лясны, залесены, густа засаджаны лесам; шмат дрэваў.

πολύ-δερκής, ёс, шматбагаты.

πολύ-δεσμος, он, сільна спутаны, вельмі прымацованы.

πολύ-δευκής, ёс, вельмі салодкі. //тора.

Πολυδεύκης, оус, ё, Πολιδεύκας, сны Леды, брат Кас-

πολύ-δίφιος, он, смагля. //га ўжываны.

πολύ-δονος, он, шмат а. ва шмат ганяны /конь/ за доў-

πολύδοξος, он, праслаўлены, вельмі слаўны.

πολύ-δρομος, он, шмат набеганы а. неходжаны.

πολύ-δρυσος, он, вельмі росны а. пакрыты расою.

πολύδωρια, ё, шчодрасьць.

πολύ-δωρος, он, шчодры, багата выпасажаны.

Πολύδωρος, он, ё, Πολιδωρος, кароль Спарты.

πολύ-εϊδής, он, рознародны, рознае хворы, розны.

πολυ-έλικτος, ον, шматстолканы, запутаны, скамплі-
 πολυ-επαίνετος, ον, шматхвалены. //каваны.
 πολυ-επής, ές, шматслоўны, шматмоўны.
 πολυ-έραστος, ον, шматкаханы.
 πολυ-εργής, ές, які цяжка і многа працуе.
 πολυ-ετής, ές, шматгодні, поўналетні.
 πολυ-ευκτος, ον, доўтачаканы, пажаданы.
 πολυ-εὖ-σπλαγχος, ον, поўны літасьці а. спачуцьця.
 πολυ-εὖχετος, ον, эп. = πολύευκτος. які шмат жадае
 сабе (εὐχομαι).

λ' - ηλ ς, ον, ыль і , й н .
 πολυ-ζήλωτος, ον, зайздросны, пажадлівы.
 πολυ-ζυγος, ον, шматрады, -лаўкавы; шматвёславы.
 πολυ-ηγετής, ές, лічна суграмаджаны.
 πολυ-ήγορος, ον, гаворкі, шматслоўны.
 πολυ-ήρατος, ον, шматкаханы.
 πολυ-ηχής, ές, шматгучны, сугучны, шматсьпеўны.
 πολυ-ήχητος, ον, галосны, гучны. //ны.
 πολυ-θαροής, ές, вельмі паўны, -куражлівы, нахаб-
 πολυ-θεος, ον, за шмат багоў.
 πολυ-θερμος, ον, вельмі гарачы.
 πολυ-θηρος, ον, багаты ў зьвярыну /лес/.
 πολυτιβρεία, (-τη), ή, пранізанасьць, кемнасьць,
 πολυκαρπία, ή, шматплоднасьць; плод. //хітрасьць.
 πολυκαρκος, ον, шматплодны, плодны.
 πολυκέρδεια, ή, вялікая здольнасьць, хітрасьць.
 πολυ-μήριος, ον, вельмі сьмяротны. //вы.
 πολυκλειτος, ον, шматведамы; /чалаек/ вялікае сла-
 πολυκρατής, ές, магутны, вельмі сільны.
 πολυλογία, ή, шматслоўнасьць, шмат гутаркі.
 πολυμηχανία, ή, багацьце сродкаў; 2. гатовасьць;
 вынаходніцтва, разуменьне, кемнасьць.

Πολύμνια, ή, Πολιμνία, адна з дэвяці музаў - му-
 за харальнае а. сакральнае песні і гармоніі.

πολυ-νέφελος, ον, вельмі хмарны, пакрыты /зацягнуты/
 хмарамі.

πολυ-νίκης, ον, δ, часты пераможца.
 πολυοινέω, быць багатым на віно.
 πολυοινος, ον, багаты на віно. //ны багацьцем.
 πολυ-ολβος, ον, вельмі багаты, вельмі добраслаўле-
 πολυ-ομβρος, ον, вельмі дажджлівы.
 πολυπαιδία, ή, шматдзетнасьць.
 πολυπειρία, ή, глыбокае дазнаньне.
 πολυ-πίνης, ές, вельмі брудны. //пліканыя.
 πολυπλοκία, ή, складанасьць, запутанасьць, кам-
 πολυ-πότνια, ή, вельміпаважаны, вялебны.
 πολυπους, -ποδος, δ, шматногі; поліп; морскі поліп.
 πολυπράγμωνέω, займацца ўсялякімі рэчамі; быць вель-
 мі занятым; умяшчацца, цікавіцца рознымі справамі; да-

сліджваць; праводаіць новае ўпалітцы.

πολύς, πολλή, πολύ, шмат, многа, шматлікія; мнос-
тва, большасць, вялікі лік /людзей/; οἱ πολ-
λοί, большасць; прысл. шмат /сильнейшы/; многа, вель-
мі, часта, некалькікратна; выш. ст.: πλεῖον, πλείον,
найв. ст.: πλείστος, -η, -ον. //пастойны.

πολύσεμνος, ον, усячасны; вельмі паважаны, годны,

πολύσιτία, ἡ, багаццё зярна, ураджай/насьць/.

πολύ-σπλαγχνος, ον, міласэрны, чулы.

πολυ-στέφανος, ον, з многімі вінкамі.

πολυ-στεφής, ἐς, увенчаны шматлікімі вінкамі.

πολυστιχία, ἡ, колькасць радкоў.

πολυστομέω, шмат гаварыць. //дм.

πολυ-στροφία, ἡ, пакручванне самота сябе туды і сю-

πολύ-σχιστος, ον, распаздзелены на шматлікія часткі

πολυτέλεια, ἡ, вялікі кошт, выдатак; //галіны/.

дорагасць, выдаткаванне.

πολυ-τελής, ἐς, вельмі дарагі, каштоўны.

πολυτροπία, ἡ, здольнасць, спрытнасць, разуменнасць.

πολυφορία, ἡ, прадуктыўнасць; выдайнасць працы.

πολυφροσύνη, ἡ, паўніня зразумення, вялікая муд-
расць, зразуменне.

πολύ-φρων, ον, вялікадушны, чалавечы, людзкі.

πολύ-χειρ, -εἰρος, шматручны; моцны ў рукот; з
шматлікімі сіламі войска.

πολυχειρία, ἡ, маса рук або работнікаў ці працаў-
нікоў або памочнікаў.

πολυχρηματία, ἡ, валодання вялікім багаццем.

πολυ-χρήματος, ον, асыпаны багаццем, вельмі багаты.

πολυ-χρῶνιος, ον, доўгатрывалкі, -лы.

πολύ-χρῶσος, ον, багаты ў золата.

πολύ-χῦτος, ον, шырокараспаўсюджаны.

πολύ-χωρος, ον, шырокі, прасторны.

πολύ-φαιμος, ον, вельмі пясчаны.

πολυ-φήφης, ἴδος, ἡ, гранітны, дробнакамяністы;
пра ложа ракі: камяністы; [Пол., VIII, 566с].

πομα, ατος, τό, піццё, піццё. //саправаджальны.

πομπαῖος, α, ον, які вядзе /працэсю/, які бярэ ўдзел;

πομπεία, ἡ, ход, хада, марш, рэлігійная працэсія;

урачысты ход; 2. /публічнае/ абясчэшчанне, лаянне.

πομπείον, τό, прыналежнае да працэсі ўпрыгожанне;

2. у Атаках месца, дзе рэчы гтыя перахоўваюцца.

πομπεύς, ἐως, ο = помпос. //працэсю/.

πομπέω, весьці, праводзіць, кіраваць, саправаджаць

πομπή, ἡ, пасланне, высланне; праводжанне, кі-
раванне, саправаджанне; урачысты ход, трыумфальны
ход; помпа.

πομπικός, ἡ, ον, прыналежны да ўрачыстага ходу;
з помпай, пышны, багаты.

κομπός, δ, удвоєльник процесу; той, хто вчає процесу і показує кірунок ходу; ахова процесу;
2. пасленец.

κομπο-στολέω, несці флятилю або вадеплау.

κομφός, δ, пузыр; вадыр.

κονέω, гараваць, працаваць; цяжка працаваць, ма-
голіша; 2. спрычыніць працу або цяргеньне іншаму;

3. адчуваць страх, боль, цяргеньне; [М.А., 9:12].

κόνημα, τό, праца, работа; выраб.

κονηρεύομαι, чыніць зло; дрэнна абыходзіцца;
дрэнна паводзіць сябе.

κονηρία, ή, дрэнны стан; дрэннасьць; эласьлівасьць;
нікчэмнасьць, нешляхэтнасьць, адсутнасьць мужнась-
ці, недасканаласьць; памылка, хіба; элачкіства, под-
ласць.

κονηρός, δ, бν, які спрычыняе зло, шкоду ці боль;
трудны, які спрычыняе клопат, дакучлівы, дрэнны, пас-
кудны; сорамны, няслаўны, нікчэмны, элы, амаральны.

κονηρός, δ, зло, дрэннасьць.

κόνος, δ, вызначаная праца, праца; гараваньне;

2. цяргеньне; 3. боль цела; [М.А., 8:28].

κοντίζω, кінуць або пакінуць у мора.

κοντικός, ή, бν, морскі, на моры.

κόντις, α, ον, морскі, ■ мора, у моры. //мора.

κόντισμα, ατος, τό, тое, што кінута а. выкінута ў

κοντοπόρεω, адбываць падарожжа або плысьці праз
мора.

κόντος, ού, δ, мора; вялікае мора; адкрытае мора;

Πόντος, Чорнае мора; поўны назоў Πόντος Ю-
ξεινος (гл. εὐξεινος); 2. абшар, паложаны на ўсход-
нім узбярэжжы Чорнага мора. //на, сорамна!.

κόκοι, воклік здзіўленьня а. зьнічэўку а! о! стра-

попої, κόκοι, о! як брыдка! = ѳ ποпої.

κορεία, ή, ходжаньне, ход, хада, спосаб ходжаньня;
марш/праваньне/.

κορεώ, кратаць, рухаць, быць у руху; пераносіць,
працягваць, уносіць; высклаць пасмлаць, валзіць,
вазіць, пераносіць, перапраўляць праз раку; марш-
раваць, хадаць.

κορεώ, разбурваць, нішчыць, спустошваць, раба-
ваць, грабіць /места/; забіваць, мардаваць; пас.хв.:
быць зруйнаваным, быць спустошаным.

κόνημα, ατος, τό, помста; зьнішчэньне.

κόνισμα, ατος, τό, пераход праз; праход.

κορμός, ίδος, ή, паром; лодка; вадаплаў.

κορίστης, ον, δ, той, хто заспасабляе; заспасоб-
нік; сябра фінансаванае рады ў Атэнах /якая пастарча-
ла сродкі для места/.

κορίστης, ή, бν, здольны пастарчыць а. даручыць.

πορνείᾱ, ἡ, блуд; 2. прастытуцыя; 3. балванахваль-
 πορνείον, τό, публічны док. //ства.
 πορνέω, блудзіць, аддавацца прастытуцыі.
 πόρνη, ἡ, гарлётка, шлюха, прастытутка.
 πορνοβοσκός, ὁ, быць бандарам, трымаць публічнага док.
 πορνοβοσκία, ἡ, трыманьне публічнага док.
 πόρος, ὁ, сродак пераправы ракі: брод, паром, лод-
 ка; цясыніна; 2. морскі шлях; 3. праход, шлях, сьнеж-
 ка; 4. сродак асягненьня.
 πόρρω, прысл. далёка, далёка далёка; [Пол., X, 598с].
 πόρρωθεν, прысл. эдалёк.
 πόρρωθεν, прысл. далёка.
 πορρωέω, падгатаўляць, старацца, зрабіць гатовым.
 πόρρω, паэт. = πόρρω.
 πόρταξ, ὅκος, ἡ, = πόρτις, цялё, цяля.
 πόρτις, ἴος, ἡ, цялушка, іялё, цяля.
 πορφύρα, ἰέν - ρη, ἡ, порфірсвая рыба /гастэропода/,
 зь якое атрымлівана пурпуровае хварбу /сон/.
 πορφύρεος, η, ον, порфіравы або пурпуровы.
 πορφυρίς, прысл. колькі разоў? як часта?
 πόρε, прысл. куды? //мораў.
 Ποσειδών, ὁ, Πόσειδων, сын Кроноса і Рэй, бог
 Ποσειδεών, ὁ, Πόσειδων, шосты месяц атты-
 ката году, які адказваў другой палове сьнежня і пер-
 шай палове студзеня нашага году.
 πόσειδων, ὁ, малы хлапец.
 πόσις, εως, ἡ, піцьцё, тэунак, пітво.
 πόσις, ὁ, гаспадар дому, муж, сужанец.
 πόσις-ἡμῶν, прысл. праз колькі дзён?
 πόσις, εως, ὁ, гаспадар дому.
 ποτίσθηδον, прысл. як раке.
 ποτίσιος, ον, рэчы, свомь для ракі.
 ποτίσιος, οὔ, ὁ, рака.
 ποτίσιος, лянец, лётань.
 πότε, пыт. часы. калі? у якім часе?
 ποτέ, энкл. часы. часамі, у кожным часе, аднойчы.
 ποτέ μὲν... ποτέ δέ... аднойчы... іншым часам;
 часамі; τίποτε, эп., аднак-жа? ці-ж магчыма? як гэ-
 та магчыма?
 πότερος, α, ον, гэты... ці той... кожны адзін з
 двух; наагул.
 πότερος, прысл. якім з двух спосабаў? як?
 ποτή, ἡ, лятаньне, лёт.
 ποτήμα, ατος, τό, лёт.
 ποτήρ, ἥρος, ὁ, конаўка, кубак да піцьця, чама.
 ποτήριον, τό, лятаньне да піцьця вады: кубак, ко-
 наўка, чама да піцьця віна.
 ποτήρ, ἥτος, ἡ, піцьцё.
 ποτίσσω, напайць, даць піць, дазваліць піць.

πρῶσις, ἡ, града /у вигародзе/; рел, група /людей, Мк 6:40/; аддзел.

πρῶσις, εως, ἡ, продаж, прадаванье.

πρῶσον і прῶσσον, τб, цыбуля; града цыбулі.

πρῶσσω, прайсьці праз або прасякаць /лес/; ісьці напасткі, пераходзіць /раку/, пераплываць мора; перавозіць; закончыць /падарожжа/; даканаць, выканаць; рабіць, чыніць, здабываць; гераймаць /адказнасьць; весыці гандаль; пранікнуць /думку/; весыці /справу/.

πρῶτηρ, іён. πρῆτηρ, ἥρος, ὁ, купець.

πρῶτηριον, τб, гандлёвае месца, рынак, месца на кірмаш.

πρῶτος, ἡ, δν, прададзены.

πρῶτῳ, атт для πρῶσσω.

//мант.

πρῶνσις, εως, ἡ, змякчэнне, успакаенне; апіэ-

πρῶνσω, арабіць мяжкім/далікатным; абрахманіць; уціхамірываць; стацца спакойным, рахманым.

πρῶκαβεια, ἡ, далікатнасьць, ціхамірнасьць.

πρῶτης, ἡ, далікатнасьць.

πρῶς, прысл. далікатна.

πρέμιον, τб, ніжэйшая частка пня, пень, карэньне.

πρεμтбс, ἡ, δν, годны, слаўны; сузгодны; прытарнаваны, датарнаваны.

πρεμтв, быць выразна бачаным; быць чурым; быць адпаведна прытарнаваным; быць падобным; стацца.

πρεμбтс, εс, сузгодны з; датарнаваны, уроблены ў, упраўлены ў; адпаведны, свому.

πρεβεia, ἡ, век /чалавека/; старшынства /як супроцьстаўленне малодшасці/; ранга, годнасьць; дастойнасьць; амбасадарства. //часны; старажыны.

πρεβεios, α, ον, годны, дастойны, вялебны, уся-

πρεβεуia, атос, τб, пасланіцтва.

πρεβευσis, ἡ, пасольства, амбасадарства.

πρεβευτης, ου, ὁ, амбасадар, пасол.

πρεβεuтв, быць старшым паводля права а. старшынства; заняць месца іншага; быць амбасадашам, паслом.

πρεβη, ἡ, - іён. πρεβα.

πρεβηιον, τб, іён. замест πρεβεiон. //вінча/.

πρεβis, εως, ἡ, век і годнасьць /урадавага стано-

πρεβισтос, η, ον, паэт. ад πρεβυς.

πρεβος, τб, аб'ект пашаны.

//насьці.

πρεβυγενεια, ἡ, старшынства з прычыны першарод-

πρεβδυευης, εс, першародны.

//царкве/.

πρεβυς, ὁ, чалавек старшы векам; старш /святар у

πρεβυτεριον, τб, раца, калегія а. зграмаджэнне старшых; прэзбітаршым /- πρεβυτεροι/.

πρεβυτερος, α, ον, выш. ст. ад πρεβυς, старш; старш праз першароднасьць; наагул: большы, вышэйшы, болей важны; 2. πρεβυτερος, ὁ, у царкве - прэзбіцер.

πρεσβύτης, ου δ, старши чоловік.
 πρεσβυτίς, ιδος, ή, старшая жінчина.
 πρεσβυτικός, ή, ου, як стары чоловік.
 πρεσμένεια, ή, ветлівасяць, ласкавасяць.
 πρεν-μενής, ές, ветліви, ласкави, добразичливи.
 πρήγμх, πρηγμάτεβομαι ієн = прѣгма, прагма, прагма, прагма.
 πρηγμάτεβομαι ієн = прагма, прагма.
 πρήθω, імжэць, краліць, выпирскаць; 2. надэмух-
 ваць, напухаць, допнуць; 3. запальваць, падпальваць,
 κρηνής, = πρηνής, вигнуты наперад. //спальваць.
 κρην-νομος, ου, далікатных манераў, далікатны.
 Πρίαμος, δ, Прямос, траянскі кароль а. правадыр.
 κρίν, (πρίν), прымл. перад, келісьці, аднойчы, ня-
 κρίνος, δ, падуб, заўсёды зялёны дуб. //паўна.
 κρίσις, εως, ή, пілаваныне.
 κριστός, ή, ου, распілованы, распілаваны.
 κρίω, пілаваць, распілаваць; скрыгатаць зубамі.
 κρίων, ονος, δ, пілка, піла.
 κρό, прымл. наперадзе, сьпераду, перад; спачатку;
 прыназ. зноў, яшчэ, яшчэ раз, загадзя, сэржжэй.
 προαγγέλλω, апавясыціць загадзя, падаць да ведама
 προ-άγγελος, ου, апавешчаны загадзя. //наперад.
 προ-ᾄγορεύω, сказаць наперад, прадэяшчаць, прара-
 каваць, падаць да ведама загадзя, апавяжчаць; загад-
 ваць наперад, выклікаць; публічна і голасна падаць да
 προ-αγρυπνέω, зрабіць замест н. //ведама.
 προ-άγω, весці наперад а. далей, гнаць н. да н.;
 προάγωμεν, ή, вядзенне далей. //заахвочваць.
 προ-άγωμεν, весці да распусты, злучыць, заводзіць
 προ-άγωμεν, δ, зводнік, бандар. //разам.
 προ-άγων, ὄνος, δ, уступнае слабортніцтва.
 προ-άγωνιστής, ού, δ, франтов а. чалови змагар.
 προ-ᾄδω, перад тым зьяважыць, няправільна су-
 дзіць, быць прадудзятым а. забабонным. //ым.
 προ-ᾄδω, няць перад гэтым, рабіць уступ а. прэлюды-
 προ-αἰδέομαι, быць вінаватым у выражэньні падзякі
 або паханы.
 προαίρεσις, εως, ή, свабодны выбар; свабодна прад-
 прынятая пастанова; сэнс, мэта жыцця; замер; полі-
 тычны або навуковы напрамак.
 προαίρετικός, ή, ου, наўмысны, схільны.
 προαίρετός, ή, ου, выбраны загадзя; прывілейны.
 προ-αἰρέω, узяць, забраць перад усім; прывесці
 наперад; выявіць публічна.
 προ-αἰσθάνομαι, перад гэтым а. раней спасьцерагчы
 а. пазнаць; раней дасведчыць; загадзя абазначыць.
 προαἰσθησις, εως, ή, прадчуцьце, прадчувеньне.
 προ-αἰτίζομαι, загадзя абвінавачыць.

про-ἵκοντιζω, далёка кідань або запускань.
про-κοβω, куць загадзя.
про-ἀλής, ёс, пакацісты, зьвіолы, абрывісты, круты.
про-ἀλλοκομαι, быць злоўленим а. ўзятым у палон ці
васуджаным загадзя.

про-ἁμαρτάνω, грашыць перад гэтым. //сябе.
про-ἀμβύνομαι, загадзя адбівацца; бараніць самога
про-ἀναβαίνω, загадзя або першым увайсці.
про-ἀνάγω, загадзя ўвесці; загадзя выйсці ў мора.
про-ἀνάγομαι, загадзя выйсці ў мора.
про-ἀναίρῶ, загадзя ачысціць дарогу.
про-ἀναμινέω, перш узбударажыць або ўзьняць.
про-ἀνύτω, перш рабіць, чыніць або виканаць.
про-ἀπεχθάνομαι, быць ненавіджаным загадзя.
про-ἀποθνῆσκω, перачасна памерці.
про-βαίνω, выступіць, выступіць наперад; заходзіць
наперад; пераступіць; пастарэць.

про-βάλλω, кінуць, запусціць або вымкнуць напе-
рад; выкінуць, закінуць, /за/пусціць.

про-βατεία, ἡ, гадоўля авечак. //хом.
про-βάτεω, трымаць а. гадаваць авечкі, быць пасту-
про-βάτιον, τό, малая авечка, авечачка.
про-βάτον, τό, тое, што ходзіць на пашы: авечка;
про-βατῆ: стады, бядла, коні, алені.

про-βλήμα, ατος, τό, кажная рэч, якая выступае або
распасціраецца; 2. кажная рэч, якая кладзецца пе-
рад кім-небудзь; 3. кажная рэч, якая прапануецца як пи-
таньне для разгляду /дыскусі/; 4. скамплікаванае тэо-
рэтычнае пытаньне, якое вымагае вырашэння; праблема.

про-βλῶσκω, выйсці наперад; выходзіць /з дому/.

про-βολή, ἡ, - про-βολος, ό, - про-βλήμα.

про-βουλος, ό, падрыхтавацель; сябра падрыхтаваў-
чае камісыі; 2. райца, радны; муж даверра; апякун.

про-βωθέω, загадзя бегчы на помач. //тычы.

про-γενής, раней народжаны: старшы; старэйшыны, ан-

про-γεννητήρ, орос, ό, прашчур, пра-прадзед.

про-γινώσκω, прадбачыць, ведаць наперад; зразу-
мець наперад. //рад, прогноза.

про-γινωσις, ἡ, прадбачаньне; сьведамасць /н/ напе-

про-γινωος, ό, прашчур; оі про-γινωοі, дзяды і пра-

про-γρᾶμμα, ατος, τό, пісьмовае паданьне //дзяды.

да ведама; парадак дня, праграма.

про-γραφή, ἡ, публічнае наведаньне, аталожаньне.

про-γράφω, перш запісаць; палачь да агульнага ведама.

про-γυμνάζω, выконваць фізічнымі практыкаваньні за-

про-δείκνυμαι, паказаць на пракладзе //гадзя.

раней; паказаць.

про-δέκτωρ, орос, ό, прадказальнік будучыні.

про-δέρνομαι, прадбачыць.

про-διαφθεῖρω, знішчыць або зруйнаваць загадзя.
 про-διδάσκω, перш навучыць або параіць. //ворагу.
 про-δίδωμι, перш даць; заплаціць загадзя; паддацца
 πρὸδίκος, ὁ, абаронца, адвакат.
 про-διοικέω, загадаць загадзя, рэгуляваць. //сада.
 про-δοκῇ, ἡ, месца засады а. падпільноўвання; за-
 προδοσία, ἰέν. -ῆ, ἡ, здрада, здрадніцтва.
 προδοτής, ου, ὁ, здраднік, прадажнік.
 προδοτικός, ῆ, ὅν, здрадніцкі, прадажны.
 προδρομή, ἡ, бег наперад, раптоўная атака, штурм.
 προεδρεύω, быць старшынём зграмаджэння.
 προεδρία, ἡ, пазыцыя а. гонар старшыні; прышынства.
 про-εέρω, заступіць /дарогу/, перашкодаіць.
 πρό-εimi, ісьці першым а. наперад ці далей.
 про-εισπένχω, выслаць перад тым, загадзя.
 про-εκθέω, бегчы а. бегчы наперад; рынуцца наперад.
 про-εκλέγω, сабраць падатак наперад, спагнаць грошы
 προέλθεις, ἡ хадзі, марш а. язда наперад. //загадзя.
 про-ελαύνω, прабівацца, ісьці а. конна ехаць наперад.
 про-ελκίζω, наперад а. загадзя спадзявацца.
 про-εννέπω, = προὐννέπω, прадвесыціць наперад
 а. наказаць загадзя; падаць публічна да ведама.
 про-εξαίσσω, атт. προεξίσσω, запусьціцца наперад
 а. штурмаваць; за далёка высунуць, -цца.
 про-εξέρχομαι, перад тым выйсьці а. адыйсьці, вымар-
 про-ερίω, веславаць наперад а. ўверх. //шыраваць раней.
 про-έρχομαι, ісьці а. выступаць наперад, ісьці да-
 лей; прасоўвацца наперад; рабіць рух наперад.
 προετικός, ῆ, ὅν, адкінуты, выкінуты, швыркнуты;
 марнатраўны, неащадны. //таўляць.
 про-ετοιμάζω, падрыхтоўваць, прырыхтаваць, прыга-
 про-ευαγγελίζομαι, /пры/несьці, прыносіць добрую
 вестку а. апавяшчаць эвангеле загадзя.
 про-έχω, сьцісн. для проῦχω, затрымліваць наперад
 /загадзя/, паўстрымліваць; займець загадзя; быць пер-
 про-ηγέων, ὄνος, ὁ, праваднік, кіраўнік. //шм.
 про-ηγέομαι, ісьці першым і весьці па дарозе; быць
 кіраўніком.
 προηγότηρ, ἡρος, ὁ, - προηγότης, ου, ὁ, правадыр,
 кіраўнік.
 προηγορέω, быць рэчнікам для іншых, берагіць.
 про-ηγόρος, ὁ, абаронца, адвакат. //асабліва.
 προηγουμένως, прысл. папярэдня, пераважна, свае-
 про-ἦκω, быць перадавым, быць першым.
 про-ἦμαρ, прысл. праз увесь дзень; днямі.
 про-ἡσθησις, εως, ἡ, прадсмак а. вычуць радасьці.
 про-θαλής, ἐς, перадчасны, які рана расьцьвіў.
 про-θελυμνος, ου, з гунту, з падставы, з карэнняў.
 про-θεραπεύω, загадзя падрыхтаваць; 2. забавізацца.

κρόθεις, ἡ, умишченне перад; 2. мэта; уклад-
 ненне, падэта; протэза.
 κροθέρια, ἡ, загадзя вызначаны тэрмін.
 κρο-θέρμιος, α, ον, паложаны, зложаны перад; вы-
 значаны, устаноўлены, пастаноўлены, запланаваны.
 κρο-θεσπίζω, прадказваць, прадбачваць, спадзяванца
 κρο-θέω, бегчы перад /наперад/, забягаць //прадчасна.
 κρο-θέω, прадкладваць права; дазваляць, дазволіць.
 κρο-θνήσκω, памерці, пахіраць перад.
 κρο-θρῶσκω, скачыць, выскачыць, кінуць наперад;
 2. скачыць наперад, рынуць стралою. //ахвяраванне.
 κρόθῦμα, ατος, τό, прыхтэвальнае а. ўступнае
 κροθῦμεσθαι, быць схільным, склонным; быць гато-
 вым, быць ахвочым; старання.
 κροθῦμία, ἡ, гатовасць, ахвота, жаданне; заці-
 каўленне /пытаньне/, запал, адданасць /справе/;
 добрая воля, далікатнасць, схільнасць.
 κρόθῦμος, ον, гатовы, ахвочы, настырлівы, змылівы;
 κροθῦμος, прysł. ахвоча; гатоўна; паважна //ветлівы.
 κρό-θῦρον, τό, франтова або пярэдня дзверы;
 праддзверра. //раванне зь н.
 κρο-θύω, ахвяраваць раней а. перш; выконваць ахвя-
 про-ύβλλω, адаслаць, вярнуць, перш выслаць.
 προ-ίημι, выслать, адаслаць, звольніць, пусціць
 на волю; дазволіць ухіліцца ад; надаць годнасць;
 пакінуць на ласку і няласку; падаваць, прыносіць ах-
 проίμα, прysł. дарма, дарэмна. //вяру.
 προίτη, ον, ο, жабрак. //нец; 2. пасаж.
 προίξ, ἡ, (гл. φερύξ, εἶδνα), дар, дарунак, гэсьці-
 προίφομαι, жабраваць. //супроцьставіцца.
 προ-ίστημι, вылажыць перад н.; паставіць наперадзе;
 πρόμα, прysł. зараз/-жа/, тут/-жа/, зьнічужку.
 προ-καθίζω, сесці, садзіцца перад.
 κρο-καίω, спаліць перад.
 κρό-κάμος, ον, вельмі дрэнны, прэзьмерна дрэнны.
 κρο-καλέω, выклікаць, выклікаць; заправаць, за-
 κρο-κἀλύπτω, завешваць, зэсланяць, //ахвочваць.
 закрываць; закрываць, прыкрываць.
 κρο-κᾶνω, працаваць наперад; працаваць а. выкан-
 ваць працу за н; змагчыся, змучыцца.
 κροιάς, ἄβος, ἡ, * πρόξ, казуля, дзікая каза.
 κρο-καταγέτις, ἰβος, ἡ, жанчына-правадыр.
 κρο-κατακλίνω, ляжаць пры стале перад.
 κρο-καταλέγω, высказацца дакладна загадзя.
 κρο-κατηγόρεω, абвінавачваць загадзя.
 κροκατηγορία, ἡ, пярэдняе абвінавачанне.
 κρό-κεῖμαι, прадкладваць, класці перад.
 κρο-κινέω, рабіць рух наперад, заахвочваць.
 κροκλίνω, схіляцца, нахіляцца, пахіляцца наперад;

/эгатуль у лінгвистыцы проκλίτικῆ, проκλί-
ка і ἐυκλίτικῆ, эклітыка/.

проκλύτος, ον, рачейчуты, лятэндарны, старадаўны.

проκλύω, пачуць загадзя а. пазнаць наперад.

проκοπή, ῆ, поступ, рост; поступ у падарожнічань-
ні; прагрэс; прагрэсывны рух да болей дасканалата
стану; палепшаньне. //аднастаронасць.

проκρίμα, ατος, τό, прадузятасць думкі, забабон,

про-κρίνω, выбраць перад іншым.

про-κυρόω, пацьвердзіць, пасьведчыць загадзя.

про-λέγω, сказаць перад, голасна апазваць пуб-
лічна; прадказваць, прадказаць.

про-λείπω, пакідаць, пакінуць, адыходзіць.

про-λεβισσω, эдалёк бачыць, прадбачыць.

прό-λογος, ό, пралёт; першая а. ўступная частка
старажытнае драмы; уступ, уводзіны; супроцьлежнасць:
ἐπὶ λόγος/.

про-μαντεία, ῆ, права стаўленьня першым пытаньня
дэльфійскаму аракулу.

прόμαντις, ό, ῆ, прарок, прарочыца /тытул дэльфій-
скае Пыты/.

προμαχίζω, змагацца перад або наперадзе /адззелу/;
змагацца зь некім /у слаборніцтве/.

про-μελετώ, практыкавацца перад.

προμήθεια, ῆ, прадбачлівасць, зыркасьць думкі, шту-
ка разьмеркаваньня наперад; хуткасьць адказу на пытаньне.

Промήθεια, τά, Промэтя, урачыстасьці на чэсьць Про-

Промηθεύς, έως, ό, Промэтэўс а. Прадбач- //мэтэўс а.
лівасць; у гр. міталёгіі сын тытана /надчалавека/ Та-
пэтоса, брат Эпімэтэўса /або: думка, якая наведвае
чалавека спозьнена; застанова/, вынаходнік многіх
мэстацтваў, асабліва вырабаў з жалеза і гліны; пра
яго кажацца, што ён украў агонь зь неба і навучыў
людзей як карыстацца ім; за гэта Заўс прыкаваў яго
да скалы ў горах Каўказу, дзе коршак выдаіраў што-
дзень кавалкам і ягоную вантробу, якая праз ноч ад-
расталала. Гэркулес асвабодзіў яго з гэтага цярдзеньня;
τά Προμήθεια, урачыстасьць на чэсьць Промэтэўса.

про-μήτωρ, ῆ, пра-маці, першая маці людзкага роду.

προμηστίνος, адзін за адным, па адным, пачарзе.

προμηστρία, - προμηστρίς, ίδος, ῆ, сваха.

прόμος, ό, перадавы або першы чалавек, старшыня,
дакладчык, галоўны.

про-παραχέω, змагацца на моры.

про-πίνω, займець перамогу загадзя.

прόνοια і -λη, ῆ, успрыманьне, разуменьне, асэнса-
ваньне, вычуцьцё; веданьне загадзя; мудрасць багоў.

προνοέω, фуражыраваць, грабіць, рабаваць.

прόνοος, ον, асьцярожны, разважны, разумны.

кро-υῦξ, паэт. прысл. /праз/ усе ноч.
 κρόξ, κρόξος, ἥ, эп.-паэт. пярэсты алень; сарна.
 κροῖενέω, быць госьцем места, гаспадарства; быць
 апекуном; прыняць, зацьвердзіць.
 κροῖενία, ἥ, умова, пакт, саюз прыязні /паміж
 гаспадарствамі як і між людзьмі/. //ства.
 κρό-ξενος, ὅ, госьць места; прадстаўнік гаспадар-
 кро-οβοποιέω, рыхтаваць, прыгатаўляць шлэх, даро-
 гу, сыцэжку наперад.
 κροοισία, ἥ, пралюдium, прэамбула, уступ.
 κροοισιάζομαι, рабіць прэлюдium а. прэамбулу, ра-
 біць уступнае слова.
 κροοισιον, τό, адкрыццё /урачыстасьці/; уводзі-
 ны, прадстаўленьне /каралю/; у музыцы: прэлюдium, о-
 кро-οράτορ, ἥ, бн, прадбачаны. //вэртур; уступ.
 кро-ορβω, спасьцерагаць здалёк, здалёка бачыць, быць
 кро-ορίζω, прадназначаць, прадрашаць. //прадбачлівым.
 кро-οριζω, ляжаць на катвізе перад.
 κρό-οφис, εως, ἥ, хуткі позірк, спасьцеражэньне.
 кро-παιδεύω, навучаць, вучыць перад а. загадзя.
 кро-παρέχω, прапанаваць герад; абясьпечыць перадчас-
 кро-πάτωρ, ὅ, прабацька, прабацька людзкага //на.
 роду; заклалчык сям'і: бацька роду, прашчур.
 кро-πείθω, пераконваць, пераканаць загадзя.
 кро-πέμπω, пасылаць перад а. наперад; звольніць.
 κροπέτεια, ἥ, пасьпешнасьць, хуткасьць; безрасудны
 κροπετός, прысл. пасьпешна, хутка. //пасьпех.
 κροπηλάμοις, εως, ἥ, ганебнае а. абражаючае ці
 зьневажаючае абыходжаньне зь н.
 кро-πίνω, піць перад н. а. да н.; піць за н. здароўе,
 кро-πίσσεω, верыць наперад. //піць з чоканьнем.
 кро-πίτνω, = кро-κίτνω, упасыць наперад, уваліцца;
 прамінуць, далей крочыць. //рад.
 кро-ποδίζω, /па/ставіць ногу наперад, крочыць напе-
 кро-ποιέω, /з/рабіць наперад або загадзя.
 кро-πολεμέω, весыць для н. вайну або эмагаша.
 κροπόλευμα, ατος, τό, служба.
 κροπολεύω, служыць як сьвятар, сьвятчэньнік.
 κρό-πολος, ὅ, ἥ, слуга, служанка; сьвятчэньнік.
 κροπομή, ἥ, высланьне наперад; наведваньне, экс-
 корт, саправаджэньне; урачысты ход; прэцэсія.
 κροπομήс, ὅ, ἥ, саправаджальнік, -ца.
 кро-πονέω, перад тым працаваць, перад тым нату-
 жыцца; 2. працаваць для або за некага.
 Προποντίς, ἰδος, ἥ, Мармарнае мора, гэтак названа
 затым, што яно творыць сабою шлях да Чорнага мора /μάρ-
 κρόπος, εως, ἥ, піцьцё перад н. а. за н. //марос.
 κροπότης, ὅ, той, хто п'е за некага.
 кро-κρηνής, ἑс, пахілены або перахілены наперад.

κροῦλαία, τὰ, вароты; праддзверра, уваход, брама, заля, галля.

Προῦλαία, Προίλαί, у Атэнах раскошнае прадсеньне як урачысты праход у сьвятыню Атэні і на Акрополіс, пабудаваныя Пэрыклесам у 437 г.п.н.э.

κροῦλαίος, ον, перад брамаю, перад галоўнымі варотамі.

κροῦλον, τό, аслона галоўнага ўваходу са скляпеньнем абапёртым на калёнах; портыка.

κρο-ρέω, струмяніца, цячым, адплываць.

κρός, прыназ. з, адтуль, пра, адносна, са стараны, з боку; у, у прысутнесьці; перад, блізка; у палатку да; у напрамку да; да; з увагі на.

κροσ-αγγέλλω, прыносіць веотку; унесьці скаргу.

κροσῶδρευσίς, εως, ἡ, зварот або адрас да /народу/, заклік, прамова.

κροσ-αυορέω, прамаўляць, мець прамову, зьвярнуцца з заклікам; клікаць паіменна.

κροσῶγορευτέος, α, ον, быць пакліканым /пазваным або названым паводля імя /свайго/.

κροσ-ἄγω, уводзіць, праводзіць; весьці ў кірунку; увесьці ў, прадставіць. запазнаць /са справам/; прывесьці да; абняць, прывітаць.

κροσῶγωγεύς, εως, ὁ, той, хто ўводзіць а. прадстаўляе /справу/.

κροσῶγωγῆ, ἡ, уводжаньне, уводзіны; уваход, уступ.

κροσῶγωγός, ον, паказаны, паказны; які зьвяртае ўвагу на сябе; прыцяжальны, атракцыйны.

κροσ-ῥέω, пняць да гэтага, пняць у суагоднасьці з песьняю; сказаць у суагоднасьці з думкаю; гарманізаваць.

κροσ-αἰθρίζω, паслаць, закінуць высака ў паветра.

κροσ-αἰρέομαι, дабраць да гэтага; дагаласаваць не дароце выбараў, выбіраць дадаткова.

κροσ-αἰσσω, скачым або заатакаваць хутка; кінуцца на /ворага/.

κροσ-αἰτέω, жалаць дадаткова, прасіць апрача гэтага; прасіць далей, дамагацца.

κροσ-ακοντέζω, кінуць як кап'ём.

κροσῆτης, ον, ὁ, просьбіт.

κροσ-ἄκοῦω, слухаць апрача гэтага.

κροσ-αλείφω, намазаць або пачэрці /алеям/.

κροσ-ἄλίσκομαι, быць узятым апрача гэтага.

κροσ-ἄλλομαι, скачым у або на.

//дох.

κροσ-ἄμβασίς, εως, ἡ, скачаньне, скок; сходка ў ско-

κροσ-αμπέχομαι, быць моцна трыманым у.

κροσ-ἄμβυνω, сьпяшацца з помаччу; паміггаць.

κροσ-αναβαίνω, ускочыць, узыходзіць, узыйсьці.

κροσ-ανάβασίς, ἡ, узыходзіць; набліжэцца, падыхо-

κροσ-αναγιγνώσκω, /пра/чытаць апрача гэтага //дзіць.

прос-ἵναυκάζω, яшче дабавіць да гэтага; пераканаць
словамі; падпарадкаваць.

прос-αναγορεύω, апрача гэтага яшче выразіць слова-
мі або апавясяціць.

прос-αναγράφω, вылісваць апрача гэтага.

прос-αναζητέω, апрача гэтага яшче перагледзець
або спраўдзіць.

прос-αναίρέω, апрача гэтага яшче запытаць аракул;
- яшче прадпрымаць.

προσανακλῖμα, τό, тое, на што нехта абаліраецца.

прос-ανακλίνομαι, абалірацца, абалерціся.

προσανάμλισις, ἡ, абаліраньне або ляжаньне на н.

прос-αναλαμβάνω, апрача гэтага дакласьці або
атрымаць.

прос-ἀνᾶλ(σιν), апрача гэтага яшче затакаваць або
зужыць ці выкарыстаць.

прос-αναλαμβάνω, супакоіцца пры н., паздаравець,
пэправіцца; супакоіцца з прычыны н.

прос-ανατίθεμαι, апрача гэтага ўзяць на сябе або
пераняць; даверыць н. самога сябе; пытацца ў некага
рады, раіцца.

прос-ἀνειμι, да гэтага яшче ўзыходзіць.

прос-ανεῖπειν, апрача гэтага апавяшчаць; апрача
гэтага падаваць да ведама.

прос-ἀντις, ἐς, узняты супроць; круты, абрывісты;
цяжкі, трудны, адпыхальны.

прос-ἀπαγγέλλω, апрача гэтага рапартваць, пада-
ваць да ведама, накізаваць.

прос-ἀπαγορεύω, апрача ўсяго забараніць.

прос-ἀπαίτέω, да гэтага яшче дамагацца.

прос-ἀπειλέω, яшче пагражаць да гэтага.

прос-ἀποβάλλω, да гэтага яшче згубіць а. выкінуць.

прос-ἀπογράφω, упісаць, запісаць побач у рэестар;
2. да гэтага яшче пісьмова даносіць.

прос-ἀποστέλλω, /вы/слаць, даслаць дзеля падмаца-

прос-ἀκτεω, прымацаваць, прывязаць, пры- //зав'язва-
чаціць; удзяліць; уэнагародзіць годнасьцю; пастар-
чаць, пастарчыць, заспасабляць, заспасобіць; 2. быць
дададзеным да. //падвесьці.

прос-ἀρτάω, прымацаваць, прышчэпіць; прывесьці,

прос-ἀνθάω, гаварыць, прамаўляць да; /пры/ві-
таць, называць, назваць.

прос-βαίνω, укрочыць, узяйсці, уваходзіць; уцяг-
нуць; ісьці наперад; узыходзіць.

прос-βάλλω, укінуць, перакінуць, запусьціць, швыр-
нуць; 2. прынесці, дадаць, прымацаваць, кінуцца само-

прос-βάσις, ἡ, уздым, уыход /па сходах/. //му на н.

прос-βλέπω, узірацца, уважна прыглядацца; убачыць.

прос-βολή, ἡ, укіненьне, закіненьне, перакіненьне.

κρῶς-γείος, ον близькі землі або береги.
 κρῶς-γέλῶ, глядаець са сьмехам на н.
 κρῶς-γράφω, дапісаць, дабавіць, дапоўніць запіс.
 κρῶς-δέχομαι, атос, тб, прыняцьне.
 κρῶς-δέχομαι, глядаець, узірацца, разглядацца.
 κρῶς-δέχομαι, прынімаць, прыняць, атрымліваць, а-
 трымаць; дапусьціць; /па/чакаць.
 κρῶς-διαμαρτύρέω, дадаткова сьведчыць.
 κρῶς-διαπασσαλεύω, прымацаваць гваздамі.
 κρῶς-δοκίμα, ή, вызіраньне наперад, чаканьне, спадзя-
 κρῶς-εγγίζω, прыбліжэцца, прыблізіцца. //ваньне.
 κρῶς-εγγράφω, выпісаць на слупе; яшчэ адпавідаць.
 κρῶς-ἐδάφειζω, умацаваць у землі; умацаваць.
 κρῶς-εὐδρεύω, сесьці побач або блізка.
 κρῶς-εὐμάζω, рабіць падобным да; упадабляцца да н.;
 быць падобным; параўноўваць, параўнаць. //нечны.
 κρῶς-εἶλος, ον, выстаўлены на сьлякоту сонца; со-
 κρῶς-εἶμι, = κρῶς-έρχομαι.
 κρῶς-εἶμι, быць каля а. тры, блізка; быць пры гэтым.
 κρῶς-ἐκβάλλω, выкідаць, выкінуць, выдаліць.
 κρῶς-ἐλκομαι, цягнуць да сябе.
 κρῶς-ἐμφέρης, ἐς, падобны. //зумець.
 κρῶς-ἐπιστάμαι, апрача гэтага яшчэ ведаць а. /э/ра-
 κρῶς-εῖρεω, гаварыць да; прамаўляць; зьвяртацца ў мо-
 κρῶς-έρχομαι, прыйсьці, ісьці //ве з заклікам да.
 да, ісьці на спатканьне; быць блізка пад рукою; адведаць.
 κρῶς-ερωτάω, далей пытаць, -цца.
 κρῶς-ευχή, ή, малітва, просьба; 2. месца малітвы.
 κρῶς-εὐχομαι, маліцца; даць прырачэньне /Богу/.
 κρῶς-ἐχῶ, мець яшчэ або дадаткова; затрымаць, пры-
 трымаць, мець блізка, учыніць заўвагу; зьвярнуць ува-
 κρῶς-ἦβος, ον, на мяжы мужчынскасьці. //гу.
 κρῶς-ἡγορέω, прамаўляць, прамовіць; /пры/вітаць.
 κρῶς-ἡγορήμα атос, тб, тэма прамовы.
 κρῶς-ἡγορία, ή, прамова, зварот да; азнака, тытул.
 κρῶς-ἦκω, быць прыбылым; быць далёка разьлеглым.
 κρῶς-ἰάμεω, слідзець побач, блізка а. на.
 κρῶς-ἰεν, = κρῶς.
 κρῶς-ἰεσῖς, ή, далаўненьне, дадатак, элажэньне ра-
 зам, датарнаваньне; /пратэза/.
 κρῶς-ἰετός, ον, або η, ον, дададзены, датарнаваны;
 успрыняты /арганізмам/; прыкладзены, накладзены.
 κρῶς-ἰεῶ, бегчы ў напрамку а. бегчы да.
 κρῶς-ἰήκη, ή, дарабленьне, прычэпка; дадатак.
 κρῶς-ἰήμα, атос, тб, = κρῶς-ἰήκη.
 κρῶς-ἰζάνω, сядзець пры або блізка.
 κρῶς-ἰζω, = κρῶς-ἰζάνω.
 κρῶς-ἰκτῶρ, ορος, ο, адведвальнік, наведвальнік
 сьвятыні; просьбіт аховы.

проо-ιστορέω, яшче болей гістарычна апавядаць.
 проо-наθίζω, сасьці пры а. блізка, легчы каля або
 проо-αἰλέω, прыклікаць, клікаць; па- //блізка.
 клікацца; паклікаць а. павваць на суд.
 проо-κατάβλημα, атос, тб, тос, што заллочана падат-
 кова; унесена сума дзеля выроўнаньня падатковага не-
 проо-καταλέγω, яшче да гэтага выбраць //дахопу.
 /давыбраць/; дабавіць; яшче менаваць, вызначыць.
 проо-κατανέμω, яшче дабавіць, дакінуць.
 проо-κεῖμαι, ляжаць з; быць злучаным з; быць за-
 мешаным у; быць далучаным; быць паложаным /памешчаным/
 проо-κεφάλαιον, тб, падушка. //побач ці на.
 проо-κίχηλίζω, парушаць туды і сюды; віляць хвостом.
 проо-κλήσις, η, пазваньне ў суд. //тасьць думкі.
 проо-κλίσις, εως, η, нахіл, схільнасьць; прадузя-
 проо-κομίζω, прыносіць, прынесьці; прывесьці; пе-
 раказваць, перадаваць; выражаць /ідэю/.
 проо-κοπῆ, η, шпіянаж, разведка.
 проо-κύνεω, распасьцярціся перад н.; упасьці ў пад-
 данстве; упасьці ніцма; 2. пакланяцца Богу.
 проо-κυννότης, οὔ, ό, пактоньнік.
 проо-κύπτω, нахіліцца, пахіліцца; пахіліцца і
 шаптаць на вука.
 проо-κύρεω, сягаць, дасягнуць, асягнуць, дайсьці
 да; 2. быць блізка /тут-жа/; 3. эдарыцца.
 проо-κωπος, ό, веславы, вясляр.
 проо-κωπος, ον, які працуе пры вясэле.
 проо-λατβεῖνω, хватаць, брацца за, датыкацца да; брац-
 проо-λεῖσσω, узірацца, глядзець на. //па за рукі.
 проо-ληφίς, εως, η, прыняцьце, акцэптацыя; эдагад;
 браньне пад увагу.
 проо-μαυβαῖω, ды апрача гэтага пазнаць, навучыцца.
 проо-μάσσω, прыціскаць, уціскаць, прыклеіць моцна.
 проо-μάχομαι, змагацца супроць, нападаць, атака-
 ваць места.
 проо-μίγνυμι, зьмяшацца /з народамі/, далучыцца.
 проо-μιζίς, η, зьмяшаньне, падыход, зьбліжэньне;
 напад, судыраньне.
 проо-μισέω, да гэтага яшче ненавідзець.
 проо-μυθεομαι, зьвярнуцца, зьвяртацца з прывітань-
 нем /да зграмаджаных/, /прывітаць/.
 проо-ναυπηγέω, яшче болей /на/будаваць ведаллаваў.
 проо-νέω, плысьці да.
 проо-νέσσομαι, ісьці або прыйсьці да.
 проо-οδός, ον, прыналежны да ходу а. працэсі.
 проо-οδος, η, приходжаньне, надыход, приход; ус-
 туп, уступленьне /у дом/; 2. приход, даход; палатак.
 проо-οικέω, жыць побач/каля.
 проо-οικοδομέω, прыбудаваць, дабудаваць.

проσ-ομαρτέω, ісьні з або разам.
 проσ-δυνυμι, яшчэ прысягаць да гэтага.
 проσ-δύοις, ον, дэволі падобны, падобны.
 проσ-ονομάζω, назваць, назваць паводля імя; называць.
 проσ-οράω, = проσοράομαι, глядзець на, глядзець
 у, прыглядацца.
 проσ-ορίζω, да гэтага абмежаваць; пастанаўляць.
 проσβρίσις, εως, ή, падыход, плыцьцё на катэігу
 або да ўзьбярэжжа.
 проσ-οχθίζω, быць абражэным або эласным.
 проσ-παίζω, жартаваць, строіць келікі, гіркаша, па-
 проσ-παράγρῳ, яшчэ дапісаць. //цвяляцца.
 проσ-πάσχω, у дадатку яшчэ цярпець; цярпець з пры-
 чыны любові.
 проσ-περνάω, прымацаваць да, прышпіліць, прыкалоць.
 проσ-πίπτω, упасць ў або на; удырыцца аб; напась-
 ці, накінуцца.
 проσ-πλέω, плысьці ў напрамку.
 проσ-ποιέω, прыкідваць, прыкінуць, падкідаць, дабаў-
 ляць, дабавіць, прыкладваць, прыкласці, прылажыць,
 дабыць, дабіцца; здабыцца на н.; прысабечыць.
 проσποίησις, εως, ή, здабыцьцё для сябе; падмаца-
 ваньне; прэтэнсія, дамаганьне.
 проσ-πολέμω, весці вайну супроць; быць у стане
 вайны.
 проσ-πολέω, быць слугою, выконваць.
 проσ-πορίζω, апрача гэтага пастарацца; атрымаць,
 здабыць. //гоў аб н.
 проσ-πταίω, спатыкацца, спатыкнуцца, удырыцца на-
 проσ-πτόσσω, моцна абняць, ахапіць.
 проσ-πτόω, пляваць на, напляваць.
 проσ-ραίω, яшчэ да гэтага пашпаваць, пакрапіць.
 проσ-ρημα, ατος, τό, прамова /прывітальная/; 2.
 прывітаньне; названьне. //дыходзіць.
 проσ-στείχω, ісьці, крочыць, крочыць наперад; на-
 проσ-σσω, = πέρρω.
 проσσταύμα, ατος, τό, загад, каманда.
 проσστάσις, ή, становішча; старшынства; прэзыдэнт-
 ства; кіраўніцтва; 2. аддзел; партыя; 3. фронт /месца/
 перад будынкам; прастора.
 проστάσσω, умясцовіць, паставіць на месца; 2. вы-
 значыць /узнагароду/; назначыць /на становішча/; зага-
 проστάτης, ή, улада, аўтарытэт; прэзыдэнт-//даць.
 ства; 2. апека, ахова.
 проστάτεύω, быць правадыром /старшынём, загадчы-
 кам, кіраўніком/; 2. выконваць абавязкі на становіш-
 проστάτης, ου ο, той, хто стаіць наперадзе; //чы.
 перадавы чалавек; 2. правадыр, старшыня, кіраўнік, за-
 гадчык; уладар; 3. абаронца, аякун, ахоўнік, даг-

лядчик; /анат. простата/. //ніца.
 кроστάτις, ібос, ή, кіраўнічка, загадчыца, памоч-
 кроστείχω, ісьці, кроць на чале; ісьці наперадзе.
 кро-στελέω, заплаціць або выдаць болей. //заць.
 кро-στέλλω, выслець у бой, ісьці наперад, маршыре-
 кро-τ(θ)ημι, палажыць /ускласьці/ на; дадаваць,
 даць; уанагароджваць; накідаць /у дрэнным сэнсе/
 нешта н.; уносіць /уклад/; пераказваць, перадаваць; да-
 лучыцца; эгадзіцца з; прыняць /сябру/; паказаць вы-
 ставіць на паказ; асьведчыць.
 кро-τῖμα, дадаваць кары, прапанаваць дадатковую
 кару, быць абіяжаным дадатковаю карою /пакараньнем/.
 кро-στόμιον, тб, зусьцьце /ракі/.
 кро-τρέμω, = -ομι, зьвяртацца, зьвяркуцца да
 н.; прасіць, маліцца да.
 кро-τρέχω, бегчы да, у напрамку а. супроць ворага.
 кро-τρίβω, націраць, нацерці; церціся аб; спрычы-
 кро-τροπή, ή, малітва з просьбаю, //ніць.
 упрошваньне, кленчаньне, просьба.
 кро-τυγχάνω, /якраз/ надыйсьці; прыпадкава спат-
 кацца, прыпадкава быць прысутным.
 кро-συνοικέω, перад тым жыць разам.
 кро-σφύρα, атос, тб, забіцьце, ахвяраваньне; ахвя-
 ра /тое, што ахвяруецца/. //нагодзі.
 кро-σφάζω, ахвяраваньне загадзя; ахвяраваць за а. ■
 кро-σφάτος, ов, зарэзаны нядаўна, сьвежа-зарэза-
 ны, сьвежы, новы, нядаўны.
 кро-σφέρής, ёс, прыведзены да а. блізка; падведзе-
 ны; падобны, адмыстар.
 кро-σφέρω, прынесьці на; прывесьці, падвесьці; па-
 класьці, палажыць як ахвяру, ахвяраваць; даваць мя-
 са і ліцьне; спаткаць к.-н. //ваў да.
 кро-σφημι, гаварыць, прамовляць, зьвяркуцца з прамо-
 кро-σθονέω апрача гэтага а. яшчэ да гэтага зайздрось-
 кро-σφίλεια, ή, дэлікатнасьць, добрая воля. //ніць.
 кро-σφίλης, ёс, дарагі, любі, паважаны.
 кро-σφιλοσοφέω, да таго а. пры гэтым філязафаваць.
 кро-σφορά, ή, прынясьце /у ахвяру/; палажэньне а.
 ўзлажэньне /на алтар/; ахвяраваньне; завяршэньне
 ахвяры; /просфора, просьфіра/.
 кро-σφέρω, = просфорέω.
 кро-σφορέω, = кро-σφέρω, прынесьці, палажыць /на
 алтар/, ахвяраваць.
 кро-σφορος, ов, карысны, прыдатны, мілы, пажаданы.
 кро-σφυνέω, прыклікаць, прыклікаць; угаварыць,
 нагаварыць; гаварыць з к.-н., к.-н. прывітаць.
 кро-σφώνητις, ёс, ή, прывітаньне, прывітаньне.
 кро-σχημα, атос, тб, аслона, прыкрыцьце, дайман;
 2. аздаба, арганэнт, упрыгожаньне, пышнасьць.

πρόσχυσις, εως, ή, абліваньне, апырскваньне, абна-
прос-хωρεω, надыходзіць, прыходзіць, на- // ваньне.
блізіць, прыбліжацца; быць падобным. // сусед.

πρόσχωρος, ου, блізка-паложаны, суседзі; -δ,
прос-φάω, пакрануць, паткнуць.
προσφάα, ή, прасодня, песня, пляньне пад акам-
паніямэнт музыкі; 2. тон, інтанацыя а. акцэнт ці на-
ціск пры чытаньні.

прос-φάος, ου, пяны, оугучны ў гармоніі з /так-
там, акампаніямэнтам.../.

προσπολη(μ)φία, ή, пашана асобы.

πρόσπον, τό, зоблік, твар, выгляд; асоба.

прос-ωφέλεω, памагаць, памагчы, памагчы церпячаму.

προσφέλημα, ατος, τό, помач, дапамога.

προσφέλησις, ή, памаганьне, помач.

προ-τάσσω, выстаўляць а. паставіць у першую лінію.

προ-τείνω, працягваць, працягнуць, расьсягнуць, ви-
ставіць наперад; выставіць на небясьпеку; вытрымаць;
рабіць прапаведку, прапанаваць, заахвараваць; выбіраць
у першую чаргу; выявіць /паказаць/ на адлегласьць.

προ-τέμνω, /па/рэзаць, кроіць на кавалкі.

προ-τείχιζω, забясьпечыць сыяною.

προτείχισμα, τό, прадмур, вонкавая сыцяна, вонкавы
вал; прызначэньне апора.

προ-τεбχω, загадзя выконваць; стацца перад гэтым.

πρότιβημι, паставіць /пытаньне/; умясцовіць перад;
выставіць; прадставіць; адхіліць, выявіць; падаць ад
προ-τίμαω, шанаваць перад усім; пераважна // ведама.
шанаваць; уважаць а. паважаць болей, чымся іншых;
даць прышмства.

πρότιμησις, εως, ή, аддаваньне прышмства, праяў-
ляньне паважаньня; ганараваньне; пашана.

πρότι-μυθεομαι - προσμυθεομαι, праяўляць, зьяв-
тацца а прамоваю да сузграмаджаных. // помач.

προ-τίμωρεω, быць першым у помачы, кінуцца першым на

πρότι-βασομαι, узірацца на, прыглядацца.

προ-τίω, аддаваць перавагу, уважаць за лепшае;
ням. vorziehen.

πρότιμησις, εως, ή, талія, перахват.

προ-τολμαω, загадзя прадпрымаць, першым выканаць
або ўчыніць; выперадзіць у ч.-н.

πρότομή, ή, вышэйшая частка ч.-н., палова даўжыні
хвіргур; бюст; 2. морда, миза, галава /зьявера/.

πρότονίζω, /вы/цягнуць пры помачы вяроўкі.

πρότονος, ό, вяроўка, канат прядняга ўладжаньня
для буксіру /на зааплаве/.

πρότος, η, ου, першы, прядні, франтовы; ранейшы.

πρότοϋ, прамол. раней, перад тым, перш.

πρότρεπτικός, ή, όν, варты [наб пераканаш у фі-

лязофіі]; перакананы, навучаны, поўны навукі; які заахвочвае; поўны заахвоты; адданы /філязофіі/; зваротны /пункт жыцця/; /тытул эгубленага ў часе Арыстотелесавага твору п.т. протретыкібс.

про-τρέλω, павярнуць а. падганяць наперад; перакананы; заахвоціць; 2. павярнуцца, паддацца; абярнуцца ў элосыці супроць к.-н.

про-τρέχω, бегчы, сьпяшацца. //трох дзён.

прб-τρέιτά, прысл. тры дні перад /тэтым/, на працягу

про-τροπάδην, прысл. заўсёды наперад, стрымгалоў,

про-τίπτω, перш удрыць; праламець //непаўстрымана.

про-ὑπισχυέομαι, прыракаць загадзя.

про-ὑποβάλλω, закладаць як фундамент.

про-ὑλάρχω, арабіць або ўчыніць пачатак; быць ужо перад гэтым; быць ужо найўным.

про-φαίνω, выставіць на дээннае сьвятло; адкрыта паказаць; выстаўляць на паказ; паказаць перад /тым/.

проφαινής, ёс, спасыярожны, відавочны, выразны.

прбφαντος, он, паказаны а. бачаны эдалёк; далёка-

прбφαισις, ёс, і, прадказаньне, прадба- //ведамы, чаньне; рада; спасыярожная а. наяўная прычына; матыў,

проφερής, ёс, пакладзены, паложаны або //прэтэкст. ўмясцоўлены на перадзе; пераважны; выдатны.

про-φέρω, = -οικι, несіць, несцьці наперадзе або наперад; выносіць, эносіць; паказацца самому.

проφητεύω, быць прадказальнікам або прарокам, прадказваць, прадвяшчаць.

проφήτης, он, ё, той, хто гаворыць за н., прадказальнік, прарок; перакладчык, перакладаальнік, тлумач, інтэрпрэтатар, выкладчык; пакліканы вучыцель.

проφητικός, і, он, прарочы, аракулавы.

про-φήτις, ібос, і, прарочыца, прадказальніца.

про-φθάνω, пераганяць, выперадаць; прадбачыць.

про-φθίμενος, η, он, памершы а. забіты загадзя.

про-φοβέομαι, баяцца перад а. загадзя.

про-φοβέω, баяцца загадзя або перадчасна.

профорά, і, лекцыя, рэфэрат, дэклімацыя, прамова.

про-φράζω, загадзя сказаць, прадказваць. //воча.

проφρόνως, прысл. ласкава, далікатна, радасна, ах-

прб-φρων, он, (=прбθμος), са шчырасцю, а сэрцам, ахвоча, паважна, сардэчна, далікатна.

проφύλαξις, і, прадварта, франтовая стража, пярэдняя варта; пікета.

проφύλαξις, ібос, і, вартаўнічы ведаплаў.

про-φίλαξ, анос, ё, пярэдняя варта; варта; фарпост; [ням. Vorposten].

про-φύλασσω, = -ττω, трымаць стражу або варту перад н.; пільнаваць, сьцерагчы; быць на стражы; даглядаць; вартаваць супроць; трымаць на воку; вы-

сьцерагацца.

про-φύτεω, зрабіць, учыніць, прывесці да быць-
ця; паказаць навокі. //перад.

про-φύω, радзіць, тварыць перад; быць народжаным
про-φυνέω, дазволіць голасна прагучэць; казаць на-
перад; падаць да ведама публічна а. загадаць.

про-χαίρω, радавецца або цешыцца наперад; проχαί-
ρέτω, пазт., заг. лад, 3 ас. ац. л., будзь лалей ад
мяне, далей зь ім, вок.

проχεῖρίζομαι, узяцца за руку, узяць у руку; быць у-
зятым у руку; быць пазным, упэўніцца; загадаць абазна-
прб-χεῖρος, ов, пад рукою, бліжкі, гатовы. //чыць.
про-χεῖροτονέω, галасаваць а. выбраць перад /тым/.
про-χέω, /вы/ліць наперад, пера; выліваць, абліць,
хлынуць; абліцца.

прόχυν, прысл. укланчана, апушчана на колені.
проχοή, ή, выліваньне, угаданьне /ракі/; вусьце.
проχόη, ή, = прбχοος.
прбχοος, = прбχοуs, ή, амяшчальнік, начне, су-
дзіна да вылівання; палівачка, гляк; судзіна на віно.

про-χορεύω, кіраваць, вадзіць у танцу.
про-χρίω, памазаць /алеем/ наперад.
прб-χρονος, ов, ранейшы, папярэдні.
прбχουs, εως, ή, выліваньне, разьліваньне, рас-
пырскваньне; 2. узбагачаная нанясеньнем зямля.
проχύται, αί, кінутыя кветкі; 2. ячмэны апрэсьнік
ускінуты на пачатковае ахвяраваньне.

проχύτης, ов, ό, = прбχοος, кубак, глады, гляк,
проχύτης, ή, όν, /у/кінуты. //ваза, урна.
прб-χωλος, ов, вельмі кульгавы.
про-χωρέω, ісьці а. прайсьці наперад; падыйсьці.
про-ωθέω, прапіхаць наперад /на чело/; пхаць.
прб-ωρος, ов, перадчасны; які рана памер.
прбμνη, = прбμνη, = прμνη, ή, тыльная частка ва-
даплаву, тыльная палуба або дэк; стэрно.

прбμνη, ή, = прбμνη.
прμνός, ή, όν, скрайны, апошні, пярэдні.
прбτάνεια, ή, старшынстваваньне /на аграмаджэньні/;
прэзыдэнтства; прытанэя; кажнае грамадзкае ўрадавае
становішча далазенага пэрыяду часу /кадэцыя/.

прбτάνειον, τό, прытанэіён – габінэт або канцыля-
рыя прэзыдэнта; прэзыдэнтур; 2. гарадзкая ўправа;
3. прытанэіён – месная грамадзка-сацыяльная ўстано-
ва; 4. будынак меснае грамадзка-сацыяльнае ўстановы;
5. та прбτάνεια – сума грошай заложаная ў судзе пе-
рад пачаткам сасьні суду; 6. суд у Атэнах.

прбτάνεω, быць прытанам або прэзыдэнтам; урада-
ваць, галасаваць, прапанаваць у часе ўрадаваньня; у-
праўляць, кіраваць, адміністраваць.

πρῶτᾱνις, εως, ὁ, притан, старшина на зграждань-
 ні, кираўнік; князь, уладар, гаспадар.
 πρω-ῆθης, ου, ὁ, юнак у сваім першым расшысьце.
 πρω-ῆθος, ὁ, = πρω-ῆθης.
 πρωί, прымсл. рана, на золаку.
 πρωία, ἡ, раница.
 πρωίμος, ου, ранішні, ранісенькі.
 πρωίος, = τρῶος, α, ου, ранішні.
 πρωίτος, ὁ, зад, тилак; анат. тыльным прахол.
 Πρωτ-Ἀγῶρας, ὁ, Протагорас, адзін з чаловых са-
 фістых у старажытнай Грэцыі.
 πρωτ-αῦος, οὔ, ὁ, першая элабмца палявання.
 πρωτᾱγωνιστέω, граць першую ролю.
 πρωτ-ἄγωνιστης, οὔ, ὁ, той, хто грае першую ролю,
 старшина, галава. //ны, арыгіяльны.
 πρωτ-αρχος, ου, першапачаткавы, першабмтны, аснаў-
 πρωτείου, τό, першая ранга, узнатарада або месца.
 Πρωτεός, ὁ, Протэус, прарочы стары чалавек з мора.
 πρωτεῖω, быць першым, быць прэзмінацьяю; быць
 першым паміж; быць дэстойным. //рэ.
 πρωτ-ῆρτης, ου, ὁ, нехта, хто першым а. найраней га-
 πρωίτιστος, η, ου, першы за ўсіх, першы за першага,
 πρωτ-βόλος, ου, павалены першым удырам. //найпершы.
 πρωτο-γλῶφης, ἑς, новавыкроены, новавыразаны.
 πρωτ-γονος, ου, першанароджаны, толькі што народ-
 жаны, нованароджаны.
 πρωτ-θρονος, ου, які займае першае месца.
 πρωτο-καθεδρία, ἡ, першае месца, галоўнае месца;
 месца старшыні; першае ганаровае месца.
 πρωτοκρεσβύτερος, ὁ, пратопрэзьбіцер.
 πρωτο-κλίσια, ἡ, першае месца ўзьляжання або ся-
 дзеньня пры сталі.
 πρωτο-κτόνος, ου, першазабойчы, першапреступны;
 які забівае н. першы раз.
 πρωτολογία, ἡ, права, прывілея прамאўляць першым.
 πρωτολόγος, ου, які прамאўляе а. гаворыць першым.
 πρωτ-μαντις, εως, ὁ, першы прарок, прадказаль-
 нік або прабачальнік.
 πρωτ-μωρος, ου, які першым памірае або памер.
 πρωτο-πανής, ἑς, новапабудованы, новаўчынены.
 πρωτο-πῆμων, ονος, ὁ, ἡ, першапрычына цяпекыня
 або хваробы. //дарожка.
 πρωτ-πλοος, ου, які першы выбіраецца ў морскае па-
 πρωτ-ρίζος, ου, першапачаткавы карань.
 πταῖσμα, τό, спатык, спатыкненьне, штурх, удырань-
 не, наткненьне; імпульс; памылка; непаваджаньне.
 πταῖω, спатыкнуцца, зачаліць нагою; мець або спат-
 каць нячасьце.
 πτανός, дар. для πτηνός.

πτάξ, πτάμος, ὁ, ἡ, трусыйлая, паложылая /асаб-
 лыв дзікая/ жыёла: заяць, трус, птушка.
 πταρός, ὁ, насмарк, чханьне.
 πταρνύμαι, чхаць.
 πτελέα, = ἰῆν. πτελέη, ἡ, вяз, бераст.
 πτέρϊνος, η, ον, зроблены з пер'яў /пёраў/.
 πτέρις, εως, ἡ, = πτερίς, ἰδος, ἡ, папараць.
 πτέρνᾱ, -νῃ, ἡ, пята; шынка.
 πτερνο-φάγος, ὁ, пажырач шынкi.
 πτερόεις, εσσα, εν, апераны, акрылены.
 πτερόν, τό, пярэ /птушынае/; крыло.
 πтерор-ρύёω, губіць пер'е, ліняць.
 πτεροφύёω, пакрывацца пер'ямі; атрымліваць крыльлі.
 πτερόω, атрымліваць пер'е, апервацца, акрыльвацца.
 πτερύγϊζω, махаць крылемі. //дах; вежа.
 πτερύγιον, τό, крыло /будынку/; востразакончаны
 πτέριξ, ὕος, ἡ, пярэ птушкi, крыло; 2. вясло; 3.
 крыло будынку.
 πτέρωμα, ατος, τό, апярэньне, акрыленьне.
 πτέρωσις, ἡ, апярэньне, акрыленьне.
 πτερωτός, ἡ, ὄν, апераны, пакрыты пер'ем, акрылены.
 πτηνός, ἡ, ὄν, апераны, акрылены.
 πτήσις, εως, ἡ, лёт, лётаньне.
 πτήσσω, баяцца, палохацца, пужацца; са страху ха-
 вацца, падаць, нагінацца.
 πτίλον, τό, пярэ, пух.
 πτίσανη, ἡ, ячныя крупы, панцак, стоўчаны ячмень;
 2. пітво ўчмненнае зь ячменю; ячны крупнік.
 πτίσσω, таўчы, лущыць, разьбіваць.
 πτοёω, палохаць, пужаць, страшыць; адстрашыць; 2.
 раззлосьніцца, раззлосьніць. //перапалох, сполах.
 πτόησις, = κοίησις, εως, ἡ, страх, жах, боязь,
 πτόλεμος, ὁ, = πόλεμος, вайна, эмаганьне, бітва.
 πτόλις, ἰος, ἡ, = πόλις.
 πτόρθος, ὁ, парастак, маладая голяка.
 πτύξ, πτύχος, ἡ, кажная зложаная рэч, складка, за-
 кладка; зложка, пласт; склад гораў; скала.
 πτύον, τό, шуфель да ваяньня зярна.
 πτύρω, /с/палохаць, пужаць, страшыць, тэрарызаваць.
 πτύσμα, ατος, τό, сыліна.
 πτύσσω, складаць; згінаць; укладваць у пласты.
 πτύχη, ἡ, пазт. = πτύξ.
 πτώμα, τό, = πέσημα, упадак, упад, скіненьне, у-
 дыр /пяруна/; зьнішчэньне; няшчасьце; памылка.
 πτώσις, εως, ἡ, паданьне, спад, упадак, заняпад.
 πτωχεΐα, ἡ, жабрацтва, жабраваньне, беднасьць.
 πτωχεύω, быць бедным, жабраком; жабраваць, прасіць.
 πτωχικός, ἡ, ὄν, жабрацкi.
 πτωχός, ὁ, бедны чалавек, жабрак.

Πύανέφια або Πύανβφια, т́а, Піянопси́, ат́енскі́я
урачистасьці ў месяцы Πύανεφίῳ на чэсьць Аполъ-
лёна; у месяцы гэтым ат́енцы варылі бабовую (πύα-
νος-κύαμος-έφυ) страду, яку елі.

Πύανεφίῳ, ὦνος, ὁ або Πύανοφίῳ, Піянопсиф́н,
чацьверты месяц аттыцкага году, гэтак названы ад
урачистасьцяў Піянопомі (Πύανβφια), які адказваў
пазьнейшай частцы нашага кастрычніка і ранейшай час-
ты лістапада.

πύανος, ὁ, боб, фасоль.

Πύανοφίῳ - Πύανεφίῳ.

πυγμάχια, -ίη, ή, бойка на кулакі, бокс.

πυγμή, ή, змаганьне на кулакі, бокс - адно з пяці
практыкаваньняў на Олімпійскіх спаборніцтвах, якое
ўваходзіць у склад пэнтатлону.

πύγῳν, ὄνος, ή, локаць; локаць як мера даўжыні.

πύδαρίζω, скакаць, скачынць; танцаваць.

Πυθαγόρας, ου, ὁ, Пітагорас, грэцкі філэзаф з Са-
мосу /582-507 п.н.э./, закладчык Пітагорэйскае школы.

πυθαγορίζω, быць вучнем Пітагораса.

πυθαγοριστής, ου, ὁ, пітагорэец.

Πύθια, -η, ή, Пытыя, сьвятарка ў сьвятыні Аполлялё-

Πύθια, т́а, піты́йскія гульні. //на ў Дэльфах.

Πύθιον, τό, Пітыён, сьвятыня Пітыёнскага Аполъ-
лёна ў Дэльфах.

Πυθόδωρος, ου, ὁ, Пітодорос, ат́енскі архонт.

Πυθοκλείδης, ου, ὁ, Пітоклеідэс, пітагорэец, вучы-
пύθω, /са/псаваць, -іцца, гнісьці. //цель Агатоклеса.

πύμα, прысл. густа, шчыльна, моцна, мудра.

πυμάζω, рабіць шчыльна, салідна, закрываць шчыльна.

πυκνός, ή, ὅν, шчыльны, густы, зьбіты разам.

πυκνότης, ητος, ή, шчыльнасьць, густасьць; час-
мудрасьць. //тасьць.

πυκνώω, = πυκνάζω.

πύκνωμα, ατος, τό, шчыльнае закрываньне, ушчыльнень-
не; аслона, заслона.

πύκτης, ου, ὁ, змагар на кулакі.

πύλη, ή, брама, вароты; уваход; -праход (θερμο-
πύλαι); дзверы, фортка.

πύλις, ίδος, ή, малая вароты, дзверцы, фортка.

πύλος, ὁ, = πύλη, брама, вароты.

πύλ-ουρός, ὁ, прыдзверны; брачны сторах. //ты.

πύλῳν, ὦνος, ὁ, вялікія ўваходныя дзверы а. варо-
πύλωρεω, быць вартаўніком пры браме, варотах.

πύλ-ωρός, ὁ, старожа, вартэвы пры варотах.

πυπθάνομαι, пытаць, -іцца; даведацца; пазнаць; у-
пэўніцца, аразумець, сьцяміць, навучыцца.

πυός, = πβός, ὁ, першае малако ў зьвераў пасля
нараджэньня.

κῦρ, κύρως, τῶ, агонь, начмы а. вартаўнікоў, ахвяр-
ны а.; у печы або на прыпечку, жэр; папалішча.

κύρᾱ, = курή, ἥς, ἥ, агонь, вогнішча; драўлянае ўз-
вышша хаўтурнага вогнішча; месца хаўтурнага вогнішча;
месца паховікаў, магіла, курган; агонь над алтаром.

κύρακτέω, абярнуць у вагонь, раздуваць агонь, гарта-
κύρακτινός, η, ου, пшанічны. //ваць у вагні.

κύραμις, ἰδός, ἥ, піраміда.

κυρῡπρέομαι, памясьціцца, схаватца ў вежы.

κυρῡπρέω, памясьціць, схаватца ў вежы.

κυρῡδίου, τῶ, = курύλον, τῶ, малая вежа; домік.

κύρῡνός, η, ου, моцны як вежа.

κυρύλον, τῶ, малая вежа, вежачка.

κυρῡ-δαίκτος, ου, штурмаваны /пра вежу, крэпасць/.

κυρῡ-μάχεω, штурмаваць замак ці вежу або ляжаць
аблотаю.

κύρος, ὁ, вежа, у мн.л. абвонныя муры замку або
крэпасці; замчышча; 2. шчыльныя рады; 3. найгалаў-
нейшая частка пабудовы, корпус.

κυρῡ-φύλαξ, αμός, ὁ, вартаўнік на вежы.

κυρῡω, забясьпечыць або абнесці вежамі.

κυρῡδης, ου, вежавы, у хворме вежы.

κύρῡμα, ατος, τῶ, месца абнясення або забесь-
пячэння вежамі.

κυρεῖα, τά, вогнішчавы матэрыял.

κύρεῖν, = курήλον, τῶ, кажны сродак, які ўшчынае
агонь або пажар.

κύρεσσω = -ττω, мець гарачку, быць хворым.

κύρετός, ου, ὁ, жара, упал, п лях я жара, сьпя-

κύρη, ἥς, ἥ, = курᾱ.

//кота.

ρῆ, ἥ, ς, , костка /дактылі/.

πύρῖα, ἥ, лазыня.

πύρῖατῆ, ἥ, малочная страва.

πύρῖατῆριον, τῶ, лазыня /з пераю/.

πύρῖω, парыцца ў лазыні.

πύρῖ-γενέτης, ου, ὁ, /прадмет/ выраблены ў вагні.

πύρῖ-γενής, ἐς, у вагні выкананы, выкованы, загарта-

πύρῖ-γόνος, ου, агняўчнены. //ваны.

πύρῖ-δακτος, ου, пажэрты /звнішчаны/ агнём.

πύρῖδιον, τῶ, агенчык, аганёк.

πύρῖ-ήκης, ἐς, з пылаючымі яэўкамі або полымем.

πύρῖ-καής, ἐς = πύρῖκαυστος.

πύρῖ-καυστος, ου, спалены ў вагні.

πύρῖ-λαμπής, ἐς, асьвечаны агнём.

πύρῖνός, η, ου, агнявы, іскрысты, зіхалісты.

πύρῖνός, η, ου, пшанічны, з пшаніцы.

πύρῖ-πνέων, ουσᾱ, ου, які дыша агнём.

πύρῖ-πνοός, ου, які дыша агнём або пылае.

Πύρῖ-φλεγέθων, οντος, ὁ, Пірыфлегэтон /агняподых/.

одна з рак падзямельля.

πύρι-φλέγων, οντος, у ватні або агнім спалены.

πύρι-φλεκτος, ου, у вагні спалены або абгарэлы.

πυρίχη, = πυρρίχη, ή, піррычны танец, ваенны/?/ та-
пур-наэбс, έως, ο, падпальшчык. //нец.

πυρκαϊά, ή, падпал; хаўтурнае вогнішча; пажар.

πυρναϊος, α, ου, = πυρρος, агняколерны, агнячыр-
воны, чырвоны, чырванавы, дурпурны, жоўты, блянцыкавы.

πύρνον, τό, пшанічны хлеб, булка; пірог; ежа.

πύρο-γενής, ές, зроблены з пшаніцы.

πύρβεις, εσσα, εν, агністы.

πύρβεις, ο, планэта Марс.

πύροκλοπία, ή, крадзежа агня.

πύρο-πώλης, ου, ο, купец пшаніцы або зярна.

πύρορ-ράγής, ές, выбухлы або пырснуты агнім.

πύρбс, ο, пшаніца, пшанічнае зярно. //паю.

πύро-φбρος, ου, які нясе пшаніцу, абцяжаны пшані-

πύро-φбρος, ου, які нясе агонь; 2. пра ахвяру: сла-

пур-παλδωω, абыходзіцца з агнім, забаў- //лены.

ляцца з агнім; строіць штукі з агнім.

πύρ-πνοος, ου, які дыша агнім.

пурполέω, запаліць або разьвесці агонь; падтрым-
ліваць агонь.

пурпбληψα, ατος, τό, начлежны агонь; сыгнальны
агонь; сьветач. //ны агнім.

пур-πбλος, ου, заняты агнім; спражаны, падпража-

пурράζω, быць агнячырвоным.

пурρίας, ου, ο, мянушка для чырвонавалосага няволь-
ніка з Трашмі. //нец.

пуррїχη, ή, піррычны танец, свайго роду ваенны та-

пуррїχιζω, выконваць піррычны танец.

пуррїχιος, прыналежны да піррычнага танцу. //танцор.

пуррїχιστής, ου, ο, удзельнік піррычнага танцу,

πύρрїχος, ου, = πυρρος, агнялы, агністага колеру,

пурро-γενειος, ου, рыжабароды, рыжы. //чырвоны.

пуррб-θριζ, τριχος, ο, ή, рыжавалосы.

пуррбс, α, ου, = πυρναϊος, агняццветны, чырвоны.

пуррб-τριχος, ου = пуррбθριζ.

пурсαίω, рабіць чырвоным або чырванавым.

пурсεύω, даваць знакі агнім, падаваць весткі аг-
нім, сыгналаваць.

пурсбс, οβ, ο, галавешка, агонь, полімя, сьветач;
агнялы сыгнал.

пурсбс, ή, ον = πυρρος. //мі валасамі.

пурсб-χαίτης, ου, = рыжымі а. чырвонымі ці залаты-

пурс-ώβης, ές, як галавешка.

пурс-ώρος, ο, вортаўнік, які дае агнялы сыгнал.

пурфорέω, быць носьбітам агню, сьветача ці гала-
вешкі або факелу.

кур-фброс, он, які нясе або закідае агонь, гала-
 веаку, факел. //ральніка агню.
 Пурфброс, ђ, Пірфброс, імя Прометэуса як распалы-
 турфброс, ес, агнявы, яоні.
 пур-шхбс, оў, востравокі, вострым позіркам.
 пбросіс, ес, ђ, гарэньне; пахар, падпал.
 пбром, тб, пытаньне.
 пбросіс, ес, ђ, пытаньне, распытваньне, расьслед-
 ваньне, выпытаньне; 2. тое, што чалавек пазнае праз
 пытаньне. //роту.
 пбтіс, пырская, шпаваль вадок з роту, выцякаць з
 пб-тіс, ђ, бутэлька пакрытая пляценнем зь вярб.
 пбтісма, атос, тб, тое, што нехта выплёўвае.
 пб, нязым. часыц. да гэтага часу, да гэтае пары; яе-
 че /не/, як да гэтуй /не/; ніколі; дзе? куды?
 пбшв, шнос, ђ, барада. //та.
 пбшвіас, он, ђ, барадач; 2. барадатая зорка - кама-
 пбшвіон, тб, бародка, малая барада.
 пбшво-фброс, з барадою.
 пбса, та, (пбш), стады авечак.
 пбсіа, ђ, гадоўля жарабят.
 пбсіомаі, займець напрамак у жыцці.
 пбсіс, ђ, гадоўля коней.
 пбсіс, выстаўляць на продаж, купляць, прадаваць
 маладых коней; гандляваць коньмі.
 пбсіс, прадаць; убіць /рукамі/ гандаль; 2. здрадаіць.
 пбсіс, он, ђ, прадаўца, дiler, гандляр.
 пбсіс, ђ, прадаваньне, прадажа.
 пбсіс, тб, месца прадажы тавару, рынак;
 крама, магазын, прылавак, рад.
 пбсіс, он, ђ, купец, прадаўца, дiler, гандляр.
 пбсіс, ђ, он, жарабчы, коньскі.
 пбсіс, тб, малое жараб'я, жарабятка, жарабянё.
 пбсіс, уяжджаць маладога каня, уловіць, ула-
 маць; узгадоўваць.
 пбсіс-бамніс, он, ђ, уяжджальнік коней. //нім.
 пбсіс-мэхос, он, які змагаецца як верхнік а. у келёс-
 пбсіс, ђ, жараб'я, жараб'ё; малады зьвер; пазт.
 маладая дзяўчына, маладая паненка; /малады чалавек,
 пбсіс, атос, тб, накрывка. //смі/.
 пбсіс, атос, тб, піцьцё, літво, трунак, напой.
 пб-мбл, прысл. як? як гэта?
 пб-пос, прысл. неяк, адкойчы.
 пбсіс, ђ, он, туф /камек/.
 пбсіс, ђ, туф.
 пбсіс, абярнуць у камень; зацьвярдзецца, эваліюцца.
 пбсіс, ес, ђ, абярненьне ў камень, зацьвярдзень-
 пбсіс, - кбс, прысл. як? якім спосабам? //не.
 пбсіс, прысл. як-небудзь, як-коледы, у кожным выпадку.

πωτόμαι, = ποτόμαι = πέτομαι, ляцець, лётаць.
πώτημα, ατος, τό, лёт, лятаньне, лётаньне.
πώϋ, εως, τό, стада авечак.

Р

Р, ρ, ῥ, τό, ро, сямнаццатая літара грэцкае абэ-
цэды; як лікі:

ρ' або ῥ = 100; але ρ = 100.000.

ῥα, энкл. часыцінка ' замест ἄρα, тады, зэрэз-жа.

ῥα, ῥα, прымл. спакойна, ціха, лёгка.

ῥαββί, ὁ, гэбр.: рабін або вучыцель мой.

ῥαββονί = ῥαββουνί = ῥαββί. // ціць цэпам.

ῥαβδίζω, /вы/біць палкай /дубінаю/, цэпам; мала-

ῥαβδίον, τό, = ῥάβδος, малая палка, палачка, дубец.

ῥαβδομαχία, ἡ, фэхтаваньне з палкамі.

ῥαβδονομέω, быць судзьдзём у спартовым эмеганьні,
вырашаць, пастанаўляць.

ῥάβδος, ἡ, палка, розга, прут, дубіна, дубец, паліца.

ῥαβδουχία, ἡ, урад або канцылярны ліктар.

ῥαυάς, αδος, ἡ, арэндная плата.

ῥαυδαίος, α, ου, зацэрысты, гарачы, злосны, не-
паўстрыманы, алчайны, люты.

ῥαυίζω, зьбіраць вінаград.

Ῥαδάμανθυς, ου, ὁ, Радамантыс, сын Зэуса і брат
Μίνος караля Крэты; апэйн з супэльнаў у сьвеце пап-

ῥάδινός, ἡ, βν, высуклы, тонкі. // зямельля.

ῥάδιος, α, ου, лёгка /выканаць/, лёгка /вагаю/.

ῥαδίουρῦέω, выконваць, чыніць зь лёгкасьцю; 2.

рабіць бязмысна; 3. весці лёгкае жыццё.

ῥαδίουρήμα, τό, бязмысны чын; бязмыснае паступа-
ваньне; падрабленьне.

ῥαδίουρύα, ἡ, лёгкае ці пасьрешнае чыненьне а. па-
ступаваньне; гатовасць да чыну; безадказнасьць.

ῥαδίως, прысл. лёгка, спакойна. // кусочак.

ῥαδάμιγξ, ἡ, γυγος, ἡ, капля, асабл. крыві; зерне;

ῥαδύμεω, (= ῥαδωμεω), быць бязтурботным, неахай-
ным; быць нядбалым, парожным; быць абмякалым, бяз
вымаганьняў.

ῥαδύμια, ἡ, спакойнасьць /характару/; спакойны
падыход да справы; супачынак.

ῥαδύμος, ου, спакойны, ціхі, нядбалы, бязмысны.

ῥαδύμης, прысл. спакойна, лёгкадумна, нядбала.

ῥαιβός, ἡ, βν, крывы, выгнуты, сагнуты, кружаваты.

ῥαίζω, палепшыцца, паправіцца, адужаць /па хваробе/.

ῥαίω, /э/пыскаць, /па/крапіць; пра жаўнераў: рас-
сыпацца, расшырушыцца ў баявым строю.

ῥαίω, разьбіць, трэскаць, -цца; 2. быць разьбітым.

ῥακά і ῥαχά, ὁ, бязвартасны чалавек; слабы чала-
век; глупец, прыдуракаваты.

ῥακος, εως, матукаватая памятая вопратка.

ράκος, тб, падзертая вопратка; гануча, шмата.
 ράκος, парваць /вопратку/ на кавалкі, кускі.
 ράκος, η, калючка /ружы/.
 ράκος, тб, вигнуты дэюб, дэюб. //вады, даху.
 ράκος, ιβος, η, кажнае распырсканае рэчыва: капля
 ραντίζω, шпавець, пырскаць, намочваць.
 ραντισμός, δ, шпаваньне, пырсканьне.
 ράξ, ράκος, η, вінаград /плод/; вінаградная гронка.
 ραντίζω, удирмаць палкаю; абабіць; малаціць; біць.
 ράκος, ιβος, η, палка, кіі, рога, бізун, пуга.
 ράκος, ατος, тб, удирманне далонню рукі; плясь-
 ненне па твары; аплываць.
 ράκος, шмць, сшываць; окладваць у суцэльнасьць;
 рубцаваць; закладаць шоў; укладваць ■ змаршкі /уча-
 се сшываньня/; сыягваць; /ράφη/.
 ράκος, удирмаць, стукаць, развальваць, разбурмаць.
 ράκος, прымл. вельмі лёгка.
 ράκος, η, ов, найлягчэйшы.
 ράκος, быць бястурботным, быць абмяжэным /бяз
 вымаганьняў/; быць бязахайным; /ράκος/. //адпачынаць.
 ράκος, η, спакойнасьць /характару/; 2. супакой,
 ράκος, α, ов, болей спакойны.
 ράκος, ιβος, η, радаска.
 ράκος, η, капуста, качан капусты.
 ράκος, ёсць, сшывальнік, кравец.
 ράκος, η, шоў, рубец, закладка, змаршчка, пласт,
 ράκος, ιβος, η, іголка, шпілька. //сыяг, /ράκος/.
 ράκος, η, разьбіцьце морскае хвалі на ўзьбярэжжы;
 прыплыў морскае хвалі; прыплыў мора; паводка; морскае
 ράκος, η, сьпіна. //ўзьбярэжжа.
 ράκος, гаварыць з памяці; дэклімаваць, рэцытаваць.
 ράκος, η, дэклімацыя эпічнае паэзіі; рэцытацыя;
 ράκος, δ, той, хто сшывае н. ў цэ- //рапсодыя/.
 ласьць; той, хто злучае песьні ці іхныя часткі ў цэласць;
 той, хто рэцытуе эпічныя творы - рапсод.
 ράκος, прымл замест ράκος, спакойна, ціха, лёгка.
 Ρέα, η, (= Ρεῖη або Ρέη), Ρέα, дачка Ураноса і
 Γαία, жонка Кроноса, маці Зэуса; аддаваньне чэсьці ёй
 ρεύω, храпіць, пырхаць, фырхаць. //вышла з Крэты.
 ρεύω, η, воз.
 ρεύω, тб, ручай, рэчка.
 ρεύω, рабіць, чыніць, тварыць; выканаць, даканаць.
 ρεύω, тб, канчына, частка цэла; твар; выражэньне
 ρεύω, тб, рака, рэчка; карыта ракі, канал //твару.
 ρεύω, тб, ручай.
 ρεύω, ісьці ўніз; падаць, тануць; пагружаць; ацалаць;
 перамагчы /адзіна з двух/; мець схільнасьць, нахіл.
 ρεύω, ατος, тб, тое, што цячэ; цеч, выплыў, рака,
 ручай; патак /лявы/; сыякоміна.

ῥέω, пличч, плисьці, бегч, струмяніща, капаць.
 ῥέω, сказаць, казаць; /ῥέω, εἶπον/.
 ῥήμα, атос, тб, /э/ламаньне, надламаньне, упалск.
 ῥήνυμι, ламаць, ламацца; разламаць, разламацца;
 растраскацца; 2. пра вопратку: разьдзерні, разьдзер-
 ціся; разарваць, разарвацца; 3. прарэць а. прарэцца
 праз лінію абароны; прабіцца праз цэнтр; 4. паваліць пра-
 ціўніка ў змаганьні на кулёні.
 ῥήγος, тб, радэюга, радэюжка; посьцілка; накідка.
 ῥήμα, атос, тб, тое, што гаворыцца: выражэньне;
 фрэза; афарызм; слова. //рот.
 ῥημάτιον, тб, малое слова, выражэньне, фрэза, эпа-
 ῥήν, і, авечка, ягнё, ягнятка.
 ῥηνοφορεύς, д, кажух.
 ῥηζήνωρ, орос, д, пралом праз радз /жаўнераў/.
 ῥηζіс, емс, і, разламаньне, разлом; пыск шкла ці
 ῥηсіс, емс, і, сказ, выказ/ваньне/; 2. мова, //вадм.
 прамова; 3. слова, выражэньне. //танцавань.
 ῥήσσω, біць у барабан; удзяньне падлогі ў танцу,
 ῥητήρ, ῥрос, д, (= ῥήτωρ), прамоўца, спікер.
 ῥητορεύω, біць прамоўцам; практыкаваць мастацтва
 прамоўляньня.
 ῥητορικῆ, і, рэторыка, красамоўства; спосаб /леп-
 шы/ выказваньня думкі. //я, аратарскі, рэторычны.
 ῥητορικός, і, бv, здольны да публічнага прамоўлянь-
 ῥηтс, і, бv, сказаны, выказаны, названы, дамоўле-
 ны; веданы. //слоўная ўмова.
 ῥήтра, і, слова, мова; няпісанае /натуральнае/права;
 ῥήτωρ, орос, д, прамоўца, аратар.
 ῥηχίη, і = ῥαχία.
 ῥιγέω, трасьціся ў ліхаманцы або ў жаху.
 ῥιγομαχης, ов, д, змаганьне з марозам а. холадам.
 ῥίγος, еос, тб, мароз, холад. //шапачатак.
 ῥίξα, кораць, паходжаньне, аснова, апорышча, пер-
 ῥίξα, ηс, і, карань, /каренні/. //вань.
 ῥίξω, пусьціць карэньне; садзіць расьліну; умяца-
 ῥίξωца, атос, тб, карань, карань; пень.
 ῥίμφα, прмсл. лётка, палётна, узьлётна.
 ῥίν, і = ῥίς.
 ῥινάω, сьпілоўваць, сьпілаваць.
 ῥίνη, і, піла, пілка; 2. напільнік.
 ῥίνηλάτew, амнохваць, сьлядзіць нюхам; высьлядзіць.
 ῥίνηλάτης, ов, д, той, хто вынохае а. высьледжвае
 нюхам ці ідзе сьледам паху.
 ῥίνδv, тб, шкура /зьвера/; юхта; кажух.
 ῥινός, оў, д, і, шкура чалавека; шкура зьвера;
 юхта; 3. шчыт з валовае шкуры. //морскі.
 ῥίον, тб, вяршыня, верхавіна /шчыт/ гары; выступ
 ῥίη, і, сіла, зь якой рэч кідаецца а. запусьчаецца;

присьпешани рух; лёт; хуткасьць, імпат; 2. прихань-
не штрун; курчэнне /кринічнае вады/; маханье скрид-
лаў; мігаченне /зораў/.

ρίλιζω, разьдзыхваць /агонь/, дзыхаць.

ρίπις, ібос, η, веялка; 2. веер.

ρίπιον, атос, τό, веер; павеў ветру а. веялкі.

ρίπτιζω, кідацца на /ўсе/ бакі.

ρίπτις, η, βν, кінуты.

ρίπτω, кідаць, кінучь, залускаць, залужаць; шви-
раць; выкідаць, адкідаць, раскідаць; кінучь уніз.

ρίς, η, нос; у мн. л. (ρίνες) ноздры.

ρίφασις, ібос, ό, η, адкіненне шчыта ў часе зма-
ганьня; трусасць, баязьлівасьць.

ρίφις, εως, η, кіданьне.

ροβέα, η, куст розы, ружы; ружавое дрэва.

ροβεος, α, ου, ружавы, а ружаў.

ροβείνος, η, ου, зроблены з ружаў.

ροβοειδής, ές, падобны да ружы.

ροβεις, εσσα, εν, з ружаў.

ροβον, τό, ружа.

Робос, ου, η, Родос /востраў і места/ паложаны
на поўдзень ад Кармі.

ροβόχρως, штос, ό, η, ружовы колер.

ροβονία, η, града ружаў, пасада ружаў.

ροή, η, рака, струмень, ручай, раўчук.

ροβέω, пляскаць /па вадзе/; удырваць вёсламі.

ροβιάζω, удырваць вяслом /па вадае/.

ροβιον, τό, хутка надыходзячая хваля. //схатлівы.

ροβιος, α, ου, напорысты, хуткі /гук/; шумны, гра-

ρобоc, ό, шум, які хутка надыходзіць, гук, грэск, го-

ροιβησις, η, сьвістаньне. //лас.

ροιβος, ό, кажны пранізьлівы гук а. рух зьнічэўку.

ροικός, βν, выгнуты.

ρομβος, ό, кажная рэч, што круціцца а. круціцца на-
вакол сваё восі; круцёлка; гэом. ромб.

ρομβω, выканець /эрабіць/ хвігуру ромбу.

ρομφαία, η, вялікі меч.

ροβος, ου, ό, ручай, патак.

ροπαλον, τό, дубіна кол, палка, булава; булава.

ροπή, η, нахіл, інклінацыя уніз; паданьне, апушчэн-
не вагавае малі; пункт перахілу; перахіл; момэнт вы-
рашэньня; крытычны пункт.

ροτρον, τό, дубіна, булава; булава; драўляная
прылада ў пасты, што ўдырвае мыш; прыдзверны малаток
а. колца; барабан у хворме катла, тамбурын.

ροφος, ό, праглынаньне, каўтаньне; тое, што праглы-

ροχθος, ό, шум мора, гул грому. //кулася.

ροαή, άμος, ό, жывы струмень; горскі вадаспад; у-
лева /дождж/; патак лавы /вулькан/.

ῥυχίον, тб, миза/чка/, морда/чка/, рила/чка/.
 ῥυχος, тб, миза, морда, рила; у птушкі: дзвб.
 ῥυζω, рыкаць, мукаць, бурчаць; гримець.
 ῥυθμιζω, умеркаваць; усугаднесьці прапарцыянальна;
 надаваць ритм; усугадніць в часам; упарадкаваць.
 ῥυθμός, ов, б, ритм тасаваны ў вершу як і ў прозе.
 ῥυμη, η, сіла, мах, рух; хуткі бег.
 ῥυμρα, ατος, тб, кажная рэч ужываная да мншцы:
 мыла /мыдла/, луг, сода, хлёр.
 ῥωρα, выйсьці /адрэнае сытуацыі, са элібды/,
 ратаваць; асвабадзіць, учыніць вольным, выбавіць;
 заступіцца за н., абараніць; закрыцца шчытом; адсту-
 піла, η, бруд, грязь, сьмецьце. //піцца /ад зла/.
 ῥωρῶ, быць брудным, забруджаным; забрудзіцца.
 ῥωρος, б, сьмецьце, бруд, гніль.
 ῥωρῶ, /запцкаць; /за/пцкацца; быць запцканым.
 ῥωρῶναι, ρη-па-пайі, сылябізаваны гук атэнскіх
 вельяроў; 2. сабраць патрэбны лік вельяроў.
 ῥωρτω, ачысьціць грязь /з вопраткі/, ачысьціць, аб-
 мыць, змыць; ачысьціцца, абмыцца, памыцца. //ча.
 ῥωσιον, тб, тое, што здабыта і забрана з сабою; здабы-
 ῥωσιος, ов, уратаваны, выбаўлены.
 ῥωσιπολις, εως, б, η, уратаваньне места, ацалень-
 не гаспадарства.
 ῥωσις, η, плыцьцё ракі, ручаю, крыніцы. //гаць.
 ῥωσταζω, цягнуць сіламоцаю; валакчы туды і сюды, ця-
 ῥωστακτός, бос, η, цягненне сіламоцаю.
 ῥωτήρ, ηρος, б, той, хто цягне або расьцягвае; 2.
 вярхоўка; повад, на якім трымаюць а. вядуць каня; 3. абаў-
 ца, ратаўнік, абаронца.
 ῥωτίς, ιδος, η, зморшчына на твары; складка.
 ῥωφίς, η, /а/чышчаньне.
 ῥωφᾶλέος, α, ов, зламаны; звалены.
 ῥωφᾶίνος, η, бv, рымскі; як наз.: рымлянін; як
 прымл.: -иός, у рымскі спосаб, парымску.
 ῥωφᾶιστί, прымл. у рымскай а. лацінскай мове.
 ῥωφᾶλέος, α, ов, фізічна сільны, моцны, дужы.
 ῥωμη, η, сіла цела; магутнасьць, дужасьць, сіла;
 2. збройная сіла; армія.
 ῥωμη, η, Рым.
 ῥωννυμι, рабіць сільнейшым, дужым, умацняць; 2. па-
 цвёрдзіць; 3. быць дужым, сільным.
 ῥωννύω = ῥωννύμι.
 ῥωξ, η, растуліна, трэшчына; вузкі праход.
 ῥωρα, ралгоўна парушацца; 2. струмяніцца /віно/.
 ῥωρήιον, тб, гущар, заросьля; у мн.л.: кусты,
 хмызьняк.
 ῥωρηή, η, растуліна, трэшчына; падзямельны канал.
 ῥωριος, ов, б, = ῥωρηή.

■
Σ, σ, σίγμα, тб, сіґма, насемнаццятая літара грэц-
кае абэцады; канцовае σ пісалася знакам ς; лікі:
σ' = 200, ς = 200.000.

Σάβας, ὁ, імя Дыёнізоса ў Фрыгіі і Тра-
цыі, якое пазней зыначылася як Βάνχος.

σαβαχθανει, пакінуць /самоу сабе/.

σαβαχθανι, араб.-халд.: ἐλωί ἐλωί λαμὰ σαβαχθανι,
ты пакінуў мяне або ці пакінуў ты мяне? /Мк 15:34;
Мт 27:46/.

σαβαώθ, Сабает, Нябесная войска; нябесная сіла,
громада; мноства, армія, легіён.

σαββάτιζω, сьвяткаваць саббат або сыботу. //пакой.

σαββάτισμός, ὁ, сьвяткаваньне саббату; сьвяты су

σαββάτου, тб, саббат, з гэбр. шаббат і шабат – су-
пачынак, дзень супачынку; у розных мовах слова гэтае
розна пераказваецца; як да гэтае пары ў бел. літ. мо-
ве выступаюць дзьве хвормы: субота і смбота /як і шабас/.

σαγήνεις, заняць, захаліць, злавіць рыбу ў сетку.

σαγήνη, ης, ἡ, сець, невад.

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, саддукей. //грэсканы.

σαθρός, ἄ, ὄν, спаракнелы, /з/гнілы, чарвівы; па-

σαίνω, віляць /хвастом/, махаць /веерам/.

σαῖρω, вышчарыць /зубы/; сьмяяцца, скаліць зубы.

σάκος, σάκος, тб, шчыт /большых памераў/.

σάκας, ου, ὁ, мех, мяшок.

σάκχαρ, тб, цукер.

σάκχαρον, тб, цукер.

σαμχ-ὀφάντης, ου, ὁ, ткач палатна; выробнік вятругаў.

σάλαμανδρα, (= -μάνδρα), селямандра /род яшчарцы,
яшчаркі/.

Σαλαμίνια, ἡ, Салямінія, адзін з атэнскіх гаспа-
дарсьцывеных вадаплаваў /трэнерма/асаблівага прад-
назначэньня; іншы – Πάραλος.

Σαλαμίνιος, α, ου, салямінскі, з Салямісу.

Σάλαμις, ἴνος, ἡ, Саляміо, абтока і места/гаспа-
дарства між Аттыкаю і Арголісам.

Σάλαμις, ἴνος, ἡ, Саляміо, востраў і на ім не вя-
лікая мясцовасьць таго самага назову на захад ад А-
тэнаў, дзе Тэмістоклес у 480 г.п.н.э. разьбіў пэрсаў;
места на востраве Кіпрас.

σάλασσα, = θάλασσα.

σάλευω, уводзіць у хіоткі рук; страляюць; хістаць,
-цца туды і назад; ківацца, ківаць. //нае мора.

σάλος, ου, ὁ, біцьце а. ўздым морскае хвалі, бур-

σαλπίζω, трубіць, даець сыгнал.

Σαμαρεία, ας, ἡ, Самарыя.

Σαμαρεῖτης, ου, ὁ, самарытанец.

Σαμαρίτης, ου, ό, самаританец.
 Σαμαρίτις, ιδος, ή, самаританка.
 Σάμιος, α, ου, з Самосу.
 Σαμοθρίκη, ης, Самофрація.
 Σάμος, ή, Самос, великая а́бо́та на Эгейским морі
 при Іонским узьбярэжжы недалёка ад Эфэсу.
 σανδαλιον, ου, τό, сандал.
 σανδαλον, τό, сандал.
 σανίς, ιδος, ή, дошка; /дашчанья/ дэ́веры.
 σάος, бясцечны, паўны, урагаваны. //псути.
 σάπρος, α, ου, /з/гнилы, сапралы, спарахнелы, са-
 Σάπρω, ους, ή, Сапфо, грэцкая поэтэса з Леобосу.
 Σαρακηνοί, οί, Сарацэны; у старажытнасьці вандроў-
 ния плямёны ў паўднённа-зах. Арабіі і на Сынайскай
 паўабоцы; устарэлы агульным назоў арабаў у сярэдня-
 вецчу, які пазьней распаўсюдзіліся на ўсіх музульма-
 наў і на некаторыя іншыя нехрысьціянскія народы.
 σαρδίνη, ή, сардын/к/а.
 σαρδίνος, ό, сардына.
 σαρδόνυξ, ό, сардонікс.
 Σαρδών, ή, Сэрдо або Сардынія.
 σαρκάζω, рваць, разьдзіраць /мяса на кускі/.
 σαρκικός, ή, ου, мясны; цялесны; грэшны.
 σάρκιнос, η, ου, = саркінос.
 σαркоφάγος, ες, ή, саркофаг, труна, памавіна.
 σάρξ, ή, цела; мяса; цела чалавека.
 σάρον, τό, вэнкі, шчотка.
 σάρον, вычмысьці вэнікам; выпратаць, вычмысьціць.
 σαταῖν = σατανᾶς, ό, гэбр. шатан; вораг.
 σατίλη, ή, баёвая калёсьніца. //трапа.
 σατραπεία, ή, сатрапія, канцлярыя а. правінцыя са-
 σατραπεύω, быць сатрапам, панаваць як сатрап.
 σατράπης, ου, ό, сатрап.
 σάτω, /на/пхаць /у мяшок/, /на/класьці /на воз/;
 абцяжыць поўным узбраеньнем; уціскаць.
 σάτυρικος, ή, ου, сатырычны.
 Σάτυρος, ό, Сатыр, сябра Бахуса, пераважна выяў-
 лены ў поўтнім сьпічастымі вушамі і казьліным хвастом -
 пазьней - з казьлінымі нагамі.
 σαύρα, = σαύρη, ή, яшчурка, салямандра. //на.
 σάφα, прыкл. ясна, выразна, проста, паўна; правіль-
 σάφανές, τό, уся або поўная праўда.
 σάφης, τό, праўда.
 σάφης, ές, ясны, выразны, прасты, паўны.
 σαφώς, = σάφα, ясна, выразна, паўна.
 σάωτήρ, ήρος, = σωτήρ, ό, абаўца, ратаўнік.
 σβέννυμι, тушыць, патушыць агонь.
 σβεστήριος, α, ου, які служыць да тушэньня.

σέβας, τό, страх поўны пашаны; пачуццё страху ў поўнай пашане; глыбокая пашана; аб'ект глыбокае пашаны; велічнасьць; гонар, пашана.

σέβασμα, ατος, τό, аб'ект аддаваньня пашаны або хваленьня.

σεβαστός, ή, όν, пачцімы, годны, дастойны, поўны пашаны; вялебны, хвалебны, маэстатычны.

σέβομαι, чуць пашану для, чуць годны страх перад, жыць /падтрымліваць/ пачуццё ўдзячнасьці; мець пачуццё сораму, баяцца; аддаваць пашану.

σέβω, = σέβομαι.

Σειληνός, = Σιληνός, ό, Сіланас, сябра Бахуса, найболей ведамы з-пасярод сатыраў. У малярскім мастацтве выяўляецца звычайна як мускулісты і задзірысты стары чалавек, які едзе на асьля і пераважае ў п'яным відзе;

σειρά, ή, вяроўка, шнур; ланцуг. //2. фігурка.

σειράτος, α, ου, звязаны, прывязаны, злучаны пры помачы вяроўкі, ланца.

Σειρήν, ηνος, ή, сьрэна; мн. л.: Σειρήνες, αі, сьрэны, німфы, якія салодкімі песнямі вабілі да сябе морпяхнікаў і пасьля забівалі іх.

σειρός, α, ου, гарачы, прыпалены, пражаны, падпражаны; скурчаны /з прычыны жару/.

Σειρός, ό, Сырыос /зорка/; пес-зорка.

σειρός, α, όν, спражаны, спалены; падгэралы, папалены /пад сонцам/. //ня /Солён/.

σεισ-άχθεια, ή, асвабоджаньне ад цяжару задоўжань-
σεισί-χθων, ουος, ό, сутрасальнік зямлі; сіла сутрасеньня зямлі.

σεισμός, ό, (σεισ), трасеньне, хістаньне; земля-трэс; /сэйсмолёгія/.

σειστός, ή, όν, /су/трэсены, утрэсены, патрэсены.

σειώ, трасьці, -ся, хістаць, -цца; рухаць, -цца; калыхаць, -цца, гойдацца.

σελαγέω, сьвяціць, зіяць, зіхаець.

σέλας, όος, τό, яснае сьвятло, яснасьць; яснае по-
лмя; яснасьць маланкі; маланка; сьветач.

Σελήνη, ή, Месяц /спадарожнік Зямлі/.

σεληναίος, α, ου, месячны /пра сьвятло/, асьвечаны

σελήνη, ή, Месяц /сатэліт Зямлі/. //Месяцам.

σεληνιαζομαι, быць лунатыкам.

σέλινον, τό, пятрушка кучарава а. сельдэярай /у старажытнасьці ўжываная на вячкі для пераможнікаў на некаторых слаборніцтвах/.

σελίς, ίδος, ή, прастора між двума радамі лавак а. дэзьюма шпальтэмі на бачныме кніжкі; 2. бачна, балона, шпальта, кніга, кніжка, том. //мука.

σεμίδαλις, ιος, ή, найлепшая пваніца а. пванічная
σεμνολογέω, гаварыць, прамяўляць сумна і паважна.

σεμνός, ἡ, δν, шляхетны, годны, годны паванам, паванам, усячасны, дастойны, шакоўны, вялебны; святны; урачысты, маестатычны; /М. Аўр. I, 9/.

σεμνότης, ητος, ἡ, шляхетнасць, годнасць; усячаснасць, дастойнасць; святасць, маестатычнасць.
σεμνός, рабіць велічым, урачыстым. //статычным.
σεμνός, рабіць урачысты, ганаравать, чыніць ма-
σεμνός, прысл. паважна, урачыста, годна.
σεσοφισμένως, прысл. разумна, мудра, кемна.
σεῦγλον, τό, бурак.

σεῦω, прывесці ў хуткі рух; пугаць, /с/палохаць,
/ада/гнаць; хістаць; залусьціць /камень/; ітурма-
σηκός, ό, загарада /для жывёлы/. //ваць.

σημα, τό, знак, прымета; сыгнал да бою.

σημαίνει, паказвае /на гэта/.

σημαίνω, паказваць прыпомачы знаку /літары/; /а/зна-
чыць /падаць дэфініцыю/; падаць знак /сыгнал/; абазна-
чыць, прыкласці пачаць.

σημεῖον, τό, знак, прымета; след; смя.

σημερον, сягоння, сяння, сягоняка.

σημικίνθιον, τό, = σμικίνθιον,

σήπω, эгнаць, салсаваць, знішчыць.

σήρ, ό, лат. замест θήρ.

σήραυξ, αγγος, ἡ, шчыліна, адтуліна, пачора, вы-
боіна на морскім узбярэжжы.

σής, ό, моль.

σησαμη, ἡ, сасам або кунжут усходні.

σησαμίνος, η, он, зроблены або ўчынены з сасаму.

σήσαμον, τό, насенне або плод сасамавага дрэва.

σθένος, εος, τό, моц, сіла, магутнасць.

σθένω, быць сільным, магутным; мець сілу.

σίζών, όνος, ἡ, сківічная косць; сківіца.

σίεalon, = σίεalon, τό, сыліна.

σίεalos, ό, адкормленая озвіння; 2. сала, адор, гл.
(σός), σός σίεalos = σός μάκρος, даік, даікі вяртук.

σίεalos, он, тлусты.

σίβυλλα, ἡ, Сымбілля, прарочыца.

σίγα, прысл. ціха, спакойна, бяспумна.

σίγα, загад. л. адз. л. ад σίγῳ, ша!, ціха!

σίγάζω, прасіць сыціхнуць, змусіць сыціхнуць.

σίγάλέος, α, он, ціхі, спакойны, маўклівы.

σίγάω, маўчаць, быць спакойным або ціхім.

σίγῃ, = σίγα, ἡ, маўчаньне.

σίγηλος, ἡ, δν, ціхі, сулакойны, рахманы.

σίγλος, ό, габр. шэкець, сыкець: грашовал, зага-
вая і меркавая адзінка.

σίγμα, τό, літара сігма (Σ, σ).

σίδηρεος, οί, бізантыйская жалезная манэта.

σίδηρεia, ἡ, апрацоўка жалеза.

σίδηρεος, эп. η, ου, = σιδήρεος.
 σιδήρεος, α, (η, ου), σιδηρούς, α, ου; σιδήρειος, η, ου; σιδάρεος, α, ου; выраблены са сталі, і жалеза, жалезны; — δ, малая жалезная манэта, разьменная манэта. //меч, кож.
 σιδήριον, τό, жалезны выраб, прылада; жалезная зброя: σιδηρό-νωτος, ου, жалезнаплады, а жалезнымі плячымі.
 σίδηρος, δ, сталь, жалеза; жалезны, металёвы выраб: меч, каса, серп, сякера.
 σιδηρους, α, ου, = σιδήρεος.
 σιδηρο-τέκτων, ονος, δ, работнік у металёвай індустрыі.
 σιδηροφορέω, насіць жалезную зброю, аружка.
 σιδηρό-φρων, ου, жалезнага характару а. сэрца.
 σιδηρό-χαλμος, ου, са сталі і медзі.
 σιδηρόω, зрабіць, вырабіць з жалеза; вылажыць металам.
 Σιδουίθηεν, прымд. па-сидонску, з Сидону.
 Σιδώνιος, або Σιδώνιος, α, ου, сидонскі.
 Σιδών, ὄνος, ἡ, Сидон.
 Σιδών, ὄνος, δ, сидонец.
 σίζω, сичаць /як гарачае жалеза зануранае ў ваду/;
 2. даваць ведаць, падаваць да ведама.
 Σιδωνία, ἡ, Сытонія, частка Ірацыі.
 Σικανία, ἡ, Сыканія, частка Сыцыліі.
 Σικανός, ου, δ, сиканец. //ты.
 σικάριος, δ, эмаховец, сукрыты забойца; тарарыс-Σικελία, ἡ, Сыцылія.
 Σικελικός, ἡ, δν, сыцылійскі.
 Σικελός, ἡ, δν, сыцылійскі.
 σίκερα, τό, сікера, сіцар, ферментацыйнае пітво, σίκλος, δ, = σίγλος. //фруктовае віно.
 σίκυα, = σικύη, ἡ, /а/гурок.
 σίκυος, δ, агурок, гарбуз.
 Σιληνός, δ, = Σεληνός.
 σίλλος, δ, нехта, хто глядзіць з-пад ілба з падозраннем: сатырык; сатырычны твор; σίλλοι, тып сатырычнага верша; /першы ў ім пісаў Кознофанэс/.
 σίλουρος, δ, рэчная рыба; рэчны селядзец.
 σίλφη, ἡ, сільфа, кніжны моць.
 σιμβλεύω, гадаваць, працукаваць у вульлі мёд.
 σίμβλος, δ, пчэліны вуль.
 σιμικίνθιον, τό, = σεμικίνθιον, хвартух.
 Σιμόεις, δέντος, скар. Σίμοις, ουντος, δ, Σιμό-зіс, невялікая рака недалёка Троі на паўночным усходзе Малой Азіі, якая бяра свой пачатак на гары Іда і ўпадае ў раку Скамандрос.
 σίμος, ἡ, δν, прэскатаносы, наагул — плоскаты.
 σιμότης, ητος, ἡ, выгнутасць, выгібаносы.

σῆμα, задзіраць уверх нос, задзіраць уверх.
 σῆμα, ατος, тб, кажная рэч выгнутая а. задзіртай
 ўверх.
 Σιμωνίδης, δ, Симонідэс, ведамы і слаўны лірычны
 паэта з Кеэсу.
 σῖναισρῆς, коротка або нехлямежна абыходаіцца.
 σῖνιδῶ, прасяваць праз сіта, рэшата; веяць.
 σῖνιον, тб, сіта, рэшата. //злачынца.
 σῖνις, ідос, δ, шкоднік, знішчальнік, рабаўнік,
 σῖνοαι, шкодаіць, спрычыняць шкоду, пашкодаіць,
 ушкодаіць, раніць; рабаваць, грабіць. //жаныне.
 σῖνος, εως, тб, шкода, няшчасьце, бяды, непавод-
 σῖντης, ου, δ, рваньне, набіраньне, рабаваньне.
 Σῖνωκεύς, εως, δ, жыхар Синопы.
 Σῖνὸκη, η, Синопа, места ў Пафлягоніі на паўвост-
 раве над Чорным морам.
 Σῖνωπίος, η, δν, снопійскі.
 Σῖνωπίτης, ου, δ, = Σῖνωκεύς.
 σῖον, тб, балота або сенажаць.
 σῖός, δ, лякон. θεός, бог.
 σῖρός, δ, яма, праваліна, прорва ў зямлі; воўчая
 яма; вотхлень.
 σῖούρα або σῖουρα, η, футраная вопратка /сукен-
 ка/; пучок валосся; казіная шкура.
 Σῖούφος, ου, δ, Сызэфос, старажытны кароль Корын-
 ту, з прычыны дрэннае веры пакараны ў нізінах ценю.
 σῖτα, τά, мн. л. ад σῖτος.
 σῖταῦνύω, перавозіць збожжа або зярно; засыпаць
 збожжа ў сьвіран.
 σῖταῦνύα, η, перавоз а. пастарчаныне збожжа.
 σῖταῦνύς, δν, збожжа-хлеба-перавозны.
 σῖτευτός, η, δν, тлусты, укармлены, адкармлены.
 σῖτεύω, карміць, адкарміць, укарміць.
 σῖτέω, карміць, выкарміць; пас. хв.: σῖτέομαι,
 быць кормленым, прыймаць ежу.
 σῖτηνύω, перавозіць, транспартаваць збожжа; імпар-
 таваць збожжа.
 σῖτηνύα, η, перавоз, транспарт/аваньне/ збожжа.
 σῖτησις, εως, η, спажываньне; кармленьне; гатак-
 сама: ежа, харчы; корм; правізія.
 σῖτίζω, карміць, насыціць; быць кормленым, нае-
 дзеным.
 σῖτίον, тб, пераважна ў мн. л. σῖτία, ежа прыга-
 таваная з зярна; хлеб; ежа, страва, харчы.
 σῖτιστός, η, δν, тлусты, выкармлены.
 σῖτοβεία, η, недахоп збожжа; голад, нястача збожжа.
 σῖτοботέω, пастарчаць збожжа.
 σῖτοποιέω, загітаўляць, падрыхтоўваць збожжа; пях-
 чы хлеб; заспасабляць збожжам.

σῖτοποιία, ἡ, пичэньне хлеба; варка стравы.
 σῖτοπώλης, οὐ, ὁ, купец зернавог бражн.
 σῖτος, οὐ, ὁ, зярно; пшаніца, жыта; эбожжа; пажы-
 ва, яда, харчы; мука, хлеб, страва.
 σῖτο-φάγος, οὐ, які спажывае або есць хлеб.
 σῖτο-φόρος, οὐ, які прыносіць пажыву.
 σῖτο-φύλαξ, οἱ, даглядчыкі эбожжа.
 σῖτ-ώνης, οὐ, ὁ, пакупнік эбожжа.
 σιφλός, ἡ, ὅν, увечаны, акалечаны, кульгавы.
 σιφλώ, увечыць, акалечыць, пакалечыць; кульгавы.
 σίφων, ὄνος, ὁ, чарот, салома, кажная рура; сифон.
 σῖφονίζω, запіраць бачулку ўтулкаю або кранам з
 сифонам пэоля сынягваньня віна.
 Σιών, Смён, гара ў Ерузаліме.
 σῖωπάω, = σωπάω, маўчаць або быць ціхім.
 σῖωπή, ἡ, = σιγή, ἡ, маўчаньне, цішыня.
 σῖωπηλός, ἡ, ὅν, ціхі, супакойны.
 σκάζω, кульгаць.
 σκαία, ἡ, левая рука.
 σκαίδότης, ἡ, тос, ἡ, ляўшунства; няэдольнасьць;
 нехлямежнасьць; дурніца.
 σκαί-ουρῶ, быць ляўшуном у працы.
 σκαίρω, скакаць, падскокваць, танцаваць.
 σκάλλω, скрэпіць, грабці, секчы, расьсякаць.
 Σκάμανδρος, ὁ, Скамандрос, рака Троі, часта ўспа-
 мінаная Гомэрам у "Іліядзе".
 σκάμβλλον, τό, засада на ворага; камень абразы;
 крыўда, зьнявага, скандал. //капаны.
 σκαπτός, ἡ, ὅν, капаны, скапаны, выкапаны, пера-
 σκαπτω, капаць. //міска, ванна.
 σκάφη, ἡ, /ны/капаньне; судзіна, чаўно, карыта,
 σκάφειον, τό, малая ванна, малая лодка або чаўно,
 малы зьмяшчальнік на цякоміку.
 σκάφος, εὐς, τό, выдаўблены прадмет; выдаўбленьне;
 пустэча, выпаражненьне; унутраная частка валаллаву.
 σκεδάννυμι, расьцярушваць, расьцярушвацца.
 σκέδασις, ἡ, расьцярушваньне.
 σκεθρός, ἄ, ὅν, скупы, дакладны, асьцярожны.
 σκελετός, ὁ, мумія, шкілет.
 σκελίσμος, οὐ, ὁ, паменьш. ад σκέλος.
 σκέλος, τό, бядро, калена, нага.
 σκέμμα, ματος, τό, = σκέφις.
 σκέπας, τό, накрыцьце, сходу, сховішча.
 σκέπη, ἡ, = σκέπας.
 σκεπτικός, ἄ, ὅν, разважны, скептычны.
 σκέπτομαι, = σκολέω, разглядаць; уважна паглядаць-
 ца, шпіёніць; шукаць, пільнаваць; успрымаць, асвой-
 ваць; браць пад увагу, разважваць, меркаваць, ацэнь-
 ваць; /пэруэпчыя/.

σμερβολέω, = σμερβόλλω, насмьхашца, басьціць, зьдэквашца; паніжаць.

σμευῖγυγέω, уцякаць з добром і дабычам; забіраць дабро і рухомую маемасьць.

σμευάζω, /пад/рыхтаваць, -цца; зьбірацца.

σμευαστός, ή, όν, гатовы, падрыхтаваны.

σμευή, рэч хатняга абыходу; уладжаньне; прылада, інструмэнт; снасьць; абсталяваньне /тэхнічнае/; вопратка: мода ў апрананьні; апрананьне.

σμευο-θήκη, ή, склад, кладаўка; 2. арсенал.

σμευός, εός, τό, падрыхтаваная рэч; прылада, інструмэнт; зьмяшчальнік. //клунак.

σμευοφορέω, несць клунак, багаж; дазволіць несць

σμευοφυλάκω, пільнаваць багаж.

σμευωρία, ή, стараннасьць; стараннае ўладжаньне, старанная падрыхтова.

σμέφис, εως, ή, усприймо, /всознаванье/ пры помачі пачуццяў; дасьледваньне, разважаньне; нешта, што ёсьць пад знакам запытаньня; /скептыцызм/.

σκηνάω, = σκηνέω, = σκηνώω, разьбіць будан; жыць якісьці час у будане.

σκηνή, ή, палатка; будка; буда на возе; жыллё, хата, дом; будан; драўляны памост; сцэна; скіня.

σκήνημα, ατος, τό, = σκηνή.

σκηνίδιον, τό, памян. ад σκηνή.

σκηνίς, ίδος, ή, = σκηνή.

σκηνο-γραφία, ή, разьмалёўваньне кулісаў; праспэкт разьмалёвацьня сцэны; скінографія.

σκηνογραφικός, ή, όν, сузгодны з кінографіяю, скінографічны.

σκηνοπηγία, ή, стаўленьне будак /палаткаў/ або кучак; сьвята кучак уюдзяў, якое трывала восем дзён у месяцы Тісры на памятку пераноснага жылля ў пустыні.

σκηνοπήγία, τά, мн. л. ад σκηνοπηγία, кучкі; /Ян.

σκηνοποιέω, распасьцерці або разьбіць будан. //7:2/.

σκηνο-φύλαξ, ακος, ό, вартунык будаку а. лягеру.

σκηνώω, = σκηνάω.

σκηνοόριον, τό, памень. ад σκηνή.

σκήνισμα, ατος, τό, будан, пераносная скрыня, скіня.

σκηπτός, ό, бура, сільны вецер. //лоўная ўправа краіны.

σκηπτουχία, ή, трыманьне паліцы або скіпетру; га-

σκήπτρον, τό, паліца, палка, кія.

σκηπτροφορέω, трымаць або выконваць уладу.

σκήπτω, моцна націскаць, падпіраць, -цца, абалірацца; ставіць; кідаць, шыраць, кінуць.

σκηρίπτω, абаліраць, -цца, абалерціся; падтрымаць н.

σκή, ή, здань, зьява; дух /памершага/; цень /дрэва/.

σκή-γραφία, ή, маляваньне сьвятла і ценю; свабоднае /без абавязваючых прынцыпаў/ маляваньне.

σκιάβλση, ή, = σκιάδειον, τό, парасон.
 σκιάρχεω, змагацца, /біцца/ ў ценю /школьная прак-
 тика/; 2. змагацца /біцца/ з ценем; у сэнсе перанос-
 ным — парэмна змагацца.
 σκιάρδς, ά, όν, = σκίερδς. //балдахін.
 σκιάς, άδς, ή, кажнае цянiстае закрыццё, навес,
 σκιάσμα, ματος, τό, цень, цянёк, прахалода.
 σκιάτροφέω, зацямняць, класьці цень; класьціся ў
 цень /у цянёку/; супацьці ў цяню.
 σκιάζω, зацямняць, класьці цень.
 σκιάω, = σκίω, = σκιάζω.
 σκίβαλον, τό, гной, кал, бруд, смеццё.
 σκίβραμαι, сыць расьцярушаным, разложаным, рассы-
 σκίερδς, ά, όν, цянiсты, зацёмнены. //панік.
 σκίή, ή, = σκιά.
 σκίλλα, ης, ή, морская цибуля; /лац. і англ. quilla/.
 σκίμαλίζω, абражаць, зневажаць, крўдзіць.
 σκίμπος, побос, ό, нiзкае ложе, ложак, качапа.
 σκινδάλαιος, ό, кавылак вiдшчэпленнага дрэва, пчэпка,
 σκίπων, ωνος, ό, паліца, скіпетр. //строжка.
 Σκίρ-οφορίων, ώνος, ό, Скірофориён, у Аттыцы 12-ты
 месяц, які адказваў пазьнейшай частцы чырвня і ра-
 нейшай частцы ліпеня нашага году.
 σκίρτiω, скакаць, скачыць, падскокваць. //неп.
 σκίρτημα, ατος, τό, скаканьне, падскокваньне, та-
 σκίρτησις, εως, ή, скаканьне, падскокваньне, танец.
 σκίρτητής, ου, ό, танцор.
 σκληρο-μαρβία, ή, зацьвярдзеласьць сэрца.
 σκληρδς, ά, όν, сухі, цьвярды, храпаваты; церпкі.
 σκληρότης, ητος, ή, зацьвярдзеласьць, цьвёрдасьць.
 σκληρόνω, /сць/цьвярдзец, зацьвярдзец.
 σκληρῶς, прысл. цьвёрда.
 σκόλιον, τό, сколіён або застольная песня; песь-
 ня ў коле; карагод.
 σκολιδς, ά, όν, кружаваты, выгнуты, сагнуты.
 σκόλεφ, οπος, ό, заостраны кол; кол; палісада.
 σκόκυμος, ό, гатунак спэжывальнага чортапалоху, ар-
 σκόπελος, ό, выступ гары; скала. //тышок.
 σκοπέω, σκόπω, [Парм, 148а] глядзець, шукаць вачыма;
 узірацца; разважаць /думку/; зрабіць угляд /у справу/;
 разглядваць; даведацца; сачыць, шпiёніць.
 σκολή, = σκολα, ή, месца назіраньня; варту́нічая
 вежа.
 σκολια, ή, месца выгледаньня, пункт назіраньня або
 абсэрвацыі; варту́нічая вежа; найвышэйшы пункт гары;
 назіраньне, сачэньне, абсэрвацыя; угляд у стан ворага.
 σκοκιάζω, разглядацца, падглядваць, сачыць.
 σκοκιήτης, ου, ό, шпiён.
 σκοκбς, ό, ή, той, хто сочыць, разглядаецца, пад-

глядвае; назіральнік або абсерватар; пліён; памошчык;
пра багоў: алякун, абаронца.

σμορβίνωμαι, выцягнуцца, выцягання /пасля сну/,
выпрэстаць /ногі/; лаяхаць; чуцца гультаяватам або
змучаным.

σμορβήλη, ἡ, (σμορβον + ἄλη), салёная або
морская вада асабліва брудная ўзбярэжная шумавінь-
не; мора; расол, юшка, лёк /з прыправаў/, расол пры-
праўлены з салёнай вады і часнаку.

σμορβέον, τό, памянш. ад σμορβον.

σμορβον, сьніск. σμόρβον, τό, часнок.

σμορβίζω, раскідваць, расьцярушваць.

σμορβίος, ἡ, скарпіён.

σμοτεινός, ἡ, бн, цёмны, цёмны, сьляпы.

σμοτία, ἡ, = σμότος, цемра, панурасьць.

σμοτίζω, занямаць; быць цёмным.

σμότιος, α, (ος). ον, цёмны, цёмны, зацёмнены.

σмото-δασυ-κικνύ-θριξ, τριχός, ὁ, ἡ, зь цёмна
кучаравымі густымі валасамі.

σмотοβινέω, мець /цярпець на/ галавакружэньне;
пацямнець у вачу.

σмотοβινία, ἡ, галавакружэньне, пацямненне ў вачу.

σмотοβινίω, = σмотοβινέω, мець /цярпець на/ га-
лавакружэньне.

σмото-εἰδής, ἑς, пацямнелы, шчарнелы.

σмотονήνη, ἡ, бязмесячная ноч.

σмотομήνιος, ον, бязмесячны.

σμότος, ον, ὁ, цемра, панурасьць; цёмнасьць; цем-
ра ночы; ноч; сьлепата; цёмнасьць сьмерці; духовая
цемра; укрываць, запраторанаць.

σмотώ, рабіць цёмным, ацямніць, асьляпіць //гасьць.

σμβάλον, τό, гной, кал, адпад, сьмецьце; нячыс-

σμβόμαι, быць гнёўным, элавацца на; быць вядным,
шкодным.

σμβρός, α, бн, злосны, гнёўны, пануры.

σμβρωλάω, быць або выглядаць злосным, панурым
ці сумным. //шчанюк, сабачанё.

σμβάκεμα, ατος, τό, малады зьвер; шчанё, шчана,

σμβάκεω, злучаць сабак з мэтай гадоўлі расавае па-

σβίλαξ, αμος, ὁ, ἡ, малады зьвер, шчанё. //роды.

σμβέω, з забітага ворага грабіць аружжа.

Σκύλλα, ο Σκύλλη, ἡ, Скілла, дачка Кратайіса, агід-
нае жаночае страшыдла, якоа брахала, як сабака, мела
12 ног, 6 галаваў на доўгіх шыях /Одысэя, XII, 33-40/,
і жыла ў пячоры насупраць морскае безданы Харыбдэіс.

σκυλοβέφω, хварбалаць шкуру; гарбавать.

σκυλοβέφης, ον, ὁ, хварбодушчык шкураў, гарбар або
дубільшчык.

σκύλον, τό, забранае аружжа ў забітага.

σκόλος, εος, τό, шкура звіра.
 σκύμνος, ό, малади звір; пчани, лъвѣ.
 σκύτάλη, ή, палка, кій, дубіна, дэравяка.
 σκύτάλιον, τό, палиш. ад σκύταλον.
 σκύτάλον, τό, дубіна, кол, дэравяка, палка.
 σκύτεус, έως, ό, шавец.
 σκύτεω, быць шаўном.
 σκύτη, ή, шыя, карак.
 σκύτινος, ου, шкураны, выраблены са шкуры.
 σκύτος, τό, шкура.
 σκυτοτομεΐον, τό, шавецкая майстэрня. //шаўцом.
 σκυτοτομέω, загатоўляць, кроіць шкуру на абутак; быць
 σκυτοτόμος, ό, шавец, гарбар, загатоўчык.
 σκύφος, ου, ό, чаша, чашка, кубак, конаўка.
 σκύληξ, ηκος, ό, рабак, чарвяк.
 σκύμμα, ατος, τό, жарт, насмешка, кпіны, элась-
 лівая мова.
 σκύπτω, аплямліваць; жартавань, насмяхацца.
 σμάραγδος, = μάραγδος, ό, ή, смарагд, дарагі ка-
 мень зялёнага колеру.
 σμάρξω, бушаваць, трашчэць; карканьне, крык.
 σμάω, /на/мазваць, напіраць, сьціраць, змываць,
 абціраць, вычышчаць.
 σμήνος, εος, τό, рой /пчол/, /пчаліны/ вулей;
 рой, натоўп, гурба /народу/; /Мэн., 72а/.
 σμήρως, α, όν, = μικρός.
 σμίλαξ, ηκος, ό, ціс /дрэва/
 σμίλη, ή, нож; нож да абрэзвання а. вырэзвання;
 садовы нож; нож скульптора, долата.
 σμύω, павольна спельваць, спракмыць на агні.
 σμῦδιξ, ιγγος, ή, крывава мазоль.
 σοβῶρως, α, όν, імклівы, хуткі; горды, куражлівы.
 σοβέω, хутка рухаць, сьпяшацца; прыйсьці зьнічэўку.
 σολοικία, ή, = σολοικισμός, ό.
 σολοικίζω, гавармыць або пісаць няпрыстойна.
 σολοικισμός, ό, памылка ў мове; выступ/леньне/
 супроць добрага абыхаю /солецызм/.
 σολοικιστής, ου, ό, той, хто гавормыць няправільна.
 σβλος, ό, вылітая з жалеза шайба, пласт у хворме
 сфэрычнай /-δίσκος/.
 Σβλων, ό, Солён, ведамы атэнскі правадаўца, наро-
 джаны прыблізна каля 639 г.п.н.э.
 σβομαι, сьпяшацца.
 σβος, η, ου, цэлы, у добрым стане, здаровы.
 σορός, ή, начыне або ўрна для перахоўвання ас-
 танкаў цела: труна.
 σβς, σή, σβν, /прин. вайн., твой, твая, тваё; ад
 другое ас. алэін. ліку (ты)/; ό σβς, твой смя,
 твой муж; ή σή, твая дачка, твая жонка; τό σβν, тваё

мистацтва; τὰ ὅα, твае справы.

σοῦσον, τὸ, лілія.

σοφία, = σοφίη, ἡ, разумнасць, здольнасць у мистацтве; дасканалая навуковая веда: мудрасць, эрудыцыя, філзафія. // кукаць.

σοφίζομαι, прыдумаць, вынайсці; увесці ў блуд, а-
σοφίζω, рабіць софос, вучыць, чыніць мудрым, ра-
зумным або вучоным; стаць або быць мудрым, быць ра-
зумным або здольным.

σοφισμα, αὐτός, τὸ, важнае разумнае вынаходніцтва,
уладжаньне /мэханічнае/, вынаход; хітрыка.

σοφιστεῖω, выступаць у ролі сафістага; даваць лек-
цыі; быць выкладчыкам, выкладаць.

σοφιστής, οὗ, ὁ, майстра ў мистацтве; чалавек дась-
ведчаны /даэнаны/ у справах жыцця, растаропны чала-
век, разумны чалавек, мудры чалавек, філзаф; у А-
тэнах прафэсійнальны вучыцель мудрасці; прафэсар
мистацтва і веды; сафісты: сафістыя тварылі сабою
клясу людзей, каторыя выкладалі рэторыку, філзафію
і каторыя, дзякуючы ўжыванню імі вострага і часта па-
мырковага разважаньня, сыягнулі на сябе агульную
нянавісьць і пагарду людзей.

Соφοκλῆς, βους, ὁ, Софоклес, грэцкі трагічны па-
эта /пятае ст. п. н. э./.

σοφός, ἡ, ὅν, разумны а. здольны ў якім-небудзь мис-
тацтве – асабліва той, хто мае натуральныя здольнасці

σοφός, прысл. сьведама, разумна, мудра. // да нечага.

σπάβιζω, зрываць, вырываць, абрываць.

σπάβιξ, ἱκός, ἡ, адарваны сук а. голька адламаная;
пальмовая ветка: папаратніканы ліст.

σπάβονιζω, разьдэерці на кавалкі, парваць, рваць.

σπάβων, σνος /і οντός, ὁ, зўнух.

σπάβη, ἡ, кажная шырокая ліства, бланка, лапата,
шпата; шырокі і плоскі кусок дрэва ўжываны ткачамі для
ўдырваньня і ўшчыльняньня тканіны; шпада.

σπάβιον, τὸ, памент. ад σπάβη, малая шпата, шпа-
туля.

Σπᾶνιά, ἡ, = Ἰσπανία, ἡ, Гішпанія.

σπάνιος, α, ον, рэдкі, рэдка спатыканы.

σπάνις, εως, ἡ, недахоп, смага, рэдкасьць.

σπάνιστός, ἡ, ὅν, рэдкаспатыканы, патрабны.

σπανίως, прысл. рэдка /спатыканая рэч/.

σπανός, ἡ, ὅν, рэдкі /госьць/.

σπάνο-οὔτ' ἱα, ἡ, недахоп ежы.

σπάραγμα, αὐτός, τὸ, адарваны кусок /дрэва/.

σπάραγμός, ὁ, адарваньне, адламаньне.

σπάρασσω, адрываць, адарваць, адламаць.

σπάρυχνον, τὸ, палёнка.

σπάρυχνός, спавіваць /дзіця/, спавіць, перавязваць.

σκάρτη, ἡ, - σκάρτου, τό.
 Σκάρτη, ἡ, Спарта або Лякедаймон.
 Σκαρτιάτης, ου, ὁ, спартанец, жихар Спарти.
 σκάρτον, τό, канат, вяроўка, шнур.
 σκάρτος, ὁ, ἡ, спарта, род ракітніку, ужыванага
 да вырабу вяронак.
 σκαυμός, ὁ, напружаньне, канвульсія, спазма.
 σκάταλα, жыць раскошна.
 σκάτλη, ἡ, /мн.л./ экскрэменты, кал, адходы,
 тной,
 σκάω, амыгваць, цягнуць; адрываць, разрываць.
 σκείρα, ἡ, абяртаньне; окручваньне /пугі/, вязань-
 не /сеткі/; сетка, пятля; кагорта, рота, спэра.
 σκείρω, сеяць, рассыпаць, расьцярушыць; приказка:
 πόντον στείρειν - сеяць на моры: страчаная праца.
 σκεουλάτωρ, ορος, ὁ, спэкулятор, разьведчык,
 шпіён; цэлаахраннік; ардынарац; кат, вешацель.
 σκέλεθος, - πέλεθος.
 σκένδω, дарыць, ахвяраваць; зьліць ахвяру ліцьця; за-
 ключыць кантракт /умову, згоду, саюз, аб'яднаньне, мір,
 σλέος, τό, пачора, грота, упадліна. //перамірра/.
 σέρμα, атос, τό, тое, што сеяцца, насеньне, семя;
 зарадак; спэрма; дзіця, сын, нашчадак; зачаток; сужэн-
 спермаίνω, сеяць; пачаць /у лоне/. //ства.
 сперматинός, сперматичны, свомы насеньню.
 спермολογέω, падхапіць, плётку, пляткаваць.
 спермολογία, ἡ, плётка, пляткаваньне.
 спермо-λόγος, ὁ, пляткар.
 σπερχνός, ἡ, ὄν, бурны, імклівы, напорысты.
 σπέρχω, перці, напіраць, пхацца; прапіхацца.
 σπεύδω, падганяць н., заахвочваць, напіраць, пры-
 Σπεύσιππος, ὁ, Спэўсіпос, гр. Філёзаф, //сьпешваць.
 вучань, пляменьнік Платона, каторы па сьмерці заклад-
 чыка ачольваў Акадэмію ў Атанах.
 σπῆλαιον, τό, пачора, падземельная пачора, грота.
 σπίζω, граць на дудцы; пішчаць.
 σπῖσσις, ἡ, пядзя, прамежа, адлегласьць, якую н. мо-
 жа вымерць вялікім пальцам рукі і малым.
 σπῖλας, ἄθος, ἡ, скалісты выступ на морскім узьбя-
 рэжжы, аб які разьбіваюцца хвалі.
 σπίλος, ὁ, пляма або знак /на вопратцы/. //каць.
 σπῖλω, запляміць, /за/брудзіць, папэшкаць, залэц-
 σπινθήρ, ἥρος, ὁ, іскра. //ахвяры.
 σπλάγχεω, есьці ўнутранасьці а. мяса пасьвечанае
 σπλάγχνισμός, ὁ, спажываньне вантробы ахвяры.
 σπλάγχνον, τό, унутранасьці, патрахі /сэрца, лёгкія,
 пачонка/, якія пасля забіцця ахвярнага зьвера пад-
 смажаныя на вагні, зараз-жа спажываліся, як перад-
 ахвярная ежа.

σπλῆν, δ, у риб: малако; селязёнка; сплін.
 σπογγία, ἡ, губка /падводныя пористыя. губкаваты
 σπογγίζω, выцерці губкаю. //арганізм/.
 σπογγίον, τό, малая губка.
 σπόγγος, δ, = σφόγγος, δ, губка.
 σποδᾶ, ἡ, = σπουδῇ, ἡ.
 σποδῆω, выбіць, выпыльваць; раэзьбіваць, перерабляць.
 σποδία, -ῆ, = σποδός.
 σποδίζω, пс/к/чы ў попеле.
 σποδός, ἡ, попел; паракня; жар /у попеле/, спаля-
 лёньне, порахі /паоля кремаці ціла/; пыл, порах.
 σποδοῦ, спаліць да попелу, абярнуць у попел, спа-
 ліць дашчэнт.
 σπολάς, ἄδος, = στολάς, ἄδος, ἡ, валовая шкура,
 казук, хутра, футра.
 σπονδή, ἡ, пітная ахвяра: віно, якое зьліваецца
 багам перад пачаткам піцця: лібашня.
 σπορά, ἡ, сеянне, пасеў, засеянне; зачыцьце дзі-
 цяці, запладненне; нараджэнне; пакеленне; пара сяў-
 Ёморάδες, αἱ, споряды: група вастрывоў на зах. //бы.
 узьбярэжжы Малое Азій як і ў паўночна-заходняй час-
 тцы Эгейскага мора.
 σπορεῖς, ἑως, δ, сяўбіт.
 σπορητός, δ, = σπόρος.
 σπορίσμος, ον, сеяны.
 σπόρος, δ, = σπορά, сяўба, сеянне; час сяўбы; се-
 мя, насенне; зярно, збожжа.
 σπου, /сярод скітаў/ вока.
 σπουδαίω, сьпяшацца хутка ісьці; быць вельмі заня-
 тым працай; рабіць пашаную; быць паважным.
 σπουδαίολογέω, = σπουδαίολόγομαι, гаварыць паваж-
 на, абгаварваць а. дыскутаваць важныя справы; сказаць
 σπουδαίως, прмсл. паважна. //паважна, рашуча.
 σπουδαρχέω, імкнуцца да ўрадавае пасады.
 σπουδαρχία, ἡ імкненьне да ўрадавага становішча.
 σπουδασма, ατος, τό, імкненьне, стараньне.
 σπουδαστής, οὔ, δ, старсеньнік, прыхільнік, прыя-
 цель, аднадумец.
 σπουδῇ, ἡ, пасьпех, хуткасьць, запал, павата.
 σπῦρίς, ἡ, кругла-сьплецені кош; кош на рыбу.
 στάγμα, ατος, τό, капля, цякоміна, стагна.
 στάγυν, δνος, ἡ, капля; капля дажджу; сьляза.
 στάβαϊος, α, ον, выпраставаны, прости, роўны.
 στάβην, прмсл. проста.
 στάδιοδρομέω, бегавы на стадыёне; браць удзел у пе-
 рагонках.
 στάδιον, τό, стадыён, у старажытнай Грэцыі - месца
 прадназначанае на спарторніцтвы і гульні; 2. мн. л.:
 στάδιοι, οἱ або στάτια, τά - агульнапрынятая стара-

грецька мера довжини: стадия, мн.л.: стадіи.

στάζω, капаць, накапаць.

στάθειω, спрашувать, сасмажувать, спалити.

σταθιμάω, вимірювати мером під шнур, під вазер-вагу; вимірювати, вимірювати, вимірювати. //парадак, норма.

στάθμη, η, мулярські шнур; вазер-вага; рзгула, права, стаθμός, ο, стоянка, місце пастою; будинок для живі-
ли; стойла; хата, дом; наслег; дзень подарожа; падо-
стаίς, = σταίς, τό, цеста. //ра, шула; раўнавага; вага.
σταίτινος, η, ου, зь цеста, цестави.

στάλα, = στήλη, η.

//міт.

στάλαγμα, атос, τό, тое, што капае; капля; /стояг-

στάλαγμός, ο, капання; капля.

στάλασσω, = στάζω.

στάμιν, = στάμιν, ινος, η, кожна рзч пастаўлена
проста, слуп, кол, помнік. //ца, сваршца.

στάσιάζω, бунтаваць, уздымаць рэвалюцыю; спрачац-

στάσιασμός, ο, уздым да бунту; абурэнне, паўстанне.

στάσιμον, τό, у трагедыі: бесперапынная песня хоры.

στάσιμος, ου, які моцна стаіць а. пастаўлены; стойкі.

στάσις, εως, η, стаянне, пастава, стоячая паста-
ва; стан рзчы; поза, палажэнне; пазыцыя, месца; за-
става /ваенная/; падпільняванне; жыльёвы будынак;
уставаўне, паўстанне, бунт, абурэнне, гнеў; зма-
ганьне партыі; рэвольта, рэвалюцыя; палітычнае зы-
начанне; раздваенне, раскол; неадзінасьць; сварка,
грома, змаганне, варажасць; партыя, палітычная
арганізацыя, клуб, аб'яднанне, фракцыя, група, кля-
са, сэкта, школа /думкі/.

στάσιόδης, ες, паўстанцы, рэвалюцыйны, бяэладны,
распадаючыся.

στάσιότης, ου, ο, бунтаўчык, сябра партыі а. фрак-
цыі; удзельнік бунту.

στάτήρ, ήρος, ο, кожны цяжар; манета пэўнае вагі,
статэр; у Атэнах - сярэбрана статэр, які роўнаважы
быў двум драхмам.

στάτιζω, умясцовіць; быць пастаўленым.

στάτικη, η, статыка, навука, якая вывучае свомасць-
ці целаў у стане супакою /нярухома/ а. роўнавагі.

στάτικός, ή, ου, статычны, нярухома; спры-... а. ста-

στάτός, ή, ου, які стаіць умясцовлены, //нуць.
устаноўлены, пастаўлены.

σταυρός, ο, слуп проста пастаўлены; паля, сьпічас-
тая паля або кол; палісада: плот або фортыфікацыя,
узвышша зь лініі калоў моцна асаджаных у зямлі і
завостраных на версе як абарона перад інвазіяю; 2.
крыж.

σταυρο-φάνης, ες, зьяўлены ў хворме крыжа; кры-
жападобны.

σταυρο-φόρος, ου, з крижам /на/, абазначени кры-
 σταυρώ, кол, слупа. палисады асаджаць у //ям.
 зямлю; 2. укрываюць, укрываць; забіць, забіваць.
 σταύρωμα, атос, тб, набудова палявога ўмацаваньня.
 σταύρωσις, евос, ή, выпатісадаваньне; укрываньне.
 στάφις, ίδος, высушаная вінаградная ягада, разинка.
 σταφύλη, ή, гронка або кісьць вінаграду.
 σταφύλις, ίδος, ή, = σταφυλή.
 σταφύλο-μολίβης, ου, δ, вінаградны злодзей.
 στάχυς, υος, δ, колас; жніво; плод, семя; налчад-
 στέαρ, тб, сало, здор, тлушч; каламазь. //насьць.
 στεγάζω, = στέγω. //няньне.
 στεγάνη, ή, накрыцьце, накрываньне; аслона, асла-
 στεγάνος, ή, δν, накрыты, акрыты, аслонены, ахіне-
 στέγ-αρχος, δ, гаспадар дому. //ны.
 στέγασμα, атос, тб, кажная рэч, якая накрывае або
 асланяе: дах, будан; памяшчэньне, кватэра.
 στέγαστρον, тб, накрыцьце, закручаньне /у паперу/.
 στέγη, ή, дах; памяшчэньне, палатка, будан.
 στεπνός, ή, δν, накрыты, закрыты.
 στέγος, еос, тб, дах; памяшчэньне, дом, хата.
 στέγω, накрываць, акрываць, бараніць, ахоўваць.
 στείβο, утоптаць, таптаць, ступіць на, уступіць у.
 στείλει, ή, навыветная дзірка сакеры для тапарышча.
 στείλειον, тб, тапарышча.
 στεινός-лорос, ου, = στενόςлорос.
 στεινός, ή, δν, = στενός.
 στεινότης, ή, = στενότης, ητος, ή, вузкасьць.
 στεινός, = στείνω.
 στείνω, звязваць, звязваць. //сек.
 στείρα, -ρη, ή, пярэдні моцны кіль вадаплаву; вада-
 στείρος, α, ου, моцны, сільны, пругкі, адпорны.
 στείχω, крочыць, хадзіць, ісьці, прысьці; выходзіць.
 στελεδόν, тб, = στελλεδόν, ручка, тапарышча, тронак.
 στελεδών, асаджіць ручку, тронак, тапарышча.
 στέλεχος, тб, куст карэньняў, зь якога выходзіць
 парасткі: аснова дрэва, пень.
 στέλλω, прыводзіць у парадак, /у/парадкаваць, ула-
 дзіць, наладзіць; прыгатаўляць, вызначаць, вызначыць,
 высылаць, выслаць; быць гатэвым /да вымаршу/; выходзіць,
 выйсьці; адбыць і д р ж і руж ь /у падарок /; пры-
 весьці /лека а ў дом/. //аліўная голька.
 στέμμα, атос, тб, пазянка; вянок, венчык, карона;
 στεμματόν, упрыгожыць вянком, істужкаю, гірляндаю.
 στέμφυλον, тб, выціскнутая аліва, вінаград; жамерыны.
 στεναγμα, атос, тб, = στεναγμός.
 στεναγμός, δ, стогн, стагнаньне, енк.
 στενάζω, = ..ένω.
 στεναυχίζω, -ομαι, = στένω.

στενάχω, -ομαι, = στένω.
 στενό-χορος, ου, з вузкім праходам.
 στενός, ή, όν, вузкі. //клопат.
 στένος, = στείνος, εος, τό, зуснасьць, труднасьць,
 στενότης, ή, зуснасьць.
 στενο-χωρέω, залюдніць; быць у цясноце; быць у бядзе.
 στενοχωρία, ή, цяснота, зуснасьць памяшчэння; зда-
 бываньне жыллёвае плошчы; вузкі праход; клопат; страх.
 στενω, рабіць вузкім, звужаць.
 στενωγρός, ή, όν, вузкі.
 στένω, капляць, енчыць, вожжаць, удыхаць, стаг-
 наць; наракаць, голасна енчыць, лямантаваць.
 στεν-ωπός, = στείνωπός, όν, учынены вузкім; вузкі.
 στέρηθρον, τό, любоў-чароўнасьць; чар/оўнасьць/
 любові; афактацыя; любоўнае ўспрыняццё; любоўнае аб'-
 еднаньне; любоў.
 στέρημα, атос, τό, = στέρηθρον,.
 στέρω, любіць, ахвотна мець; шанаваць, абагаў-
 ляць; быць сяброўскім; верна стаяць пры боку.
 στερεός, ά, όν, пругкі, салідны /фізічна/; моцны,
 адпорны, непахісны; /стэрэатыпы, стэрэотып/.
 στερεότης, ητος, ή, пругкасьць, стойкасьць, ста-
 ласьць, цвёрдасьць, саліднасьць, непахіснасьць.
 στερεό-φρων, ονος, ό, ή, пра характар: непахісны,
 сталы.
 στερεώω, рабіць цвёрдым, непахісным, моцным.
 στερέω, /а/грабіць, забіраць; пазбавіць.
 στερέωμα, атос, τό, моцнае цела; аснова, фундамент;
 непахіснасьць, непаружнасьць; нябесны фірмамэнт.
 στερεός, прысл. стойка, моцна, стала.
 στέρον, τό, грудзі; у ан. пер. - сэрца.
 στερωτοπία, ή, біцьце, удзяваньне сябе ў грудзі ў
 στερν-ούχος, ου, шырокагруды. //хвіліну надолі.
 στέρομαι, бмць аграбленым або пазбаўленым /маемась-
 ці/; стаяць аграбленым; эгубіць.
 στεροχή, ή, = άστερολή, = άστραλή, бліск маланкі,
 малайка, пярун; іскра, бліск; мігаченьне сьвятла.
 στεροп-ηγέρετᾱ, ό, кідальнік маланкі, пяруна.
 στέροφ, опос, ό, малайка, пярун.
 στερρός, ά, όν, пругкі, непахісны, салідны, моцны;
 цвярдзі, каманьні.
 στεῦμαι, ставіць сябе на месца; рабіць уражаньне
 ахвочасьці рабіць н.; адзыхаць на н.
 στεφανή, ή, = στέφανος.
 στεφανηπλοκέω, плесьці вянок.
 στεφανηφορέω, насіць вянок а. гірлянду ці істужку.
 στεφανηφορία, ή, нашэньне вянка перамогі; 2. права
 нашэньня кароны.
 στεφανη-φόρος, ου, увенчаны, упрыгожаны вянком.

στῖφος, εος, τό, щмільна напжана рэч; щмільная ма-
са; натоўп, калёна.

στῖχάω, -στῖχάομαι, ісьці щмільнымі радамі; на лініі
або ў баёвым парадку ісьці.

στῖχίδιον, τό, малы верш, вершык.

στῖχο-γράφος, ου, напісаны верш. //напісанага вершу.

στῖχος, ό, рад /дрэваў/, лінія /жаўнераў/; радок

στοά /στοιά/ άς, ή, стоа, /мн.л. стоа/, калёна-
вая заля; галірая з калёнамі; у Атэнах κοινίλη στοά
з размалёванымі сьцэнамі Полігнотосам; эгзуль /са
слова стоа/ выводзіца назсу прыхільнікаў філэзафа
Зэнона - οἱ στωικοί: стоікі; ή βασιλεύς або тоў
βασιλέως στοά ў Атэнах на рынку; у ёй прамаўляў архонт
βασιλεύς, эгзуль агалашваліся новыя правы.

στοιβάς, άδος, ή - στιβάς.

στοιβή, ή, пакульце; устаўное слова, выражэньне.

στοιχεῖον, τό, літара; мн.л. альфабэт, абэцэда;
найпрасьцейшая падставовасць, падстава; падстава па-
чатку; элемэнтарнасьць, рудымэнтарнасьць; сонечны га-

στοιχεῖώδης, ες, элемэнтарны, прости. //дэіньнік.

στοιχέω, стаяць, стануць, стаяць гатовым да бою.

στοιχηγорέω, учарговасьці без перапынку лічыць.

στοιχίζω, паставіць у рад слупы з сеткаю /каб за-
ганяць зьвярну/; ставіць у парадак /у рады/.

στοῖχος, ό, - στῖχος.

στολ-άρχης, ου, ό, камандзір флёты, адмірал.

στολάς, άδος, ή, - σπολάς.

στολή, ή, вопратка, касьцюм, рызьё, адзежа; 2.
доўгая туніка з рукавамі.

στολίδωω, -ομαι, нешта аўрануць /накінуць/ на сябе.

στολίδωμα, ατος, τό, хвалда вопраткі.

στολίδωτός, ή, ου, схвалдаваным.

στολίζω, - στέλλω.

στόλιον, τό, малая вопратка.

//це.

στολῖς, ίδος, ή, складка; вопратка, адзежа, акрыць-

στόλισμα, ατος, τό, гарнітур; вопратка, адзежа,

στολμός, ό, вопратка, адзежа, сукенка. //мантыя.

στόλος, ό, падарожжа, язда, ход, хада, спадцыравань-
не; /ам/марш, паход, выправа /ваенная/, экспэдыцыя.

στόμα, ατος, τό, рот, вусны; твар; пра зьвераў: па-
ча, зяпа, морда, рыла, дэюб, нос /рыбы/; язык, зубы;
мова, слова, гаворка; працэс вымаўленьня словаў; ад-
крыцьце, закрыцьце; /стоматолёгія/.

στόμα-αργος, ου, пляткарокі, язэкаваты, эласьлім
на язык, крыклівы; мардаты.

στόμαχος, ό, вусны, рот, адкрыцьце, глытаўка,
горла, ежавае горла; страўнік.

στόμαιον, τό, памень. ад στόμα.

στομῶω, запхаць рот; зачыніць, зачыніць вусны.

στοιμράζω, таварыць напышліва; деклямаваць. //мови.
στοιμφάζ, ἄκος, ὁ, високамоўнасьць, напытанасьць
στοιμφος, ὁ, выніткова ўзвышаная фраза /сказ, мова/.
στοιμψία, αὐτος, τό, гарт, сіла, моц, магутнасьць.
στοιμψις, εὖος, ἡ, наданьне вастрыя рэчы; гартавань-
не жалежа ў сталь; у мове: вострасьць ямка.

στονᾶχέω, = στένω.

στονᾶχή, ἡ, = στένος.

στένος, ὁ, стагнаньне, энк, ляманьтаньне.

στορυή, ἡ, далікатная любоў; натуральная далікат-
ная любоў бацькоў і дзяцей.

στορέννυμι, σкар. στήννυμι, расьцягваць, расьцяг-
нуць; распамярыць, распаўсюджваць.

στέννυμι, пазьн. хв. στορέννυμι.

στοχάζομαι, мэціцца а. страліць у мэту, папасьці
ў мэту; прасьледваць мэту, імкнуцца да мэты.

στέχασμα, αὐτος, τό, дроцік, страла. //мэту.

στοχαστικός, ἡ, ὅν, эдоўны трапіць а. папасьці ў

στέχος, ὁ, пастаўленая мэта; угад; трапнасьць.

στραγγάλη, ἡ, вяроўка, пастроак; пятля; канат.

στραγγέβομαι, скручваць, зьвіваць; абярнуцца нава-

στραγγ-ουρία, ἡ, затрыманьне, затрымка. //кол.
мочы /урыны/; хвараблівая труднасьць адданьня мочы.

στραγγ-ουρίω, цяпець з прычыны труднасьці ад-
даньня мочы. //капля.

στράγξ, ἡ, тое, што памалу выцякае а. выціскаецца,

στράλτω, бліснуць, запаліць. //вадзе.

στράτάομαι, затрымацца ўвадзе, жыць а. прабываць у

στράτ-άρχης, οὐ, ὁ, стратэг, маршалак польны, гэнэ-

στράт-αρχος, ὁ, = στρατάρχης. //рал.

στράτω, = στρατάομαι.

στράτεία, ἡ, ваенная выправа, паход на вайну; экс-
пэдыцыя; ваенная служба.

στράτευμα, αὐτος, τό, /ваенная/ выправа; экспэдыцыя;
узбраеньне; армія. //бовы; эдоўны да ваеннае службы.

στράτευσος, οὐ, прыналежны да ваеннае службы; служ-

στράτευσις, ἡ, = στρατεία.

στράτεω, ісьці на вайну, браць удзел у ваеннай вы-

στратεύομαι, = στράτεω. //праве; служыць у часе в.

στράτηγέω, быць стратэгам або гэнэралам.

στράτηγημα, αὐτος, τό, чын гэнэрала; ваенная эдоў-
насьць; ваенная хітрасьць.

στράτηγία, ἡ, стратэгія, кваліфікацыі гэнэрала; у-
рад; штаб гэнэрала, галоўная кватэра.

στράτηγίω, жадаць сабе быць гэнэралам. //ны.

στράτηγικός, ἡ, ὅν, свомі для стратэга; стратэгіч-

στράτηγιον, τό, будан або цэлыт стратэга ці галоў-
ная кватэра гэнэрала. //рал.

στράт-ηγός, ὁ, камандзір; гэнэрал, стратэг, адмі-

στρατηγία, ή, ієн. для стратеіа. //пэднция; армія.
 στρατηλασία, ή, военная виправа а. кампанія; экс-
 στρατηλασία, ή, = στρατηλασία. //гам.
 στρατηλάτew, весуі арміи на поле бов; быць стратэ-
 στρατηλάτης, ου, ό, камандзір арміі, гэнэрал.
 στρατιά, ή, армія, рота; узбраеьне; сіла арміі.
 στρατί-αρχος, ό, = στρατάρχης. //вы.
 στρατιος, ου, прыналежны да арміі; военны, вайско-
 στρατιώτης, ου, ό, грамадзянін на вайскавай службе,
 στρατιωτικός, ή, όν, вайсковы, военны. //ваяр.
 στρατιωτικός, присл. па-жаўнерску, як жаўнер.
 στρατιωτής, ίδος, жанчына жаўнер; στρατιώτης, ή,
 вадаглаў-транспартовец для перавозу войска.
 στρατο-λογέω, зьбіраць войска, рэкрутаваць; стац-
 ца жаўнерам. //міі.
 στρατό-μαντις, εως, ό, прадказальнік, прарок ар-
 στρατοπέδ-άρχης, ου, ό, камандзір каралеўскае
 /кайзэра, прэтора – Рым/ стражи.
 στρατο-πέδεια, ή, = στρατοπέδευσις.
 στρατο-πέδευσις, ή, стаянка ў вабозе; разьбіцьцё
 абозу; месца абозу; абоз.
 στρατοκεδέω, стануць а. стаяць абозам, разьбіць
 лягер; пра вадаплаў: плысьці, кіраваць на месца за-
 катвіжання; закінуць катвігу; заняць пазыцыю.
 στρατόπεδον, τό, абшар заняты абозам; бівак.
 στρατός, ό, стан, лягер; армія на пастой; армія;
 войска.
 στρέβλη, ή, прылада для накручваньня, брашпіль,
 жрубавы прэс, ціск; 2. прылада для тартураваньня.
 στρεβλός, ή, όν, выкручваць, выгінаць, зьнявечыць.
 στρεβλόω, мучыць; зламаць, зьвіхнуць, выкручваць.
 στρέμμα, ατος, τό, тое, што выкручваецца; рась-
 цягваньне, вывіхненьне.
 στρέβωμαι, быць выкручаным а. вывіхнутым: быць
 вычэрпаным з сілы; быць вымучаным; быць зжытым.
 στρεφε-δινέω, круціць, круціць навакол; быць круча-
 στρέφω, выкручваць, круціць, выгінаць; вы- //нім.
 кручвацца, круціцца, выгінацца; вандраваць навакол.
 στέφισ, εως, ή, кручэньне, выкручваньне.
 στρεφο-δίνω, перакручваць, выкрыўляць а. тэндэн-
 цыйна імпрэтаваць права.
 στρεφοδικο-πάνουρυλα, ή, хітра-подласыць у інтэр-
 прэтаньні справядлівасьці.
 στρηνής, ές, суворы, храпаваты, жорсткі, прыкры.
 στρηνιάω, быць заўзятым; жыць раскошна ў дастатку.
 στρηνός, τό, сіла, магутнасьць; раскошша, люксу.
 στρίζω, пранізьліва крычаць, крычаць гвалт.
 στρεβέω, віраваць, круціць навакол; 2. несупакоіць.
 στρεβητός, ή, όν, кручаны, кружаны навакол.

στροβιλίζω, викручуаць, викруціць. //хар, вір.
 στρόβιλος, δ, кожная рэч, што круціцца а. вірце, ві-
 στρόβος, δ, рук навакол; вір.
 στρογγύλλω, рабіць круглым; закруціць, віраваць.
 στρογγύλος, η, ου, закрутлены, круглы.
 στραμβέω, віраваць навакол.
 στρόμβος, δ, вір, віхор; круцёлка; кожная рэч,
 што круціцца навакол.
 στρουθίον, ου, τό, малады верабей, верабейчык, ве-
 рабянё; маладая птушка, птушанё.
 στρουθός, δ, ή, малая /маладая/ птушка, верабянё.
 στροφάλλιγξ, ιγγος, ή, вір; самакручэньне, абяр-
 στροφάλλιζω, хутка круціць /верцяно/. //таньне.
 στρόφας, άβος, δ, ή, віраваньне, абяртаньне.
 στροφεіον, τό, катвіжны калаўрот.
 στρόφη, ή, кручэньне, абяртаньне; 2. хітрасьць.
 στρόφιγξ, ιγγος, δ, ή, пункт абяртаньня; шып, вась.
 στρόφιον, τό, малая істужка а. апаска копаная на га-
 στρόφис, ίδος, ή, = στρόφιον. //лаве.
 στροφοβίνεω, = στρεφεδίνεω.
 στρόφος, δ, вяроўка, канат; 2. істужка, тасьма.
 Струμών, όνος, δ, гранічная рака між Тракіяю і
 Македоніяю. //горле.
 στρουφός, όν, кіслы, горкі, церпкі, які даяра ў
 στруχνίλη, ή, стрыжніна; атрутнае рэчыва.
 στруχνος, δ, пені ночы; 2. стрыхнос, род расьліны, зь
 якое атрымліваецца атрута сільнага ўздзеяньня.
 στρώμα, атос, τό, кожная распасьцертая рэч для ля-
 жэньня а. сядзеньня: ложка, матрац. //лім.
 στρωμή, ή, ложка, пасланьне; матрац; радэжка, кі-
 στρωφώ, стёла круціць, падтрымліваць кручэньне;
 круціцца.
 στύγερός, ά, όν, /зэ/ненавіджаны; поўны агіды.
 στύγερ-ότης, ες, спагляданы зь нянавісьцю; напоў-
 нены нянавісьцю.
 στύγέω, ненавідзець, чуць агіду да; чыніць страш-
 ным, палохаць; палохацца.
 στύγημα, атос, τό, аб'ект ненавісьці; агіда.
 στυγνάζω, быць сумным.
 στυγνός, ή, όν, зьненавіджаны, пагарджаны; сумны,
 пануры, страшны, цёмны, нячасны.
 στυγνότης, πтос, ή, пакурае /цёмнае/ існаваньне;
 сум, засмучаньне, сумнасьць; боль.
 στυγνώω, рабіць сумным або панурым; быць сумным.
 стύγος, εος, τό, ненавісьць, агіда.
 стύλος, δ, калёна; слуп, шупа.
 стύλώ, ўзмоцніць калёнамі, слупамі.
 Стύξ, όγός, ή, Стыкс, рака падземнага сьвету
 гора і ненавісьці.

στῦλη, ἡ, галяўнічы канат выраблены зь лёну і канак-
штуκτηρία, ἡ, ἡ, жалезны а. зялёны купарвас. //πί.
штуκτήριος, α, ον, вяэальны, змацавальны, сшызаць-
ны, інтралігаторскі.

στῦφελιγμός, ὁ, удыраньне, удырваньне, біцьцё, ту-
заньне, папыханьне, ходаньне, таройканьне. //удыр.

στῦφελίζω, удыраньне, пханьне, тузаньне, сільны

στῦφελός, ἡ, ὄν, густы, цвярдз, моцны, корсткі.

στῦφο-μόπος, ον, удыраны палкак.

στῦφω, сыягваць, сыяткуць разам; агучваць, згу-
сьніць, рабіць тугім.

στῶα, ἡ, дар. для стоа.

στῶικός, ὁ, стоік.

στῶικός, ἡ, ὄν, стоіцкі, як стоік.

στῶμβλία, ἡ, гаварлівасць, гутаркавасць, чаўня;
плектарства; плётка.

στῶμβλιο-συλλεκτιάδης, ον, ὁ, чаўня, гутаркавасць,
збіраньне шумавіння, прагнасьць плётка.

στῶμβλλω, быць гаворкім, гутарлівым; гаварыць цыс-
кутаваць, весці канвэрсацыю.

στῶμβυμα, ατος, τό, = στῶμβλία, чаўня.

στῶμβλος, ον, гаворкі, пискаты, плектарскі.

σῦ, ты; /узмоцненае σῦς і σῦπερ/.

σῦ-αγρεσία, ἡ, паляваньне на дзіка.

σῦ-αγρος, ὁ, паляўнічы на дзіка.

σῦβαρίζω /і Σῦβαρίζω/, жыць як сибарыта, жыць у
раскошы, у луксусе.

Σῦβαρις, εως, ἡ, Сибарыс, места ў гр. калёніі ў
паўдз. Люканіі ў ніжняй Італіі.

Σῦβαρίται, οί, жыхары места Сибарыс.

σῦ-βόσιον і σῦ-βόσειον, τό, гурт а. стада сьвіньней.

σῦ-βότης, ον, ὁ, сьвінапас.

σῦγ-γᾶμος, ον, звязаны жаніствам. //мяць.

σῦγ-γελᾶω, смяляцца з або разам; высмейваць, высь-

σῦγγένεια, ἡ, сваяцтва, радня; мн. л.: сям'я, свая-

σῦγ-γενής, ἐς, сународжаны, /на/роджаны ра- //кі.
зам; духова блізкі, натуральны, канганіяльны; адстар.

σῦγγενικός, ἡ, ὄν, суродны, сваяцкі, зроднены.

σῦγγενικός, прымл. як сваяк, суроднёна, па-сваяцку.

σῦγ-γέρων, οντος, ὁ, сябра, стары сябра /сярод лю-
дзей старшага веку/.

σῦγγεωργέω, быць сябрам а. таварышам фізічнае працы.

σῦγ-γεωργός, ὁ, сябра польнае працы.

σῦγ-γῆθεω, радавацца з або разам.

σῦγ-γῆράσκω, старэцца разам з.

σῦγγυνομαι, быць з; утрымліваць а. падтрымліваць су-
адносінны ці зносінны; сябраваць з; жыць з; утрымліваць
сэксуальныя зносінны; гутарыць з; прыйсці з поначчу;
зыйсціся разам, спаткацца.

συγ-γίγνισκω, мець супольны пагляд або быць аднае думкі з; усугагодніць; згаджацца, згадзіцца; узначь, выразіць узнаньне; уступіць; дараваць.

συγγνωστα, ἡ = συγγνώμη.

συγγνώμη, ἡ, дараваньне, выбачэньне, ласка; дозвол.

συγγνωμονέω, выбачыць, дараваць; дазволіць.

συγγνωμονικός, ἡ, бν, дараваны, абдораны дараваньнем; схільны дараваць; паблажлівы, памяркоўны, спагад-
συγγνωμοσύνη, ἡ, сяброўскае пачуцьцё, пара- // лівы.
ваньне, непамятаньне крыўды.

συγγνώμων, ον, абдораны, дараваны, вольны ад віны;
схільны дараваць; даравальны.

συγγνωστός, ἡ, бν, абдораны /ласкаю/; дараваны;
схільны дараваць.

συγ-γινος, ον, = συγγενής.

συγγραμма, ατος, τб, напісаньне, упісаньне, запісаньне; пісаная праца, пісаны твор. //кніжка.

συγγραμμάτων, τб, малое пісаньне, малая кніжка,

συγγραφεύς, έως, ό, пісьменьнік, гісторык, гісторыграф; пісьменьнік у прозе.

συγγραφή, ἡ, тое, што напісана а. запісана: кніжка, кніга; гісторыя; умова, кантракт.

συγγραφικός, ἡ, бν, запісаны, пераказаны гісторыі.

συγγραφω, запісаць, напісаць, упісаць, стварыць працу.

συγ-γυμνάζω, вивучаць, вучыцца разам, супольна.

συγγυμναστής, ού, ό, сябра ў фізічных практыка-

σбγς, = σб. // ваньнях.

συγ-καθαίρεω, цягнуць а. сынягваць разам.

συγ-καθέζομαι, сядзець в або разам.

συγ-καθεύδω, з або разам спаць.

συγ-καθίζω, сядзіць або сесыці разам.

συγ-κακομαθεώ, разам цярпець.

συγ-κακουχέομαι, разам вносіць нядолю, цярпенне.

συγ-κλέω, склікаць, клікаць разам; склікаць веча.

συγ-κλύπτω, зусім пакрыць, закрыв а. аслабіць.

συγ-κρίνω, супрацаваць, разам працаваць.

συγ-κρίπτω, сагнуць разам, сагнуць.

συγ-κρίσινήτη, ἡ, сястра /некаму/.

συγ-κρίσις, ιος, ό, ἡ, /некаму/ брат ці сястра.

συγ-καταβαίνω, разам крочыць; разам імкнуцца да мэты.

συγ-καταγρηράσκω, разам зь н. стэрэцца або стацца
старым.

συγ-καταβιβάζω, адначасна прасьледаваць, ісьці за.

συγ-καταβουλεύω, злучыцца ў прадмёце паняволеньня.

συγ-καταβάπτω, адначасна а. разам пахаваць.

συγκατάθεσις, ἡ, умова, кагадненьне, апрабата.

συγ-καταθέω, рабіць налад зь іншым.

συγ-καταθνήσκω, паміраць разам з.

συγ-καταίθω, зь іншым спаліць да тла.

συ-καταίνω, згаджання зь н.
 συ-κάταινος, ον, згодні, узгодні.
 συ-καταμάω, -μάω, спалиць разом зь іншим.
 συ-κατάκειμαι, разом за столом уз'ляжваць а. сядзець.
 συ-κατακτείνω, забіць разом.
 συ-καταλείπω, пакінуць разом зь ін.
 συ-καταμίσγυναι, змешчання з; умяшчання. //вещь.
 συ-καταλλάσσω, уможваща /у справу/, інтервенція-
 συ-κατακράττω, праявляць зичливасць, ласкавасць;
 гадзіння зь іншими.
 συ-καταρρίπτω, звалиць разом зь іншими а. суцільна.
 συ-κατασκάπτω, разом зь іншими зніжчыць, разва-
 ліць або загінуць.
 συ-κατασκευάζω, разом падрыхтаваць, спрычыняць,
 памагаць у чыненні або выканаць. //вещь.
 συ-κατασπάζω, разом сыягнуць уніз; памагаць сыяг-
 συ-κατατάσσω, разом уладзіць.
 συ-κατατίθεμαι, разом або гэтаксама са свайго бо-
 ку ўстаўіць; згаджання, даць эгоду; быць у суагодзе.
 συ-καταφεύδομαι, далучыцца ў жыццёні супроць н.
 συ-κατέρχομαι, разом прыйсці а. разом вярнуцца.
 συ-κατεσθέω, разом зь іншымі жарці.
 συ-κατηγορέω, разом абвінавачваць.
 συ-κατοικέω, жыць разом /у памешканьні/.
 συ-κατοικίζω, асесці на жыллё разом зь іншымі,
 разом калёніаваць.
 συ-κατοικτίζομαι, /су/спаўчувань, бедаваць разом.
 συ-κατορύττω, -σσω, разом /супольна/ пакаваць.
 συ-κατάρω, паправіць, залатаць, аднавіць.
 συ-κατάραι, злажыць разом, быць разом; разом зла-
 жыць; выправаваць, стварыць /верш/; вызначыць; зга-
 дзіцца.
 συ-κελεύω, падтрымаць дамагайне.
 συ-κεντέω, пракалоць /закалоць/ а. пранізаць разом.
 συ-κεράννυμι або -ύω, змяшчаць, змяшчацца ра-
 зам; цесна злучыцца а. звязацца; аб'яднацца. //ным.
 συ-κεραυνώ, удрыць пяруном; быць пяруном удыра-
 συ-κεφαλαίω, звесці ў суму: злічыць, падлічыць.
 συ-κινδυνεύω, адначасна быць у небяспеці; трапіць
 разом у бяду; дзяліць нядолю. //піхання.
 συ-κινέω, рухацца ў тузаніне; тузацца, холацца, па-
 συ-κίω, трасьціся разом; разваліцца, рассыпацца.
 συ-κλέισις, εως, ή, злучэньне, ушчыльненьне; цес-
 нае аб'яднаньне; цесната, цяскота.
 συ-κλείω, ушчыльніць /рады/; ушчыльніцца; цесна
 ўшчыльніцца, цесна злучыцца; хвармаваць закрытае кола.
 συ-κλέπτω, разом красьці.
 συ-κληρός, ον, аднолькавае долі зь іншым/і/.
 συ-κληρόω, вызначыць аднолькавую долю; агарнуць ад-
 нолькаваю доляю.

συγ-κλήσις, εως, ή, - атт. σύγκλησις.
 συγκλητήριος, ή, όν, принадлежи да римскага сенату;
 сенатарски; 2. - ό, сенатар.
 σύκλητος, он, скліканы разам, пакліканы.
 συγκλῆω, - συγκλείω.
 συγκλίνω, ή, сустрача пахіласыняў, дэфіляў або
 цясьнінаў. //бач некага.
 συγ-κλίνω, сукланяць, пахіляць да сябе; ляжаць по-
 συγ-κλονέω, /па/трасьці разам, устрасянуць разам;
 узносіць, узьнесьці заклот.
 συγ-κλύω, заліваць, заліць; разьліца паводкаю.
 σύ-κλῦς, ύδος, разам вымыты хвалямі.
 συγκοίμημα, атос, τό, супольнае ложа або спаньне;
 2. удзельнік супольнага ложа, сужанец.
 συγκοίμησις, ή, супольнае спаньне.
 συγ-κομίζω, класьціся в. легчы ў ложак разам.
 συγκοινωνέω, мець супольны ўдзел у.
 συγ-κολλάω, склеіць разам.
 σύ-κολλος, он, склеены разам.
 συγκομίδη, ή, скліканьне разам.
 συγ-κομίζω, зьнесьці разам, зносіць, прыносіць.
 συγκοπή, ή, пакрыенне, пасечаньне на дробныя част-
 συγ-κόπτω, разьбіць, пасекчы. //кі.
 σύγκρασις, εως, ή, /зъ/мяшаньне разам, мяшаньне
 /субстанцыя/; стопленьне; сумесь.
 συγ-κράτέω, трымаць разам; узьдзеіваць.
 σύγκρατος, он, зьмяшаны разам.
 συγ-κρίνω, скласьці, злучыць разам.
 σύγκρισις, ή, зляжэнне разам; зьмяшаньне; кам-
 пазыцыя; 2. параўнаньне. //наўчы, сымкрытычны.
 συγκρίτικος, ή, όν, злучаны, зложаны разам; параў-
 συγ-κροτέω, удырваць разам, разам кавачь; зьбіваць
 разам; 2. быць добра трэнаваным. //дзе.
 σύγκρουσις, εως, ή, судыраньне; сварка, разлапэ-
 συγ-κρούω, біцца; давесьці да судыраньня.
 συγ-κρύπτω, схавачь сучальна, укрывачь, хаваль.
 συγ-κτάομαι, эдабыць разам, памагаць эдабыць.
 συγ-κτίζω, разам зъ н. выбудоўваць, будаваць.
 συγκτίστης, он, ό, супрацоўнік у пабудове.
 συγ-κῶβευω, гуляць з к.-н. у косьці.
 συγ-κῶνδγός, ή, сябра ў паляваньні.
 συγ-κυνηγός, ό, сябра ў паляваньні.
 συγ-κυνηγέτέω, разам паляваць.
 συγ-κύπτω, разам нагінацца наперад; узвемна /ра-
 зам/ набліжэцца.
 συγ-κῦρέω, зъ н. судырыцца; зъ н. прыпадкава спат-
 кацца; здарыцца ў тым самым часе.
 συγκύρημα, атос, τό, спатканьне, выпадак, эда-
 рэнне.

συκιδρία, ή, одарэньне, зьбет абставінаў.
 συ-κιδριζω, ісьці разам на κιδρις; прымаць удзел
 у ўрачыстай працэсі. //ду.
 συκισμος, ο, удзельнік урачыстае працэсі а. пахо-
 συ-χαιρω, сурадавацца, радавацца супольна зь ікшмі.
 συ-χέω, зьліваць разам, зьмашваць; прыводзіць у не-
 перадак; зьбянтэжыцца; папасьці ў супярэчнасьць; зьніш-
 συχορευτής, ου, ο, сутактор у танцу. //чыць.
 συ-χорέω, танцаваць з або разам.
 συ-χορηγέω, памагаць у абесьлячэньні; падтрым-
 ліваць, падтрымаць. //ваць.
 συ-χόω, перасыпаць, прасыпаць; засыпаць, заваль-
 συ-χρῶμαι, разам ужываць; разам тасаваць.
 συ-χύν/ν/ω, = συχέω. //чэньне.
 συχῦσις, εως, ή, зьмяшаньне; закламучаньне; зьніш-
 συ-χυνεώ, сталіць /воск/ разам; расплаўліваць,
 расплавіць.
 συ-χωρεώ, сталіць /метал/ разам.
 συ-χώννυμι, = συχόω.
 συ-χωρέω, ісьці разам; злучыцца; зыйсьціся разам;
 аб'єднацца; ісьці на згоду, згадзіцца, згаджацца.
 σύβην, прысл. пасьпешна, хутка, жыва.
 σύειος, α, ον, сьвіны, сьвінячы.
 συ-ζάω, жыць з або разам.
 συ-ζεύνυμι, разам сыцягнуць /гуньку/; разам у-
 прэгчы; пра маладую пару: лабрацца.
 σύζευξις, εως, ή, злучэньне, камбінацыя.
 συ-ζητέω, разам дасьледаць а. правесьці справу.
 συζητησις, εως, ή, дыскусыя, дыялёг, дыкурс.
 συζητητής, ου, ο, вучоны дыскутант, удзельнік
 дыспуту, учасьнік сумеснага досьледу; сафіст.
 συζύγία, ή, злучэньне, спражаньне /коней/; аб'ед-
 наньне; 2. ярмо, пара /валоў/. //зам.
 συζύγιος, α, ον, спрэжаны, злучаны, заспрэжаны ра-
 σύζυγος, ην, заспрэжаны ў ярмо; пад'ярэмны; - ο,
 сябра, супрацоўнік; - ή, жонка, супрацоўніца.
 συ-ζώννυμι, разам апаясаны; апаясваць.
 συ-ζωοποιέω, пасьпець на той самы час.
 συκκιῖνον, τό, тутавая /шаўкаўнічная/ ягада.
 συκκιῖνος, ή, тутавая /шаўкаўнічная/ дрэва.
 συκιδιον, τό, малая фіга.
 συκίζω, жыраць на фігах. //фігі; фігавы.
 συκίνος, η, ον, прыналежны да фігавага дрэва ці
 συκινον ζύλον, драўляны матэрыял з фігавага дрэва.
 συκίς, ίδος, ή, парастак фігавага дрэва; маладое
 συκολογέω, абіраць з дрэва фігі. //фігавыя дрэўца.
 συκδ-δωρος, ή, сікамора, фігашаўковае дрэва /ягі-
 συκον, τό, фіга. //пецкі сорт/.
 συκο-τραγέω, есьці фігі.

συνκοτράγιδης, ου, δ, ласун фігаў.
 σῦκοφαντέω, быць сыкофантам а. эласьлівым паклёпні-
 кам; быць даносчыкам; хвальшыва абвінавачваць, абга-
 σῦκοφάντημα, ατος, τό, хвальшывае абві- //варваць.
 навачаньне, ачарняньне; місрэпрэзэнтацыя.
 σῦκοφάντης, ου, δ, той, хто трасе фігавае дрэва /ат-
 расае фігі/; 2. фігавы даносчык /хто даносіць пра факт
 вывазу фігаў з Аттыкі/; 3. даносчык, інфарматар; 4.
 хвальшывы абвінавачуца; 5. паклёпнік; /Пол., 340 /.
 σῦκοφαντία, ή, сыкофанцыя, манія сыкофанта: абга-
 варваць, ачарняць, пляткаваць, даносіць.
 σῦκοφαντικός, ή, δυ, як сыкофант, сыкофантичым.
 σῦκοφαντρία, ή, сыкофантка.
 συνδράσεις, εως, ή, = σῦκοφαντία.
 συνοφορέω, несці, несці фігі.
 συνδω, карміць фігамі.
 σῦλᾱγωγέω, забраць чужое; /у/красьці; акрадаць; 2.
 рабаваць; забіраць як зьвешчэ здабычу; весці палон-
 σῦλᾱω, зьдзіраць аружжа з забітага ворага; //ных.
 аграбіць; быць аграбленым; нішчыць чужое дабро; забіраць.
 σῦλεω, украсьці, абакрасьці патайком; шукаць, вы-
 σόλη, ή або σῦλον, τό, ужываньня ў мн.л.: //маніць.
 σῦλαι, οί або σῦλα, τά, права забраньня, захопу або
 рэквізыцыі вадэплаву ці грузу замежнае флятылі; права
 захопу або права рэпрасні ў часе вайны.
 σῦλητήρ, προς, = σῦλήτωρ, ρος, δ, грабежнік.
 σῦλήτειρα, ή, грабежніца. //ляба, склад.
 συλλαβή, , тое, шт трым е р зам; грам.: сіль-
 συλλαβίζω, чытаць па складах, сільлябізаваць.
 συλλαλέω, весці гутарку, дыялёг, дыскусю.
 συλ-λαμβάνω, забраць, грабіць; злучыць, далучыць /да
 пэласьці/; /су/зграмадзіць; закрывць вочы і рот /нябож-
 чыка/; захапіць /у палон/, забраць з сабою.
 συλ-λέγω, разам чытаць; разам шукаць, кіраваць, вес-
 ці, несці, зьбіраць; стацца пакліканым; сузграмадзіць.
 σόλ-λεντρος, δ, ή, супольнік ложа: жонка, муж. //ца.
 συλλήβδην, прysł. агульна кажучы, у суме; наагул.
 συλλήπτρια, ή, памочніца, асистэнтка.
 συλλήπτωρ, ορος, δ, памочнік, асистэнт.
 σόλληφис, εως, ή, уняцьце, агарненьне, кемнасьць;
 ахапка, добрае ўзяцьце; захопленьне ў палон; ерыкта-
 συλλογή, ή, зграмаджэньне, сход; //заваньне.
 варбаваньне а. набіраньне рэкрутаў.
 συλ-λογίζομαι, злічыць усё разам; падлічыць, пад-
 сумаваць; думаць, разважаць, разважыць; прысьці да
 выснаву.
 συλλογισματός, α, ου, зграмаджаны з розных месцаў.
 συλλογισμός, δ, выснаў разумеваньня а. разумовага
 працэсу; вынік лягічнага разважаньня; сільлёгізм.

σύλλογος, **δ**, зграмаджэньне, сход:, веча; ассам-
 бля, мітынг; народ; прысутнасць інтэлекту.
συλλοχίτης, **ου**, **δ**, жаўнер таго самага лохосу.
συλ-λῶπῶ, разам клалаціца, турбавацца; спаўчу-
σῶλον, **τό**, = **σῶλη**. // ваць.
σῶμα, **τό**, = **θῶμα**.
συν-βαίνω, ісьці ў ногу, ісьці разам; прыбыць адна-
 часна; эгаджанца, дамаўляцца; датарнавацца; выснаў.
συν-βακχεύω, браць удзел у сьвяткаваньні на ч. Бахуса.
σύν-βακχος, **δ**, **ή**, удзел у сьвяткаваньні на ч. Бахуса.
συν-βάλλω, разам кідаць, кінуць; разам несць, пры-
 несць, несіць; злучыцца; спаткацца; пераўноўваць;
 судырыцца; эгадзіцца, эгаджанца; унесць свой уклад.
συνβάσειν, быць схільным на ўмову. // на панаваць.
συν-βάσιλεύω, супольна стаяць пры ўладзе, суполь-
σύνβασις, **εως**, **ή**, умова, уоузгодненьне, згода.
συνβάτηριος, **ου**, схільны да згоды, згодны на.
συν-βιάζω, прывесць да сузгоднасьці на дарозе сі-
συν-βιβάζω, зьвесць разам; прывесць да // ламоны.
 згоды; пагадзіць, пагадзіцца.
σύν-βιος, **δ**, **ή**, муж, жонка.
συν-βίω, жыць разам.
συνβίωσις, **εως**, **ή**, сужыцьце, сумеснае жыцьцё.
συνβλησις, **εως**, **ή**, тлумачэньне, выклад, паясьнень-
συνβλητός, **ή**, **δν**, параўнальны. // не.
συν-βόω, прысупольніцца да крыку аднагалосна; го-
 ласна крычаць разам.
συνβοηθεία, **ή**, супольная або агульная помач.
συν-βοηθέω, аказваць супольную службу помачы.
συνβόλαιον, **τό**, знак; азнака, якая вядзе ад вы-
 снаву; сымптом.
συνβόλαιος, **α**, **ου**, сыцьверджаны на падставе ўмовы.
συνβολεύω, спажываць добра прыпраўленую страву, е-
συνβολέω, упасьці разам з. // жу.
συνβολή, **ή**, спатканьне; судыраньне; алучэньне, аб'-
 еднаньне; 2. бітва, напад, атака.
συνβολικός, **ή**, **δν**, сымбалічны.
σύνβολον, **τό**, сымбаль, знак распазненьня; даку-
 мэнт тоеснасьці; азнака; умова /гандлёвая/.
σύνβολος, **δ**, праданака, азнака, омэн.
συνβούλευμα, **ατος**, **τό**, дадзеная рада; раджаньне,
 раённе; рада. // ни да рады.
συνβουλευτικός, **ή**, **δν**, раёны, дараджоны; прыналеж-
συνβουλεύω, раіць, радзіць, даваць раду.
συνβουλή, **ή**, рада, раённе.
συνβουλία, **ή**, = **συνβουλή**.
συνβούλιον, **τό**, рада. // лаіцца.
συν-βούλομαι, адначасна а. гэтаксама хацець; эга-
σύν-βουλος, **δ**, **ή**, райца, радца.

συμμάθητής, ου, ὁ, сябра школыны, таварыш /школь-
нае лавы/.

συμ-μαρθάνω, вучыцца разам з, зусім навучыцца.

συμ-μαρπτω, схватваць разам; агортваць, разумень.

συμ-μαρτυρέω, сьведчыць разам зь іншымі.

συμ-μαρτῦς, ὅρος, ὁ, сусьведна.

συμμαχεώ, быць саюзьнікам, разам змагацца.

συμμαχία, -ία, ἡ, ваеннае саюзьніцтва; помач у вай-
не; саюз, альянс.

συμμαχικός, ἡ, ὅν, датычны альянсу, саюзу.

συμ-μάχομαι, змагацца ў бою разам.

σύμμαχος, ου, ὁ, змаганьне побач /разам/; саюзьнік.

συμ-μελέτω, практыкаваць разам з.

συμ-μένω, заставацца разам, стаяць разам, /у/трымаць.

συμ-μερίζω, -ομαι, выразіць свой удзел зь іншым;
атрымаць свой удзел разам зь іншымі.

συμ-μεταβαίνω, адначасна пераходзіць, перайсьці.

συμ-μεταβάλλω, адначасна далучыцца да зьмены, зьі-
начаньня або замены.

συμ-μετακοσμεῖσθαι, сваю вопратку зьіначыць.

συμ-μεταχειρίζομαι, быць эдольным выканаць або
адначасна прыняць кіраўніцтва.

συμ-μετέχω, = συμμερίζω.

συμ-μετίσχω, = συμμετέχω.

συμμετάχος, ου, удзелапрыймальны.

συμμετρέω, вымерваць, вымерыць, вылічыць, прымерыць.

συμμέτρησις, εως, ἡ, адмераньне; вымераньне, вылі-

συμμετρία, ἡ, сымэтрыя, дакладная прапорцыя //чэньне.

σύμμετρος, ου, сымэтрычны; сувымерны /зь нечым/; да-
тарнаваны да; 2. адыстар, падобны; 3. датарнаваны ма-
нерай; /Парм., I40с/.

συμ-μητιόομαι, /па/раіцца зь н.

συμ-μηχάνομαι, старання зь ін. здабыць, дастаць;
імянуцца зь ін. плянава выканаць.

συμμίγῃ, присл. зьбянтэжана, разгублена.

συμμίγῃς, ἑς, зьбянтэжаны; зьбіты з тропу.

συμ-μίσγυμι або -ύω, зьмешвацца з а. у натоўле;
зьлівацца, расьцярушвацца.

συμμιχτός, ὅν, зьмешаны, разнародны.

συμ-μίμῃσθαι, адначасна /ў/насьледаваць, пераймаць;
імітаваць, пераймаць.

συμμιμητής, ου, ὁ, пераймальнік; імітатар.

σύμμιξις, εως, ἡ, зьмяшаньне разам, сумесь; 2. сэк-

συμ-μόλκος, ου, сузгодны. //суальны акт, інтэркорс.

συμ-μόλυνω, разам мазаць, пэчкаць, пляміць.

συμμορία, ἡ, класа падаткаплатнікаў: у Атэнах
I200 найболей багатых грамадзян; 2. аддзел /I5 вада-
плаваў/ морскае флэты.

σὺμ-μωρός, οὐ, суападаткаваны, ап. разам зь іншымі.
 σὺμ-μορφίζω, аднолькава хвармаваць; уаднастайніць,
 зрабіць адмыстарным.
 σὺμ-μορφος, οὐ, падобны да постаці, аднахворны.
 συμμορφω, - συμμορφίζω.
 σὺμ-μοχθέω, нярпець з к.-н. або зносіць нядолю.
 σὺμ-μύω, пасьвяціць, высьвяціць разам.
 σὺμ-μύω, закрываць рот; закрыццё.
 συμμάθεια, ή, спагада, спаўчунаньне.
 συμμάθεω, спагадаць, спаўчунваць; симпатызавать.
 σὺμ-μάθης, ές, спагядлівы, чулага сэрца, симпатич-
 συμμάθως, прымл. спагядна, чула, симпатична. //жм.
 σὺμ-μαίθεω, вучыцца разам, вучыць; быць адукаваным.
 σὺμ-μαίζω, жартваць, пацьвяляцца, гуляць.
 σὺμ-μαίητωρ, орос, ο, сябра гульняў, забаваў.
 σὺμ-μαίω, зьбіваць разам; біць адно аб адно.
 σὺμ-μαίνηγυρίζω, абыходзіць урачыстасьць з к.-н.,
 мець урачыстае зграмаджэньне.
 σὺμ-μαραχίζονται, адначасна а. гэтаксама прыйсці,
 быць прысутным з.
 σὺμ-μαραθέω, бегчы разам з.
 σὺμ-μαραχιάλλω, разам а. адначасна прыклікваць.
 σὺμ-μαραχιοιζω, адначасна і разам з тым весці;
 пра вадаплаў: адначасна весці ўздоўж узбярэжжа.
 σὺμ-μαρακίπτω, завярнуцца разам з.
 σὺμ-μαραλαμβάνω, пераняць разам з.
 σὺμ-μαραμένω, астацца /прабыць/ разам з а. сярод;
 адначасна астацца пры жыцці. //дм.
 σὺμ-μαρανέω, патакваць /ківаць галавою/ на знак зго-
 σὺμ-μαρανήχομαι, плясці побач разам.
 σὺμ-μαραπέμω, эскартаваць разам зь іншымі.
 σὺμ-μαραπλέω, адначасна прыжджаць.
 σὺμ-μαραπόλλυμι, зьнішчыць разам з.
 σὺμ-μαρασκευάζω, прывесці разам зь іншымі; пры-
 лучыцца да падрыхтовы.
 σὺμ-μαραστᾶτέω, стаяць на пегатове а. на стражы.
 σὺμ-μαραστάτης, οὐ, ο, помач, падтрымка, гатоўнасьць.
 σὺμ-μαρατάσσομαι, зь іншымі а. гэтаксама стануць
 /уклучыцца/ у змагарны парадок /да бітвы/.
 σὺμ-μαρατῆρέω, назіраць побач зь ін. або разам.
 σὺμ-μαραφέρω, пераносіць /выносіць, несці/ разам
 σὺμ-μαρεδρεβω, сядзець побач або ўздоўж з. //зь ін.
 σὺμ-μαρείμι, быць прысутным разам з.
 σὺμ-μαρείμι, ісьці разам адначасна.
 σὺμ-μαρεισέρχομαι, адначасна зь іншымі пранікаць,
 пралікацца або прасьлізгацца.
 σὺμ-μαρέπομαι, ісьці разам з., праводзіць разам.
 σὺμ-μαρέχω, адначасна прапанаваш; разам даставаць,
 здабываць або атрымліваць.

συμ-κρίτται, разом побач лѣтаць.
 συμ-κρίσται, разом ставиць побач. //ка.
 συμ-κρομαρτέω, сьледаваць разом з, прыводзіць збліс-
 σύμπας, ἅσα, ἅν, усе разом, усё ў вадным; цэласьць
 разом; увесь, агульны, цэлы, суцэльны; [Пол, VIII, 546с].
 συμ-πάσχω, опаўчуваць, разом цярпець, разом ад-
 чуваць боль.
 συμ-πάτῃσσω, разом удырыць, разом біцца.
 συμ-πάτέω, разом надступаць.
 συμ-πατριότης, ου, ὅ, суродзіч, супатрыёт.
 συμ-πέδω, злучаць разом, сцяляць, звязваць.
 συμ-πέλω, пераконваць разом, лучыцца ў пераке-
 каньні; быць перакананым.
 συμ-πεῖροσ, ου, абазначыць в. //лаць.
 συμ-πέριω, выслаць разом або з; адначасна адсы-
 σύμ-πευτε, пяць разоў.
 συμ-περίνω, завяршаць або выконваць разом.
 συμ-πέρω, нішчыць з; памагаць нішчыць.
 συμ-περίάγω, вадзіць, весці навакол а. разом.
 συμ-περιλαμβάνω, адначасна абдымаць, агарнуць, вы-
 συμ-περινοστέω, разом спацыраваць або //канаць.
 хадзіць туды і сюды; падарожнічаць навакол з.
 συμ-περιστρέφω, круціцца навакол зь н. //кол з.
 συμ-περιφέρω, насіць навакол з; быць ношаным нава-
 συμ-πέσσω, памагаць у варцы; стравіць суцэльна.
 συμ-πήγνυμι, укладваць дэкладна, датарнаваць; ви-
 канаць, зрабіць акуратна.
 συμ-πηκτός, ου, дэкладна зложаны, ухвармаваны.
 συμ-πίέζω, уціскаць, сьпіскаць разом; ухваціць да-
 συμ-πίνω, піць з к.-н., піць. //кладна.
 συμ-πίπτω, разом падаць; разом зэвальвацца; ра-
 зам спатыкацца; судырыцца; здарацца.
 συμ-πίτνω, = συμπίπτω. //эмі: тварыць.
 συμ-πλάσσω, хвармаваць, вырабляць разом у; у паэ-
 συμ-πλάτῃν, разом пляскаць або біць.
 συμ-πλάττω, = συμπλάσσω.
 σύμπλεκτος, ου, скручаны, зьвіты, сьплечены.
 συμ-πλέκω, разом плесці, сьплесці; разом зьві-
 ваць; разом звязваць, прычэпліваць, прыплізваць ці
 прыколаваць; умятацца, абдымацца, ахапляцца ў абдым-
 συμ-πλέω, разом плысці на моры ў вадаплаве; //ках.
 разом адбываць падарожжа.
 συμ-πλέωσ, ου, зусім поўны.
 συμ-πληγός, ὁσος, адначаснае судыраньне.
 συμ-πληθύνω, множыць разом.
 συμ-πληθύνω, = συμπληρόω.
 συμ-πληρόω, разом напаяць /грэць/ вадаплаў;
 абсацаць людзьмі; зусім напоўніць; зрабіць дастат-
 ковым для падарожжа; напоўніцца.

συμπλοή, ἦς, ἡ, сьпллячєньє; павязаньє /пачинєнь-
няў/; абдымкі; змаганьє, змаганьє на рингу.

σύνπλοος, -πλους, ὅ, ἡ, спадарожнік вадаллаву; спадарожнік, -ца; удзельнік, -ца.

συμ-πνέω, разам уздыхаць або дыхаць; быць аднадум-
ным; трымацца разам; умяшацца ў.

συμ-κοβεῖν, звязваць ногі разам; спутваць рукі і
ногі; быць уцягнутым у /справу/.

συμ-κοιέω, з к.-н. разам рабіць або памагаць к.

συμ-λολεῖν, разам змагацца, успамагаць у вайне.

συμ-κοιῖτέω, быць грамадзянінам таго самага або да-
дзенага гаспадарства; быць суродзічам.

συμ-κοιῖτης, ου, ὅ, суграмадзянін, суродзіч.

συμ-κοιτέω, браць удзел у працэсі, у ходзе.

συμ-κονέω, натужвацца; мець адколькавы клопат, цяр-
пеньє або працу; памагаць, памагчы.

συμ-πορεύομαι, суспадарожнічаць, разам ісьці, ра-
зам маршыраваць, крочыць: разам спацыраваць.

συμ-πορθεῖν, разам разбурваць, ніпчыць.

συμ-πορίζω, зграмадзіць разам, зграмаджаць; разам

συμκοῖα, ἡ, = συμκοῖον. //атрымліваць.

συμκοῖαρχος, ὅ, сымпозыяرخ, загадчык на банкете.

συμκοῖον, τό, сымпозыён; сумесная выпіўка; бак-
кет, баляваньє спалучанае з дыскусіяй, музыкам,
танцамі; Συμκοῖον, тытул аднаго з Плятонавых дзя-
лёгаў.

συμκοῖτης, ου, ὅ, удзельнік сымпозыёну.

συμποτικὸς, ἡ, ὅ, сьром для выпіўкі, сымпозыёну.

συμ-πρόκτωρ, ορος, ὅ, памочнік, чаладнік.

συνπράξις, εως, ἡ, супраца, супольнае дзеяньє;
помач, памаганьє, самапомач.

συμ-κράσσω, = -ττω, з к.-н. займацца, тварыць /пра-
цаю/; весці самапомач; патрымлівацца ўзаемна; падтрым-

συμπρεσβευτήρ, ου, ὅ, сувясланец, супасол//ліваць.

συμ-πρεσβεύω, быць супасланцом /адным з паслоў/.

σύν-πρεβυς, εως, ὅ, сувясланец, сябра-пасол.

συμ-κρεσβύτερος, ὅ, сустаршыня; калега-прэзбітар,
сябра-прэзбітар.

συμ-κρήκτωρ, ορος, ὅ, = συμπρόκτωρ.

συμ-κρήσσω, = συμπράσσω.

συμ-προβῆδομαι, мець аднолькавае стараньє або
аднолькавую ахвочасьць, рупліваць.

συμ-προξενέω, /да/памагаць сродкамі абесьпячэньня.

συμ-προκέρμω, праводзіць разам зь ін.; далучацца да
саправаджэньня.

σύνπυκος, ου, зложаны разам.

συμ-πύσσω, складаць разам.

σύνπυμα, ατος, τό, сымптом; здарэньє; выяў ней-
кага зьявішча або здарэньня.

σύμ-πικνός, ον, сшиснуты.
 συμφερτός, ή, όν, сузграмаджаны, аб'еднаны, элу-
 чаны, супольны, звязаны.
 συμφέρω, зыйсшыся разам; сузграмадзіцца; датарна-
 вацца; далучыцца ў забароне; быць карысным; згадзіц-
 ца; быць сьведымым/у дадзеным прадмеце/; здарыцца;
 дазнаць /шчасьця, але пераважна гора/; выпасьці на
 долю; спаткацца.
 συμφεύω, уцякаць разам з; быць выгнаным /з краю/;
 быць на выгнаньні з.
 σύμφησι, згаджаньне, зацьвердзіць, пастанаўляць,
 прыняць пастанову; падаць голас /за, сказаць але, так/.
 συμ-φθέγγομαι, зграцца, настроіцца з, быць у акордзе.
 συμ-φθείρω, зруйнаваць дашчэнту, згладзіць да зямлі.
 συμ-φθίνω, шчэзнуць, прапасьці разам з.
 σύμ-φθογγός, ον, сугучны.
 συμ-φιλέω, любіць узаемна, злучыцца ў любові.
 συμ-φλέγω, разам падпаліць, спаліць дашчэнту.
 συμ-φιλοσοφέω, вывучаць філязофію з к.-н. або ра-
 συμ-φορέω, /с/палохацца разам. //зам.
 συμ-φοιτάω, ісьці а. хадзіць часта разам /у школу/.
 συμφοιτησις, ή, ходжаньне разам ў школу.
 συμφοιτητής, ού, ό, школьны сябра.
 συμ-φονεύω, забіць разам зь н.
 συμ-φορά, ή, зборка, сузграмаджаньне; адараньне,
 выпадак; непаводжаньне, няшчасьце, нядоля; добрая
 доля; шчасьлівы выпадак.
 συμφορέω, сабіраць у гурбу; зграбваць, зграбсьці.
 συμφόρησις, εις, ή, напор людзей, цягота, таўкатня,
 συμφοράς, прысл. выгядна, карысна. //натоўп, маса.
 συμφοράδμων, ονος, ό, сурайца, судараднік.
 συμ-φράζομαι, /па/раіцца ■ к.-н.
 συμ-φράσσω, ушчыльняць, ушчыльніць, туга заапахля-
 ваць; сьвістаць, сьвіскуць разам.
 συμ-φρονέω, узгодніцца, згадзіцца ■ к.-н.
 συμ-φροντίζω, сумесна заапекавацца к.-н.
 σύμ-φρων, ον, аднадумны, згодны, змчлівы, брацкі.
 συμ-φθγάζ, άβος, ό, сувыгнанац. //заны, скованы.
 συμ-φύης, ές, цесназрослы, спарышавы, цесназьва-
 συμφύλαξ, άμας, ό, сустарожжа, сябра-старожжа.
 συμ-φύλασσω, трымаць страху з к.-н. або разам.
 συμ-φύλότης, ον, ό, суродзіч.
 συμ-φύλος, ον, суродны, вроднены, сваяцкі.
 σύμφурτος, ον, зьмешаны, зьмешаны разам.
 συμ-φύρω, мятаць разам, мясіць.
 συμ-φύτεω, зафлянсоўваць, зафлянсавать, прыпча-
 піць, ушчапіць.
 σύμφυτος, ον, разам эрослы, спарышаваты.
 συμ-φύω, успамагаць супольны рост; успамагаць су-

полянсьць у росьце; рабіць рост сукольным; расьпі
разам; вырасьці ў вадно.

συμ-φυνέω, згаджацца ў голасе; быць у сузгоднась-
ці а. ў гармоніі /унісон/; прысьці да сузгоднасьці з.

συμφωνησις, ή, сугучанасьць, сузгоднасьць галасоў.

συμφωνία, ή, симфонія, унісон галасоў а. ў строю
музычнага інструмэнту; 2. гармонія.

σύνφωνος, ον, сузгодны ў голасе; гарманійны; у уні-
сон; сяброўскі; [Пол. X, 617b].

συμφάω, дацькаць адзін аднаго.

συμ-φειδόμεαι, разам хлусіць, сумесна зманьваць.

συμ-φηφίζω, разам рахаваць, лічыць; усузгодніць.

σύν-φύχος, ον, аднадушны, сузгодны.

σύν і ζύν, 1. прысл: разам, супольна, адначасна,
праз, гэтаксама, апрача таго, да гэтага, апрача гэтага;

2. прыназ: з, разам, супольна, побач, апрача, гэтак-
сама; 3. прыстаўка: адказвае беларускаму су: су+поль-

на; су+працоўнік, су+родзіч, су+жыцьцё.//ным да н.

συν-ἀγείνω, быць зьнеахвачаным а. быць уяраджа-

συν-ἀγγελος, ό, супасланец.

συν-ἀγειρω, сузграмадзіць, зграмадзіць.

συν-ἀγελάζω, далучыцца да гурту а. стада.

συν-αγίνεω, зграмадзіць разам.

συν-αγμεία, ή, = συσγαγμεία.

συν-ἀγνύμι, разьбіваць на кавалкі; распырскваць.

συν-αγορεύω, гаварыць ■ к.- н., далучыцца да рады.

συν-αγρεύω, далучыцца да гонкі /зьвера/.

συνάχη, ή, запаленьне горла.

συν-ἀγω, прыводзіць разам; /з/грамадзіць.

συνάγωγος, έως, ό, зьбіральнік, склікальнік, злу-
чальнік; 2. падганяльнік; 3. старшыня сьнагогі.

συνάγωγή, ή, сходжаньне разам, сход, зграмаджэньне,
задзіночэньне; месца зграмаджаньня; сьнагога, школа.

συνάγωγός, ον, злучаны, скліканы.

συν-ἀγωνίζω, адначасна быць у страху.

συν-ἀγωνίζομαι, разам змагацца; браць удзел у біт-
ве; 2. супрацоўнічаць, супрацаваць, падтрымліваць.

συνάγωνιστής, ού, ό, сузмагар, сябра, таварыш у
бітве; памочнік. //зъ іх.

συν-ἀδελφος, ον, які мае оястру, брата а. некалькі

συν-ἀδελφείω, чыніць несправядлівасьць; прыймаць у-
дзел у акце несправядлівасьці.

συν-ἀδω, пляць разам; згарманізаваць, - ца.

συν-αείρω, случваць у яме.

συν-αείρω, пазт. = συναίρω.

συν-αθλέω, = συναγώνίζομαι.

συν-ἀθροίζω, адначасна сузграмадзіцца, грамадзіцца.

συν-αθύρω, гуляць; забаўляцца.

συν-αιβρίάζω, падбукторваць; падбукторвацца.

σύν-αἶμος, ον, суродны, супольнае крыві; - ὅ, ἡ, аплікун сямі /Ζεὺς/; сваяк, брат, сястра.
 συναίμων, ονος, ὅ, ἡ, = σύναἶμος.
 συν-αἰνέω, злучыцца ў выражэнні ўзнання; узнань, прызнань, падтрымліваць, падтакваць.
 συν-αἰνῶμαι, разам браць, узяць, трымаць.
 συν-αἶρω, пазт. συναείρω, лучыць; падняць, узняць а. забраць разам; памагаць; лучыцца зь ін.
 συν-αἰσθάνομαι, пераймацца а. адчуваць разам.
 συν-αἰτίος, ον, сувінаваты, супольна вінаваты; -ὅ, ἡ, суудзельнік, -на.
 συν-αἰχμάζω, змагацца разам а.
 συν-αἰχμάλωτος, ὅ, сябра-нявольнік, сунявольнік.
 συν-αἰσρέομαι, быць трыманым у зняволенні з к.-н. або ў неразлучасці.
 συν-ακράζω, цвісьці, стаяць у цвене.
 συν-ἄκολουθεῖω, сьледаваць разам за; сьледаваць, ісьці духова, разумець.
 συν-ἄκουτίζω, кідаць кал'ём разам або ў тым самым часе. //аднаго.
 συν-ἄνοῦω, чуць разам і або адначасна; чуць адзін
 συναντικῶς, ἡ, ὅν, здольны прыносіць разам.
 συν-ἄλλάζω, разам голасна крычаць.
 συν-αλύεω, спаўчуваць у цяпленні або ў бяспе; быць спагадным /спагадлівым/.
 συν-ἄλλίζω, зьбіраць разам; 2. прыісьці разам або змьсціся; спаткацца. //лёс, доля.
 συναλλάγή, ἡ, вымена, замена, зьмена, зьмяненне;
 συνάλλαγμα, ατος, τό, узаемная ўмова, кантракт; паразумленьне.
 συν-ἀλλάσσω, = -ττω, абменьвацца адзін і адным; прыісьці да аб'яднаньня а. паразумленьня; гадзіцца; злучыцца; дамовіцца.
 συν-ἀμᾶ, = συνάμᾶ, прысл. разам, усё разам.
 σύναμμα, τό, вузёл; зьвяз, зьвязаньне.
 συναμφότερος, α, ον, абодва разам; случак з к.-н.; узянік з двух; абодва адначасна; аднолькавы.
 συν-αναβαίνω, ісьці а. ўзыходзіць разам.
 συν-αναβοῶ, адначасна з к.-н. крычаць.
 συν-ἀναγινώσκω, разам чытаць, пазнаваць.
 συν-ἀναγκάζω, разам ці адначасна зь н. вымушаць.
 συν-αναίρεω, з к.-н. адначасна нішчыць або збівань.
 συν-αναμίμαι, узьляжваць разам пры сталё. //лом.
 συν-αναμλίνομαι, пакласціся разам; узьлегчы за сталё.
 συν-ἀναλίσσω, зжыць разам; раскідацца /грашма/; дзяліць кошту зь ін.
 συν-αναλαμβάνω, супачываць, супачыць разам.
 συν-αναλεῖω, далучыцца ў пераконваньні.

συν-αναπέμψω, висплавъ, виславъ разом. //мі.
 συν-αναστρέφω, абыходзіцца з к.-н.; сужыцца зъ людзъ-
 συναναστροφή, сужыцца з к.-н.; абыходзіцца з к.-н.
 συν-ανατρέχω, бегчы з к.-н, бегчы на перагонках.
 συν-αναχωρεύω, танцаваць у хараводзе; парывацца з
 συν-αναχωρέω, назад ісьці з. //хорам.
 συν-αντάω, і -έω, сустрацца тварам у твар; вийсьці
 συνάντησις, εως, ή, сустрача. //на сустрачу.
 συν-αντιάζω, = συναντάω.
 συν-αντλέω, ■ к.-н. стойка вытрымаць, выцерпець.
 συν-άτομαι, = συναντάω,
 συν-άνυ/τ/ω, прыходзіць, прыйсьці да канца з н.
 συν-ἀοιδός, όν, = συνωδός.
 συν-άκορος, ον, = συνήκορος.
 συν-ἀπάγω, весьці назад з; быць адведзеным разам з.
 συν-ἀπᾶς, = σύμπᾶς.
 συν-ἀλειμι, выходзіць, вийсьці разам з.
 συν-απεργάζομαι, садзейнічаць; /да/памагаць у вы-
 канчэньні, выкананьні або завяршэньні.
 συν-ἀφίστημαι, = συναφίστημαι.
 συν-αποβαίνω, выходзіць разам з к.-н.
 συν-αποβνήσκω, паміраць, памерці разам з.
 συν-αποκάμνω, быць змучаным або вычарпаным. //н.
 συν-απολαμβάνω, адначасна прыімаць, прыняць ад к.-
 συν-απολάμπω, адначасна засьвяціць або запаліць
 лампу; адначасна заблішчаць.
 συν-απῶλλυμι, /зъ/нішчыць з або разам; згубіць з.
 συν-απολογέομαι, далучыцца да абароны а. бараніць
 συν-αποπέμψω, адначасна выслаць, выславъ. //разам.
 συν-αποστέλλω, разам выслаць, выславъ з.
 συν-αποστερέω, памагаць абіраць, асукваць; далучыць-
 συν-αποφέρω, забіраць разам з к.-н. //ца да рабунку.
 συν-ἄπτω, разам злучыць, сапчапіць ці примацаваць;
 разам змацаваць, зьвязаць; 2. /с/тварыць; 3. злучыць-
 ца, аб'єднацца. //наваным.
 συν-ἄρᾶρ(ισ)κω, /з/лучыць разам; лучыцца, быць латар-
 συν-ἄρᾶσσω, судырыцца, разьбіцца.
 συν-ἄρέσκω, падабена, акавальняць, быць задаволе-
 ным; συν-ἄρέσκε(ι) μοί, гатаксама і мне падабаецца.
 σύν-αρθρος, ον, злучаны разам, у сучаснасьці з.
 συν-αριθμέω, рахаваць, лічыць разам.
 συν-ἀριθμος, ον, аднолькавага ліку.
 συν-ἀριστάω, сьнедаць разам з.
 συν-αρμῶζω, латарнаваць да, зьбіць разам; зый-
 сьціся разам; 2. аб'єднацца.
 συν-αρμολογέω, ухвармаваць дакладка а. акуратна,
 συναρμωστής, οὔ, ὅ, загалчмк, даглядчмк цэласьці.
 συν-αρμόττω, = συναρμῶζω.
 συν-αρκάζω, хутка сабраць а. схапіць і хутка вывесь-
 ці з к.-н.; быць скопленым.

συν-αρθῶ, разом вешаць, зв'язуваць; асташе павеша-
σύν-αρχος, ́, супрацоўнік, калега, таварыш. //нім.
συνάρχω, супольна ўпраўляць месцам; быць сукіраў-
ніком у ўрадзе.

συν-οιέω, старання адначасна практыкавацца; вы-
конваць заняткі. //быць нямудрым.

συν-ἄσοφῶ, праводзіць зь непаводжаньнем /справу/;

συν-ασπίδῶ, трымаць шчыты шчыльна адзін да аднаго.

συν-ασπίζω, трымаць шчыты разам.

συνασπισμός, ́, ашчытаваньне, злучэньне шчытоў.

συν-ασπιστής, πύ, ́, сузмагар, сябра, таварыш у

συν-ασχάλαω, адчуваць супольна абурэньне. //бітве.

συν-ἄτυχέω, адначасна няпачасным стацца з.

συν-αυδάω, пастанаўляць гаварыць сватоюна; згад-
жацца; вызнаваць; дазваляць, дазволіць.

συν-αυλέω, акампановаць флейце.

συναυλία, ή, гра на флейце разам, канцэрт флей-
таў; канцэрт.

συν-αυλίζομαι, умясцовіцца, улякавацца, жыць разам.

σύν-αυλος, ου, які жыве разам зь некім.

σύν-αυλος, ου, які грае на флейце разам; адначас-
ны або згарманізаваны.

συν-αυξάνω і συναύξω, лабольшваць, узбольшваць;
адначасна расьці дазволіць, адначасна разам расьці.

συν-αφαιρέω, разам забраць; памагаць у вызвалень-
ні; вызваляць.

συν-αφίστημι, памагаць бунтавацца; весьці да ра-
вольты; аднасьці.

συν-ἄχθομαι, быць у клопаце, клапаціцца.

συναφίς, εως, ή, злучэньне, злучэ; камунікацыя.

συν-δαίζω, забіваць, забіць разам з.

συνδαίτωρ, ορος, ́, суспажывец за сталом.

συν-δάκνω, кусаць а. чвакаць разам; моцна трымаць

συν-δακρῶ, плакаць з або разам. //міх зубамі.

συν-δειπνέω, супольна есьці а. спажываць вячэру.

σύν-δειπνον, τό, супольнае спажываньне ежы, банкет.

σύν-δειπνος, ́, супольнае спажываньне стравы; пачас-
тунак, частаваньне, чэсьць, банкет; суспажывальнік.

συν-δεκάζω, падкупляць, падкупіць супольна.

συν-δέομαι, прасіць разам зь; далучыцца да просьбы.

σύν-δεσμος, ́, зв'яз, звязаньне, злучэньне, аб'ед-
наньне; 2. пуга, пуга; 3. грам.: часьцінка.

συν-δεσμόςτης, ου, ́, супалонны.

συν-δετός, ́, разам звязаны, спутаны.

συν-δέω, зв'язваць разам, спутваць.

συν-διαβαίνω, адначасна ісьці праз.

συν-διαβάλλω, разам пераходзіць; разам пераказваць;
2. наракаць; разам абвінавачваць.

συν-διαγινώσκω, разам пастанаўляць а. прыймаць па-
ставу.

συν-δίδω, разом супольна жиць.
 συν-διαίταομαι, жиць з або разом.
 συνδιαίτησις, εως, ή, сужитице, супольнае жыцьцё;
 спосаб жыцця; абыходжаньне.
 συν-διακινδύνεω, спаткаць небяспёку супольна
 або разам; перамагчы небяспёку разам //уперадкаваць.
 συν-διακοσμέω, прыводзіць у парадак разам, разам
 συν-διακυβερνάω, кіраваць, правіць а. урадаваць
 συν-διαλύω, нагадзіць /пасвараных/. //разам.
 συν-διαμένω, адначасна астацца а. ватрымацца.
 συν-διαμνημονεύω, прывесці на ўспамін разам з.
 συν-διαπολεμέω, далучыцца ў вядзенні вайны да канца.
 συν-διᾱπορέω, супольна даследжваць; 2. быць з к.-н.
 у бязвыхаднасці.
 συν-διαπράσσω, атт. -ττω, адначасна стварыць з к.-н.,
 уездзейваць з к.-н.
 συν-διασκοπέω, выкзамяіноўваць, даследжваць ці
 дыскутаваць разам з.
 συν-διασώζω, перахоўваць, захаваць, захоўваць, па-
 магчы /у/ратаваць. //зам з.
 συν-διατάλακωρέω, выцярпець, знесці пакуту ра-
 συν-διατελέω, выцярпець да канца.
 συν-διατίθημι, дапамагаць, дапамагчы ўпарадкаваць.
 συν-διατρέβω, праводзіць з к.-н. час асабліва з
 чалавекам разумным. //разам да канца.
 συν-διαφέρω, перацярпець, пераносіць ці вытрымаць
 συν-διαφύλασσω, пільнаваць, даглядаць разам або з.
 συν-διαχειρίζω, узяць у рукі разам або памагчы
 кіраваць ці ўпраўляць.
 συν-διημερεύω, правесці дзень з.
 συν-δίναζω, судзіць разам. //дая.
 συν-δικαστής, ού, ό, сябра лавы прысяжных, сусудзь-
 συνδίκηω, быць абаронцам абвінавачанага; гаварыць
 у падтрыманьні /добрае справы/.
 συν-δίκοϛ, ον, пастаўлены перад судом; 2. - ό,
 абаронца, адвакат. //ваць разам.
 συν-διοικέω, кіраваць, ўпраўляць сумесна; уладж-
 συν-διοικέω, разам кідаць дыск.
 συν-δίωμι, разам следаваць за. ///з паглядам/.
 συνδονέω, выдавацца добры для іншых; 2. згаджацца
 συν-δοκίμαζω, даследзіць а. выкзамяінаваць разам.
 συν-δοξάζω, згаджацца з паглядам; праслаўляць разам.
 συν-δουλεύω, адначасна нявольнікам быць.
 συν-δούλη, ή, сунявольнік.
 συν-δούλος, ό, сунявольнік. //супрацоўнікам.
 συν-δράω, рабіць разам; быць ахвочым памагчы; быць
 συν-δρoμας, άδoς, /ή/ супольнабежні; супольна-
 скаротны; разам суправаджаць.
 συνδρομή, ή, сумесны бег; спадборніцтва; 2. харак-
 тэрыстыка; аб'яў, праяў; сымптом.

σύνδρομος, ον, супольнабэжні, субэжні; суамагарні;
 συνδρῶμος, блізка на траку. //характэрыстычны.
 συν-δύαζω, спарваць, злучаць два разам.
 συν-δύας, ἄδос, ἡ, дзеве разам, спаранія, замужнія.
 σύν-δυο, οἱ, αἱ, τά, два разам, два і два, парамі.
 συν-δωδεκα, οἱ, αἱ, τά, кожныя дзевянаццаць, па
 дзевянаццаць або тудзінамі.
 σύν-εγγυς, прысл. блізка разам, блізка, зроднена.
 συν-εἶρω, прабудзіцца, працхнуцца разам.
 συνεδρεῖω, раіцца, кансультавацца; утэльнічаць
 συνεδρία, ἡ, пасаджаньне, нарада. //у нарадах.
 συνέδριον, τό, сумеснае пасаджаньне, лік людзей
 зграмаджаных ■ нарадэе; кансыліум; у Н.Зал. - сінэдрі-
 ън /з габр. мовы - сінэдрын/; месца зграмаджэньня.
 σύν-εβρος, ον, які сядзіць разам у зграмаджэньні.
 συν-εθίζω, прывычайвацца да к.-н., прывыкаць да н.
 συνείδησις, εως, ἡ, супольная веда; 2. /сама/сьве-
 дамасьць; сумленьне; 3. веданьне; [ням. Mitwissen].
 συν-εἰκω, падавацца; быць падцатным.
 συν-εἰλέω, сьціскацца /у натоўпе/; уплішчвацца.
 σύν-εἰμι, = συνέρχομαι.
 σύν-εἰμι, быць разам, жыць разам; лучыцца; 2. абм-
 ходзіцца; быць вучнем; 3. памагаць.
 συνεῖπον, ἰνφ. συνεῖκεῖν, гаварыць з; згаджацца
 з; 2. пацьвердзіць; бараніць справу некага; 3. пама-
 гаць, памагчы, успамагаць.
 συνείρω, звязваць у пучок, звязваць разам, злу-
 чыць разам; злучыцца разам, далучыцца, аб'яднацца.
 συνείρω, нанізаць, злучаць адно пасля другога;
 дадаваць без перапынку; дадаваць словы; гаварыць
 без супынку.
 συν-εἰσβάλλω, увайсці ў краіну ■ мэтай захапніцт-
 ва; прымаць удзел у інвазіі.
 συν-εἰσπλέω, упасці або быць укінутым разам з;
 упасці або ўламацца зьнічэўку.
 συν-εἰσπλέω, уплысці /на вадаплаве/ разам.
 συν-εἰσφέρω, далучацца да платы ваеннага падатку.
 συν-εκβαίνω, выходзіць разам /супольна/.
 συν-εκκαίβειν, паснаццаць разам, па паснаццаць.
 συν-εκκλέπτω, памагаць супольна выкрасці. //ня.
 συν-εκμᾶχέω, зьмершыраваць для супольнага змагань-
 сьня.
 συν-εκμοχλεύω, памагчы, памагаць падважыць бою.
 συν-εκπέμπω, высылаць разам.
 συν-εκπίνω, /вы/піць разам.
 συν-εκπλέτω, адначасна зьваліцца; 2. усузгодніцца;
 3. быць выкінутым. //вятружнай лодцы.
 συν-εκπλέω, зьвятружыць разам; выплываць разам на
 συν-εκπονέω, памагчы ў выпрацаваньні, памагчы за-
 вяршыць; памагаць, памагчы некаму /каму-небудзь/.

συν-εκπορίζω, помагчы на дарозе заспасабленьня.
 συν-εκσώζω, супольна выратаваць зь небясьпекі.
 συν-εκτέον, чалавек мусіць трымацца разам зь людзь-
 συν-εκτρέφω, суузгадоўвацца; разам расьці. //ні.
 συν-εκτρέχω, бегчы разам з; разам уваліцца, улама-
 ца або напасьці на ворага.
 συν-εκθέρω, разам пахаваць; браць удзел у правод-
 жаньні нябожчыка.
 συν-ελευθερόω, далучыцца ў свабаджаньні.
 συν-έλκω, сузграмадзіць; -цца.
 συν-εμβάλλω, /за/кінуць разам з; адначасна напасьці.
 συνεμβολή, ή, укіненьне разам; адначаснае ўпадань-
 не /ў такт/; адначасны ўдир пёслаў.
 συν-εμπίρημι, адначасна падпаліць з або разам.
 συν-ενθουσιάζω, быць узьнятым на духу разам з; выбух-
 συν-εξάγω, вывесці разам. //нуць штурмам.
 συν-εξαίρνω, узяць разам з; супольна зьнішчыць да-
 συν-έξειμι, выйсьці разам з. //эваньня; выганяць.
 συν-εξέρχομαι, выйсьці, выходзіць разам.
 συν-επαίρω, адначасна устаць, падняцца.
 συν-επακολουθέω, следаваць разам а. /з/блізка.
 συν-επανορθόω, элучыцца ў адбудове. //су.
 συν-επηχέω, далучыцца да супольнага ўзьняцьця гола-
 συν-επιβαίνω, разам узыходзіць; разам уздымацца.
 συν-επιβουλεύω, лучыцца ў згаворы супроць.
 συν-επισκοπέω, лучыцца як саюзьнік; помагчы, пама-
 гаць у падтрымцы ці ў помачі.
 συν-επιμαρτύρνω, адначасна сьведчыць; зь іншымі
 пацьвярджаць, пацьвердзіць.
 συν-οπίσταμαι, ведаць разам зь іншымі; нешта ве-
 даць; быць сьведамым.
 συν-επιστέλλω, высылць, пасылаць разам з.
 συν-επιστενάζω, уздыхаць разам.
 συν-επιστρέφω, супроць некага на вайну ісьці.
 συν-επισχύω, падмацаваць, падмацоўваць; разам
 пры гэтым памагаць; некага добра падтрымаць. //ні.
 συν-επιτελέω, далучыцца ў выкананьні або ў завяршэнь-
 συν-επιτίμω, лакарыць к.-н., сварыцца эк.-ч.
 συν-επιτίβω, зносіць дашчэнт, зусім зьнішчыць.
 συν-επιδυνύμι, адначасна прысягаць /эракацца/ або
 ўрачыста запэўніць. //любоў.
 συν-εράω, любіць узаемна; адудэячвацца любоўю за
 συν-εργάζομαι, супрацоўнічаць, разам працаваць.
 συν-εργάτης, ου, ό, супрацоўнік, партызр.
 συν-εργάτινός, ου, ό, пазт. для συνεργάτης.
 συν-εργάτις, ιδος, ή, супрацоўніца.
 συνεργέω, працаваць разам з; супрацоўнічаць.
 συν-εργήτης, ου, ό, пазт. для συνεργάτης.
 συνεργία, ή, супраца, супрацоўніцтва; усламажэньне.

συν-εργός, όν, супрацоўнік; памочнік.
 συν-εργώ, = συνείργω.
 συν-έρδω, далучыцца да працы; быць супрацоўнікам.
 συν-ερείδω, непарушна злучыцца разам; шчыльна зв'яз-
 συν-ερέω, = συνέρω, буд.ч. ад συναγόμεω. //заць.
 συνέριθος, ό, ή, супрацоўнік, -ца; памочнік, -ца.
 συν-έρχομαι, ісьці, хадзіць разам або з; прыйсьці
 разам, зійсьціся, зграмадзіцца; раіцца ўзаємна.
 συν-ερωτάω, ставіць пытаньні; дайсьці да сутнась-
 ці рэчч на дарозе пытаньняў.
 συν-εσθίω, есьці разам в к.-н. //не, інтэлігэнцыя.
 συνέσις, εως, ή, спатканьне, сход; суп; зразумень-
 συν-εστίω, быць госьцем у доме некага; спажываць
 страву разам зь іншымі. //дome.
 συν-έστιος, ό, дамаўнік; супольнае жыцьцё ў вадным
 συν-έταιρος, ό, сябра, прыцель; таварыш.
 συνετός, присл. інтэлігэнтна.
 συν-ευδαίμονέω, радавацца шчасьцем; падзяліцца
 шчасьцем зь іншымі. //дзяліцца ўзнамьнем, паводжаньнем.
 συν-ευδομέω, быць добраўсуадношаным зь іншымі; па-
 συν-εύδω, дзяліць супольнасьць ложа; спаць разам.
 συν-ευρίζω, спаць разам, дзяліць ложа.
 συν-ευρέτης, ου, ό, сябра ложа, сужанец, муж.
 συν-ευνέτις, ίδος, ή, суганіца, жонка.
 συν-ευπρόχως, быць добра трактаваным зь іншымі; мець
 συν-ευχόμεω, супольна памагчы; //аднолькавы ўдзел.
 падтрымаць, унесці сваю частку помачы. //іншымі.
 συν-ευτύχέω, = συνευδαίμονέω, быць шчаслівым зь
 συν-ευφραίνομαι, радавацца супольна зь іншымі.
 συν-εύχομαι, маліцца разам, супольна прасіць.
 συν-ευωχέομαι, разам частавацца а. спажываць ежу.
 συν-εφάπτομαι, хваціць разам /меч/ і змагацца.
 συν-εφέπομαι, сьледаваць разам з; сьправаджаць.
 συν-έφηβος, ό, сябра юнацтва; разам у веку юнацтва.
 συνέχεα, ή, бесперапыннасьць, трываласьць, ста-
 ласьць; упорыстасьць, настойлівасьць. //лм.
 συνεχής, ές, узаемазлучаны; бесперапынным; працяг-
 συν-εχώς, присл. бесперапынна, працяжна.
 συν-εφίω, пацывляцца, жартаваць, дурэць.
 συν-έφω, разам кіпяціць, разам вариць. //разам.
 συν-ήβωω, пэшыцца закаханаю маладосцю; быць маладым
 σύν-ήβος, ου, малады ў тым самым часе.
 σύνηβος, ό, малады сябра.
 συνήγορέω, быць абаронцам.
 συνήγορία, ή, абарона, абаронная мова.
 συνήγορίκός, ή, όν, абаронны. //з паглядам/.
 συν-ήγωρος, ου, які гаворыць разам з, сузгодны
 συνήγωρος, ό, абаронца, адвакат. //няма зносіны.
 συνήθεια, ή, жыцьцё разам з; інтэркорс; сэксуаль-

συν-ήκω, разом зиходзіцца; быць суаграмаджаным.
 συν-ήμερεῖω, правесці дзень разам.
 συνημοσύνη, ή, аб'яднаньне, згуртаваньне, таварыс-
 тва; мн.л.: урочыстыя прырачэньні.
 συνήμων, ου, аб'яднаны, злучаны, згуртаваны.
 συν-ήορος, ου, злучаны разам; павенчаны, жанаты.
 συν-ήεροπεύω, злучыцца ў ашуканстве. //рам.
 συν-ηρετέω, разам вяславаць; быць сузгодным а. спб-
 συν-ηρετρέω, = συνηρετέω. //няць.
 συνηρεφέω, пчыльна накрываць; кідаць цень, зацям-
 συν-ηρεφής, ές, накрыты, закрыты, зацеменены.
 συν-ηχέω, гучаць а. звiнiаць разам; разыходзіцца
 рэхам, адбiвiацца рэхам. //радных.
 συνθάμνω, сядзець разам а. з; займаць месца сярод
 συν-θαμβέω, быць здзіўленым разам з.
 συν-θάλλω, грацьна ■ або разам. //або разам.
 συν-θάπτω, /па/хаваць з або разам; быць пахаваным з
 συν-θεάομαι, аглядаць разам; дасьледзіць дакладна
 συνθεαίτης, ου, ό, суаглядальнік. //разам.
 συν-θεάτρια, ή, суаглядальніца.
 σύνθεμα, ατος, τό, = σύνθημα. //мова, інструкцыя.
 συνθεσία, ή, уняцце разам; уладжаньне; трактат, у-
 σύνθεσις, ή, злажэньне, злажэньне разам; падлічэнь-
 не; улажэньне; угадненьне; дамоўленасць; трактат;
 мiр, супакой; сынтэзіс, сынтэза. //тэтычм.
 συνθετικός, ή, όν, эдольны ў складаньні разам; сн-
 συν-θέω, разам бегчы, разам стартваць, разам зай-
 мець удачу.
 συν-θεωρέω, разам разважаць; дакладна разглядваць;
 выразна бачыць.
 συνθήκη, ή, сузгоднасьць; дамоўленасць, згода,
 умова, кантракт; трактат.
 σύνθημα, ατος, τό, /сунтiвнц/, тое, што зложена
 разам; кажная рэч, адносна якой асягнута паразумлень-
 не; умова, угода, дамоўленасць; злучэньне; хаўрус.
 συνθηματίατος, α, ου, усузгоднены, дамоўлены.
 συνθηματής, ου, ό, супольнік паляваньня, удзель-
 нік сумеснага паляваньня; супаляўнічы. //ным паляваньні.
 συνθηράω, -εῖω, паляваць разам; браць удзел у сумес-
 συνθαώτης, ου, ό, удзельні у θiασος.
 συν-θλάω, разьбіваць, разьбіць разам.
 συν-θλίβω, разам націскаць, ціскуць.
 συν-θνήσκω, паміраць, памерці з або разам. //ту.
 συν-θεινάτωρ, ορος, ό, удзельнік таго самага банке-
 συν-θρανέω, разьбіваць, разьбіць на кавалкі.
 συν-θραύω, паламаць або скрутыць на кавалкі.
 σύν-θρονος, ου, які сядзіць на адным і тым самым
 месцы а. троне; пра валадараньне: супольны /трон/.
 συν-θρόβτω, разьбіваць на кавалкі; учыніць мяккім.

συν-βῶω, сумесна складзаш ахвяры. //ца, р. тануць.
 συν-ίζῶω, праціскацца разам; разам закатараваць-
 συν-ίζω, разам сядзець; затрымаць сядзенне.
 συν-ίημι, разам выслать, выслать; разам прынесь-
 ці, прыносіць; браць пад увагу; разумець, ведаць.
 συν-ἱπάρχος, ὁ, сукамандзір верхнікаў /кавалерыі/.
 συν-ἱπρεύς, ἑως, ὁ, слэбра-верхнік, верхнік.
 συν-ίστημι, укласьці разам, скласьці, злажыць,
 палажыць; арганізаваць; тварыць; надаваць хворму;
 агарманізаваць; уводзіць; радзіць; рэпрэзэнтаваць;
 выстаіць; чыніць моцным; трымацца разам; быць у гра-
 мадзе; спаткацца разам; элучыцца ў змаганні; спаткаць.
 συν-ίστωρ, ὁ, ἡ, той, хто гэтаксама ведае, ведаль-
 нік разам зь ін., ведальніца разам зь ін.; сьведка.
 συν-ισχναίνω, памагаць /вы/сушыць.
 συν-ναίω, разам жыць; разам займаць памяшчэнне;
 συν-νάσσω, набіць, напхаш разам шчыльна. //прабываць.
 συν-ναυμάχῳ, разам змагацца на моры; прыймаць су-
 польны ўдзел у морскай бітве.
 συν-ναυστολέω, быць вадаплаўнікам разам зь іншымі.
 συν-ναύτης, ου, ὁ, вадаплаўнік; супасажыр на вапа-
 συν-νεάζω, праводзіць час з маладымі а. ся- //плаве.
 род маладых; быць маладым.
 συν-νεῶω, схіляцца, згаджацца; хіліцца да таго са-
 мага месца /punktu/; выгінацца.
 συν-νεῶω, патакваць, ківаць галавою на знак згоды.
 συν-νέφος, ου, занягнуты хмарамі, пахмурны, цём-
 ны, цямным.
 συν-νεφής, ἑς, занягнуты хмарамі, хмарны.
 συν-νέω, звальваць, зваліць на кучу; зваліць.
 συν-νέω, разам плысцьці, плаваць.
 συν-νέω, разам прасцьці.
 συν-νήχομαι, разам плысцьці з.
 συν-νικάω, адначасна разам перамагаць, мець удзел
 у перамозе.
 συν-νοῶω, думаць пра /аб/ разам, разам абдумваць;
 разам разважаць, абгавярваць /справу/.
 σύννοια, ἡ, разважаньне, медытацыя; думка; страп-
 ная, жаклівая думка; гора; сумленне.
 συν-νοσέω, быць хворым разам з.
 συν-οβεῶω, адбываць, адбыць падарожжа.
 συνοβία, ἡ, адбываньне падарожжа з к.-н.
 συν-οβίτης, ου, ὁ, супадарожнік.
 συνοβοιπορέω, адбываць падарожжа сумесна; пада-
 рожнічаць разам.
 συνοβοιπορία, ἡ, - σύνοδος, адбываньне падарожжа
 συν-οβοικβρος, ὁ, спадарожнік. //сумесна.
 σύν-οδος, ὁ, ἡ, сходжаньне разам, зборка, згра-
 маджаньне, сход; смяод; сустрэча дзвюх вероных армі-

συν-οικεῖω, быць сваяком, быць прывязаным //яў.
 /верным/ да іншага; сябраваць; датарываць.
 συν-οικέω, жыць разам /у доме/, прабываць разам.
 συνοικησις, ή, жыць разам, прабываць разам пад суполь-
 συνοικία, ή, супольнае жыццё; суполь- //ным дакам.
 насьць; месца супольнага жыцця; дом з кватэрантамі;
 вёска, мястэчка, места, гаспадарства; [Пол, 369с].
 Συνοικία, τό, гадавое свята /урачыстасьці/ ў Атэнах
 на часьць і памятку Тэсэуса заагінчваючага ўсе места
 συν-οικίζω, будаваць сумеснае жыццё; ам- //Аттыкі.
 даць замуж; далучацца да засяленьня а. калёнізацыйі
 краю; думаць гэтаксама, эгаджацца. //нію.
 συνοικισις, ή, аб'яднаньне жыхароў у места а. калё-
 συνοικισμός, ό, сужыццё, супольнасьць; калёнія.
 συνοικιστήρ, ήρος, ό, сузакладчык.
 συν-οικοδομέω, будаваць разам.
 συν-οικτιρίζω, /па/шкадаваць, слаўчуваць. //537.].
 συνοίμαι, эгаджацца, думаць гэтаксама. [Пол, VII,
 συν-ολισθαίνω, пасьлізнуцца і ўпасьці, паваліцца.
 συν-ολολύζω, разам крык уздымаць, лямантаваць; вы-
 разіць воклік радасьці.
 σύν-ολος, ου, усе разам.
 συνολός, прysł. навул. //сваяк.
 συν-ομαίμων, ου, аднае крыві, родны; - ό, брат,
 συνομαρτέω, ісьці разам зь іншымі; увайсьці на
 /эграмаджэньне/. //сябра, -оўка.
 συνομήλιξ, -ομήλιξ, ἴμος, ό, ή, равесьнік, -ца,
 συνομήλέω, весьці гутарку з, сябраваць з.
 συν-όμνυμι, прысягаць, -гнуць разам зь іншымі;
 даць эврок зь ін.; далучыцца да партыі а. таварыства
 ці канспірацыі; прыракаць пад прысягаю.
 συν-ομολογέω, сказаць тое самае зь іншымі; 2. эга-
 дзіцца з; 3. прыракаць.
 συν-ομореώ, вымежаваць, вымяжоўваць.
 σύν-οπλος, ου, узброены разам, саюзны.
 συν-οπαδός, ου, які сьледуе за к.-н. або ідзе з
 к.-н.; - спадарожнік; оуспадарожнік, сувандроў-
 нік
 σύν-οπτος, ου, лсны, яўны, спась- //ворага ў бітве.
 цпрожны; відавочны, аразумелы.
 συνοπτικός, ή, ου, сыноптычны; кароткі, сьцісканы,
 выразны; канкрэтны /як супроцьстаўленьне прым. "абст-
 рактны"/; прости /ў выражэньні/.
 συν-ορβω, глядзець разам а. ў тым самым часе;
 прыглядацца; пазнаваць, пазнаць.
 συν-ορυίζομαι, элавацца на н., быць злосным. .
 συν-ορβω, адначасна выраўнаць, выпрастаць, эра-
 біць протым.

σύν-орθρος, он, адначасна на золаку з.
 συν-ορίνω, зусім уохвалявана парушацца.
 σύν-ορκος, он, звязаны прысягаю, зарокам.
 συν-ορίζω, паставіць на катвігу разам з.
 συν-οροφω, пакрыць дахам оуцэльна.
 συν-ουσία, -ία, ή, прабываньне разам; супольнасьць.
 συνουσίαζω, быць разам, жыць супольна.
 συνουσιαστής, ού, ό, сябра, прыяцель, вучань.
 συνουσιαστικός, ή, όν, адпаведны для грамадакась-
 ці або супольнасьці; сяброўскі, таварыскі.
 συν-ορχέομαι, разам танцаваць.
 συν-οχή, ή, сумеснасьць, злучэньне, трыманьне ра-
 зам, супольнатрыманьне. //аб'яднаньне.
 σύνταγμα, ατος, τό, шчыльны рад; група; калёна;
 συν-τάττω, вытрываць у няшчасні разам; спа-
 συν-τάνω, прывесці разам у адно. //гадаць у нядолі.
 σύνταξις, парадак, упарадкаваньне; устаўленьне ў
 парадак: жаўнераў; 2. строй баёвы, парадак, лад; арга-
 нізацыя, сыстэма; 3. аддзел, вайсковая частка; 4. у грам.
 уклад словаў у сказе, пабудова сказаў; уклад сказаў у мо-
 ве; сынтаксіс; 5. умова, кантракт; 6. вызначэньне пла-
 ты або ўзнагароды.
 συν-τάσσω, адначасна /зь/бянтэжыцца а. сустрась-
 ціся; судрыгацца; зусім зьбіцца з толку; занепакоіцца.
 σύντασις, εως, ή, напружэньне, натужаньне.
 συν-τάσσω, складаць разам, скласьці; злажыць у пара-
 дак; /у/парадкаваць; уладзіць; уставиць да бітвам; за-
 гадваць; скласьціся; уставіцца; напружыцца.
 συν-τάττω, прысьпешваць, прысьпешыць. //тужыцца.
 συν-τείνω, напружваць, нацягваць, расьцягваць; на-
 συν-τείχω, разам умацаваць /абарону/; памагаць
 будаваць фартыфікацыю.
 συντέλεια, ή, супольная плата; грамадакі падатак;
 уклад.
 συν-τελέω, прывесці разам да завяршэньня; закон-
 чыць; ападаткаваць, плаціць сумесна падатак.
 συν-τελής, ές, ападаткаваным, залочаным /падатак/.
 συν-τέμνω, пакроіць, кроіць, рэзаць на кавалкі;
 разабраць на часткі; абкроіць, скараціць, абмежаваць.
 συν-τερέλλω, высьвістваць мэлёдыю.
 συν-τέρμων, он, вымежаваным.
 συν-τετραίνω, прасьвідраваць, пранікаць навилет;
 быць злучаным праз адкрыццё.
 συν-τεχνάζω, штучна накладаць а. накідваць.
 σύν-τεχνος, ό, ή, артыста-сябра, -калета; 2. прак-
 тыкаваньне таго самага мастацтва.
 συν-τήνω, стапіць разам, зварыць разам; растапіць,
 расплавіць. //чакаць на нагоду.
 συν-τηρέω, сачыць, назіраць зблізка; забясьпечыць;

συν-τίθημι, палажыць а. аляжыць разам; складаць у
 хворму /уцэласьць/; укладваць /слоўнік/.
 σύντομος, он, скароцаны, кароткі.
 συντόμως, прысл. коратка. //ны.
 σύντονος, он, напружаны, нацягнуты, тугі; узмацне-
 συν-τραῦφδῶ, выконваць трагедыю разам.
 συν-τρέφεζος, ѓ, удзельнік супольнага столу.
 σύν-τρις, сутрыма; разам тры; тры і тры.
 συν-τρέφω, памагаць, памагчы карміць; супольна
 ўзагадоўвацца; сужыцца = жыць разам. //вацца наперад.
 συν-τρέχω, бегчы разам; бегчы разам у бок і прабі-
 συν-τριαινω, разьбіць, зьнішчыць пазаваньня, а-
 бяркуць у руіны.
 συν-τρίβω, /на/церці, напіраць; скрушыць, эламаць,
 пераломліваць; скрушыць на атамы; судырыцца.
 σύντριμμα, атос, тб, разьбіцьце, эламаньне; спус-
 таваньне; заламаньне; заняпад.
 συντροφία, ѓ, супольнае ўзагадаваньне.
 σύντροφος, он, супольна ўзагадованы.
 συν-τροχάζω = συντρέχω. //дырыцца.
 συν-τυγχάνω, спатыкацца; зьйсцьціся, сустрацца, су-
 συν-υκούρῶ, ссупольніцца ў працы; быць памочным.
 συν-υφαίνω, азваіць разам, уплесьці, спрасьці.
 συν-φύος, ѓ, аднагучны, сугучны, зганы. //не.
 συνωμοσία, ѓ, заприсяжнае аб'яднаньне; заприсяжэнь-
 συνώνυμος, он, роўнаіменны, адназначны, сынонім-
 ны; /сыноніміка, сынонім/.
 συνωρίζω, разам запрагаць у ярмо; спарваць.
 συνωρίς, [δος, ѓ, пара коней або мулаў; двухкон-
 ная калёсьніца.
 Σύρα, ѓ, сьрыйская жанчына.
 Σύρακουσαι, αί, Сыракузы, галоўнае места Сымліі.
 Σύρα, ѓ, Сырыя.
 σύριγμα, атос, тб, голас жалейкі; гра на жалейцы.
 σύριμβος, ѓ = σύριγμα, гра на дудцы; сьвістаньне.
 σύριγξ, ιγῶς, ѓ, жалейка, дудка пастуха; сьрынґс,
 кажная рэч падобная да дудкі, труб.
 σύρίζω, граць на дудцы; шыпець; граць на сьрынґсе.
 Σύριος, α, он, сьрыйскі.
 σύρισμα, атос, тб = σύριγμα.
 Σύριστι, прысл. пасьрыйску /гаварыць/. //пады.
 συρμός, ѓ, кажная рэч зьмяцёная разам: сьмецьце, ад-
 συρμός, ѓ, любы рух зьмятаньня, зьбіраньня, цягнень-
 Σύρος, ѓ, жыхар Сырыі, сьрыец. //ня.
 σύραξ, εως, ѓ, судыраньне.
 συρ-ράπτω, сшываць, латаць, залатваць.
 συρ-ράσσω, судырыцца; накінуцца на.
 συρ-ρέζω, суахьяраваць, ахьяраваць разам.
 συρ-ρέω, сыцякаць, спываць, зьлівацца.

συρροή, η, сплиў, сьцек.
 συρφετός, ό, сьмецьце, бруд, адкіды; свалата, чэрнь.
 σύρω, цягнуць, валакчы ўздоўж, цягнуць сіламоцаю.
 σύς, ό, η, сьвіня, парсук, вяпрук, сьвіньча; σύς
 μακρός, даік, даікі вяпрук.
 συσχεύδομαι, η, падрыхтова, гатоўнасьць да маршу.
 συ-σμευσεόμαι, унесці /свой удзел/, супольна
 дзейнічаць з к.-н.
 συ-σκηνέω, жыць з к.-н. у адным будане.
 συσκηνία, η, жыцьце, кватэраваньне з к.-н. у ад-
 συσκήνιον, τό, супольная спажыва, яда. //ым будане.
 συ-σκηνίζω, = συσκηνέω.
 συ-σκιάζω, пакрыць усё ценем.
 σύσκιος, ον, пакрыты ценем. //іцца.
 συ-σκοπέω, супольна пасяброўску разглядаець, пара-
 συ-σκοτάζω, вечарэць, цямнець, пацямнець; стаця
 цёмным.
 συ-σχυθροπιάζω, адначасна /разам/ засумаваць, па-
 сумнець; быць сумным.
 συ-σπλάω, сынятваць, сшываць, сфастрыгоўваць.
 συ-σπείρομαι, круціць; быць скручаным.
 συ-σπένδω, далучацца да лібацці.
 συ-σπένδω, = συσπυρδάζω,
 συ-σπυρδάζω, старацца разам, быць у супрацы з,
 ахвоча ўспаммагаць.
 συσ-σάβωω, адначасна або разам панукаць, падганяць.
 συσ-σπράινομαι, зь іншымі адначасна /разам/ пад-
 пісваць, падпісаць.
 σύσ-σπρον, τό, знак, подпіс, довад.
 συσ-σῖτέω, сумесна разам спажываць; быць сутра-
 пезьнікам.
 συσσίτια, η, супольнае спажыцьце ежы; супольная
 зборка; гурток, клуб; сталоўка.
 συσσίτιον, τό, супольнае прыняцьце ежы /Спарта/;
 сталоўка, сталовы пакой.
 σύσ-σῖτος, ον, субясэдні; - ό, супольнік столу.
 συσ-σφίζω, супольна ратаваць, памагаць.
 σύс-σφρος, ον, злучаны ў адно цела /арганізацыю/.
 συσ-σφρονέω, быць удзельнікам у паўстрыменацьці.
 συστᾶδόν, станоўка /моина/ трымаць пазцыю ў зма-
 ганьні чалавека супроць чалавека.
 συ-στᾶσῖάζω, быць разам у абурэньні; браць удзел
 у распадаяленьні; браць удзел у згавору.
 συστᾶσῖαστής, ος, ό, удзельнік згавору; паўстанец.
 σύστᾶσις, η, салідарнае стаяньне разам; 2. аб'ед-
 наньне, злучэньне, суаграмаджаньне; таварыства, згур-
 таваньне; 3. супольнае змаганьне, бітва; 4. закалот.
 συ-στᾶσῖότης, ον, ό, сябра тае самае партыі.
 συστᾶτικός, η, όν, годны рэкамендацыі; надзейны.

συ-σταυρῶ, укриваюць разам.

συ-στέλλω, упарадкаваць, разам уставіць, укладсьці, ушчыльніць, сыціснуць; супыніць, змоўкнуць; устаўіцца, укладсьціся, ушчыльніцца, супыніцца, сыцягнуцца, скурчыцца, скараціцца, абмежавацца, пахіліцца, падпарадкавацца; сарамяжыцца, саромецца.

συ-στεφανῶ, быць увенчаным, быць укаранаваным разам зь іншымі.

σύστημα, ατος, τό, /συνίστημι/, сыстэма - тое, што ёсць разам плянава зложана; склад, уклад, кампазыцыя; аб'еднаньне; супольнасьць, изласьць; аддзел, адзінка, група, задзіночаньне; таварыства; карпарацыя; дзяржаўнае цела; канстытуцыя.

συ-στοιχέω, стаяць у тым самым радзе або ў лініі; быць скаардынаваным, адказваць /свойму назначэньню/; быць адпаведным.

συστολή, ή, скурчаньне, сыцісканьне; стадыя скурчу ці сыціску сэрца /систола/.

συστολίζω = συστέλλω.

συστράτεία, ή, супольная ваенная выправа; паход; удзел у выправе.

συστράτεω, прадпрыймаць, прадпрыняць супольную ваенную выправу; браць удзел у выправе; несці /ад/-бываць ваенную службу.

συστράτηέω, быць сустратэгам.

συ-στράτης, ό, сустратар, сябра каманднага цела.

συ-στράτιότης, ου, ό, су-жаўнер, жаўнер-сябра.

συ-στράτοεβουομαι, разам узьняць будан.

συ-στρέφω, круціць зь некім; адначасна круціць; нахіляцца, выгінацца; прысесці на кукішках; круціцца зь іншымі; азьмяцца зь іншымі /у натоўпе/.

συстроφή, сыцісьненьне; 2. маса, натоўп.

συ-σφίγγω, сціскаюць, сцісць разам.

συ-σχηματίζω = /-ομαι/, зрабіць у адпаведнасьці з дадзенаю рэчю; датармавацца; усхэматызаваць сваё
συ-σχολάζω, разам зь некім вучыцца. //жыцьцё.

σῦφε/ι/ός, ό, сьвінох, сьвінюшнік.

σῦ-φορβιον, τό, пастух сьвіньняў; сьвінапас.

σῦ-φορβός, ό, сьвінапас, пастух сьвіньняў.

σῦφος, α, ου, зол. замест σοφός.

συχνός, ή, όν, /пра час/ доўгі; /з наз. у мн.л./ шмат, многа; /пры ліках/ шматлікі; вялікі, часты.

σφαγειον, τό, начынне для падхватаваньня крыві з ахвяраванае жывёлы.

σφαγεύς, έως, ό, разьнік; 2. нож разьніка.

σφαγή, ή, зарэзаньне, забіццё; ахвяраваньне.

σφαγιάζω = σφαγιάζομαι = σφάττω.

σφαγιάζομαι = σφάττω.

σφαγιάσμός, ό, зарэзаньне, ахвяраваньне.

σφαγίων, τό, кривавая ахвяра; ахвярим зъер.
σφαγίος, ов, зарезаны, забіты, замардаваны; забой-
чы, сьмяротны.

σφαγίς, ἴδος, ἡ, /ахвярим/ нож.
σφαδάζω, уздрыгваць, уздрыгнуць, борсацца; быць
неспакойным, зьнецярпліўным.

σφαδασμός, ὁ, спазма, канвульсія.

σφαίζω, = σπάττω.

σφαίρα, ας, ἡ, круглае або сфэрычнае цела; павер-
хня кулі; куля; гала; кола; сфэра, Зямля, глёб ня-
беснае скляпеньне.

σφαίριζω, гуляць з куляю, качаць кулю.

σφαίρινός, ἡ, ὅν, як куля, куляхворым, сфэрычным.

σφαίριον, τό, памянш. ад σφαίρα.

σφαίρωτός, ἡ, ὅν, закружлены, у хворым глёбу,
сфэрычным.

σφαλλερός, ὅν, лёгкападатны, сьлізкі, няпэўны.

σφαλλω, прывесыці, давесыці да ўпадку а. заняпаду;
паваліць, заваліць; учыніць няшчасным, паслабіць;
эманіць, ашукваць, увесыці ў блуд; памыляцца. //за.

σφάλμα, ατος, τό, спатык; упадак; няшчасьце; пара-

σφάλξ, σφαμός, ὁ, дар. для σφῆζ.

σφαττω, адкрыць шыйную вену; перарэзаць горла, за-
рэзаць; забіць; ахвяраваць.

σφέλας, ατος, τό, лавачка /падстаўка/ для ног.

σφενδονάω, запускаяць прашчаю, уживаць прашчу.

σφενδόνη, ἡ, прашча; запусчэньне прашчам.

σφενδονήτης, ου, ὁ, запусчальнік прашчам.

σφενδονητήκη, ἡ, штука, здольнасьць запусчання
прашчаю.

σφετερίζω, прысабэчыць, учыніць сваім; загарнуць
сабе; украсыці.

σφέτερος, α, ов, прыналежны прым. 3.ас. мн.л. σφεῖς,
іхны, іхны ўласны; і 3.ас. адзін.л., ягоны, яго, яе.

σφῆ, дав.скл., жан. ад σφός, ёй.

σφηκία, ἡ, асінае гняздо.

σφηκίσκος, ὁ, востразакохчань кол.

σφηκώ, зашкураваць; сашкураваць, трымаць хвістур.

σφήν, ηνός, ὁ, клін.

σφήξ, ημός, ὁ, аса; шэршань.

σφίγγω, шкураваць, зашкураваць, сашкураваць; алуч-
ваць, агортваць, акружваць, акружыць.

σφίγκτηρ, ἥρος, ὁ, моцна зацягнуты вузел, зашмарг,
вузел; шкур, зашкураваньне.

Σφίγξ, ἡ, Сфінкс; Тэбанскі Сфінкс, дачка
Тыфона і Яхідны, каторая падавала загадку тэбанцам
і кажнага, хто не адгадаў, забівала.

σφδδρά, прысл., мн.л. ад σφδδρός, вельмі, вельмі
шмат; пражмерна; ■ сіламоцаю; зусім.

σφοδρός, α, όν, гвалтоўны, празьмерны; нецярплівы;
 пэўны, актыўны, чыны.
 σφοδρόνω, стацца вельмі раптоўным.
 σφοδρός, прысл. гвалтоўна.
 σφονδύλιος, ό, пазванок.
 σφόνδυλος, ό, пазванок; 2. вал; 3. зьвітток; 4.
 верацяно. [Пол. X, 616d].
 σφος, σφη, σφόν, прын. займ. муж. р. 3 ес. мн.л.,
 яго, ягоны, ягоны ўласны; жан. р., яе ейны, яе ўлас-
 ны; /σφέτερος/.
 σφράγίς, ίδος, ή, пячаць, пачатка; персьцень з пя-
 чашьцю, сьгінэты; дарагачэныя камень; адпячатка, ад-
 бітка; кажная рэч са знакам пячаці: білет, паспарт,
 дазвол, пасьведчаньне.
 σφράγισμα, ατος, τό, адціск пячаці.
 σφρηγίς, - ίδης. σφράγίς.
 σφρίγγω, /на/пукнуць, быць поўным да распуку; быць
 у дастатку; быць у поўным здароўі.
 σφυγμός, ό, пульс; сільны моцны пульс; біццё
 сэрца; запаленьне.
 σφύζω, пульсавать; моцна сільна біцца.
 σφύρα, ή, малаток.
 σφύρας, ίδος, ή, авечы або казіны гной.
 σφύρίς, ίδος, ή, кош, кошык.
 σφύρον, τό, костачка пяты.
 σχάζω, калоць, раскалоць, шчапаць; абіваць; вы-
 кройваць; адкрываць; пусьціць на волю; асвабадзіць.
 σχέδην, прысл. паволі, памалу, асьцярожна, прадуг-
 схэдіа, - ίη, ή, човен, струт, лёгкая лодка. //мана.
 σχεδίην, прысл. блізка, зэрэз-жа.
 σχεδόν, прысл. блізка, шмат, высека /узяты/,
 зьблізка; бадай-што, даволі. [Пол. III, 388e].
 σχελίς, ίδος, ή, валовыя рэбры.
 σχετλιασμός, ό, злосьнае нараканьне, гневаньне.
 σχέτλιος, α, ου, бязьлітасны, люты, жорсткі.
 σχετλίως, прысл. бязьлітасна, жорстка, люта.
 σχήμα, ατος, τό, хворма, абрысаваньне; спазор;
 хвігура; постаць; асоба; схэма.
 σχηματίζω, прывесці да хвормы і палажэньня; хвар-
 маваць, пастаьываць, твараць постаць; хвармавацца;
 σχηματίου, хвігура, - танцу. //схэматызаваць.
 σχηματισμός, ό - σχήμα.
 σχηματο-ποιέω, хвармаваць, прыняць хворму або вы-
 тляк; гэстыкуляваць.
 σχηματοκοία, ή, гэстыкуляцыя.
 σχίδαξ, ακος, ό, кусок дэва, палена, шчапка.
 σχίζα, - σχίζη, ή, адкол, адшчэплены кусок дэва,
 σχίζω, калоць, адкалоць; разьйсьціся. //палена.
 σχίνος, ή, масьцікавае дэва; 2. морская цыбуля.

σχίσσις, εως, ή, расщепление, раскол, распа-
дзяленне; адхіленне.

σχίσμα, атос, τό, раскол, трэщина; тое, што ад-
калолася, выдзелілася; разрыў, распадзея; схізма.

σχισμός, ό, раскол, расколванне, распадзея; ра-
зыходжанне; адщчепенне.

σχιστός, ή, όν, расколаты, расколаны, расщчепле-
ны, распадзеены; разгелінены.

σχολίου, τό, вяроўка; втур; канат.

σχολίς, ίδος, ή, = σχολίου.

σχόλος, ό, ή, чарот; месца дзе расьце чарот; вя-
роўка; адзінка да вымерваньня зямлі.

σχολάζω, свабодны мець час адпачынку; супачываць.

σχολαίβτης, ητος, ή, павольнасьць, гультайства.

σχολαστικός, ή, όν, бясчынны, бязьдзейны; супа-
чывальны; вольны ад занятку; аддадзены навуковым
студыям; схолястычны; /схолястыка/.

σχολή, ή, бясчыннасьць, свабода ад занятку; сва-
бода ад грамадзкіх абавязкаў; свабодны час; супакой;
павольнасьць; дыскусія, дыспута; навука; месца, дзе
адбываецца навука.

σχολή, прысл. свабодна, памалу, позна. //кажантар.

σχόλιον, τό, схолія, зацемка; заўвага да тэксту;

σώζω, = σφίζω, аздэравіць; утрымаць пры жыцці; ра-
таваць; выратаваць; шчасьліва давесці да мэты; урата-
скаме, мець сілу ў сабе; быць здольным. //вацца.

Σωλεύδης, ου, ό, Соклейдэс /спартанец/.

σῆμος, ου, эл., сільны, моцны /целям/.

Σωμράτew, паступаць або рабіць як Сакратас; насъ-
лядаваць яго ўвопраты, у мове і манеры.

Σωμράτης, εος, ό, Сакратас, сын Софроніскога і
Файнарэты, слаўны атэнскі філэзаф.

Σωμράτικός, ή, όν, сакратычны.

σῶμα, атос, τό, цела, пераважна цела памерлага
чалавека; нябожчык; цела жывога чалавека – бέμας;
пазьней: памерлага і жывога; асоба, чалавек, людэка
σωμασμέω, выконваць фізічныя практы- //існаваньне.
каваньні; разьвіваць цела.

σῶμα, атос, τό, прыгонны чалавек, нявольнік; 2.

Н. 3.: царква. //гартаванне або гарт цела.

σωμασμία, ή, фізічнае практыкаваньне; вырабляньне,

σωματικός, ή, όν, цялесны.

σωματίσμός, прысл. цялесна.

σωματίον, τό, малое цела.

σωματο-είδής, ές, целападобны, цялесны.

σωματο-φθорέω, паслабляць цела або псаваць.

σωματο-φύλακιον, τό, месца перахаваньня цела,
трупарня, дамавіна, труна, могілкі.

σωπίζω, = σιωπάζω, маўчаць або быць ціхім.

σβραχος, скриня, кош, сьмашчальнік.
 σβρεΐτης, ου, ό, памилковы выснаў; сафізм.
 σβρευμα, ατος, τб, = σβρός, куча, стос.
 σβρεΐω, ссыпашь або насыпашь у кучу; склапаеш а.
 укладваш на стос; класьці адно на адно.
 σβρός, ό, = σβρευμα.
 σβς, σβν, бадзёрн і здаровы, у добрым стане ада-
 роў, здаровы; непашкоджаны; уратаваны, вчасьлівы.
 Δισιστρατής, ό, Сосістратэс.
 σβστρον, τб, уаагарода за ўратаваньне жыцця;
 выражэньне падзякі за ўратаваньне, ратунак.
 σβστρα, ή, ратаўнічка; утрымальніца.
 σωτήρ, ήρος, ό, алякун, утрымальнік, ратаўнік;
 абаўца, выбавіцель; у Н.З. Збаўца, Госпад Хрыстос.
 σωτηρία, ή, /у/ратаваньне, збаўленьне, выбаўлень-
 не; абясьпячэньне; бясьпека. //чн.
 σωτήριος, ου, які нясе збаўленьне, збаўчы, ратаўні-
 σβστρον, τб, драўляны вобад.
 σωφρονέω, быць кемным ці разумным; мець мудрасьць;
 быць трэзым у ацэне.
 σωφρονιμα, ατος, τб, акт самакантролі; самапана-
 ваньне; чыя памяркоўнасьці.
 σωφρονιτέον, дзеясл. прым., чалавек мусіць быць
 памяркоўным.
 σωφρονισμός, ή, όν, = σόφρων.
 σωφρονίζω, прывесці да разважнасьці а. рассуд-
 ку ці асьцярожнасьці; учыніць разумным; прывесці да
 σωφρονισμός, ή, όν, = σόφρων. //абавязку.
 Σωφρονισκος, ου, ό, Софроніскос, грамадзянін Атэ-
 наў, бацька Сакратаса.
 σωφρονισμα, τб, перасьцярога, напамінаньне, ра-
 да, навучка.
 σωφρονισμός, ό, = σωφρονισμα. //правільна, мудра.
 σωφρόνως, прысл. памяркоўна, цьвяроза, паважна,
 σωφροσύνη, ή, разважнасьць, характар або паводзі-
 н чалавека; памяркоўнасьць, паўстрыманасьць: сама-
 кантроля, самапанаваньне; правільнае думаньне, паў-
 стрыманасьць, прудэцыя.
 σόφρων, здаровага розуму, яснага ўмыслу; разумны,
 мудры; паўстрыманы, памяркоўны; цьвярозы.

Т, т, таў, τб, таў, дзевятнаццатая літара грэ-
 кее абэцэды; τ' = 300; τ = 300.000.

τά, мн. л. ад ό, ё, ёс.
 ταβέρνη, ης, ή, тавэрна, карчма, зьездны дом,
 гатэль, мотэль.
 Ταβίθα, ή, Табіта /Н.З./.
 τάχαθα = τά άχαθα, дабрня; 2. /тытул аднаго з
 Армистотэлесавых, да нас недайшоўшых у цэласьці, трак-

татаў; Цэллер, Platonische Studien, Tübingen, 1839, с. 276/.

τάγεια, ἡ, канцлярыя або ранга камандзіра /τάγος/; загадваньне, каманда; кіраўніцтва; найвышэйшы загад. //ваць.

τάγεω, быць тагосам; камандаваць, загадваць, кіраваць, ἡ, камандаваньне, загадваньне, панаваньне.

τάγῃ, ἡ, улада; аўтарытэт; /τάγος/.

τάγῳ, быць камандзірам або загадчыкам.

τάγμα, атос, тб, загад, загадваньне; аддзел жаўнераў; дывізія; квота пяхоты, рота, кагорты; войска.

τάγος, ό, загад; камандзір, кіраўнік, тагос.

ταῖνα, ἡ, паласа, палоска, істужка, вянец, вянок на галаву на знак перамогі.

ταῖτις-πώλις, ἡ, прадстаўніца прадзям істужак; гандляр істужкамі, купец.

ταῖνιόω, упрыгожыць істужкаю галаву.

τάμερος, ά, όν, цякомы, расталы, мягкі, далікатны.

τακτικός, ἡ, όν, тактычны, здольны або прыдатны для загаду а. ўпарадкаваньня, адпаведны для ваенных так-

тактыс, ἡ, όν, упарадкаваны, сьцверджаны. //тыкі.

τάλα-εργός, όν, вытрымалы ў працы.

τάλαπλῶρξω, зносіць гора; выконваць цяжкую працу; натужвацца, нагаравацца, напрацавацца.

τάλαπλῶρησις, εως, ἡ, натуга, натужваньне, напруцаваньне, гараваньне; цярпеньне.

τάλαπληρία, -λη, ἡ, цярленьне, нэндэа; цяжкая праца; лягерная праца; гараваньне; фізічны боль.

τάλαί-κωρος, όν, намучаны, змучаны, нагараваны, нацярплены, які нацярпеўся.

τάλαντεω, выраўнаважыць, важыць, выважыць, наважыць, зважыць.

τάλαντιαίος, ον, адзін таліят; вагаю адзін таліят.

τάλαντον, тб, роўнавага; шалёвая вага; Зэусава вага долі; таліят як грашовая адзінка гэтак як і вагаваа на працягу доўгае гісторыі мелі розныя вертасьці і розныя меры; сваеасаблівыя здольнасьці ў навучы,

τάλα-περίτος, ον, трывалкі, вытрымалы. //мастатве.

τάλα-κενθής, ές, вытрымалы ў горы, ліхалеццям; перпяліям ў болю.

τάλαρίσμος, ό, кошчак.

τάλαρος, ό, кош, кошык.

τάλας, τάλαινα, τάλαν, церпяліям; няжчасны; 2. бяссорамны, гнусны.

τάλασία, ἡ, пражэ воўны, кудэелі.

τάλασιουργέω, прэсьці кудэелю.

τάλασιουργία, ἡ, = τάλασία.

τάλασίφρων, ονος, ό, ἡ, дух вытрымання /у працы/; унутраны супакой; трывалкасьць /у пастанове/.

τάλα-φρων, ονος, ὁ, ἡ, = τάλαιφρων.
ταλιβά, арм. /В.З./, дзяўчына. //да шлюбy.
τάλις, ιδος, ἡ, маладая, дзяўчына, што выбіраецца
τάλλα, /красіс, τὰ ἄλλα, мн. л. ніяк. роду ад ἄλ-
λος/, рэчы на сьвеце або ўсё іншае ў быцці; усе рэ-
чы, якія чалавек здольным ёсць распазнаць навакол
сябе пры помачы сваіх змыслаў.

τάμελον, τό, кладоўка, камора, пакой. //неньне.
τάμεσί-χρως, ους ὁ, ἡ, разрэз шкуры, раскрой, ра-
τάμία, ἡ, даглядчыца дому, гаспадыня; жонка, сука-
τάμιος, ου, ὁ, той, хто кроіць /выкройвае/ //ніна.
і распадзельвае; распадзельнік; загадчык, даглядчык;
атрымальнік /ахвяры, падатку/; скарбнік.

τάμεία, ἡ, урад загадчыка; гаспадараваньне дому;
загадваньне; дагляд, дагляданьне.

τάμεϊον, τό, кладоўка; скарбніца; будынак, гмах.
τάμεϊσμα, ατος, τό, кірэўніцтва, загадваньне; га-
спадарка, гаспадараваньне.

τάμεϊω, быць даглядчыкам дому, быць гаспадаром;
быць кіраўніком.

τάν або τᾶν, хворма звароту толькі з ужыццём ὦ:
гаспадару мой; мой паважаны; мой дарагі; мой добры дру-

τάναγρα, ἡ, Танагра, места ў Бэотыі. //ка.

τάνατία, красіс для τὰ ἐναντία. //ці.

ταν-πλεγής, ἐς, расцягнуты ў даўжыню, эпіт. сьмер-
τάνταλος, ου, ὁ, Танталёс, кароль Фрыгіі.

ταντάλω, гупкацца, хістацца, ківацца.

τάνυ-γλωσσος, ου, доўгаяязычны.

τάνυ-έθειρος, ου, доўгавалосы.

τάνυ-ήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, доўгавечны, доўгагодні.

τάνυ-θρίξ, -τρίχος, ὁ, ἡ, доўгавалосы.

τάνυ-κραίρος, ου, доўгарагі.

τάνυ-πелλος, ου, апануты ў дарагу вярнуць; у
аплываючай адзежы.

τάνυ-πλεκτος, ου, у скручаным, у хвалаваным;
са зьвітам /каса валосьсяў/.

τάνυ-πους, = ταναύ-πους, ὁ, ἡ, з выцягнутымі на-
гамі, доўганогі. //крылы.

τάνυοί-πτερος, ου, з распасьцёртымі крыламі, доўга-
τάνιοτός, βος, ἡ, распасьцёртаць.

τάνυ-σφόρος, ου, са стройнымі /тонкімі/ нагамі
або пчыкаладкамі ці лыткамі.

τάνυ-φυλλος, ου, доўгаліставы, -лісьнявы.

τάνυω, нацягваць, нацягнуць, расцягваць, рась-
цягнуць; укладваць уздоўж; выкладаць /τείνω/.

ταξιαρχέω, быць таксіярхам а. камандзірам павіені.

ταξι-αρχος, ὁ, таксіярх, камандзір брыгады а. ды-
візіі; у Атэнах камандзір τάξις або квоты пяхоты:

вызначалася кожнаю зь дзесяці φυλαί.

τάξις, ἡ, та́коіс; парадок; упарадкаванье /ура-
дм жаўнераў/; разьмеркаванье арміі; разьмяшчэньне
/расстаўленьне/ да бою; лінія /рад або шэраг/ жаў-
нераў; варта або месца ў баёвай лініі; парадок у ров-
ных дзялянках навукі, культуры.

τάχος, ὁ, цісавае дрэва.

ταπεινός, ἡ, ὅν, ні́зкі, паложны ні́зка; ці́хамір-
ны, прости, кепатрэбавальны, невямагальны.

ταπεινότης, ητος, ἡ, ні́зкасьць; ні́зіна; ня́знач-
насьць, нехлямежнасьць, беспрэтэнсыянальнасьць; сла-
басьць, ні́зкая пастава; умисловая цеснота, культур-

ταπεινοφороσύνη, ἡ, ні́зкасьць умис-//ная убогасьць.
лу; пакора, хэора ці́хамірнасьць.

ταπεινός-φρων, ονος, ὁ, ἡ, ні́зкасьць умислу, ці́ха-
мірнасьць, зьянбожанье, пакора.

ταπεινός, зрабіць ні́зкім, пані́зіць, абні́зіць; у-
чмыць пакорным а. ці́хамірным, ра́кманым; абра́ма-
ніць; зьянехвоціць/да і́дэалу/. //пані́жана.

ταπεινός, прым. ні́зка, пакорна, ці́хамірна, бедна,

ταπεινότης, εως, ἡ, = таπεινότης.

τάπης, ητος, ἡ, кі́лім, цыван, дорожка.

ταλς, ἰδος, ἡ, = τάπης.

τα-πρότα, прым. па-першае, перш.

τάραγμα, ατος, τό, клопат, турбота.

τάρακτρον, τό, мяшалка.

τάρακτρο, ορος, ὁ, закалот, несупакой, трывога.

Ταραντίνιδιον, τό, /ад Τάρας/, /далікатная/ та-
ранці́нская вопратка.

Ταραντίνος, η, ον, /ад Τάρας/, таранці́нскі.

τάραξις, ἡ, закалот, зьянтэжэньне, несупакой.

Τάρας, αντος, ὁ, ἡ, Та́рас або Тара́нто, гр. места
ў Магна Грэцыі ў Італіі /Калябрыя/.

τάρασσω, каламу́ніць, узбударажваць, уздымаць за́ка-
лот; перашкаджаць; палюхаць.

τάραχῆ, ἡ, клопат, бяэладзьдзе, несупакой, хваля-
ваньне, каламучанье, закалот; турботы; труднасьць;
зьянтэжанье.

τάραχος, ον, ὁ, = та́раχῆ.

τάραχ-ωδης, ες, бяэладны, клопатлівы, сумятны.

ταρβᾶλος, α, ον, спалоханы, перапужаны, напало-
ханы; поўны страху; спуджаны.

ταρβεῖν, τό, стан страху; страх /перад Богам/.

ταρβέω, быць спалоханым, напалоханным; баяцца.

τάρβος, εος, τό, страх, жак; страх /як павана/;
прычына страху.

ταρβοσύνη, ἡ, стра́жнасьць, страх.

ταρβόσυνος, η, ον, спалоханы, напалоханы, напужаны.

ταρύβριον, τό, = αὔβριον.

τάριχεῖα ἰέν. -ηλη, ἡ, сале́ньне /агуркоў, рыбі/;

сушэньне /грибоў/; 2. бальзамаваньне.

τάριχευσις, ή, /за/бальзамаваньне.

τάριχευτής, ου, ό, сольчык, марынар, бальзамчык.

τάριχευτός, ή, όν, пасолены, засолены, /за/марынаваны; копчаны, сушны; забальзамаваны.

τάριχεύω, забяспечыць рэчыца пры помачи штучных сродкаў; /за/кансэрваваць, сушыць, саліць, марынаваць, квасіць; бальзамаваць; /па/хаваць.

τάριχιον, τό, памянш. ад τάριχος.

τάριχοπωλείον, τό, рынак для салёнае рыбы.

τάριχο-πωλέω, прадаваць салёную /копчаную, сухую/ рыбу; 2. бальзамаваць.

τάριχος, кажная закансэрваваная: засолёная, замарынаваная... рэч пры помачи штучных сродкаў: агурок, сядовіна, агародніна, рыба, мяса; 2. цела чалавека; забальзамаваньне.

ταρρός, ό, = тарос.

Ταρσεύς, έως, ό, жыхар места Тарсу або /множы лік/ Тарсаў.

ταρρός, ό, сушэньне; падстаўка, рама, скрынка, кошык пліткі для сушэньня фігаў, рыбы, сыраў...

Ταρρός, = Ταρσοί, οί, Ταρρυσ, Ταρρυν, галоўнае месца ў Кілікіі.

Τάρταρος, ό, ή, Тартар; цёмнае падзямельле, прадоньне, вотхлань, западліна пад Гадэсам.

τάρταρος, кілаць, сьпіхваць, сьпіхаць у Тартар.

τάρφος, εος, τό, гущар; вотхлань, западліна.

ταρφός, густы, часты.

ταρχύω, урачыста пахаваць; забальзамаваць.

τάσις, εως, ή, расцягнутасьць, расшыранасьць.

τάσσω, прыводзіць у парадак; упарадкаваць; выстаўіць у шэраг; займаць пазыцыю да бою; вызначаць на становішча; агадзіцца /паліць/.

τάτα, = τата, = тата, тата, бацька.

ταυρεά, ή, пуга, бізун з валовае шкуры.

ταύρεος, α, ον, валовы.

ταυρ-ελάτης, ου, ό, паганяты валоў; аметар з быкам.

ταύρεος, ον, = таўреіос.

ταυρηδόν, прысл. як вол, як бок.

ταυροκτονέω, забіць або ахвяраваць вала.

ταυρο-κτόνος, ον, быкам, валом забіты.

ταυρό-μορφος, ον, быкападобны, быкахворны.

ταυρό-πους, -πόδος, ό, ή, быканожны, падобны да валовае нагі.

ταύρος, ό, бок, вол. //валу.

ταυροσφαγέω, перакроіць, перарэзаць горла быку,

ταυρο-φάγος, ον, зарэзаны /вол/; жыўлены валовым мясам.

ταυρόω, стацца падобным да вала а. быка; стацца даікім.

ταῦς, ἐπίθ. вятлікі, шматлікі.
 ταῦσιος, α, ον, = τηῦσιος. //мим спосаба.
 ταῦτά, красіс для τὰ αὐτά, тое самае; присл, тым са-
 ταῦτο-λόγος, ον, таўтолёгічны, паўтараны /слова/,
 ужо выражаны в. сказаны некалькікратна; /таўталёгія/.
 ταῦτόματον, красіс для τὸ αὐτόματον, тое, што ста-
 лася праз прыпадкавасць; здарэнне, нявызначанасць,
 неакрэсленасць, няпэўнасць, няведамасць, нясьве-
 дамасць, шанс, прыпадок;
 ταῦτόν, τὸ, тоеснасьць; οὐ ταῦτόν, ня тоеснае.
 τάφεϊος, α, ον, = ταφήϊος.
 τάφεύς, ἕως, ὅ, той, хто хавае памершых, грабар.
 τάφή, ἡ, паховіны, месца паховінаў; памінкі. //ка.
 τάφήϊος, η, ον, свомі для паховінаў, магілы, помні-
 τάφος, ὁ, паховіны; магіла; памінкі.
 τάφος, τὸ, зьдзіўленьне.
 τάφρη, ἡ, = τάφρος.
 τάφρος, ἡ, роў /выкапаны ў зямлі/; яма; рына.
 τάχα, присл. хутка.
 τάχως, присл. хутка.
 τάχιος, ἡ, ὅν, хуткі.
 τάχος, τὸ, хуткасьць.
 ταχυ-άλωτος, ον, хутказдабыты в. ўзяты ў палон.
 ταχυ-βουλος, ον, прыняты хутка на нарадзе.
 ταχυ-δακρυς, υος, хуткі да плачу /сьлёза/.
 ταχυ-δρομος, ον, хуткабежны, хуткі да бегу.
 ταχυ-εργια, ἡ, хуткі ў працы, хуткі да працы.
 ταχυ-μηνις, εως, ὅ, ἡ, хуткі да гневу, элосьці.
 ταχυ-μωρος, ον, які хутка памірае, які коратка живе.
 ταχυ-ναυτης, хутка вятрухыць, хутка плысьці.
 ταχυνω, падганяць, панукаць, хутка выканаць.
 ταχυ-πειθης, ες, хуткаверны, лёгкадумны.
 ταχυ-πομπος, ον, хуткавысланы, хуткаплаўны, /вят-
 таχυ-пороς, ον, хуткаходны. //ружы/.
 таху-потμος, ον, кароткавечны.
 таху-πους, -ποδος, ὁ, ἡ, хутканогі.
 таху-πτερος, ον, хутнакрылы.
 таху-птерος, ον, зьвіннакрылы, хутнакрылы, шпарка-
 крылы.
 таху-πυλος, ον, зь імкнучымі рысакмі, зь ірвучы-
 мі аргаментамі.
 таху-ροδος, ον, хуткасьпешны, шпарка імклівы.
 таху-ρωστος, ον, хуткасьпешны, шпаркалёты.
 тахуς, εἶα, ὅ, хуткі, шпаркі, пасьпешны.
 тахуτης, ἦτος, ἡ, хуткасьць, шпаркасьць.
 таως, = таως, = таων, ὁ, гаўлін.
 τέ, энкл. часыш., якая адказвае лат. que = які;
 у бел. мове выступае пераважна як: і, а, гэтаксама, і
 запраўды: ■ аднаго боку не... а з другога...

τέ, дар. паст. = οέ, /ак об/, п'ябе.
 τέγυω, мачиць, намочваць, змочваць, з'вільгатаць;
 абмачиць /асабліва сьлязамі/; заліцца сьлязамі; 2.
 ліць як з цэбра /пра дождж/; пра метал: /рас/тапіць;
 3. кварбаваць; пляміць, запляміць.
 τέγος, ον, накрыты дахам.
 τέγος, τό, дах; накрыцьце; 2. пакой, камора.
 τέθριος, α, ον, эгоісты з правам, праўны; рэгуляр-
 ны; зацвёржаны, пастаноўлены; урочысты.
 τέθριος, = θεσμιος, δ, праве; звычай, абyczaj, норма.
 τεθρίκιο-βάτης, ον, δ, які едзе на чатырохжоннай
 калёсьніцы.
 τεθρίκιον, τό, чатырохжонная калёсьніца.
 τεθρί-ικος, ον, запряжаны ў чэцьвера коней на
 адной лініі.
 τεθρίκιοτροφέω, трываць чатырохжонную калёсьніцу.
 τεθρίκιο-τρόφος, які трывае чатырохжонную калёсьніцу.
 τείλω, расцягваць, нацягваць, выцягваць, напру-
 жыць; выдуваць; 2. уабударажыць, разьдэмухаць; 3.
 расцягнуцца; быць расцягнутым.
 τεῖρος, τό, знак, знамя неба; нябесны знак; сузор'е.
 τεῖρω, перці, выцерці, сыцерці, сыціраць; зносіць;
 зносіць /чаравікі/; 2. быць зношаным; 3. вельмі прыпец.
 τεῖχος-κλήτης, ον, δ, штурмавік сьценаў места.
 τεῖχέω, будаваць сьцены; будаваць; 2. абносіць сьце-
 намі места; 3. умацняць, фартыфікаваць.
 τεῖχη, ἡ, сьцяна места.
 τεῖχ-ήρης, ες, абнесены сьценамі, абкружаны; зам-
 кнуты ў сьценах. //нов.
 τεῖχιζω, будаваць; будаваць сьцяну; абносіць сьця-
 τεῖχίδεις, εσσα, εν, абмураваны, абнесены сьценамі,
 τεῖχίον, τό, сьцяна дому; малая сьцяна. //умацаваны.
 τεῖχισις, εως, ἡ, абнясеньне мурам; пабудова сьця-
 ны; умацаваньне.
 τεῖχιονα, ατος, τό, сьцяна або абароннае ўмацавань-
 не; узятая фартыфікацыя.
 τεῖχιорός, δ, = τεῖχισις.
 τεῖχοποιέω, будаваць сьцяну або ўмацаваньне.
 τεῖχο-δός, ον, які выкладвае а. будзе сьцяну.
 τεῖχομαχέω, атакаваць, штурмаваць сьцены, трываць
 аблогу.
 τεῖχο-μάχης, ον, δ, атака, штурм на сьцены або на
 ўмацаваньне места. //аблога.
 τεῖχομαχία, ἡ, атакаваньне, штурмаваньне сьценаў;
 τεῖχος, τό, сьцяна; сьцяна або мур ці вал навакол
 места; меставыя сьцены; 2. ваеннае ўмацаваньне, фор-
 тыфікацыя; замак, крэпасць; абнесенае сьценамі места.
 τεῖχο-φύλαξ, δας, δ, той, хто стаіць на стражы сьце-
 наў; вартаўнік, змагар.

τευχύδριον, тб, малы зѣмак; малая сѣянина або ўма-
 теїως, прымл. = тѣως. //цаваньне.
 τέκμαρ, = τέκνωρ, тб, пастаўлены знак; гранічны
 слуп; канець, мэта; 2. дакваньне; прырачэньне.
 τέκμαρσις, εως, ή, выснаў, заключаньне; довад, пад-
 τέκμηριον, тб, знак а. пэўны довад. //става.
 τεκμηρίω, падаць доказ, давесці наяўнасьцю.
 τεχνίδιον, тб, = τεχνιον.
 τεχνιον, тб, малое дзіця, дзіцятка.
 τεκνογονέω, радзіць дзяцей. //свѣт дзяцей.
 τεκνογονία, ή, роджаньне дзяцей, прыводжаньне на
 τέκνον, ου, тб, тое, што родзіцца або нарадзілася;
 дзіця; пра зьвераў: маладое.
 τεκνοποιέω, радзіць дзяцей /маці/; зачаць дзіця
 /бацька/; узагадоўваць дзяцей /бацькі/.
 τεκνοποιία, ή, роджаньне ці зачацьне дзяцей.
 τεκνο-ποιός, ον, эдольны мець дзяцей.
 τεκνο-σκόρια, ή, зачацьне плоду, дзіцяці.
 τεκνο-τροφέω, узагадоўваць дзяцей.
 τεκνοφορέω, мардаваць, забіваць /свайх/ дзяцей.
 τεκνώω, радзіць, выдаваць на свѣт дзяцей.
 τέκνωσις, εως, ή, роджаньне, выдаваньне на свѣт
 τεκόντες, οί, бацькі /маці і бацька/. //дзяцей.
 τέκος, εος, тб, дзіця.
 τεκταίνω, выканаць, учыніць, зрабіць, плянаваць
 пабудову; будаваць; выконваць сталярскую працу.
 τεκτονέϊον, тб, сталярня.
 τεκτονική, ή, цясьлярства, будаўніцтва.
 τεκτονικός, ή, ον, цясьлярскі будаўнічы /матэры-
 ял/; сталярскі.
 τεκτοσύνη, ή, цясьлярскае /сталярокае/ мастацтва;
 разьбярства, сталярства; будаўніцтва.
 τέκτων, ονος, тб, разьбяр на дрэве; сталяр, цесьля.
 τελαμών, ὄνος, ό, шырокі пас да ншаньня шчыту або
 мечу; шкураны пояс; шырокі ільняны пояс.
 Τελαμών, ὄνος, ό, Тэлямон, бацька Айякаса.
 τελεαρχία, ή, урад, канцылярня тэлеархоса.
 τελέ-αρχος, ό, паліцэйскі ўрадовец, тэлеархос.
 τελέθω, выступіць; прыйсьці да быцьця; стацца,
 быць, быць наяўным або прысутным.
 τέλειος, α, ου, закончаны, акуратны, дасканалы,
 беззаганны; τέλειος άνήρ, дарослы чалавек, даскана-
 лы муж, дасканалы дзяржаўны муж; сьпелы чалавек.
 τελειότης, ητος, ή, дасканаласьць, пэрфэкцыя, кам-
 плетнасьць.
 τελείω, = τελεόω, рабіць дасканалым, узагадоў-
 ваць; пачаць імянуцца ў напрамку духовага ўзвышша.
 τελείωσις, ή, дасканаленьне, выконваньне; даскана-
 τελειότης, ου, ό, дасканалы чалавек. //ласць.

τέλεος, α, ου, = τέλειος.
 τέλεσμα, ατος, τό, заплата; кошты, расходи.
 τελεστήριον, τό, месца пасьвяты, містэрняў.
 τελεσ-φορέω, давесыці прадукт да дасканаласці; 2.
 плаціць увозную аплату.
 τελεσ-φόρος, ου, прыведзены, даведзены а. выкана-
 ны да канца; выпаўнены; поўны; пакараны.
 τελετή, ή, чыненне дасканалым; удзельнічаньне ў
 містэрнях, урачыстасць містэрняў; абрад; цырымонія;
 у мн.л.: рэлігійныя абрады [М.А., 9.30].
 τελευτάω, /да/кончыць, закончыць, выкончыць, кан-
 чашь; давесыці да канца, даканашь; ахворыць.
 τελευτέω, = τελευτάω.
 τελευτή, ή, даядзеньне да канца; выкананьне, за-
 вяршэнне; канец, сьмерць.
 τελέω, закончыць, выканаць, асягнуць, завяршыць;
 дэтрымаць дадзенае слова; быць дасканалым. //ла.
 τελέως, прысл. нарэшце, зусім, камплетна, даскана-
 τελήεις, εσσα, εν, дасканалы; закончаны, выканча-
 ны; выпаўнены; выкананы.
 τελικός, прыналежа да найвышэйшага добра; прына-
 лежны да апошніх мэтаў; значны, сваеасаблівы.
 τέλλω, завяршыць, выконваць, выпאўняць; узьняцца.
 τέλημα, ατος, τό, стаячая вада, сахалка, балота.
 τέλος, εως, τό, канец; асягнутая мэта, асягненне;
 мэта; заканчэнне; мяжа, канцовы пункт, кульміна-
 цыйны пункт.
 τέλος, τό, аддзел, пэадрон, легіён, полк, корпус;
 2. група, стая, натоўп.
 τέλος-δε, прысл. да канца, да мэты.
 τέλοςον, τό, граніца, мяжа.
 τελωνέω, быць адміністратарам або зьбіральнікам
 падаткаў ці пошліны.
 τελ-ώνης, ου, ό, адміністратар або зьбіральнік
 падаткаў ці пошліны.
 τελωνία, ή, адміністрацыя, урад, канцылярня зьбі-
 ральніка падаткаў і аплатаў.
 τελωνιάς, όδος, ή, зьбіральніца падаткаў і аплатаў.
 τελώνιον, τό, скарб нарадовы, дом падаткаў.
 τέμαχος, εος, τό, адкрытая скіба, скібка; пласт
 салёнае рыбы.
 τεμένιος, α, ου, прыналежны да пасьвечанага месца.
 Τεμενίτης, ου, ό, Тэмнітэз, бог пасьвечанага
 месца, элітэт Аполляна ў Сыракузах; эгэтуль назоў
 кварталу Τεμενίτης.
 τέμενος, εος, τό, выдзелены кавалак зямлі для да-
 данае мэтавае мэты /рынак, плошча, месца для помні-
 τέμνειν, /τέμνω/, кроіць, разашь, рассякаць. //ка/.
 τέμνω, кроіць /нажом/, парэзаць; раскроіць на

дзёве паловы; адкроіць; распадаяліць /ἄτομος/, выцэ-
ліць; абрэзаць, абсекчы, абсякаць.

τέντω, тб, плытка вада, плоскае месца.

τένω, грысьці; лізаць, смактаць.

τενθεῖα, ἡ, абгрызваньне, лізаньне, смактаньне.

τένων, онтос, δ, сухажылье, шпіла.

τέζομαι, = τέζω, = τίκτω.

τερᾶζω, інтэрпрэтаваць, тлумачыць, паясьняць знакі.

τέραινα, τά, паэт. = τάραινα.

τέρας, тб, поўны значэньня нябесны знак, прадзна-
меньне; знак, цуд, вешчы знак, омэн.

τερα-σκόπος, δ, тлумачэньне, паясьненьне, інтэр-
прэтацыя знаку; прадказаньне.

τερᾶστιος, α, ον, = тератώδης.

τερᾶτεῖα, ἡ, гутарка, пераказ; казка пра цудоўныя
рэчы; штукярства, эман, алукаўства, хлусьня.

τερᾶτευμα, атос, тб, = терᾶτεῖα.

τερᾶτεύομαι, чаўпіі каэкі пра цудоўныя рэчы,
махляваць, хлусіць, алукаваць. //ліцы.

τερατολογέω, апавадаць пра цудоўныя рэчы, нябы-

терᾶτολογία, ἡ, апаваданьне пра цудоўныя рэчы і
пра нябыліцы.

τερᾶτο-σκόπος, δ, = τερασκόπος.

τερᾶτουργία, ἡ, = тератеῖα.

τερᾶτουργός, δ, цудатворца, штукар, махляр.

τερᾶτ-ώδης, ες, цудоўны, незразумелы, рэдкэспаты-
каны, поўны значэньня, ненатуральны, страшны.

τερᾶτ-ωπός, δν, з цудоўным або са страшным тварам
ці выглядам.

тереβίνθινος, η, ον, выраблены з тэрпэнтным або
з тэрпэнтывавага дрэва; /тэрпэнтыва/.
тереβίνθος, ἡ, тэрабінтэсавае або тэрпэнтывавае

дрэва.

тереβίνθ-ώδης, ες, тэрабінтэсавы або тэрпэнты-
навы ці з тэрпэнтывы.

терετίζω, сьвістаць.

терέτισμα, атос, тб, сьвістаньне, сьвіст.

τέρετρον, тб, сьвердзел, сьвярдло, сьвідар.

τερᾶω, сьвідраваць, мысьвідраваць дзірку.

τερηδών, δνος, ἡ, дрэзавы чарвяк, шашэль.

τέρην, εινᾶ, εν, гладкі, далікатны, хрупкі, мяккі.

τέρτριος, δ, вяроўка.

τέρμα, атос, тб, скрайны канец, канцавы пункт,
мяжа, граніца; мэта асабл. мэта ў спаборніцтве або

ў пірагонках; мэта імкненьня.

τερμίνθινος, η, ον, = тереβίνθινος.

τέρμινθος, ἡ, = тереβίνθος.

τερμιδεις, εσσα, εν, асягнуты /канец/, асягнутая
/мэта/; абмежаваны.

τέρμιος, α, ον, імлівы або набліжаны да мэты.
 термόνιος, ονος, δ, = τέρμιος, тут-жа, вось-вось
 τέρμων, ονος, = τέρμα, канец, мэта. //каля мэты.
 терпí-кέραινος, ον, вясёлы, радасны ў часе гримотаў.
 терпνός, ή, δν, радасны, радававаны, ажыўлены.
 терпνός, присл. прыемна, неспадзявана, энічэўку.
 τέρπω, /на/смышь, /на/цешмы; /на/смыщца, /на/-
 цешыцца. //десць.
 терпωλή, ή, = τέρψις, здаволеньне, прыемнасьць, ра-
 терσαίνω, /вы/сушыць, абціраць, абцёрці.
 терσία, ή, = τρασία.
 τέρσομαι, сушыць, высушыць; бмыць або стацца су-
 хім.
 терфіμ-βροτος, ον, які радуе сэрца чалавека.
 τέρψις, ή, радасьць, здаволеньне, прыемнасьць.
 Терψιχορα, -η, ή, Тэрпсіхора, адна зь дзеяніі му-
 заў; муза танцавальнага мастацтва і харальнага сьпева.
 терфі-χορος, ον, радасны, вясёлы ў танцу.
 τεσσαρά-βοιος, ον, варты чатыры валы.
 τεσσαρά-καί-δεκα, τά, чатырнаццаць /штук/.
 τεσσαρά-και-δεκα-έτης, ον, δ, чатырнаццацігодні.
 τεσσαράκοντα, οί, αί, τά, сорак.
 τεσσαράκοντά-ετης, ον, δ, /яен.род. -έτις,
 ἴδος/, саракагодні, /-годня/.
 τεσσαράκοντ-δρύμιος, ον, сорак фатамаў высокі
 або глыбокі...
 τεσσαράκκοστός, ή, δν, саракавы.
 τεσσαρες-καί-δεκα, чатырнаццаць.
 τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον, чатырнаццаты.
 τεσσαράκοντα, = τεσσαράκοντα.
 τεταγμένως, присл. упарадкавана, стала, рэгулярна.
 τετάγων, οντος, επ., які бярэ, датыкае а. хапае.
 τέτανος, δ, расьцягваньне, распасьціраньне.
 τεταρταίος, α, ον, чатырохдзённы, на чацьверты дзень.
 τεταρτη-μόριον, τό, чацьвертая частка, чэцьверць.
 τέταρτος, = τέτατος, η, ον, чэцьвертавы; - ή,
 кварта; 2. чацьверты дзень.
 τετεύχημαι, бмыць узброеным.
 τετρά-βάμων, ον, чатырохножны.
 τετρα-γλώχις, ἴνος, з чатырма пунктамі або кута-
 мі; гэтак вялікі, як вялікім ёсьць з чатырох кускоў по-
 τετρά-γυος, ον, вялікі ў чатыры моргі зямлі; //ле.
 /І ням. морг = 5600 м² /; - τό, поле памерам 4-ох
 моргаў або поле загарае ў часе 4-ох раніцаў /der Morgen/.
 τετράγωνίζω, уздымаць да квадрату; 2. абцэсваць
 бервяно ў чатыры канты.
 τετράγωνο-πρόσωπος, ον, з чатырохкантавым тварам.
 τετρά-γωνος, чатырохкутны, квадратны; - τό, чатырох-
 кутнік, квадрат.

τετράδιον, τό, лік чатырох рэчаў.
 τετρά-έτης, ες, = τετραετής, чатырохгадовы.
 τετράετις, ἡ, час чатырох гадоў.
 τετρά-ζυγος, ον, чатырохярмовы, чатырохконны.
 τετρά-θέλυμος, ον, чатырохпластавы. //ваць.
 τετραίνω, прасьвідроўваць, прасьвідраваць; праніэ-
 τετρά-και-δεκ-έτης, чатырнаццацігадовы.
 τετρά-κερος, ον, чатырохрожны.
 τετρά-κέφαλος, ον, чатырохгэловы.
 τετράκις, прымл. чатырохкратна, чатыры разы.
 τετράκις-μύριοι, сорак тысяч.
 τετράκις-χίλιοι, чатыры тысячы. //за сталом.
 τετράκλινος, ον, ■ чатырма ложкамі для ўзьяжвання
 τετρά-κόρυμβος, ον, в чатырма гронкамі багатага
 вінаграду.
 τετρά-κόσιοι, αι, α, чатыреста.
 τετράκοσιοστος, ἡ, ον, чатырохсоты.
 τετρακτύς, ύος, ἡ, лік, колькасць, нумар чатыры.
 τετρά-κυκλος, ον, чатырохколавы.
 τετρά-λογία, ἡ, тэтралогія – сэрня драмаў: разам
 - тры трагедыі і адна сатырычная драма.
 τετρά-μετρος, ον, васьмістопавы: ■ чатырох мэтраў
 або дзюподняў двухстопавых.
 τετρά-μηνος, ον, чатырохмесячны.
 τετράμοιρία, ἡ, чатырохкратная плата, порцыя...
 τετρά-μοιρος, ον, чатырохкратны.
 τέτραξ, ἄγος, /і ἄκος/, фазан /?/.
 τετράορις, ἡ, чатырохконная калёсьніца.
 τετρά-ορος, ον, чатыры разам запражання ў ярмо.
 τετρά-πάλαι, прымл. доўго, доўго /таму/.
 τετρά-πάλαιστος, ον, чатыры пядзі даўжыні або
 шырыні.
 τετρά-πλάσιος, α, ον, у чатыры разы, у чатыры
 столкі, чатырохкратны.
 τετρά-πλευρος, ον, чатырохбочны.
 τετρά-πολις, εως, ἡ, складзены з чатырох местаў.
 τετρά-πτερος, ον, чатырохкрылы.
 τετρα-πτερυλλίς, (δος, ἡ, чатырохкрылае стварэнне,
 не, саранча.
 τετρά-πίλος, ον, чатырохкрылы.
 τετρά- πτολις, ἡ, = τετράπολις.
 τετρά-ρρῦμος, ον, в чатырма дышлямі г.эн. везены
 васьмі коньмі.
 τετραρχέω, быць тэтрархам.
 τετρά-ἀρχης, ον, ο, тэтрарх, адзін з чатырох кня-
 зяў або тэтрархаў.
 τετραρχία, ἡ, тэтрархія або абшар упраўляны тэтрар-
 хамі; княства.
 τετράς, ἄδος, ἡ, лік чатыры.

τετρα-σκελής, ἑς, чатырохногі, чатырохстопны.
 τετρα-στάτης, ον, варты чатыры статэры.
 τετρα-σύλλαβος, ον, чатырохсыллябны а. -складовы.
 τετρά-σώματος, ον, в чатырма целамі.
 τέτρατος, η, ον, = τέταρτος, чацьверты.
 τετρά-τρύφος, ον, разломаны або тое, што можа быць
 разломаным на чатыры часткі, кускі, кавалкі.
 τετρά-φάληρος, ον = τετράφαλος.
 τετρά-φαλος, ον, са шлемам пакрытым металёвым гра-
 бёнам і аслонамі; /гл. φάλος/.
 τετρά-φύλος, ον, /рас/пацэелены на чатыры філы
 /φυλή/.
 τέτραχα, прысл. чатырохкратна.
 τετράχη, = τέτραχα.
 τετραχθα, прысл. = τέτραχα.
 τετράχορδον, τό, тэтрахорд, інструмант чатырох-
 струнны: дзеве вонкавых струн сталага тону, дзеве
 сярэднія - зьменнага.
 τετρά-χορδος, ον, чатыроххордавы, чатырохструн-
 ны /χορδή/.
 τετρ-ώβολον, τό, чатырохобовая манэта.
 τετρ-ώβολος, ον, чатырохобоваяе вагі а. вартасьці.
 τέτρωρος, ον, = τετράρορος.
 τέττα, зварот да ўласнага бацькі: тата, бацька,
 татачка.
 τεττίγο-φόρος, ον, номань ў сваіх валасох залаты конік
 /τέττιξ/ або цыкада як эмблема свае прыналежнасьці
 да ўласнае зямлі або бацьмаўшчыны; /αὐτόχθων - αὐ-
 τος + χθών/.
 τέττιξ, ἶγος, ὅ, нейкі род польнага коніка; цыкада.
 τετυφωμένως, прысл. глупа, самаўпаўнена, блязэтна,
 беспрасьветна.
 τευθίς, ἰδος, ἡ, каракашіца /рыба?/, сэпія;
 /ням. Tintenfisch/.
 τευτλον, τό, = σεῦτλον, бурак;
 τευτλιν, τό, бурачок.
 τεύχεα, τά, = τεῦχος.
 τευχες-φόρος, ὅ, носьбіт аружжа.
 τευχέω, быць узбреным. //стаража.
 τευχηστήρ, ἦρος, ὅ, узброены чалавек, жаўнер, ваяр,
 τεῦχος, εος, τό, прылада, інструмант; узбраеньне,
 аружжа; зброя; зьмяшчальнік, зборнік кнігаў; /пэнта-
 тух, πεντά+τευχος - піцікніжка/.
 τεύχε, прыгатаўляць, гатовіць, рыхтаваць, падрых-
 тоўваць да чыну; спрычыняць, спрычыніць; будаваць,
 выконваць; прыгатаўляцца, рыхтавацца; чыніць гато-
 вы да; быць гатовым.
 τέφρα, ἰδн. τέφρη, ἡ, попел; парохня; астанкі
 τεφρώω, зьвесці да попелу; спапяліць.

τεχνάζω, = τεχνάζομαι, τεχνάζω.

τεχνάζω, артистична зиконваць або приводзіць да быць-ця; эдольна ўтвармаваць; прадумана падыходзіць да працы.

τέχνη, ή, мастацтва, прыгожае мастацтва; артызм; эдольнасьць; рэгулярная метода ЧЫНЕНЬНЯ рэч; спосаб, веда, разуменьне, мудрасьць.

τεχνήεις, εσσα, εν, поўны мастацтва; поўны мастацкага выражэньня, паместацку; поўны мастацкага гразу-τέχνημα, ατος, τό, тое, што выраблена па- //меньня. мастацку; мастацкі вынаход.

τεχνήμων, ον = τεχνήεις.

τεχνικός, ή, ον, /τέχνη/, мастацкі, артыстычны, выдатны, эдольны.

τεχνίτης, ον, ό, мастак, артыста, майстра, адумасловец; 2. рамеснік.

τεχνύδριον, τό, артыстичная рэч, рэдкі экзэмпляр.

τεχνοσύνη, ή, мастацкасьць, артыстичнасьць; мастацтва, штука, артызм.

τέως, прысл. пакуль! /- да пабачаньня!//; ням. во lange, да часу /нашага спатканьня!/, да часу!

τή, επ., заг.л. 2 ас. адз.л., там! вазьмі! /і пі!//; вазьмі і зьлі лібаццю!

τή, дав.с., жан. ад арт. ό; у паэзыі дав.скл., жан. адн. ός, дае, дае пайменна; тут сюдэю.

τήβεννος, ή, мужчынскае накрыцьце, тога.

τή-γε, прысл. якраз тут/ака/.

τήδε, прысл. тут, тутака, гэтакім спосабам, гэтакім чынам, у гэтым напрамку; сюдэю, тудэю.

τήθη, ή, або τηθή, ή, для некага бацькава ці матчына маці; баба.

τηθίς, ίδος, ή, цётка.

τήθος, τό, острон; ням. Austern; анг. oyster.

τημεδών, όνος, ή, зьянжожаньне, сухоты. //ню.

τηκτός, ή, ον, растоплены; які паддаецца растоплень-τήκω, растопліваць, расталіць, абярнуць у цякомі-ну; распусьціць; пчазаць.

τηλ-αυγής, ές, далёка зіхациоты, блішчусты; выразны, спасьцярожны.

τήλε, прысл. далёка; /эгэтуль: τηλε + φωνή - тэлефон/.

τήλε, эп. = τηλοῦ.

//ласна.

τηλε-βόας, ον, ό, гуканьне на адлегласьць або го-

τηλε-βόλος, ον, далёка кінуты; эдалёк траплены.

τηλέ-γονος, ον, народжаны далёка ад роднага дому.

τηλεδρόμος, ή, ον, з далёкага краю, прыбылы эдалёк.

τηλεθώ, пускаць атожылі; квітнець; зелянець;

чуць жыцьцё ў сабе.

τηλε-κλειτός, ον, далёкаведамы, далёкаслаўны.

τηλέ-κλητος, ον, пакліканы, прыкліканы эдалёк.

τηλε-κλιῦτος, ὅν = τηλεκλειτός.
 τηλε-μάχος, ον, змагацца на адлегласьць.
 τηλέ-πομκος, ον, далёка вяславы а. паславы.
 τηλέ-πορος, ον, далёкасяжны.
 τηλε-σκόπος, ον, далёкаўглядны; /тэлескоп/.
 τηλε-φάνης, ἐς, спасьцярожны а. бачаны здалёк;
 чуцён здалёк. //цвёт.
 τηλέ-φίλον, τό, любоў на адлегласьць; 2. макая
 τηλίκος, η, ον, дадзенага веку; гэткага выгляду
 або гэткае постаці; - ὁ, постаць, выгляд.
 τηλικοῦτος, - αὐτή, -οὐτή, гэтак вялікі, гэтак
 важны, гэтак магутны; гэтаксама; гэтак малы; як ста-
 ры, як малады: дадзенага веку.
 τηλόθεν, прысл. здалё.
 τηλόθι, прысл. = τηλοῦ.
 τηλόσε, прысл. у далечыні, на адлегласьці.
 τηλοτάτω, прысл. найдалей.
 τηλοῦ, прысл. далёка, далёка далёка, у далёкай кра-
 τηλ-ωπός, ὅν, здалё бачаны, да- //іне, далёка ад.
 лёка ад зроку; чуцён здалёк.
 τημελέω, клалаціцца пра н.; 2. чакаць на.
 τήμερα = τήμερον, = σήμερον, сёгоння, сёньня.
 τῆμος, прысл. тады, у тым часе, у даньням часе.
 τῆμος-δε, прысл. = τῆμος.
 την-άλλως, прысл. дарэмна.
 τήνελλος, ὁ, жарт, пераможнік /на гульніх/, які спа-
 тымкаецца з вітальным /дарэнным і неапраўданым/ крыкам.
 τηνίκα, прысл. = τηνίκα-δε = τηνικάυτα = τῆμος.
 τηνόθι, прысл. там, тамка.
 τῆνος, τήνα, τῆνο = ἐκεῖνος, там той.
 τηνῶ, прысл. = ἐκεῖ, там, вузь там.
 τηνῶ-δε/ν/, прысл. отуль, з там-туль.
 τῆ-пер, эн. іён. прысл. = ἥпер, дзе, як.
 τηρέω, прыкмеціць, заўважыць, спасьцерагаць, назі-
 раць, сачыць, падпілююваць; абсэрваваць.
 τήρησις, εως, ἡ, назіраньне, нагляданьне, піль-
 наваньне, абсэрвацыя; 2. сродкі бясьпекі.
 τηρός, ὁ, вартаўнік. //бяду.
 τητάω, быць аграбленым, быць у патрэбе; цяпець
 τῆτες, прысл. у гэтым годзе.
 τήτινος, η, ον, сёлетаўні. //ны.
 τηθσιος, α, ον, пусты, парожны, гультайскі, дарэм-
 ті, гл. τίς.
 τιάρα, ἡ, = τιάρης, = τήρης, ον, ὁ, тыра /пэр-
 омае накрывныя галавы, уживанае пераважна шахам;/а-
 пасаньне галавы, турбан.
 τιάρο-εἰδής, ἐς, тыхрахворны.
 τίγρις, ιος і εως, ὁ, ἡ, тыхрыс.
 τίς δῃ; чаму? чаму наагул? і што далей?

τῆ /атт. τή/ эп. паэт., чаму тады? чаму толькі?
 τήρης, ου, δ, = тіара.
 τῖβαίβωσσω, гнездізіца, рабіць гняздо; пчолы:
 рабіць соты.
 τῖβάσβς, δν, уціхаміраны, ціхі; зьвер: абрахманены.
 τῖέω = тіθημι.
 тіθημι, /па/лажыць, /па/класьці /словы на ноты/;
 умясцовіць; 2. паправіць, урыхтаваць; укладваць, пе-
 станаўляць; 3. вызначыць узначароды; устанавіць пра-
 ва; 4. устанавіць на пасаду; вызначыць на; заняць
 становішча ў самаўрадзе; 5. вызначыць, пасьвячаць,
 прыракаць; 6. выклікаць сэнсацыю; 7. ахарактэрываць,
 прадстаўляць; 8. упарадкаваць аружжа /у часе начле-
 гу/; разлажыцца на начлег; заняць паставу да бою;
 упарадкаваць жаўнераў да бою; скласьці аружжа = падляца;
 9. палажыць, пакаваць, скласьці, укласьці на вечны
 супачынак; /Ян. 19:42 = ἔθηκον/.
 тіθηέω, -ομαι, быць маткаю /карміліцаю/, карміць,
 апекавацца н., даглядаць, пільневаць.
 тіθῆνῃ, ἡ, мамка; даглядчыца, карміліца.
 тіθηνήτειρα, ἡ, = тіθῆνῃ.
 тіθηνός, δν, дагледжаны, накормлены, дапільняваны.
 Τιθεωνός, δ, Тітэнос, сын Леомэдона, муж Ауроры і
 бацька Мэмнона.
 тіκτω, прыводзіць на сьвет; 2. пра матку: радзіць,
 пра бацьку: заплодзіць; 3. жывёла: акаціцца, ая-
 ліцца; расьці, пладзіцца.
 тіλλω, шчыпаць, адшчыпваць; адрываць, зрываць.
 тіλλων, δ, тмлон, пэўны гатунак рыбы.
 тіλμός, δ, сашчыпваньне, зрываньне.
 тіμολφέω, аддаваць пашану, ганарываць.
 тіμῶρος, ου = тіμωρός.
 тіμῶ, вызначаць вартасць дэдзенае рэчы; мець не-
 кага вартым пашаны, мець у пашане, шанаваць, /у/гана-
 раваць, аддаваць пашану, паважаць.
 ті μέν; а як іныя?, дык што?
 тіμή, ἡ, вызначэньне вартасьці ў грахох; ацэна,
 кошт, вартасць, цана; 2. годнасьць, гонар, пашана.
 тіμήεις, εσσα, εν, = тіμιος.
 тіμημα, ατος, τό, ацэна маемасьці а. вартасьці;
 цана, кошт.
 тіμή-ορος, ου, = тіμῶρος, = тіμωρός.
 тіμησις, εως, ἡ, абвартасьцяваньне, ацэна; вер-
 тасць, цана. //цэнзура.
 тіμητεία або тіμητία, ἡ, цэнзуральная ўстанова,
 тіμητής, ου, δ, вельятар, ацэншчык.
 тіμητισμός, ἡ, δν, які адносіцца да ацэншчыка;
 вываляваны, ацэнены.
 тіμιος, α, ου, вартасны, шанаваны, трыманы ў пашане,
 ганараваны; каштоўны.

τῆμιβτης, ητος, η, каштоўнасьць, вартасьць; год-
τῆμοκράτῑα, η, тымокрація; яе асновы: //насьць.
чэсьць, багашьце, маемасьць.

τῆμος, ο, пэст. = тымη.

τῆμοῦχος, ου, прыналежны чэсьці; хвалены, шанаваны, годны пашаны.

τῆμορῆω, адпомсьціць, хватацца за помсту, памставаць; 2. /да/памагаць.

τῆμορημα, ατος, τό, помач, дапамога; акт помсты.

τῆμορητήρ, ηρος, ο, памочнік, асыстэнт.

τῆμορηα, η, помста, рэванш; пакараньне.

τῆμορῶς, ου, успаможаны, дапаможаны; 2. пакаранні.

τῆμορῶς, ο, памочнік, асыстэнт; 2. помста, рэванш.

τῖν, = σοί, табе.

τῖναῦμα, ατος, τό, дрыжэньне, дрыжкі. //се.

τῖνκτήρ, ηρος, ο, = τῖνκτωρ, ορος ο, той, хто тра-

τῖνκωω, гушкаць, трасьці, дрыжэць; гушкацца, трасьціся.

τῖνῶμα, = τῖνωμα, памставаць, караць, дакараць.

τῖνω, плаціць, заплаціць, адплаціць.

τῖβ, τῖβ, імітацыя птушынага цьвірканья; цьвірк.

τί οὐν; дык што? як? і як? добра; тады.

τί-ποτε; прысл. што? чаму тады? і на што? чаму?
зэ якое прычыны?

τί(κ)τε; чаму тады? і на што? і што за праца?

τίς τί, неакр. займ., нехта, нейкі, хто, хтоколеды, пэўна, нешта, што-небудзь, іншы нехта; /2. як-небудзь, да пэўнае ступені; 3. крыху, менш-болей/.

τίς, τί; пыт. займ. хто? каторы?, як? чаму?

τίσις, εως, η, заплата, выплата; іскупленьне; кара, пакараньне; аджакадаваньне; адплата, помста.

Τῖσσαφέρνης, ους, ο, Τῖσσαφэрнэс, ведамі пэрскі сатрап Лідыі.

τίταίνω, расьцягваць, расьцягнуць, нацягваць, нацягнуць; расшыраць, расшырыць; распашыраць, распашырыць; распаўсюджваць, распаўсюдзіць.

Τίταν, ἄνος, ο, пераважна ў мн. ліку Τίτνες, οί, тытаны, род багоў, волаты, асілкі, якія знаходзіліся пад Тартарам; паводлі Гэзіэдэса было іх дзевянаццаць: шэсьць сыноў і шэсьць дачок Ураноса і Гай; пазьней назоў гэты перайшоў на усіх іншых нашчадкаў.

τίτανος, η, белая зямля, крэйдэ або гіпс.

Τίτανος, ου, ο, Тытанос, гара ўцэнтральнай Тэосаліі.

τίτάνωδης, ες, як тытан, страшны як тытан.

τίτασ, ου, ο, мсьцівец, мсьціўца. //каю.

τίτθεια, η, смактун, сьсунок кормлень нянькаю з. мам-

τίτθειω, сьсаць сасочак; карміць дзіця грудзямі; гада-

τίτθη, η, сасочак жаночых грудзей; 2. мамка. //ваць.

τίτθλον, τό, сасочак /жаночых грудзей/.

τίτθος, ὁ, сасочак /жаноцых грудзей/.
 τίτλος, οὐ, ὁ, титул, загаловак, напіс.
 τίτρω, ἰ τίτρημι = τίτρωμαι.
 τίτρωμαι, прасьвiдпроўваць, прасьвiдраваць; раниць;
 пра вадаплаў: пашкодзіць; пра віно: перамагаць асі-
 лець.
 Τίτθος, ὁ, Титмос, сын Гайя /або Зауса і Злярі,
 дачкі Орхоманоса/, быў асілкам на абтоцы Зубэйя.
 τίττομαι, рыктаваць, прыгатаўляць; маціцца, мець
 τίφθ' эп. = τίπτε. //замер.
 τίω, = τίρω, шанаваць, адлаваць пашану, ганара-
 ваць; устанаўляць фінансавую вартасць, рэчы.
 τό, ніяк. роду паказ. займ. з групы ὁ, ἡ, τό, ён,
 яна, яно; адказвае ням. das, у бел. мове – яно: як
 прысл., затым, дзеля гэтага;
 τό μεν... τό δέ, часткава... часткава, калі
 так... дык.
 τό-υε, затым якраз.
 τόδε, прысл., сюды, затым, цяперака, цяпер.
 τό-θεν, прысл., з стам-туль, стуль, адтуль; там,
 τί-θι, прысл., там, на тым месцы. //на тым месцы.
 τοί, = οἱ, гэтыя; οἱ, каторыя /ῶς/.
 τοί, часыц., напэўна, запраўдн, фактычна, у кожным
 выпадку.
 τοί-νυν, прысл., пасля гэтага, паводля гэтага;
 затым, дзеля гэтага, гэтаксама.
 τοῖο, іён. эп. = цябе.
 τοῖος, эп. = τοιοῦτος.
 τοιοῦτος, = τοιοῦτος, = τοιοῦτη, = τοιοῦτο/ν/,
 гэтак выглядае, гэтак зось стагнся, як гэткі, гэта-
 кае свомасьці ці натуры або якасьці.
 τοιοῦτό-τροπος, οὐ, гэтакага роду, падобны.
 τοῖχος, ὁ, сьцяна дому, мур, сьцяна вадаплаву.
 τοῖχωρῶμαι, прабіць сьцяну, уламанца па-зладзейс-
 ку ў дом праз сьцяну. //кража.
 τοῖχωρῶμαι, ἡ, уламаньне ў дом, абакрадзеньне, аба-
 τοῖχ-ωρῶχος, ὁ, уломчык у дом, злодзей.
 τόκος, пар. τότε.
 τόκος, ὁ, саміца, якая прывяла на сьвет ма-
 ладых; пра сабак: сука; οὐς: маціра; леῦ: ільвіца.
 τοκεύς, ἑως, ὁ, той, хто родзіць а. прыводзіць на
 сьвет: бацька; – ἡ, маці; мн.л. οἱ τοκεῖς, ἔσιν, бацькі.
 τοκίζω, палычаць на працэнты.
 τοκοτήс, οὐ, ὁ, ліхвяр.
 τόμος, ὁ, выданьне на сьвет, /на/раджаньне; час
 /пара/ раджаньня; 2. нашчадак, дзіця, сын; 3. працэн-
 ты /за палычаныя грошы/. [Пол., VI, 507a].
 τόμος, ἡ, кураж, адвага; нахабнасць.
 τομῶς, прадпрыймаць, прадпрымаць, адважыцца, вы-

трываць, быць пернялівым; 2. быць безадказным, не саромецца. //няшчыне.

τόλμηρα, атос, τό, адважны чын, смелае праппри-

τολμηρός, а, ον, адважны, харобры, дэёрскі.

τολμητής, ού, ό, адважны харобры чалавек.

τολμίστατος, η, ον, = τολμηρός, /вы/трывалы, пер-
пялівы, стойкі.

τολῦπέω, выкручваць воўну ў клок на прасьніцу; 2.
даканаць, асяткуць з труднасьцю.

τολύπη, η, клок воўны прымацаваны да прасьніцы.

τομάτος, α, ον, /ад/кросны; прырыхтаваны гатовы
лек.

τομάω, патрабаваць кросеньня /лекаваньня/.

τομή, η, адсячэньне, удыр, кросеньне, /ад/пілавань-
не; 2. месца, зь якога рэч адсечана; 3. канец адсе-
чанае рэчы; пень; 4. том /энцыклапэдыі/.

τόμιος, ον, адсечаны, адкросны, адпілаваны.

τόμος, ό, адкросеньне, адсечаная частка; крой, раз-
раз, адраз; скіб/к/а; том.

τομός, η, ον, падзелены, распадзелены, раскросны.

τόνος, ό, тое, што служыць для напружваньня а. на-
цягваньня або тое, што само можа напружыцца; вяроў-
ка, шнур, істужка, струна, жыла; гук, тон, нота, строй.

το-νῦν, = τό νῦν, для дадзенае хвіліны або цяпераш-
насьці ці часу.

τοξίζομαι, страляць з луку, пускаць стралу.

τοξ-αλκίτης, ον, ό, дазваны лучнік.

τοξ-άρχης, ον, ό, дазваны лучнік; лучнік; 2. каман-

τοξ-αρχος, ό, = τοξάρχης. //дэір лучнікаў.

τοξεία, η, мастацтва лучнікарства.

τόξευμα, атос, τό, тое, што выстралена або запуш-
чана; страла, вастрыё стралы.

τοξέω, /за/пускаць стралу з луку. //луку.

τοξική, η, лучніцтва; мастацтва пушчаньня стралы з

τοξικός, η, ον, прыналежны да лучніцтва; лучніко-
вы; здольны ў ужыцьці луку.

τόξον, τό, лук; стрэл; вастрыё стралы.

τοξοσύνη, η, лучніцтва.

τοξο-τευχής, ές, узброены ў лук.

τοξότης, ον, ό, лучнік; стралец з луку; палішмянт.

τόξοτις, ιδός, η, жанчына-лучнік.

τοξουλμός, ον, з нацягнутым лукам.

τοξο-φόρος, ό, стралец з луку.

τόπαζος, ό, топаз, хрызоліт, каштоўны камень.

τοπάω, мэціцца ў пункт, дапускаць, меркаваць,

το-παραυτίκα, прысл. = αὐτίκα. //думаць.

το-πάρος, прысл. = πάρος.

τοπίμος, η, ον, мясцовы, лякальны; топікальны.

τόπος, ό, месца, пункт, мясцовасьць, пляц, вако-

ліца, земля, місяцина; амруга; прастора; пазышны ў жыцці; рэнта;

то-πρῶτον, прysl. = τὸ πρῶτον, першы; першы спачатку; на першым месцы.

τόρσιμα, τὸ, судзіна з выпуклым рысункам; увыпуклены мастацкі твор.

τορευτής, οὐ, ὁ, гравэр, гравёр.

τορέω, прасьвідраваць; праколваць; прабіцца праз.

τόρμος, ὁ, дзірка. //працу.

τορνεω, круціць; тачыць; зьконваць сталярскую

τόρνος, ὁ, торнос, сталярская прылада /інструмент/ для вырысоўвання кола.

τορνομαί = τορνεω.

τορνεω, вырысавань кола, закруціць.

τορός, ὁ, ὁν, пра глас: праніклівы, громкі, лёгка ўспрымальны, чысты, выразны, моцны, сільны.

τορύνη, ἡ, мяшалка для варыва на агні.

τορύνω, мяшаць варыва; каламуціць.

τοσβυδα, эп. прysl. вельмі; гэтак шмат; да гэткае ступені. [Парм., 154b].

τὸσος, ἡ, ον, памер: вялікі; час: доўгі; прастора: шырокі; колькасць: шматлікі.

тоσβσ-δα, = тоσбѣтос, = тоσбѣтѣ, = тоσбѣто/v/, гэтак вялікі, гэтак значны, гэтак шмат; 2. гэтак сама вялікі; толькі гэтак вялікі, толькі гэтак шмат.

тоσбѣт-δρῖθμος, ον, гэтак лічны, шматлікі, гэтак

тоσбѣт, прysl. = тоσбѣтс, шматкратна, //вялікі. гэтак мяжа.

τὸσως, прysl. = тоσбѣт. //тым ці гэтым часе.

тѣте, прysl. тады, аднойчы, у тым часе, часамі; у

тѣтѣ, прysl. аднойчы, час ад часу, часамі.

то-τηνῖμα, прysl. = τηνῖμα, тады.

тѣтѣ і тѣтѣтѣ, выклік у часе болю: ой! ай! ах!

τοῦναντίον, κр. для τὸ ἐναντίον.

тоῦνεма і тоῦνεμεν, κр. для τοῦ ἐνεμα, затым, з гэтае пары; дзеля гэтага; бо; гэтак шмат як; які,

тоῦνομα, κр. для ὄνομα, тѣ. //што, каторы.

тѣтѣтѣ, прysl. агэтуль, праз /тры гады/; стуль.

τѣтѣтѣ, прysl. да часу! да пабачанья! бывай! -це!

τράχημα, ατος, τὸ, леравежна ў мн.л. τραχήματα, тѣ, салодкасыці, дэсэрт.

τράχηματίζω, есьці салодкасыці.

τράχημος, ἡ, ὁν, казьяліны; упарты, капрызны; 2. трагічны, у трагедыі.

τράχισκος, ὁ, казьяляні.

τράχο-μουριμος, ἡ, ὁν, адносіцца да стрыжэння казінага статку; астрыжаны.

τράχδ-ιτωνος, ον, паразаны, /за/разаны; /адносіцца да дробнага статку/.

τραγῶ-ποιος, побос, казёліаногі.
 τραγος, ὁ, казёл.
 τραγῶδης, ставіць, паставіць на сцэне трагэдыю.
 τραγῶδία, ἡ, трагэдыя, гэраічны сцэнічны твор зь вершаванаю моваю, які прадстаўляе канфлікт, разьвязка якога вядзе да сьмерці гэроя.
 τραγῶδικός, ἡ, ὅν, свомі для трагэдыёграфа або трагэдыі.
 τραγῶδο-διδάσκαλος, ὁ, трагэдыёграф, каторы сам праводзіць рэпэтыцыі з хорам і артыстамі.
 τραγῶδ/ι/ο-ποιός, ὁ, трагэдыёпаэта.
 τραγ-ωδός, ὁ, трагэдыёграф.
 τρα-υής, ἑς, праніклівы.
 τραῦδω, рабіць ясным, выразным.
 τραυός, прысл., ясна, выразна.
 τράπεζα, ης, ἡ, стол, трапэза, асабліва стол, пры якім спажываюць ежу; стол як харчаваньне, ежа, страва; стол мяняльнікаў грошай, прылавак, банк.
 τράπεζιτεῖω, быць мяняльчыкам грошай прылаве або
 τράπεζιτης, ου, ὁ, мяняла грошай, банкір // банкірам.
 τράπεζικός, ἡ, ὅν, банкірскі.
 τράπεζα, ἡ, = τράπεζα.
 τράπέω, вытоптваць вінаград, выціскаць; таптаць.
 τράσις, ἡ, = ταρσός, ὁ, рамавая аснова для су-
 жэньня фігаў, рыш, сыраў.
 τραυλίζω, шапяляць, ліспэляваць.
 τραυλός, ἡ, ὅν, шапялявы, ліспэлявы.
 τραυλότης, ητος, ἡ, ліспэляваньне, заіканьне.
 τραῦμα, ατος, τό, рана, пашкоджаньне; страта.
 τραυματίας, ου, ὁ, ранены чалавек.
 τραυματίζω, раніць, параніць.
 τραφερός, ἄ, ὅν, добракорыстны, салідны, моцны.
 τραχηλίζω, схваціць за горла і завярнуць назад.
 τραχηλισμός, ὁ, штыўнасьць а. ціск у горле.
 τραχηλοκοπέω, абезгаловіць.
 τραχῆλος, ὁ, горла, шыя, карак.
 τραχύς, эрабіць шарахаватым, жорсткім, грубым.
 τραχύς, шарахаваты, няроўны, швяды, жорсткі.
 τραχύτης, ητος, ἡ, шарахаватасьць, няроўнасьць, швядзасьць; даікасьць.
 τράχω, пар. = τρέχω. // тая заколіца.
 τράχυν, ἄνος, ὁ, жорсткая даікая заколіца, гармс-
 треіс, τρία, тры.
 τρεῖς-καί-βема, οἱ, αἱ, = τρία-καί-βема, та,
 трынаццаць.
 τρέμω, прыжэць, трасьціся; баяцца, пужацца.
 τρέπω, завярнуць; навярнуць; абыходзіць; зьіна-
 чыць /пагляд/; перавярнуць; пра віно: фэрмэнтавацца.
 τρέφω, рабіць шчыльным або моцным; жывіць, карміць,

гадавачь; узагадоўвачь; расьні; пас.хв.: быць народжаным, жыць; эрабіць, даглядаць, папраўляць; трымаць у спраўнасьці.

τρέχω, бегчы, хутка бегчы; бегачь, імкнучыся; хутка парушацца; сыляцца.

τρέω, = τρέω, дрыжэць, трасьціся; палохацца, баіцца, пужацца.

τρέμα, атос, тб, яма, адкрыццё, прорва.

τρέμων, ωνος, страшны, жажлівы; — ή, дзікі голуб.

τρητός, ή, δν, прасьвідраваны, праколаны, прадзі-

трэ-, тры разы, тройчы. //раўлены.

τρίαιω, перамагаць у змаганьні на кулакі; /тры разы паваліць праціўніка/.

τρίαιας, = τριημάς, άδος, ή, лік трыццаць; 2. трыццаты /аломні/ дзень месяцу.

τρίαιονθ-ήμερος, ον, трыццацідзённым.

τρίαιοντα, οί, αί, τά, трыццаць; 2. у Спарце Рада Трыццацёх; у Атэнах Трыццаць Тыранаў.

τρίαιοντά-έτης, ες, трыццацігадовы.

τρίαιοντάέτις, ίδος, жан. род: трыццацігадовая.

τρίαιονταρχία, ή, панаваньне трыццацёх /тыранаў у Атэнах/.

τρίαιοντ-ήμερος, ον = τριακονθήμερος.

τρίαιοντ-ορος, ή, трыццацівясловец.

τρίαιονσιοι, трыста; —οί, трыста спартанцаў пад Тэрмопілямі.

τρίαιονστός, ή, δν, трыццаты.

τρίαικτηρ, ήρος, ό, пераможнік у змаганьні на кулакі. /τρίαιω/.

τρίαις, άδος, ή, трылік, тройнасьць, трыяда.

τρίβη, ή, сыціраньне, абціраньне, выціраньне, націраньне; 2. практыкаваньне; кіраваньне; паўстрыманьне; затрыманьне, затрыма.

τρί-βολος, ον, трохьспічасты.

τρίβος, ή, вытапаная дарога, сыцежка; праездны шлях; галоўная /стратэгічная/ дарога.

τρίβω, черці, нацёрці, працёрці, сыцёрці, шараваць, скрэбці.

τρίβων, ωνος, ό, зношаная вопратка, панананая адзежа; як прым.: выпрактыкаваны, дазваны, здольны.

τρίβωνιον, τό, панананы пальтоцік. //—рая/.

τρί-γέρων, ό, ή, тройчы пастарэлы, вельмі стары,

τρίγλα = τρίγλη, трыгла, лабач, галаўня; ням.

Seebärde, лац. trigla, анг. mullet.

τρί-γληνος, ον, упрыгожаны трыма пэрламі або брыльянтамі /завушніцы/.

τρίγλο-φόρος, ον, злоўлены лабач.

τρίγονία, ή, трыццёе пакаленьне.

τρί-γονος, ον, тры разы а. ўтрох народжаным; тры.

τρίγωνος, ον, трохиутны.
 τρίγωνον, τό, трохиутнік; 2. музичны інструмент у
 τρίβουλος, ό, ня- //хворие трохиутніка, тригокон.
 вольнік у трэйцім пакаленьні; арцкнявольнік.
 τρίβραχος, ον, трохпрахавы.
 τρί-έλικτος, ον, у тры столкі або ў некалькі
 столак скручаны, звiты.
 τρί-έσπερος, ον, трохночны.
 τρί-ετηρίς, ίδος, ή, трохгадовае сьвята.
 τρί-έτης, ον, ό, трохлетні.
 τριετία, ή, тры гады часу.
 τρίζω, цэвірнаць, пішчэць, журчэць.
 τριημάς, άδος, ή, эп. і іён. для τριамάς.
 τρίηκοντα, = τριάκοντα.
 τρίηραρχέω, быць трыерархам або камандазірам ці ка-
 пітанам тмеры, ваеннага вадаплаву/ з трыма радамі
 вёслаў /а згэтуль трырэмаю зв./.
 τρίηραρχία, ή, узбраеньне і камандаваньне тмерыаю;
 2. тмерыархія, шматкштоўная грамадзкая служба або
 літургія ў Атэнах. //ўраду.
 τρίηραρχικός, ή, όν, свомы для тмерыарха і ягонага
 τρίηρ-αρχος, ό, тмерыарх або капітан вадаплаву.
 τρίηρ-αύλης, ον, ό, вадаплаўны флейцісты, каторы
 на тмеры выгрываў такт для вёсьляроў.
 τρί-ήρης, ους, ή, тмерыа, утроены адумысны ваен-
 ны вадаплаў ■ трыма радамі вёслаў /трырэма/.
 τρί-ηρίτης, ον, ό, той, хто выконвае службу на ла-
 τρί-κήρης, ον, трохгаловы //ве трырэмы, вёсьляр.
 τρί-κέφαλος, ον, трохгаловы.
 τρί-κλινος, ον, з трыма ложкамі для сьпаньня або пры-
 няцьця ежы пры стале.
 τρί-κλωστος, ον, звiты, скручаны ці выпрадаены
 ў тры ніткі або столкі.
 τρί-κορυς, ύδος, каска, галым з трыма вяршынямі.
 τρί-κράνος, ον, трохгаловы, з трыма вяршынямі.
 τρί-κυμια, ή, трэйцяя хваля; аграмадная заліваю-
 чая хваля; усэн. перан.: непаводжаньне, вялікае го-
 ра, бяда за бядою.
 τρί-λλιστος, ον, тройчы вiмелены, г. эн. часта а.
 τρίλογια, ή, трылэгія. //паважна.
 τρί-λοφος, ον, з трыма вяршынямі.
 τρί-μικρον, тройчы добраслаўлены.
 τρί-μετρος, ον, трохмэтровы.
 τρί-μηνος, ον, трохмэсячны.
 τρίμια, ατος, τό, нацэрты /перажованы/ чалавек:
 лаванам, дасьведчаным ў жыцьці чалавек, майстра.
 τριμός, ό, бітая дарога.
 τρίμοιρία, ή, патроены холд, патройная плата.
 τρί-μοιρος, ον, патройны.

τρι-μορφος, ου, трохтворны.
 Τρινακρία, η, найстарэйшы назоў Сипыліі.
 τριζος, η, ου, троекратны; патроены; у три столкі.
 τρι-οδος, η, τριдарожжа; скрыжаваньне трох дарог.
 τρι-οδους, ουτος, ο, η, трызуб/ец/. //таму.
 τρι-παλαι, прысл. тройчы даўно таму: вельмі даўно
 τρι-παλαιστος, ου, на три рукі ў даўжыню а. шырыню.
 τρι-πηχυς, υ, /εος/, доўгі ў тры локці /138.96 см/.
 τριπλάσιάζω, патройнаць, петройці.
 τρι-πλευρος, ου, тры плетры /92.49 м/ даўжынні.
 τρι-πλευρος, ου, трохбочны.
 τριπλος, η, ου, патройны, трохскладны.
 τρι-ποδης, ου, ο, тры стопы даўжынні.
 τρι-πολις, εως, ο, η, трыпсіс, тры месцы разам.
 τρι-πολιστος, ου, = τριτολις.
 τρι-πολος, ου, тры разы перавярнуць або гарані;
 зборны ў тры ўраджаі на год.
 τρι-πους, ποδος, ο, η, трыпод; трыножны задлік,
 стотак; 2. нешта, што мае даўжыню трох ступеняў; 3.
 нехта, хто ходзіць на трох нагах /алізня да старога
 чалавека, які ходзіць з кіем/; 4. трыпод – углыб-
 леньне ў хворым катла – выкананы пераважна зь медзі
 і мастацка аздоблены дарагою арнаментацияю; 5. алтар
 у Дэльфах, на якім займала месца Пытня ў часе пада-
 ваньня да ведама аракул. /Характэрныя трыножкі, тры-
 поды, яшчэ і сёгоньня ўжываюцца на Беларусі/.
 τρι-πρωτος, ου, тры разы прададзены.
 τρι-πυχος, ου, трохпластавы; з трох пластоў.
 τρις, прысл. тройчы, тры разы.
 τριπυλος, ου, трохконны, з трыма коньмі.
 τρις-αβλιος, α, ου, тройчы нешчасьлівы.
 τρις-ασιμενος, η, ου, тройчы здаволены, ахвочы.
 τρις-δυστηνος, ου, патроены: вельмі нешчасьлівы.
 τρις-θανης, ες, тройчы /вельмі/ варты сьмерці.
 τρις-καί-δεκα, οί, αί, τά, трынаццаць.
 τρισκαίδεκά-ετης, ου, ο, трынаццацігадовы.
 τρισκαίδεκα-στασιος, ου, трынаццаць разоў вагі
 або вартасьці.
 τρισκαίδεκάτος, η, ου, трынаццаты.
 τρις-σκαλης, ες, вельмі сухі або цьвярд.
 τρι-σκαλμος, ου, з трыма лавамі весляроў.
 τρις-κατάρατος, ου, тройчы абвінавачаны.
 τρις-κοπάνιστος, ου, тры разы ўдыраны; тройчы за-
 мешаны /цеста на хлеб/.
 τρις-μάκαρ, ο, тройчы добраслаўлены.
 τρις-μάκαριος, α, ου, тройчы добраслаўлены.
 τρις-μέριοι, αί, α, трынаццаць тысяч.
 τριμυρίδ-παλαι прысл. трынаццаць тысяч разоў даўжы-
 ні: вельмі, вельмі даўно таму.

τριῖχος, прхел. = триха.
 τριφίς, εως, ἡ, націранье, расціранье; 2. ста-
 ласьць, трывалкасьць, пругкасьць.
 τρι-ὄβολον, тб, тры оболі; трохобблевая манэта.
 τρι-ὄροφον, тб, трышч павверх.
 τρι-ὄροφος, он, трохпавверхавы.
 Τροία, -η, ἡ, акруга Троі; 2. места Троя.
 τρομερός, а, όν, дрыготны; жажлівы,
 τρομέω, дрыжэць, трасьціся.
 τρόμος, ό, дрыжанье. //брыз; зьмена.
 τροπαία, ἡ, зьменны вецер, морскі вецер; морскі
 τροπαῖον, тб, знак перамогі; трафэя; ваенная зда-
 τροπαῖος, = трблатос, а, он, які зму- //быча.
 шае /ворота/ да ўцэкаў; страшны.
 τροπαίουχος, он, які дае перамогу.
 τροπαιοφορία, ἡ, насеньне знаку перамогі.
 τροπαίλιος, = трэпш.
 τροπέω, = трэпш, павярнуць, завярнуць.
 τροπή, ἡ, павярненьне, зварот, паварот; 2. уцёкі;
 паразы; ■. зьіначанье.
 τροπίας, он, ό, зьіначанае або кіслае віно.
 τροπικός, ἡ, όν, зьіначаны; павярнуты.
 τροπικός, ό, пункт звароту; 2. трапікальнае кола.
 τρόπος, ό, зварот; напрамак, кірунак; 2. парога,
 шлях, гасьцінец; 3. звычай, манера; спосаб думанья;
 умysłовасьць; думка; воля; характар.
 τροπός, ό, скручанае раменьне, сыпляценьне, пры
 помачы якога вясло прымацоўвалася да аснаўнога бру-
 савага ўлучніка.
 τρολοφορέω, пераймаць манеры іншых /людзей/.
 τροπώ, прымацаваць вясло рэменем.
 τροπότηρ, ἦρος, ό, = τροπός.
 τροπαίς, ίδος, ἡ, сывежы сыр.
 τροφεῖα, τά, плата або ракомпансата для гадавань-
 ня; плата за жыццё; 2. жыццё, сталаванье, харчы.
 τροφεύς, εως, ό, той, хто корміць, жыць, уга-
 доўвае; угадавальнік, вучыцель.
 τροφή, ἡ, пажыве, яда; утрыманье, харчаванье.
 τροφίμος, η, он, жыўлены, кормлены; 2. пажыўны.
 τροφίς, дображыўлены, ад'едзены, адкормлены.
 τροφείς, εσσα, εν, добраадкормлены, тоўсты, вя-
 лікі, аграмадны.
 τροφός, ό, ἡ, жыццель; угадавальнік, даглядчык.
 Τροφώνιος, ό, Трофоніёс, брат Агамемнона, каторы вы-
 будаваў у Дэльфах першую сьвятыню Аполельну.
 τροχάζω, бегчы разам, хутка бегчы.
 τροχάιος, а, он, беглы, лёгкі, хуткі /крок/.
 τροχάλός, ἡ, όν, беглы, хуткабежны, хуткі.
 τροχηλάτης, весыці калёсьніцу.

τροχ-ηλάτης, ου, ὁ, кіраўнік калёсньніц.
 τροχία, ἡ, каляіна, дарога; 2. аб'езд каляса.
 τροχίζω, круціць на калясе, мучыць.
 τροχίλια, ἡ, трохілія; шпуля, вінца, блёк.
 τροχίλος, ὁ, кнігаўка.
 τροχίβς, ἄ, ὄν, які бяжыць навакол.
 τρόχις, ιος, /εως/, ὁ, бегун, пасланец.
 τροχοδίνεω, бегчы ўсё навакол і навакол; круціць.
 τροχόεις, εσσα, εν, круглы, цыркулярны.
 τροχοποιεω, рабіць калёсы, колы.
 τροχός, ὁ, кола, калясо. //бегу.
 τρόχος, ου, ὁ, бег, аб'езд, бег навакол; 2. месца
 τρούβλιον, τό, кубек, конаўка, талерка, міска.
 τρούβω, зьбіраць, абіраць сьвежы плод, ураджай.
 τρούγη, ἡ, сабраны плод, ураджай.
 τρούητηρ, ἦρος, ὁ, зьбіральнік /абіральнік/ сьпе-
 лага плоду, асабл. вінаграду.
 τρούητος, ὁ, зьбіраньне фруктаў, асабл. вінаграду,
 жніво; пара жніва.
 τρούη-φόρος, ου, плодны, ураджайны на вінаград.
 τρού-οινος, ὁ, палатно для працэджваньня вінаград-
 тρούω, сушыць. //нага соку.
 τρού-φάλα, ἡ, = κομφάλα, камэдья. //каць.
 τρούζω, марытаць; голуб: варкаваць; кот: мурлы-
 τρούμάλια, ἡ, ігольчына вушка; 2. дзірка.
 τρούμη, ἡ, дзірка; яма, адкрыцьце.
 τρούξ, ὕδς, ἡ, нячыстасьць, бруд: асады, фусы;
 2. яшчэ несфэрмэнтаванае новае віно.
 τρούκλον, τό, стальскі сьвідар.
 τρούκω, /пра/сьвідраваць; пракалоць /вушы/.
 τρούπη, ἡ, дзірка; яма, прадоньне.
 τρούπηα, ατος, τό, дзірка, пралом, яма, заглиб-
 леньне, адкрыцьце.
 τρούσ-άνωρ, ορος, нудны для людзей, дакучлівы.
 τρούτάνη, ἡ, стрэлка на вазе; 2. раўнавага; вага з
 τρού-φάλα, ἡ, каска, гэльм. //вельмі.
 τρούφω, жыць раскошна, жыць пышна, багата.
 τρούφερός, ἄ, ὄν, мяккі, далікатны, прыгожы, багаты.
 τρούφή, ἡ, мяккасьць, далікатнасьць, расьпешча-
 насьць; 2. нагласьць, нахабнасьць, самаўпэўненасьць.
 τρούφηα, ατος, τό, прадмет радасьці, прыемнасьці.
 τρούφος, εος, τό, тое, што адламалася: кавалак, ку-
 сок, ашлом, грудка, ком, чаралок.
 τρούχος, εως, τό, тануча, зношаная вопратка.
 τρούχω, = τρούχω, змучыцца, вычэрпацца, паслаб-
 нуць, занядухаць; 2. знасіцца, прапасьці.
 τρούω, быць млявым, паслабнуць; змучыцца.
 τρούγαλια, τά, спажываныя фрукты пры прыняцьці е-
 жи: фігі, гарэхі, салодкасьці.

τρώγλη, ἡ, зотклань, пачора, яма, западліна.
 τρώγλο-δύτης, ου, ἡ, жихар пачоры, ям. /Адносіц-
 па да этнэпскага племя, якое жыло ў пачорах/.
 τρώγλο-δύω, лавіць, улавіць у пачору.
 τρώω, грэць, ж в ць, б за ць, есьць сьруу
 агародніну. //ма.
 τρώκτης, ου, ἡ, грэзун; ласун; 2. алуканец, пэль-
 τωκτός, ἡ, δν, спажываны сьрым; лізаны.
 τρώκτις, εως, ἡ, грэзеньне, жаваньне.
 τρωπῶ, абярнуць, азыначыць, папразіць, палепшыць.
 τρωτός, ἡ, δν, выстаўлены, паддаты на раненьне;
 ранены; які можа быць раненым.
 τρωχῶ, бегчы.
 τρώω, раниць, пакходзіць.
 τύ, = σύ, = σέ.
 τυγχάνω, трапіць, паласыці ў мэту; неспадзявана
 спаткацца; наткнуцца; асятаць; ухапіць сутнасьць,
 праўду а. сэнс; мець шчасьце; стацца ўдэлам.
 τυδεύς, εως, δ, Тідэус, сын Оэнэуса, караля Ка-
 ліцону і Пэрыбозі, бацька Д/з/іёмэдэса.
 τύκτω, атоць, тб, шліфаваньне або апрацоўка
 каменя.
 τύκος, δ, выбівачка; 2. калакотка /ночнага стора-
 жа/; 3. прылада да разьбіваньня каменяў. //ны.
 τυκτός, ἄ, δν, падрыхтаваны, гатовы; 2. выпрацова-
 τύλη, ἡ, = τύλος.
 τύλος, δ, = τύλη, вузел; мазоль /асабліва на ру-
 кох/; 2. каменная рэч, што выстае: камень; большы кусок.
 τύλω, рабіць цэвардым або мазолістым; націраць
 мазалі; грубець.
 τύμβευμα, ατος, тб, паховіны; магіла; цела, якое
 мае быць пахована або пахаванне ўжо.
 τυμβεύω, хаваць, пахаваць, палажыць або апусьціць
 у магілу; памінаць на магіле.
 τυμβ-ήρης, ες, пахованы, агляджаны магілаю //гілм.
 τυμβο-γέρων, οντος, δ, стары чалавек на скраю ма-
 τυμβ-ολήτης, ου, δ, той, хто нічыць магілы.
 τύμβος, δ, магіла, магільны курган або насып; 2.
 старэца, які набліжаецца да магілы.
 τυμβ-οβχος, ου, які прэбывае ў магіле. //ноу.
 τυμβοχοεω, арабіць магілу; насыпаць курган над тру-
 τυβοχοή, ἡ, узьняцьце кургану.
 τυμβο-χος, ου, пра курган: насыпаны.
 τυμβ-χωστος, ου, высипаны ў хворму кургану.
 τυμβ-ωρύχος, ου, выкапаны; пра магілу: адкрытая.
 τυμβώρυχος, δ, абкрапальнік магілаў.
 τύμμα, ατος, тб, удыр, удыраньне; рана, раненьне.
 τυμπάνίζω, біць у тымпан; барабаніць; біць у лі-
 таўры; бубніць.

τυμπανισμός, δ, бiцьце ў тымпани, у лiтаўри;
 бiцьце ў барабан; барабаненне, бубненне.
 τυμπανιστής, οὐ, δ, тымпанiсты, барабанчык.
 τύμπανον, τό, тымпан /старажытны стукавы музыч-
 ны iнструмэнт у хворме катла з шчыльна нацягнутай
 шкурай/; барабан; тамбурын.
 τυννός, ή, όν, гэтак малы, гэтак маленечкі.
 τυντλάω, вiнаградную лазу акучваць або аколваць
 навакол карэньняў.
 τύντλος, δ, балота, мокрая зямля.
 τύπαινον, τό, = τύπανον.
 τύπη, ή, = τύπος, удыр, штурх.
 τύπος, δ, удыр, стук, штурх; 2. змыск, змысь-
 ненне /пячатi/; след, адбiцьцё, знак, адпячатань-
 не, пячаць; 3. помнік, статуя; твор скульптуры; рэль-
 еф, хвiгура, постаць; штука; характар, характарыс-
 тычны знак, характар пісьма, стыль; 4. абрысаванне;
 зарысаванне; 5. прыклад, наўзор, узор; 6 аснова рэ-
 чы, норма, прынцып; 7. змест, субстанцыя; кансты-
 туцыя; 8. хворма, норма назукi /пагляду/.
 τύπω, змыскнуць, адцiснуць, зрабiць знак а. за-
 цему; хвармаваць; укладваць нормы для iнзальёгiі.
 τίπτω, бiць, удырыць, стукнуць, ранiць.
 τύπωα, ατος, τό, ахвармаванне, вобраз, хворма,
 абрысаванне; начынне: кубак, конаўка...
 τυραννέω, = τυραννέω. //пзнаваць абсалютна.
 τυραννέω, быць тыранам а. абсалютным уладаром;
 τυραννέον, τό, дом ці сядзiба пануючага тырана;
 урад тырана.
 τυραννίω, iмкнуцца да тыранiі.
 τυραννικός, ή, όν, тыранскі, прыналежны да абса-
 лютнага князя; княжы, каралеўскі.
 τυραννίς, ίδος, ή, тыранiя, панаванне абсалют-
 ное; абсалютная ўлада, сувэрэннасць; княжасць.
 τύραννος, δ, ή, аднаўладнік, неабмежаваны ўладар,
 кароль, цар; тыран, абсалютны сувэрэн.
 τυρβάω, -ομαι, быць у сьціску; папiхацца адзiн
 праз аднаго; таўпiцца ў бязладдзёдзi; несупакойцца;
 рабiць закатот, спрычыняць несупакой; турбавацца.
 τύρβη, ή, сумяцiца, замяшанне; турбота, крык,
 шум, збiгозвiшча, натоўп.
 τύρεω, рабiць сыр.
 τυροποιέω, рабiць сыр.
 τυροποιέω, прадаваць сыр.
 τυρο-κόλης, ου, δ, прадаўца сыраў.
 τύρος, οὐ, δ, сыр; 2. сыры рынак.
 Τύρος, δ, Тырос, фойнікійскае месца.
 τύρις, εως i ίδος, ή, вежа ў сьцяне, бастыён,
 вежа, замак, замчышча.

τυτθός, δύ і ή, όν, пра дзяцей: малы, малады;
 пра голас: нізкі, дэлікатны, мяжкі.
 τυφεδώνος, ό, нехта з мутнымі і дурнымі жартамі;
 тупіца, дурніца, ачарняльнік. //сьлепа.
 τυφλό-πους, ό, ή, -побос, нехта, хто крочыць на-
 τυφλός, ή, δύ, зацемянені, сьляпы; маральна сьля-
 пы; цёмны; неазьцярожны. //асьвечанасьць.
 τυφλότης, ητος, ή, зацямяненьне, асьляпленьне; не-
 τυφλός, зацямяняць, асьляпіць, асьляпляць.
 τυφλός, прысл. сьлепа, касьлепа.
 τυφλωσις, ή, асьляпленьне.
 τυφλωττω, быць сьлялым, ацямянелым.
 τυφο-γέρων, οντος, ό, адямнелы стары чалавек.
 τυφος, ό, дым, копаць, чорны дым, пыл, імгла.
 τυφώω, быць ажутаным а. запольненым дымам ці імг-
 лой: быць тупішак, бессэнсоўным, цёмным чалавекам;
 быць носьбітам цемры.
 τυφώ, дыміць, капціць.
 τυχη, ή. = τυχα, здарэньне, траф, лёс, доля;
 прапназначэньне.
 τυχηρός, ά, δύ, шчасьлівы, з добрай доляй.
 τυχηρός, прысл. шчасьліва.
 τυχόν, прысл. марчыма.
 τυχόντες, οί, шэрыя людзі, простыя людзі, штопзен-
 ныя людзі, паспалітыя. //нехта першы.
 τυχών, ό, той, хто спатыкае наката прыпадкава;
 τυβε, дав. скл. ад όβε, ужываны як прысл. = οβώς,
 гэтакім спосабам, гэтакім чынам, затым.
 τυγάμα, іён. = τό άγαμα.
 τυθάζω, высмейваць, эдзэквацца.
 τώληθές, красіо для /τό/ άληθές, запраўды, праў-
 дзіва, фактычна.
 τός, = άός.

Y

Y, y, ύ φιλόν, τό, іпсілён, дваццатая літара
 грэцкае абэцэдзі; як лік на пісьме y' = 400, але
 y = 400.000.
 'Υάδες, ων, αί, або "чымстыя", імя кімфаў, якія
 твораць групу сямі зорак ў галаве Быка, якія пагра-
 жэлі дэджом, калі ўзыходзілі з сонцам.
 ύαινα, ή, даікі зьвер, гіена.
 'Υακίνθια, τά, Гіякінты, спартанскія летнія
 трохдзённыя ўрачыстасьці на часьць Гіякінтоса, пе-
 радгэальленістычнага бога і Апольёна.
 ύακινθίνο-θαφής, ές, пахварбаваны на гіяцынтавы
 колер.
 ύακινθίνος, η, ον, гіяцынтавы /колер/.
 ύακινθος, ό, ή, гіяцынт, кветка, якая, паводля
 сьвога пераказу, узьнікла з Гіякінтосавае крыві.

*Γάμινθος, δ, Гіакінтос /Гіакцинтос/, сын спар-
танскага караля Амікляса, якога Аполльён любіў, але
нешчаслівым кінемнем дыску забіў яго.

ὀαλέος, ον, шкляны, са шкла, як шкло.

ὀαλίνοϛ, η, ον, шкляны, са шкла, празрысты як шкло.

ὀαλόεις, εσσα, εν, са шкла, як шкло, шкляны.

ὀαλος, η, крыштал, алябастар; празрыста як камень;
2. шкло.

ὀαλό-χροος, ον, шклянага колёру.

ὀρβάλλω, - ὀρβάλλω.

ὀρβος, η, ον, выгнуты навоькі; гарбаты.

ὀρρίζω, быць запальчывым, задзірыстым, непаўстры-
маным, без узгадаваньня; быць або стацца наглым,
дэёрскім; весьці распустнае жыцьцё; ухываць раскоцу;
жорстка абыходзіцца; бячэсьціць.

ὀρρις, εως, η, ганарлівасьць, самаўзвышэньне, за-
дорыстасьць гордасьць, нагласць; сваволя, элачымст-
ва, праступнасьць, дрэннае абыходжаньне; абраза; аб-
разьлівасьць; шкоднасьць; эгвалчаньне.

ὀρρισμα, ατος, τό, = ὀρρις.

ὀρριστηρ, ηρος, δ, = ὀρριστης, ον, δ, брут, гвал-
тоўнік; безадказны чалавек.

ὀρριστηδς, η, ον, безадказны, дзікі /у паступ-
ках/, авантурны.

ὀρριτος, η, ον, які абражае.

ὀυιάζω, быць дужым або здаровым; добра паводзіць
сябе; здаровым стацца; быць талковым, разважным,
быць чалавекам розуму.

ὀυιάίνω, быць здаровым або моцным; стацца здаро-
вым; быць талковым.

ὀυίειά, η, = ὀυίειά, эдароўе, гігіена.

ὀυίεινός, η, ον, здаровы.

ὀυιηρός, α, ον, добры для эдароўя.

ὀυίης, ες, моцны, сільны, здаровы, бадзёры //ніць.

ὀυραίνω, /на/мачыць; зьбільжыць; навадняць, навод-

ьць, вільготны, мокры, сыры, вацяністы.

ὀυρότης, πτος, η, мокрасць, вогнасьць, вільгот-
насьць; плесень.

ὀυρόσσω, быць мокрым або вільготным.

ὀδαρης, ες, вацяністы.

ὀδατινος, η, ον, водны, вацяністы.

ὀδατιον, τό, рэчка, рачулка; малая вада.

ὀδατολοσ(α, η, піцьцё вады.

ὀδατοлотέω, піць ваду.

ὕδρα, η, волная гадзюка; гідра.

ὕδραίνω, паліваць вадою, пакрэпіць; апырскваць;
абмываць, абмыць, -цца; хліснуць вадаю.

ὕδρεϊον, τό, вядро на ваду, вядро пры калодзіці.

ὕδρεύω, чэрпаць ваду, зачэрпнуць вады; несць ва-

ду; даставаць ваду са студні. //бракы.
 ὕδρηλος, ἡ, ὅν, водны, задзяністы, мокры, сирны, на-
 ὕδρῖα, збан, збанок, начыньне да напэньня вады;
 начыньне; глян; урна.
 ὕδροκοσῖα, ἡ, пісьце вады.
 ὕδροποτέω, піць ваду.
 ὕδρος, ὁ, = ὕδρα.
 ὕδροφορέω, насіць, несць ваду.
 ὕδωρ, ὕδατος, τό, вада. //свіньні.
 ὕεικος, ἡ, ὅν, свінскі, свінячы, прыналежны
 ὕετιος, α, ον, дажджавы, улеўны.
 ὕετός, ὁ, улева, дождж, навалыніца.
 ὕθλέω, гаварыць глупствы; чаўпі.
 ὕθλος, ὁ, бязмыслная парожняя гутарка, чаўпня.
 ὕϊδιον, τό, малы сын, сыноч; 2. парасятка, парсючок.
 ὕϊδοῦς, οὔ, ὁ, сын сына, унук.
 ὕϊκος, ἡ, ὅν, свінскі, свінячы.
 υἱός, ὁ, сын; маладзейшы, нашчадак.
 υἱωνός, οὔ, ὁ, дзіця даіцяці, унук.
 ὕλαγμα, ατος, τό, брах сабакі, браханьне, выцьцё.
 ὕλακῆ, ἡ, брэх, брахня; выцьцё.
 ὕλακτέω, брахаць, выць.
 ὕλακτητής, οὔ, ὁ, брахун.
 ὕλασσω, = ὕλακτέω.
 ὕλαω, брахаць, кусаць.
 ὕλη, ἡ, лес, пушча, заласеньне; сырны матэрыял,
 бугулец; палена /дровы/.
 ὕλδομος, ον, заросшы або пакрыты лесам.
 ὕλοτομέω, секчы або валіць лес.
 ὕλοτόμος, ον, пра лес: высечаны, павалены.
 ὕλοτόμος, ὁ, лесаруб.
 ὕλ-ουργός, ὅν, пра дрэва: выраблены.
 ὕλουργός, ὁ, сталяр.
 ὕλ-ώδης, драўляны; пакрыты лесам, залесены; за-
 рослы кустом, хмызьняком.
 ὕμεῖς, мн.л. ад οὐ, вы.
 ὕμεναῖος, ὁ, вясельная песня; /'Υμῆν/.
 ὕμεναῖω, пяць вясельных песняў. //дасьці.
 ὕμενήιος, ὁ, мянушка /эпітэт/ Бахуса як бога ра-
 ὕμέс, дар. = ὕμεῖς.
 ὕμεναῖος, ὁ, вясельнае пляньне, вясельная пес-
 ня, /'Υμῆν/.
 ὕμέτερος, α, ον, ваш /ὕμεῖς/.
 ὕμῆν, ἐνος, ὁ, тонкая або далікатная шкурка.
 'Υμῆν, ἐνος, ὁ, Гімэн, бот вясельля, жанітва;
 2. вясельная песня /= ὕμεναῖος/.
 ὕμν-ἄγορας, ον, ὁ, той, хто пая гымн.
 ὕμνέω, пляць, сьпяваць; выконваць аднагалосна
 песню, гымн.

ὑμνητήρ, ἥρος, ὁ, сьпявак, пѣюн, пѣсьняр.
 ὑμνητής, οὐ, ὁ, сьпявак, пѣюн, пѣсьняр. //ляны.
 ὑμνητός, ἡ, ὅν, пѣяны, аляваны, слаўлены, праслаў-
 ὑμνῶ, пор. = ὑμνέω.
 ὑμνο-θέτης, οὐ, ὁ, лірычны пѣта, кампазытар.
 ὑμνο-ποιός, ὁ, = ὑμνοπόλος, ὁ, лірычны пѣта,
 ὕμνος, ὁ, пѣсьня, гимн. //пѣсьняр.
 ὑμνοψέω, пѣяць гимн, пѣсьню на чэсьць; хваліць,
 праслаўляць. //не.
 ὑμνοψά, ἡ, праслаўляньне пѣсьню, гимнам; хвален-
 ὑμνοψόος, ὁ, пѣсьняр гимнаў, одаў.
 ὑμνός, = ὑμέτερος.
 ὑπο-μουσία, ἡ, сьвінячая гузыка /какафонія/.
 ὑπ-ἀγγελός, οὐ, паклікань, прыклікань пасланцом.
 ὑπ-αγκάλλω, абняць.
 ὑп-αγκάλισμα, αὐτός, τό, абдымкі, абняцьце.
 ὑп-αγορεύω, прапанавань, дыктавань.
 ὑп-άγω, падпарадкавань /той ці іншай сіле/; пры-
 водзіць да.
 ὑπαγωγή, ἡ, падпарадкаваньне; 2. зман; 3. адступ-
 леньне, адыход.
 ὑп-αῶω, = ὑπαίβω, да гэтага пѣць, акампанавань
 ὑπαί, пѣт. = ὑπῶ. //голосам.
 ὑп-αἰδέομαι, праяўляць, праявіць палану да або
 сарам'яжнасьць. //побач, каля, пры,
 ὑπαι-θα, прысл. з-пад боку, з-пад, спадыспад;
 ὑп-αἰθρεῖος, οὐ, = ὑп-αἰθρεῖος, οὐ, = ὑп-αἰθρος.
 ὑп-αἰθρος, οὐ, пад адкрытым небам.
 ὑп-αἶθω, падпальваць спаднізу.
 ὑп-αἶσσω, уніз скоць, зваліцца ўніз.
 ὑп-αἰσχύνομαι, крыху засаромецца.
 ὑп-αἵτιος, οὐ, абвінавачань; адказы за.
 ὑπακοή, ἡ, паслухмянасьць, ціхамірнасьць.
 ὑп-ακούω, слухаць, недстаўляць вуха; падслухаць,
 пачуць; 2. прыслухацца; слухацца.
 ὑп-αλέιψω, тоненька памазаць.
 ὑп-αλέομαι, ухіліцца ад, засаромецца; уцякаць.
 ὑπαλλάγη, ἡ, зьіначаньне, перайначаньне.
 ὑп-αλλάττω, = -σσω, замяніць, выменьваць.
 ὑπαλύξω, εως, ἡ, ухіленьне; уцёкі.
 ὑп-αλύσω, зьіначаньне, перайначаньне.
 ὑп-ανακλινέω, устаць і выйсьці.
 ὑп-ανάλίσσω, раздаць; азнаваць; мала па малу
 зухіць; расходаваць.
 ὑπαναοτᾶσις, εως, ἡ, устаць перад н.; даньне або
 ўступленьне месца н.
 ὑп-ανατείνω, расьцягваць, працягваць пад.
 ὑп-αναχωρέω, памалу або неспасьцярожна адыйсьці,
 ухіліцца.

ὑπ-ανίημι, памалу неспасыярожна эвальняць.
 ὑπ-ανίσταμαι, уставаць, устаць; падымалца, падняцца.
 ὑπ-αντάω, ісьці, прыйсьці на спатканьне; спатакаць.
 ὑπαντήσις, εως, ἡ, выхад на спатканьне, спатканьне.
 ὑπ-αντιάζω, ісьці, выйсьці на спатканьне; спаткаць.
 ὑп-απειλέω, пагражаць спакрыйма, сукрыта.
 ὑп-άπειμι, выйсьці, адыйсьці ціхачом.
 ὑп-άπτω, = ὑφάπτω.
 ὑп-αποτρέχω, бегчы, уцякаць патайком.
 ὑπαρ, τό, рэчаіснасьць, запраўднасьць; рэальнасьць;
 зьява, відзежа; фактычнасьць; як прысл.: рэчаісна,
 запраўда, фактычна, рэальна.
 ὑп-ἀργύρεος, ον, з серабром, сярэбраны; прададзены
 за серабро; зыначаны ў серабро.
 ὑп-ἀρχτικός, ον, паложаны на поўнач. //пас.
 ὑπαρχίς, εως, ἡ, субстанцыя; маемасьць, дабро, за-
 ὑп-αρχάζω, = ὑφαρχάζω.
 ὑп-αρχή, ἡ, пачацьце нанава, новы пачатак, пачатак.
 ὑп-αρχος, ο, пад-камандзір; пацуладны, пацкіраў-
 нік, падсатрап.
 ὑп-ἀρχω, пачаць, рабіць пачатак; 2. прыйсьці ў быць-
 цё, узьнікаць, ставалца; 3. быць гатовым; 4. уваходзіць
 у дачыненні. [Парм. 151e].
 ὑп-ασπίδιος, ον, пад шчытом, накрыты шчытом. //біт.
 ὑп-ασπίζω, несць шчыт для некага; служыць як нось-
 ὑπασπιστήρ, ἄρος, ο, = ὑπασπιστής, οὔ, ο, носьбіт
 шчыту; узброены шчытом.
 ὑп-άσσω, = ὑπαίσσω.
 ὑπατεία, ἡ, гіпатэя, кансулят /у Рыме/.
 ὑπατεύω, быць консулам /у Рыме/.
 ὑπατίμβς, ἡ, ον, кансулярны.
 ὑπάτος, η, ον, /скар. ад ὑπέρτατος/, /най/вышэйшы;
 першы; галоўны; узьверхні; на версе; на ўзвышшы; най-
 вышэйшая пара; - ο, консуль /у Рыме/.
 ὑп-αυλέω, граць на флейце як акампаніямэнт.
 ὑп-αυλος, ον, пад дахам, у будане.
 ὑп-ἄφρων, ον, дзволі проты, прастэцкі, дурненькі.
 ὑπεαρ, ατος, τό, шавецкае шыла, шыла.
 ὑп-ἐγγυος, ον, пад залогам, пад гарантыяю; адказны.
 ὑп-εἶκω, уступіць, адыходзіць, адыйсьці; ухіліць,
 - цца; падлацца; хіліцца; дапусьціць.
 ὑп-εἶμι, быць пад, ляжаць пад; сакрэтна быць у блізі-
 ні; схавалца пад; зашыцца пад; быць прысутным.
 ὑп-εἶμι, неспасыярожна надыйсьці; уступіць, увай-
 сьці; падкрадацца; увасьці на думку.
 ὑπειξίς, εως, ἡ, мяжасьць, паддатнасьць; улег-
 ὑп-εἰσβάωμαι, украдацца, украсьціся. //ласць.
 ὑп-εἰσεἶμι, пакрыва або неспасыярожна увайсьці;
 пралесьці, пралазіць; увайце, прашыцца.

ὕπ-εἰσερχομαι, неспасьцарожна надийсьці; увайсьці; 2. напасьці на.

ὕп-ἐκ, перад галосною ὕп-ἐξ, присл. зьнізу, звонку, спадсподу, спадиспаду.

ὕпек-βάλλω, выкідаць, выкінуць патайма. //ціся.

ὕп-εμβόμαι, пракрасьціся, сакрэтна выйсьці; укрась-

ὕп-εκολέπτω, неспасьцарожна выносіць, красьці.

ὕп-εκκορίζω, неспасьцарожна ціхачом выносіць.

ὕп-εκλαμβάνω, выносіць пад пахаю.

ὕп-εκπέμπω, высылаць, выслаць патайма; неспасьцарожна выслаць з краю.

ὕп-εκπλέω, патайма выватружыць /на ваваплазе/ або выплысьці.

ὕп-εκπροθέω, уцякаць з-пад, уцякаць заганяя.

ὕпек-προλύω, разьвязваць; распагаць /каня/.

ὕпек-προρέω, выплываць з-пад /глыбіняў/.

ὕпек-τροφεύω, патайма ўцякаць.

ὕп-εκσώζω, ратаваць ад.

ὕпек-σάω, патайма ўратаваць.

ὕп-εκτίθεμαι, патайма вярнуць або прывесьці на бясьпечнае месца.

ὕп-εκτρέπω, патайма вывандраваць, выйсьці.

ὕп-εκτρέχω, уцякаць туды з-пад; уцякаць ад.

ὕп-εκφέρω, выносіць /патайма/; выводзіць; крыж-ку падсунуць.

ὕп-εκφεύγω, патайма ўцякаць, уцякаць.

ὕп-εκχωρέω, патайма адыйсьці, ухіліцца.

ὕп-ελαύνω, пад'ехаць конна, спаткаць конна.

ὕп-εναντίος, α, ου, супроцьпастаўлены; -леглы;
2. супраціўны, варожы.

ὕпεναντίωσις, εως, ή, супроцьлегласьць; разыходжаньне; супрачнасьць.

ὕп-ευδίδωμι, крыжку паддацца; зьмякчаць. //ратка.

ὕп-ἐδύμα, ατος, τб, сподняя бялізна, сподняя воп-

ὕп-ἐνερθε/v/, присл. пад, спадиспаду, пад зямлёю.

ὕп-ἐξ, = ὕп-ἐκ.

ὕп-εξαγω, патайма забіраць, выводзіць, вывозіць.

ὕп-εξαγωγή, ή, выяждзеньне; выкраданьне.

ὕп-εξαίρῃω, забіраць /патайма/, выбіраць, выносіць з нутра.

ὕп-εξαίρω, уставаць, устаць; узьняць адолу.

ὕп-εξακρίζω, памалу ўдымацца на верх гары.

ὕп-εξαλύσκω, патайма ўцякаць.

ὕп-εξαναβαίνω, выступаць паволі або патайма ці неспасьцарожна.

ὕп-εξ-αναβόμαι, з долу або з мора паволі выступаць.

ὕп-ἐξείμι, = ὕп-εξέρχομαι.

ὕп-εξελαύνω, выгнаць, прагнаць з /краю/; неспасьцарожна выйсьці.

ὕπ-εξέρχομαι, виходзіць, выйсьці з-пад патаёмна;
адступіць; 2. устаць і пайсьці /выехаць, вымігра-
ваць/; 3. выйсьці і спаткаць.

ὕπερ, прыз. над, вышэй, па-над, у /абаране/; дзе-
ля, бо, з прычыны, замест, у імя; супроць.

ὕπερ, ἢ, [найвышэй паложаны канат], перакладзі-
на, сэйльярд або рэя для прымацоўвання да яе вят-
ругаў з задачай кіравання імі.

ὕπερ-ἄγῳμαι, выражаць у найв. ступені зьдзіўлень-
не, узнаньне; лзівіцца.

ὕπερ-ἄγῳμαι, быць вельмі непаўстрыманым або
выбуховым.

ὕπερ-ἄγῳμαι, праямерна любіць.

ὕπερ-ἄγῳμαι, прысл. оваеасабліва, звышмерна.

ὕπερ-ἄγῳμαι, быць вельмі узбударажаным, усхвалё-

ὕπερ-ἄγῳμαι, ἔς, сільна зьдэмухнуты. //вным.

ὕπερ-ἄγῳμαι, перавярнуць наверх, уздымаць угору;

перакročваць, перакročыць; перавышаць /экольнасьцю/.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ον, праямерна агідны, брыцкі.

ὕπερ-ἄγῳμαι, быць моцна засаромленым.

ὕπερ-ἄγῳμαι, высака выступаць; лунець над //сьпелы.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ον, па-за юнацкаю маладосцю; пера-

ὕπερ-ἄγῳμαι, перастрэліць, узяць вышэй за мэта;

перарабіць /арабіць за шмат/.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ἔς, вельмі дакладны а. асьцярожны.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ον, за вышынёю /гораў/ паложаны.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ον, праз верх: які пайшоў за далёка.

ὕπερ-ἄγῳμαι, праямерна адчуваць боль; вельмі тур-
баваньне

ὕπερ-ἄγῳμαι, ἔς, згараваным, зьбедаваным; амучаны.

ὕπερ-ἄγῳμαι, пераскочыць.

ὕπερ-ἄγῳμαι, быць перагнаным у нямудрасьці
ні неабдуманасьці або ў неразважнасьці.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ον, поўны вады, заліты вадой.

ὕπερ-ἄγῳμαι, прысл. высака, наверхсе зунь.

ὕπερ-ἄγῳμαι, праямерна адукаць, змакуць.

ὕπερ-ἄγῳμαι, паміраць, памерці за.

ὕπερ-ἄγῳμαι, бараніць, прамеўляць у вабароне.

ὕπερ-ἄγῳμαι, страшэнна жаліцца, палохацца, пужаць-

ὕπερ-ἄγῳμαι, ἔς, асабліва слабы. //ца.

ὕπερ-ἄγῳμαι, быць вельмі радным; вітаць асабліва

ветліва. //аттыцкі.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ἢ, ὅν перабольшана па-аттыцку, звыш-

ὕπερ-ἄγῳμαι, праямерна расьці або ўзбольшацца.

ὕπερ-ἄγῳμαι, пахваляцца, ганарыцца, быць гордым.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ον, праямерна горды.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ον, = ὑπερήφανος.

ὕπερ-ἄγῳμαι, ἔς, перагружаны, абцяжаны грузам.

ὕπερ-ἄγῳμαι, пераважна нехвочым а. сумным быць.

ὑπερ-βαίνω, пераступаць, пераступіць; пераважыць;
 пра вёду: заліць, выступіць зь берагоў; пераступіць
 /правы/; пераходзіць, перайсьці; абмінаць, абмінуць.
 ὑπερ-βαλλόντως, прысл. празьмерна, сваеасабліва.
 ὑπερ-βάλλω, дакінуць да мэты або перакінуць мэту;
 ісьці зь палёка; перарабіць /за шмат рабіць/; быць
 лепшым за; пераходзіць, перакрочыць. //на цяжкі.
 ὑπερ-βάρης, ἔς, перагружаны, абцяжаны, празьмер-
 ὑπερ-βασία, ἡ, перакрочаньне, пераход, пераправа.
 ὑπερβάσις, εως, ἡ, перакрочаньне, пераход.
 ὑπερβάτος, ἡ, ον, пераходны, праходны, пераступны.
 ὑπερβερταῖος, ὁ, апошні месяц /верасень/ у ма-
 кедонскім календары.
 ὑπερ-βιάζομαι, быць празьмерным, гвалтоўным.
 ὑπερ-βιβάζω, пераносіць, перавозіць.
 ὑπερ-βίος, ον, празьмерна гвалтоўны а. матутны.
 ὑπερβαλῶν, прысл. празьмерна, перабольшана.
 ὑπερβολή, ἡ, перакіненне, закіненне, запусчэн-
 не; пяройдзеньне, пераступленне; пераход /гораў/; 2.
 грэбень, узвышша, шчыт гары; 3. празьмернасьць, нявы-
 чайнасьць, бяспрыкладнасьць; скрайнасьць; кульміна-
 цыйны пункт; адлажэнне /справы, тэрміну/.
 ὑπερβόρεος, ον, /ὑπερ + βορέας = па-за поўначчу/,
 пазапаўночны, далёка запаўночны. Паводля грэцкае
 лягэнды, людзі далёкае поўначы, якія жылі ў поўным
 шчасьці і глыбокай набожнасьці; мітычнае паходжань-
 не гіпэрборэйцаў да гэтае пары астаецца няведаным.
 ὑπερ-βροτής, ἔς, за цяжкі, перагружаны. //верх.
 ὑπερ-βρύω, быць перагружаным а. пералітым праз
 ὑπ-εργάζομαι, патайма рабіць; выконваць працу, а-
 казаваць паслугу; /= ὑποεργέω/.
 ὑπερ-γέλοιος, ον, празьмерна сьмешны, вельмі -.
 ὑπερ-γεμίζω, перапаўняць, перагружваць.
 ὑπερ-γηρως, ον, вельмі стары; перастарэлы.
 ὑπερ-δάσους, υ, вельмі валасаты, густавалосы.
 ὑπερ-δείδω, быць вельмі спалоханым, дрэнна ад
 страху; вельмі баяцца, палохацца.
 ὑπερ-δειμαίνω, = ὑπερδείδω. //ны.
 ὑπερ-δεινός, ον, вельмі небяспечны, вельмі стра-
 ὑπερ-δέξιος, ον, паложаны высака над праваю руко-
 ю: высака паложаны.
 ὑπερ-διατείνωμαι, празьмерна натужвацца.
 ὑπερδυνέω, бараніць самога сябе перад супом.
 ὑπερ-δίκος, ον, вельмі справядлівы.
 ὑπ-ερείδω, падтрымліваць, падпіраць, падперці.
 ὑπ-ερίπω, падрываць; займацца субвэрсіяю; пама-
 леньку пахаваць /у магілу/. //сьмерці/.
 ὑπερ-έμεινα, прысл. на таптым баку /жыцьця, па
 ὑπερ-επιείκοος і -ῶς, болей чымся аплываюча,
 сваеасабліва.

ὕπερ-ἐκπλήσσομαι, = ὑπερ-ἐκπλήσσω, страшизна
/с/палохань або здзівіць: 2. быць вельмі здзіўле-
ным; быць зьнекарыпціўленым а. злосным. //змерна.
ὕπερ-ἐκτείνω, расьцягваць за шмат, расьцягнуць пра-
ὕπερ-ἐκτίνω, /за/плаціць каму-небудзь. //ласкав.
ὕπερ-ἐμχέω, ліць празь верх, пераліваць; аплываць
ὕπερ-ἐμπιπλήμι, пераплаўняць; аплываць /добрам/.
ὕπερ-ἐντυγχάνω, старацца для некага, прыракаць.
ὕπερ-ἐπαίνεω, прэзымерна хваліць.
ὕπερ-ἐρχομαι, перайсьці праз н., пераступіць праз.
ὕπερ-ἐσθίω, прэзымерна або за шмат есьці.
ὕπερ-εὖ, прыкл. зусім або вельмі добра.
ὕπερ-εὖγε, прысл. вельмі важна.
ὕπερ-εὐτυχία, ἡ, выняткава добрая доля; добрае
здарэньне.

ὕπερ-εὐφραίνομαι, радавацца вялікаю радасьцю.
ὕπερ-εχθαίρω, ненавідзець болей за ўсё.
ὕπερ-έχω, трымаць паднятым /узнятым/; быць вышэй-
шым; стаяць вышэй за; узяцца вышэй за ўзровень;
перавышаць /уладаю/; быць лепшым /характарам/.
ὕπερ-ζέω, кіпець, перакіпець.
ὕπερ-ηδέω, прысл. вельмі ахвотна.
ὕπερ-ήδομαι, асабліва радавацца.
ὕπερ-ἥλιξ, ἱκος, ὁ, ἡ, вышэй за дадаены век.
ὕπερ-ἡμερία, ἡ, страчаньне, страта часу; прапуш-
чэньне нагоды а. тэрміну ці дня заплаты. //канья.
ὕπερ-ἡμερος, прапушчаны дзень выплаты а. дзень спат-
ὕπερ-ἦνωρ, ορος, ὁ, ἡ, /ὕπερ + ἄνθρω/, надлюдакасьць;
празымернасьць; непераможнасьць.
ὕπερ-ῆφανέω, быць задорным а. зухаватым ці гордым.
ὕπερ-ῆφάνεια, ἡ, нахабнасьць, грубасьць, гордасьць.
ὕπερ-ῆφανος, ον, = ὑπερ-φάνης, выдатны, ласканалы,
здольны, ведамы.

ὕπερ-θάλασσιδιος, ον, паломаны над узьбярэжжам
або ўзроўнею мора.
ὕπερ-θαυμάζω, за шмат дзівіцца.
ὕπερ-θε/ν/, прысл. зверху, над, вышэй.
ὕπερ-θέω, перабягаць, перабегчы; пераганяць некага.
ὕπερ-θυήσκω, паміраць, памерці за а. замест некага.
ὕπερ-θρῆσκω, пераскочыць, пераскокнуць.
ὕπερ-θυμός, ον, горды, дзёрскі.
ὕπερ-θύριον, τό, гэмыс дзвярэй.
ὕπερ-θύρος, ον, вышэй за дзверы.
ὕπερ-ιάχω, заглушаць, заглушыць, перакрычаць.
ὕπερ-ίημι, паслаць, кінуць, залусьціць за далёка.
ὕπερ-ἰκταίνομαι, хутка ісьці пробным крокам.

ὑπερίονιδης, ον, ὁ, /'ὑπερίων/, сын Гіпэрыёна,
г. эн. Сонца.

ὕπερ-ιστήναι, перахіліцца а. схіліцца над н. з мэ-
таю аслонь перад небяспекаю.

ὑπερ-ισχυρός, ον, празымерна сільным, наагул моцны.
 ὑπερ-ισχω, = ὑπερέχω.
 Ὑπερίων, ονος, ὁ, Гіпэрыён, сонца-бог.
 ὑπερ-κάθημαι, сядзець на, сесыці на і пільнаваць;
 трымаць вока на.
 ὑπερ-καλῆς, ἐς, вельмі прыгожы.
 ὑπερ-κάμνω, змагацца; старацца пры працы.
 ὑπερ-καταβαίνω, зыходзіць уніз праз; пераступаць,
 пераступіць, пераскочыць.
 ὑπερ-καταγέλαστος, ον, празымерна або вельмі глу-
 пы ці абсурдны.
 ὑπερ-καλῶκεύω, празымерна лісьлівіць, падлізвацца.
 ὑπερ-κομπός, ον, празымерна пэўны, горды; свееа-
 сяблівы, бязьмежны. //ціць.
 ὑπερ-κореύω, перапаўняць, перапоўніць; перанасы-
 ὑπερ-κότης, ον, празымерна злосны, вельмі дзікі.
 ὑπερ-κύβας, αντος, шырокаведамы, вельмі слаўны.
 ὑπερ-λαμπρός, ον, празымерна зіхацісты або бліс-
 кучы; пра голас: чысты, ясны.
 ὑπερ-λαμπρύνομαι, спраўляць вельмі пышны паказ;
 праявіць вялікі запал або ахвочасьць. //ліўна.
 ὑπερ-λαῖον, прысл. па-за ўсякімі межамі, бяссум-
 ὑπερ-μάχέω, змагацца, біцца зан. а.ў вабароне н.
 ὑπερμάχητιμος, ἡ, ὄν, які ахвоча змагаецца зан.
 ὑπερ-μάχος, ὁ, ваяр у першых лініях, абаронца.
 ὑπερ-μέγας, μεγάλη, μέγα, празымерна вялікі.
 ὑπερ-μενέω, οντος, празымерна сільным, моцны.
 ὑπερ-μενής, ἐς, вельмі сільным або моцны.
 ὑπερ-μετρος, ον, празымерны, па-за ўсякаю мераю.
 ὑπερ-μήκης, ἐς, празымерна вялікі або доўгі.
 ὑπερ-μισέω, вельмі ненавідзець. //памылкова.
 ὑπερ-μώρα, эп. прысл. = ὑπερ μύρον, нясьведама,
 ὑπερ-υέφαλος, ον, па-над воблакамі а. хмарами.
 ὑπερ-νικάω, быць болей чымся пераможнікам.
 ὑπερ-νοέω, далей падтрымліваць замер.
 ὑπερ-νότιος, ον, на там-тым баку паўднёнага ветру.
 ὑπερ-οὔμος, ον, празымернага засягу, вельмі на-
 пухлы, набрынялы а. зняхвормлены; празымерны.
 ὑπερ-οιδαίνω, = -άνω, налухаць, вельмі налухнуць.
 ὑπερ-οιδάω, празымерна патухнуць, зусім патухнуць.
 ὑπερ-οικέω, наверх а. з другога боку жыць /у доме/.
 ὑπερ-οικός, ον, які жыве наверх у доме.
 ὑπεροχλή, -η, ἡ, гордасьць, пэўнасьць самога сябе.
 ὑπερ-οπλίζομαι, падпарадкаваць сабе, перамагаць,
 перамагаць аружжам. //араганцкі.
 ὑπερ-οπλός, ον, пэўны з аружжам: пэўны, горды,
 ὑπερ-όπιης, ον, ὁ, пагардлівец.
 ὑπεροπτιμος, ἡ, ὄν, пагардлівы, фанабэрысты.
 ὑπεροπτιμος, прысл. пагардліва, фанабэрыста.

ὑπερ-ορφω, глядзець зверху; 2. не дагледзець, не спасьперагаць, ня бачыць, не звяртаць увагі.
 ὑπερ-δρῶς, ον, а замежна; замежны, чужы/нецкі/.
 ὑπερ-ορρωδέω, -ορρωδέω, быць вельмі спалоханым.
 ὑπερ-ουράνιος, ον, высак на нябёсах.
 ὑπεροχή, ἡ, першараднасьць, выдатнасьць; высока-стойнасьць, высокасьць, годнасьць; змінэння.
 ὑπέρχος, ον, дастойны, выдатны, прамінэнтны, годны.
 ὑπεροφία, ἡ, гордасьць; непашана, аrogанія; не-тактычнасьць.
 ὑπερ-παύης, ἐς, вельмі марозны; пра мароз: люты.
 ὑπερ-παθέω, вельмі або празьмерна цярдзець.
 ὑπερ-παίω, перакідаць; пераступаць, перавышаць у; быць за вялікім.
 ὑπερ-παλύνω, расьцярушваць а. рассыпаць навакол.
 ὑπερ-περισσεύω, быць надзвычай багатым, аплываць у дастатку.
 ὑπερ-περισσῶς, прысл. па-над усякую меру; бязмежна.
 ὑπερ-πηδάω, /пера/скачыць праз або побач; пераско-чыць; 2. адскочыць /ухіляючыся ад/.
 ὑπέρ-πίκρος, ον, вельмі цёрпкі, востры, горкі.
 ὑπερ-πίμπλημι, перапоўніць, зашмат напоўніць.
 ὑπερ-πίνω, празьмерна або за шмат піць.
 ὑπερ-πίπτω, упасыці праз або побач.
 ὑπερ-πλεονάζω, быць у вялікай колькасьці; празь-мерна багатым быць; аплываць у дабры.
 ὑπερ-πλήθης, ἐς, празьмерна шмат, за шмат.
 ὑπερ-πληρόω, перанапоўніць, напаўняць; быць наедзе-
 ὑπερ-πλούσιος, ον, празьмерна багаты. //ным.
 ὑπερπλουτέω, быць заможным, багатым.
 ὑπέρ-πλουτος, ον, празьмерна або вельмі багаты.
 ὑπέρ-πολυς, -πῶλη, -πολυ, вельмі шмат, за шмат.
 ὑπερ-πονέω, бязьмерна працаваць, гараваць.
 ὑπερ-πόντιος, ον, /α, ον/, далёка за морам, далё-
 ὑπέρ-πτωχος, ον, зусім аб'яднелы. //ка, далёка.
 ὑπέρ-σοφος, ον, вельмі мудры.
 ὑπέρτατος, ἡ, ον, найвышэйшы, вышэйшы; старшы
 /ὑπᾶτος, ὑπερῶτατος/.
 ὑπερ-τείνω, расьцягваць, расьцягнуць аж да; рас-шыраць, расшырыць; раскласьці. //ты.
 ὑπερ-ταλής, ἐς, за мэту трапленн; 2. высока ўзьня-
 ὑπερ-τέλλω, узыходзіць, уздымацца; узыйсьці; вы-расьці; 2. падняцца або выявіцца па-над уверх або гарызонт.
 ὑπερτερία, ἡ, верх фургону а. караты; буда на возе.
 ὑπέρτερος, α, ον, верхні, вышэйшы, наверхсепало-жаны; пераважны, сільнейшы; мацнейшы; поўны перамогі.
 ὑπερ-τίθημι, пакласьці наверх, палажыць наверх; падаць даведама; даверыць, пераказаць; наказаць.

ὑπερ-τίμω, асабліва адцаваць пашану, ганаравашь.
 ὑπερτονος, он, перанатужаны, натужаны да апошняга.
 ὑπερ-τρέχω, /у бегу/ выпярэджаць, перагнаць; пе-
 рамагаць, перамагаць; пераступіць /зламыць/ права.
 ὑπ-έρυθρος, он, крышку чырвоны, чырванавы.
 ὑπερ-ύψηλος, он, празьмерна высокі, за высокі.
 ὑπερ-υψώ, празьмерна вывышаць, хваліць.
 ὑπερ-φαίνομαι, паказацца на ўзьверсе а. навакол.
 ὑπερ-φάλαγγέω, пры помачы змагарных радоў агар-
 нуць /ворага/ з флянгі.
 ὑπερφάνης, ёс, зьяўлены над, наверх.
 ὑπερ-φάτος, он, па-за магчымасьцямі выражэньня;
 нярыказальны.
 ὑπερ-φέρω, пераносіць, перанесці, ператранспарта-
 ваць; выносіць.
 ὑπερ-οευ, прысл. празьмерна.
 ὑπερ-σθέγγομαι, перакрычаць, голасна апавяшчаць.
 ὑπερ-οἶδλος, он, празьмерна магутны сілы.
 ὑπερ-φίλέω, асабліва любіць, любіць болей за ўсё.
 ὑπερ-φοβέομαι, празьмерна /с/палохацца, вельмі
 /с/пужацца, баяцца.
 ὑπερ-φοβος, он, асабліва палохлівы.
 ὑπερ-φορέω, пераносіць, перанесці.
 ὑπερφρονέω, быць празьмерна гордым, пагарджаць;
 быць высокае думкі пра сябе.
 ὑπερ-φρων, онος, высокага сэрца, горды, фанабэ-
 рысты, ганарысты.
 ὑπερ-φύής, ёс, празьмерны, ненатуральны, аанрмаль-
 ны, аграмадны, звыраднелы.
 ὑπερ-φύομαι, перарасці, перагнаць.
 ὑπερ-φυσώ, празьмерна надзьмуца; раптоўна разь-
 віваша, сілына расці.
 ὑπερ-χαίρω, празьмерна радавацца.
 ὑπερ-χειλής, ёс, па-праз край перапоўнены.
 ὑπερ-χλίω, - χλίβω, быць гордым, фанабэрыстым.
 ὑπ-έρχομαι, ісьці пад, уваходзіць; надыйсьці; пе-
 райсці.
 ὑπερ-χρεωс, он, вельмі задоўжаны.
 ὑπερφά, - η, ή, паднябенне.
 ὑп-ερωέω, ісьці назад, адступаць; адскочыць.
 ὑπερώιον, - ὑπερφον, тб, вышэйшая частка дому;
 паверх дому; балькон.
 ὑπερώтатος, η, он, - ὑπεртатος.
 ὑп-ευνύομαι, класьціся або легчы пад.
 ὑπ-εῖχω, трымаць пад; 2. пакласці пад, палажыць
 пад ніз; 3. вытрымаць; 4. аспасобіць; 5. паддацца.
 ὑп-ημιω, павесіць, завесіць, падвесіць; зачаліць,
 прычаліць.
 ὑπ-ήκοος, он, прыгонны, паслужны, падданы, заба-
 вязаны /да працы/.

ὑπ-ημιῶ, апусьміць галаву; павесіць; быць прыгнечаным
 ὑп-ηνέμιος, ον, /пра/ветраны. //ным горам.
 ὑп-ήνεμος, ον, схаваны ад зетру; вечер у плечы.
 ὑπ-ήνη, ἡ, падбародак; 2. барада, вусы; бакэнбарты.
 ὑπ-ηνήτης, ον, ὁ, барадаты, кнак са сьвежаю барадою.
 ὑп-ηοτος, η, ον, ранішні, на золаку, пры ўсходзе
 ὑπ-ηρεσία, ἡ, служба а. праца весельяра. //сонна.
 ὑπ-ηρέσιον, τό, падушка на лаўцы весельяра.
 ὑπ-ηρετέω, веславаць; цяжка працаваць; служыць.
 ὑπ-ηρέτημα, ατος, τό, служба, выкананая праца, выкананая служба.
 ὑп-ηρέτης, ὁ, вясляр; вадаплаўнік; /фізічны/ работнік; слуга, які таварышчы цяжка абзброенаму жаўне-
 ὑп-ηρετικός, ἡ, ὄν, здольны да службы, працы. //ру.
 ὑп-ηρέτης, ἱος, ἡ, працаўніца, памочніца] хане.
 ὑп-ηχέω, палсьпеўваць; адбівацца рэхам; 2. тва-
 рыць /музычнае/ саправаджэньне.
 ὑп-ηημι, = ὑφ-ηημι.
 ὑп-έλλω, падкурчваць хвост; трымаць закрыты рот.
 ὑп-έστημι, = ὑφ-έστημι.
 ὑп-έσχηματι, трымацца прырэчанага слова, выка-
 наць прырачэньне; прыракаць, даць зарок.
 ὑπ-νιδιος, α, ον, сонны.
 ὑπ-νο-μαχέω, змагацца са сном.
 ὑπ-νος, ὁ, сон, спаньне, драманьне; 2. бог сну.
 ὑπ-νο-φόβης, ον, ὁ, страх, боязь, сполах у часе сну,
 ὑπ-νῶ, закалыхаць да сну; заснуць; ісьці //эмора.
 спаць; спаць, драмаць.
 ὑπ-νῶδης, ες, сонны, соннае натурны.
 ὑπ-νῶσσω, = ὑπ-νῶττω, быць сонным, спаць.
 ὑπ-νῶω, спаць, заснуць. //унізе, зьнізу.
 ὑπ-ό, прысл. пад /гэтым/, сярод /імі/, у тым ліку,
 ὑп-ό, прыказ. э-пад, э, пад, праз.
 ὑп-ο-βαίνω, ісьці, хадзіць пад; стаць, стануць пад; падтрымаць; быць пад а. ніжэй.
 ὑп-ο-βάλλω, /па/класьці пад, падлажыць; засту-
піць адну рэч іншай; палажыць пад сябе.
 ὑп-ο-βάσις, εως, ἡ, пахіленьне, нахіленьне, прыся-
даньне да зямлі /вярблюд/.
 ὑп-ο-βένθιος, ον, унізе, у глыбіні.
 ὑп-ο-βήσσω, = -ττω, пакашліваць.
 ὑп-ο-βιβάζω, цягнуць уніз, сыцягваць.
 ὑп-ο-βλέπω, глядзець, узірацца э-пад нізу.
 ὑп-οβλητικός, α, ον, паложаны пад, падкладзены,
 ὑп-οβλητος, ον, = ὑп-οβληματικός. //падроблены.
 ὑп-οβολή, ἡ, палажэньне або падлажэньне; прапано-
ва, рада, раеньне; напамінаньне; тое, што пакладае-
на пад: аснова, фундамэнт.
 ὑп-οβληματικός, α, ον, заступальны, заступніцкі;

заменени, подстафлени, пакінуты замест украпэзенага; падкінуты /дзіня/; эдалуманы; падроблены.

ὑπο-βρέχω, змочваць, крытку намачыць; эввілжыць.

ὑπο-βρύχιος, ον, занураны ў ваду, заліты вадою.

ὑπό-γαιος, ον, пад зямлёю, падземны.

ὑπό-γειος, = ὑπόγαιος.

ὑπο-γελάω, сьмяяцца з, высьмейваць.

ὑπο-γίγνομαι, паступова ўзнікаць; радзіцца лесь-
ля сьмерці банькі.

ὑπό-γλαυκος, ον, сізаваты.

ὑπο-γλαύσσω, блішчыць з-пад; выдавацца падозраным.

ὑπο-γλῶκκίνω, крышку падсаладзіць, засаладзіць;

2. крышку ўсмыжнуцца.

ὑπό-γλῶκκος, ο, крышку засалоджаны.

ὑπο-γυάμνω, сагнуць, згінаць памаленьку.

ὑπόγραμμα, атос, тб, тое, што ёсьць напісаным
пад; подпіс.

ὑπο-γραμματαίς, εως, ο, падпісчык; пісар, пера-
пісчык, сакратар /ніжэйшае рангі/. //рапісчыкам.

ὑπογραμματεύω, быць пісарам ніжэйшае рангі а. пе-

ὑπογραμμός, ο, арыгінальная копія; прыклад, узор.

ὑπογράφεω, εως, ο, той, хто піша пад загадам ін-
шага: пісар, перапісчык, ураднік экілезы, сакратар.

ὑπογράφῃ, ἡ, подпіс; акт абвінавачаньня; адцясь-
неньне, пячаць, знак; зарысаваньне, малюнак.

ὑπο-γράφω, падпісаць пад, падпісаць; упісаць; аз-
начыць, адцемиць; атитулаваць; пісаць пратакол.

ὑπό-γυνι/ος, ον, тут-жа пастаўлены; гатовы; не-
спадзяваны; сьвежы, новы. //сьвежа.

ὑπο-γυίως = -γύως, присл. нова, нанова, кядаўна,

ὑπο-δαίω, эп. спаднізу запальваць.

ὑπο-δακρύω, паціху плакаць а. плакаць пакрыйма.

ὑπο-δαμάω, падпарадкаваць, перамагаць, перамагчы.

ὑπο-δάμνημι, быць пераможаным, даць перамагчы сябе.

ὑπο-δεής, ές, слабы, мяжы.

ὑπόδειγμα, атос, тб, знак, наўзор, узор, прыклад,
адбітка, адцема; схема.

ὑπο-δεΐδω, /крышку а. пакрыйма/ палюхацца, баяцца.

ὑπο-δεΐνυμι і -ω, з-пад палы, сакрэтна а. сха-
ваўшыся паказваць а. даваць бачыць; даваць знак.

ὑπο-δεΐλιάω, быць крышку трусьлівым.

ὑπο-δεΐκνέω, спажыць страву замест іншага.

ὑπο-δέχομαι, іэн. = ὑποδέχομαι.

ὑπο-δέμω, будаваць як аснову: фундамент.

ὑποδεξιή, ἡ, гасьціннасьць, гасьціннае прыняцьце.

ὑποδεξιός, α, ον, у стане прыняць; прасторны, шы-

ὑπο-δερίς, ιδος, ἡ, наыйнік. //рокі.

ὑπόδεσις, εως, ἡ, ніжэйшае падвязааньне; накладань-
не чаравіка; 2. лапаць, падшва, хадак, курпак, сан-

дал, чаравік, бот.

ὕπο-δέχομαι, прыняць пад супольны дах; запрасіць; слухаць; зносіць церпляліва.

ὕπο-δέω, вязаць, зацятваць, зашнураваць; накладваць чаравік; устыкнуць хадак; узьдзець боты.

ὕπο-δηλόω, звяртаць увагу; даць зразумець; паказаць патайком.

ὕποδημα, атос, тб, тое, што звязана або сплечена знізу; сандал, чаравік, бот; лапавь, хадак.

ὕπο-διδάσκω, δ, пад-зучыцель пры сьпеўках хору.

ὕπο-δίδωμι, паддаваць, паддавацца, уступляць, уступіць; выдаваць.

ὕπο-δίκος, ов, вінаваты; прыведзены або пакліканым на суд; які караецца, пакараны.

ὕπο-διδέρω, ов, апрадуць ў шкуру.

ὕπο-δμῶς, δος, δ, нявольнік, слуга, халуй.

ὕποδοχή, ἡ, прыняцце, гасьціннае прыняцце; прытулак, начлег, сховішча; падтрымка, помач.

ὕπο-δρά, прысл. гнеўна, злосна, сувора/пазіраючы/.

ὕπο-δράω, прыслужваць пры стале; быць услужлівым або карысным.

ὕπο-δρήσσω, = ὑποδράω.

ὕποδροστήρ, ἦρος, δ, прыслужнік, памочнік.

ὕποδρομή, ἡ, бег у /сховішча, нару/; сховішча.

ὕποδρομος, ов, у бегу пад нешта; берлі пад або ў.

ὕπο-δросος, ов, крышку росны або парны.

ὕπο-δύω, = ὑποδύω.

ὕποδύσις, εως, ἡ, занураньне або скок у; 2. уцёкі.

ὕπο-δύω, пакласьці, палажыць пад; падсунуць пад, прасьлізнуцца ў; акнуцца ў, пракласьціся, усунуць

ὕπο-εἶμι, эп. = ὑπεἶμι. //нагу ў чаравік.

ὕπο-ζέχορος, δ, ἡ, падзьвятар/ка/.

ὕπο-ζεῦνυμι, у ярыма запрагаць, запрагчы; запрагаць; падпарадкаваць /сабе/.

ὕπο-ζύειν, тб, пад'яремкі зьвер, цяглы зьвер; носны або абцяжаны зьвер /вол, конь, мул, асёл/.

ὕποζυιος, ов, запражаны ў ярыма.

ὕπο-ζύω, = ὑποζεῦνυμι.

ὕποζωμα, атос, тб, цяжкі пас для падпаясваньня вадаплаву.

ὕπο-ζώνυμι, падпаясваць, падпіразаць /падперазаць/, - ца; звязаць разам; падпаясаць вадаплаў.

ὕπο-θάλω, падаграваць з-пад нізу а, ўсярадзіне.

ὕπο-θερμαίνω, крышку падаграваць а. нагрэць: разза-

ὕπο-θερμος, ов, трохі гарачы; 2. ра- //грэцца. загрэты, запалены, заахвачаны.

ὕποθεσις, εως, ἡ, гіпотэза: тое, што кладзецца пад; палажэньне пад; фундамент; 2. тэза, цвёрджаньне, дапушчэньне, меркаваньне, здагад; дыскусійнае пытаньне; 3. навуковае залажэньне а. выходны пункт для па-

ясненнѣя або доваду якога-небудѣя зъявінча або зъявінчаѹ, каб аломніа сталіся правам; праѣмет ды-скусмі.

ὕποθῆκη, ἡ, перасьцярога, прапанова, сугэстыя, раеннье, рада; 2. прырачэньне /пры ўмовах/; умова; заклад; гіпатэка.

ὕποθημοςὺνη, ἡ, = ὕποθῆκη.

ὕπο-θорυβέω, крышку шумець; пачаць рабіць гоман.

ὕπο-θρόπτομαι, быць млявым, слабым.

ὕποθῦμις, ἴδος, ἡ, вялікая гірлянда кованая на шмі; вялікі вянок.

ὕπο-θωπεύω, лісьлівіць, тваліць, песьціць, песьціцца; асягнуць што-небудѣя пры помачі лісьлівісесьмі.

ὕπο-θωρήσσομαι, насіць пры сабе аружжа пакрыёма.

ὕπ-οικέω, жыць а, ляжаць унізе, ніжэй ці пад.

ὕπ-οικωборέω, будаваць пад або ўнізе.

ὕπ-οικωουρέω, хавання ў хане, дома; 2. быць схаваным.

ὕπο-καθέζομαι, сесці пад, садзіцца.

ὕπο-κάθημαι, асесьці, асесьціся, асяліцца; быць а. прабываць /на месцы/; ляжаць у падпільнаваньні /ворага/.

ὕπο-καθίζομαι, ляжаць схаваным у засадзе.

ὕπο-καίω, падпаліць, запаліць з-пад нізу.

ὕπο-κάπτω, згінаць, /са/гнуць, сагнуць пак.

ὕπο-κάρύβιος, ον, глыбака ў сарым.

ὕπο-καταβαίνω, памалу асьцярожна або далей уніз зыходзіць.

ὕπο-κατακλίνω, легчы, класьціся уніз або пад.

ὕπο-κάττημαι, іён. замест ὑποκάττημαι.

ὕπο-κάτω, прысл. унізе, ніжэй.

ὕπ-ο-κείμαι, быць паложаным унізе; ляжаць падні-зам схаваным; 2. раіцца.

ὕπο-κηρύσσω, апавяшчаць голасам.

ὕπο-κινέω, крышку а. памалу парушацца, рухацца.

ὕπ-ο-κλάζω, угінаць калені пад, акушачца паволі.

ὕπο-κλαίω, яшчэ або пры гэтым плакаць; аплакваць, лямэнтаваць, заводзіць.

ὕπο-κλάω, памалу заламацца.

ὕπο-κλέπτω, спадніха красьці, хітра рабаваць.

ὕπο-κλίνομαι, класьці, класьціся пад; 2. быць паложа-

ὕπο-κλωπέομαι, /с/хавецца. //ным пад.

ὕπο-κλωπέω, /с/хаваць пад.

ὕπο-κλύζω, змыць з-пад нізу; заліць /вадою/.

ὕπο-κνίζω, неспасьцярожна чухаць; 2. чухацца.

ὕπο-κωλαμέω, неспасьцярожна і хітра падлізвацца.

ὕπ-ο-κωπος, ον, крыху змучаны.

ὕπο-κορίζομαι, прыкідвацца дзіцем; па-дзіцячаму гаварыць, баўбатаць.

ὕπο-κορίσσω, атос, тб, угаварваньне, пераконвань-не; 2. прыгожае імя для нечага брыдкага.

ὕπο-κουρίζομαι, пацешыць а. цешыцца песьняю.
 ὕπο-κουφος, ον, крыху лёгкадумны або плыткі.
 ὕπο-κρέκω, п'яць сугучна, граць пад акампанімент.
 ὕπο-κρίνομαι, адказваць, адказаць /на пытанні/;
 выкладваць, вылажыць пункт гледжання; быць артис-
 тым на сцэне, выконваць ролю.
 ὕπο-κρίσις, εως, ἡ, адказ; граньне ролі/на сцэне/;
 гульня або дзеянне; мастацтва, штука гульні; дэ-
 клямацыя; штука прамаўляння; у сэнсе пераносным:
 гульня, дайман, пацвяляньне; хвальш, няшчырасьць;
 фарызэіства, гіпакрызія.
 ὑποκριτής, ου, ὁ, той, хто адказвае; тлумач; ін-
 тэрпрэтатар; той, хто выконвае ролю на сцэне; той,
 хто прыкідываецца быць тым, чым ня ёсць; ня шчыры
 чалавек; гіпакрыт.
 ὑποκριτικός, ῆς, ον, свопы для артыстага на сцэне;
 здохны ў прамаўляньні.
 ὕπο-κρίτω, хаваць, хавацца пад нечым або пад
 нізам; трымаць у тайніцы перад некім.
 ὕπο-κρέζω, крахтаць.
 ὕπο-κβομαι, зайсьці ў цяжарнасьць, забяраменець.
 ὕπο-κρίτω, уцінацца, згінацца, падпарадкавацца
 каму-небудзь.
 ὕπο-κωμίδεω, пацвяляцца, жарты строіць зь н.
 ὕπο-κωφος, ον, прыглухаваты.
 ὕπο-καρβάνω, узяць спадсподу; заскочыць зьнічэў-
 ку; заняць хутка; схваціць слова наляту і адказаць,
 прыняць /прапанову/; зразумець, успрыняць.
 ὕπο-λάμπω, сьвяціць пад, зіхаець спадсподу.
 ὕπο-λέγω, да гэтага або пры гэтым ці яшчэ сказаць,
 гаварыць; 2. даць зразумець, паясьніць, падаць да
 ὕπο-λεῖβω, зьліць піцьцё ахвяры. //ведама.
 ὕπο-λεῖπω, пакінуць, пакідаць; пакінуць пасля ся-
 бе; пакінуць лішку; прамыхнуцца.
 ὕπο-λεκτός, ον, шчуплы, дробны, хілкы, палікатны.
 ὕπο-λευκαίνω, пабяліць пад сподам, -ομαι, стацца
 пад сподам белым.
 ὕπο-λευκός, ον, белаваты.
 ὕπο-λήνιον, τό, пасудзіна пад вінаградным прэсам
 для падхватаваньня сплываючага соку.
 ὑπολήψις, εως, ἡ, зразуменьне наляту; хуткі адказ;
 прыняцьце, успрыняцьце ідэі; думка, апінія; перака-
 ὑπο-ορίζω, ον, крыху меншы, за малы. //наньне.
 ὕπο-λίθος, ον, крыху каменны, каменны.
 ὕπο-λίπναι, = ὑπολείπω.
 ὕπο-λόγος, ὁ, браньне пад увагу, аблічэньне, ра-
 хаваньне; спадзяваньне; асьцярожнасьць. //вагу.
 ὕπο-λόγος, ον, узяты пад увагу; які бярацца пад у-
 ὕπο-λόγος, ον, пакінуты з-заду; лішні, непатрэб-
 ны.

ὑπο-λὸχῆτος, ὁ, молодшй лейтенант, падлохагос.
 ὑπο-λὶριος, ον, пад ліраа.
 ὑπο-λῶς, развязаць у нiсе, распутаць; звольніць;
 пусьціць на волю.
 ὑπο-μακρος, ον, барджэй доўгі, даўтаваты.
 ὑπο-μαλακίζομαι, крышку змякчэць, размякнуць;
 быць размяклым.
 ὑπο-μαλάσσω, = -ττω, змякчэць да пэўнае ступені.
 ὑπο-μαργος, ον, крыху элосны, раззлошчаны; дурны.
 ὑπο-μειδῶν, крышку або вэтліва ўсьміхацца.
 ὑπο-μείων, ον, меней значны, менейупраўнены.
 ὑπο-μενετεόν, = -ητέον, які мусіць паслужыным быць,
 /вытрываць, аналень/.
 ὑπο-μένω, астацца з-заду: астацца дома; 2. аналесць,
 астацца жывым; вытрываць, эносіць; спаткацца, чакаць,
 спадзявацца.
 ὑπο-μίσυμι, змятацца /з людзьмі або сярод лю-
 дзей/; падмiсьці неспасьцярожна або сакрэтна.
 ὑπο-μιμήσκω, успомніць, прыпомніць; прывесці на
 ὑπο-μισθος, ον, наняты за плату /работнік//ўспамін.
 ὑπο-μύχομαι, сакрэтна заляцацца да жанчыны па-за
 плячыма яе мужа.
 ὑπομνημα, ατος, τό, = ὑπομνησις.
 ὑπομνησις, εως, ή, успамінаньне, прыпамінаньне,
 прыводжаньне на памяць; памятаньне; 2. помнік.
 ὑπομονή, ή, выносьлівасьць, вытрываласьць, вытры-
 маньне, цярплівасьць, упорыстасьць, стойкасьць.
 ὑπο-μωρος, ον, барджэй нямудры або дурненькі.
 ὑπο-ναίω, жыць, кватаравацца пад.
 ὑπο-νείφω, = ὑπονίφω.
 ὑπο-νέφελος, ον, падхмарамі або воблакамі.
 ὑπο-νήιος, ον, ля падножжа гары Νήιον.
 ὑπο-νίφω, пра малы сынег: цярушыць, падаць.
 ὑπο-νοέω, думаць сам сабе, затрымлівацца над /пы-
 таньнем/, здагадвацца, уяўляць сабе; падазраваць.
 ὑπονοία, ή, здагад, пагляд, уяньце, суд, падазра-
 ὑπονομηδόν, прмсл. праз падземныя праходы. //заныне.
 ὑπονομος, ὁ, падземны праход, канал.
 ὑπο-νοσέω, быць хваравітым, недемагаць.
 ὑπο-νύσσω, крышку падрамаць, задрамаць.
 ὑπο-νυστάζω, кіўнуць, крышку ківаць.
 ὑπο-ξευρίζω, гаварыць замежным акцэнтам.
 ὑπο-ξύλος, ον, з драўляным падсподам; выкананы
 з драўлянага матэрыялу.
 ὑπο-ξύω, крышку саскрэбуці або зьдэерці, зьдаіраць.
 ὑπο-λάσσω, расьцярушваць пад.
 ὑπο-πείνω, адчуваць голад, жацець есьці.
 ὑποπνευτος, ον, тайна высланы або як шпіён.
 ὑπο-πλέπω, сакрэтна выслаць з дрэнным замераам.

ὑπο-πετάννυμι, распашырыць пад нізам; пакласьці пад.
 ὑπο-πετρος, ου, пад нізам крыху камяністы, а камя-
 ністым ґрунтам; каменны.
 ὑπο-πίλινω, уціскаць, дрэнна абыходзіцца.
 ὑπο-πίθηνιζω, прыкідванна калпаю.
 ὑπο-πίμπρημι, падпаліць /спадспону/.
 ὑπο-πίνω, піць памалу, піць і піць, упіцца.
 ὑπο-πίπτω, заваліцца, упасьці, кідацца; патакуць.
 ὑπο-πλάκιος, α, ου, палоханы пад гарой Πλάκιος.
 ὑπο-πλάτυς, υ, пласкаваты або расьцягнуты.
 ὑπο-πλεος, ου, даволі поўны.
 ὑπο-πλέω, правадаплаў: плысьці блізка каля.
 ὑπο-πλήσσω, = -ττω, удхрыць зьнізу.
 ὑπο-πλέω, * ὑποπλέω.
 ὑπο-πόδιον, τό, крэселка пад ногі.
 ὑπο-πόλιος, ου, сіваваты, пасівелы.
 ὑπο-πορεύομαι, патаёмна ісьці або ехаць.
 ὑπο-πρίω, патайком а. глуха скрыгатаць зубамі.
 ὑπο-πτερος, ου, апэраны, акрылены.
 ὑποπτεύω, здадумвацца, здадумацца; здагадвацца,
 прадчуваць; падазраваць.
 ὑπο-πτῆς, ου, ὅ, зайадросьнік.
 ὑπο-πτήσσω, хіліцца ў пагоры, унакорвацца, поў-
 заць; хавацца.
 ὑποπτος, ου, падозраны, сумніўны; недаверлівы;
 спалоханы; зайадросны. //фальц.
 ὑπο-πτύχις, ἰδος, ἡ, зьвяз, злучэнь, сутык, дотык,
 ὑποπτως, прысл. /за/падозрана; зайадросна.
 ὑπο-πυρρος, ου, крыху пачырванелы, чырванавы.
 ὑπο-ρύνυμι, выклікаць/злосьць/, прабудзіць /пачуць-
 цё абурэньня/; сутрасьці; 2. узьняцца /з пратэстам/.
 ὑπορ-ράπτω, шыць, шываць з-паднізу; латаць.
 ὑπορ-ρέω, адплываць нізам /долам/; неспасьпярож-
 на плысьці; 2. амсьліэннуцца.
 ὑπορ-ρήγνυμαι, прабівацца ўніз; адчыняцца ўніз.
 ὑπο-ορρωδέω, крыху баяцца. //ваць.
 ὑπο-ορβσσω, = -ττω, падкопваць, падкапаць; падміна-
 ὑπορχημα, τό, гіпэрхэма; танцаваньне пад музыку;
 у грайкай старажытнасьці род песьні п'янай часткаю хо-
 ὑπο-σαβρος, ου, крыхуцьвілы. //ру пад танец і немм паказ.
 ὑπο-σείω, рухаць паволі, верушыць.
 ὑπο-σημαίνω, даць знак, падаваць сыгнал.
 ὑπο-σιγάω, быць ціхім перад або падчас.
 ὑπο-σιωπάω, мінаць, прайсьці моўчкі.
 ὑπο-σκάζω, крыху кульгаць, прыкульгнуць. //нізу/.
 ὑπο-σκάλεω, пачаць, пачацца /агонь/ зьнізу /спад-
 ὑπο-σκάπτω, капаць пад.
 ὑπο-σκελίζω, зьбіць з ног, паваліць, кінуць.
 ὑπο-σκιος, ου, у цяню, у цяньку; зацненны.

ὑπο-σπίνζω, крыху эрабіць, упусьціць, заняўбаць.
 ὑπο-σπῶ, адступіць з-пад, сакрэтна адступіць.
 ὑπο-σπῆνός, ον, пад умоваю, абясьпечаны ўмоваю.
 ὑπο-σπᾶσθαι, ἡ, асад /надзе/, фусы, сэдзімэнт.
 ὑπο-σπᾶσις, εως, ἡ, тое, што асядае на дне, а-
 сад/ак/; кажная рэч паложаная пад: падпора, аснова,
 фундамент /надзеі ці даверра/; рэзалюцыя; рэчаіс-
 насць; існасьць; натура.
 ὑπο-σπᾶσθαι, расьці паступова; прабівацца ў ка-
 ласы; гадаваць, гадавацца.
 ὑπο-σπεύος, ον, пад дахам, у хаце, у доме, у па-
 машчэньні, у пэмешканьні.
 ὑπο-στέγω, накрываць, хаваць пад.
 ὑπο-στέλλω, сыягваць уніз, спускаць; пашемваць
 вятругі; цягнуць назад; 2. цягнуцца назад; падда-
 вацца назад.
 ὑπο-στένάζω, = ὑποστένω, = ὑποστέναχίζω, ціха а-
 бо слаба стагнаць, енчыць, уздыхаць; 2. наракаць.
 ὑπο-στέναχίζω, = ὑποστένάζω.
 ὑπο-στένω, = ὑποστένάζω.
 ὑπο-στηρίζω, падпіраць, падперці.
 ὑποστίγμη, ἡ, /грам./ коска.
 ὑπο-στίλβω, крышку пабліскаць, блішчэць, зіхацець.
 ὑποστολή, ἡ, маладушша, малавернасць; страх.
 ὑπο-στοναχίζω, = ὑποστέναχίζω.
 ὑπο-στόρνυμι, = ὑπο-στρώννυμι, распаўсюджваць,
 распаўсюдаць; пакласці або распаўскерці пад; 2.
 распаўсюджвацца.
 ὑποστράτηγέω, быць старшым лейтэнантам.
 ὑπο-στράτηγος, ό, старшы лейтанант.
 ὑπο-στρέφω, завярнуць, павярнуць, закруціць; 2.
 завярнуцца, павярнуцца; закруціцца.
 ὑποстроφή, ἡ, завярненьне, павярненьне, паварот,
 закручваньне; 2. павярненьне назад, адсупленьне, уцёкі.
 ὑποστρώμα, ατος, τό, подсыілка, пасыпелъ, ложа,
 пасляньне.
 ὑπο-στρώννυμι, = ὑποστόρνυμι.
 ὑπο-σῶρίζω, = -ίτω, пасьвістваць, сьвістаць.
 ὑπο-σῶρω, цягнуць пад або ўніз.
 ὑπο-σφίγγω, туга прывязаць пад /нізам/.
 ὑποσχεσίη, ἡ, прырачэньне, абяцаньне.
 ὑποσχεσιον, τό, = ὑποσχεσις.
 ὑποσχεσις, εως, ἡ, = ὑποσχεσίη.
 ὑποτάγη, ἡ, падпарадкаваньне, паслужынасць.
 ὑποτακτικός, ἡ, όν, падпарадкаваны, пастаўлены
 пад /на службу/.
 ὑποτακτικός, ἡ, /грам./ злучнік.
 ὑποταμνόν, τό, расьліна падрэзаная пад карэньнем
 для анахарскіх мэтаў; анахарская расьліна.

ὑπο-τάμνω, = ὑποτέμνω.
 ὑπο-τάπασσω, = -ττω, ушчынаць закалот; калемуціць, непакоіць; перушыць.
 ὑπο-ταρβέω, баяцца, палохацца, пужацца.
 ὑπο-ταρτάριος, ον, які прабывае ўнізе, у Тартару.
 ὑπότασις, εως, ἡ, /ὑποτείνω/, расцягненьне, рас-пасьціраньне з-пад.
 ὑπο-τάσσω, = -ττω, паставіць або ўмясцовіць пад.
 ὑπο-τείνω, расцягваць, змягваць з-пад; падклад-ваць пад.
 ὑπο-τείχιζω, будаваць папярэчую сьцяну.
 ὑποτείχισις, εως, ἡ, папярэчная сьцяна.
 ὑπο-τείχισμα, ατος, τό, папярэчная або крыжовая сьцяна. //заплаціць падатак.
 ὑπο-τελέω, /за/плаціць, выплаціць, сплациць доўг;
 ὑπο-τελής, ές, забавязаны, падлеглы, падпарадкаваны.
 ὑπο-τέμνω, вырэзваць пад нізам /корань/; вырэз-ваць, абрэзваць.
 ὑπο-τίθημι, паставіць пад; палажыць пад; 2. пад-дацца саманамове; 3. залажыць аснову, фундамэнт; вы-значаць прыкметы для самога сябе; 4. закладваць гаранцыю; закласьці гіпатэку; 5. перахоўваць.
 ὑπο-τίμωμαι, прапанаваць малую кару сабе.
 ὑπο-τίτρω, прасьвідраваць навылет уніз.
 ὑπο-τοννορίζω, ціхіньке журчаць, шапатаць, шапась-цець, гудзець. //адносна некага.
 ὑπο-τοπέω, = -εύω, падазраваць, быць сумліўным
 ὑπο-τραυλίζω, крышку шапаліць.
 ὑπο-τρέμω, трэсьціся ўнізе /у каленях/.
 ὑπο-τρέφω, пакрысе неспасьцярожна жывіцца /есьці/.
 ὑπο-τρέχω, ніжэй або пад нечым бегчы, бегчы напе-раймы або напразткі.
 ὑπο-τρέω, дрыжаць, пужацца, палохацца, баяцца.
 ὑπο-τρομέω, крышку дрыжаць /з прычыны страху/.
 ὑπό-τρομος, ον, поўны дрыжэньня ад страху.
 ὑποτροπή, ἡ, зварот назад, адступленьне, уцёкі.
 ὑπότροκος, ον, які ўцякае назад; прыбылы далоу.
 ὑπο-τρώγω, есьці пакрыйма.
 ὑπο-τύπτω, зьбіць, зваліць удырам а. папхнуўшы.
 ὑποτύπωσις, εως, ἡ, адлюстраваньне, адбіцьне, за-рысаваньне, наўзор, узор, наблён.
 ὑπ-ουλος, ον, пад рубцом або шрамам; вонкава ада-ровы, але пад рубцом загноены: пусты, нерэальны.
 ὑπ-ουράνιος, ον, /там/ пад небам; над усенькаю зямлёю; высокі пад неба.
 ὑπουργέω, служыць, выконваць службу; памогаць, быць памочным, быць на службе, працаваць; праслужыцца.
 ὑποβρύχια, ατος, τό, служба, выконваемая праца,
 ὑπουργία, ἡ, служба, выкананы абавязак. //помач.

ὕπο-οὐρυβς, δν, услужны, вхочы памогчы, гатовы да службы, гатовы, гатовы да супрачы.

ὕπο-φαίω, паказаць а. выставіць на сьвятло э-пад.
ὕπο-φαισις, εως, ἡ, агеньчык, які відэе праз маленькую аштуліну; вузкае адкрыццё, адтуліна.

ὕπο-φάσσω, пачынаць сьвязіць, бліжэць.
ὕπο-φέρω, пераносіць туды, выносіць; выводзіць; перасоўваць; 2. зносіць, пераносіць, вытрываць.

ὕπο-φεβύω, уцякаць, уцякчы э-пад, ухіліцца, адыйсьці; павесіцца назад.

ὕποφητέω, трываць урад ὕποφῆτης'а.
ὕπο-φῆτης, ου, ὁ, апавешчальнік, выкладчык, прадказальнік, прарок; сьвятар, каторы апавешчае аракул.

ὕπο-φθάω, сьпяшацца наперад, прыходзіць раней, папярэдзіць, выперадзіць, выпярэджаць; увайсьці раней за іншых;

ὕποφθῖναι, інф. ὕποφθάνω.
ὕπο-φθεγγόμαι, да гэтага гаварыць, паволі гаварыць; гучэць; 2. дазваліць быць чурым.

ὕπο-φθονέω, зайэдросьціць у душы.
ὕπο-φθονος, ου, з зайэдросьцю ў душы; зайэдросны.
ὕπο-φλέγω, запаліць а. падкласьці жар э-пад нізу.

ὕπο-φονος, ου, сакрэтна забіты.
ὕποфорά, ἡ, довад апраўдваньня; 2. дайман, прычына /сваркі/; 3. /за/пярэчаньне; 4. заклік, прыкліканьне.

ὕπο-φραδμοσύνη, ἡ, прапанова, рада, сугэстыя.
ὕπο-φρίσσω, = -ττω, уздыгвацца /на самую думку/.

ὕπο-φωλεβω, ляжаць сукрытым пад.
ὕπο-φωνέω, далікатна і пашіху клікаць.

ὕπο-χάζομαι, адступаць, адступіць.
ὕπο-χάράττω, закапаць пад гэтым; нацарапаць, адцеміць.
ὕπο-χάσσω, пазяхаць, зьяваць. //абазначыць.

ὕπο-χεῖρος, ου, пад рукою, у руцэ, падкінуты.
ὕπο-χέω, выліваць, выліць пад; рассыпаць, рассыярушыць пад; спрычыніць, унесці ўклад.

ὕπο-χθόνιος, ου, падземны.
ὕπο-χθων, ουος, ὁ, ἡ, падзямельле, нетры зямлі.
ὕπο-οχλέω, зьнізу адкочваць, звальваць, перакласьці.

ὕπο-χορηγία, ἡ, падпора, падтрымка; помач; 2. паўкіня, багацьце, дастатак.

ὕποχος, ου, падданы пад кантролю.
ὕπο-χρεωс, ων, задоўжаны; які папаў у даўгі; забавязаны; заклапочаны, затурбаваны.

ὕπο-χρίω, падмазаць; крышку падшмінкавацца.
ὕποχρυσος, ου, пазалочаны, з золатам; які зьмяшчае ў сабе золата.

ὕπο-χωρέω, ісьці назад; уцякаць; уступіць месца.
ὕπο-φαμος, ου, які зьмяшчае пясок пад, пясчаны.
ὕποφία, -ία, ἡ, падозраньне; зайэдрасьць; сумліў.

ὀπδῆλος, ον, уважаны за падозранага, пагарджаны, зьненавіджаны.

ὀπτιάζω, перагінацца назад, перахіліць, перахіліцца назад; быць фанабэрыстым.

ὀπτίσμα, ατος, τό, перахіленьне назад; паданьне назад; /за/мардаваньне.

ὀπτιος, α, ον, перахілены назад; выгнуты назад; паложаны на бок; 2. перавярнуты.

ὀπτιόω, перакуліць, перавярнуць /дагары кагамі/.

ὀπ-ωθέω, папікаць, выпікаць або выкінуць, выкідаць.

ὀπ-ωλένιος, ον, пад пахаю.

ὀπωμοσία, ή, у праве: прысяга адлажэньня разгляду справы; заява адкладу справы.

ὀπ-ώλια, τά, доляная частка твару; твар, воблік; як прысл.: у воблічу.

ὀπωπιάζω, падбіць н. вока; удрыць у твар; пабіць; зьняважыць, /с/крыўдзіць. //часьце.

ὀπωπιασμός, ό, удыраньне пад вока; 2. гора, біда, ня-

ὀπώλιον, τό, частка твару пад вачыма; твар, воблік; удыраньне пад вачыма.

ὀπ-ωρεία або ὀπ-ωρέα, ή, падножка гораў; абвар ля падножка гораў.

ὀπ-ωρβιος, ον, пад дахам, у доме, у хаце, у схове.

ὀρχα, ή, гліняная пасудзіна для марынаваньня рыбы, агуркоў...

ὀς, ό, ή, сьвіньня, парсюк, вяпрук, сьвінча; ὄς ἄγριος, лзікі вяпрук /ὄς/.

ὀσμη, ή, расьліна /куст/, зь якога атрымліваецца хварба ὀσμινον.

ὀσμινον-βάφης, ές, пахварбаваны на пурпуровы колер.

ὀσμινον, τό, раслінная хварба пурпurnaга /пурпуровага/ колеру.

ὀσμινη, ή, бітва, змаганьне, бойка.

ὀσπληγς, ίδος, ή, = ὀσπληγξ.

ὀσπληγξ, αγγος, ή, = ὀσπληγξ.

ὀσπληγξ, ηγγος, ή, шнур спартова папярэк бежні, які кідаўся ўніз на пачатку бегу, старту.

ὀσσωπον, τό, = ὀσσωπος.

ὀσσωπος, ον, ό, ή, гізон, малы куст, ароматнае лісьце каторага ўжывалася ў рытуале ачышчэньня.

ὀστατιος, α, ον, = ὀστατος.

ὀστατος, η, ον, скрайны, апошні, аддалены, высу-

нуты на скраю.

ὀστέρα, -η, ή, лона, матчынае лона; 2. живот.

ὀσтерέω, быць а-заду; быць спозьненым, прыйсьці запозна; /с/пазьніцца; прамакнуцца.

ὀστέρημα, ατος, τό, = ὀστέρησις.

ὀστέρησις, εως, ή, недахоп, пазбаўленасьць, ня-стача, беднасьць.

ὑστερίζω, = ὑστερέω. //чарам.
 ὑστερό-ποινος, ου, сьледам за, пал вечар, позна ве-
 ὑστερος, α, ου, спозьненн; які приходзіць пасья
 таго; пазьнейшы. //чань.
 ὑστερο-φθόρος, ου, зьнішчаны пазьней, позназьніт-
 ὑστερό-φωνος, ου, пасьягучны; які адбіваецца рэ-
 ὑστριζ, ἴχος, ὁ, ἡ, возжк, возжказьвер. //хам.
 ὑστρίχης, ἴδος, ἡ, бізун для каранья нявольнікаў.
 ὑφ-αιμος, ου, акрываўлены, крывава.
 ὑφαινω, ткаць; прасьці; зьніваць, віць.
 ὑφαίρεσις, εως, ἡ, забіраньне з-пад рук; крадзежа.
 ὑφ-αιρέω, забіраць, забраць з-пад рук; забраць сабе.
 ὑφ-αλος, ου, які знаходзіцца пад вадою; падморскі.
 ὑφαντης, ου, ὁ, ткач. //кі.
 ὑφαντικός, ἡ, ὅν, зпольны ў ткацкім мастацтве; ткац-
 ὑφαντός, ἡ, ὅν, сатканым, вытканым.
 ὑφ-άπτω, ціхаюм а, пакрыёма падпаліць з-падніау.
 ὑφ-αρπάζω, прашмыгнуць, грайсць, уцякчы неспась-
 ὑφασμα, ατος, τό, тканіна, сатканая адзежа //цярэжна.
 ὑφ-έλω, пакрыйма забраць.
 ὑφ-έρπω, пакрыйма паўсьці пад.
 ὑφ-έρπερος, ου, пад вечар, вечарам. //руга.
 ὑφή, ἡ, тканьне; 2. тканіна, тканка, палатно, дзя-
 ὑφ-ηγεομαι, ісьці наперадзе, весць, паказваць
 дарогу, праводзіць. //ньне; рада, навучаньне.
 ὑφήγησις, εως, ἡ, праводжаньне, вядзеньне, кірава-
 ὑφηγητής, ἦρος, ὁ, праваднік, лідар, кіраўнік.
 ὑφηνιόχέω, весць лейцамі, ехаць за або з-заду.
 ὑφ-ηνίοχος, ὁ, калёсьнік або лейцавод на калёсьні-
 цы, падпарадкаваны ваюру.
 ὑφ-ήσων, ου, крышку меншы або маладзейшы. //му.
 ὑφ-ιζάνω, сесьці, садзіцца; патагнуць, упасьці ў я-
 ὑφ-ίζω, сесьці, /па/тануць, упасьці ў.
 ὑφ-ίημι, пакласьці палажыць або паставіць пад; па-
 смяць уніз, спускаць, тануць; паслаць пакрыёма; да-
 зволіць, дапусьціць; паддацца.
 ὑφ-ίστημι, пакласьці або паставіць пад; пераказаць,
 выслаць сакрэтна; падаць /заяву/; праланавать /ідэю/;
 стануць пад; паставіць самога сябе пад; падтрымаць
 ὑφώρασις, εως, ἡ, лапэргненьне, няпэўнасьць. //атаку.
 ὑφ-ορᾶω, -ομαι, з падозраньнем і страхам /і несупа-
 коем/ глядзець або ўваірацца на.
 ὑ-φορβός, ὁ, сьвінапас.
 ὑφ-οριέω, стаяць на катвізе /ў порце/.
 ὑφ-οριζομαι, увайсьці, уваходзіць у порт, легчы
 на катвізе /пакрыйма/.
 ὑφορμισις, ἡ, месца ўваходу для вадаплаваў у порт;
 стаяньне на катвізе ў порце.
 ὑφ-οριος, ὁ, месца стаяньня на катвізе.

ὕψος, εως, τδ, = ὕψή.
 ὕψ-υδρος, ον, пад вадю.
 ὕψ-αγδρας, ου, δ, вялікі губеня, гаварун, хвалько.
 ὕψαυχενέω, выцягваць проста шыю; крочыць ганарыста.
 ὕψ-αύχην, ενος, з високаю шыю; фанабэрысты, ганарысты.
 ὕψηγορίᾱ, ῆ, высокая /пра/мова, самахвальства.
 ὕψηλ-αυχενία, ῆ, нясенне высоказацэртую галаву.
 ὕψηλδ-κρημνος, ον, з высокімі скаламі або выступамі.
 ὕψηλδς, ῆ, δν, высокі, узняты, узнесены, высокапаложаны, высокаўзнясены; падняты ўверх.
 ὕψηλοφρονέω, імкнуцца да высокіх мэтаў.
 ὕψηλδ-φρων, ονος, δ, ῆ, /чалавек/ шляхэтнага сло-сабу думання, вялікага сэрца, высокае маты.
 ὕψι, эп. прысл. на вышні, выска, наверх. //ны.
 ὕψι-βάτος, ον, які выска ходзіць, высокапастаўле-ны.
 ὕψι-βρεμέτης, ον, высокагромкі. //жым.
 ὕψι-γέννητος, ον, шляхэтнаўзгадаваны, высокарод-ны.
 ὕψι-ζυγος, ον, які выска пры стэрне сядзіць; вы-сака на троне.
 ὕψι-θρονος, ον, высокатронны; высокаўзнясены.
 ὕψι-κερως, ων, высокарожны, доўгарожны.
 ὕψι-κέρως, прысл. высокапыхліва.
 ὕψι-μέλαθρος, ον, высокапабудаваны.
 ὕψι-νεφής, ἔς, які выска на хмарах прабывае.
 ὕψι-κεδος, ον, высокапаложаны.
 ὕψι-πέτης, = ὕψι-πότης, ον, які выска лунае.
 ὕψι-πολις, высокапастаўлены ў месяце.
 ὕψι-πυργος, ον, высокавежны, з високаю вежаю.
 ὕψιστος, η, ον, выш. ст. ад ὕψι, найвышэйшы.
 ὕψος, εος, τδ, вышняя, шыт, карона; годнасьць.
 ὕψος, прысл. наўзверх, уверх, наверх.
 ὕψοῦ, прысл. уверх, наверх, наўзверх.
 ὕψω, уздымацца, узняцца, ляцець уверх.
 ὕψωμα, ατος, τδ, вышняя, узняццё, уздым; неба.
 ὕω, мацьць, узмацьць, паліць дажджом, пасылаць дождж.

Ф

Ф, ф, φī, τδ, φі, дваццаць першая літара ў грэцкай абэцэдзе; φ як лік = 500; але φ = 500.000.
 φᾱ, дор. і пазт. замест ξφᾱ, ᾱφῆ.
 φαάντατος, η, ον, найасьнейшы, найболей зіхацісты; найболей здольны, вельмі таленавіты, сьветлы.
 φαάντερος, α, ον, болей зіхацісты; болей здольны; таленавіты, сьветлы.
 φαγέδαινα, ῆ, напухлая окула; 2. сільны голод.
 φαγεῖν, есьці, жэрыці, пажыраць; наедацца, нажэр-ціся, напіхацца.

φαῖρος, ὁ, ненаеда, пражора.
 φαέθω, зіхацець, сьвяціць; пражынаець; пухчаць
 касулі; сьвяціць пражынамі.
 φαέθων, οὐρα, οὐ, = φαείνός. τὰ φαέθοντα, дні;
 як прысл. дзённа, падзённа.
 Φαέθων, αὐτός, ὁ, Фазтон або Зіхацісты, Прамя-
 ністы, сьмн Галііса і Клімэны; 2. адзін з коней золаку.
 φαείνός, ἡ, ὅν, зіхацісты, пражыністы, які зіе;
 2. чысты, выразны.
 φαείνω, сьвяціць, зіхацець.
 φαεννός, ὅν, = φαείνός.
 φαεσί-μυρτός, οὐ, які пасылае сьвятло сьмярот-
 ным, сьвятлодаіным.
 φαεσ-φορός, ὅν, які пасылае сьвятло.
 φαίδιμβεις, = φαίδιμος, сьветлы, зіхацісты, пы-
 ны, прыгожы.
 φαίδρδνους, οὐν, радасны, жыцьцярэдасны, пагодны;
 пагоднага настрою /розуму - νοῦς/.
 φαίδρδς, ἄ, ὅν, пражыны, пражыністы, зіхацісты;
 радасны, пагодны.
 φαίδρῶς, прысл. пражына, зіхаціста, радасна.
 φαίδρδτης, ἡ, яснасьць, зіхацістасьць.
 φαίδρδω, асьвятляць, чыніць ясным.
 φαίδρδντρια, ἡ, мыйшчык, чысьціцель.
 φαίδρδνω, /а/чысьціць, /вы/мыць; 2. быць ветлі-
 вым, пражыным, жыцьцярэдасным.
 φαίδρ-οπδς, ὅν, чысты, ясны на выгляд.
 φαίλδνης, οὐ, ὁ, пляшч, паліто, хітон.
 φαίνεταі, гэтак выглядае, гэтак здаецца.
 φαίνδλης, οὐ, ὁ, тоўстая верхняя вопратка: палі-
 то, пляшч, хітон.
 φαίνδ-μενον, τδ, выяўленьне, выкрыцьце, учынен-
 не ясным або ведамым; пазнаньне; 2. фаномэя, свае-
 саблівасць зьявіцца; выняткавая рэч.
 φαίνδμενος, οὐ, вынятковы, рэдкі спатканы, фэ-
 номэнальны.
 δαίνω, амяліць, учыніць відавочным, выставіць на
 паказ, паказаць, учыніць ясным або ведамым; выкрыць,
 прыходзіць зьнекуль; адавацца; быць зьяваю; данесь-
 ці; абвінаваціць.
 φαίδς, ἄ, ὅν, цёмны, зьмерклы, цямны, жэрм; пра-
 голас: глыбокі, гулкі.
 φαіо-χίτων, ὡνος, ὁ, ἡ, цёмны хітон.
 φάμελ/λ/ος, ὁ, зьвязак, вузёл, пакунак, торба.
 φακῆ, ἡ, сачавіца, лінза; сачавічная або лінзавая
 страва, страва з бобу або зваранае сачавіцы.
 φακός, ὁ, = φακῆ.
 φάλαγγηδδν, прысл. фалангамі або радэмі.
 φάλαγγιον, τδ, павук.

φάλαγγομαχέω, змагацца супроць фалангіі або ў не
радок бітця.

φάλαγγο-μάχης, ου, ό, фалангісты.

φάλαγξ, αγγος, ή, фаланга, баёвая лінія або у-
групаваньне; у грэцкай старажытнасьці імя даванае
эгульна цяжка-узброенай пяхоце і, у вапрычоннасьці,
каждой большай баёвай адзінцы, хваруючай у часе
бітвы баёвы строй: шчыльна лінія па лініі прыкрыцця
шчытам па шчыту з наежанымі пікамі ў два разы даў-
жэйшымі ад даўжыні пікаў зорага. Гэтакія натапыра-
ныя пікамі лініі флянкаваліся добра вышкаленай удэр-
най кавалерыяй. 2. пенз дрэва, калода, бэлька, бярвяно.

φάλαινα, ή, кіт; 2. страшыдла, страхоньце; пудала.

φάλαμρα, ή, лясіна; 2. лясая галава.

φάλακρος, ά, όν, лысы, лысагаловы.

φάλαμβίαις, ου, ό, лысы чалавек.

φάλακρον, τό, металёвая блісчустая пукля; упрыго-
жаньне каны, тамута.

φάλαρος, ά, όν, з упрыгожаным белым металёвым
грабенем.

φάληριώω, ставацца белым, быць пакрытым пенаю.

φάληρον, τό, Фаларон, заходні атацкі порт.

φάληρος, ά, όν, = фаларос.

φαλλός, ό, драўляны кол, кол; 2. *sembrum virile*,
асабл. фаллос, у постаці мужчынскае часткі як сым-
баль гэнэратыўнае сілы натуры.

φάλος, ό, узгорак, грабень гары; металёвы грабень
наверсе каскі; хрыбет, чурбан, аслона на племе.

φάμα, ή, дор. замест φήμη.

φαμί, дор. замест φημί.

φάνερός, ά, όν, адкрыты для назіраньня, спасьця-
рожны, маніфэстацыйны, наяўны; зіхацісты, блісчус-
ты, ясны, пазнавальны; значны, выдатны.

φάνερώω, рабіць спасьцярожным або відавочным, да-

φάνερός, прысл. адкрыта, //водзіць; чыніць ведамым.

φάνερωσις, ή, адкрыцьце, маніфэстацыя; чыненне
спасьцярожным.

φάνή, ή, сьветлы.

φάνος, ή, όν, ясны, сьветлы, зіхацісты.

φάνος /і πάνος/, лямпа, ліхтар/ня/, сьветач.

φαντάζω, -ομαι, /пра/яўляюца, здаюца; стаюца
зіхацістым; паказваюца.

φαντάσιά, ή, чыненне спасьцярожным, зьяўленьне;
выяўленьне; паказ; у сэнсе філязафічным: сіла розу-
му; сіла выяўленьня; фантазма.

φάντασμα, ατος, τό, эдань, зьява, зьяўленьне, по-
стаць, ілюзія, візія, мроя; фантом.

φανταστικός, прыналежны да сілы выяўленьня; фан-
тастычны.

φῶς, οὐς, τό, сьвято, яснасьць, зіхаценьне,
глянц; дзеннае сьвято; сонцасьветласць; 2. сьветац,
ліхтарня; 3. жыцьцё; шчасьце, збаўленьне; 4. збаўца.

φάραγξ, αὔρος, ἦ, горны абрыў, прапояньне, востх-
лань; даліна.

φάρμακον, гараць, бараздыць; пракладвань/разору/.

φάραξ, ὁ, фараон.

φάρετρα, -η, ἦ, калчан, зьмяшчальнік на стрэлы.

φάρετρον, ὄνος, ὁ, = фарэтра.

φάρετριον, τό, малы зьмяшчальнік на стрэлы. //лм.

φάρетро-φορός, ου, які носіць зьмяшчальнік на стрэ-

φάρισαίος, ὁ, саміцкае слова - значыць: "высартаван-
ны", "сэпаратывісты"; вучоны ў пісаньні, фарысэй //тва.

фармаκία, цяпець з прычыны атруты; жадаць лякарс-

фармаκία, ἦ, ужываньне леку ці наркатыку або атру-
ты, шэпту ці загавораў; 2. атручваньне, зьнахарства,
вядзьмарства. //знахар.

фармаκεύς, εὖς, ὁ, той, хто займаецца атрутамі,

фармаκότης, ὁ, фармацэўт /фармакеўт/.

фармаκούτρια, ἦ, зьнахарка, ведзьма.

фармаκεύω, тасаваць лекі як і ірацыянальныя срод-
кі лекаваньня; чараваньне, заклінаньне і падобныя.

фармаκία, ἦ, пэат. замест фармаκία.

фармаκίς, ἰδος, ἦ, зьнахарка, ведзьма.

фармаκον, τό, лекавыя зёлкі, лек; сіла чараваньня
супроць-сродак; таёмны сродак; падрыхтаваная атрута.

фармаκιο-ποσία, ἦ, /вы/піцьце леку або атруты; апа-
ломленьне /з прычыны леку/.

фармаκιο-πώλης, ου, ὁ, прадаўца лекаў, аптэкар.

фармаκός, ὁ, ἦ, = фармаκεύς; той, хто пасьважчае
сьябе для іншага; 2. казёл адпущэньня; 3. шэльма, а-
шуканец, маляр, хлус, круцель.

фармаκῶζος, υ, ὁ, Φ = β' дзю, перскі сатрап
Меншае Фрыгіі і Бітыніі. //лекі.

фармаκιο-τρέτης, ὁ, чалавек, які трэ і прыгатаўляе

фармаκία, чалавек абпоры сілаю аддараўляньня.

фармаκισμ, -ττω, лячыць пры помачы лекаў або штуч-
нымі прэпаратамі; 2. чараваць, заклінаць, шпатаць,
загаварваць, атручваць.

φάρος, τό, вопратка, адзежа, рызьбё, прасьцірад-
ла, рапэрга, тканіна; вятруга; плашч; паліто, накід;

φάρος, ἦ, Фарос, у Александрыіскай затоцы востра-
ведамы са сваёй морскай ліхтарні.

φάρος, ὁ, морская ліхтарня.

φάρσα, πόλις, кварталы /часткі/ места.

φάρσος, εος, τό, адломаны /адарваны/ кусок; част-
ка, адлам; квартал /места/.

φάρυγξ, ἦ, рот, горла; 2. затока; западліна /шчы-
ліна/ ў Зямлі.

φάσϰω, раскелоць, расчваліць, распадзяліць на часткі.
 φασγάνις, ἶδος, ἡ, нож.
 φασγάνου, τό, нож, меч.
 φασγάνουρυός, όν, выказаны нож.
 φάσηλος, ό, пэўнага гатунку фасолі; 2. лёгкае чаўно.
 φασιλάνός, ό, фазан /птушка/.
 φάσις, εως, ἡ, абвінавачаньне, данос, чутка.
 φάσις, = φημί, кажаць, гаварыць; часта ўжываная
 хворма: як той кажаў, як гэта кажацца...
 φασιλίου, τό, кішэня, капшук.
 φάσμα, τό, = φάντασμα, зьява, відэжа, эдань, у
 φάσσα, ἡ, дзікі голуб. //астр. бачанасьць.
 φάτιζω, гаварыць, гутарыць, сказаць, выказацца.
 φάτις, εως, ἡ, выражаная думка ў хворме: як гэта
 кажацца, як той казаў, пра яго кажацца...
 φάτις, = κάτις, ἡ, калыска, карыта.
 φάτός, ἡ, όν, выказаны, апавешчаны, пададзены да
 ведама; які можа быць сказаны.
 φάττα, ἡ, = φάσσα.
 φαυλίζω, не дачэньваць, дрэнна ацэньваць; пагарджаць.
 φαῦλον, τό, нічога /у сэнсе малая рэч/; драбніца.
 φαῦλος, η, он, лёгка, лёгкадумны; годны літасьці;
 дрэнны, прсты; бязвартасны; бедны, нехайны; няд-
 балы, бяздумны, глупы, дурны.
 φαυλότης, ητος, ἡ, дрэннасьць, дрэнныя паводзіны;
 няпрыдатнасьць, нестараннасьць, слабасьць.
 φαύλως, прысл. спакойна лёгкадумна, проста, дрэн-
 на, бедна, бязвартасна, бяздумна, глупа, па-дурному.
 φάω, сьвяціць, блішчаць, зіхаць, праменьваць.
 φέβομαι, стацца спалоханым, быць на ўцёках; уця-
 каць са страху.
 φέβομαι, = φεβέομαι, спудзіцца на ўпёкі, кінуцца
 на ўцёкі, уцякаць на лоб на шыю. //ка.
 φέγγος, τό, сьвятло, бліск, зіяньне, сьветац, зор-
 фέγγω, рабіць ясным /зіхастым/; зіхаць, бліш-
 чэць, зіяць, асьвяціць, осьвяціцца.
 φειδίτιον, τό, скромны ашчадны пачастунак /Спарта/.
 φείδομαι, ашчаджаць /шанаваць/; быць ашчадным а.
 скупым; ужываць ашчадна; трымацца эдалёк; вылучыцца.
 φειδόμενος, прысл. ашчадна, скупа.
 φειδῶ ός і οὐς, ἡ, ашчаднасьць, ашчаджаньне;
 паўстрыманасьць, паўстрыманьне; сараміжнесьць.
 φειδωλή, = φειδωλία, ἡ, = φειδῶ, ашчаднасьць, ску-
 пасць, жмінднасьць.
 φειδωλία, ἡ, ашчаднасьць, скупасьць, жмінднасьць.
 φειδωλός, ἡ, όν, ашчадны, эканамічны, скупы.
 φελλεύς, έως, ό, каменны, камяністы /грунт/.
 φελλίνος, η, он, выкананы з корка.
 φέλλιον, τό, каменны грунт.

φελλός, ό, коркавве дрэва; коркавая кара; корак.
 φενάκιζω, змыліць; быць ашуканым; ашукваць, хлу-
 сіць; зманьваць. //ства.
 φενάκισμός, ό, ашуканства, зман, хлусьня, махляр-
 фέναξ, аμός, ό, ашуканець, хлус.
 φένω, замардаваць, забіць.
 φέρ-ασπις, ιδος, ό, ή, нясецьне шчыту.
 φέρβω, карміць, жыць; быць кормленым.
 φερ-έγγυος, ου, заложань /залог/; залэўнени, за-
 ферé-vikos, ου, пераможны. //гарантаваны.
 φерé-οικος, ου, гаспадарны.
 φерé-πονος, ου, трывалкі, зацяты, упорысты.
 φерéσ-βιος, ου, жыцьцядаёны, хлебадаёны.
 φερε-οσανης, ές, які нясе шчыт; цяжказброены. //ду.
 φερε-στάφυλος, ου, які нясе гронкі сьпелага вінагра-
 φέρμα, ατος, τό, цяжар; тое, што радзілася; ця-
 жар або плод улоньня. //жаньне.
 φερνή, ή, пасат /жончы/: частка пасагу; выпаса-
 φερσεφώνη, ή, = Перσεφώνη, = Кόρη. //нейшы.
 φέρτατος, η, ου, найв.ст. найадважнейшы, найсіль-
 φέρτερος, α, ου, выш.ст. адважнейшы, сільнейшы,
 магутнейшы, лепшы.
 φέρω, несць, несцьці /ваду, вопратку/; несцьці на
 сабе; весцьці; прынесцьці; прынесцьці з сабою; 2. зно-
 сіць, цярпець /гора/, вытрымаць; пусьціцца ў бег;
 рухацца, ісьці наперад; хутка парушацца, сыпашацца;
 бегчы, кінуцца; трапіць у нешта; узяць з сабою.
 φεῦ, кліч у горы або ў злосьці: а! о! ай! ой!
 φεύω, уцякаць, уцячы; 2. быць выгнаным.
 φεύω, крычаць, выць, раўці.
 φευκός, όν, ухілены /на бок/, адхілены.
 φευξίς, εως, ή, уцёкі, уцяканьне.
 φεφάλος, ου, ό, іскра, жар, гарачы попел.
 φεφάλω, абярнуць у попел, спаліць, спаліць да-
 званьня.
 φή і φῆ, як, /ός/.
 φήγινος, α, ου, дубовы, в дубовага дрэва.
 φηγός, ή, род дубу, дуб.
 φήληξ, ηκος, ό, дзікая фіга.
 φηλητεύω, ашукваць, маніць, зманьваць, падводзіць,
 ашукваць.
 φηλητής, ου, ό, = φηλήτης, ου, ό, /φηλός/, ашуканець, злодзеі.
 φηλός, ή, όν, поўны ашуканьня, аладзейскі.
 φηλώ, ашукваць, маніць, падстаўляць нагу, красьці.
 φήλωμα, ατος, τό, ашуканства, ашуканьне, крадзежа.
 φῆμι і φάμα, голас зь неба, прарочы голас, апаля-
 чаньне; голас еракулу; 2. кажны гук або голас; мова,
 прамова, выразаньне, песьня; пераказ, лягэнда, апа-

вяданьне, казка; 3. чутка, гутарка пра: добрае ці дрэннае; слава, характар, рэпутацыя.

φημί, гаварыць, кажаць, сказаць, высказаць, выра-
зіць, апавясяціць, расказаць, падаваць да ведама;
2. /за/пярэчыць, адказаць; хваліцца; 3. утрымліваць
нагляд; зазімаць, паясьніць; патакваць, адхіліць,
паўстрымлівацца; 4. думаць, разважаць, верыць, мець
перакананьне; быць перакананым.

φημίς, выразіць, -цца; пашыраць чутку.
φημῖς, λόγος, ἡ, паэт. замест φημι: мова, гаворка,
прамова; чутка; рапорт; рэпутацыя.

φῆνη, ἡ, сыяравяцнік; грыф.
φῆρ, φῆρος, ὁ, страшыдла, нелюд, пачвара, диябал.
φθάω, прыходзіць раней; папярэджаць, папярэдзіць;
перевыстаць; прадпрыймаць; перагнаць, выперадзіць.
φθартός, ἡ, ὅν, зьнішчальны, часовы, пераходны,
φθεγγόμεναι, выдаваць тон; уздымаць го- //сьмяротны.
лас; голасна клікаць, гукаць, разыходзіцца рэкам.

φθέμα, αἶος, τό, гук, голас, мова, яэмк, гавор-
ка; слова, гавораньне, акцэнт; крык.

φθεῖρ, ῥός, ὁ, вош; 2. сасновая шышка.

φθειρίσσις, εως, ἡ, шуканьне вошаў.

φθειρίω, быць ватыным.

φθειροτρίψω, есьці вошы; 2. есьці сасновыя шышкі.

φθειρω, сапсуць; нішчыць, сапхнуць у няпчасьце.

φθεροῖ-γενής, ἑς, родазьнішчальны, сям'язьнішчаль-

φθία, ἡ, Фтия, акруга ў Тэссаліі. //ым.

φθιάς, ἄβος, ἡ, фтыйская жанчына. //няпад.

φθίνασθαι, αἶος, τό, зьмяншаньне, паменшаньне, за-

φθίνοπώρινός, ἡ, ὅν, восеньскі, познавосеньскі.

φθίν-όπωρον, τό, апошняя частка όπώρα або час

пасля όπώρα, позная восень, позная пара.

φθίνω, /пра/мінаць, шчазаць; адняць, закінуць;

прапасьці, заняпасьці.

φθίσ-ήνωρ, ορος, чалавеказьнішчальны, нішчцель.

φθίσω, сыхотны.

φθίσω-όρος, ον, чалавеказьнішчальны.

φθίσσις, εως, ἡ, заніканьне, шчазаньне; сыхоты.

φθίω, - φθίνω.

φθογγή, -ά, ἡ - φθογγός, ὁ, тон, гук, голас, шум,

сьпеў; голас, кліч, гуканьне; гутарка, мова.

φθογγός, ὁ, голас.

φθογερός, ἄ, ὅν, завідны; 2. зайэдросны.

φθογερός, прысл. завідна; 2. зайэдросна.

φθονέω, завідаваць; 2. зайэдросьціць. [Пол.ІХ, 580а].

φθόνησις, εως, ἡ, завіднасьць; 2. зайэдрасьць.

φθόνος, ὁ, завіднасьць, нядобразначлівасьць; зай-

φθора, маральны заняпад, гніль; 2. зьніш-//эдрасьць.

чэньне, руіна; 3. сьмерць.

φθόρος, ὁ, зни́щення, ра́зруше́ння; зруйнува́н-
ня, руїни; 2. зара́за, мор.

φιάλη, ἡ, чаравата або глибока чаша; плоска
чара: чара па піцьця або для лібачыі; урна.

φίαιρος, ἄ, ὄν, блішчусты, юнацка-малады.

φίλ-άβουλος, ον, свавольны, бязмыслы, капрызны,

φίλ-άγαθος, ον, міласэрная добрыня. // нясталы.

φίλ-άγλαος, ον, які любіць пышнасьць.

φίλ-άγραυλος, ον, які захопліваеца па-замяста-
вым жыццём.

φίλ-άγρος, ον, = φίλ-άγραυλος.

φίλαδελφία, ἡ, братняя любоў.

φίλ-άδελφος, ον, які любіць брата, сястру.

φίλ-άθήναιος, ον, які любіць атэнцаў.

φίλ-αίαντος, ον, які любіць плакаць, выць.

φίλ-αἰδῆμων, ον, які любіць памяркоўнасьць.

φίλ-αἰμάτος, ον, прагны крыві. // зламоўны.

φίλα-αἶτος, ον, які любіць наракаць, прыдаірлівы,

φίλ-ἀκράτος, = -ἀκρητος, ον, ахвочы да чыстага / не-
разьведзенага ■ вадою/ віна.

φίλο-ἀλέξανδρος, прыцель Аляксандра.

φίλ-ἀλήθης, ον, праўдалюбны, які любіць праўду.

φίλ-αναγνώστης, ον, ὁ, прыцель чытанья, пазнава-

φίλ-άνδρος, ον, якая любіць нечыяга мужа. // нья.

φίλανθρωπεύω, быць прыцелю людзей або людэкась-
ці; паступаць па-людэку; абыходзіцца ласкава.

φίλανθρωпія, ἡ, любоў да людэкасьці, добразычлі-
васьць, шляхэтнасьць, далікатнасьць, міласэрнасьць.

φίλ-άνθρωπος, ον, філянтрапічны, поўны любові да
людзей, адкрытага сэрца, людзкі.

φίλανθρώπιος, прысл. па-людэку, далікатна.

φίλ-αοιδός, ὄν, які любіць сьпеў.

φίλαπεχθημοσύνη, ἡ, ахвочасьць або схільнасьць
да сваркі; ненавіснасьць.

φίλ-ἀπεχθήμων, ον, прыдаірлівы, зацэпны, сварка-
вы, ненавісны, варожы, няпрыхільны.

φίλ-απόδημος, ον, ахвочы падарожнічаць.

φίλαργυρία, ἡ, любоў грошай, прагны да грошай.

φίλ-ἀργυρος, ον, прагны грошай, скупы, жмідны.

φίλαρχέω, імкнуцца да панаванья, хацець панавець;
дамагацца ўрадавага становішча.

φίλαρχία, ἡ, прэгнасьць да панаванья, да ўлады.

φίλ-αρχος, ον, пратны панаванья, улады.

φίλ-αυτος, ον, самалюбны.

φίλ-ελεύθερος, ον, свабодалюбны.

φίλ-ελεύθερος, τό, свабодалюбнасьць. // каў.

φίλ-έλλην, ηνος, ὁ, ἡ, прыцель гэльленаў або гра-

φίλ-ένδοξος, ον, славалюбны, эгоістычны.

φίλ-έννυχος, ον, які любіць ноч.

φίλεργέω, ахвочы, старанні ў працы. //яанъні.
 φίλεργία, ή, любоў да працы, стараннасьць у выка-
 φίλ-εργός, όν, працавіты, старанны.
 φίλειταιρία, ή, сяброўскасць.
 φίλ-έταιρος, ον, сяброўскі.
 φίλ-εὐτακτός, ον, схільны да парадку, адратны.
 φίλέω, любіць; пас.жэ. быць любімым; абыходзіцца
 далікатна, ветліва, прыхільна; праяўляць пагану;
 вітаць, радасна прымаць гасцей; быць сяброўскім;
 быць ахвочым у выкананні; праяўляць любоў.
 φίλη, ή, сяброўка, каханая; 2. жонка, сужаніца;
 3. хатняя даламожніца.
 φίληδέω, быць задаволеным зь я.-н. анеходкі; лю-
 біць прыемнасьць.
 φίλ-ηδής, ές, які любіць прыемнасьць.
 φίληδία, ή, далікатнасьць, любоў, прыемнасьць.
 φίληδονία, ή, ахвочасьць прыемнасьці.
 φίλ-ηδονός, ον, ахвочы да прыемнасьці, які любіць
 прыемнасьць.
 φίλημοία, ή, любоў быць чутым /у дыскусіі/.
 φίλ-ημοός, ον, ахвочы слухаць /дыскусію/або пры-
 слухвацца.
 φίλημα, ατός, τό, /па/цалунак; ласка.
 φίλημάτιον, τό, пацалунак.
 φίλημοσύνη, ή, ласкавасьць, сяброўскасць.
 φίλ-ήνιος, ον, паслужыяны.
 φίλητвр, ορός, ό, любоўнік, каханы.
 φίλία, ή, любоў, паважаньне, сяброўства; прыхіль-
 насьць, ветлівасьць.
 φίλικός, ή, όν, прыналежны да любові, сяброўскі.
 φίλικώς, прымл. пасяброўску, прыхільна.
 φίλιος, α, ον, сяброўскі, прыцельскі.
 φίλιππίζω, φίλιππίζаваць або быць на баку Філіппа
 /караля?/; быць на баку партыі.
 φίλιπποι, αί, Філіппы, места ў Трачні.
 φίλ-ιππος, ον, які любіць коні.
 φίλ-ιππος, ό, часта спатыкане мужчынскае імя; у
 вапр. імя македонскага караля.
 φίλίτιον, τό, = φειδίτιον, сяброўскі пачастунак.
 φίλίως, прымл. пасяброўску.
 φίλο-βόσλευς, εως, ό, прыцель караля.
 φίλδ-γαίος, ον, які любіць зямлю.
 φίλο-γέλοιος, ον, які любіць жарты /пасьмяшца/
 або ахвотны да жарту.
 φίλδ-γελως, ωτός, ό,ή, жартунік.
 φίλογεωργία, ή, любоў да земляробскае працы, лю-
 боў да жыцця па-за месцам.
 φίλο-γεωργός, όν, які любіць селянскае жыццё, працу.
 φίλογυμναστέω, любіць фізичныя практыкаваньні.

φίλο-γυμναστής, οὐ, ὁ, пристрасть, аматар гімнастичних або фізичних практиканьяў.

φίλογυμναστία, ἡ, любоў да фізичных практиканьяў.
φίλογυμναστικός, η, ον, выгімнастыкаваны; - ὁ, гімнаст.

φίλο-γυνεῖα, -γυνία, ἡ, фільгінэя, надмерная любоў да жанчын, бабніцтва. //бабнік.

φίλο-γυνής, ον, ὁ, той, хто надмерна любіць жанчын,

φίλο-δενδρός, ον, дравалюб; які любіць дрэвы.

φίλο-δέσποτος, ον, які любіць свайго пана; улеглы.

φίλο-δημός, ον, які любіць проты народ а. людзей.

φίλο-δίκαιος, ον, які любіць справядлівасць.

φίλοδικέω, быць прыхільнікам права, судаўніцтва, справядлівасці.

φίλο-δίκος, ον, які любіць судзіцца.

φίλοδοξέω, шукіць славы, імкнуцца да славы.

φίλο-δοξος, ον, які любіць гонары або славу.

φίλο-δωρος, ον, шчодры.

φίλοδωρος, присл. шчодра.

φίλο-εργός, ον, працалюбны, ахвочы да працы.

φίλο-ζυγος, ον, які любіць жыцьцё, прагны жыцця;
2. труселівы.

φίλο-θεάμων, ον, прагны тэатральных глядзішчаў.

φίλο-θεος, ον, богалюбны, пабожны.

φίλοθηρία, ἡ, аматар пелявання, гонкі зьвера.

φίλο-θηρος, ον, ахвочы да пелявання.

φίλο-δύτης, ον, ὁ, ахвочы да спажывання ахвярнае яды.

φίλ-οίκετος, ον, які любіць сваіх хатніх, сваякоў.

φίλ-οικτίρμων, ον, спаўчувальны, схільны да нараканья.

φίλ-οικτιστος, ον, = φίλοιτος.

φίλ-οικτος, ον, які будзіць жаль, спаўчуваньне; схільны да лямэнтавання.

φίλοινία, ἡ, любоў да віна.

φίλ-οινος, ον, ахвочы да віна. //зага.

φίλο-καινος, ον, які любіць новае, імкнецца да но-

φίλοκαλέω, любіць прыгожае, шляхэтнае; вырабляць смак да чыстага.

φίλο-κάλος, ον, які любіць прыгожае, добрае; са смакам для прыгожага выгляду; які любіць гонары.

φίλο-καμπτής, ἐς, лёгкаегінаны, гібкі.

φίλο-καρποφόρος, ον, які прыносіць багаты плён.

φίλονέρδεια, ἡ, любоў а. прага да профіту.

φίλονερδέω, быць праглым да зароботку ў гандлю.

φίλο-κέρδης, ἐς, прагны да профіту.

φίλο-κέρτομος, ον, які любіць пацэвляцца.

φίλο-κινδύνης, ον, які любіць небяспеку, прытом.

φίλοκοσμία, ἡ, любоў да заможнасці, бліску.

φίλο-κτέδνος, ου, пратны, жмінды, скупы; пратны да нежны.

φίλο-κῦδής, ές, славалюбны; які любіць хваліцца.

φίλο-κῦνηγέτης, ου, δ, аматар палявання, ловаў, нагонкі.

φίλο-κῶμος, ου, які любіць забавы, гульні.

φίλο-λᾶμων, ωνος, δ, сымпатны лякедаймонцаў або спартанцаў.

φίλολογέω, весыні навуковыя размовы а, дыскусіі.

φίλολογία, ή, любоў да дыскусіі; любоў да навукі і літаратуры; вывучаньне, студыяваньне мовы і гісторыі; філялёгія.

φίλο-λογος, ου, які любіць словы, навуковыя гутаркі; вучоны.

φίλόλογος, δ, студэнт мовы і гісторыі, вучоны чалавек, чалавек навукі; філялёг. //ны.

φίλο-λοῖδρος, ου, пагардлівы, эламоўны, пакквіль-

φίλομαθέω, будавацца навукова, студыяваць, вучыцца.

φίλο-μαθής, ές, заўздросны да навукі, да пазнаньня; пратны да праніканьня, ахвочы да досьледу.

φίλομαθής, δ, філамат, любіцель навукі і веды; [Філаматы ў Вільні, IB17-IB24].

φίλομαθία, ή, любоў да навукі, прага да пазнаньня.

φίλο-μαντις, εως, δ, прыцель прадказаньня, праракаваньня.

φίλο-μαστός, ου, які любіць ссаць матчыныя грудзі.

φίλομαχέω, быць ахвочым змагацца, біцца.

φίλο-μάχος, ου, ахвочы да бою, змаганьня.

φίλ-δμβρος, ου, = φίλ-δμβριος, ου, які любіць буру = дажджом.

φίλομηλα, -λη, ή, філёмэля або салавей, названы гэтак ад імя Філорμήλη, дачкі атэнскага караля Пандіёна, якая паводля старавечнага перакнааўсталася са-

φίλομηλειος, α, ου, салаўіны. //лаўём.

φίλο-μήτωρ, ορος, δ, ή, той, хто любіць сваю маці.

φίλο-μειδής, ές, смехалюбны.

φίλο-μολπος, ου, які любіць танец і песьню.

φίλομουσέω, любіць музы.

φίλομουσica, ή, любоў да музыкаў.

φίλο-μουσος, ου, які любіць мастацтва музы і асабл. пазнаю ці музыку.

φίλομῦθος, ου, які любіць міты або казкі.

φίλο-μῶμος, ου, схільны да папроку і ўпіканьня.

φίλονεικέω, = φίλονικέω, быць ахвочым да сваркі, быць задзіракам /задзіраю/; 2. сварыцца зь н.

φίλονεικια, ή, схільнасьць да сваркі; 2. імкненьне да прышчэпа.

φίλο-νεικος, = φίλονικος, ου, які імкнецца да перамогі /у гутарцы/, да прышчэпа.

φιλονικῶ, імкнуцца да перамогі.
 φιλονικία, ή, імкненьне да перамогі.
 φιλονικος, ου, які імкнецца да...
 φιλό-ζεινος, ου, = φιλόζενος.
 φιλο-ζενία, ή, гасьціннасьць /дому/.
 φιλό-ζενος, ου, гасьцінны. //хляпоў.
 φιλό-παις, -παιδος, які любіць дзяцей, любіць
 φιλο-πατρία, ή, любоў бацькаўшчыны.
 φιλό-πατρις, ιδος, які любіць сваю бацькаўшчыну.
 φιλό-πλοος, ου, які любіць мора а. плаваць на моры.
 φιλό-οπλος, ου, які любіць ваеннае аружжа.
 φιλοπλουτία, ή, любоў да багатыя.
 φιλό-πλουτος, ου, які любіць багатыце і імкнецца
 да яго. //ва.
 φιλο-ποιητής, ου, ό, прыцэль пэтычнага мастацт-
 φιλο-πόλεμος, ου, ваенна-чэстроены; які любіць
 змагацца.
 φιλόπολις, ιδος, які любіць сваю бацькаўшчыну,
 патрыятычны.
 φιλο-πολίτης, ου, які любіць сваіх суседзяў.
 φιλοπονέω, любіць працу, работу, быць працавітым,
 быць старанным; старацца.
 φιλοπονηρία, ή, любоў дрэнных людзей.
 φιλο-πόνηρος, ου, які любіць дрэнных людзей або
 дрэннасьць.
 φιλοπονία, ή, любоў да працы; працавітасьць, ста-
 раанасьць, загал да працы.
 φιλό-πονος, ου, які любіць працу, старанны.
 φιλοποσία, ή, схільнасьць піць, любоў да віна.
 φιλο-πότης, ου, які аддаецца піцьцю.
 φιλοπρογμοσύνη, ή, /шмат/працавітасьць, праца без
 адпачынку; адсутнасьць пачуцьця змучанасьці.
 φιλοπροσηγορία, ή, сяброўскасьць, ветлівасьць.
 φιλο-προσηγορος, ου, які любіць гаварыць зь людзь-
 мі, сяброўскі, ветлівы.
 φιλο-πρωτεύω, хацець або імкнуцца быць першым,
 хацець быць перадавым.
 φιλο-πτόλεμος, ου, = φιλοπόλεμος. //праўднасьці.
 φιλό-δρθιος, ου, які любіць тое, што адказвае за-
 φιλό-ορνίθια, ή, любоў да птушак.
 φίλорνις, ιδος, ό, ή, далікатнасьць праяўленая
 да птушак.
 φιλό-ορχήμων, ου, ахвочы да танцу.
 φιλο-ρωμαίος, ου, прыхільны да рымлянаў.
 φίλος, η, ου, /наш/ уласны, любі, дарагі, вартас-
 ны, прыемны, пажаданы. //ханы.
 φίλος, ό, сябра, прыцэль, таварыш; любі, муж, ка-
 φιλό-σίτος, ου, ахвотна і прыемна спажываны.
 φιλοσοφείω, любіць мудрасьць або шукаць яе; быць

любівцелюм веди /ведаў/, імкнуща стацца муприм; ім-
кнуща да навучанасьці або ўзрастаць духова; быць
філѣзафам; весьці філязафічныя гутаркі; філязафаваць.

φιλοσοφία, ή, любоў да мудрасьці і веди; нахіл да
пошукаў у галіне навукі; сыстэматычнае апрацоўваньне
прадмету /тэмы/; навуковы досьлед; шуканьне праўды,
фактаў; стан духовага прабуджэньня; – філязофія;
ή φιλοσοφία περί ἀλήθειάν ἐστι, філязофія займаецца
праўдаю.

φιλόσοφος, ό, філѣзаф, чалавек, каторы любіць муд-
расьць або веди; студэнт праўды; той, хто дыскутуе
прадмет навукова; Пітагорас першы нааваў сябе φιλό-
φιλοσοφως, прысл. філязафічна. //софос.

φιλο-σπῆλυζ, υγος, ό, ή, той, хто любіць жыць у
гроце або ў спэджыгу. //катнасьць.

φιλοστοργία, ή, далікатная і цёпная любоў; далі-
φιλό-στοργος, ου, далікатны ў любові.

φιλο-στράτιότης, ου, ό, сябра-жаўнер.

φιλο-σώματος, ου, які любіць цела; эмисловы.

φιλοτάσιος, α, ου, = φιλοτήσιος, прыналежны да
любаві а. сяброўства; сяброўскі, поўны любові.

φιλοτιμέομαι, мець любоў гонару, мець гордасьць;
уважаць нешта як справу гонару; быць куражлівым.

φιλοτιμία, ή, любоў гонару або адзначэньня; амбі-
цыя, гордасьць.

φιλό-τίμος, ου, які любіць гонары, адзначэньні;
ганарысты.

φιλοττίριον, τό, памяш.: /маленькі/ коцік, ко-
цічак; даражэнькі.

φιλο-τύραννος, ου, тыраналюбны; які любіць тырана.

φιλό-φθογγος, ου, які любіць крык, шум. //ру.

φιλό-φίλος, ου, які любіць свайго прыцеля, сяб-

φιλο-φρονέομαι, абыходзіцца або ўступаць у дачы-
ненькі ветліва, добразмычліва; праяўляць ветлівасьць.

φιλοφροσύνη, ή, сяброўскі настрой, добразмычлівасьць,
прыцельскасьць, сяброўскасьць, любоў.

φιλοφρόσυνος, η, ου, = φιλόφρων.

φιλό-φρων, ου, далікатна ўсуадношаны; сяброўскі,
добраўсуадношаны, ветлівы.

φιλο-χορευτής, ού, ό, прыцель або прыхільнік
харальнага танцу.

φιλό-χορος, ου, які любіць хор а. харальны танец.

φιλοχρημαίεω, любіць грошы, быць прагавітым, ску-
пым, жміднаю.

φιλοχρηματία, ή, прага, любоў да грошай; жмід-
насьць, скупасьць.

φιλο-χρήματος, ου, які любіць грошы, скупы, пра-
гавіты, жмідны. //чэснасьць.

φιλό-χρηστος, ου, які любіць дабрыню, прыгожасьць,

φίλος-χρίστος, он, христолубивы, які любіць Христа.
 φίλος-χρῦσος, он, прагавіты на золата.
 φίλοχωρέω, хапэнь затрымацца на дадзеным месцы;
 затрымацца зь н. прычыны.
 φίλοχωρία, ή, прывязанасць да дадзенага месца.
 φίλος-χωρος, он, які любіць дадзеную мясцовасць.
 φίλο-φειδής, ёс, ахвочы хлусіць, які любіць хлусыню.
 φίλος-φογος, он, які любіць ганіць а. лаяць н.
 φίλοφῦχέω, любіць сваё жыццё, чапляцца за жыццё;
 быць спалоханым або трусам.
 φίλοφῦχία, ή, -η, ή, дрыжэнне за жыццё, трусасць.
 φίλος-φῦχος, он, які любіць за шмат сваё жыццё, безад-
 φίλτος, он, дарагі, даражэнькі, любы. //важны.
 φίλτερος, α, он, = φίλτατος.
 φίλτρον, τό, сродак, які будзіць да любові, любчак.
 φίλ-υμνος, он, які любіць песні.
 φίλ-υπνος, он, які любіць спаць.
 φίλτρα, -η, ή, ліпа, ліпавае дрэва; лыка.
 φίλτρῖνος, η, он, зь ліпы, зь ліпавага дрэва;
 сьветлы як ліпавае дрэва.
 φίλ-φδός, он, які любіць песню або пяць яе.
 φίλος, прысл. пасяброўску, далікатна.
 φίμος, ό, наморднік.
 φίμων, закрыць морду; запхаць, сьцісць, быць ціхім.
 φίτρος, ό, пень дрэва, калода, бярвяно.
 φίτῶ, τό, сьцісн. для φίτμα.
 φίτμα, атос, τό, праростак, атожылак; сын.
 φίτῶ-κοιμήν, ёнос, ό, агароднік.
 φίτῶ, гадавань, расьціць, разводзіць расьліну.
 φλαττοβραττοφχαττόβρατ, камічнае павязаньне сло-
 ваў у Арыстофанэса, якое высмейвае харавую песню бяз
 φλαῦρος, α, он, = φαῦλος. //сэнсу.
 φλαυρότης, ηтос, ή, = φαυλότης.
 φλαυρουργός, όν, які дрэнна працуе; прости, дрэнны
 φλαῦρος, прысл. дрэнна, проста. //работнік/.
 φλάω, = θλάω, расьціснуць, раздушыць, зьмяждыць.
 φλεγέθω, = φλέγω.
 φλέγμα, атос, τό, полмя, агонь, жара; у мэд. за-
 паленьне, гарачка; флегма, сьлізь, макрота.
 φλεγμαίνω, запаліцца, успыхнуць; быць нагрэтым;
 быць узбударажэным; налукнуць.
 φλεγμᾶτώδης, ёс, запальны; 2. гнойны, загнойны.
 φλεγμονή, ή, агонь, жара, пал; 2. запаленьне,
 пухліна, скула.
 φλεγύας, он, ό, род сыярэятніка, хіжака ці арла.
 φλέγω, успламяніцца, разгарэцца агнём; запаліць,
 паліць, запаліць.
 φλέδων, онос, ό, = φλεδών, ὤνος, ό, баўбатун.
 φλέφ, φλεβός, ή, жыла, вена, крывавосны канал;
 крыніца; /мэд.: флебііс/.

φλέω, уадимацца, напаўняцца, пералівацца, пераліць, хлынуць.

φληνῶφω, бязмысна гутарыць, баўбатаць.

φληνῶφος, ὁ, парожная гутарка, пераліваньне з пус-

φλῖά, ἡ, пер. у м.л.: вушак дзвёраў /гога ў парожнае.

φλῖή, = φλῖά, ἡ.

φλόγεος, α, ου, у полымі, у вагні; які пылае.

φλογυρός, ἄ, ὄν, = φλόγεος.

φλογίζω, падпаліць, спаліць. //рыць.

φλόγινος, η, ου, у полымі, агнёвы, агнявы; які га-

φλογιστός, ἡ, ὄν, падпалены, у полымі, спалены.

φλογμός, ὁ, пажар; полымя; жара.

φλογ-ώδης, ες, агненны, агнёвы, распалены, гарачы.

φλογ-ώδης, ὄν, агнёвы, які дыша агнём.

φλόγῳσις, εως, ἡ, палячая жара, жар.

φλοῖός, ὁ, дэрававая кара; 2. лыка, луб.

φλοῖσθος, ὁ, шум, гук, крык, грукат; роў хваляў.

φλόξ, φλογός, ἡ, пажар, полымя.

φλυᾶρέω, чаўпіць, гаварыць парожна, пляткаваць, пераліваць з пустога ў парожнае. //ва.

φλυᾶρία, ἡ, глупая гутарка, чаўпня; недарэчная мо-

φλύᾶρος, ὁ, чаўпня, недарэчная мова.

φλύκταινα, ἡ, прыщ, прыщык, карбункул, скула.

φλύος, τό, = φλυᾶρία.

φλύω, біць ключом, прабівацца; гаварыць хутка і ня-

φοβέομαι, /с/палохацца, /с/пужацца; быць у жаху;

баяцца; уцякаць са страху.

φοβερός, ἄ, ὄν, страшны, які выклікае страх, страшэнны, жахлівы.

φοβερός, прысл. страшна.

φοβέ-στράτος, ἡ, страх /сярод жаўнераў/, паніка.

φοβέω, палохаць, надаць страху; спалохаць, спудзіць; 2. пужлівым стацца, палохацца, баяцца, пужацца.

φοβή, ἡ, доўгаспываючыя валасы; лёканы; 2. грыва; 3. атожылак.

φόβηται, ατος, τό, страх, жах; аб'ект страху.

φοβητός, страшны, небяспечны.

φοβητρον, τό, аб'ект страху, пужала, страх.

φόβος, ὁ, страх, жах, боязь, спуд; тэрор; 2. уцёкі /з прычын страху/; сэнсацыя страху.

φοιβάζω, чысьціць, ачысьціць, вычысьціць.

φοιβάω, = φοιβάζω.

φοῖβος, ου, чысты, зіхавісты, праменны.

Φοῖβος, ὁ, Праменны, Зіхавісты, Сонечны - эпітэты

φοινῆεις, εσσα, εν, крывавы-чырвоны. //Аполлёна.

φοινίκεος, α, ου, пурпурнага колеру.

Φοινίκη, ἡ, Фэніцыя.

φοινικήϊος, η, ου, адносіцца да пальмавага або

дактылевага дрэва; — ὄνος, пальмавае віно.
 φοινικικός, ή, όν, фэніцкі, пуніцкі, картагінскі.
 φοινικίνος, он, = φοινικήιος, = пальмавага дрэва.
 φοινίς, ίδος, ή, чырвоная а. пурпурная вопратка;
 чырвоны плашч /у Спарце/; чырвоны сыцяг на морі.
 φοινικιστής, οὔ, ό, чырвоная вопратка носаная ў
 Персі вышэйшымі ўрадоўцамі.
 φοινίκο-βατέω, улазіць на пальму.
 φοινίκο-γενής, ές, фэніцката паходжаньня.
 φοινικό-κροκος, он, з пурпурнае шэсьці, памалё-
 вам на пурпурны колер.
 φοινικό-πεζα, пэзт., жан.р.: чырвананогая.
 φοῖνιξ, ίκος, ό, фэніцыянін.
 φοῖνιξ, ίκος, пурпурна-чырвоны, цёмна-чырвоны.
 φοῖνιξ, ίκος, ό, пурпур, пурпурная хварба; 2. дак-
 тыльная пальма; пальма; 3. птушка фэнікс.
 φοῖνιος, α, он, крывавачырвоны: заплямлены крывёю,
 крывава.
 φοῖνισσα, ή, фэніцкая жанчына, фэніцыянка.
 φοῖνισσῶ, /па/чырванець, зрабіць чырвоным; пама-
 ляваць а. /па/хварбаваць начырвона.
 φοῖνός, ή, όν, крывава-чырвоны, заплямлены кривёю,
 крывава.
 φοῖτός, ίδος, ή, спачыраючая або блукаючая жанчы-
 на, неспакойная жанчына.
 φοῖτάω, хадаіць туды і назад, неспакойна хадзіць,
 ісьці; сьпяшацца некуды.
 φοῖτησις, εως, ή, сталае ходжаньне туды і сюды;
 2. ходжаньне або адведваньне школы.
 φοῖτητής, ήρος, ό, той, хто хадзіць або прыходзіць
 рэгулярна; той, хто хадзіць стала ў школу: вучань,
 студэнт.
 φοῖτίζω, пэзт. замест φοῖτάω.
 φοῖτος, ό, ходжаньне навакол, блуканьне.
 φολός, , ή, όν, крывабогі.
 φόλλις, εως, ή, манэта; 2. капшук.
 φονέω, быць прагным крыві, схільны да забойства.
 φόνευμα, ατος, τό, тое, што мае быць зарэзана на
 ахвяру, ахвяра. //заць.
 φονεύω, быць забойцам; 2. мардаваць, забіваць, рэ-
 фонή, ή, забойства, забіцьце. //зі.
 φονικός, ή, όν, схільны да забойства, прагны криві.
 φόνιος, α, он, крывава, з крыві.
 φονολιβής, ές, які ацякае крывёю.
 φόνος, ό, мардаваньне, забойства, забіцьце; разьня.
 φόνος, ό, месса, глыба, ком, куча.
 φόρα, ή, прыношаньне /плоду/; нясеньне, прынясь-
 не; 2. плата грошай; 3. роджаньне, прыводжаньне на
 сьвет; 4. нараджэньне, пачатак; 5. рух; 6. плод.

φορβάς, ἄβος, ὁ, ἡ, даваньне пашы, кармленьне;
 пасьвіньне на пашы а. на выгане.
 φορβεῖα, ἡ, трымальнік: рамень, пры помачы якога
 конь прывязаецца да ясьляў, карыта; 2. раменная па-
 вязака на вусны і шчокі флейцістага.
 φορβή, ἡ, паша, корм, правіянты.
 φοβεῖον, τό, ручныя двухкалёсныя насілка а, возік;
 крэсла на калёсах; пальлянікі /Індыя, Кітай/, з лац.
 лектыка.
 φορεῖς, ἑως, ὁ, разношчык, носьбіт.
 φορέω, насіць або несцьці стала /аружжа, залушні-
 цы і ін./; насіць на сабе або пры сабе.
 φορηδόν, прысл. звычайна.
 φορημα, ἄτος, τό, цяжар, ноша; 2. упрыгожаньне:
 залатыя вырабы, дарагавальныя камені. //чымы.
 φορητός, ἡ, δόν, ношаны, прыдатны да ношаньня; маг-
 φόρμιγξ, ἱγυός, ἡ, φόρмінкс, найстарэйшы грэцкі
 струнны інструмент, свайго роду ліра /кітара/.
 φορμίζω, граць на φόρμιγξ, на ліры.
 φορμικτής, οὔ, ὁ, лірнік.
 φορμῖς, ἱδός, ἡ, = φορμίσκος, ὁ, малы кон, ко-
 шак, кошчак.
 φόρου, οὔ, τό, рынак, кірмаш.
 φόρος, ὁ, тое, што ўнесена: дань, паніна; падатак.
 φορταῦγυξω, несцьці ладунак або цяжар.
 φορτ-ἄγωός, οὔ, які нясе /вязае/ цяжар, груз.
 φορτηγέω, несцьці, везьці цяжар.
 φορτ-ηγῖνός, ἡ, δόν, які нясе, вязае цяжар, нопу.
 φορτ-ηγός, δόν, = φορταῦγυός.
 φορτίζω, /на/ладаваць, /на/грузіць.
 φορτῖνός, ἡ, ὁ, які нясе цяжар, які выконвае цяжкую
 працу; 2. дакучлівым, назойлівым, няносным, бюссорам.
 φορτίον, τό, цяжар, груз /вадаплаву/, фрахт тавар;
 2. цяжар бярэменасьці.
 φορτίς, ἱδός, ἡ, грузава або таварны вадаплаў.
 φόρτος, ὁ, вадаплаўны груз, тавар.
 φορτοφορέω, несцьці цяжар.
 φορύνω, = φορύσσω, = φύρω, мясіць /песта/, мя-
 шаць; абмазваць, пэшкаць.
 φορύσσω, = φορύνω.
 φορῦτός, ὁ, сумесь, сьмецьце, нячыстасьць.
 φόως, τό, = φῶς, святло.
 φραγέλλιον, τό, бізун, пуга, біч.
 φραγελλῶ, /ам/біць бізуном.
 φράγμα, ἄτος, τό, агарода, агароджаньне, плот; за-
 бесьлячэньне, палісада, абарона.
 φραγμός, ὁ, узьняцьце /плоту/, перагарода, агарод-
 жаньне, распадзел.
 φράγνυμι, = φράσσω.

φράδῃ, ἡ, зразуменье, веда; рада, перасьцярога.
 φράδης, ἐς, кемны, разумны, асьцярожны, разважны.
 φραδμοσύνη, ἡ, разумнасьць, зразуменье; разумная
 рада, кемнасьць, разважнасьць.
 φράζω, /у/чыніць спасьцярожным; паведаміць, падаць
 да ведама; паказаць;казаць, выразіць словам, узяць
 φράν, ἡ, = φρήν. //пад увагу.
 φράσσω, пор. замест φράζω.
 φράσσω, -τις, агарадзіць, вымежаваць, паставіць
 плот; стварыць абарону, уфартыфікаваць.
 φραστήρ, ἦρος, ὁ, апавядальнік, чалавек, які га-
 ворыць; ланоччык; чалавек, які паказвае дарогу.
 φράστωρ, ὀρος, ὁ, = φραστήρ. дзей.
 φράτηρ, ἐρος, ὁ, сябра в. сваяк радовае групы лю-
 φάτρα, ἡ, = φатρία.
 φатρία, ἡ, фатрыя, братэрства, сяброўства; радня,
 род, клян.
 φатρίαζω, быць сябрам тае самае фатрыі.
 φатри-άρχης, ου, ὁ, фатрыярх; старшыня, лідар,
 кіраўнік фатрыі.
 φάτριος, α, ου, які адносіцца да фатрыі.
 φάτωρ, ὀρος, ὁ, = φάτηρ.
 φρέαρ, ἄτος, τό, калодзіць, студня: цыстэрна, рэ-
 зэрвуар, вадаёмішча.
 φρεᾶτις, ἡ, змяшчальнік на ваду; цыстэрна, рэзэр-
 вуар; калодзіць, студня; вадаёмішча. //цыстэрна.
 φρεᾶτις, ου, ὁ, змяшчальнік на ваду: вядро, бочка,
 φρεῖαρ, ἄτος, τό, = φρέαρ.
 φρευ-ᾠκᾶτάω, ашукваць, ашукаць, зводзіць.
 φρευᾠπάτης, ου, ὁ, ашуканец.
 φρευ-ήρης, ἐς, які валадарыць над сваім розумам,
 здольны разумець, разумны, поўны ўгляду /у пытаньне/.
 φρευο-ᾠρᾱς, = φρευήρης.
 φρευοβλάβεια, ἡ, пашкоджаньне зразуменьня.
 φρευο-βλάβης, ἐς, пашкоджаны ў разуменьні, дурны.
 φρευο-γητής, ἐς, радаснага сэрца.
 φρευο-δᾠλής, ἐς, паслабленага змыслу, расьцярума-
 нае ўвагі.
 φρευο-κλᾠρος, ου, в прамытні мазгамі, ашуканы.
 φρευο-ληστής, οὔ, ὁ, злодзей разуменьня, ашуканец.
 φρευᾠω, прывесыці да розуму; учыніць разумным.
 φρέω, пакідаць, пакінуць, пакінуць з-заду.
 φρήν, φρενός, ἡ, /мн. л. φρένες/ = διάφραγμα, я-
 кая распадзеліа грудную частку ад часткі жывата;
 грудзі; 2. змысл, душа, дух, сьведамасьць; памяць, ус-
 памінаньне; пачуцьцё; зразуменье, думаньне, разва-
 жаньне, сіла суду; угляд, пачытаньне.
 φρήτηρ, ἡ, іён. замест φάτρα.
 φρήτριος, η, ου, іён. замест φάτριος.

φρίκη, ἡ, судрыганьне, жах, дрыжкі; гусіная шкурка, холад; 2. лёгкае дрыжаньне морскіх хваль; 3. божа страх.

φρίσσομαι, сапіі, пырхаць, фыркаць; пра коней: хрэпіі, быць несупакойным, скакаць.

φρίζω, φρίξω, φρίξω, ἡ, = φρίκη.

φρίσσω, быць грубым, шарахаватым; быць эдзірыстым; быць шваціністым, няпрыхільным.

φρόνισον, τό, уступ, прэлюдным, прэамбула.

φρονέω, думаць, быць сьведымым, мець зразуменьне або быць разумным, цывароеным; разважваць, разважаць; памятаць; намервацца.

φρόνημα, атос, υῶ, умysł, розум, воля, дух.

φρόνησις, εως, ἡ, стан выконваньня замеру; замер, мэта, далёкасяжнасьць думкі, мудрасьць, растаропнасьць; узьнёсласьць думкі; умysł, воля, дух.

φρόνισμα, прысл. чула, разумна, здольна.

φρόνις, εως, ἡ, мудрая думка, глыбокі пагляд, мудрасьць, растаропнасьць.

φρονοῦντος, прысл. разумна, мудра, растаропна.

φροντίζω, думаць, уважаць, уяўляць, разглядаць.

φροντίς, ἰδος, ἡ, думаньне, разважаньне, разглядаваньне /справы/; памятаньне.

φροντισμα, атос, τό, нешта /рэч/ думанае, эдумаанае, прадуманае, выдумананае; мэдытацыя, думка.

φροντιστής, οὔ, ὁ, думаньнік, дасьледчык, філэзаф.

φροντιστικός, ἡ, ὁν, які думае, поўны думкі, спэкулятыўны.

φροῦδος, η, ον, які адыйшоў, адлучаны, вылучаны, выдзелены.

φρουρά, ἡ, вызіраньне, пільнаваньне; стража, варты; ночная стража /старожа/; 2. вязьніца, вострог; палон; 3. гарнізон; 4. у Спарце склад людзей вызначаных на службу; ракрутацыя.

φρουραρχέω, быць фруіраρχос'ам камандантам.

φ φρουραρχία, ἡ, становішча каманданта.

φρουραρχος, ὁ, камандант варты, старыня старожи, камандант гарнізону або цытадэлі.

φρουρέω, вартаваць, пільнаваць.

φρουρήμα, атос, τό, пільнаваньне, пагляд; 2. аб'ект дагляду; дагляданы гурт, стада.

φρουρητής, ορος, ὁ, даглядчык, вартавы.

φρουρικός, ἡ, ὁν, прыналежны да дагляду, варты.

φρουρίον, τό, месца назіраньня, пункт абсэрвацыі; замак, крэпасць цытадэлі.

φρουρίς, ἰδος, ἡ, вадаплаў стражы, вадаплаў-стража.

φρουρός, ὁ, вартны, даглядчык; 2. пункт абсады.

φρύαγμα, атос, τό, сапіі фыркаць, хрэпіі; 2. гордасьць, пыха, зухаватасьць.

φρυάσσω, = -ομαι, сапці, пумець, бурліць, кідацца, дурэць.

φρυάσνιζομαι, дровы зьбіраць або несцьці.

φρυάσνισμός, δ, зьбіраньне або нясеньне дроваў.

φρυάνον, τό, сухія дровы.

Φρύγᾱ, = -η, ἡ, Фрыгія.

Φρύγᾱ, ων, τά, Фрыгіі, мясцовасьць у Аттыцы паміж Атэнамі і Ахарнаямі.

Φρύγιος, α, ον, фрыгійскі.

φρυίλος, δ, берасьцянка /птушка/.

φρύω, /пад/пражыць, /пад/пражэць ячмень.

φрунтός, ἡ, δν, падпражаны; 2. этаралы. //ворага.

φрунтός, δ, пажар; агнявы сыгнал а. знак надыходу

φрунтωρέω, наказваць пры помачы агня /сьвятла/; сыгналізаваць.

φрунтωρίᾱ, ἡ, сыгналізаваньне пры помачы агня.

φрунт-ωρός, δ, /чалавек/, які мае дагляд над падаваньнем сыгналаў пры помачы агнявых знакаў.

φρύνη, ἡ, жаба.

Φρύξ, Φρύγος, Фрыгіец.

φῦ, φῆ! /гадасьць!/.

φυά, дор. замест φυή.

φύα-δε, прысл. на ўцёках, да ўцёкаў.

φύαδεῖᾱ, ἡ, = φυή.

//элю.

φύαδεύω, выгнаць ■ краю; быць на выгнаньні а. у а-

φύαδισμός, ἡ, δν, свомы для ўцекача.

φύας, ἄθος, δ, ἡ, уцекач або выгнаны чалавек.

φύη, ἡ, = -α, уцёкі /з поля змаганьня/; 2. выгнань-

φύο-δέμνιος, ον, які баіцца жанімскага ложа. //не.

φύο-δῖκός, баіцца суду або брыцціца судоваю валакітай.

φύο-μάχες, уцякаць з абозу або з бою.

φύο-μάχος, ον, які ўцякае ■ абозу або з жаўнерні ці з бою, трусьлівы. //дзэй.

φύο-ξενος, ον, які саромеецца гасьцей а. чужых лю-

φύο-πτόλεμος, ον, які баіцца абозу; палохлівы,

φύζα, ἡ, уцёкі; 2. паразы.

//трусьлівы.

φύζανιμός, ἡ, δν, беглы, спалоханы, трусьлівы.

φύη, ἡ, выгляд /вляхэтым/, рост, пастава /натураль-

φύνιόεις, εσσα, εν, поўны морскае травы. //нал/.

φύνιον, τό, морскае вельле, морская трава.

φύνος, εως, τό, морскае вельле; 2. чырвоная хварба атрымліваная з фўнос.

φύλακή, ἡ, чуваньне, пільнаваньне; трыманьне стражы; стража; вартаваньне; гарнізон.

φύλακίζω, пасадзіць у вэстрог; укінуць у вязьніцу.

φύλακος, δ, = φύλαξ.

φύλακτῆρ, ἦρος, δ, = φύλαξ, стражнік, вартаўнік.

φύλακτηρίον, ον, τό, крапасьць /для старожаў/, зам-

чышча; 2. абарона, ацаленне; 3. сярод жыхдоў: τὰ φυλακτῆρια /філяктэрыі/: раменныя ласкі з фрагментамі выпісаных на іх права ў перакананні, што яны твораць ахову для носьбітаў іх перад злудзі духамі; /Мат. 23:5/.

φύλακτις, ἡ, ὄν, здольны да пільнавання; чуйны.

φύλαξ, αὐτός, ὁ, ἡ, старожа, вартаўнік.

φύλαξις, εὼς, ἡ, пільнаваньне; стража; варта; 2. прычына быць на стражы.

φύλαρχεω, быць філярхам.

φύλ-αρχος, ὁ, вілярхос – старэйшы ў радзе; 2. старшыня ў філе; 3. камандзір кавалерыі.

φύλασσω, пільнаваць, ня спаць; быць чуйным; быць насьцярожаным.

φύλετης, ου, ὁ, чалавек таго самага роду, суродзіч.

φύλη, ἡ, племя, пакаленьне; аб'яднаньне /сама/ між грамадзянамі гаспадарства; 2. кляса або племя ўхвармаванае на аснове паходжаньня або крыві ці звычая; 3. вайсковы аддзел /у пяхоце або кавалерыі/; 2. акруга; 5. кляса, цэх, філе.

φύλλα, ἡ, лісьце, аліўкавае дрэва.

φυλλάριον, τό, паміш. лісьцік, лісток.

φυλλάς, ἄδος, ἡ, лісьце, лісьцё; куча лісьця.

φυλλεῖον, τό, зяленіва, зелянізна, зельне, зёлкі.

φύλλινος, η, ου, учынены зь лісьцяў.

φυλλοβολέω, пра лісты: ападаць.

φυλλο-βόλος, ου, апалы ліст.

φυλλό-νομος, ου, пакрыты лісьцем.

φύλλον, τό, ліст /дрэва/; куст, зельле; 2. зёлкі.

φυλλορροέω, лісты губіць або скідаць.

φυλλόρ-ροος, ου, скінуты або згублены ліст.

φυλλό-στροτος, ου, засыпаны або пакрыты лісьцем.

φυλλο-φόρος, ου, пра вянок: які мае на сабе лісьце.

φύλο-κρίνέω, распазнаваць паводля філе; браць пад увагу /справу/ паводля алініі філе.

φύλον, τό, асяродак, стрыхань, сутнасьць, корань, раса, племя, род, народ, нацыя.

φύλοπις, ἰδος, ἡ, лясканьне і гул бітвам; бітва, змаганьне; сварка.

φύμα, τό, нарось на цэле, прышч, пухлізна, скула.

φύξηλις, ἰ/δ/ος, ὁ, ἡ, уцякач, трус, лэээртыр.

φύξιμος, ου, у стане ўцякчы ад, або знайсці сховішча, прытулак ці бяспечнае месца.

φύξιμος, τό, сховішча.

φύξις, εὼς, ἡ, φύγη, уцёкі.

φύρμα, ατος, τό, тое, што зьмешана або замешана /цеста/; 2. хаос, сумяціца.

φύρνω, мясаць, мясіць, вырабіць /цеста/; уперціся ў натоўп.

φύρον, м'ясоць, м'ясіць.
 φύσα, ή, паветрадэмухаць мяшок; дэмуханьне; по-
 дх, гух, гуханьне; вецер.
 φύσλις, ίδος, пузыр, ведыр, пухір; мачавы пузыр.
 φύσσω, дэмухаць, жухаць, дэмуць; веяць; пыхкаць;
 салці, хралці.
 φύσις /ад φύσις – натура/, натураю, праз натуру,
 дзякуючы натуры, натуральна; эгатуль паняцце нату-
 ральнае тэалёгіі. Слова φύσις адказвае антытэзе φύ-
 σις у значэньні ненатуральны, выдуманы, міталёгічны.
 φύση, ή, = φύσα.
 φύσημα, ατος, тб, подых, дыханьне, аддыханьне,
 дэмухаць; роў, конь: іржаньне, храп; нюханьне.
 φύσητήρ, ήρος, ό, духовы інструмент; дудка.
 φύσις, = φύσω, дэмухаць, пыхкаць; цяжка дыхаць,
 дуць.
 φύσιγγωμα, быць раздражненым в. раззложаным.
 φύσις-ζωος, он, жыццёпадтрымлівальны або жыццё-
 дайны: хлеб.
 φύσις, та, рэч, якія адносяцца да натуры /мэта-
 фізыка/.
 φύσις, ή, όν, натуральны, створаны натураю; у-
 роджаны; прыродны; народны.
 φύσιγνωμονέω, судзіць /распазнаваць/ чалавека
 паводля ягоных натуральных /фізічных/ прыметаў
 або твару; /фізіягномія/.
 φύσιγνωμονία, ή, штука распазнавання чалавека па-
 водля ягоных натуральных прыметаў; /фізіягномія/.
 φύσις-γνώμων, он, распазнаваны /чалавек/ паводля
 ягоных натуральных прыметаў.
 φύσιολογέω, устанаўляць, устанавіць натуральны
 філязафічны накіраванні.
 φύσιολογία, ή, досьлед натуры; філязафічны ўгляд;
 навука адносна свамасьцяў і складу натуральных це-
 лаў і іхных функцыяў.
 φύσιολόγος, он, натуралазнавальны.
 φύσιολόγος, ό, дасьледчых натуры, натурознаўца.
 φύσις, = φύσω. //па натуры.
 φύσις, ή, натура, фізыка; уроджаная свомасць, сі-
 φύσων, ωνος, ό, соўстапузы.
 φύσις, = φύση, ή, род лжнага апраўніку.
 φύσις, εως, ή, напчадкасьць, раса.
 φύτλις, = φυτάλη, ή, месца засаджане фруктові-
 мі дрэвамі або вінагрэнаю лозою: сад, вінаграднік.
 φύτ-άλμιος, он, прадуктыўны, выдайны; народжаны
 некаму, бацькаўскі, натуральны.
 φύτλις, ή, флянс; 2. флянсаваньне.
 φύτευμα, ατος, тб, = φυτόν.
 φύτευτήριον, тб, атожылак, расада, сеянец.

φύτεύω, садзіць флянсам, флянсавачь, аэфлянсавачь, гадавачь; /вы/прадукоўваць, прадукаваць.

φύτλη, ή, семя, род; пакаленьне, раса.

φυτόν, τό, тое, што вырасла, флянса, расьліна, дрэва, фруктовае дрэва.

φυτό-σπόρος, ον, засаджаны дрэвам.

φυτό-σπόρος, ό, родзіч, бацька. //эроджаны.

φύτουργός, όν, культываваны, стваральны, створаны,

φύτουργός, ό, стваральнік, творца; аўтар, ацц, бацька; агароднік, садоўнік; 2. культываваная расьліна. [Пол. X, 59?].

φύω, узгадоўваць, гадаваць /расьліну/; 2./с/тварыць; рэагіць, узгадоўваць; стацца; быць эроджаным, узьнікчым, узьнікнуць, расьці, вырасьці.

Φωκιδεύς, ου, ό, Фокілідэс зь Мілетосу, гіомічны паэта, р. каля 560 г.п.н.э. /γνώμη, думка, выказваньне, афарызм/.

φωλάς, άδος, ή, падпільноўваньне зь ямы; ляжаньне ў яме. //хата.

φωλεός, ό, яма, вьікан, запалліна; нара; гняздо;

φωλεύω, ляжаць а. жыць у яме, мець яму.

φωνασκέω, практыкаваць або вырабляць голас, вучыцца пяць або дэклямаваць.

φωνασκία, ή, навука вырабляньне голасу а. сьпеку.

φωνέω, вытвараць артыкуляцыйны гук або тон; гаварыць выразна і ясна; выклікаць, крычаць, называць, клікаць; даць голас..

φωνή, ή, гук, голас, тон, крык; роў /зьвера/; звон; /пра/мсва; выказваньне; выслоўе.

φωνήεις, εσσα, εν, абдораны моваю, гаворкі, вымоўны.

φώνημα, ατος, τό, = φωνή.

φώρ, ός,ό, злодзеі.

φώρα, = φωρή, ής, ή, крадзеж, крадзежа.

φωρέω, лавіць або шукаць злодзея; быць злоўлечым.

φωρή, = φώρη, ή, шуканьне злодзея.

φωριάδος, ό, скрыня, скринка, куфэрак, куфар.

φώς, ό, чалавек, мужчына; муж; герой.

φῶς, τό, /скарот ад φάος/, сьвятло, зіменьне.

φωστήρ, ήρος, ό, нябеснае сьвятло; зіяньне; крніца /даўца/ сьвятла; адкрыцьце для сьвятла: дэзьверы,

φωσφόρος, ον, /φῶς+φέρω/, сьветланосны, //закно. фасфорны; 2. зорка Вэнэра.

φωσφόρος, ό, носьбіт сьвятла; сьветачаносьбіт, носьбіт сьветача.

φωτίζω, весьці або ісьці за кутраным сьвятлом.

φωτ-άγωρός, όν, ведзены сьвятлом.

φωτεινός, ή, όν, зіяючы, зіхацісты, прамыністы, сьветладайны.

φωτίζω, сьвяціць, зіяць, зіхацець.
φωτισμός, ó, асьвятленьне, ілюмінацыя, сьвятло.

Х

Χ, χ, χί, τό, χί, дваццаць другая літара грэчэскае абэцады; як лік: χ' = 600, але χ = 600.000; χ = 1000.
χάζω, эмусіць уступіць, адступіць, ухіліцца ад.
χαίνω, аываць /адкрыўшы шырока рот/; рашчыніць /пашчу зямлі/; рашчыніць рот; /χάσσω/.
χαῖος, α, ου, шчыра, прэўдзіва, добра.
χαῖρε, радуйся - агульна прынятае хворна вітаньня пры спатканьні як і разыходжаньні.
χαίρειν λέγω σοί, радавацца кажу табе.
χαίρειν νόω, радавацца ў розуме /у сэрцы/.
χαίρεις δούν φῶς, радуйся з прычыны аглядаўня
χαρτίζω, /пры/вітаць. //сьвятла.
χαίρετισμός, οὔ, ó, /пры/вітаньне. //насьць.
χαίρηδών, όνος, ή, радасьць, здаволеньне, прыем-
χαίρω, радавацца, быць радасным ці здаволеным, ве-
сэліцца; быць вясёлым.
χαίτη, ή, -ά, волас, які доўга зьвісае /і доўга-
зьвісаючыя валасы/; пра хэня: грыва, хвост.
χαίτωμα, τό, = χαίτη.
χάλα, ή, пор. замест χηλή.
χάλαζα, ης, ή, град, градавая бура.
χάλαζώω, пра град: падаць, біць.
χάλαζήεις, εσσα, εν, як град; вялікі, як град.
χάλαζο-βολέω, удырыць градам.
χάλαίνω, пазт. замест χαλῶω.
χάλαρός, á, όν, вялы, драхлы, лядашны; раскіслы,
нягелы, павольны, распушчаны.
χάλαρότης, ητος, ή, вяласць, адражлеласьць, па-
вольнасьць, распушчанасьць.
χάλαω, быць вялым; адражлець; быць незадаволеным.
Χαλδαῖος, ó, халдзеец.
Χαλδαῖοτί, прысл. па-халдзэўску.
χάλεπαίνω, быць ацяжэлым, знаходзіцца ў труднась-
ці; быць незадаволеным, быць жорсткім.
χαλερός, ή, όν, трудны, цяжкі, упорны, сіберны.
χαλερότης, ητος, ή, труднасьць; цяжкасьць, жорст-
касьць, цьвёрдасьць.
χάλεπτω, паступаць жорстка, абыходзіцца нялюдзка,
дакучаць, уціскаць; рабіць труднасьць н.: правака-
χαλεπῶς, прысл. трудна, цяжка, дрэнна, жорстка/ваць.
χάλι-κράτος, ου, пра цякоміну: нязьмёпаны, неразъ-
χάλιν-ἀγώγεω, зацугляць, трымаць у цуглях //ведзены.
χάλινός, ó, аброць; τά χαλινά, цуглі.
χάλινός, зацугляць, зацугліць.
χάλινωσις, εως, ή, аброць, вузьдзечка.
χάλινωτήρια, τά, вяроўкі, канаты, кабель /для за-

машаванья вадэплаву пры беразе/.

χάλιζ, ἰμος, ὁ, каменчык; жвір.

χάλις, ιος, ὁ, запраўднае або чыстае віно.

χάλιφρονέω, быць /чалавекам/ лёгкіх паводзінаў.

χάλιφροσύνη, ἡ, бязмыснасьць, лёгкадумнасьць, ня-
сталасьць; пасьпешнасьць /у чыне/. //ны.

χάλι-φρων, ονος, ὁ, ἡ, чалавек лёгкадумны, бязмыс-

χάλκειά, ἡ, кавальскае мастацтва. //з медзі.

χάλκειον, τό, каваль; 2. кузня; 3. рэч выкованая

χάλκειος, α, ου, медны, з медзі або бронзы.

χάλκειεῖν, τό, кавальскае мастацтва.

χάλκειμα, ατος, τό, кажная рэч выкананая з брон-
зы, масенны ці медзі: зружжа, муэмчны інструмэнт, аковы.

χάλκεύς, έως, ὁ, меднік.

χάλκευτός, ἡ, ου, медны, металёвы.

χάλκεύω, каваль, выкаваць /эрабіць/ з медзі а. з мэ-
талю; 2. выкаваць; 3. стаць кавалём, быць кавалём.

χάλκεών, ὄνος, ὁ, каваль. //меня.

χάλκηδών, ὄνος, ὁ, халькедон - назоў каштоўнага ка-

χάλκινον, τό, медная пасуда /конаўка/; 2. медная ма-

χάλκίς, ἰδος, ἡ, драпежная птушка. //пта.

χάλκο-βάρης, ές, цяжкі як медзь; нагружаны медзьдзя.

χάλκο-βάτης, ές, які стаіць на бронзе, з бронза-
вым фундамэнтам, з бронзаваю асноваю.

χάλκο-βόης, -ς, ου, з медным гукам, голасам.

χάλκο-γένειος, ου, ■ меднымі зубамі. //медзі.

χάλκο-δαΐδαλος, ου, апраўлены ў медзь; выраблены з

χάλκο-δάμας, ατος, паддадзеная /агно/ або вывас-
траваная медзь.

χάλκο-κορυστής, ου, медзьдэю абкладзены, вылажаны.

χάλκο-κροτός, ου, які зьзініць як медзь; выкананы
з медзі. //разолата.

χάλκο-λίβανον, τό, залатая медзь, поўзалата, сераб-

χάλκο-μίτρας, ου, з медным поясам.

χάλκο-πάρης, ου, шчокі або бакі з медзі.

χάλκο-πεδος, ου, з падлогам з медзі.

χάλκο-πηκτός, ου, выкаваны з бронзы.

χάλκο-πληθής, ές, выкананы з бронзы, пакрыты бронзай.

χάλκο-πληκτός, ου, выкаваны або выліты з бронзы.

χάλκο-πους, -πουv, меднастапом, з медным чараві-

χάλκο-πύλος, ου, з меднымі веротамі. //кам; медзяны.

χάλκος, ου, ὁ, руда, латунь, мосенж, жоўтая медзь,
бронза; 2. мядзяк. /Халкографія/.

χάλκο-σκελής, ές, з мядзянымі нагамі. //бронзай.

χάλκοστέφανος, ου, каранаваны а. абнесены навакол

χάλκο-στόμος, ου, меднавусны, з мядзянымі вуснамі.

χάλκο-τεукτός, ου, выкананы а. выраблены з бронзы,

χάλκοτορέω, хвармаваць а. выліваць у //бранзавы.
хворму медзь або бронзу.

χαλκο-τόπος, ου, які вибіває а. кує ці випрацоўвае медзь.

χαλκοῦς, ὁ, халкус, мідзяная, медная манэта = 1/8 оболы, /грош?/. //жам выраблены з бронзы.

χαλκο-χάρμης, ου, ὁ, эмагар, жаўнер у руках з аруж-
χαλκο-χίτων, ονος, ὁ, ἡ, бронзаапануты, бароне-
ны шчытом.

χαλκό-χυτος, ου, выліты зь медзі ці з бронзы.

χαλκῶς, /па/крыць, пакрываць бронзай.

χαλκωμα, ατος, τό, кажная рэч выкананая зь медзі ці бронзы.

χαλυβδίκος, ἡ, ὁν, стальны, са сталі.

χαλῦβος, ὁ, сталь.

χαλυφ, -ῦβος, ὁ, цэвардов жалеза, сталь.

χαῖα-ῆς, прымсл. лат. на зямлі, зь зямлі, у зямлі.

χαῖαζε, прымсл. у зямлю, на зямлю, у зямлі.

χαῖα-θεν, прымсл. зь зямлі.

χαῖαί, прымсл. на зямлі, у зямлі, зь зямлі.

χαῖαι-γενής, ἑς, зроджаны, народжаны зь зямлі, у-
выпуклены зь зямлі.

χαῖαι-εὐνός, ὁς, які ляжыць на голай зямлі.

χαῖαι-εὐνης, ου, які робіць сабе ложка або пас-
ланьне /пасьцель/ на зямлі.

χαῖαί-ζηλος, ου, які расьце нізка або блізка пры
зямлі; нізкі. //на зямлі.

χαῖαι-κοίτης, ляжаць на зямлі або робіць сабе ложка

χαῖαι-κοίτης, ου, = χαῖαιεὐνης.

χαῖαι-λέων, οντος, ὁ, хамалеон.

χαῖαι-πετέω, падаць, упасьці на зямлю.

χαῖαι-πετής, ἑς, які падае або ападае на зямлю.

χαῖαι-τύκετον, τό, бордэль, публічны дом.

χαῖευνέω, ляжаць на зямлі.

χαῖ-εὐνη, ἡ, пасланьне на зямлі, саламяная пасьцель.

χαῖ-εὐνός, ἰδος, ἡ, нізкае пасланьне, пасьцель з

χαῖηλός, ὁν, на зямлі, нізкі. //саломы.

χαῖοθεν, прымсл. зь зямлі.

χαῖωαι, ος, кракадзіл.

χάν, ἡ, дор. замест χήν, гусь.

Χανᾶν, ἡ, Ханаан.

Χαναναῖος, α, ου, ханаанскі.

χανδάνω, утрымліваць /пагляд/; /ус/прыймаць; агор-
тваць /думку/; разважаць /у думцы/; быць на самоце
з самым сабою; займацца /думкай/; засяродзіцца ў са-
мым сабе; тварыць сваю ўласную апінію, фармуляваць,
прадпрымаць /пастанову; агортваць розумам, разумець,
асягваць /мату/.

χανδόν, прымсл. прагна.

χάος, εος, τό, бязмежная прастора сусьвету; бяз-
межнасьць; бязхворная сумесь першабытных матэрыяль-

них елементаў сусьвету; хаос; гэтак сама імя ўласнае: Хаос, Прастора, як першы стан быту. //рм.

χαῖος, ον, = χαῖος, шчыры, натуральны, праўдзiвы, доб-
хаῖρά, ἡ, радасьць, здаволенне; 2. добраслаўленьне.
χαῖραυμα, ατος, τб, кажны выцiснуты знак, прымета,
адцема, знак, штампель, пячаць, пячатка.

χαῖράβρα, -η, ἡ, расколіна ў зямлі, прорва, запад-
ліна; роў.

χαῖραβρίδς, δ, баклан, веславогая пражэрлівая птуш-
ка, якая жыве пераважна на морскіх скалістых узьбя-
рэжжах, корміцца рыбай. //падліну.

χαῖραβρόω, сiльнымі патокамі прабiвацца ў водную за-
хаῖράκω, абгарадзiць палiсадаю.

χαῖρακτήρ, δ, тое, што выразана або адцемлена; вы-
цiсьненне або адбiтка /на меншце, пячацi.../; сьво-
мья рысы чалавека; характар.

χαῖράκωσα, ατος, τб, выгараджэнне навакол месца
палiсадаю; абароннае ўмацаванне, сцiяна.

χαῖράκωσις, εως, ἡ, = χαῖράκωσα.

χαῖραξ, ἄκος, δ, востразакончаны кол; кол для ві-
награднае лазы; абаронны кол; палiсада.

χαῖράσσω, завастрыць, закончыць востра; надсекчы;
2./раа/злосыць; разгневаць, выклікаць гнеў або
злосць; 3. загараць плугам зямлю, гараць; 4. гра-
віраваць; рэзаць на камені, матале, дрэве...

χαῖρi-δωτης, ου, δ, /чалавек/ які выклікае радасьць,
здаволенне, далікатнасць.

χαῖρiς, χαῖρiσσα, χαῖρiν, чароўны, цудоўны, гра-
цiёзны, поўны ласкі, ласкавы, прыемны, прыгожы, сьве-
жы, добры.

χαῖρiεντίζομαι, быць ласкавым або далікатным у сло-
ве і чыне; гаварыць грацiёзна а. з грацiяю.

χαῖρiεντίσμός, δ, жартаванне, жарты; далікатнасць.

χαῖρiέντως, прысл. ласкава, ветліва, хораша, кемна.

χαῖρiζομαι, выявіць, праявіць ласку або далікатнасць;
быць удзячным; ахвяраваць або падараваць добраволь-
на; даць як гасцiінец.

χαῖρις, iτος, ἡ, радасьць, унеха, пачеха, добра-
сцiльнасць; прыемнасць; ласка, добрыня, міласць;
удзячнасць. //ласкаю.

χαῖρισμα, ατος, τб, ласка; дар; /чалавек/ абдараю

χαῖρiτiα, ἡ, жарт; вясёлае кароткае апавяданне.

χαῖρiτο-βλέφαρος, ου, з вейкамі поўнымі грацiя а.

χαῖρiτбω, рабiць прыемным, добраславіць, //ласкі.
абдарыць ласкаю.

χαῖρiт-δυνῶμος, ου, з мiлым добраамчлівым iмен;
мiлагучым.

χαῖρiα, ατος, τб, радасьць; крмiцца або прадмет ра-
дасцi.

χαριη, η, радасьць; радасьць змэгання.
 χαριουη, η, радасьць, прыемнасьць, ласека.
 χαριδουος, η, ου, радасны, радны. //ца.
 χαριδ-φρων, ουος, радасны, радаснага настрою а. сэр-
 харо-ποιος, ου, які спрычыняе а. выклікае радас-
 ны настрой ці радасьць.
 χαρ-ολος, η, ου, які радасна спазірае, глядзіць.
 χαρτος, η, ου, захоплены, зачараваны; радасны,
 вясёлы, прыемны.
 Χαρυβδης, εως, η, Харыбд/э/іс, небяспечная мор-
 ская бяздзень, што знаходзілася на ўзбярэжжы Сым-
 ліі насупраць італійскае скалы Сцылья або морскі
 ўсёпраглынаючы вір: у сэнсе пераносным - ненажэрлі-
 хаσηαζω, /пра/зяваць, не дагледзець //ам, хіжакі ча-
 хаσηω, пазяхаць, расчыняць рот пры пэя- //лабек.
 ханьні; разявіць рот пра здзіўленьні; даівіцца.
 хаσηα, ατος, τος, кажная прастора; адчынены рот у ча-
 хаσηαομαι, зяваць. //се зьяваньня.
 хаσηημα, ατος, τος, зьяваньне з шырока расчыненым ро-
 хατew, тужыць па нечым; хацець, мець патрэбу. //там.
 хατίζω, тужыць па нечым; мець жаданьне, жадаць.
 хατис, η, жаданьне, жаданьне, патрэба.
 χαυνότης, ητος, η, рыхласьць; поры; самаўзвыжэньне.
 χαυνωσις, εως, η, узрыхленьне; чыненне рэчч лёгкаю.
 хεζω, выперажняцца; какаць.
 хελα, -η, η, яма, дол.
 хελο-потew, ліць толькі вуснамі, сёрбныць, падзіць.
 хελος, εος, τος, вусны, губы; 2. морда, миза, рыла;
 3. лэуб; 4. скрай/насьць/; 5. бераг, узбярэжжа.
 хειμα, ατος, τος, зімовая пагода, зіма, сьцюжа, мороз.
 ει αβλου τος = ει ασια, зімовая кватэра жыллё.
 хеимάζω, вост-віць на ў-дзея - імм, м-розу, хо-
 уеимαινω, = хеимάζω. //ладу.
 хеимαισια, , пера зімаваньне, перабыцьце зімы; 2.
 зімовая кватэра.
 хеимερίζω, перазімаваць; перажыць, перабыць зіму.
 хеимερινος, η, ου, зімою, зімовы, у/часе/ зьвеі.
 хеимεριος, α, ου, зімовы, зімок, у часе зімовага сэ-
 хеιμο-θυης, ητος, ο, η, замерзлы на сьмерць. //зону.
 хеимων, ουος, ο, зіма, зімовая пера; зімовы сезон.
 хеир, η, рука, кулак.
 хеир-αγυα, η, пад'гр' 'агушэ з'е крыві/; п лобна
 як лоб'агυα ў назе.
 хеираγυew, весці за руку.
 хеир-αγυος, ου, ведзены рукою або за руку.
 хеир-απτάζω, латкнуцца рукою, узяць у руку.
 хеирος, α, ου, у руках; падпарадкаваны ўладае, сі-
 ле; злоўлены, паняволены, запалонены.
 хеирис, ιβος, η, рукавіца, рукаў.

χειρο-βολέω, кідать, кинуць рукою.
 χειρογράφος, тб, рукапіс, манускрыпт; 2. павестка.
 χειρό-γράφον, тб, рукапіс, манускрыпт; 2. павестка,
 урадавы /афішны/ наказ.
 χειρό-γράφος, ов, напісаны рукою, рукапісны.
 χειρο-δάκτυλος, ов, расоечаны рукою, разьбіты на ка-
 χειρό-δείκτος, ов, паказаны пальцам. //валкі.
 χειρο-δότης, ов, δ, /чалавек/ які запэўнівае сабе
 права сілаю рукі.
 χειρο-ήθης, ες, ручны, асвоены, абразманены. //ли.
 χειροκράττω, η, панаваньне кулака а. брутальнае сі-
 χειρό-μακτρον, тб, ручнік, рушнік; хустка.
 χειρομαχέω, біцца ўручную.
 χειρο-μάχος, ов, які б'ецца рукамі.
 χειρο-μύλη, η, жорны, ручныя жорны.
 χειρονομέω, даваць знакі рукою. //цыя.
 χειρονομία, η, даваньне знакаў рукамі, гэстыкуля-
 χειρο-νομος, ов, які рухае /ківае/ рукамі, махае
 або рытмічна ці рэгулярна гэстыкулюе.
 χειρόνως, прысл. горай, болей дрэнна.
 χειρόραи, перамагаць, змусіць стаць пераможаным.
 χειρο-πληθής, ες, узяты, хоплены поўнаю рукою, жме-
 χειρο-ποιέωμαι, рабіць уласнымі рукамі. //няю.
 χειροποίητος, ов, учынены, зроблены, выраблены рука-
 χειρό-σοφος, ов, са здольнымі рукамі. //мі.
 χειρο-τένων, овтос, δ, з распасьцэртымі рукамі.
 χειρότερος, α, ов, горшы, дрэнны, слабы.
 χειρο-τέχνης, ов, δ, здольны працаўнік, адумшсло-
 вец, майстра; 2. фізычны работнік; праца нявольніка.
 χειροτεχνία, η, ручная праца.
 χειροτεχνικός, η, δν, сломі для ручноа працы;
 здольны; механічны.
 χειροτονέω, уздымаць, узняць працягнутую руку,
 асабліва пры аддаваньні голасу ў Народным Атэнскім
 Эграмадзеньні /ἐκκλησία/; галасавать; быць выбраным
 парогам галасаваньня.
 χειροτονητός, η, δν, выбраны праз галасаваньне,
 праз падняцьце рук.
 χειροτονία, η, узняцьце працягнутых рук; галаса-
 ваньне; 2. вынік галасаваньня; 3. хіратонія, хірато-
 нізацыя, рукапалажэньне, ордэнацыя;
 χειροτονία τοῦ δήμου, выбары, агульнае галаса-
 ваньне народу /Атэны/.
 χειρο-τόνος, ов, з узнятымі рукамі /у часе ма-
 літвы або пры ахвяраваньні/.
 χειρο-τύπής, ες, удзярані рукамі.
 χειροуρέω, рабіць, выконваць уласнымі рукамі.
 χειροουργία, η, ручная праца; практыка ручнога ра-
 мства; хірургія.

χειρουργός, όν, працюючі, здольні ў ручным мастац-
стве; выпрактикаваны; эгэтуль:

χειρουργός, ό, хірург.

χειρόω, браць, узяць у руку, браць жменяю; ска-
піць; папасьціся ў рукі; падпарадкаваць, -ца; зай-
мець на ўласнасьць, узяць у палон.

χείρων, ό, ή, горшы /чалавек/, ніжэйшы /пакопжа-
ньнем/, прости.

χειρωνακτής, ου, ό, = χειρωναξ.

χειρωναξ, ακτος, ό, фізичны работнік.

χειρωναξία, -η, ή, ручная праца, ручны выраб.

χειρωτός, ή, όν, пераможаны, падпарадкаваны.

χείω, эп. = χέω.

χειρίδονίζω, пчабятаць як ластаўка, гаварыць нявы-
разна; гаварыць іншаю моваю або чужою.

χειρίδονιος, α, ου, ластачкавы, ластаўкавы.

χειρίδονις, ίδος, ή, ластавачка.

χειρίδονισμα, ατος, τό, старадаўная ластачкавая
песня п'яная ў часе прылёту ластавак.

χειρίδων, όνος, ή, ластаўка.

χέλυνη, ή, губа.

χέλυς, ύος, ή, чарапаха.

χελώνη, ή, чарапаха; 2. чарапахавы панцыр; 3. ліра.

χέννιον, τό, некі род перапёлкі.

χέρσος, τό, чыр нанесены ракою.

χεράς, άδος, ή, = χέραδος.

χέρης, нязначны, слабы; 2. дрэнны.

χερι-φύρης, ές, рукамі замешаны /ад словаў: ми-
наць, мясіць/. //з прашчы.

χερμάδιον, τό, польны камень, які можна запусьціць

χερμάδιος, ου, не вялікага памеру камень адпавед-
ны, каб кінуць рукою.

χερμάς, άδος, ή, камень адпаведнае вялічынні для
запунчаньне з прышчы; камень, які можна ўзяць у руку;
камень, польны камень.

χερμαστήρ, ήρος, ό, прашчальнік.

χέρυης, ητος, ό, чалавек, які жыве з працй рук
сваіх; падэмішчык, бедны чалавек.

χερυήτης, ου, ό, = χέρυης.

//сваіх.

χερυήτις, ίδος, ή, жанчына, якая жыве в працй рук

χερυίβετον, τό, начыньне да мыцця рук.

χέρυιβον, τό, міска да мыцця рук, твару.

χερυίλτομαι, пакрапіць в. абмыць рукі сьвяціонаю

хэр-νιφ, ίδος, ή, сьвяціоная вада для //вадою.
мыцця рук в. пакрапленьня перад прыношаньнем ахвяры.

χερρο-νησος, ου, ό, землявостраў або поўабтока
/доўгі пас зямлі, які бяжыць уздоўж Гэльлеспонту/.

χέρρος, ή, = χέρσοος.

χερσεύω, пра зямлю: ляжаць пад папарам.

χερσῶθεν, присл. ■ сухое зямлі.
 χερσῶθι, присл. на сухой зямлі.
 χέρσωνδε, присл. у або на сухой зямлі.
 χέρσος, ἡ, сухая зямля, зямля, суза, сухазем.
 χερύδριον, τό, ручка /рука/, кісьць рукі. //ка.
 χεῦμα, ατος, τό, ліцьце, паліваньне; 2. вядро, боч-
 хэў, ліць /ваду/; выліваць, паліваць, разьліваць;
 прыскаць; 2. стацыя цякомінаю; тапіца, распускаяца,
 разамхопаціца; змякчаць; 3. надліваць, зьліць /на
 часьць памершага/.
 χηλεῦτός, ἡ, бv, /с/плечны.
 χηλεύω, вязаць /сетку/, пласці /кош/.
 χηλή, ἡ, коньскі капыт; расьсечаны капыт /вала/;
 у мн.л.: кіпцюры /птушак/.
 χηλός, ἡ, вялікая скрыня, куфар, куфэрак.
 χημεία, ἡ, поз. гр. — хімія /ад слова
 альхімія/.
 χήν, χηνός, гусак, гусь.
 χήνεις, α, ов, гусіны.
 χήνεις, ов, = χήνεις.
 χήρᾱ, ἡ, гл. χήρος. //на.
 χηρᾶνός, ὅ, яме, западліна /сярод скалаў/, жалобі-
 χηρεία, ἡ, стан аўдавення.
 χήρειος, α, ов, аўдавелы.
 χηρεύω, быць раскрытым, парожным; пазбаўляць, гу-
 біць, траціць; аўдавец; быць аўдавелым.
 χήρος, α, ов, раскрыты; аграблены; аўдавелы.
 χηρόω, пазбаўляць, траціць, губіць; пакінуць,
 аўдавец.
 χηρωστής, οῦ, ὅ, далёкае сваяцтва; 2. спадкаем-
 нік паводля права. //леча.
 χήτος, εος, τό, жаданьне, патраба, беднасьць, га-
 χητοσύνη, ἡ, беднасьць, галеча, жаданьне, капеньне.
 χθᾶμᾶλός, ἡ, бv, блізкі да зямлі, пад зямлёю, ніз-
 кі; правалены ў; — τό, западліна, грунт, зямля.
 χθές, = ἐχθές, присл. учора.
 χθεσινός, ἡ, бv, учарашні, нядаўны.
 χθιζίνός, ἡ, бv, = χθεσινός, учарашні.
 χθιζός, ἡ, бv, = χθεσινός, учарашні, нядаўны.
 χθόνιος, α, ов, зямельны, падзямельны, на зямлі
 або пад зямлёю; з зямлі.
 χθονο-στῖβής, ἐς, які ходзіць, крочыць па зямлі.
 χθών, ἡ, паверхня зямлі, багацьце зямлі; наклі-
 ца, край, бацькаўшчына; зямля, грунт.
 χίβρον, τό, пшанічныя крупы.
 χίλις, присл. тысячу разоў, у тысячу разоў.
 χίλι-άνδρος, ов, складзены з тысяч людзей.
 χίλιαρχέω, быць ваенным трыбунам.

χιλι-ἀρχης, = χιλί-αρχος, ου, ὁ, командир алдее-
лу тысячи людей; χιλίαρχος.

χιλιαρχία, ἡ, /галоўная/ квартира хіліархоса.

χιλιάς, ἄθος, ἡ, одна тысяча /лік/.

χιλί-ετής, = -έτης, тысячагодні.

χιλι-έτης, ου, ὁ, трываньне тысячагодзьдзя.

χίλιοι, αἱ, α, тысяча /валоў/.

χιλιδό-ναυς, εως, ὁ, оклад /морскіх сілаў/ з тыся-
чы вадаплаваў.

χιλιο-ναυτης, ου, ὁ, тысяча вадаплаваў або з ты-
сяччу вадаплаваў.

χιλιδό-πᾶλαι, присл. тысяча разоў таму або поўно,
даўно таму.

χιλιοστός, ὁ, ὅν, тысячны.

χιλιοστος, ὅς, ἡ, алдзел у сіле тысяч чалавек.

χίλδς, ου, ὁ, зялёны корм, паша; зялёная трава.

χίλδω, выганяць на пашу, карміць.

χίμαιρα, ἡ, каза.

χίμαιρο-θότης, ου, ὁ, той, хто прыносіць на ахвя-
ру казла або казу.

χίμαρος, ὁ, казёл.

χῖον, τό, зьмяшчальнік на віно.

χῖονεος, α, ου, сьнежны, са сьнегу.

χῖονίζω, пра сьнег: падаць; быць пакрытым сьнегам.

χῖονό-βλητος, ου, біты /утвар/ сьнегам; пакрыты
сьнегам.

χῖονό-κτιπος, ου, біты /па твару/ сьнегам; трап-
лены ў мяцеліцу.

χιον-ώδης, ες, беласьнежны; белы, як сьнег.

Χῖος, ἡ, Χіёс, востраў на Эгейскім моры пры іён-
скім узьбярэжжы.

χιτών, ὅνως, ὁ, пададзешна, хітон; вопратка ў
хворме доўгае кашулі; у рымлянаў – туніка.

χιτώνιον, τό, малы хітон; кароткі малы плашч; ту-
ніка; кавуля, вышываная сарочка.

χῖον, ὁ, сьнег; сьнег, які падае.

χλάζω, гукаць, зваціць, браскаець; крычаць.

χλαῖνα, = χλαῖνη, ἡ, хлейна, простакутная цёплая
хустка або накрывьце; адзежа, плашч, ношамі свабод-
на наверхс хітону /выраб ваўняны/.

χλαῖνιον, τό, малая хлейна.

χλαῖνῶω, уездзец, накінуць на сябе хлейну.

χλαῖνισμα, ατος, τό, апрапаньне, накрывьце.

χλαῖνός, ὅθος, прасторны кароткі плашч, накідка,
пераважна ўжываная ў часе коннае язды.

χλαῖνίδιον, τό, малы плашч, плашчык.

χλαῖνίδο-ποικία, ἡ, выраб верхняга накрывьця ці воп-
раткі для дзяржаўных урядоўцаў.

χλαῖνίς, ἰθος, ἡ, лепшая верхняя вопратка; плашч,

накидка, виканая з воўны; хланіс. //плашч.
 χλάνισμιδίου, χλάνισκίου, тó, малы хланіс або
 χλεῦασία, ή, зьдэек, асьмешваньне, высьмейваньне.
 χλεῦη, ή, харт, даўціп.
 χλῆδος, ó, бруд, сьмецьце, кал.
 χλινάω, аграваць, награвашь; аграцца, награвання.
 χλιδρός, á, óν, цёплы.
 χλιδαίνω, рабіць мяккім або далікатным. //псуты.
 χλιδάυδος, ή, óν, далікатны; расьпешчаны, мяжкі, са-
 χλιδάω, быць мяккім або далікатным.
 χλιδή, ή, ласунак, далікатэс; глянс, прыгожасьць,
 упрыгожаньне.
 χλιδημα, атос, тó, = χλιδη.
 χλιερός, ή, óν, = χλιαρός. //сьнег: тапіцца.
 χλιω, ставяцца цёплым, нагрэтым а. мяккім; пра
 χλιορός, á, óν, = χλωρός.
 χλόη, ή, малады а. сьвежы зялёны веснавы парастак.
 χλοη-κομέω, быць зялёным, як малады ліст.
 χλο-ήρης, ες, = χλιορός, = χλωρός. //лісток.
 χλοη-φόρος, ον, прабіты малады парастак /траўка,
 χλοή, ή, = χλόη.
 χλοῦνης, ον, ó, даікі вятрук.
 χλοῦνις, ή, сьвежасьць, маладосьць, юнацтва.
 χλωρηίς, ίδος, зелянкава-жсўты.
 χλωρός, á, óν, бледна або сьветла-зялёны, ясна-
 зялёны, зялёны, зялёна-жоўты.
 χυοάζω, атрымаць, выступаць; /пра юнакоў: калі вы-
 ступае на барадзе першы пухок/.
 χυοάω, = χυοάζω.
 χυδανός, ó, печ да варкі жалеза; 2. хворма да вылі-
 ваньне металу.
 χδес, гл. χοῦς.
 χοή, ή, ліцьце, зьліваньне; надліцьце; 2. ахвяра-
 ваньне піцця /для памершых або для багоў/.
 χοινίкіς, ίδος, ή, жалезны персьцень.
 χοῖνιξ, ίκος, ή, хойнікс, мера сыпкіх целаў, зьмяе-
 чаючае ў сабе 3 ці 4 коцілы.
 χοίρας, άδος, ή, падводная скала, што выступае
 нізка над узроўнем мора.
 χοίρειος, α, ον, сьвінячы.
 χοιρίδιον, тó, парася.
 χοιρίον, тó, = χοίρος.
 χοίρος, ó, парася, парок, сьвінчо.
 χολή, ή, жоўць.
 χόλιξ, ίκος, ή, патрахі.
 χόλιος, α, ον, разалощаны, злосны, разьняны.
 χολώω, злосьціць, раззлосьціць.
 χολωτός, ή, óν, злосны, гнеўны, разгневаны.
 χόνδρος, ó, зерне, крупа, кусочак, крошка.

χορδεύω, пасекчы, як кілбаснае мяса; 2. прыводзіць у стан збытэжанаасці.

χορδή, ἡ, хорд; струна ■ кішкі; струна або хорд ліры; ■. каўбаса.

χορεία, ἡ, = χορεύω, тб, хорэя, танец выконваны хорам пры сьпева пад музыку - карагод; /хорэографія/.

χορεύω, атос, тб, гл. χορεύω, харальны танец.

χορευτής, οὔ, ό, хораўт, харальны танцор; удзельнік хору, выступаючага ў трагедыі; харысты. //хор.

χορεύω, удзельнічаць у танцу; танцаваць, хвартаваць

χορηγέω, весыці хор або карагод; кіраваць хорам; абясцпечыць нешта нечым, пакрыць коштам.

χορηγία, ἡ, хорэгія, канцмлярны хорхүбс'а; 2. кошт, грэшовныя расходы; шчодрасць.

χορηγικός, ἡ, όν, які адносіцца да кіраўніка хору.

χορ-ηγός, ό, хорэгос, чалавек, які вядзе хор ці кіруе ім; 2. прывадыр працэсыі. У Атэнах на хорэгоса прыпадаў абавязак пакрыцьце коштаў, зьвязаных ■ выступленьнем хору.

χορίον, тб, шкура; рэмень.

хоро-διδάσκειλος, ό, вучыцель хору; /рэгэнт/.

хоро-ήτης, ες, прывыкшы да танцу.

хоро-θάλής, ες, здаволены танцам.

хоро-μανία, ἡ, ахвота /манія/ да танцу.

хоро-τυχία, ἡ, выбіваньне нагамі ў танцу.

χορύνει, прысл. да карагоднага танцу.

хоро-ποιός, όν, які хваруе або ўстаўляе хор; які вядзе танец.

χορός, οὔ, ό, танец у коле, каловы танец; 2. хор г.зн. група людзей, якая паяе і танцуе; 3. хор, група.

χορτάζω, карміць у хляве.

χορτάσας, ἡ, кармленьне ў хляве.

χορτάσμα, атос, тб, паша для быдла, корм.

χορτός, ό, месца кармленьня быдла; пасьвінка, выган; 2. трава, сена.

χοῦς, ό, ἡ, мн.л. — χόες, у ст. Грэцыі мера цякоміны, якая зьмяшчала ў сабе I ■ мотύλαі або 6 сэкта-рыюсаў ці ■ анг. кварта; /сэктарыюс - мера цякоміны ў ст. Рыме, раўнялася прыблізна адной анг. піўце/.

χόω, насыпаць, насыпаць /вал/; высыпаць перашкоду.

χράινω, лёгка доткнуцца; мазаць, хвартаваць; ■. пляміць, брудзіць; /хрбш/. //бараніць.

χράσιμός, быць карысным; памагаць, быць услужным;

χράσιμήλιον, тб, сродак помачы: лек, лекарства.

χράω /I/, рабіць церапіны, рубіць нэ; церапаць; дэкрэнацца, закрэнуць, зачаліць; пашарапаць.

χράω /II/, накінуцца, наваліцца, нелесыці, увар-

хрбш /α/, = χράω /II/. //вацца.

хрбш /β/, жадаць сабе, дамагацца, карыстацца.

χρεῖω /γ/. даць тое, што патрэбным ёсьць; даць патрэбны адказ; падаць да ведама, агаласіць, наказаць; 2. выражаць словамі; раіцца ў бога або ў аракула.

χρεῖα, ἡ, ухышце, уживаньне, ужывальнасць, тасаваньне, прыдатнасць; служба; 2. дазнаньне, абавязанасць, дасьведчаньне; 3. неабходнасць, патрэба, справа, неабходная справа. //скрытатаць.

χρεμτίζω, пра каня: іржаць, хралці; хрыбусьцець, хремтисма, атос, тб, іржаньне, храл.

χρεμτισμός, ὁ, іржаньне, храл.

χρεμτομαι, кашляць, адкашливацца, емплёўнаць.

χρεός, тб, рэч, прадмет; патрэба: справа; доўг; а-

χρεώ іён. = χρεῖω /γ/. //бавязак.

χρεώ, οὖς, ἡ, неабходнасць, патрэба, нястача, бяда, туга. //ад доўгу.

χρεωλυτέω, заплаціць, сплаціць доўг, увольніцца

χρεών, тб, тое, што аракул апавясьціў; тое, што мае здарыцца; доля, лёс; неабходнасць.

χρεώς, тб, = χρεός, доўг.

χρεώστης, ου, ὁ, даўжнік.

χρε-ωφειλέτης, ου, ὁ, даўжнік.

χρή або χρή, ἡ, = χρεῖα, патрэба, неабходнасць.

χρή, неас. гэта неабходна, тэта на месцы, чалавек можа, чалавек у стане, чалавек павінен, чалавек мае

χρήζω, быць бедным, быць у нястачы. //гэта зрабіць.

χρήμα, атос, тб, рэч, прадмет; рэч, якая ўжываецца або нехта патрабуе; карысная рэч; у лік. мн. - грошы; дабро; маемасьць; агульная справа.

χρηματίζω, выконваць або весці справу; праводзіць гандлёвую справу; дамовіцца; 2. раіцца, радзіцца; 3. урачыста перасьцерагаць; мець тытул.

χρηματικός, ἡ, ὁ, грашовы, з грошай, за грошы.

χρηματισίς, εως, ἡ, дамоўленасць справы; 2. апавяшчэнне аракулу; палец божи; 3. эдабыцце грошай у гандлю; 4. лаход, нажива.

χρηματισμός, ὁ, урадавая дзейнасць, выкананьне ўрадавых абавязкаў; пэртрактацыі; аўдменцыя; аракул, адказ бога; зароботная праца або гандаль. //газык.

χρηματιστήριον, тб, дом гандлёвы, склад, крама, ма-
χρηματιστής, ου, ὁ, той, хто праводзіць справу, прыносячую грошы; чалавек грошай, дзялец, гандляр, прадпрыемца.

χρηματιστική, ἡ, награмаджаньне грошай; эпольнасць быць чалавекам бізнэсу.

χρηματιστικός, ἡ, ὁ, дзейны, актыўны, энэргічны; які робіць грошы на дарозе гандлю.

χρημοσύνη, ἡ, беднасць, галеча, нястача, патрэба.

χρήναι інф. ад χρή; заг. лад: χρήν.

χρησιμεῖω, быць карысным, прыносіць карысць.

χρήσιμος, η, ου, карисны, прыдатны, падобны, датарнаваны; ужывальны. //падобна.

χρησίμως, присл. прыдатна, карисна, датарнавана, χρήσις, εως, ή, павер /даць напавер/; пазыка. χρησολογέω, алавясцьіць, выразіць, падаць ад ведама аракул.

χρησμο-λόγος, ου, алавешчань аракулам. //кулу. χρησμολόγος, ό, алавешчаньне, прадказаньне араχρησμο-ποιός, ου, які выражае аракул у вершаванай хворме.

χρησμός, ό, адказ аракулу; аракул. χρησμοσύνη, ή, * χρημοσύνη. //выказваньня, χρησμο-φύλαξ, άμος, ό, перахавальнік аракулавых χρησμοφδέω, рэцытаваць аракулы вершам; падаць да ведама аракул; прадказваць, прадказаць. χρησμοφδία, ή, адказ аракулу /пераважна ў хворме вершаванай/; прарочтва. //лам.

χρησμοφδικός, ή, ου, згэды /адпаведны/ з аракуχρησμο-φδός, ου, прадказальны, прарочы. χρησμο-φδός, ό, прадказальнік, прарок. χρηστεύομαι, паводзіць сябе далікатна, паказаць сябе добрым, ветлівым.

χρηστηριάζω, падаць да ведама, пераказаць аракул. χρηστηριάζω, -ομαι, пытацца ў аракула, пытаць аракул; звяртацца да аракулу.

χρηστήριον, τό, месца, трон засяданьня аракулу; 2. адказ аракулу; 3. аквяраваньне ў часе звароту да аракулу.

χρηστήριος, α, ου, прыналежны аракулу, прарочы. χρήστης, ου, ό, крэдытар, ліхвяр.

χρηστολογέω, ужываць прыгожыя словы, прыгожа выражацца.

χρηστολογία, ή, прыгожамоўніцтва, крывядушная мова, салодкія словы.

χρηστός, ή, ου, карысны, прыдатны; эдаровы /цела/. χρηστότης, ητος, ή, ό, годнасьць, чэснасьць, добрасьць, сяброўскасьць, далікатнасьць; прыдатнасьць.

χρίμα, ατος, τό, * χρίσμα. //зіцца.

χρίπτω, пакінуць палосы, царапаць, латыкаць, набліχρίσμα, ατος, τό, кажнае рэчыва, якім можна намазаць а. мазаць; пакночая назь /гусьцейшая ад цύρον/.

Χριστίνα, ή, Хрыстына, /жан. ўласнае імя/.

Χριστιανός, ό, хрысьціянін.

χριστός, ή, ου, намазаны, намазаны, нацерт; 2. намазаны алеем.

Χριστός, ου, ό. Намазаны, Хрыстос, а гэбр. Мессія. про Χριστού, перад Хрыстом; .. //нашага.

μετά Χριστόν, пасля Хрыста або ў годзе Госпада Χριστός ανέστη, Хрыстос уваскрос.

χρῖω, дяткуцна да паверхні цела; намазаць пах-
ночаю масьцю або алеем; нацерці; маляваць; зьлёг-
ка наколваць; халоць цела.

χρῶ i χρῶά, іён. — ή, ή, — χρῶς.

χρῶίζω, дяткуцна паверхні.

χρῶιδος, δ, скрыгатаваньне, скрыпеньне, скрып.

χρονίζω, час правесьці або згубіць. //валкі, позны.

χρῶνιος, α, ον, пасья даўжэйшага часу, доўгатры-

χρῶνος, δ, час, трываньне /руху/;сэзон; [хронолѳгія].

χρονο-τρίβω, /з/губіць час.

χρῶος, род. скл. ад χρῶς.

χρῶσ-ἀμπυξ, ὅκος, δ, ή, з залатою павязкаю на чале.

χρῶσ-ανθής, ές, з кветкаю з золата.

χρῶσ-ανταυγής, ές, які адбівае залатое сьвятло.

χρῶσ-ἀσρος, ον, з залатым мечам.

χρῶσ-ἀρμάτος, ον, з залатою калёсьніцаю.

χρῶσ-ασπς, ιδος, з залатым шчытом.

χρῶσ-αυγής, ές, які зіхвціць золатам. //пата.

χρῶσεῖον, τό, у мн. л. χρῶσεῖα, τά, капальні зо-

χρῶσ-ελεφαντ-ήλεκτρος, ον, з золата і слановае
хосьці і электрону /бурштину/.

χρῶσεο-βόστρυχος, ον, з залатымі лёканамі.

χρῶσεδ-δυντος, ον, пабудаваны а. ўхвармаваны ■ зо-

χρῶσεδ-νικλος, ον, ■ дыскам з золата. //пата.

χρῶσεος, η, ον і ος, ον, атт. сыцісн. χρῶσεύς, ή,
залаты, з золата, як золата, упрыгожаны золатам, па-
залочаны; пыжны, каштоўны.

χρῶσεο-οὐνδᾶλος, ον, з сандаламі ■ золата, з за-
латымі сандаламі.

χρῶσεο-στέφανος, ον, = χρῶσοστέφανος.

χρῶσεδ-στολμος, ον, упрыгожаны золатам.

χρῶσ-ήλατος, ον, выбіты або выраблены з золата.

χρῶσ-ήνιος, ον, з залатымі цуглямі.

χρῶσ-ήρης, ες, выпрацаваны з золата, залаты.

χρῶσιδς, ιδος, малы кавалак золата.

χρῶσιον, τό, кусок золата; золата. //жа.

χρῶσις, ιδος, ή, судзіна з золата; залатая адзе-

χρῶσιτις, ιδος, жан. род, упрыгожаная золатам;
якая мае ў сабе прапорцыю золата, як залатая. //та.

χρῶσδ-βωλος, ον, з грунтам зьмяшчаючым у сабе зола-

χρῶσδ-γονος, ον, зроджаны з золата. //камі.

χρῶσο-δακτύλος, ον, упрыгожаны залатымі пярсьцён-

χρῶσδ-δєτος, ον, апраўлены ў золата, упрыгожаны
золатам.

χρῶσο-έθειρ, ειρος, δ, ή, золатавалосы, з зала-
тымі валасамі.

χρῶσδ-ζῦγος, ον, ■ залатым ярмом.

χρῶσδ-θρονος, ον, на залатым троне.

χρῶσο-κάρηνος, ον, ■ галавою з золата.

χρῦσο-κόλλητος, ον, вираблены з золата, з золата, залаты.

χρῦσο-κόμης, ου, золатавалосы /эпітэт Аполлѳна/.

χρῦσο-κόμος, ον, = χρῦσοκόμης.

χρῦσόλιθος, ή, хрызоліт або залаты камень.

χρῦσολογέω, гаварыць пра золата. //зс.

χρῦσο-μίτρης, з залатым поясам або апаскаю на гала-

χρῦσός-μορφος, ον, у хворме і падобнасьці золата.

χρῦσός-νωτος, ον, з залатым заплеччам: пазалочаны зверху.

χρῦσός-παστος, ον, ланавітыканы золатам, упрыгожаны золатам.

χρῦσο-πέδιλος, ον, з залатымі сандаламі.

χρῦσός-πεπλος, ον, у залатым рызьзі а. у залатой

χρῦσο-πήληξ, ηκος, у залатой касцы. //вопратцы.

χρῦσο-ποιός, ό, залатар.

χρῦσός-πράσος, ό, хрысопраз, каштоўны камень.

χρῦσός-πτερος, ον, апераны золатам; з залатымі крыламі.

χρῦσός-ροος, ον, які абцякае золатам.

χρῦσ-όροφος, ον, з залатым дахам або стольлю.

χρῦσός-ρράπις, ιος, абабіты залатымі плітамі.

χρῦσός-ρῦτος, ον, які струменіцца золатам.

χρῦσός, οὔ, ό. золата; залаты выраб; залатая ма-
нэта.

χρῦσο-στέφανος, ον, з залатым вінком.

χρῦσός-στομος, ον, залатавусны.

χρῦσο-τέκτων, ονος, ό, залатар.

χρῦσός-τευκτος, ον, вираблены з золата. //зубцам.

χρῦσο-τρίαινος, ον, з залатым трыдэнтам а. тры-

χρῦσο-φαής, ές, які зіяе золатам.

χρῦσο-φειγής, ές, золатапраменны.

χρῦсофорέω, носіць залатое ўпрыгожаньне.

χρῦσο-φόρος, ον, які носіць залатое ўпрыгожаньне.

χρῦσο-φύλαξ, άμος, ό, сторах золата.

χρῦσο-χάλινος, ον, з залатым аблямаваньнем.

χρῦσός-χειρ, -χειρος, з залатымі рукамі: з пяр-
зьчэнкамі на пальцах...

χρῦσοχίτων, ωνος, у хітоне з золата.

χρῦσοχοεΐον, τό, магазын з залатымі вырабамі.

χρῦσοχοέω, быць залатарам.

χρῦσο-τός, ό, залатар.

χρῦσός, рабіць залатым, пазалочваць, пазалаціць.

χρῦσωμα, ατος, τό, залатарства, мастацтва залата-
на; залатое ўпрыгожаньне.

χρῦσο-ωνέω, купляць або выменьваць золата.

χρῦσο-ωπός, ον, χρῦσωπός, ιβος і χρῦσο-ώφ, άπος,
зоблікам зіяючым золатам, залаты, з залатым пера-
івам колераў.

χρῶσις, εως, ὁ, пазалочаньне.
 χρῶσ-ѳ, ἄρος, = χρῶσῶρος.
 χρῶζω і χρῶζω, гладзіць, дэткушыя паверхні; пры-
 тикацца, закранаць, закрываць.
 χρῶμα, атос, тб, хварба, колер; 2. паверхня цела,
 шкура; колер шкуры; 3. арнамент; абрамаваньне.
 χρωματικός, ἥ, ὄν, які адказвае колеру; хроматыч-
 χρωματιον, тб, = χρῶμα. //ны.
 χρώς, ὁ, паверхня цела; цела; шкура; колер цела.
 χρωστήρ, ἥρος, ὁ, той, хто падводзіць пад колер
 або малюе.
 χρωτίζω, падводзіць пад колер, хварбаваньне.
 χύδην, пор. -άν, прысл. як выліты; бязладна. //ка.
 χυλός, οὔ, ὁ, сок; выварваньне, экстракт, смак, ю-
 χυμός, οὔ, ὁ, = χυλός.
 χύσις, εως, ἥ, выліваньне, адліваньне.
 χυτίζω, выліваць; раскідаць марнатраўна.
 χύτρον, тб, цякоміна.
 χυτδομαι, купацца і адсьвежыцца духмянасьцімі;
 уживаць ванну і месці.
 χυτδω, = χυτδομαι.
 χυτός, ἥ, ὄν, выліваны, хлынуты.
 χύτρα, ἥ, гліняны гаршчок; конаўка; 2. страва.
 χύτραι, αἱ, рынак ганчарскіх вырабаў.
 χύτρεα, τά, ганчарскія вырабы; ганчарства.
 χύτρεος, α, ον, выраблены з гліны.
 χυτρεοῦς, ἥ, οὔν, з гліны.
 χύτρεϋς, εως, ὁ, ганчар.
 χύτρίδιον, тб, гаршчок, малы гаршчок.
 χύτρίζω, укладзі ў гаршчок.
 χύτρινος, η, ον, падобны да гаршчка; гліняны.
 χύτρίς, ἰδος, ἥ, гаршчок, гаршчок.
 χύτρος, ὁ, гліняны /адумісна для варкі/ гаршчок.
 χῶ = καί ὁ.
 χῶαίνω, купыгаць, закульгаць; быць кульгавым.
 χῶεῖν, быць кульгавым, кульгаць; астацца кульга-
 χῶός, ἥ, ὄν, кульгавы; недалужны. //вым.
 χῶότης, ητος, ἥ, кульгавасць.
 χῶμα, атос, тб, насыпаньне, насыпаньне /ваду/.
 χώνη, ἥ, гліняны змяшчальнік для зеркі металу;
 хворма да вылівання.
 χώννυμι і -έω, = χῶω.
 χῶομαι, быць злосным, быць узбударажанным.
 χῶρα, ἥ, прастора, месца; 2. пляц; 3. краіна; ся-
 ліба; кутар.
 χῶρέω, прырыхтаваць, прыгатовіць, рыхтаваць месца
 для іншага; уступіць месца.
 χῶρίδιον, тб, малое месца.
 χῶρίζω, дзяліць, раздзяліць, распадаяліць.

χωρῖον, тб, дядзенне месца; месца; мясцовасць; умяцованае месца, крэпасць, цытадаля; тэкст /месца/ у кнізе; [Мэнон, 87а].

χωρίς, прымл. асобна, адзін за адным, паасобку.
χωρίς, прыз. з род. скл. без /ягон лыскі/; апрача /іх/; далёка /ад нас/.

χωρὶς μός, δ, распадзея, распадыленне.

χωρίτης, δ, пазамаставы жыхар, селянін.

χωρίτικος, ή, δν, вясковы, сялянскі.

χωρος, /α/, δ, = χώρα.

χωρος, /β/, δ, паўночна-заходні востр.

χωρίς, εως, ή, насыпанне, насыпанне /ваду/.

χωστός, ή, δν, навалены, звалены на кучу.

Ψ

Ψ, φ, φς, тб, пси, дваццаць трэцяя літара грэцкае алфавіта; як лік: ψ' = 700, але ψ = 700.000.

ψαθρός, δν, рыхлы, мяккі, далікатны.

ψαίρω, зьлёгінька дотыкацца.

ψαίστα, τά, апрацьнік з молатага нчмэню.

ψαίστιον, тб, малы апрацьнік, апрацьнічак.

ψαίστός, ή, δν, змолата.

//чм.

ψαίω, распырці, разпырці; эмалоць, таўчы, растаў-

ψαίω, пра дождж: падаць, капаць малымі каплямі; раздажджыцца.

ψαῖος, ἄβος, ή, кажнае раздробленае рэчыва: зярно; крупы, крошкі; пясок, пясок /цукер/.

ψαλίδις-στόμος, ον, ножніцападобны: сьмешная мянюшка рака.

ψαλίζω, стрыгчы, кроіць /ножніцамі/.

ψαλίον, тб, вузьдзечка, аброць; цуглі.

ψαλῖς, (βος, ή, ножніцы, пара ножніцаў.

ψάλλω, дакрануць; скелыхнуць; шыпаць; цягнуць;

2. граць на гарфе; 3. хваліць песняню.

ψάλλα, ατος, тб, тон ці мэлёдыя выгравання на струнным інструмэнце.

ψαλμός, δ, перабор, дакрананне, удмрванне пальцамі струн на музычным інструмэнце; 2. стваранне музыкі, мэлёды нацягнутымі струнамі; пляная песня пад струнным інструмэнт; 3. псалым.

ψαλμο-χάρης, ές, які дазваляе прыемнасьць /і/грм на гарфе, ліры.

ψαλτήρ, ήρος, δ, гарфіст, лірнік, псалтырыст.

ψαλτης, ον, δ, лірнік, гарфіст, псалтырыст.

ψαλτρία, ή, гарфістка.

//сок.

ψαμᾶθος, ή, морскі пясок; пясчанае ўзьбярэжжа; пля-

ψαμᾶθ-ώδης, ες, пясчаны.

ψαμᾶθών, ὄνος, δ, пясчанае месца.

ψάμμη, = ψάμμη, ή, пясок.

ψάμμινος, η, ον, пясчаны, вь пяску, на пяску.

φάμιος, α, ου, на пяску.
 φάμος, ο, песок.
 φαμιώδης, ες, пясчаны.
 φάρ, φάρος, ο, шпак /птушка/.
 φάρος, α, ου, падобны да шпака; шпакаваты, сівы.
 φαύω, пакрануць лёгка паверхню; гладзіць; /на/цер-
 фафарά, η, бераг, узьбярэжжа. //ні, сынерні.
 φάφάρος, α, ου, = φαφέρός, η, ου, мяккі, трукля-
 вы; ссохлы, брудны, каравк. //раць; вчэзнуць.
 φάω, = φαύω, даткнуцца паверхні; нахіраць, сыці-
 фέγω, наракаць, папракаць.
 φεδυός, η, ου, сыцеры /з паверхні/; тонкі; рэд-
 кі; лысагаловы, лысы.
 φεκάζω, капаць.
 φέκτης, ου, ο, абгаворчык, ганьбавальнік, пляткар.
 φекτός, η, ου, ганьбаваны, якога абгаварваюць.
 φέλιον, τό, браслет, брова, брошка, пярсыцёнак.
 φελιο-φόρος, ου, які носіць брасьлеты.
 φελιδω, зьвіць, скруціць, /с/плесьці.
 φελλός, η, ου, нявыразны ў гаворцы, заклівы.
 φευδ-αγγελία, η, хвальшыная вестка або чутка.
 φευδ-άδελφος, ο, хвальшыны брат, хвальшыны хрысьці-
 φευδ-ἀπόστολος, ο, хвальшыны апостал. //янія.
 φευδηγορέω, гаварыць хвальшына, хлусіць.
 φευδ-ηγόρος, ου, які хвальшына гаворыць.
 φευδη-λογέω, = φευδολογέω.
 φευδής, ες, хлусьлівы, махлярскі, хвальшыны.
 φευδής, ο, махляр, хлус. //чыцель.
 φευδο-διδάσκαλος, ο, хвальшыны вучыцель, псэўдо-ву-
 φευδο-κήρυξ, υμός, ο, псэўдо-пасланец.
 φευδολογέω, гаварыць хвальшына; распаўсюджваць
 хвальш; памыраць няпраўду.
 φευδολογία, η, хвальшыная мова, хвальш; хвальшы-
 ная вестка. //праўду.
 φευδο-λόγος, ου, які махлюе або распаўсюджвае ня-
 φευδ-μαντις, εως, ο, псэўдапрарок.
 φευδο-μαρτύρεω, хвальшына сьведчыць.
 φευδομαρτύρία, η, складаньне хвальшынага сьвед-
 чаньня, псэўдосьведчаньне.
 φευδ-μαρτυς, υρος, ο, псэўдосьведка.
 φευδο-προφήτης, ου, ο, псэўдопрарок.
 φευδормέω, хвальшына прысягаць.
 φεΰδος, τό, хлусьня, махлярства, няпраўда, псэўдо-
 праўда, зман.
 φευδοστομέω, гаварыць хлусьліва, махляваць.
 φεΰδω, хлусіць, махляваць, зманьваць, ашукваць;
 уводзіць у блуд.
 φευδῶς, прысл. хвальшына, няпраўдзіва.
 φεΰσμα, τό, = φεΰδος.

φευσιτέω, хлусіць, махляваць, ашукваць, змалываць.
 φευσιτης, ου, δ, хлус, махляр, ашуканец.
 φεφηνός, ή, δν, цёмны, заслоены; дранны.
 φέφος, τб, цемра, дым, ігтла.
 φέω = φάω.
 φήμα, ατος, τб, тое, што націраецца; тое, што
 свскрэбываецца: істружкі, кара, апілавінны.
 φηκτήρ, ήρος, δ, скрэбла.
 φήκτρα, ή, скрэбла для чышчэння коней.
 φηλάφάω, чуць, вычуваць, адчуваць праз потык; да-
 тыхацца; ісьці зошчупам.
 φηλάφημα, ατος, τб, потык, зошчуп.
 φήρ, φηρός, δ, = φάρ.
 φηφίβο-φόρος, ου, які аддае /кідае/ свой голас.
 φηφίζομαι, галасавашь, падаць голас.
 φηφίζω, лічыць, рахавашь; 2. /ад/даваць голас пры
 помачы каменчыка ці чарапка; укінуць голас у вурну.
 φηφίς, їбос, ή, каменчык.
 φήφισμα, ατος, τб, справа пастаўленая пад гала-
 саваньне; галасаваньне; пэстанова.
 φηφο-φοίος, δ, ашуканец, які робіць або хвальмуе
 галасы.
 φήφος, ή, каменчык; каменчык да рахаваньня; ка-
 менчык галасаваньня; голас; адгаласаваньне; выдань-
 не суду, прысуджэнне, пэстанова, заканчэнне.
 φηφοφορέω, /ад/даць свой голас, адгаласавашь.
 φηφοφορία, ή, выбары, галасаваньне.
 φήχω, сьціраць, сьцерці; знасіць /чаравік/, зужыць.
 φιάζω, гуляць, забаўляцца; займацца спортам; тан-
 цэваць; радавацца, цешыцца.
 φιάς, άδος, ή, капля; у мн. л.: дождж.
 φίθιρίζω, шаптаць, баўбатаць.
 φιθύρισμα, ατος, τб, шопат, шалтаньне.
 φιθύρισμος, δ, шалтаньне, шопат; 2. плётка, абга-
 вор, паклёп.
 φιθύριστής, ου, δ, паклёпнік, плиткар.
 φιθύρός, δν, які шэпча.
 φίλος, ή, δν, голы, лыом, безвалосы; пра птушкі:
 абясьпераны; адцывілы; ненакрыты; неўзброены без а-
 ружжа.
 φίλω, агалаціць; аблысець; стацца лысым.
 φίλος, прысл. проста, звычайна, толькі, адно.
 φίλον, τб, крошкі хлеба, кусок хлеба.
 φβγος, δ, нараканьне, упіканьне, дакор.
 φβλος, δ, саж, дым.
 φοφέω, рабіць гук, гучэць, трэскаецца, шарахнецца.
 φοφο-δεις, ες, палохлім на кожным гук.
 φόφος, δ, кожны неартыкуляваны гук: скрип дэвя-
 рэй, трэск галля, шорах.

φοφ-ώδης, ες, голасны, крыклівы.
 φυδρός, ά, δυ, хлусьлівы, махлярскі, хвальны.
 φύθης, ές, хлусьлівы, хвальны. //зман.
 φύθος, εως, τб, хлусьня, махлярства, ашуканства,
 φυκτήρ, ήρος, δ, начыньне да ахалоджваньня віна.
 φυκτήριον, τб, халоднае у цяньку /пад дрэвам/ месца.
 φυκτήριος, α, ον, /пра/халодны, цністы.
 φύλλα, ης, ή, блаха.
 φύξις, εως, η, ахалоджваньне; ставаньне халодным.
 φύχ-άγωγέω, быць правадніком памершага; весці душу
 памершага ў сьвет падзямельля /у Гадэс/; 2. здабыць
 душу жывога чалавека; пераканаць чалавека.
 φύχαγωγα, η, выводжаньне душ зь ніжэйшага сьвету.
 φύχ-άγωγος, ον, які вядзе душ памершых у ніжэй-
 шы сьвет.
 φύχ-άπότης, ου, δ, зман/ваньне/ душ; уводжань-
 не душ ў зман; ашукваньне душ.
 φύχεινός, η, δυ, ахалоджаны, халодны, сьвежы.
 φύχη, дор. φύχα, η, подых жыцьця; дыханьне; ду-
 ша, дух; розум, разуменьне; інтэлігэнцыя; жыцьцё;
 сьведомасьць; разуменсьць; думка; ашважнае сэрца.
 φύχήιος, η, ον, «дыханьнем, з азнакаю дыханьня;
 ажыўлены, жывы.
 φύχιδιον, τб, малая душа, малое жыцьцё; лац. anima.
 φύχιδος, η, δυ, прыналежны да фізычнага жыцьця;
 2. жывы, мэнтальны, натуральны, зямскі; 3. духовы,
 псыхічны.
 φύχο-δαίκτης, ου, δ, зьнішчэньне а. забіцьце душ.
 φύχο-δοτήρ, ήρος, δ, даўца душ або жыцьця. //ця.
 φύχο-λίπης, ές, пакінуты душою; без азнакаў жыць-
 φύχο-μάχέω, змагацца /біцца/ да апошняга дыханьня.
 φύχορράγέω, дазволіць душ аддзяліцца ад цела; 2.
 знаходзіцца ў вапощнім дыханьні; быць на парозе
 сьмерці.
 φύχος, εος, τб, коладнасьць, колад, сысюжа.
 φύχω, даць душ ці жыцьцё; ажыцьцё.
 φύχρολογία, η, халоднае або нуднае апавяданьне,
 баўбатня, чаўпня; напытанасьць.
 φύχρο-πότης, ου, δ, той, хто п'е халоднае пітво.
 φύχρος, ά, δυ, халодны, сысюжы; 2. бесплодны; не-
 праўдападобны; зманлівы; страшны; 3. пра чалавека:
 без сэрца, неспагадлівы, абмяклены.
 φύχρότης, ητος, η, коладнасьць, прахалода.
 φύχρως, ахалоджваць, халадзіць.
 φύχρως, прысл. коладна.
 φύχω, дыхаць; дэмухаць, кухаць; 2. ахалоджваць.
 φωρίζω, карміць памаленьку і пакрысе.
 φωρίον, τб, малая частка, частачка, крошка.
 φωρίς, ου, δ, кусок, кавалак /мяса, хлеба/.

οἶρα, ἦ, сьвярбячая хвароба, кароста.
οἶχω, /рас/церці, расьціраць /на кавалкі/.
οἶω, расьціраць, /рас/церці на кавалкі.

Ω

Ω, ω, ὦ μέγα, омега, дваццаць чацьвертая літара гр. абэцэды; як лік: ω' = 800, але ω = 800.000; 2. царк. канеп, апошні.

ὦ і ὦ, воклік, які выражае неспадаеўку, радасьць, страх або боль: οἶ αἶ οἶ!

ὦ або ὦά, ἦ, авечая шкура, кажух, кажухок.

ὦας, атос, тб, колас.

ὦγαθέ, - ὦ ἀγαθέ, мой дарагі, дружа мой.

Ὀγγύια, ἦ, Origiа - казачная абтока на Сяродземным моры; 2. найстарэйшы назоў Ягіпту.

ὄβε, прysl. гэткім спосабам, гэтак, наступным спосабам /шляхам/, сюды.

ὄβετον, /Ὀμβετον/, тб, Одэйён, дом сьпеву /песьні/ і слаборніцтваў, пабудованы Пэрымлесам у Атэнах /445 п.н.э./.

ὄβῆ, ἦ, песьня; верш; ода. //ны.

ὄβικος, ἦ, б, ахвочы да пяньня, сьпеўны, музыч-

ὄβικωс, прysl. сьпеўна, музычна.

ὄβινω, царпець, мець болі ў часе родаў.

ὄβις, ἦ, /па/родавы боль.

ὄβο-ποιος, бv, які творыць мэлэдую або вера.

ὄβος, б, павн, пясняр.

ὄβον, тб, яйцо /ὄβv/.

ὄβῆ, клікаць к.-н.: гэі! ля! глянь!

ὄβῆω, пхаць, сьпіхаць, сьпхнуць /а дарогі/, адпіхаць, адпіхнуць; праганяць, прагнаць, гнаць; прыпіхацца, пхацца, ісьці наперад.

ὄβιζω, пхаць; 2. пхацца. //пе/.

ὄβισμος, б, пханьне, папіханьне, сьціск /у натоў-

Ὠκεανίνη, ἦ, Океаніна, дачка Окіяну, окіянская німфа.

Ὠκεανίς, ἰδος, ἦ, Океаніса, дачка Окіяну.

Ὠκεανόν-δε, прysl. у Окіян, у мора.

Ὠκεανός, об, б, Океанос - паводля Гэзіёлоса, сын Ураноса і Гэі - жарало ўсіх малых водаў. Паводля Гомера, Окіян быў ракою, якая агортвала сабою сьвет, затым бо і назвалі яе імем: Ὠκεανός ποταμός. З часам Окіян стаўся назовам найбольшага і бязмежнага сусьветнага шторму або Вонкавага мора як супроцьпастаўленьне Унутранага ці Сяродземнага мора, якое звалася θάλασσα.

ὠμέως, прysl. хутка. ///ра.

ὠμβ-βλος, ов, морска-хуткі, які імкнецца праз мо-

ὠμβ-βλος, ов, хутка-імклівы.

ὠμβ-διδакτος, ов, які хутка думае.

ὤκυ-δρόμος, ον, хуткабежны.
 ὤκυλλος, ὁ, Окиллос, спартанец.
 ὤκυ-επής, ἐς, хуткамоўны, які хутка гаворыць.
 ὤκυ-θοος, ον, хуткабежны.
 ὤκυ-μάχος, ον, які хутка змагаецца.
 ὤκυ-μωρος, ον, які коротка живе а. рана памірае.
 ὤκυ-πλάυος, ον, які хутка вандруе.
 ὤκυ-πλοος, ον, які хутка вятружыць.
 ὤκυ-πόδης, ον, хутканогі.
 ὤκυ-ρόης, ον, пра раку, ручай: хуткі, імклівы.
 ὤκυς, хуткі, імклівы.
 ὤκυτης, ητος, ἡ, хуткасьць, імклівасьць.
 ὤλενη, ἡ, локаць; рука.
 ὤλεσι-καρπος, ον, бесплодны, неўраджайны.
 ὤλεσι-οικος, ον, які нішчыць а. развальвае дом.
 ὤλε, ὤλος, ἡ, баразна, маршчына; 2. матчынае ло-
 на або ўтроба.
 ὤμ-αχτής, ἐς, /за/цяжкі для плечаў.
 ὤμ-ηστής, ον, які есь сырое мяса, ахвочы да мяса,
 людаедны; криважэрны; брутальны.
 ὤμο-βρώς, ὤτος, ὁ, ἡ, спажываньне сырага мяса.
 ὤμο-γέρων, οντος, ὁ, ἡ, стары чалавек сывежы і
 ὤμό-δρόπος, ον, абабраны няспелым. //актыўны.
 ὤμο-κρατής, ἐς, моцны ў плячо, шырокаплечы, нязлом-
 ὤμολογημένως, присл. бязумоўна, бясспрэчна. //ны.
 ὤμό-λινον, ον, тб, сыры лён, палатно, сарвзата, аб-
 ὤμος, ον, ὁ, плячо, прадплечча. //рус, хвартух.
 ὤμός, ἡ, ὄν, пра мяса: сыры, недавараны; нячыжча-
 ны; акрываўлены; нястраўны /сыры/; няспелы, перад-
 часны; у сэн. пераносным: дзікі, грубы, бяалітасны,
 храпаваты.
 ὤμό-σῖτος, ον, = ὤμηστής.
 ὤμότης, ητος, ἡ, неапрацаванасьць; неабробленасьць;
 2. у сэн. пер.: грубасьць, дзікасьць, неабчэсанасьць,
 няэграбнасьць.
 ὤμός, присл. дзіка, груба.
 ὤν, часьць. іён. для οὖν, цяпер, цяперака, затым,
 а гэтак прычыны.
 ὀνέομαι, купіць, закупаць; 2. прадацца.
 ὀνή, ἡ, купля, закуп, закупленьне.
 ὀνητής, ον, ὁ, купец.
 ὀνητός, ἡ, ὄν, куплены, закуплены.
 ὀνος, ὁ, цана; вартасьць, плата.
 ὀόν, тб, лійца, асаб. курынае.
 ὀρα, -η, ἡ, апека, стараньне, дбаньне, увага.
 ὀρᾶ, ἡ, хвіліна, мінута, гадзіна, час; сэзон, 2.
 веснавая пара цвэту; 3. вясна жыцьця.
 ὀραιότης, ητος, ἡ, расьцьвет юнаства; прыгожасьць.
 ὀρακίδω, самлець, абамлець.

ὀρίκός, ή, όν, сьпелы; у расьцьвене сваіх сілаў;
 сэзонавы, сэзонны. //перы году.
 ὀρίος, он, які здараецца а. вяртаецца ў дадазенай
 ὀρός, еός, τό, = брос, гара.
 ὀρύομαι, выць /воўк/, раўці /леў/.
 ὀρχαῖος і ὀρχων іён. = ὁ ὀρχαῖος і ὁ ὀρχων.
 ὥς і ὡς, прысл. пераважна як, так, але, што та
 /цябе/; такім чынам, затым; што, калі. //калі.
 ὥς, дзе, як, якім спосабам, гэтак як, затым, што,
 ὥς, ὡτός, τό, = оўс, вуха; слух.
 ὠσαννά, з арам. і гэбр., гасанна, лнк-жа памажы,
 ах, ратуй, ратуй цяперака; 2. у літургіі сталася
 фармальным просьбаклічам /Ян, 12:13/.
 ὡς-αὐτως, прысл. / = ὁ αὐτός, гэты самы/, у гэты
 самы спосаб; гэтаксама, якраз гэтак.
 ὡς-пер, прысл. як заўсёды, якраз як, зусім як,
 гэтаксама як, як гэта кажацца.
 ὡς-те, прысл. як, гэтак, так-жа.
 ὠσιζω, пхаць, пхацца, папіхаць, папіхацца туды і
 сюды; 2. ходзяцца, тузацца, таройкацца.
 ὠσάριον, τό, памян. ад оўс, вушка, малое вуха.
 ὠτειλή, ή, рана, шрам /на твару/.
 ὠτίον, τό, памян. ад оўс, вушка.
 ὠτίς, іδος, ή, = ὀτίς, драфа, вялікая стэповая
 птушка з доўгімі навушнымі пер'ямі.
 ὠφελέω, /да/памагаць, /да/памагчы.
 ὠφέλημα, атос, τό, карысная рэч, добры чын; ка-
 рысьць; пра чалавека: добрачынец.
 ὠφελησιμος, он, карысны, памочны.
 ὠφελησις, еως, ή, дапамога, услуга; карысьць.
 ὠφελία, ή, помяч, дапамога, падтрымка; карысьць.
 ὠφελῖμος, он, карысны; памочны.
 ὠφελῖμος, прысл. карысна.
 ὠχράω, збяднеець пабляднеець, зьіначыцца, зьмяніц-
 ца на твару.
 ὠχρός, ό, όν, бледны, пабляднелы; 2. жоўты.

τέλος.